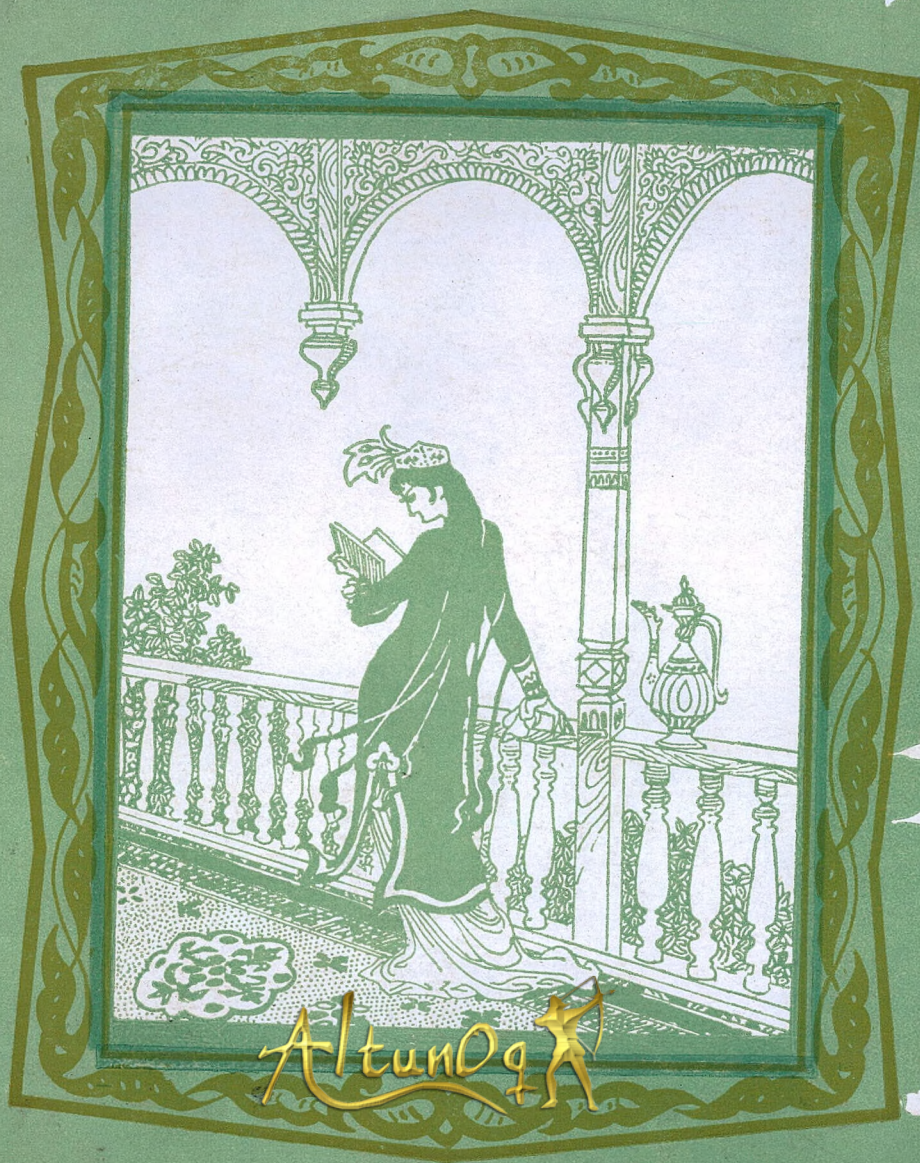

بغلام

بۇلاق

(ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتى ۋە خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى مەجمۇئەسى)

(تومۇشى 16 - سان)

بۇلاق

شەنئەن خەلق نەشرىياتى

1985 - يىلى ئۆزبېكچى

مۇندەرىجە

داستان پادىشا ئىسكەندەر	ئەلىشىر ناۋايى
نەشرگە تەييارلىغۇچى: قۇربان بارات	72
دىۋان ھىكمەت	ئەخمەت يەسەۋى
نەشرگە تەييارلىغۇچى: نىجات مۇخلىس	162
چاھار دەرۋىش	ئا. نېزارى، ن. زىيائى
نەشرگە تەييارلىغۇچى: ئىسراپىل يۈسۈپ	275
كىتابى غېرىب	تۇردى نازەم غېرىبى
نەشرگە تەييارلىغۇچى: ئابدۇرشىت ئىسلامى	325

خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىدىن

شىرزات ۋە گۈلشات	1
نەشرگە تەييارلىغۇچى: توختى ئابىخان	1
سەيپۇلمۈلۈكنىڭ ھىكايىسى	
نەشرگە تەييارلىغۇچىلار: سۈزۈك، نېمىتىللا ئەبەيدۇللا	374

نەشرگە تەييارلىغۇچى: توختى ئابىخان

نەشرگە تەييارلىغۇچىدىن:

«شېرزات ۋە گۈلشات» ناملىق بۇ قىسسە ئۆز قولىمدا ساقلىنىۋاتقان، ھەجىرىيە 1291 - يىلى (مىلادى 1771 - يىلى) بەكەندە كۆچۈرۈلگەن ئۇيغۇر خەلق قىسسەلىرى ۋە ھىكايىلىرىنىڭ قولىزما توپلىمى — «جامىئۇل ھىكايات» قا ئاساسەن نەشرگە تەييارلاندى.

قاراخان پادىشاسى ھەققىدە ھىكايە

رېۋايەتچىلەر ھىكايە قىلىپ شۇنداق دېيىشەدۇ:

قاراخان شەھرىدە بىر پادىشا بار ئى. كەن. ئۇ پادىشانىڭ ئېتى كەركىن بولۇپ، بىر مۇ پەرزەنتى يوق ئىكەن، شۇڭا ئۇ قايغۇ-رۇپ ھەسرەت چېكىدىكەن.

شاھ كەركىن بىر كۈنى ئويلاپتىكى: «بىر ئوغۇل پەرزەنتىم بولغان بولسا، ئوقۇ-تۇپ، ئىلىم تەھسىل قىلدۇرسام، جەڭ ماھا-رىتىنى ئۈگەتسەم، ئارمىنىمغا يەتكەن بولات-تىم. ھەقتىن بۇيرۇق كېلىپ، بۇ پانى، ۋاپا-سىز دۇنيا بىلەن خوشلاشساممۇ پۇشايمان قىلمايتتىم. ئوغلۇم ئورنۇمدا ئولتۇرۇپ، تەخ-تى - تاجىمنى ۋەيران قىلماي، چىرىغىمنى ياندۇرۇپ ئولتۇرغان بولاتتى... ئەمدى كې-يىنكى ھالىم نىچۇك بولغاي؟!...»

پادىشانىڭ يۈرەك - باغرى شۇ غەم-غۇسسە بىلەن ئازاپلىنىپتۇ. ئۇ، ئاقىللارنىڭ مەسلىھىتى بىلەن كېچە - كۈندۈز تائەت - ئىبادەتكە مەشغۇل بولۇپتۇ. سەجدىگە باش قو-يۇپ، يىغلاپ دۇئا قىلىپ خۇدادىن پەرزەنت تىلەپتۇ، ئاللاتائالا پادىشانىڭ دۇئاسىنى ئى-جابەت قىلىپ، ئۆز قۇدرىتى بىلەن بىر پەر-زەنت ئانا قىپتۇ.

ئەلقسە، بىر كۈنى پادىشانىڭ كۆڭ-لىدە شىكار ھەۋسى قوزغىلىپ، «جەمى خا-لايىق مېنىڭ بىلەن شىكارغا چىقسۇن!» دەپ ئەمىر قىپتۇ. پادىشا پەرمانغا ئاساسەن كىشىلەر شىكارغا چىقىپتۇ. ئۇلار شەھەردىن ئايرىلىپ، يېزا - قىشلاقلاردىن ئۆتۈپ، بىر جاڭگال ئىچىدە كېتىپ بارغاندا، يان تەرەپ-تىن بىر شىر چىقىپ پادىشاغا ھۇجۇم قىپتۇ.

نىڭ خوتۇنى ھامىلدار. مۇبادا ئۇ ئوغۇل تۇغسا پادىشالىق قولۇمدا ئۇزاق تۇرمايدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن بىر تەدبىر بىلەن پادىشانىڭ خوتۇنىنى يوق قىلاي، پادىشالىق مېنىڭ ئەۋ- لادىمغا باقى بولۇپ قالسۇن...»

ئەلقسە، پادىشا پەررۇخ ۋەزىرى پارس- نى چاقىرىپ، بىر خىلۋەتكە باشلاپ كە- رپتۇ.

— ئەي پارس، مېنىڭ كۆڭلۈمدە بىر ئەندىشە بار، ساڭا ئىپتىيائى، — دەپتۇ ئۇ. — ساڭا مەلۇمكى پادىشالىق ماڭا جىدەلسىز كەل- دى. مەن ھازىر پادىشالىقنىڭ ئەۋلادىغا باقى بولۇشنىڭ ئامالىنى ئىزلەۋاتىمەن. سەن مېنىڭ ۋەزىرىم. بۇ ھەقتە ماڭا بىر مەسلىھەت بەرسەڭ، ناۋادا پادىشانىڭ خوتۇنى ئوغۇل تۇغسا پادىشالىقنى ئۇنىڭغا تاپشۇرۇشۇم لازىم. شۇنىڭ ئۈچۈن پادىشا كەركىنىنىڭ خوتۇنى يەڭگىگىچە ئۇنى كۆزدىن يوقاتسام دەيمەن، — ئاندىن ئۇ ۋەزىرىگە تىكىلىپ تۇرۇپ سۆزىنى داۋام قىپتۇ، — ئەگەردە بۇ ۋەزىپىنى سەن ئورۇنلىساڭ، پادىشالىغىغا شېرىك بولغايسەن. پادىشادىن بۇ سۆزنى ئاڭلىغان پارس ئەندىش ئىلكىدە پەرىشان بولۇپتۇ. «ئەجەپ بىر مۇشكۈل ئىشقا گىرىپتار بولۇپ قالدۇم، — دەپ ئويلاپتۇ ئۇ، — ئەگەر بۇ ۋەزىپىنى قو- بۇل قىلمىسام، ئۇنىڭ مېنى ھالاك قىلىشى ئېنىق. ئەگەر مەسلىھىتىگە ماقۇل بولسام، قى- يامەت كۈنى ھەق ئالدىدا قارا يۈز بو- لمەن...»

ئەلقسە، پارس ئىلاجىسىز پادىشانىڭ مەسلىھىتىگە ماقۇل بولۇپتۇ. پەررۇخزادە ئۇ- نىڭغا بىسىيار ئىنتام- ئېھسان قىپتۇ. ئەتىسى پارس پادىشا بىلەن قىلىشقان مەسلىھىتىگە ئاساسەن، خىزمەتچىلىرىگە مەرھۇم پادىشا كە- ركىنىنىڭ خوتۇنىنى «سەھرا سەيلىسى قىلدۇ- رىمىز» دەپ مەپكەگە ئولتۇرغۇزۇپ، دەشتكە ئېلىپ چىقىشنى بۇيرۇپتۇ. ئىتائەتكار غۇلام -

كەركىن شاھ قولغا تىغ ئېلىپ شىرغا زەربە بېرىپتۇ، شىرنىڭ غەزىۋى تېخىمۇ ئۇلغىيىپتۇ. پادىشانىڭ ئېتى ھۈركۈپ، شاھ ئاتتىن يىقى- لمىپتۇ. شىر كېلىپ پادىشاغا زەخمە يەتكۈ- زۈپتۇ. نەۋكەرلەر كېلىپ، پادىشانى قۇتۇلدۇ- رۇپ شەھەرگە ئېلىپ كەپتۇ.

شۇ سەۋەپ بىلەن، پادىشانىڭ ھالى خاراپ بولۇپ باش ئۈستىدە ئەجەل ۋەھىم- سى ئويناپتۇ. ئۇ ھاياتىدىن ئۈمىت ئۇزۇپ، بارلىق چوڭ- كىچىك ئوردا ئەمەلدارلىرىنى يىغىپ رازىلىق ئاپتۇ.

— ئەي بۇرادەرلەر، — دەپتۇ ئۇ سۆز- لەپ، — مەن كېسەلدىن ساقىيالمىدىغان ئوخشايمەن. سىلەرگىمۇ مەلۇم ئەھلەم ھامىل- دار. ئاللا مۇرادىنى ھاسىل قىلىپ، بىر ئو- غۇل ئاتا قىلسا ياخشى تەرىپىيەلەپ، مېنىڭ ئورنىمدا كۆرۈڭلار. ئۇ كېيىن پادىشالىق تەختىمگە ۋارىسلىق قىلسۇن. روھىمىنىڭ خۇشنىۋىدىلىغى ئۈچۈن ھەممەڭلار ئۇنىڭ پە- مانىدا بولۇڭلار! ئاندىن ئۇ ۋەزىرىگە قاراپ دەپتۇ، — ئەي پەررۇخزادە، پەررۇختىم كامالغا يەتكۈچە سەن پادىشالىق تەختىدە ئولتۇر- غىن. ئوغلۇم كامالغا يەتكەندە، ئۇ پادىشا بولسۇن، سەن يەنە ۋەزىر بولغىن، پەررۇخ- تىمنى تەرىپىيەلەپ يېتەكلىگىن!

پەررۇخزادە پادىشانىڭ ۋەسىيىتىنى ئاڭلاپ، ئورنىدىن تۇرۇپ، تازىمى بىجا كەلتۈ- رۈپتۇ. پادىشانىڭ ئۈمىدىنى يەردە قويماي، ئېيتقانلىرىنى بىجاندەل ئورۇنلايدىغانلىغىنى بىلدۈرۈپتۇ.

كەركىن شاھ پانى دۇنيادىن باقى دۇنياغا سەپەر قىپتۇ. پەررۇخزادە پادىشالىق تەختىدە قارار تېپىپ، شاھ كەركىنگە قاراش- لىق شەھەرلەرنى تامامەن ئۆز تەسرۇبىغا كىر- گۈزۈپتۇ.

بىر كۈنى ئۇ ئويلاپتۇ: «بۇ پادىشالىق ماڭا ئوڭايلا مۇيەسسەر بولدى. شاھ كەركىن -

ھەرنى لاتىغا ئوراپ بالىنىڭ ئوڭ بىلىكىگە چىڭىپ قويۇپ توقايلىقتىن قايتىپ چىقىپتۇ. ئەلەقسە، پارس توقايلىقتىن چىقىپ قارىسا، ئازات غۇلاملارنى شىرلار ھالاك قىلغان ئىكەن. ئۇ قورقۇنچىدىن يۈرىكى يېرىلغاندەك بولۇپ شەھەرگە قاراپ قېچىپتۇ. شەھەرگە كېلىپلا، پادىشا ئالدىغا كىرىپتۇ.

— ئەي پارس، — دەپتۇ پادىشا ئالدىغا راپ، — ھىلىقى خىزمەتنى بىجا كەلتۈردۈڭمۇ؟ — ئەي پادىشاھى ئالەم، — دەپ جاۋاپ بېرىپتۇ پارس تەرلىرىنى سۈرتۈپ، — خاتىرجەم بولسالا، ئۇمىتلىرىنى يەردە قويىمىدىم. تاپشۇرۇقلىرىنى تولۇق بىجا كەلتۈردۈم.

پادىشا خوشال بولۇپ پارسقا ناھايىتى كۆپ ئالتۇن - كۈمۈشلەر ئىنئام قىپتۇ. ئۇ شۇندىن كېيىن ئارامغا چۈشۈپ، پادىشالىق تەختىدە قارار تېپىپ، خاتىرجەم، ئەيىشى-ئىشرەتتە كۈن ئۆتكۈزۈشكە باشلاپتۇ...

ئەلەقسە، پارس شاھنىڭ ئەمرى بىلەن مەرھۇم پادىشا كەركىنىڭ ھامىلدار خوتۇنىنى ئۆلتۈرگەندە، ئۇ ئايال تۇغۇۋېتىپتۇ. پەرزەنت ئوغۇل ئىكەن. توقايلىق ئىچىدىن چىققان بىر شىر ئۆلۈكنىڭ يېنىغا كېلىپ نۇرانە بىر ئوغۇلنى كۆرۈپتۇ. بالا ئانىسىنى ئېمىۋاتقان ئىكەن. خۇدانىڭ قۇدرىتى بىلەن شىرنىڭ مېھرى ئوغۇلغا چۈشۈپ، ئۆز ئەمىجىگىنى بالىنىڭ ئاغزىغا ساپتۇ. ئوغۇل دەرھال ئىمىشكە باشلاپتۇ.

شۇنداق قىلىپ شىر بۇ نارسىدە يېتىم بالىنى ئېمىتىپ تەربىيەلەپتۇ. باشقا يىرتقۇچ ھايۋانلارنىڭ زەخمىسىدىن قوغداپ، ئاسراپ ئۆستۈرۈپتۇ. بالىمۇ شىرغا ئىچىكىپ قاپتۇ.

خىزمەتچىلەر ۋەزىرىنىڭ ئەمرىنى دەرھال بىجا كەلتۈرۈپتۇ. مەپە شەھەر دەرۋازىسىدىن چىقىپ، سەھرا يوللىرىنى بېسىپ بىر دەشتكە يېتىپ كەپتۇ. دەشتنىڭ بىر تەرىپى توقايلىق جاڭگال ئىكەن. مەپە شۇ يەرگە يېتىپ بارغاندا، پارس غۇلاملىرىغا:

— بۇ خوتۇننى توقاي ئىچىگە ئېلىپ كىرىپ ئۆلتۈرۈڭلار، بۇ ھازىرقى پادىشانىڭ بۇيرىقى. ئەمما قاتتىق سىز ساقلىشىڭلار لازىم. شۇنداق قىلساڭلار، سىلەرنى ئازات قىلىمەن ۋە سىلەرگە ھىساپسىز مال - دۇنيا ئىنئام قىلىمەن، — دەپتۇ.

غۇلاملار ھامىلدار ئايالنى توقاي ئىچىگە ئېلىپ كىرىپ ئۇنىڭغا رەھىمسىزلىك بىلەن خەنجەر ساپتۇ، ئايال يىغا - زارە بىلەن يەرگە يىقىلىپتۇ...

پارس ۋەدىسىدە تۇرۇپ قاتىل غۇلاملارغا ئازاتلىق ئېلان قىلىپتۇ.

— ئەي ئازات، ئەركىن غۇلاملار، — دەپتۇ ئۇ سۆزلەپ، — ئازغىنا تەخىر قىلىڭلار. مەن تاھارەت ئېلىپ ئىككى رىكەت ناماز ئوقۇۋالاي.

پارس غۇلاملىرىنى توختىتىپ، ئۆزى تاھارەت ئېلىش ئۈچۈن توقاي ئىچىگە ئىچىپ كىرىپ كىرىپتۇ. قارىغۇدەك بولسا ئايالىدىن ئايدەك بىر ئوغۇل تۇغۇلۇپتۇ، ئۇ بالا ئۆلگەن ئانىسىنىڭ كۆكسىنى تۇتۇپ ئېمىۋاتقان ئىمىش. بۇ ھالنى كۆرگەن پارس پۇشمان قىلىپ، مەرھۇم پادىشا كەركىنىنى ئەسلىەپتۇ. كۆزلىرىدىن ياشلىرى تاراملاپ ئېقىپتۇ. ئۇ قولغا قەلەم - قەغەز ئېلىپ، ئۆتكەن ۋاقىنى بىر - بىرلەپ يېزىپتۇ - دە، ئون دانە گۆ-

سودىگەر خوجا ئەسەدىنىڭ توقايلىق يېنىغا كېلىپ چۈشۈشى

قولىغا چۈشۈرۈش كېرەك. بۇ يەردە بىر سىر باردەك تۇرىدۇ، شىرغا كەمەند تاشلاپ، بالغا زىيان يەتكۈزمەي تۇتۇڭلار.

شۇنىڭدىن كېيىن غۇلاملار ھەر تەرەپ-تىن كەمەند تاشلاپ ئاي يۈزلۈك ئوغۇلنى سەھىت - سالامەت قولىغا كىرگۈزۈپ خوجا ئەسەدىنىڭ ئالدىغا ئېلىپ كەپتۇ. خوجا ئەسەد ئىنتايىن خوشال بولغىنىدىن بالىنى باغرىغا بېسىپ سۆيۈپ قويۇپتۇ ۋە يۈز - كۆزلىرىدىكى چاڭ - غۇبارنى ئۆز قولى بىلەن تازىلاپتۇ. ئوغۇلنىڭ رۇخسارىغا تىكىلىپ قاراپ، ئۇنىڭ چېھرىدىن شاھزادىلىك نۇرى جۇلالىنىپ تۇرغانلىقىنى كۆرۈپتۇ. ئاندىن كېيىن دەرھال بۇيرۇپ، يېڭى كىيىملەرنى كەلتۈرۈپ، ئوغۇلغا كىيگۈزۈپتۇ، ئۇنى پەرزەنتلىككە قوبۇل قىلغانلىقىنى جاكارلاپ، «شىرزات» دەپ ئىسىم قويۇپتۇ.

خوجا ئەسەد بالىنىڭ بىلىنىشىگە بىر نەرسە چىگىكلىك تۇرغانلىقىنى كۆرۈپ، دەر-ھال يېشىپ قاراپتۇ: ئۇنىڭدىن بىر پارچە خەت بىلەن ئون دانە گۆھەر چىقىپتۇ. خوجا ئەسەد خەتنى ئوقۇپ، مەزمۇنىدىن ۋاقىپ بولۇپتۇ ۋە غۇلاملارغا بۇ يەردىن دەرھال كۆچۈش بۇيرۇغىنى چۈشۈرۈپتۇ. غۇلاملار يۈك - تاقىلارنى ئارتىپ، بۇ قورقۇنچىلۇق جايدىن كۆچۈپ يولغا راۋان بولۇپتۇ. بىر-نەچچە كۈن يول يۈرۈپ، باغداد شەھىرىگە يېتىپ كەپتۇ.

خوجا ئەسەد سەپەر رەنجىدىن ئاسا-يىشلىق تېپىپ، ھىلىقى ئوغۇلنى تەربىيە-لەشكە باشلاپتۇ. كۈن، ئايلار ئۆتۈپ، شىرزات يەتتە ياشقا تولۇپتۇ. خوجا ئەسەد بالىنى مەكتەپكە ئوقۇشقا بېرىپتۇ.

ئەلئىسىسە، راۋىلار ئاندىن رىۋايەت قىلدۇلەركى، باغداد شەھىرىدە خوجا ئەسەد دىگەن بىر سودىگەر بار ئىكەن. ئۇ شەھەر-مۇ - شەھەر كېزىپ يۈرۈپ سودىگەرچىلىك قىلىدىكەن. كۈنلەردىن بىر كۈنى خوجا ئەسەد ئۆز يۇرتىغا قايتىپتۇ. ئۇ ھىلىقى توقايلىق يېنىغا كەلگەندە توختاپ ئازراق ئارام ئېلىپ ئۆتۈش قارارىغا كەپتۇ.

شۇ زاماندا خوجا ئەسەد تەڭرىدىشى يوق سودىگەر ئىكەن. ھەرقانداق نەرسە ئۇنىڭ بىساتىدىن تېپىلىدىكەن، قىزىق خې-چىرغا قىزىل ئالتۇن ئارتىپ دائىم ئۆزى بىلەن بىللە ئېلىپ يۈرىدىكەن. يۈز نەپەر پەرماندارى بار ئىكەن. ئۇلار ھەرقاچان جەڭ ئەسۋاپلىرىنى بىللە ئېلىپ يۈرىدىكەن. ئۇلار بۇ يەردە بىر دەم ئارام ئاپتۇ، ئاندىن كېيىن ئورۇنلىرىدىن تۇرۇپ شىكار قىلىش ئۈچۈن ئاتلىنىپ، توقايلىق ئەتراپىنى ئايلاندۇرۇپتۇ. بىر چاغدا توقايلىق ئىچىدىن بىر شىر چىقىپ ئۇلارغا ھەملە قىپتۇ ۋە ئىككى خىزمەتكارنى ھالاكەت قىپتۇ. خوجا ئەسەد بۇ ھالنى كۆرۈپ، غۇلاملارنى شىرغا ھۇجۇم قىلىشقا بۇيرۇپتۇ. يۈز نەپەر غۇلام ھۇجۇمغا ئۆتۈپ، شىرنى ھالاكەت قىپتۇ. بىر ئاز ۋاقىت ئۆتكەندىن كېيىن توقاي ئىچىدىن يەنە بىر شىر چىقىپ كەپتۇ. بۇ شىرغا تولۇن ئايدەك بىر ئوغۇل بالا مىنگەن ئىكەن. خوجا ئەسەد بۇ ھالنى كۆرۈپ ھەيران قاپتۇ. چۈنكى ئۇ دەم پەرزەنتىنىڭ شىرغا مىنىپ يۈرۈشى بۇرۇن قۇلاق ئاڭلىمىغان، كۆز كۆرمىگەن ئىش ئىكەن.

— ئى غۇلاملىرىم، — دەپتۇ خوجا ئەسەد خىزمەتچىلىرىگە، — ئۇشبۇ شىرنى تىرىك

پەررۇخزادىنىڭ پادىشا بولغىنى، بىر قىز پەرزەنت كۆرۈپ،
ئۇنىڭ ئېتىنى گۈلشات قويغىنى

رى پارسىنى چاقىرتىپ دەپتۇ:

— ھەي دانا ۋەزىر، مەن شۇنداق
ئاجايىپ بىر ۋاقە كۆردۈمكى، ئۇنىڭ تەس-
رىدىن ئۆزەمنى يوقىتىپ قويغىلى ئاز قالدىم،
ئاندىن ئۇ كۆرگەن چۈشىنى بىر - بىرلەپ
بايان قىلىپتۇ.

— ئەي جاھان پاناھ، — دەپتۇ ۋەزىر
خوشال بولۇپ، — كۆرگەن چۈشلىرى مۇبا-
رەك بولسۇن. بۇ پەرزەنتلىرىنىڭ قەدىمى
بىلەن ئۇزاق دەۋر سۈرگەيلا.

— ئەي پارسى، — دەپتۇ پادىشا ۋە-
زىرگە قاراپ، — سەن ئەمدى ھەرقايسى
مەملىكەتلەردىن مەسلىھەتچى دانا ئادەملەرنى
يىغىپ، باغى ئېرەم بىنا قىلدۇرغىن. ۋەزىر
پارسى يەر سۆيۈپ، قۇللۇق بىلدۈرۈپ،
بۇيرۇغىنى بىجاندەل ئىجرا قىلىشقا ئەھدىلەر
بېرىپتۇ. ئاندىن كېيىن مۇناسىپ كىشىلەر-
نى يىغىپ ئىشقا كىرىشىپتۇ. شۇ كۈنلەردە
بۇ يەرگە چىن مەملىكىتىدىن سودىگەرلەر
كەلگەن ئىكەن. ئۇلارنىڭ باشلىغى:

— بىزنىڭ مەملىكەتتە تېغۇر ناملىق
نەققاشچى ئۇستا بار ئىدى، بىزنىڭ شاھىمىز-
نىڭ كاتتا سارايلىرىنى ئەشۇ تېغۇر ياسى-
غان، — دەپ ئۇنى كۆككە كۆتىرىپ ماختاپتۇ.
پارسى پادىشانىڭ ئالدىغا كېلىپ چىن
سودىگەرلىرىدىن ئاڭلىغانلىرىنى قويماي يەت-
كۈزۈپتۇ. بۇ خەۋەرنى ئاڭلىغان پەررۇخزادە
دەرھال مۇنىشنى چاقىرتىپ تېغۇرنى تەكلىپ
قىلىپ نامە يازدۇرۇپتۇ. كۆپ ھەدىيە بىلەن
نامىنى بىر ئادەمدىن ئەۋەتىپتۇ. شاھ كەر-
كىنىڭ نامىسىنى تاپشۇرۇپ ئالغان تېغۇر
دەرھال يولغا راۋان بوپتۇ. نەچچە كۈن
يول يۈرۈپ، پەررۇخزادىنىڭ شەھرىگە يېتىپ

ئەلقسىسە، پەررۇخزادە شاھ كەركىنىنىڭ
ئايالىنى ئۆلتۈرگۈزۈپ كۆڭلى تىنىپتۇ، شاد -
خورام بولۇپ، تسوي - تاماشالار قىلىپ،
خاتىرجەملىك بىلەن تەختتە ئولتۇرۇپتۇ. ئۇ
كۈنلەردە پەررۇخزادىنىڭ خوتۇنىمۇ ھامىلدار
ئىكەن. ۋاقىت يېتىپ، ئاي كۈنلىرى تولۇپ،
ئۇ ئايالىمۇ يەڭگىپتۇ. پەرزەنتى قىز ئىكەن.
پەررۇخزادىمۇ بۇرۇن پەرزەنتسىزلىكتىن كۆڭ-
لى پەرىشان بولۇپ، كۆپ دۇئا - تەلەپلەر
قىلىپ، پەرزەنت كۆرۈش ئارزۇسىدا يۈرگەن
ئىكەن. شۇڭا بۇ تۇغۇلغان بالىسى قىز بول-
سىمۇ، بېسىپار شاتلىنىپ شەھەر خەلقىنىڭ
قىرىق كۈنگىچە تسوي - تاماشا قىلىشنى ئۇق-
تۇرۇپتۇ. شەھەر خەلقى ئوردىغا كېلىپ شاھ-
نى مۇبارەكلەپتۇ. ئاندىن قىرىق كۈنگىچە
تسوي - تاماشالار بىلەن مەشىغۇل بولۇپتۇ.
پەررۇخزادە قىزىغا «گۈلشات» دەپ ئات قو-
يۇپتۇ، ياخشى ئىنىك ئانىلارغا تاپشۇرۇپ،
تەربىيە قىلدۇرۇپتۇ.

كۈنلەردىن بىر كۈن پادىشا پەررۇخ-
زادە چۈش كۆرۈپتۇ. چۈشىدە بىر ئەزىز
ئادەم كۆزىگە كۆرۈنۈپ، ئېيتتىكى:

«ئەي پەررۇخزادە، بىلىگىن ۋە ئاگاھ
بولغىنىكى، بۇ پەرزەنتىڭنىڭ ۋۇجۇدى مۇبا-
رەكدۇر. بۇنىڭ قەدىمى بىلەن سەن كۆپ
مەنپەئەت، ياخشىلىقلار كۆرسەن، شۇڭا بۇ
پەرزەنتىڭنى ئاسرا، ياخشى تەربىيە قىل، بۇ-
نىڭ ئۈچۈن باغى ئېرەم قىلدۇرغىن. ئۇ
يەرگە ئالى قەسىرلەر سالدۇرغىن. باغ ئەت-
راپىغا شاھانە مەنزەر قىلدۇرغىن. ئەشۇ جەن-
نەتتەك باغنىڭ ئىچىدە گۈلشاتنى تەربىيە-
لىگىن...»

پەررۇخزادە ئويغىنىپتۇ، دەرھال ۋەزىر-

تېغۇر باشلىق ماھىر ئۇستىلار يىغىلىپ مەسلىھەت-
لىشىپتۇ، ئۇلار ئون يىل ئىشلەپ باغ،
قەسرۇ مەنزەرىنى پۈتتۈرۈپتۇ. مۇنداق ئالى
باغنى ھىچكىشى ئۆز ئۆمرىدە كۆرمىگەن
بولغاي. باغنىڭ ئىچىگە بىر گۈمبەز قىلىنىپتۇ،
ئۇنى كۆرگەنلەرنىڭ ئەقلى ھەيران قاپتۇ.
ئەلقسە، بىنالار پۈتۈپتۇ. پەررۇخزادە
توي - تاماشالار قىلدۇرۇپ قىزى گۈلشاتنى
ئەشۇ باققا كۆچۈرۈپتۇ. گۈلشات كېچە - كۈن
دۈز كېنىزەكلەر بىلەن ئەپىشى - ئىشرەتكە
مەشغۇل بولۇپتۇ.

شەرزاتنىڭ ساياھەتكە چىققىنى ۋە مەنزەر خەبرىنى تاپقىنى

ئەسەد:

— سىلەرنىڭ پادىشاھىڭلار كىم؟ ئادا-
لەتلىك شاھمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ.
— بىزنىڭ شاھىمىزنىڭ ئېتى پەررۇخ-
زادە، — دەپ تەپسىلى سۆزلەشكە باشلاپتۇ
سودىگەرلەر، — شاھىمىز گۈلشات دىگەن قىزى
ئۈچۈن باغى ئېرەم بىنا قىلدۇرۇپ، قەسر ۋە
مەنزەرلەر ياساتتى. بۇ مەلىكە ھۆسۈن بابىدا
جەننەتتىكى ھۆرلەردىن قېلىشمايدۇ. ئۇ ھازىر
ئاشۇ باغدا ئۆزىدەك ھۆر سۈپەتلىك قىزلار
بىلەن بىللە ئەپىشى - ئىشرەتكە مەشغۇل، يەر
يۈزىدە ئۇ باققا ئوخشايدىغان يەنە بىر باغنى
ھىچكىم كۆرمىگەن بولغاي...
سودىگەرلەر چەندەن تەۋسىپ ۋە تەرىپ
قىلىپ، خوجا ئەسەد بىلەن شەرزاتنى ھەيران
قالدۇرۇپتۇ. بولۇپمۇ بۇ تەۋسىپ شەرزاتقا
بۆلەكچە تەسىر قىپتۇ، ئۇ غايىبانە ھالدا گۈل-
شاتقا ئاشىق بىقارار بولۇپتۇ.
مەجلىس ئاياقلىشىپ سودىگەرلەر قايتىپتۇ.
ئارىدىن بىر نەچچە كۈن ئۆتۈپ شەرزات خوجا
ئەسەدنىڭ ئالدىغا كىرىپتۇ.
— ئەي مېھرىۋان ئاتا، — دەپتۇ ئۇ خوجا

كەپتۇ. پادىشا تېغۇرنىڭ كەلگىنىگە خۇرسەن
بولۇپ شاھانە مەجلىسلىرى قۇرۇپ، ئۇنىڭغا
سەرىپلار كەيدۈرۈپتۇ. ئاندىن ئەمەلدارلارنى
ھازىرلىنىشقا بۇيرۇق قىلىپتۇ. پادىشا كامىل
ئەييارلارنى ھەمرا قىلىپ، شەھەردىن سەھ-
راغا قاراپ يولغا راۋان بوپتۇ. سەيلە قىلىپ
ئەتراپنى تاماشا قىلىپ، بىر خۇش ھاۋا-
لىق يەرگە كېلىپ توختاپتۇ. شۇ يەرگە
چار باغ بىنا قىلىشنى، باغنىڭ ئوتتۇرىسىغا
كەڭرى كەتكەن سەھىنە، سەھىنە ئوتتۇرىسىغا
ئالى قەسرۇ مەنزەر بىنا قىلىشنى بۇيرۇپتۇ.

ئەلقسە، خوجا ئەسەدنىڭ تەربىيىسىگە
ئۆتكەن شەرزات يەتتە ياشقا قەدەم قويۇپتۇ.
خوجا ئۇنى مەكتەپكە بېرىپتۇ. شەرزاتنىڭ
كۈندىن - كۈنگە ئەقلى زىيادە بولۇپ يېشى
ئون تۆرتكە يەتكەندە، بارلىق ئىلىمنى ئۇ-
گىنىپ كامىل بولۇپتۇ. بىر نەچچە ھۈنەرلەر -
نىمۇ ئۈگىنىپتۇ، ساپاھىگەرچىلىك ئىلىمىگە ماھىر
بولۇپتۇ، ئاندىن كېيىن خوجا شەرزاتنى مەك-
تەپتىن قايتۇرۇۋاپتۇ. يۈز غۇلام ئوغۇلنى ئۇنىڭ
خىزمىتىگە ئورۇنلاشتۇرۇپتۇ.

شەرزات غۇلاملار بىلەن پات - پات
ئوۋغا چىقىپ قۇلانلارنى ئېتىپ، شەرزاتنى
تىرىك تۇتۇپ كېلىدىغان بوپتۇ. بۇنى كۆرگەن
خوجا ئەسەد زىيادە خۇرسەن بولۇپتۇ.

كۈنلەردىن بىر كۈنى، باغدات شەھرىگە
ھىندىستاندىن سودىگەرلەر كېلىپ چۈشۈپتۇ.
خوجا ئەسەد قايسى مەملىكەتتىن سودىگەر
كەلسە، خانىدانغا چاقىرىپ مېھمان قىلىدىكەن.
بۇ سودىگەرلەرنىمۇ تەكلىپ قىلىپ كاتتا زى-
ياپەت بېرىپتۇ. ھەرخىل ئىشلار ھەققىدە سۆز-
لىشىپتۇ. سۆھبەت پەررۇخزادىنىڭ چار بېغى،
قەسرى مەنزەرلىرى ئۈستىگە كەلگەندە خوجا

ئەسەدكە قاراپ، — شۇ كۈنلەردە كەمەنە بەر-
زەنتىڭىزنىڭ كۆڭلى كۆپ پەرىشاندۇر. مۇبادا
سەپەر قىلىشىڭىز، مېنىمۇ بىللە ھەمرا قىلىپ
ئېلىۋېلىشىڭىزنى ئۈمىت قىلىمەن.

— ئەي كۆز نۇرۇم ۋە ئەي قەلىم
سەۋرى، — دەپتۇ خوجا ئەسەد ئوغلنىڭ ئىلى-
تىماسىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن، — سىز سەپەر
ئارزۇسىنى قىلىشىڭىز خوشاللىق بىلەن بىللە
ئېلىپ بارۇرمەن.

خوجا ئەسەد غۇلام خىزمەتكارلىرىنى
چاقىرىتىپ تېزىدىن سەپەر تەييارلىغىنى قىلىشقا
بۇيرۇپتۇ. ئۇزاق ئۆتمەي تەييارلىق پۈتۈپتۇ،
خوجا ئەسەد كۆپ شانۇ-شەۋكەت بىلەن ئوغلى
شىرزاتنى ھەمرا قىلىپ، ھىندىستان تەرەپكە
قاراپ يولغا چىقىپتۇ. بىر قانچە مەزگىللەرنى
بېسىپ بىر توقايلىقنىڭ يېنىغا كېلىپ چۈ-
شۈپتۇ. خوجا مۇشۇ يەردە شىرزاتنى شىردىن
ئاجرىتىۋالغانلىغىنى ئەسلەپتۇ.

خوجا ئەسەد چىمدىرلارنى تىكشەكە بۇي-
رۇپتۇ. شىرزات ئازراق ئارام ئالغاندىن كېيىن
ئون نەچچە غۇلامنى باشلاپ شىكارغا ئاتلە-
نىپتۇ. ئۇ مەردانە يۈرۈش قىلىپ بىر جايغا
كەلگەندە توقاي ئىچىدىن بىر شىرنىڭ چىقىپ

كېلىۋاتقانلىغى مەلۇم بولپتۇ. ئۇنى كۆرگەن
شىرزاتنىڭ ئېتى ھۈركۈپ ئويىناپ كېتىپتۇ.
شىرزات دەرھال ئاتتىن چۈشۈپ، قىلىچىنى
مەھكەم تۇتۇپ شىر تەرەپكە پىيادە راۋان
بولۇپتۇ. شىر شىرزاتقا ھەملە قىپتۇ. شىرزات-
نىڭ غەزىۋى كېلىپ شىرنىڭ بېشىغا تىغ
بىلەن شۇنداق ئۇرۇپتىكى، ئۇ جانۋار ئىككى
پارچە بولۇپ يىقىلىپتۇ. يەنە توقايلىقتىن بىر
شىر چىقىپ كەپتۇ. ئۇنىڭ ھەيۋىتىدىن ئەتراپ
لەرزىگە كەپتۇ. شىرزات بۇ مەخلۇقنىمۇ تىغى
بىلەن ئىككى پارە قىلماقچى بولۇپتۇ. لېكىن
بۇ جانۋار قۇيرۇغىنى ئوينىتىپ، تونۇشلۇق
بەرگەندەك ھالەتتە تېز-تېز بېسىپ شىر-
زاتنىڭ ئالدىغا كەپتۇ. شىرزاتمۇ ئۇنى تون-
غاندەك قىپتۇ ۋە دەرھال تىغىنى قىنىغا سې-
لىپ شىرنىڭ بېشىنى سىلاپتۇ. شىر مۇ
شىرزاتنى تىلى بىلەن يالاپ ئايىغىغا باش
قويۇپتۇ. شىرزات ئىلگىرىكى ئادىتى بويىچە
شىرنىڭ ئۈستىگە مىنىپ ھەمراىرنىڭ ئالدىغا
كەپتۇ. غۇلاملار بۇ ھالىنى كۆرۈپ، شىرزاتقا
ئاپىرىنلار ئوقۇپتۇ، ئاندىن ھەممىلىرى خوجا
ئەسەدنىڭ ئالدىغا بىللە بېرىپتۇ.

شىرزاتنىڭ گۈلشاتقا يولۇققىمىنىڭ بايانى

يىگىت بىر شىرغا مىنىپ كېلىۋاتقان ئىش.
ئوڭ-سولدا قاۋۇل يىگىتلەر پىرئان بەردار
بولۇپ تۇرۇشقۇدەك. بۇنى كۆرۈپ گۈلشات
تەئەججۇپتا قاپتۇ. ئاندىن شىرزاتقا بىجانە-
دىل ئاشىق بولۇپ، ئىشقى ئوتى كۆڭۈل
تۆرىدىن ئورۇن ئاپتۇ.

شىرزات ئۇلارنىڭ ئالدىدىن ھەيۋەت
بىلەن ئۆتۈپتۇ. گۈلشات بىر كېنىزىگىگە
بۇيرۇپتۇ:

— سەن دەرھال بېرىپ بۇ كىشىلەر-

ئەلقىسە، گۈلشاتنىڭ كۆڭلىگە شىكار
ھەۋسى چۈشۈپ كېنىزەكلىرىگە:

— تەييارلىنىڭلار، سەھراغا چىقىپ سەيلە
قىلىپ، كۆڭۈل ئاچىلى، — دەپ بۇيرۇپتۇ.

شۇنداق قىلىپ مەلىكە قىزلار بىلەن
بىللە تاماشا ئۈچۈن سەھراغا چىقىپتۇ. سەيلە
قىلا-قىلا شىرزات چۈشكەن يەرگە يېتىپ
كەپتۇ. گۈلشاتنىڭ كۆزى ئۇلارنىڭ بارگاھىغا
چۈشۈپ، يىراقتىن تاماشا قىلىپ تۇرۇپتۇ. بىر
چاغدا قارىسا، ئايغا ئوخشايدىغان گۈزەل بىر

قىزلارمۇ، شىرزاتمۇ ئۆز مەنزىلىگاھلىرىغا قايتىشىپتۇ. خوجا ئەسەد «ئوغلۇم قاچان كې-
لەر» دەپ ئىنتىزار بولۇپ تۇرغان ئىكەن. بىر چاغدا قارىسا، شىرزات بىر شىر ئۈستىگە مىنىپ كېلىۋېتىپتۇ. خوجا ئەسەد بۇ ھالىنى كۆرۈپ ھەم ھەيران، ھەم خۇرسەن بولۇپتۇ. شىرزات خوجا ئەسەدنىڭ ئالدىغا كېلىپ كۆر-
گەن ۋە ئاڭلىغانلىرىنى ئاتىسىغا بىر-بىرلەپ بايان قىپتۇ. ئەمما گۈلشاتنىڭ ۋاقىئەسىنى سىر تۇتۇپتۇ. خوجا ئەسەد شىرزاتنىڭ قىل-
غانلىرىغا تەھسىن-ئاپىرىنلار ئەيلەپ ئاندىن كېيىن نەسىھەتلەر قىلىشقا باشلاپتۇ.

— ئەي يۈرەك پارەم، مۇندىن كېيىن مۇنداق قاراملىقنى قىلماڭ. مۇبارەك ۋە ھۆر-
مىتىڭىزگە بىرەر زەخمە يەتمەسۇن.

خوجا ئەسەد كۆپ پەند-نەسىھەت قىلىپ-
تۇ. دەستۇرخان سالدۇرۇپ تۈرلۈك-تۈرلۈك لەززە-
تائاملارنى كەلتۈرۈپتۇ. تاماق يىيىلىپ، شىرازىپ
ئىچىلىپ بولغاندىن كېيىن كۈن كەچ بولۇپتۇ. ھەرقايسىلىرى بىر بۇلۇڭغا بېرىپ ئارام ئاپتۇ،
ئەمما شىرزاتنىڭ كۆزىگە ئۇيىقا كەلمەپتۇ. بىقارار ۋە بىئارام بولۇپتۇ. لېكىن ھەچكىشىگە
ئىزھار قىلماپتۇ.

ئۇ تەرەپتە گۈلشاتمۇ بىقارار ۋە بىئ-
رام بولۇپ كېچىسى كۆزىگە ئۇيىقا كەلمەپتۇ. موم شاملارنى ئالتۇن شامدانلارغا ياقتۇرۇپ
شىرزاتنى ئويلاپتۇ. گۈلشاتنىڭ ھەمىرالىرى مەلىكىنىڭ بۇ ھالىغا ھەيران بولۇپ ئالدىغا
كىرىپتۇ. ھەر تەرەپتىن سوئال سوراپتۇ. لېكىن
گۈلشاتمۇ ئۆز سىرىنى پىنھان تۇتۇپتۇ. ئۇ شىر-
زات بىلەن قانداق قىلىپ ئۇچرىشىش ھەق-
قىدە چوڭقۇر خىيالغا پېتىپتۇ. ئاخىرى تاقىتى
تاق بولۇپ كۆڭلىدىكى سىرىنى ئىزھار قىپتۇ.
ھەمىرالىرى مەلىكىنىڭ سۆزىنى ئاڭلاپ بىر
تەدبىر تېپىشنىڭ كويىغا چۈشۈپتۇ.

دىن سورا: قەيەردىن كەپتۇ، نەگە بارىدىكەن؟
بۇ شىرغا مىنگەن يىگىت قايسى باغنىڭ گۈلى
ۋە قايسى چىمەننىڭ بۇلبۇلى ئىكەن؟

كېنىزەك دەرھال بېرىپ ساراي خوجە-
لىرى ۋە شىرزات بىلەن ئۇچرىشىپتۇ. سالام-
دىن كېيىن سوراپتۇ:

— ئەي يىگىت، سىلەر كىم؟ قەيەردىن
كەلدىڭلار؟ نەگە بارىسىلەر؟ قورقۇنچلۇق
سەھرادا نىمە ئىش قىلىسىلەر؟

— ئەي قىز، بىلىگىن ۋە ئاگاھ بولغىن-
كى، — دەپتۇ شىرزات، — بىز سودىگەرلەرمىز،
شەھرىمىزدىن سودىگەرچىلىك قىلىپ چىققان
ئىدۇق. ئۇشبۇ جاي خوش ھاۋالىق كۆرۈنۈپ
بىر ئاز ئىستىراھەت قىلىش ئۈچۈن بۇ يەرگە
چۈشتۇق. ئەمدى سىلەردىن سورايلى: سىلەر
كىم؟ بۇ سەھرادا نىمە قىلىپ يۈرسىلەر؟

— ئەي ياش يىگىت، — دەپتۇ كېنىزەك، —
بىلىگىن ۋە ئاگاھ بولغىنىكى بىز مۇشۇ
شەھەر پادىشاھىنىڭ قىزى گۈلشات خانىمنىڭ
خىزمەتكارلىرىدۇرمىز. پادىشاھىمىزنىڭ ئېتى
پەررۇخزادە، پادىشاھىمىزنىڭ ئايدەك بىر قىزى
بار. ئۇنىڭ ئېتى گۈلشات. ئەشۇ يىراقتىن
كۆرۈنۈپ تۇرغان ئالى مەنزەرلەر گۈلشات
خانىمنىڭ خانداندىدۇر. ئاشۇ مەنزەرلەر ئوت-
تۇرىسىدا پىردەۋىس دىگەن باغ بار. ئۇ گۈل-
شات خېنىمىنىڭ دائىم تۇرىدىغان جايىدۇر. بىز
بۈگۈن بۇ يەرگە سەيلە قىلىش ئۈچۈن چىققان
ئىدۇق.

كېنىزەك مەلىكىنىڭ يېنىغا قايتىپ كېلىپ
شىرزاتنىڭ قىسسەسىنى بىر-بىرلەپ بايان
قىپتۇ.

ئەلقسە، شىرزات ھىلىقى كېنىزەكتىن
گۈلشاتنىڭ خەۋىرىنى ئاڭلاپ ئۇنىڭغا بولغان
ئىشقى پىراقى تېخىمۇ ئارتىپتۇ. لېكىن بۇ
سىرىنى كۆڭلىدە پىنھان ساقلاپتۇ.

گۈلشاتنىڭ شىرزاتقا نامە ئەۋەتكىنى

تىپات ۋە ناز كېرەشمىلەر بىلەن قارشى ئېلىشىپتۇ.
شۇ كېچە بەزمە مەجلىسى قۇرۇپ موم شاملارنى
ئالتۇن شامدانلاردا ياندۇرۇپ ھەرخىل لەزم
تائاملارنى، شاراپلارنى كەلتۈرۈپ زىياپەت بېرىپ
تۇ. ساقىلار شاراپنى قۇيۇپ تۇرۇپتۇ. سازەندە
كېنىزەكلەر مەسھۇش بولۇپ راۋاپ، تەنبۇرنى
مۇقامغا كەلتۈرۈپ ئاجايىپ بەزمە قىلىشىپتۇ.
ئىككى ئاشىق بىر بىرىنىڭ دىدارغا مۇشەربىر
بولۇپ زەۋدى - شەۋىق بىلەن تەنتەنە قىلىشىپتۇ.

ئەلقسىسە، گۈلشات بىتاقەت بولۇپ شىر -
زاتقا نامە پۈتۈپ ئەۋەتىپتۇ. نامىدا ئۆزىنىڭ
يىگىت ئىشىقىدا ئوت بولۇپ يېنىۋاتقانلىقى
ئىزھار قىلىنىپ، ۋىسال ئۈمىت قىلىنغان ئىكەن.
شىرزات خەتنى ئوقۇپ كۆپ خۇرسەن بولۇپ -
تۇ ۋە گۈلشات تەرەپكە قاراپ يولغا راۋان
بولۇپتۇ.

شىرزاتنىڭ كەلگىنىنى ئاڭلىغان گۈلشات
بىسىيار شاتلىنىپ، تامام ئوردا قىزلىرى بىلەن
شاھزادىنىڭ ئىستىقبالىغا چىقىپتۇ. كۆپ ئىلا -

باغۋەننىڭ خەۋىرى

يەنە بىرىنىڭ ئېتى قويماس ئىكەن. بۇ پەھ -
لىۋانلارنىڭ ھەر قايسى يۈزىنىڭ كىشىگە تەڭ
كېلىدىكەن. بۇلارغا دېۋىلەر روبىرو كەلسىمۇ،
سالامەت قۇتۇلمايدىكەن. پەررۇخزادە غەزەپ
بىلەن بۇ ئىككى پەھلىۋانغا بۇيرۇپتۇ:

— ئەي پەھلىۋانلىرىم، دەرھال بېرىپ
باغدىكى يىگىتنى تۇتۇپ باغلاپ ئېلىپ
كېلىڭلار. ئۇنى ئانىسىدىن تۇغۇلغىنىغا
تويغۇزۇپ، ئەمگەن سۈتلىرىنى بۇرىندىن بۇلاق
قىلىپ، ئاجايىپ ئازاپتا ئۆلتۈرۈرەي. باشقىلارغا
ئىبرەت بولسۇن!

پەھلىۋانلار دەرھال ئاتلىرىغا مىنىپ
يولغا راۋان بولۇپتۇ. ئاتنى شامال دەك چاپتۇرۇپ
باغنىڭ ئىشىكىگە بېرىپتۇ. پادىشا يەنە خاتىر -
جەم بولالماي ئىككى پەھلىۋاننىڭ ئارقىسىدىن
ئىككى يۈز لەشكەر ئەۋەتىپتۇ. بۇلار باغنىڭ
دەرۋازىسىغا كەلگەچە سۈبھى سۈزۈلۈپ، ئالەم
مۇنەۋۋەر بولۇپتۇ.

ئەمدى ئىككى كەلىمە سۆزنى شىرزات بىلەن
گۈلشاتتىن ئاڭلاڭ: شىرزات بىلەن گۈلشات

ئەلقسىسە، گۈلشاتنىڭ بىر باغۋىنى بار
ئىكەن، ئۇ باغۋەن ئۇزاقتىن بېرى گۈلشاتنىڭ
ئىشىقىدا كۆيىپ كەتەن ئىكەن. بۈگۈن مەلىكىنىڭ
شىرزات بىلەن ئىشقىۋازلىق قىلغىنىنى كۆرۈپ
يۈزىگى يېرىلغۇدەك بولۇپ، رەشىك ئوتى
پۈتۈن ۋۇجۇدىغا تۇتۇشىپتۇ. بىقارار ۋە بىئارام
بولۇپ نىمە قىلىشنى بىلمەي ئاخىرى باغرى
كۆيۈپ جىگىرى كاۋاپ بولۇپ، پەررۇخزا -
دىنىڭ ئالدىغا بېرىپتۇ.

— ئەي پادىشاھى جاھان، — دەپتۇ ئۇ
شىكايەت قىلىپ، — دۆلەتلىرى زىيادە بولسۇن.
گۈلشات قىزىڭىز بىر بىگانە يىگىت بىلەن باغدا
كېچە - كۈندۈز بەزمە قىلىپ شاراپ ئىچىپ
ئىشقىۋازلىق قىلىشماقتا. بۇنىڭغا ھەرقانچە قىلىپمۇ
چىدىيالىمىدىم. ئۇ، ۋاقىت - ھادىسىلەرنى تو -
لۇق بايان قىلىپتۇ، بۇ خەۋەرنى ئاڭلاپ
پەررۇخزادىنىڭ رەڭگى - رۇبى ئۆچۈپتۇ. بەدد -
نىدىكى ھەرتال مويى نەشتەردەك تىك تۇرۇپتۇ.
پەررۇخزادىنىڭ ئىشەنگەن ئىككى پەھ -
لىۋانى بار ئىكەن. بىرىنىڭ ئېتى ئالماس،

نېمە ھادىسە بولدى؟ نېمانچىلا قورقۇپ تىتە-
رەپ كېتىسىز؟ ئەينى ئەھۋالنى دەرھال ئىز-
ھار قىلغايىسىز.

بۇ سۆزنى ئاڭلىغان گۈلشاتنىڭ كۆز-
لىرىدىن ياشلىرى تاراملاپ تۆكۈلۈپتۇ.

— ئەي سۆيۈملۈك نىگارم، — دەپتۇ ئۇ
يىگىتكە، — سەن مېنىڭ جېنىمنىڭ ئارامى
ئىدىڭ. ھازىر ۋاقىت ئۆتۈپتۇ. ئىش قولىدىن
كېتىپتۇ. ئاتام بىزنىڭ ئىشىمىزدىن خەۋەر
تېپىپتۇ. غەممازلار ئاتامغا يەتكۈزگەن بولسا
كېرەك. ئاتام نامدار ئىككى پەھلىۋانى بىلەن
ئىككى يۈز لەشكەر ئەۋەتىپتۇ. ھەي ئىست! ...
ھەي ئىست! سىزنىڭ جېنىڭىزغا مەن قارا
يۈز زامىن بولىدۇم! ...
گۈلشات ئۆزىنى توختىتالماي يىغلاپتۇ.
لېكىن شىرزات كۈلۈپ قىيىپتۇ،

— ئەي ئارامى جانىم، — دەپتۇ شىرزات
ئىشەنچلىك ئاۋازدا، — غەم يىمەڭ. دىلىڭىز خا-
تىرجەم بولسۇن، بۇلارنىڭ قولىدىن ھېچ ئىش
كەلمەيدۇ.

بۇ ئىككى پەھلىۋانغا سەل قارىماڭ، —
دەپتۇ گۈلشات چۈشەندۈرۈپ، — بۇلارنىڭ
ھەربىرى يۈز كىشىگە تەڭ كېلىدۇ. بىرئامال
قىلىپ بۇلار بىلەن سۇلھى قىلغىنىمىز پايدىلىق.
— مېنىڭ قوراللىرىمنى كەلتۈرۈڭ، —
دەپتۇ شىرزاتنىڭ غەزىتى ئۆرلەپ، — سىز قە-
سىرنىڭ تېمىغا چىقىپ تاماشا كۆرۈڭ!

شىرزات جەڭ قوراللىرىنى ئېلىپ، مەن-
زەردىن چۈشۈپ، كەلگەنلەر ئالدىغا قاراپ را-
ۋان بولۇپتۇ. تاشقىرىدىن ئاۋاز ئاڭلىنىپتۇ:

— ئەي ئىشەك كاللا! سەن كىم؟!
قانداق نېمە سەن؟! دەرھال باغدىن چىق!
ساڭا بۇيرۇق! سېنى پادىشا ئالدىغا ئېلىپ
بارىمىز! ...

شىرزات بۇ سۆزلەرنى ئاڭلاپ، پىسەنتىگە

ئاخشامدىن تا سەھەرگىچە ئېشى - ئىشەت
قىلىشىپ مەس - بېھۇش بولۇپ يېتىپتۇ. سۈيى
سۈزۈلگەندە يەنە ئورۇنلىرىدىن تۇرۇپ شاراپ-
سازلارنى كەلتۈرۈپ مەي ئىچىپ ساز چېلىپ
نەۋا قىلىشىپتۇ.

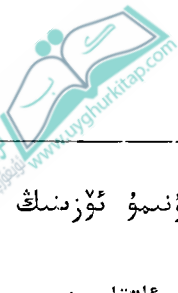
نەزمە

قەدەم ئاپتۇ تاڭ سەھەردە،
ئىشقى ئوتى ھەر كۆڭۈلدە.
«مەنزەر قەمەر» مەجلىس ئورنى،
تازىلانغان چېچىپ سۈنى.
ساقىلار مەيرەڭ بولۇپتۇ،
توختىماي مەينى قۇيۇپتۇ.
مەي ئىچىپتۇ شىرزات راسا،
گۈلشات لىۋى مۇراد ئاڭا ...

ئەلەقسە، ئۇلار ئەيشە مەشغۇل ئىكەن،
ساراي خوجىلىرى ئالدىراپ كىرىپ كەپتۇ.
— ئەي مەلىكەم، — دەپتۇ ئۇلار قورق-
قان ھالدا، — ئاڭاھ بولۇڭكى، ئاتىڭىز پەر-
رۇخزادە بۇ ئىشىڭىزدىن خەۋەر تېپىپ، نام-
دار ئىككى پەھلىۋاننى ئىككى يۈز لەشكەر
بىلەن ئەۋەتىپتۇ. ئۇلار شىرزات بىلەن سىزنى
باغلاپ پادىشا ئالدىغا ئېلىپ بارىدىكەن ...

بۇ خەۋەرنى ئاڭلىغان گۈلشاتنىڭ ھۇشى
كالىسىدىن قېچىپتۇ. ئاستا دەرۋازا ئالدىغا
بېرىپ ماراپ قارىغۇدەك بولسا، راست دىگەن-
دەك ئىككى پەھلىۋان بىلەن ئىككى يۈز نە-
پەر لەشكەر تەق تۇرغۇدەك. بۇ ھالنى كۆرۈپ
گۈلشاتنىڭ رەڭگى ئۆڭۈپتۇ، قورقۇپ تېنى
تىترەشكە باشلاپتۇ.

گۈلشاتنىڭ ۋەھىملىك ھالىتىنى كۆرگەن
شىرزات مەردانە قىياپەتتە سۆزلەپتۇ:
— ئەي جانىمنىڭ مەرھىمى گۈلشات،

ئالماي كۈلۈپ قويۇپتۇ.

— ئەي گۈلشات، — دەپتۇ ئۇ ئارقىسىغا بۇرۇلۇپ. — بىر پىيالە شاراپ بەرگىن، ئاندىن بۇلار بىلەن سۆزلىشمەن...

گۈلشات دەرھال شاراپ كەلتۈرۈپتۇ. شىرزات شاراپنى ئىچىپ، يېرىم مەس بولۇپتۇ. ئۇنىڭ ساقلاشقان تاشقىرىدىكى ئىككى نامدار پەھلىۋانىڭ قاتتىق قەھرى كەپتۇ.

— ئەي قويما، — دەپتۇ ئالماش ھەم رەيىغا قاراپ، — سەن ئاتتىن چۈشۈپ باغنىڭ ئىچىگە كىرگىن، بۇ ئەدەپسىزنىڭ قولىنى باغلاپ ئېلىپ چىققىن.

بۇ سۆزنى ئاڭلاپ تۇرغان شىرزاتنىڭ غەزىتى تېخىمۇ ئۆرلەپ گۈلشاتقا دەپتۇ:

— ئەي گۈلشات، سەن مەنزەر ئۈستىدە تۇرۇپ تاماشا قىلغىن، مەن بۇلارنىڭ نوچىلىغىنى كۆرۈپ باقاي. خۇداۋەندە كېرىم مەرھەمەت قىلسا، جازاسىنى بەرگەيمەن، — ئادەس ئۇ ساراي خوجىلىرىغا قاراپ بۇيرۇپتۇ: — مېنىڭ چېدىرىمنى تاشقىرىغا ئېلىپ چىقىپ قۇرۇڭلار!

ساراي خوجىلىرى شىرزاتنىڭ ئەمرىگە بويسۇنۇپ چېدىرلىرىنى تاشقىرىغا ئېلىپ چىقىپ قۇرۇپتۇ. شىرزات ئۆز چېدىرىغا كىرىپ خاتىرە جەم شاراپ ئىچىپ ئولتۇرۇپتۇ. ئىككى پەھلىۋانىڭ بۇ ھالىنى كۆرۈپ غەزىتى زىيادە بولۇپتۇ. پەھلىۋان ئالماش قىلىچىنى قىنىدىن سۇغۇرۇپ شىرزاتنىڭ قېشىغا كەپتۇ، قىلىچ بىلەن يىڭىتنىڭ كاللىسىنى تېنىدىن جۇدا قىلماقچى بولۇپتۇ. لېكىن شىرزات چاققانلىق بىلەن قولىنى ئۈزۈپ، ئالماشنىڭ قولىنى ھاۋادا تۇتۇۋېلىپ تارتىۋېلىپ ئۆز تىغى بىلەن ئۇنى ھالاك قىپتۇ. بۇ ھالىنى كۆرگەن قويماس قەھرى ئۆرلەپ، ياقىسىنى چاڭ قىلىپ تىغىنى غىلاپىدىن سۇغۇرۇپ، شىرزاتقا ئېتىد.

لىپىتۇ. لېكىن شىرزات ئۇنىمۇ ئۆزىنىڭ تىغى بىلەن ھالاك قىپتۇ.

ئەلقىسىسە، شىرزات ئاتقا مىنىپ، قولىغا قىلىچ ئېلىپ نەرە تارتىپتۇ. بۇ ھالىنى كۆرگەن ئىككى يۈز لەشكەر قورقۇپ يۈرىگى يېرىلىغۇدەك بولۇپ، پادىشا ئوردىسىغا قاراپ قېچىپتۇ. ئۇلار چىلىق - چىلىق تەرگە چۆمگەن ھالدا ھەسرەپ - ھۆمۈدەپ پادىشانىڭ ئالدىغا كىرىپ كەپتۇ.

— ئەي پادىشاھى ئالەم، — دەپتۇ ئۇلار لاغىلداپ تىترەپ، — ئۇ باغدىكى يىڭىت ئادەم مۇ ياكى دېشمۇ؟! بىز ئۇنىڭ كۈچ - قۇۋۋىتىگە ھەيرانۇ - ھەس بولدۇق. ئىككى پەھلىۋانىڭ بىر قېتىمىدىلا ئېتى بىلەن قوشۇپ، ئۆز تىغىدا تەڭمۇ تەڭ ئىككى باراۋەر قىلدى. بىز قېچىپ ئاران جېنىمىزنى بۇ يەرگە ئېلىۋالدۇق.

ئۇلار باغ ئىشىگىدە بولغان ھادىسىنى بىر - بىرلەپ سۆزلەپتۇ. پادىشانىڭ ۋۇجۇددە - خىمى بىرخىل قورقۇنۇپ چۈشۈپ، خاتىرجەم - لىگى بۇزۇلۇپتۇ.

ئەمدى ئىككى كەلىمە سۆزنى گۈلشاتتىن ئاڭلاڭ:

گۈلشات مەنزەر ئۈستىدە ئولتۇرۇپ قورقۇپ تىترەپ خۇداغا مۇناجات قىپتۇ: — ئىلاھا، شىرزاتنىڭ ۋۇجۇدىغا زەخمە يەتكۈزمىگىن! ...

شىرزاتنىڭ ئىككى پەھلىۋانى پارىلاپ تاشلىغىنىنى كۆرۈپ، گۈلشاتنىڭ ئەندىشلىرى قېچىپ گۈلقەھلىرى ئېچىلىپ كېتىپتۇ. شاتلىقتا شىرزاتنىڭ ئۈستىگە دۇر - جاۋاھىرلارنى چېچىپتۇ، تەھسىن - ئاپىرىن ئوقۇپتۇ.

شىرزات جەڭدىن پارىغ بولۇپ قەسىرگە چۈشۈپتۇ. يەنە گۈلشات بىلەن ئەيشى پاراغەت قىلىشقا باشلاپتۇ...

پەررۇخزادىنىڭ لەشكەر باشلاپ كەلگىنى

دىنىمۇ گۈزەل ھۆسنىدىن شاھزادىنىڭ نىشانى
زاھىر بولۇپ تۇرۇپتۇ. پارسى شىرزاتقا سالام
قەيتتۇ.

— ئەي يىگىت! بىلگىن ۋە ئاگاھ بول —
غىنىكى، — دەپتۇ ئۇ خىتاپ قىلىپ، — بۇ پادىشا
پەررۇخزادەدۇر، ئۇ غەزەپ بىلەن بارلىق
لەشكەرلىرىنى ئېلىپ سېنىڭ ئۈستۈڭگە كەلدى.
سەن نادانلىق قىلىپ ياشلىغىڭغا ئىشەنمە.
چىرايلىقچە مېنىڭ ئالدىمغا چۈش. مەن
سېنىڭ گۇناھىڭنى پادىشادىن تىلىۋالاي. پا —
دىشا ئالىلىرىنىڭ ئايىغىغا باش ئۇرغىن. شا —
ھىمىزنىڭ كۆڭلى — كۆكسى كەڭ، ئەجەپ
ئەمەسكى، گۇنالىرىڭنى كەچۈرسە... بەلكى سېنى
لەشكەر باشلىغى قىلىپ قويۇشىمۇ مۇمكىن.
ئۇ چاغدا مەرتىۋەڭ ئۆسۈپ، كاتتا ئادەم
بولسەن...

پارسى يىگىتكە كۆپ نەسىھەتلەرنى
قەيتتۇ. لېكىن بۇ سۆزلەر شىرزاتنىڭ غەزىتىنى
كەلتۈرۈپتۇ.

— ئەي پارسى! — دەپتۇ ئۇ قەھىرى
بىلەن ۋاقىراپ، قۇرۇق سۆزۈڭنى قوي. بىكار
ئاۋارە بولما. مەن سېنىڭ ئالدام خالتاڭغا
چۈشىدىغان ئادەم ئەمەسمەن. پەررۇخزادىدەك
ۋاپاسىز قارانىيەت كىشىلەرگە ھەرگىزمۇ خىز —
مەت قىلمايمەن.

نەزمە

مەن تىغ ئۆرمىەن، يە بېرىمەن باش،
مەندە بار ھەممىنى خۇدادىن دەپ قاراش.

شىرزاتتىن بۇ سۆزلەرنى ئاڭلىغان پا —
رسى ئائىمىت بولۇپ، پەررۇخزادىنىڭ ئالدىغا

ئەلقىسىسە، پەررۇخزادە: بارلىق لەشكەرلەر
سەپەرگە ئاتلانسۇن! — دەپ پەرمان چۈشۈ —
رۇپتۇ ۋە ئۆزىمۇ غەزەپ بىلەن يولغا راۋان
بولۇپ دەبدەبە بىلەن باغ ئالدىغا كەپتۇ،
لەشكەرلىرىگە باغ ئەتراپىنى قورشاشنى
بۇيرۇپتۇ.

پادىشانىڭ قەھرى — غەزەپتە باغنى قور —
شاپ چۈشكىنىنى كۆرگەن ساراي خادىملىرى
قورققىنىدىن يۈرەكلىرى دېرىلداپ ساراسىمگە
چۈشۈپتۇ ۋە بۇ خەۋەرنى شىرزاتقا يەتكۈزۈپتۇ.
ساراي خادىملىرىنىڭ خەۋىرىنى ئاڭلىغان
شىرزات كۈلۈپ قويۇپتۇ.

— مېنىڭ ئۇرۇش قوراللىرىمنى كەلتۈ —
رۇپ بېرىڭلار! — دەپتۇ ئۇ ساراي خادىملىرىگە
بۇيرۇپ، — مېنىڭ نىمە بولۇشىمدىن ئەنسىرەپ
كەتمەڭلار، ئىنشا ئاللا بۇ لەشكەرلەر بېشىغا
قانداق كۈلپەت سالغىنىمنى كۆرۈپ تاماشا
قىلىڭلار.

ئۇرۇش قوراللىرىنى تاپشۇرۇپ ئالغان
شىرزات، ئېتىغا مىنىپ پەررۇخزادىنىڭ لەش —
كەرلىرىگە رۇبىرو بولۇپتۇ. پەررۇخزادە يىگىت —
نىڭ قورقماستىن چىقىپ تاقابىل تۇرغانلىغىنى
كۆرۈپ، پارسىنى يېنىغا چاقىرتىپتۇ.

— ئەي پارسى، — دەپتۇ ئۇ قورقۇنچىنى
يوشۇرۇشقا تىرىشىپ، — بېرىپ بۇ يىگىتكە
نەسىھەت قىلغىن. بىر ئامال بىلەن ئۇنى
ئالداپ قولغا چۈشۈرۈشىمىز لازىم، بۇنىڭ
ئەلپازىغا قارىغاندا، ئەل ئالدىدا بىزنى رەسۋا
قىلغۇدەك...

ۋەزىر پارسى پادىشانىڭ سۆزى بىلەن
شىرزاتنىڭ ئالدىغا كەپتۇ. قارىسا يىگىتنىڭ
بوي — تۇرقى، رەڭگى — روھى، كۆز — قاشلىرى
بەئەينى شاھ كەركىگە ئوخشىغۇدەك، ئاي —

سىگنالنى چېلىپ مەيدانغا كىرىپ كەپتۇ. ئەمما شىرزاتتىن قورقۇپ ھىچ كىشى ئالدىغا چىقالماپتۇ. شىرزات ئېتىنى ئوينىتىپ مەيدانغا كىرىپ نەرە تارتىپتۇ.

— ئەي پەررۇخزادە! — دەپتۇ ئۇ مەسە.

خىرە غىلىپ، — سېنىڭ مۇنچىلىك توخۇ يۈرەك ئىكەنلىكىڭنى ئويلىمىغان ئىكەنمەن. قارانىيەت كىشىلەرنىڭ بارلىقى شۇنداق قورقۇنچاق بولسا كېرەك. ئەگەر لەشكەرلىرىڭ بىر-بىرلەپ مەيدانغا كىرىشتىن قورقسا ئۇنلاپ، بەلكى يۈزلەپ كىرىسمۇ مەيلى...

شىرزاتنىڭ سۆزى تۈگىمەستىن تۇرۇپ پەررۇخزادە يۈز نەپەر لەشكىرىنى مەيدانغا كىرىشكە بۇيرۇپتۇ. بۇ لەشكەرلەر مەيدانغا كىرىپ بولغىچە قايتارما ھۇجۇمغا ئۆتكەن شىرزات شىرى غەرراندەك ئۆزىنى ئۇرۇپ جەڭ قىپتۇ، ئۇچرىغانلارنىڭ بەزىسىنى قىلىچ بىلەن، بەزىسىنى نەيزە بىلەن ئۇرۇپ ھالاك قىپتۇ. قالغانلىرى بۆرى تەككەن قويدەك قېچىشقا باشلاپتۇ. بۇ ھالنى كۆرۈپ تۇرغان پەررۇخزادىنىڭ تاقىتى تاق بولۇپ، ئۇچيۈز كەمەندازغا بۇيرۇپتۇ.

قورشاپ ھەرياقىتىن كەمەن تاشلاپ بۇ ئاپەتنى قولغا چۈشۈرۈڭلار!

پادىشانىڭ ئەمرىنى ئاڭلىغان كەمەندازلار شىرزاتنى كەمەن تاشلاپ تۇتۇشقا تەرەددۇت قىپتۇ. شىرزات ئۇلارغا قاراپ ئاتساپتۇ. كەمەندازلار شىرزاتقا كەمەن تاشلاپتۇ. ئۇچيۈز كەمەن يىگىتنىڭ بويىغا چۈشۈپتۇ. شىرزاتنىڭ ئاچچىقى كېلىپ، بىر زور قىسىپلا بارلىق كەمەندازلارنى ئاتىتىن يەرگە يۇمىلىتىپتۇ. ئۇلارنىڭ ھەممىسى ئۆز ئاتلىرىنىڭ تۇياقلىرى ئاستىدا ھالاك بولۇپتۇ، ئاندىن كېيىن شىرزات ئۆزىنى شاھ لەشكىرىگە

كېلىپ، شىرزاتنىڭ ئېيتقانلىرىنى بىر-بىرلەپ يەتكۈزۈپتۇ. بۇ سۆزلەرنى ئاڭلاپ پادىشانىڭ غەزىۋى تېخىمۇ ئۆرلەپتۇ. داڭلىق بىر پەھلىمۇنى بار ئىكەن. ئۇنى ئۆز ئالدىغا چاقىرىپ بۇيرۇپتۇ.

— ئەي پەھلىمۇنى، سەن بېرىپ ئۇ يەگىتنى تىرىكلا تۇتۇپ كەلگىن. مەن ئۇنىڭ بۇرىدىن ئانىسىنىڭ سۈتىنى ئېقتاي، ساڭا ھىساپسىز ئىنئاملار بېرەي!

ئۇ پەھلىمۇنى قانچىلىغان لاپ سۆزلەرنى قىلىپ، شىرزات تەرەپكە راۋان بولۇپتۇ، كەلگىنچە شىرزاتقا غەزەپ بىلەن نەيزە ئۇرۇپتۇ. شىرزات چاققانلىق بىلەن قول ئۇزىتىپ، ئۇنىڭ نەيزىسىنى تارتىۋېلىپ سۇندۇرۇپ تاشلاپتۇ. ئاندىن كېيىن كەمىرىگە قول سېلىپ، «ئاللاھۇ ئەكبەر!» دەپ كۆتىرىپ، شۇنداق ئۇرۇپتىكى، ھىلىقى داڭلىق پەھلىمۇنى بۇردا-بۇردا بولۇپ كېتىپتۇ.

ئەلقسىسە، پەررۇخزادىنىڭ يەنە بىر مەشھۇر ئارزۇلۇق پەھلىمۇنى بار ئىكەن. شاھ ئەمرى بىلەن ئۇمۇ شىرزاتقا يېقىنلاپ كېلىپ، قىلىچ ئۇرۇپتۇ. شىرزات بۇ پەھلىمۇنىڭ تىغىنى قولىدىن تارتىۋېلىپ، بېشىغا شۇنداق ئۇرۇپتىكى، ئۇ باپ-باراۋەر ئىككى قىسمىغا ئايرىلىپ يەرگە چۈشۈپتۇ.

پەررۇخزادە يەنە بىر پەھلىمۇنى مەيدانغا كىرگۈزۈپتۇ. ئۇمۇ ئۆلۈمگە مەھكۇم بولۇپتۇ... شۇنداق قىلىپ بىر-بىرلەپ مەيدانغا كىرگەن ئەللىك نەپەر پەھلىمۇنى ھاياتلىقتىن ئايرىلىپ، قانغا مىلىنىپ يېتىپتۇ. كۈن كەچ بولۇپتۇ. پەررۇخزادە ئۇرۇشنى توختىتىش ناغەرسىنى چېلىشقا بۇيرۇق قىپتۇ...

ئەلقسىسە، پەررۇخزادە مەيداندىن قايتەندىن كېيىن كېچىدە ۋەزىر دانالىرى بىلەن مەسلىھەت قىپتۇ. تاڭ يورغاندىن كېيىن جەڭ

بەت قۇرۇپتۇ. شۇ ئەسنادا پارس يېتىپ كەپتۇ. سالامدىن سوڭرە شىزات ھەققىدە دۇئا قىپتۇ. خوجا ئەسەد پارس بىلەن كۆرۈشۈپ، ئۇنى چېدىرغا تەكلىپ قىپتۇ. ئۆزئارا ئامان-ئەسەنلىك سورىشىپتۇ.

— پەررۇخزادە كاتتا پادىشاھ، — دەپ، — تۇ پارس خوجا ئەسەدكە نەسىھەت قىلىپ، — لەشكىرى ھىساپسىز، ئەگەر بۇيرۇق قىلسا يەتتە ئىقلىم ئۇنىڭ تەختى تەسىرىقىدە بولىدۇ. يەر يۈزىنى لەشكەرگە تولدۇرۇۋېتە-لەيدۇ. سىزىلەر شۇنداق كاتتا پادىشاھقا قارشى تۇرۇپ ئۆزەڭلەرنى ھالاك قىلماڭلار. سىز-سودىگەر كىشى ئىكەنسىز. ئۆز يولىڭىزدا بول-خىنىڭىز ياخشىراق. شۇنداق كاتتا پادىشاھقا تاقا-بىل تۇرۇش سىزنىڭ ھەددىڭىز ئەمەس.

— ئەي ۋەزىر، — دەپتۇ خوجا ئەسەد، پارسنىڭ سۆزىنى ئاڭلاپ بولغاندىن كېيىن، — سىز راست ئېيتىسىز. دەرھەقىقەت بىز سودىگەر كىشىلەردۇرمىز. شاھقا تاقابىل تۇرۇشقا بىزنىڭ ھەددىمىز يوق، لېكىن شىزات پادىشاھزادەدۇر، ئېنىقراق ئېيتسام، شاھكەركىنىڭ ئوغلىدۇر. شەھەر پادىشاھنى تامامەن شىزاتقا مەنسۇپ. مەن بۇ سىرنى ئاشۇ كەمگىچە ھىچكىمگە دىمىگەن ئىدىم. ئون سەككىز يىل ساقلىغان سىرنى ئەمدى سىزگە ئېيتتىم. قۇلاق سېلىپ ئاڭلاڭ، مەن بۇ قىسسەنى سىزگە بايان قىلاي: كۈنلەردىن بىركۈنى مەن بۇ دىيارغا سودا ئۈچۈن كەلگەن ئىدىم. بىر چاغدا كۆزۈم بىر يەرگە چۈشتى. قارىسام خۇش ھاۋا جاي ئىكەن. مەن غۇلاملىرىغا: «ئۇشبۇ زېمىندە ئازراق ئارام ئېلىپ ئۆتەيلى» دەپ بۇيرىدىم. غۇلاملىرىم چېدىرلىرىنى تىكىپ تۇرۇشاتتى، توقايلىقتىن بىر شىر غاقسىراپ چىقتى. ئۇنىڭ ئۈستىدە ياپ-يالىڭاچ، چاچ-لىرى ئۆسكەن بىر ئوغۇل بالا ئولتۇراتتى.

تۇرۇپتۇ. گايى سولدىن كىرىپ ئوڭدىن، گايى ئوڭدىن كىرىپ سولدىن چىقىپتۇ. شۇ ئەس-نادا سودىگەر خوجا ئەسەد يېتىپ كەپتۇ. ئۇنىڭ ئارقىسىدا يۈز غۇلام ۋە تىرىپىلىرى بار ئىكەن، ئۇلار شىزاتنىڭ مەس تۈگىدەك ئۆزىنى ئۇرۇپ ئۆرۈشۈۋاتقانلىقىنى كۆرۈپتۇ.

ئەلقسە، خوجا ئەسەد بۇ ھالنى كۆرۈپ بارلىق غۇلاملىرى بىلەن شىزاتقا بولۇشۇپ، جەڭگە كىرىپتۇ. پەررۇخزادە ساراسىمىگە چۈشۈپ، شەھەرگە قېچىپ كىرىپ دەرۋازىنى مەھكەم تاقىۋاپتۇ. ئاندىن شەھەرنىڭ چوڭ-كىچىكلىرىنى ۋە قازى-قۇززاتلىرىنى يىغىپ مەسلىھەت قىپتۇ. كەلگەنلەر پادىشاھقا ئىچ ئاغرىتىپتۇ. پادىشاھ ناھايىتى ئەنسىرەپ كۆڭلى پەرىشان بولۇپ، قانداق قىلىشنى بىلمەي قاپتۇ.

— ئەي پادىشاھى ئالەم، — دەپتۇ ۋەزىر پارس ئورنىدىن تۇرۇپ، — بۇنچىلا پەرىشان بولەمسىلا، مەن بېرىپ شىزاتقا نەسىھەت قىلاي. ئىنشا ئاللا سۆزۈمگە كىرگەي. بۇ سۆز پەررۇخزادىگە خوش كەپتۇ. پارسقا رۇخسەت بېرىپتۇ.

بۇ تەرەپتە شىزات سودىگەر خوجا ئەسەد بىلەن كۆرۈشۈپ ھال-ئەھۋال سورىشىپتۇ. — مۇبارەك بولسۇن ئوغلۇم، — دەپتۇ سودىگەر بەھەد شاتلىنىپ، — ئىنشا ئاللا. دۆلەت ساڭا يار بولغاي، پادىشاھلىق ساڭا قارار تاپسا كېرەك.

شىزات بىلەن خوجا ئەسەد مەسلىھەت-لىشىپ قەلئەنىڭ ئەتراپىغا كېلىپ چېدىرلار-نى تىكىپ ئولتۇرۇپتۇ. گۈلشات ئۇلارنىڭ قېشىغا سالام بېرىپ كىرىپ كەپتۇ. شىزات-نىڭ قەھرىمانلىقىغا ئاپىرىن ئوقۇپتۇ. ئاندىن ئىككى ئاشتى-مەشۇق پىنھانغا كىرىپ سۆھ-

چىرايى ئۆگۈپ، قول-پۇتلىرى دىرىل-
دەپ تىترەشكە باشلاپتۇ.

— ئەي پارس، — دەپتۇ ئۇ ۋەزىرگە، —
ئەمدى قانداق قىلىش كېرەك؟ مەسلىھەت
كۆرسەتكىن.

— ئەي پەررۇخزادە، — دەپتۇ پارس يول
كۆرسىتىپ، — ئەمدى ياخشى پادىشالىق
تەختىنى شىرزاتقا ئۆتكۈزۈپ بېرىڭ. شۇ چاغ-
دىلا جەڭ-جەدەل ئاياقلىشىدۇ.

— ئەي پارس، — دەپتۇ پەررۇخزادە
ئالدىراپ، — بىلگىن ۋە ئاگاھ بولغىنىكى،
شىرزاتقا ئاتىسىنىڭ تاجى-تەختىنى بەرسەم،
ئۇ مەندىن ئاتىسىنىڭ قېنىنى تىلىسە قانداق
قىلىمەن؟

— ئىنشائاللا، شاھزادە سىزگە زىيان-
زەخمەت يەتكۈزمەس، خاتىرجەم بولۇڭ، —
دەپتۇ پارس تەسەللى بېرىپ.

— ئۇنداق بولمىسامەن بىر ياققا بېشىمنى
ئېلىپ كېتەي، — دەپتۇ پەررۇخزادە ئۈمىتسىز-
لىنىپ.

— ئەي پەررۇخزادە، — دەپتۇ پارس
چۈشەندۈرۈپ، — مۇنداق خىياللارنى قىلىپ
ئاۋارە بولماڭ. ئىشنىڭ ياخشى ئۆزىڭىز
قەدەم رەنجى قىلىپ ئالدىغا چىقىپ شاھ-
زادىگە ھۇزۇرخالىق قىلىڭ. ئۆز قولىڭىز
بىلەن پادىشالىق تاجىنى بېشىغا كەيگۈزۈڭ،
خەزىنىلەرنىڭ ئاچقۇچىنى تاپشۇرۇڭ. ئى-
شائاللا، سىزنى ئەپۇ قىلار، ئاندىن قىزىڭىز
گۈلشات ئۇنىڭ مەھبۇبى ئىكەن، ئۇمۇ
گۇناھىڭىزنى تىلىۋالار.

بۇ مەسلىھەت پەررۇخزادىگە خوش يې-
قىپتۇ. دەرھال بىر نەچچە كەشىملەر بىلەن
شىرزاتنىڭ ئالدىغا بېرىپتۇ. شاھزادىدىن
رۇخسەت سوراپ باققا كىرىپتۇ. يەر سۆيۈپ
دۇئا قىلىپ، كەچۈرۈم سوراپتۇ ۋە ئېلىپ

بۇ ھالنى كۆرۈپ ئەجەپلەندىم. غۇلاملىرىغا
ئۇشبۇ شىرنى كەمەن تاشلاپ تىرىك قولغا
چۈشۈرۈڭلار، بالغا زىيان يەتمەسۇن، دېدىم.
غۇلاملار ھەر تەرەپتىن كەمەن تاشلاپ، شىرنى
تۇتۇشتى. ئوغۇلنى سالامەت قولغا چۈشۈردۇق.
قارىسام، بالىنىڭ بىلىگە بىر نەرسە چىگىگىلىك
تۇرۇپتۇ. ئۇنى ئېچىپ كۆرسەيم، ئون دانە
گۆھەر بىلەن بىر پارچە خەت چىقتى. خەتكە:
«بۇ ئوغۇل شاھ كەركىنىنىڭ پەرزەنتى» دەپ
يېزىلغان ئىكەن. خەتنى دەرھال پىسىنھان
قىلىپ، ئوغۇلغا شىرزات دەپ ئىسىم قويدۇم.
قولۇمدىن كېلىشىچە تەربىيلىدىم...

سودىگەر خوجا ئەسەد خەتنى ئېچىپ
پارسنىڭ ئالدىغا قويۇپتۇ. ۋەزىر خەتنى
مۇلاھىزە قىلىپ كۆرۈپتۇ. ئەسلەپ ئويلىنىپ
قارىسا، مەزكۇر خەت دەل ئۆزى يازغان خەت
ئىكەن. ئۇ دەرھال ئورنىدىن تۇرۇپ، سەجدىگە
باش قويۇپ ئاللاتائالاغا شۈكرى قىپتۇ. ئۆتكەن
ئېچىنىشلىق ۋاقىت يادىغا چۈشۈپ، ئۆزىنى
باسالماي يىغلىۋېتىپتۇ ۋە شاھ كەركىنىنىڭ
ئادالەت سۈپىتىنى بىر-بىرلەپ سۆزلەپ
بېرىپتۇ. پەررۇخزادىنىڭ شۇملىغىنىمۇ
ئىزھار قىپتۇ.

— ئەي خوجا ئەسەد، — دەپتۇ ئۇ، —
ئۇشبۇ خەتنى مەن ئۆز قولۇم بىلەن يازغان ۋە
ئون دانە گۆھەر بىلەن ئوغۇلنىڭ بىلىگىگە
باغلىغان ئىدىم. مېنى ئەپۇ قىلىڭلار. مۇشۇنداق
ئۇچرىشىپ قېلىشىمىزنى ئەسلا ئويلىمىغان ئىكەن-
مەن، ئازراق سەۋرى قىلىڭلار، مەن بېرىپ،
پەررۇخزادىگە نەسىھەت قىلىپ باشلاپ كېلەي.
خوجا ئەسەد ئۆزى مىنىدىغان بىر ئاتنى
پارسقا تارتۇق قىلىپ ئۆزىتىپ قويۇپتۇ.

ئەلقسىسە، پارس راۋان بولۇپ، پەر-
رۇخزادىنىڭ قېشىغا بېرىپ بولغان ئەھۋالنى
باشتىن-ئاياق بايان قىپتۇ. پەررۇخزادىنىڭ

ۋەزىر - ۋۇزىرالار شىزىراتىنىڭ ئالدىغا كېلىپ مەدھىيە سۆزلىرىنى ئېيتىپتۇ. شىزىرات تەختە - كە ئولتۇرۇپتۇ، سودىگەر خوجا ئەسەدىنى يېنىغا ئولتۇرغۇزۇپتۇ. قىرىق كۈنگىچە شەھەر خەلقىنى توي - تاماشا قىلىشقا بويرۇپتۇ. شەھەر خەلقى قىرىق كۈنگىچە ئەيشى - ئىشرەت - كە مەشغۇل بولۇپ، شاتلىق ناۋاسى كۆككە يېتىپتۇ.

ئەل قىسسە، شىزىرات بىلەن خوجا ئەسەد ئۆزئارا مەسلىھەتلىشىپ، ئادالەت ئەلىمىنى مەھكەم قاداپ، زالىملار تۇخۇمىنى قۇرۇتۇش - نىڭ ئاماللىرىنى قىپتۇ، مەزلۇم - ئاجىزلارغا شەپقەت قىپتۇ.

بىر كۈنى شىزىرات بارلىسقى قازى - قۇزىرات، ئەمەلدارلارنى بىر يەرگە يىغىپ مەجلىس قۇرۇپتۇ.

— ئەي پەررۇخزادە، — دەپتۇ شىزىرات، — ئەسلى پادىشالىق تەختى مېنىڭ ئاتامغا تەئەللۇق ئىدى، ئاتام ساڭا ئىشىنىپ ئۇنى ئامانەت قويغان. سەن ئامانەتكە خىيانەت قىلىپ، بىگۇنا ئانامنى ئۆلتۈردۇڭ. ناھەق قان تۆكۈشكىدىكى سەۋەپ نىمە؟

پەررۇخزادە ھىچنەمە دىيەلمەپتۇ. بىر - شىنى تۆۋەن سېلىپ سارغىيىپ يەرگە كىرىپ كەتكۈدەك بولۇپ ئولتۇرۇپتۇ.

— ئەي پەتىۋا ئەھلى، — دەپتۇ شىزىرات ئۆلىمالارغا خىتاپ قىلىپ، — بۇ مەسلىگە كىتاپ ھۆكۈمى بويىچە نىمە دىيىلسە؟

— شەرىئەت ھۆكۈمى بويىچە، پەر - رۇخزادىگە جازا بېرىپ ناھەق تۆكۈلگەن قاننىڭ قىساسىنى ئېلىش لازىم، — دەپتۇ پەتىۋاچى ئۆلىمالاردىن بىرىسى، — مۇنداق خىيانەت ئۆستىگە قوشۇلغان ۋەھشىيەنە جىنايەتكە ئىسلام شەرىئىتى ھەرگىزمۇ رەھىم قىلمايدۇ. چوقۇم شەرىئەت ھۆكۈمىنى ئىجرا

بارغان سوغىلىرىنى يىگىتنىڭ ئالدىغا قويۇپ - تۇ. شىزىرات غەزەپلىنىپ، ئۇنىڭغا قىلىچە ئىلتىپات كۆرسەتمەپتۇ. تامامى ئوردا كات - تىلىرى قول كۆتىرىپ دۇئا قىلىپ يامغۇردەك ياش تۆكۈپ پەررۇخزادىنىڭ گۇناھىنى تىلەپتۇ. ئۇلارنىڭ زارۇ - ناللىسىنى كۆرگەن شىزىرات غەزىۋىدىن يېنىپ، ئۇلارغا ئىللىق مۇئامىلە قىپتۇ ۋە پارسقا شەھەردە كەڭچىلىك، ئادالەتنى يولغا قويۇشنى بۇيرۇپتۇ.

ئەل قىسسە، شەھەر ئەھلى كەركىن شاھ ئوغلىنىڭ پادىشالىق تەختىگە ئولتۇرغانلىغىنى ئاڭلاپ، ناھايىتى خۇرسەن بولۇپتۇ. كوچىلار - نى تازىلاپ سۇ چېچىپ ھېيت - بايرامدەك يېڭى كىيىملىرىنى كىيىپ شاتلىنىپتۇ.

پارس تەختىنى باشقىدىن ئالتۇن، كۈمۈش بىساتلار بىلەن جابدۇپ تەييار - لىتىپتۇ. شاھزادىنىڭ تەلۋى بىلەن ياخشى ئاتلاردىن تۆت يۈزىنى ئىگەر - يۈگەن بىلەن ھازىرلاپتۇ.

— ئەي مەلىكە، — دەپ سوراپتۇ شاھ - زادە گۈلشاتقا قاراپ، — مۇشۇ سائەت خەير - لىكىمۇ ياكى خەۋىپلىكىمۇ؟

شاھزادىنىڭ مۇنداق سورىشىدىكى سەۋەپ، گۈلشات ئىلمىي نۇجۇمنى ئوبدان بىلىدىكەن، مەلىكە دەرھال مۇلاھىزە قىلىپ، ئىلمىي نۇجۇم ئەمىلى بىلەن قۇرئە سېلىپ كۆرۈپ جاۋاب بېرىپتۇ.

— ئەي شىزىرات ئۇشبۇ ۋاقىت ناھايىتى خەيرلىك، بۇنداق ياخشى سائەتتە ئىش باشلىغان كىشىنىڭ بەخت - ئىقبالى ياخشى بولغاي.

شاھزادە مەلىكىدىن بۇ سۆزنى ئاڭلاپ، تەختكە چىقىپ ئولتۇرۇپتۇ. شەھەر خەلقى شاھزادىنى مۇبارەكلەپ بېشىدىن ئالتۇن جاۋاھىرلارنى چېچىپتۇ. بارلىق قازى - قۇزىرات،

ناھايىتى دانا ئىكەن، ئۇ ھەرتەرەپتىن سۆزلەپ شىرزاتنى سەل توختىتىپتۇ.

— ئەي شىرزات، — دەپتۇ ئۇ پادىشانى سۆزىگە جەلپ قىلىپ، — سىلە ئاڭلىغانىمۇ؟ رۇم شەھرىدە بىر پادىشا بار ئىكەن، ئىنتايىن شانۇ-شەۋكەتلىك ئىكەن. ئۇ پادىشانىڭ ئايدەك بىر قىزى بار ئىكەن.

بېيىت

ئايىمۇ ئۇنىڭ جامالىدىن رەشىك قىلاتتى،
زۆھرە خىجىل كۆزلىرىدىن ياشلار ئاقاتتى.
گۈل بەرگىلىرى ئوتتا يېنىپ ئۇسۇل ئوينىيىتى،
ھاياىدىن تەر مەيگە ئوخشاش ئېقىپ تۇراتتى.
ئۈستىدە ئالتۇن لىباس شۇنچىلا كۆركەم،
ئىپاردىنىمۇ خۇشبۇي ئىدى چاچلىرى ھەردەم.
ئاتاسى قويغان ئاڭما ھامى مەنزەر نام،
مۇشتىرى، زۆھرە ئىدى ئۇنىڭغا غۇلام.

بۇ قىزنىڭ كاتتا قەسىرى بار ئىكەن.
ئەشۇ قەسىردە كۆڭۈل ئېچىپ تاماشا
قىلىدىكەن. زامان ھادىسىلىرىدىن خەۋەرسىز
ئىكەن.

كۈنلەرنىڭ بىرىدە مەلىكە قەسىرنىڭ
تېمىغا چىقىپتۇ...

بۇ شەھەردە ئەختەر ئىسىملىك بىر
ئەييار بار ئىكەن، شەھەر خەلقى ئۇنىڭدىن
بەك قورقىدىكەن، پادىشانىڭ قىزى قەسىر تې-
مىغا چىققان كۈنى ئەختەرمۇ بازار بېشىدىكى
بىرتام ئۈستىگە چىقىپتۇ. ئۇ قەسىر تېمىدىكى
مەلىكە نازىنى كۆرۈپ، ئۇنىڭغا ئاشق بىقارار
بولۇپتۇ. شۇنىڭدىن باشلاپ ئۇنىڭدا بىرخىل
كېسەل پەيدا بولۇپ نالە-زارە قىلىشقا
باشلاپتۇ. ئەمما ھېچ پايدىسى بولماپتۇ.
ئاخىر ئەييارلىغىنى ئىشقا سايپتۇ.

ئەتىسى كېچىسى بىنھايەت قاراڭغۇ

قىلىش لازىم.

ئۇلار پەررۇخزادىنىڭ پۇت-قوللىرىنى
باغلاپتۇ. قىساس بۇيرۇغىنى كۈتۈپ، شىرزات-
قا قارايتۇ. شىرزات ئازراق تەخىر قىلىشنى
بۇيرۇپ، ئۆزى گۈلشات تۇرۇشلۇق باققا
يېتىپ كەپتۇ، مەلىكە كېنىزەكلىرى بىلەن
يىگىتنىڭ ئالدىغا چىقىپتۇ. شاھزادىنى
مەنزەر ئۆيىگە باشلاپ سۆھبەت قۇرۇپتۇ.

بېيىت

ماڭدى ئۇلار مەنزەر قەمەرگە،
ئوخشاپ گويا ئاي بىلەن كۈنگە.
لەئەلدەك مەينى قىلغاچقا نۇش،
شىرزات ئەسلىدى ئانىسىن مەسھۇش.

— ئەي ئاي يۈزلۈك مەلىكە، — دەپ-
تۇ شىرزات مەلىكىگە قاراپ، — ئاتىڭىز مېنىڭ
ئانامنى ناھەق ئۆلتۈردى. ئەمدى مەنىمۇ قىساس
ئۈچۈن ئۇنى ئۆلتۈرمەكچىمەن.

شاھزادە خىزمەتكارلارغا پەررۇخزادىنى
مۇشۇ مەنزەرگە ئېلىپ كېلىشكە بۇيرۇپتۇ.
غۇلاملار شاھنىڭ ئەمرىنى ئاڭلاپ، پەررۇخ-
زادىنى كەلتۈرۈپتۇ. شىرزات بۇيرۇپتۇ:

— مۇشۇ مەنزەردىن تاشلاڭلار. باشقىلارغا
ئىبرەت بولسۇن، ئىككىنچى بىركىشى ھەر-

گىزمۇ مۇنداق ناھەق خۇن تۆكمەسۇن!

بۇ سۆزنى ئاڭلىغان گۈلشات دەرھال
ئورنىدىن تۇرۇپ، قۇللۇق قىلىپ تىلەپتۇ:

— ئەي پادىشايسى ئالەم، ئاتام زۇلۇم
ئەيلەپ خاتا قىپتۇ، جاناپلىرى مەرھەمەت
ئەيلەپ ئۆلۈم ئوتىدىن ئۆتسىلە. ئاتام
ئالدىلىرىدا تۇرۇپتۇ، گۇنايمىنى ئەپۇ ئەيلەپ
كىرەم قىلسىلا. ئۈمىدىمنى يەردە قويىمىغايللا.
بۇلەيەتچىلەر ئېيتىدۇركى: گۈلشات

بارگاھلىرىنى تىكىپ، شانۇ-شەۋكەت بىلەن يېتىپتۇ، بىر كېچە شۇ بۇلاق بويىدا قونۇپتۇ. ئەتىسى پادىشانىڭ ۋەزىر-ئۆلىمالىرى شاھزادىنىڭ ئالدىغا چىقىپ، يىگىتنى شەھەرگە تەكلىپ قىپتۇ. شاھزادە شەھەرگە كىرىپتۇ. ئېلىپ كەلگەن سوغا-ھەدىيەلىرىنى پادىشا-غا تەقدىم قىلىپ، ئۆز تىلىگىنى مەلۇم قىپتۇ. پادىشا قەسىرى رۇم يىگىتىنىڭ سوغىلىرىنى تاپشۇرۇپ ئاپتۇ ۋە مەلىكىنى شاھزادىغا بەرمەكچى بولۇپتۇ. مېھرى ئاسارغا شاھانە كىيىملەرنى كەيدۈرۈپتۇ.

ئەلەقسە، ماھى مەنزەر مەلىكە شاھ-زادىنىڭ تەۋسىيىنى ئاڭلاپ قەسىرىنىڭ بىر بۇلۇڭىدىكى يوقۇقتىن مارىلاپ مېھرى ئاسار-نى كۆرۈپتەككى، قەسىرى رۇم ئۆز قولى بىلەن ئۇنىڭغا تون كەيدۈرۈۋاتقۇدەك. يىگىتنىڭ ھۆسنى-جامالى تولۇن ئايدەك شۇنە ئۇرۇپ تۇرغۇدەك.

بېيىت

بۇ يىگىتنىڭ دەردىدە ئايىمۇ خىرمە
پەرىمىدۇ، ئىنسانىمىدۇ دەپتۇ يەنە.
يىگىت ئىكەن ئىشقى دەردىگە مۇپتالا،
كۆرگەچكە بىر قىزنى كى، كۈندۈر گويە
ھەر ئىككىسى پەرىدەك گۈزەل ئىكەن،
ھۆسنى نۇرلۇق، سۆزلىرى ھەسەل ئىكەن.
بىر قازاپ بىر بىرىنى قىلغان ئەسىر،
قىلىپتۇ سىرلىرىنى ھىچبىر زاھىر.
كۆيدىكەن ئىشقى ئوتىدا ھەرقاچان،
گاللىرىدىن ئۆتمەيدىكەن ئاش ۋە نان.

ئەلەقسە، ماھى مەنزەر بىر قاراپلا
مېھرى ئاسارغا ئاشىق بىقارار بولۇپتۇ. شاھ-زادىنىڭ كۆزى مەلىكىگە چۈشۈپتۇ. يىگىتنىڭ

بولۇپتۇ. مەلىكىنىڭ قەسىرىنىڭ تۈۋىگە كەپتۇ. قارىسا پاسىبانلار سەگەك ئىكەن. تاكى سەھەر ۋاقتىغىچە ئايلىنىپ قەسىر ئەتراپىدا تۇرۇپتۇ. ھېچ بىر ئىمكانىيەت تاپالماپتۇ. شۇ تەقەززالىقتا قەسىر ئەتراپىنى ئايلىنىۋې-رىپتۇ.

ئەمدى ئىككى كەلىمە سۆزنى باشقا ياقىتىن ئاڭلايلى:

كەيقۇباد پادىشا نەسلىدىن مېھرى ئاسار دىگەن بىر شاھزادە بار ئىكەن. ئۇ تەب-رىز پادىشاسىنىڭ ئوغلى ئىكەن. ئۇ يىگىت رۇم پادىشاسىنىڭ قىزىغا غايىبانە ئاشىق بولۇپتۇ.

نەزمە

يېقىملىق خۇپ سايرايدىغان بۇلبۇللار،
بۇ داستاننى ئېيتىش بىلەن بوستاندا.
خۇش ناۋا پەيزى بىلەن تەنتەنە—
قوزغۇتەتتى ھاياجاننى شۇ ئاندا.
تۇتى كەبى شىرىن سۆزلۈك كىشىلەر،
ئويغاتتىلەر تىنىچ ياتقان دىللارنى.
كۆرمىگەنتى بۇ ئالەمدە ھېچ كىشى،
شاھزادىدەك نادىر گۈزەل ئوغلاننى.

ئەلەقسە، رۇم شەھرىگە «تەبرىز شاھ-نىڭ ئوغلى ماھى مەنزەرنىڭ تەلۋىدە كېلەر-مىش» دىگەن خەۋەر تارقىلىپتۇ. بۇ خەۋەرنى مەلىكىنىڭ ئاتىسى قەسىرى ئاڭلاپ، شاھ-زادە مېھرى ئاسارنىڭ ئالدىغا ئادەم ئەۋەتىپتۇ. ئۇلار شاھزادە بىلەن ئۇچرىشىپ ئوبدان مۇھاپىزەت قىلىپ يولغا راۋان بولۇپتۇ. ئۇلار مېڭىپ بىر بۇلاق بېشىغا كەپتۇ، مېھرى ئاسار-نى ئىززەت-ئىكرام بىلەن بۇلاق بويىغا چۈشۈرۈپتۇ. شاھزادە ئۇ بۇلاق بويىغا چېدىر

تۇرغۇدەك، شاھزادە شاراپنى ئىچىۋېرىپ چىرايى گۈلدەك رەڭلىنىپ، كۆزلىرى قىمىرىپ جادۇلىشىپ ئولتۇرغۇدەك، لېكىن كۆزىدىن توختىماي ئاققان ياشلىرى، ئوتقا تاشلانغان ئىلاندەك تولغىنىپ، يۈرەك - باغرىدىن ئاھ تارتىشى ئىشىنىك رەھىمنى كەلتۈرگۈدەك.

ماھى مەنزەر يىگىتنى بۇ ھالدا كۆرۈپ چىداشقا ئاقىتى قالمىپتۇ. شاھزادە ئاخىر ھۇشسىزلىنىپ يېتىپ قاپتۇ. ماھى مەنزەر كېنىزىكى بىلەن ئاستا قايتىپ ئۆز قەسىرىگە يېتىپ كەپتۇ. تاڭ ئاتقىچە نالە - زارە قىپتۇ. تاڭمۇ يورۇپتۇ.

ئەتىسى قەسىرى رۇم خىزمەتكارلىرىغا شەھەرنى ئاراستە قىلىپ مەرىكىگە تەييار - لاشقا بۇيرۇپتۇ. ئوردا خادىملىرى شاھنىڭ پەرمانىنى تەخسىرسىز ئورۇنلاپتۇ. شەھەرنى شاھانە مەرىكىگە تەييارلاپتۇ. ئالتۇن تاختىلارنى كەلتۈرۈپ شاھزادىگە تەخت ياستىپتۇ.

نەزمە

ماھى مەنزەر پەرلەردەك ياسىنىپ،
يورۇتۇپتۇ مەرىكىنى ئاجايىپ.
مەھبۇبنى ئولتۇرغۇزۇپ تەختكە،
ۋىسال تېپىپ ئېرىشىپتۇ بەختكە.
يىگىت قىزغا، قىز - يىگىتكە بېقىپتۇ،
مۇھەببەتنىڭ دەرياسىدا ئېقىپتۇ.
شۇنچە زىبا كۆرۈنۈپتۇ ئۆزئارا،
ئۇلغىيىپتۇ ئىشقى ئوتى بارا - بارا.
ھەر جەھەتتە كامال تاپقان يىگىتنى،
پادىشانىڭ بولغىسى كىيۇغلىنى،
خالايقىلار كۆرۈپ خوشال بولۇپتۇ،
سالام بېرىپ دىللاردىن ھۆرمەتلەپتۇ.

ئەلەقسە، «ماھى مەنزەر بىلەن مېھرى

ئىشقى ئوتى كۈچىيىپ ئۇلغىيىپتۇ، مەلىكىنىڭ ھىجرى پىراقىدا ئۆرتىنىپ بىقارار بولۇپتۇ. مېھرى ئاسار رۇم شاھى تەقدىم قىلغان كىيىملەرنى كىيىپ، پاتاققا يېنىپتۇ. ئەمما كۆڭلىنى ماھى مەنزەر ئىشقى ئىلىكىگە ئېلىۋاپتۇ، كۆزىگە ئۇيقۇ كەلمەپتۇ، بىئارام ۋە بىقارار بولۇپ ئازاپ ئوتىدا ئۆرتىنىپتۇ.

شاھزادە ئاخىر ئاقەت قىلالماي خىزمەتچىلىرىنى چاقىرىپ مەي كەلتۈرۈشكە بۇيرۇپتۇ. غۇلام - خىزمەتكارلار يىگىتنىڭ ئەمرىنى تۇتۇپ، لەئەلدەك سۈزۈك شاراپلار - نى كۈن شىشىلەرگە تولدۇرۇپ شاھزادىنىڭ ئالدىغا كەلتۈرۈپتۇ. مېھرى ئاسار تۇن بويى مەي ئىچىپ ماھى مەنزەرنىڭ ئىشقىدا بىدار ئولتۇرۇپتۇ.

ئەلەقسە، ماھى مەنزەر شۇ ھالدا ئازاپلىنىپتۇ.

— ئەي ھەمرازم، — دەپتۇ ئۇ مەس - لمەھەت سوراپ، — شاھزادىنىڭ تۇرغان يېرىگە بارساق يىگىتنى مارىلاپ كۆرۈشنىڭ ئىمە - كانىيىتى بولارمۇ؟

— ئەي مەلىكەم، — دەپتۇ كېنىرە كەلەردىن بىرى، — مەن سىزنى ھېچكىمگە كۆرسەتمەي باشلاپ بارالايمەن.

بۇ سۆزنى ئاڭلىغان ماھى مەنزەر - خوشال بولۇپ، ئورنىدىن تۇرۇپ، كېمە - نىزەك بىلەن بىللە يولغا راۋان بولۇپتۇ. ئۇلار ئاستا - ئاستا مېڭىپ مېھرى ئاسار شاراپ ئىچىپ ئولتۇرغان جايغا يېقىنلاپ بېرىپتۇ. بىر يەردىن بىر تۆشۈكنى تېپىپ مارىلاپ كۆرۈپتىكى: يىگىتنىڭ كېلىشىكەن گۈزەل ھۆسنى - جامالى ئون تۆت كۈنلۈك ئايدەك مەرىكىنى يورۇتۇپ تۇرغۇدەك، خىزمەتكارلىرى لەئەلدەك شاراپنى كۈمۈش پىيالىلارغا لىق تولدۇرۇپ قۇيۇپ ئارقىسىمۇ - ئارقا سۇنۇپ

يەنلا بېيۇش ئىكەن. ئەييار چىراق يېقىپىتىۋ. مەلىكىنىڭ ئىسىل كىيىملىرىنى سالدۇرۇۋېتىپ. لىپ كونا كىيىملىرىنى كىيىدۇرۇپ قويۇپىتىۋ. مەلىكىنى ئەييارلىق گىلىمىگە يەنە ئوراپ، كۆتىرىپ يولغا راۋان بولۇپىتىۋ. ئۈچ كېچە. كۈندۈز يول يۈرۈپىتىۋ. بىر غارغا كىرىپ توختاپىتىۋ. مەلىكە ئۈچ كۈندىن كېيىن ھۇشقا كەپىتىۋ. كېچە. قاراڭغۇ ئىكەن. مەلىكە ئۆزىنى كېچە. نىزەكلىرى ئىچىدە ھىس قىلىپ ھەمراىرىنى چاقىرىپىتىۋ. لېكىن ھېچكىم جاۋاپ بەرمەپىتىۋ. «بۇ ھال چۈشۈممۇ-ئوڭۇممۇ؟» دەپ تۇر-غاننىڭ ئۈستىگە ئەختەر دەرھال چىسراقىنى ياندۇرۇپىتىۋ.

— ئەي مەلىكە دەۋران، — دەپىتىۋ ئۇ مۇلايىم ئاۋازدا سۆزلەپ، — قورقماڭ، بۇ چۈ-شىڭىز ئەمەس، مانا ئويغاق تۇرۇپسىز.

مەلىكە ئەختەرنى كۆرۈپ قاتتىق قورقۇپ بارمىغىنى چىشلەپىتىۋ. بارلىق ئەزالىرىغا لەرزە چۈشۈپ، تىلى لال بولۇپىتىۋ. بۇ ھالىنى كۆرگەن ئەختەر مەلىكىگە تەسەللى بېرىپىتىۋ.

ئەختەر ئەييار:

«مەن ئېرۇرمەن نامى مەشھۇر ئەختەر ئەييار، ئاشىق مەن ساڭا مەھبۇپ دائىم ئىنتىزار. ئىشقىڭ ئوتى ۋۇجۇدىمنى ئۆرتىمەكتە يار، ھەسرەتتە مەن ۋىسالىڭىز بولدۇم مەن خار. ياشلىرىم دەريا بولۇپ ئاقتى يولۇڭدا، كېچە-كۈندۈز ئامال ئويلاپ كويۇڭدا. ئاخىر ئىلاج-ئەييارلىقنى سالدىم ئىشقا، يەتتى كۈچۈم بىلىگىن جانان ئوغۇرلۇققا.»

ماهى مەنزەر ساپتۇ نەزەر ئۆزىگە،
چاڭ توزاڭلار قونغان ئىكەن يۈزىگە
مىڭسىنى ئاقىلانە ئىشقا ساپتۇ،

ئاسارنىڭ تويى بولىدىكەن» دىگەن خەۋەر ھەممە يەرگە تارقىلىپىتىۋ. ئەختەر ئەييارمۇ بۇ خەۋەرنى ئاڭلاپىتىۋ. ياقىسىنى يىرتىپ، يۈزىنى تۇپراققا سۈرتۈپ زار-زار يىغلاپىتىۋ. ھىچ پايدىسى بولماپىتىۋ. «ئەمدى قانداق قىلىش كېرەك؟ — دەپ ئويلاپىتىۋ ئۇ، خىيال سۈرۈپ، باشقا ئامال يوق، پۇرسىتىنى كەلتۈرۈپ، ئەييارلىق بىلەن مەلىكىنى ئوغرىلاپ قېچىش لازىم. تەۋەككۈلنى خۇداغا قىلىپ، بۇ يولدا يە مەھبۇبەمنى قولغا كەلتۈرەي، يە شىرىن جاننى بېرەي...»

ئەختەر كەچتە پادىشا قەسىرىنىڭ تېگىگە كەپىتىۋ. پاسىبانلارنىڭ ھەممىسى ئەيشى-ئىش-رەتكە مەشغۇل ئىكەن. بىر ئاز پايلاپ تۇرۇپىتىۋ. ھەممىسى مەس ۋە بېھۇش بولۇپ يېتىپ قاپىتىۋ. يېرىم كېچىدە بىرمۇ ئادەم قالماي ھەممەيلەن ئويغا دەرياسىغا غەرق بولۇپىتىۋ.

ئەختەر ئەييار قەسىرىنىڭ تېگىگە كەپ-تۈ. خەنجىرىنى قىنىدىن ئاستا سۇغۇرۇپ ھەممە پاسىبانلارنىڭ جېنىنى ئاپىتىۋ. ئاندىن ئىچكىرلەپ ماھى مەنزەر تۇرۇشلۇق خانىغا كىر-سە ھەممە كېنىزەكلەر مەلەخ بولۇپ ئۇخلاۋې-تىپىتىۋ. ماھى مەنزەر مۇخۇددى تولۇن ئايدەك جامالىنى نامايان قىلىپ ئۇخلاۋاتقان ئىكەن. ئەختەر ئەييار يانچۇغىدىن بېھۇش قىلىدىغان دورىنى ئېلىپ مەلىكىنىڭ دىماغىغا تۇتۇپىتىۋ. ماھى مەنزەر ئەمدى ھېچنەرسىنى سەزمىگەدەك ھۇشدىن كېتىپىتىۋ. ئەختەر ئەييار مەلىكىنى چاققانلىق بىلەن ئەييارلىق گىلىمىگە ئوراپ-تۇ، ئۇ يەردىكى ھەرخىل ئالتۇن-كۈمۈش، جاۋاھرات تىپىدىكى نەرسىلەرنى ئاپىتىۋ. ماھى مەنزەرنى كۆتىرىپ بەدەر قېچىپىتىۋ.

ئەختەر ئەييارنىڭ يەرتىگىدىن كولاپ ياسىۋالغان ئۆيى بار ئىكەن. مەلىكىنى شۇ ئۆيگە ئېلىپ كىرىپىتىۋ. ماھى مەنزەر

جاياغا يۈزلىنىۋاتىلى، بىر شەھەرگە بېرىپ كۆڭۈل ئازادلىقى بىلەن ئويىناپ كۈلەيلى. باقى ئۆمرىمىزنى بىر-بىرىمىزنى خوشال قىلىپ كۆڭۈللۈك ئۆتكۈزەيلى.

— ئۇنداق بولسا، ھەلەپ شەھرىگە بارايلى، — دەپتۇ ئەختەر خوشال بولۇپ، — قېنى ئورنىڭىزدىن تۇرۇڭ!

— مەن يەنە بىر مەسلىھەت كۆر-ستەي، — دەپتۇ مەلىكە، — مەن ئايالچە كىيىملەرنى سېلىۋېتىپ، ئەرچە كىيىم كىيىش لازىم. بولمىسا مېنى دۈشمەنلەر تونۇپ سىزدىن تارتىۋالسا ئەجەپ ئەمەس. ئۇچاغدا مەن سىزنىڭ ھىجرىڭىزدە ھالاك بولمەن. تارۋى قىيامەتكىچە جۇدالىق دىنى مەندىن كەتمەيدۇ.

بۇ سۆزنى ئاڭلىغان ئەختەر تېرىسىگە سىغماي قاپتۇ. مەلىكىنىڭ ئېتىقادىغا ئاپىرىن ئېيتىپ، دەپتۇ:

— ئەي مەلىكە سىز مەندىنمۇ ئەيىسارراق ئىكەنسىز. بۇ سۆزنى ياخشى ئېيتتىڭىز.

ئەختەر دەرھال مەلىكىگە ئەرچە كىيىم كەيدۈرۈپتۇ. مەلىكە چېچىنى ئوراپ تەلپەك ئىچىگە جايلاشتۇرۇپتۇ. ئۇلار چاققانلىق بىلەن تەييارلىنىپ، ھەلەپ شەھرىگە راۋان بولۇپتۇ. مەلىكە بەزىدە ئۆزى يول يۈرۈپتۇ. بەزىدە ئۇنى ئەختەر ئەيىار كۆتىرىپ مېڭىپتۇ. شۇ تەرىقىدە يول يۈرۈپ بىر مەزگىلدىن كېيىن بىر راباتقا يېتىپ كەپتۇ.

بۇ راباتقا بىر قېرى ئايال قارايدىكەن. ئەختەر بىلەن مەلىكە بىردەم ئاراملىرىنى ئاپتۇ. ئاندىن كېيىن مەلىكە مومايغا قاراپ تازىم بىلەن دەپتۇ:

— ئەي ئانا، بىز ئۇزاق سەپەردىن كەلدۇق. ناھايىتى ئۇسساپ كەتتۇق. بىر ئوماچ ئېتىشكە ئامال بولارمۇ؟

لەۋلىرىدە تەبەسسۇملار مىدىرلاپتۇ.

گەرچە ئەختەر ئەيىارلىقنى سېلىپ ئىشقا، ئېلىپ كەلگەن بولسىمۇ چەت- يىراققا. مەلىكىمۇ ئەيىارلىقنى قىلماق بوپتۇ، سەزدۈرمەستىن باتىندا ئويلۇۋاپتۇ.

ماھى مەنزەر:

بېشىڭ ئۈزۈرە دۇررە ئالتۇن چاچاي ئى يار، يادىڭدا تۇت مەنمۇ ساڭا ئاشق بىقارار، ئەشۇ تام ئۈستىدىن مەن تامانغا، نەزەر تاشلاپ داخىل قىلىدىك جاملانغا. بىر كۆرۈپلا ئاشق بولغان ئىدىم ساڭا، ھىچ ئىلتىپات قىلمىغاننىڭ يارىم ماڭا. پىراقىڭدا كۆزۈم خىرە بولغان ئىدى، ئاھ يۈرىگىم زەرداپ بىلەن تولغان ئىدى. مىرادىمغا يەتكۈزدىڭ سەن ئەمدى مېنى، لېكىن بۇ جاي ناباب مەھبۇپ بىلگىن بۇنى. باشقا جاياغا كېتەيلى قوپ، كۆڭلۈم تىنسۇن، ئەيشى قىلىشقا بۇ يەردە قانداق بولسۇن؟ ئۆمۈر بويى قوش مېغىزدەك ئۆتەيلى بىز، لەيلى- مەجنۇن كەبى كۆيۈپ يانايلى بىز.

ئەلقسىسە، ماھى مەنزەر: «ئىش قول-دىن كېتىپتۇ. بالا دامغا گىرىپتار بولۇپتىمەن» دەپ ئويلاپ، دەرھال مىكسىر بىلەن سۆز باشلاپتۇ:

— ئەي ئەختەر، ئەشۇ كۈنى مېنىڭ فەزىرىم سىزگە چۈشكەن. سىزنىڭ نەزىرىڭىز ماڭا چۈشكەن، مەن بىچارە ئەشۇ كۈندىن بېرى ئىشقىڭىزدا كۆيۈپ كەلدىم. تاقىتىم تاق، ئۆزۈم مۇشتاق بولغان ئىدىم. ئەمدى ئەلھەمدۇللىلا مىرادىمغا يەتتىم. سىزدەك نىگارمىنىڭ ۋەسلىگە يېتىشتىم. ئەمدى بۇ قور-قۇنۇچلۇق جايدىن بىر ئامال قىلىپ ئاۋات

ئارزۇلۇق قىز ئىدى، مېنى دەپ ئۇماچقا
مۇھتاج بولۇپتۇ، دەپ ئويلاپتۇ.

— ئەي مەلىكە، — دەپتۇ ئۇ بىر ئىش
قىلىشقا تەييارلىنىپ، — سىز بۇ يەردە ئازغىنا
توختاپ تۇرۇڭ. مەن ئۇچقاندەك
شەھەرگە كىرىپ سىز ئۈچۈن يەيدىغان
بىر نەرسە تېپىپ كېلەي.

— ھەممە ئىشنى ئۆزىڭىز بىلىسىز، — دەپ-
تۇ مەلىكە، — شۇنداق قىلىشنى لازىم كۆرگەن
بولسىڭىز، خۇدايىمغا ئامانەت، يول بولسۇن
سىزگە...

— ۋاي ئىست، — دەپتۇ موماي ھەسرەت
چېكىپ، — ئۆيدە ئۇنۇم تۈگەپ قالغان ئىدى.
بولمىسا ھازىرلا ئۇماچ پىشىرىپ بەرگەن
بولاتتىم. ئازىراق تەخىر قىلىڭلار. ئوغلۇمنى
ئۇنغا بۇيرۇغان ئىدىم. كېلىپ قالسا دىگىنىڭلار.
نى قىلىپ بېرەي.

— ئوغلنىڭىز ئۇنى نەدىن ئېلىپ كې-
لىدۇ؟ — دەپ سوراپتۇ ئەختەر.

— شەھەردىن.
بۇ سۆزدىن ئەختەر شەھەرنىڭ ئانچە يىراق
ئەمەسلىكىنى پەملەپتۇ ۋە: ماھى مەنزەر
ئىسىل نازۇ-نەمەت بىلەن پەرۋىش تاپقان

ماھى مەنزەرنىڭ پادشا بولغىنىنىڭ بايىنى

ئەختەرنى ۋەزىرنىڭ ئەمرىگە ئاساسەن
زىندانغا تاشلاپتۇ. ئارىدىن يەتتە كۈن ئۆتۈپ-
تۇ. پادشانىڭ ھالى ئېغىرلىشىپ كېتىپتۇ.
بارلىق ۋەزىر، قازى، سىپاھلارنى يىغىپ
ۋەسىيەت قىپتۇ.

— ئەي ۋەزىرلىرىم ۋە ئەركان دۆلەت-
لىرىم، — دەپتۇ پادشا سۆزلەپ، — مەندىن
بىر پەرزەنت قالمىدى. ئەمدى مەن بەز-
دىلىگىمنى بىجا كەلتۈرسەم، قىرىق كۈن-
گىچە مېنىڭ مەرىكەمنى ئۆتكۈزۈپ ئاش، سۇ
بېرىپ خاتىرجەم بولغاندىن كېيىن بارلىق
كاتتا-كىچىكىنى مەيدانغا يىغىپ مېنىڭ
ئىشتىمنىڭ بويىندىكى ئالتۇن زەنجىرنى
يېشىۋېتىڭلار، ئىشتىم بېرىپ كەينىڭ پىشىنى
چىشلىسە شۇ ئادەمنى مېنىڭ ئورۇنۇمغا تەختكە
ئولتۇرغۇزۇڭلار ۋە شۇ كىشىنىڭ پەرمانىدا
بولۇڭلار!...

پادشا ۋەسىيەتنى دەپ بولۇپ، پانى
دۇنيادىن باقى ئالەمگە سەپەر قىلىپتۇ. ۋە-
سىيەتكە ئاساسەن قىرىق كۈنگىچە ماتەم

ئەل قىلىسە، ئەختەر ئەييار مەلىكىنىڭ
ئالدىدىن چىقىپ ھەلەپ شەھەرگە راۋان
بولۇپتۇ. شۇ كېچىسى ھەلەپ پادشاسىنىڭ
خەزىنىسىگە ئوغرى كىرىپ پادشانى پىچاق
سېلىپ زەخمىلەندۈرگەن ئىكەن. سىپاھ ۋە
ۋەزىرلەر يىغىلىپ پادشانىڭ ئالدىغا كىرىپتۇ،
قارىسا پادشا چالا ئۆلۈك بولۇپ يېتىپتۇ. ھەم-
جەيلەن نالە قىلىپ يىغلاپتۇ. دەرھال تىۋىپ-
دوختۇرلارنى چاقىرتىپتۇ. تىۋىپلار پادشانىڭ
جاراھىتىنى تېكىپ ئىلاج قىلىپ كۆرۈپتۇ،
داۋالاش ئۇنۇم بەرمەپتۇ. ئاندىن ئوغرىنى
ئىزلەپ تۇتۇشقا ئادەم بۇيرۇپتۇ.

ئەل قىلىسە، ھەرتەرەپنى ئاخشۇرۇپتۇ.
شۇ ئەسنادا ئەختەر دەرۋازىدىن كىرىپ كەپتۇ.
ئۇنى يالغۇز كۆرۈپ تۇتىشۋاپتۇ. باغلاپ
ئوردىغا ئېلىپ بېرىپتۇ. پادشانىڭ ۋەزىرى
ئەختەرنى كۆرۈپلا تونۇپتۇ.

— بۇ كونا ئەييار ئوغرى، — دەپتۇ ۋە-
زىر شىكايەت قىلىپ، — ئەلۋەتتە بۇنى زىندان-
غا تاشلاش كېرەك.

بىر چاغدا بىر ئىت قويۇپ بېرىلپتۇ. ئۇ ئىت ھەممەيلەننى بىر-بىرلەپ پۇراپ، ماھى مەنزەرگە كەلگەندە، ئۇنىڭ پىششىق مەھكەم چىشلەپتۇ. مەلىكە ھەرقانچە زور قىيىۋېلىشنى ئاجرىستالماپتۇ. بۇ ھالىنى كۆرگەن ۋەزىر-ۋۇزىرالار مەلىكەنىڭ ئالدىغا كەپتۇ. قارىسا ئاجايىپ كېلىشكەن بىر يىگىت ئىكەن. يۈزىدىن شاھلىق ئۇرى شۇلا ئۇرۇپ تۇرغىدەك. ھەممىلىرى بىر-بىرلىرىگە قاراپ خوشال بولۇپ مەلىكىنى ئاتقا مىندۈرۈپ شەھەرگە ئېلىپ كىرىپتۇ. پادىشاھلىق تەختىگە ئولتۇرغۇزۇپتۇ. مەلىكىنىڭ بېشىدىن دۇرلار چېچىپتۇ.

شۇنداق قىلىپ ماھى مەنزەر پادىشاھلىق تەختىدە قارار تېپىپتۇ. ئادالەتنى جارى قىلىپ زالىملاردىن مەزلۇملارنىڭ ئۆچىسىنى ئېلىپ بېرىپتۇ، زىنداندىكى بەندىلەرنى ئازات قىپتۇ.

ئەللىقىسى، ئەختەر ئەييارمۇ ئازات بولۇپتۇ. ئۇ زىنداندىن چىقىپ ئۇدۇل راباتقا بېرىپتۇ. ھىلىقى مومايدىن مەلىكىنى سورايتۇ:

— مېنىڭ ھەمرايم قېنى؟ قەيەرگە كەتتى؟

— مەن بىلىمدىم، — دەپتۇ موماي، — سەن چىقىپ كەتكەندىن كېيىن ئۇمۇ چىقىپ كەتكەن.

بۇ جاۋاپنى ئاڭلاپ ئەختەرنىڭ كۆز-لىرى چەكچىيىپلا قاپتۇ. زار-زار يىغلاپ ياقىسىنى چاڭ قىلىپ باياۋانغا چىقىپ مەلىكىنى ئاقتۇرۇپتۇ. شۇ ئەتراپتا ئۇ كەز-مىگەن دەشتى-سەھىرالار ۋە تاغلار قالماپتۇ.

ئەمدى ئىككى كەلىمە سۆزنى مېھرى ئاساردىن ئاڭلاڭ:

تۇتۇپ نەزىرى مەرىكىلىرىنى ئوبدان ئۆتكۈزۈپتۇ. ئاخىرى بارلىق كىشىلەرنى بىر مەيدانغا يىغىپتۇ.

ئەمدى ماھى مەنزەردىن سۆز ئاڭ-لىماق كېرەك:

ئەختەر ئەييار راباتتىن چىقىپ تائام ئېلىپ كەلمەكچى بولۇپ، ھەلەپ شەھەرگە راۋان بولۇپتۇ. ماھى مەنزەر ئەنسىرەپ قاپتۇ. «ئەمدى بىرىش قىلىپ قاچاي، — دەپ ئويلاپتۇ مەلىكە، — بىر خالى يەرگە بېرىپ يوشۇرۇنۇۋالاي.» ئۇ شۇ نىيەتتە راباتتىكى مومايدىن سورايتۇ:

— ئەي ئانا، بۇ ئەتراپتا ئادەملەر بارمۇ؟
— ئەي كۆز نۇرۇم بالام، — دەپتۇ موماي، — مۇشۇ يېقىندا ناھايىتى ئاۋات بىر قىشلاق بار، نىمە قىلماقچىتىڭىز؟

— ئۆزۈم شۇنداق بىر سورىدىم، — دەپ-تۇ مەلىكە، — ئۇ يەرنىڭ ئارىلىقى قانچىلىك كېلىدۇ؟

— بىرنەچچە چاقىرىم كېلىدۇ، — دەپ-تۇ موماي ۋە قىشلاقنىڭ يولىنى كۆرسىتىپ قويۇپتۇ.

كەمپىردىن يول بەلگىلىرىنى سوراۋات-قان مەلىكە بارلىق ئالتۇن-كۈمۈشلەرنى ئېلىپ قىشلاق تەرەپكە راۋان بولۇپتۇ. ماڭا-ماڭا ئاخىر قىشلاققا كىرىپ كەپتۇ. قارىسا ئاجايىپ قىشلاق، شۇنداق كۆركەم، ھاۋالىق ئىكەنكى، ماھى مەنزەر ئۇ يەردە قىرىق كۈن تۇرۇپ قاپتۇ. ئاندىن كېيىن شەھەر ھەلەپكە بارماقچى بولۇپتۇ.

ئەللىقىسى، مەلىكە ھەلەپ شەھەرگە كىرىپ قارىسا، شەھەر خەلقنىڭ ھەممىسى بىر مەيدانغا يىغىلغانىمىش، ماھى مەنزەرمۇ بېرىپ بىر بۇلۇڭدا تۇرۇپ تاماشا كۆرۈپتۇ.

ئەلقسىسە، ئەختەر ئەييار مېھرى ئاسار-
نىڭ كىيىملىرىنى ئۆزى كىيىپتۇ. شۇ ھالدا
كېتىۋاتسا، مېھرى ئاسارنىڭ لەشكەرلىرى
يېتىپ كەپتۇ. ئۇلار قارسا مېھرى ئاسارنىڭ
كىيىملىرىنى كىيىۋالغان بىر ئادەم كېلىۋات
قۇدەك، ئۇلار بۇ كىشىنىڭ ئەختەر ئەييار
ئىكەنلىكىنى تونۇپ، دەرھال تۇتۇپ باغلى-
ۋاپىتۇ ۋە كالىتەك بىلەن ئۇرۇپ
سورايتۇ:

— تېز ئېيت، بۇ كىيىمنىڭ ئىگىسىنى
نېمە قىلدىڭ؟ ئۆلتۈردۈڭمۇ، يە مېيىپ
قىلدىڭمۇ؟

تاياق تېگىۋەرگەندىن كېيىن ئاخىر
ئەختەر ئەييار ئېقارار قىلىشقا مەجبۇر
بولۇپتۇ.

— مېنى ئۇرماڭلار، — دەپتۇ ئۇ يالۋۇ-
رۇپ، — مەن ئۇنى سىلەرگە كۆرسىتىپ
قوياي.

لەشكەرلەر ئۇرۇشتىن توختاپتۇ. ئەختەر
ئەييار ئۇلارنى مېھرى ئاسار باغلاغىلىق
يەرگە باشلاپ بېرىپتۇ. لەشكەرلەر مېھرى
ئاسارنى باغلاقتىن يېشىپ ھۇشقا كەلتۈرۈپتۇ.
ھۇشقا كەلگەن مېھرى ئاسار ئەھۋالنى
چۈشىنىپ، ئەختەرنى باغلىغانچە ھەلەپ
شەھەرگە قاراپ راۋان بولۇپتۇ.

ئەلقسىسە، شۇ كۈنى ماھى مەنزەر شە-
كارغا چىققان ئىكەن، ئەسكەرلىرى بىلەن
شكار قىلىپ يۈرسە، يىراقتىن كېلىۋاتقان
ئادەملەر كۆرۈنۈپتۇ. ماھى مەنزەر بىر
خادىمگە: ئۇ كېلىۋاتقانلار كىم، بېرىپ خەۋەر
ئالغىن، دەپ بۇيرۇپتۇ. ئۇ خادىم تېزىدىن
ئېتىغا مىنىپ كېلىۋاتقانلار ئالدىغا كېلىپ،
مېھرى ئاساردىن سورايتۇ:

— سىلەر كىم؟ قاين بارسىلەر؟

مېھرى ئاسار جاۋاپ بېرىپتۇ:

— بىز يوقاتقان بىر دوستىمىزنى

ئەلقسىسە، مېھرى ئاسار ماھى مەنزەر-
نىڭ يوقاتقانلىق خەۋىرىنى ئاڭلاپ، مىڭ
غۇلام بىلەن ئۇنى ئىزلەپ مېڭىپتۇ. دەشت،
باياۋانلارنى ئاڭتۇرۇپ كېتىۋېتىپ بىر ئاھۇنى
كۆرۈپتۇ.

— ھېچكىشى بۇ ئاھۇغا ئوق ئاتمىسۇن، —
دەپتۇ مېھرى ئاسار تەلىپىنى سىناپ كۆر-
مەكچى بولۇپ، — ئەگەر ئۇشبۇ ئاھۇنى قولغا
چۈشۈرسەم، ماھى مەنزەرنى تاپقىنىم شۇ؛
ئەگەر ئاھۇنى قولۇمغا چۈشۈرەلمىسەم، مەلىكە
دىن قۇرۇق قالغىنىم...

ئۇ ئاھۇغا قاراپ ئات قويۇپتۇ.
ئاھۇمۇ جېنىنىڭ بارىچە قېچىپتۇ. مېھرى
ئاسار دەرھال ئوق چىقىرىپ، ئاھۇنى يىقىد-
تىپ كالىسىنى كېسىپتۇ. ئۇ بىر بۇلاق بويىغا
يېتىپ كەپتۇ. قارسا ئۇ يەردە ئۈستىگە جۈل-
جۈل كىيىم كەيگەن بىر دېۋانە ياتقۇدەك.
مېھرى ئاسار ئوت يېقىپ ئاھۇ گۆشىنى كاۋاپ
قېپتۇ. پىشقان كاۋاپنى ئىززەت-ئىكرام
بىلەن دېۋاننىڭ ئالدىغا ئېلىپ بېرىپتۇ.

— ئەي ئاشىق، — دەپتۇ ئۇ دېۋاننىغا
قاراپ، — مەن كۆپ چارچىدىم. ئىككىنچى
ئۇشبۇ كاۋاپنى يەيلى، ئاندىن ئىجازەت
بەرسىڭىز، بىر ئاز ئارام ئالسام!

— تولىمۇ ياخشى بولىدۇ، — دەپتۇ
دەرۋىش خوشال بولۇپ، — مەن سىزنى
ساقلاپ ئولتۇرمىەن. سىز يېتىپ خاتىرجەم
ئارام ئېلىڭ!

ئەلقسىسە، مېھرى ئاسار يېتىپ ئوخ-
لاپتۇ. ھىلىقى دەرۋىش ئەختەر ئەييار
ئىكەن. ئۇ كاسسىدىن بېھۇش قىلىدىغان دورىنى
چىقىرىپ مېھرى ئاسارنىڭ بۇرىنىغا تۇتۇپتۇ.
مېھرى ئاسار ھۇشسىزلىنىپتۇ. ئەختەر ئۇنىڭ
ئۈستىدىكى كىيىملىرىنى سالدۇرۇۋېلىپ دەرەخ-
كە مەھكەم باغلاپ قويۇپ دەرھال
قېچىپتۇ.

بايان قىلغىن. ئەگەر يالغانى ئارىلاشتۇرماي راس سۆزلىسەڭ، بىسپنى ئازات قىلىمەن. ئەگەر بىر زەردە يالغانى قوشساڭ كاللاڭنى تېنىڭدىن جۇدا قىلىمەن.

— بولىدۇ، — دەپتۇ ئەختەر ئەييار، — بېشىمدىن ئۆتكەن سەرگۈزەشتەمنى راستى بىلەن تولۇق سۆزلەپ بېرىمەن. ئەختەر ئەييار بارلىق ۋاقىتىنى ھەممە خالايتى ئالدىدا تەپسىلى بايان قىپتۇ. ئاندىن كېيىن ماھى مەنزەر خالايتىغا قاراپ دەپتۇ:

— ئەي خالايتى بىلىڭلار ۋە ئاگاھ بولۇڭلاركى، ئەشۇ قەسىرى رۇمنىڭ قىزى ماھى مەنزەر — مەندۇرمەن، بۇ يىگىت تەبىرىز پادىشاھنىڭ ئوغلىدۇر، مېنى ئاتام نىكا لاپ ئۇشبۇ يىگىتكە بەرگەن ئىدى، نىكا كېچىسى بۇ ئەييار مېنى ئوغرىلاپ قاچقان. خۇداغا شۈكرى، ئاللاننىڭ مەرھىمىتى بىلەن سالامەت تەخت ۋە دۆلەتكە ئىگە بولدۇم. بۇ ئەييار يەنە رەسۋا بولدى.

مەلىكە جاللاتلارغا قاراپ بۇيرۇپتۇ: — بۇ ئەييارنى ئېلىپ چىقىپ دارغا ئېسىڭلار! خالايتىغا ئىبرەت بولسۇن!

ئىككىنچى كۈنى شىرزاتنىڭ ئەتارۇر دېگەن ئالى مەنزەرگە چىقىپ ئولتۇرغىنىنىڭ بايانى

تەقدىرى ئەزەلدە شۇنداق پۈتۈلگەن ئىكەن. ئىجازەت بەرسىڭ — مەن يەنە بىر ھىكايە سۆزلەپ بەرسەم. — قېنى ئەمەس سۆزلەڭ، — دەپتۇ يىگىت مەلىكىنىڭ گېپىگە قىزىقىپ، سۆزلە. سىڭىز كېچە — كۈندۈز زېرىكمەي ئاڭلاشقا تەييارمەن. — رىۋايەتچىلەر شۇنداق ھىكايە قى-

ئىزلەپ ئۇزاق يەردىن كېلىۋاتىمىز. خادىم ئارقىسىغا قايتىپ بېرىپ ئەھۋالنى ماھى مەنزەرگە يەتكۈزۈپتۇ. ماھى مەنزەر دەرھال بۇيرۇق قىپتۇ:

— بېرىپ ئۇلارنى تۇتۇپ تېزىدىن ئېلىپ كېلىڭلار! شۇنداق دەپلا ئۆزى شەھەرگە قاراپ راۋان بولۇپتۇ. شات — خوراملىق بىلەن تەخت — تە قارار تېپىپتۇ. ئەسكەرلىرى مېھرى ئاسارنى ئېلىپ كەپتۇ. ماھى مەنزەر ئۇلاردىن سوراپتۇ:

— سىلەر كىم، قەيەردىن كەلدىڭلار؟ قەيەرگە بارىسىلەر؟

مېھرى ئاسار ھەممە ۋاقىتىنى بىر — بىرلەپ سۆزلەپ بېرىپتۇ.

— ئۇنداق بولسا ئەييارنى كەلتۈرۈڭلار، — دەپتۇ مەلىكە. ئاندىن ئەييارنى كەلتۈرۈپتۇ. بۇنداق قىلىشتىكى مەقسەت مېھرى ئاسار ئالدىدا ئۆزىنىڭ پاكلىغىنى ئىسپاتلاش ئىكەن.

ئەختەر ئەييار ھازىر قىلىنىپتۇ. ماھى مەنزەر ئۇنىڭدىن سوراپتۇ:

— ئەي ئەختەر ئەييار، خۇدا ھەققى بولغان ۋاقىتەلەرنى راستى بىلەن ئالدىمىدا

ئەللىسىمە، ئۇلار پاراغەتتە بولۇپتۇ. يەنە سۆز گۈلشاتنىڭ ئاتىسىدىن ئېچىلىپتۇ. — ئەي مەلىكە، — دەپتۇ شىرزات سۆز باشلاپ، — ئاتاڭنى ئۆلتۈرمىسەن، چۈنكى ئۇ ئانامنى ناھەق ئۆلتۈردى. — ئەي مېنىڭ سۆيۈملۈك مېھرىبان پادىشاھىم، — دەپتۇ گۈلشات يىگىتنىڭ غەزىپىگە تەسەللى بېرىپ، — قازاغا چارە يوق.

نەرلەرنى ئۆگىتىپتۇ. ئالتە ئايدا مەلىكە رەمماللىق ئىلمىگە ئادىل بولۇپتۇ. ئاندىن كېيىن ئەپزەلگە قايتىشقا رۇخسەت بېرىپتۇ. ئەپزەل رەممال ھىجران ئازاۋىدا ئۆرتىنىپ، قانچە قايغۇرىسىمۇ مەلىكىنىڭ ۋەسلىگە يېتىشەلمەپتۇ. ئاخىرى تاقىتى - تاق بولۇپ يۈرەك سىرىنى ئاشكارە قىلىپ، خۇددى ساراڭدەك كوچا، بازارلاردا يۈرىدىغان بوپتۇ. پادىشا ئۇنى تۇتۇرۇپ ئەۋۋەل زىندانغا سايپتۇ.

ئەپزەل رەممالنىڭ بىر ئوغلى بار ئىكەن، پادىشا كېيىن ئەپزەل رەممالنى شۇ ئوغلىغا تاپشۇرۇپ بېرىپتۇ ۋە ئۇنى ئەركىن قويۇۋەتمەسلىكىنى تاپىلاپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن ئوغلى بىر قانچە مۇددەت ئاتىسىنى تەر-بىيىلەپ پەرۋىش قىپتۇ.

— ئەي ئوغلۇم، — دەپتۇ ئاتا ئەسلىگە كېلىپ، — پەرزەنتلىكىنى ئادا قىلغايىمەن. مېنىڭ بېشىمغا ئىشقى سەۋداسى چۈشكەن. بىر ئىلاج قىلىپ مەشۇغۇمنىڭ ۋەسلىگە ئېرىشمەسەم پىراق ئوتىدا ھالاك بولغايىمەن. مەن سېھىر بىلەن ئۆزەمنى بىر تۇتى سۈر-تىگە ئۆزگەرتەي، سەن ئاتام ئۆلدى، — دەپ ئېلان قىلغىن. تاۋۇتقا مېنى سېلىپ، نامىزىمنى چۈشەرتىپ كۆرۈستىنىغا ئېلىپ بېرىپ كۆمگەن بولغىن. سۆز - ھەركەتلىرىڭ خالايتتى ئىشەنگۈدەك بولسۇن. ئاندىن كېيىن مېنى تۇتلىق ھالىتىمدە پادىشاغا ئېلىپ بېرىپ ھەدىيە قىلغىن ۋە «ئۇششۇ تۇتقا رەمەتلىك ئاتام رەمماللىقنى ئۆگەتكەن، شۇڭا بۇ تۇتى ناھايىتى دانادۇر» دىگەن، پادىشا ساڭا كۆپ ئىنئاملار بېرىشى مۇمكىن. ئەپزەل رەممال سۆزىنى تاماملاپ تۇتلىق ھالىتىگە ئۆزگىرىپتۇ. ئوغلۇل ئاتىسىنىڭ ئېيتقانلىرىنى بىجا كەلتۈرۈپتۇ. تۇتسىنى پادىشانىڭ ئالدىغا ئېلىپ بېرىپتۇ. تەرىپ -

لىشىدۇ، — دەپ ھىكايىنى باشلاپتۇ مەلىكە يە - گىتكە قاراپ، — بەلىخ شەھرىدە ئەپزەل دىگەن مەشھۇر بىر رەممال بار ئىكەن. ئۇ رەمماللىقتا ئىنتايىن كامىل ئىكەن، ھەمىشە بەلىخ پادىشاسىنىڭ ئالدىدا بولىدىكەن.

پادىشانىڭ بىر ساھىپچىمال قىزى بار ئىكەن. ئېتى مەلىكە مېھرىاندۇز ئىكەن. كۈنلەرنىڭ بىرىدە مەلىكە مېھرىاندۇز ئەپزەل رەممالنى ئۆيىگە چاقىرتىپتۇ. ئەپزەل رەممال مەلىكىنىڭ ھەرىمىگە كەپتۇ. مەلىكىنىڭ قولىدا ئالتۇندىن ياسالغان بىردانە ئالما بار ئىكەن. — ئەي ئەپزەل رەممال، — دەپ

سورايتۇ، — مېنىڭ قولۇمدىكى نىمە؟ بۇ سوئالنى مەلىكە جىلۋە بىلەن خۇش تەبەسسۇم ئىلىدە ئېيتقان ئىكەن، مەلىكە - نىڭ كىرىپكىلىرىدىن ئۇچقان ئىشقى ئوتى ئەپزەل رەممالنىڭ قەلب ساندۇغىدىن جاي تاپتۇ. ئۇ مەلىكىگە ئاشىق شەيدا بولۇپتۇ.

— ئەي مەلىكە بەرنە، — دەپتۇ ئەپزەل رەممال خوشاللىقتىن تىترىگەن ھالدا، — قولۇڭىزدىكى ئالتۇن ئالما.

مەلىكە خوشال بولۇپ قولدىكى ئالتۇن ئالىمىنى ئەپزەل رەممالغا تەقدىم قىپتۇ ۋە دەپتۇ:

— ئەي ئەپزەل رەممال، ماڭا رەمماللىق ئىلمى ھەققىدە تەلىم بەرگىن!

— ئەي مەلىكە، — دەپتۇ ئەپزەل رەممال قۇللۇق قىلىپ، — سىزگە رەمماللىق ئىلمىنى بىجەندىل ئۆگىتىمەن. ئەمما سىز بۇ ئىلمىنى ئۆگىنىشنى خالىمايسىز.

— خالايمەن، — دەپتۇ مەلىكە چۈشەندۈرۈپ، — مەن راستىنلا رەمماللىق ئىلمىنى ئۆگىنىشكە بەل باغلىدىم.

بۇ سۆز ئەپزەلنى ئىنتايىن خۇرسەن قىپتۇ. ئۇ رەمماللىق ئىلمىگە ئائىت بارچە ھۆ-

ئانىسىغا ئىزھار قىپتۇ.

— ئەي مەلىكە، — دەپتۇ ئىنىك ئانا قات-

تىق جىكىلەپ، — بۇ سىرنى ھىچكىشىگە بايان قىلمىغايسىمىز. باشقىلار ئاڭلىسا شەنىڭىزگە ياخشى بولماس.

— ئەي تۇتى، — دەپتۇ مەلىكە قەپەزگە

قاراپ، — سەن رەم سالغىنا، ماڭا نىمە ھادىسە يۈزلەندى؟

— ئاي مەلىكە، — دەپتۇ تۇتى رەم

كۆرۈپ، — سىزگە دەمە زىيان ساپتۇ.

— نىمىشقا زىيان ساپتۇ؟

— ئۇ سىزگە ئاشىق ئىكەن.

— ئاشىق ئىكەن؟ — ھەيران بولۇپ

سورايتۇ مەلىكە.

— شۇنداق، — دەپتۇ تۇتى، — ئۇ سىز-

گە چىن دىلىدىن ئاشىق ئىكەن. بۇ كېچە سىز مەس ھالەتتە ئۇخلاۋاتقاندا كېلىپ يوتقىنىڭىزغا كىرىپ خالىغىنىنى قىپتۇ.

تۇتى راس - يالغاننى ئارىلاشتۇرۇپ، قاملاشتۇرۇپ سۆزلەپتۇ. مەلىكىنىڭ كۆڭلىگە تەسەللىمۇ بېرىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئارىدىن

بىر نەچچە كۈن ئۆتۈپتۇ. بىر كېسچىسى مەلىكە تېخى ئۇخلايمىغان ھالدا ياتسا قەپەزدىن بىر ياش يىگىت چىقىپ كەپتۇ. بۇ مەلىكىنىڭ قېشىغا كېلىپ يوتقانغا كىرمەكچى بولۇپتۇ. مەلىكە قورققىنىسىدىن ئورنىدىن چاچراپ تۇرۇپتۇ. ئۇنىڭ ياقىسىدىن قارماپ مەھكەم تۇتۇپتۇ.

— ئەي يىگىت، — دەپ سورايتۇ مەلى-

كە تىترەپ تۇرۇپ، — يەككە - يىگانە خۇدا.

نىڭ ھەققىدە ئېيتقىنىكى سەن زادى. كىم -

ەن؟ دېۋىمۇ يە پەرىمۇ؟

— ئەي مەلىكە، — دەپتۇ يىگىت جاۋاپ

بېرىپ، — يامان يەردىن تۇتىنىڭىز. ئۇلۇق

سۆزنى شەپى كەلتۈردىڭىز، ئەمدى راستتىن-

تەۋسىپىنى قىلىپ ماختاپتۇ. رەم ئىلىمىنى مۇكەممەل بىلىدىغانلىغىنى ئىزھار قىپتۇ. پادىشانىڭ قولىدا بىر گۆھەر بار ئىكەن، ئۇنى پىنھان تۇتۇپ تۇتىدىن سورايتۇ:

— مېنىڭ قولۇمدا نىمە بار؟

تۇتى دەرھال جاۋاپ بېرىپ:

— قولىڭىزدا گۆھەر بار، — دەپتۇ.

بۇ ھالنى كۆرگەن پادىشا خوشال بولۇپ، رەم ئالىنىڭ ئوغلىغا كۆپ ئىنئام بېرىپتۇ. شاتلىق سەۋەبىنى قىزغىنىمۇ مەلۇم قىپتۇ. قىز كىرىپ تۇتىنى كۆرۈپ بىسىپار خوشاللىنىپ ھاياجانغا چۆمۈپتۇ. ئۇ تۇتىدىن ھەر خىل سوئاللارنى سورايتۇ. تۇتى جاۋاپ بېرىپتۇ. مەلىكە ئاللىتۇن قەپەز قىلىدۇرۇپ تۇتىنى قەپەزگە سېلىپ ئېسىپ قويۇپتۇ. ھەر كۈنى مەلىكە ئۇنىڭدىن سوئال سوراپ، جاۋابىنى ئاڭلاپ دىلھوزۇرى قىلىدىكەن. خوشال بولۇپ، تۇتىغا تۈرلۈك - تۈرلۈك لەززەتلىك نازۇ - نېمەتلەرنى بېرىدىكەن.

ئەپزەل رەم ئالى بولسا قەپەز ئىچىدە تۇتى ھالىتىدە تۇرۇپ مەشۇغىنىنىڭ ھۆسىنى - جامالىغا قانماي قاراپ ھوزۇرلىنىدىكەن. كېچىلىرى مەلىكە شاراپ ئىچىپ مەس بولۇپ تۇتىنى گەپكە سېلىپ خۇرسەن بولىدىكەن، بىر كۈنى ئۇ شاراپنى كۆپ ئىچىپ مەشۇش بولۇپ يېتىپ قاپتۇ. بۇ ھالنى كۆرۈپ تۇرغان تۇتى قەپەزدىن چىقىپ بىر ئەپسۇن ئوقۇپ، ئەس - لىگە كېلىپ مەلىكىنىڭ يوتقىنىغا كىرىپتۇ. كېيىن يەنە تۇتىغا ئۆزگىرىپ قەپەزگە كىرىپ تۇرۇپتۇ. بىر چاغدا مەلىكە ئويغىنىپ قارىسا، ئۆزى باشقا ھالەتتە تۇرغىدەك. مەلىكە نىمە بولغانلىغىنى بىلەلمەي ھەيران بولۇپتۇ. «بۇ يەرگە دېۋە پەرى كەلگەن ئوخشايدۇ» دەپ گۇمانلىنىپ قاتتىق ئەنسىرەپتۇ، ھىچ - نىمىگە ئەقلى يەتمەپتۇ. بۇ ئەھۋالنى ئىنىك

سە مېنى قوللىغۇزدىن چىقارماڭ. بىللە ھەمرا قىلىۋېلىڭ. مەن ئۇنىڭ ئەزەللىكىنى تامام بەندە قىلىمەن. يەنە ئىككىمىز ئىلگىرىكىدەك ئىشى - ئىشەرت قىلىمىز، ھىچ كىشى سەزمەيدۇ.

مەلىكە تۇتىدىن بۇ سۆزنى ئاڭلاپ شات - خورام بولۇپتۇ. كۆڭلى خاتىرجەملىنىپتۇ.

پادىشا توي جابدۇغىنى پۈتتۈرۈپ، توي قىلىپ، مەلىكىنى مەپسىگە سېلىپ يولغا سالماقچى بولۇپتۇ. مەلىكىمۇ ئىلاجىسىز ماقۇل بولۇپتۇ. لېكىن تۇتىنى بىللە ئېلىۋالدىغانلىقىنى ئېيتىپتۇ. قىزىنىڭ تەلىۋىگە پادىشا قوشۇلۇپتۇ. مەپسى ئاراسى تە ئەيلەپ، قىزىنى تۆگىگە مال يۈكەپ تۆت يۈز كېنىزەك ۋە ئىككى يۈزغۇلام ۋە ئىككى يۈز ئاتنى جابدۇپ ياساپ بىر نەچچە سارەندە خوتۇنلار بىلەن يولغا سايىپتۇ. ئۇلار نەچچە كۈنلەر يول يۈرۈپ مەرۋى شەھىرىگە يېقىنلاپ كەپتۇ.

مەرۋى شاھىمۇ كۆپ تەييارلىق قىپتۇ. ۋەزىر ئاكىلار كەلگەنلەرنىڭ ئالدىغا چىقىپتۇ. پايدىدارلار سېلىنىپتۇ. ئىززەت - ئىكراملار بىلەن مەلىكە مېھرى ئەندە دۇزنى شەھەرگە ئېلىپ كىرىپتۇ. ئۇ كۈنى توي - تاماشا قىلىپ نىكا قىپتۇ. بۇ مەرۋى شاھنىڭ ئېتى پەررۇخۇز ئىكەن. پەررۇخۇز ئىنتايىن خوشال بولۇپ تەييارلانغان ئۆيىگە كىرىپتۇ. تۇتى ئاللىقاچان ئۇنىڭ ئەرلىگىنى بىلەن قىلىپ بولغان ئىكەن. شۇنىڭ ئۈچۈن مەقسىدىنى ھاسىل قىلالماي كۆپتىن - كۆپ مالال بولۇپتۇ. كۆڭلى پەرىشان بولغان شاھ قانداق قىلىشنى بىلمەي خىجىل بولۇپ ئىنىنىڭ ئانىسىنىڭ قېشىغا كىرىپتۇ ۋە ئەھۋالنى بايان قىپتۇ.

باشقىغا ئامال يوق. ئەي نىگار، راستىنى ئېيتسام مەن تۇتى ئەمەس، رەمەلدۈرمەن. سىزنىڭ ئىشقىڭىزدا ئۆزەمنى تۇتى قىلىپ قەپەزگە كىرىپ ھۆسنى - جامالىڭىزدىن ھوزۇر ئالدىم. ۋاقىتنى كەلتۈرۈپ يىگىت سۈرىتىدە بولۇپ ۋەسلىڭىزدىن بەھرى ئالدىم. كۆپ ۋاقىتلاردىن بېرى ھىجرىڭىزدا كۆيۈپ بىقارار ئىدىم، ئۇشۇ تەدبىر بىلەن يول تاپتىم. رەمەل كۆپ سۆزلەپ مەلىكىنى ئۆزىگە قىزىقتۇرۇپتۇ. بىر ئەپسۇن ئوقۇپ ئۆزىنى گۈزەل يىگىت قىياپىتىگە كىرگۈزۈپتۇ. ئاندىن مەلىكىنىڭ كۆزىگە ياخشى كۆرۈنۈپتۇ. مەلىكە ئۇنىڭغا ئاشىق بولۇپتۇ. رەمەل مەلىكىنىڭ چىن كۆڭلىدىن ئاشىق بولغىنىنى سېزىپ، ئۇنى دەرھال قۇچاڭلاپ باغرىغا چىڭ بېسىپتۇ. ئۇلار ئاشىق - مەشۇقلاردەك بىر - بىرىگە قانماي ئىشى - ئىشەرت بىلەن كېچىنى ئۆتكۈزۈپتۇ. سۈبھى يورۇپ خوراز چىلىغاندا يىگىت يەنە تۇتىغا ئۆزگىرىپ قەپەزگە كىرىپتۇ. نەچچە كۈنلەر شۇ تەرىقىدە ئىشى - ئىشەرت بىلەن ئۆتۈپتۇ.

ئەللىسىمە، مەرۋى شەھىرىنىڭ پادىشا مەلىكە مېھرى ئەندۇزنىڭ جامالىنىڭ تەرىپىنى غايىبەنە ئاڭلاپ ئىشقىۋاز بولۇپ بىر ۋەزىنى پېشىكەشلەر بىلەن ئەلچىلىككە ئەۋەتىپتۇ. ۋەزىر كېلىپ مەلىكىنىڭ ئاتىسىنىڭ ئالدىغا كىرىپ مەرۋى شاھنىڭ خېتى بىلەن سوغا - ھەدىيەلىرىنى تاپشۇرۇپتۇ. پادىشا خەتنى ئوقۇپ ماقۇللۇق بىلدۈرۈپتۇ ۋە بۇ خەۋەرنى قىزى مېھرى ئەندۇزگە يەتكۈزۈپتۇ. مەلىكە بۇ خەۋەرنى ئاڭلاپ، يۈزىگى سىقىلىپ تۇتىغا ئىزھار قىپتۇ.

— ئەي مەلىكە، — دەپتۇ تۇتى يول كۆرسىتىپ، — غەم يىمەڭ. ھىچ گەپ يوق، ئەگەردە ئاتىڭىز سىزنى مەرۋى شاھىغا بەر-

— ئەي پادىشا، — دەپتۇ ئۇ پەررۇخ
روزغا قاراپ، — مەلىكىگە ئېيتىڭ، تۇتىنى
ئالسۇن، رەم سالدۇرىمىز.

پادىشا مەلىكىگە دەپتۇ:

— ئەي مەلىكە تۇتىنى ماڭا ئېلىپ
بېرىڭ، مەن ئۇنىڭغا رەم سالدۇرىمەن.

مېھرى ئەندۇز تۇتىنى قەپەزدىن چىقىرىپتۇ، تۇتى پادىشانىڭ ئالدىغا كېلىپ تۇرۇپتۇ. پەررۇخ رۇز تۇتىدىن بىر نەچچە سوئاللارنى سوراپتۇ. شۇ چاغدا ئۇ يەرگە بىر مۆشۈك كىرىپ كەپتۇ. تۇتى دەرھال ساراسىمىگە چۈشۈپ ئۇنى تونۇپتۇ. ئەسلىدە ئۇ مۆشۈك ئەمەس، ھىلىقى جادىگەر ئايال ئىكەن. تۇتى دەرھال بىر ئەپسۇن ئوقۇپ ئىتقا ئايلىنىپتۇ. بۇ ھالىنى كۆرگەن مۆشۈك يولۋاس بولۇپتۇ. ئىتسۇ ئۆزىنى يولۋاس قىپتۇ. جادىگەر خوتۇن دەرھال كاتىتا ئەجدىھار بولۇپتۇ. يولۋاسنى دەم تارتىپتۇ. قاتتىق دەم تارتىپ يولۋاسنىڭ ئۈستىخانلىرىنى كۈكۈم - تالقان قىلىۋېتىپتۇ. يولۋاس ئۆلۈپتۇ. جادىگەر خوتۇن يەنە مۆشۈك سۈرىتىگە كىرىپ بۇيرۇپتۇ:

— بۇ بەدبەخنىڭ جەسىدىنى ئوتتا كۆيدۈرۈڭلار!

ئوت يېقىلىپ، يولۋاسنىڭ جەسىدى كۆيدۈرۈلۈپتۇ. ئاندىن پەررۇخ رۇزنىڭ نەپسى تەقەززا بولۇپ مەلىكىگە دەپتۇ:

— ئەمدى بۇ كېچە سېنى رازى قىلە - مەن، تەييارلانغىن!

مېھرى ئەندۇز پادىشادىن بۇ سۆزنى ئاڭلاپ ئويلاپ قاپتۇ. مەلىكىنىڭ بىر قىزى كې - نىزىگى بار ئىكەن. ئۇنى چاقىرتىپ كىرىپتۇ.

— ئەي كېنىزىگىم، — دەپتۇ ئۇ نىيىتىنى ئاشكارىلاپ، — ساڭا بىر سىرىم بار ئىدى ئېيتىمەن. ئەگەر دىگىنىمنى بەجا كەلتۈرسەڭ

— ئەي ئوغلۇم، — دەپتۇ ئىنىڭ ئانا پادىشاغا تەسەللى بېرىپ، — بەزىدە شۇنداق ئىشلار بولىدۇ، سەۋرى قىلىڭ. ئاللا ئۆز كەرىمى بىلەن ئىستىلىگەن يولنى ئېچىۋەتسە ئەجەپ ئەمەس، غەمەلەر - دىن خالاس بولغايسىز.

پادىشا پەررۇخ رۇز ئىنىڭ ئانىسىنىڭ نەسەبىتىنى ئاڭلاپ كۆڭلى خاتىرجەم بولۇپتۇ. ئەمما ئۇنىڭ ئىنىڭ ئانىسى ئوغلىنىڭ كېسىلىگە شىپا تېپىش ئۈچۈن داۋا ئىلاجىنى ئىزلەشكە كىرىشىپتۇ. پىشىقەدەملەردىن مەسلىھەت سوراپتۇ.

بىر كۈنى قېرى بىر مەزلۇم شۇنداق دەپتۇ:

— پالان يەردە بىر جادىگەر خوتۇن بار، ئۇ خوتۇن بۇ رەنجىنىڭ ئىلاجىنى قىلالايدۇ، بۇ جەھەتتە ئۇنىڭ تەڭرىسى يوق.

بۇ خەۋەرنى پادىشا ئاڭلاپ خۇرسەن بولۇپ بىر غۇلامىنى ئەشۇ جادىگەرنى ئېلىپ كېلىشكە بۇيرۇپتۇ. غۇلام دەرھال بېرىپ جادىگەرنى ئېلىپ كەپتۇ. پەررۇخ رۇز ئۆز ئەھۋالىنى ئۇ ئايالغا باشتىن - ئاياق ئىزھار قىپتۇ...

ئەي پادىشاھى ئالەم، — دەپتۇ جا - دىگەر، — مېنى ئاشۇ ھەرىمىڭنىڭ ئالدىغا ئېلىپ كىرىڭ، ئۆز كۆزۈم بىلەن كۆرۈپ ئەھۋالىنى بىلەي، ئاندىن كېيىن سىزگە ئىلاج قىلىمەن.

پەررۇخ رۇز ئۇ خوتۇننى مەلىكىنىڭ قېشىغا ئېلىپ كىرىپتۇ. جادىگەر خوتۇن مەلىكىنىڭ ئالدىغا كىرگەن زامان تۇتىغا كۆزى چۈشۈپ، ئۇنىڭ جادىگەر ئىكەنلىكىنى بىلىپتۇ.

سېنى ئازات قىلىمەن.

— ئەي مەلىكە دەۋران، — دەپتۇ كېنە -
زەك، — ھەر قانداق ئەمىرلىرى بولسا ئىجرا
قىلىشقا تەييارمەن. قېنى بۇيرۇسۇنلەر!

— ئەي كېنىزىڭىم، — دەپتۇ مەلىكە
تازىم قىلىپ تۇرغان قىزغا قاراپ، — مەن
بۇ كېچە پادىشا بىلەن ئەيىشى - ئىشەرەت
قىلىپ، ئۇنىڭغا شاراپنى كۆپ ئىچىۋىرۇپ
مەس - بېھۇش قىلىمەن. ياتىدىغان ۋاقتىدا
چىراقنى ئۆچۈرۈپ سېنى ئۆز ئورنىڭدا يەردۈرۈش
رۇزنىڭ قوينىغا كىرگۈزىمەن. سەندىن ئۇ
مەقسىدىنى ھاسىل قىلغاندىن كېيىن مەن
سېنىڭ ئورنىڭغا كىرىمەن، سەن ئاستا يېنىپ
چىقىسەن. قانداق بولامدۇ؟

— خوپ، — دەپتۇ كېنىزەك تازىم
بىلەن، — خاتىرجەم بولسىلا، ھەرگىزمۇ
چاندۇرمايمەن.

مەلىكە كېنىزىڭىنىڭ سۆزىنى ئاڭلاپ
شات - خورام بولۇپتۇ. كۆڭلى خاتىرجەم
بولۇپتۇ. كۈن پېتىپ كەچ بولۇپتۇ. يەردۈرۈش
مەلىكىنىڭ خانىسىغا كىرىپتۇ. بىر نەچچە
سازەندە كېنىزەكلەرنى چاقىرىپ بەزمە قە -
لىپتۇ. مېھرى ئەندۇز پادىشاغا خۇش تەبەس -
سۇم ئىلكىدە ناز كىرەشمە بىلەن ئارقىمۇ -
ئارقا شاراپ تۇتۇۋېرىپتۇ. پادىشا بېھۇش

بولۇپ يىقىلىپتۇ.

مەلىكە باشقىلارنى دەرھال تاشقىرىغا
چىقىرىۋېتىپتۇ. پەقەت ھىلىقى قىز كېنىزىڭىنى
ئېلىپ قايتۇ. چىراقنى ئۆچۈرۈپ پادىشانىڭ
قوينىغا ئۇنى كىرگۈزۈپتۇ. يەردۈرۈش مەس -
لىكتە كېنىزەكنى مەلىكە ھىس قىلىپ مەق -
سىدىنى ھاسىل قىپتۇ. پادىشا ئۇخلاپ قالغان
پۇرسەتتە مەلىكە كېنىزەكنى چىقىرىۋېتىپ
ئۇنىڭ ئورنىغا كىرىپ پادىشانىڭ يېنىدا
يېتىپتۇ. پادىشا بۇ ئىشنى قىلچىلىكمۇ سەز -
مەپتۇ.

ئەتىسى مەلىكە ھىلىقى كېنىزەكنى ئازات
قىپتۇ. ئۇنىڭغا كۆپ مال ئىنئام قىپتۇ.

بېيت:

ئۆمۈرلەر ئۆتۈپتۇ شۇنداق،
بۇنىڭغا ئامال بار قانداق.
ھەر ئىككىسى ئۆز ۋەسلىدىن،
يەپتۇ مۇھە ئەسلىدىن.
بىلگىلاركى ئى غاپىللار،
مىكىرلىكتۇر كۆپ ئاياللار.
ئاگاھ بولغىن ھەر بىر ئىشتا،
مەيلى يازدا، مەيلى قىشتا.

شىرزاتنىڭ مەنزەر ئاتۇرۇتقا چىقىپ ئولتۇرغىنىنىڭ بايىنى

قايناپ جاللاتلارغا بۇيرۇپتۇ:
— يەردۈرۈشنى ئېلىپ كېلىپ مەن -
زەردىن تاشلاپ پاچاقلانغۇلار!
— ئەي شىرزات، — دەپتۇ گۈلىشات
تەسەللى بېرىپ، — مېنىڭ يۈزۈمنى قىلغايىسەن.
ئاچچىق كەلسە ئەقىل قاچىدىغانلىقىنى
بىلىسەن. ھەر قاچان سەۋرى كىشىنى كې -
يىنكى پۇشايىماندىن ساقلايدۇ.

ئەلقسە، ئۈچىنچى كۈنى شىرزات
بىلەن گۈلىشات مەنزەر ئاتۇرۇتقا چىقىپ
ئەيشۇ نشاتقا مەشغۇل بولۇپتۇ. چاڭ ۋە
راۋابىنى ناۋازىشقا كىرگۈزۈپتۇ. لەئەلىدەك
شاراپلارنى زۇمرەت شىشلىرىگە، ئالتۇن پىيا -
لارغا قۇيۇپ ئايلاندۇرۇپتۇ. شىرزات شاراپ
كەيپىدىن مەسخۇش بولۇپتۇ. يەردۈرۈشنىڭ
قىلغانلىرى يادىغا چۈشۈپتۇ، غەزىۋى

دىن پايدا يوق ئىكەن.

كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئۇ كېيىن-زەكلىرى بىلەن باغدا ساز چېلىپ ناخشا ئوقۇپ بەزمە قىلىپ ئولتۇرغاندا، بىر بۇلبۇل كېلىپ دەرەخ شاخىغا قونۇپتۇ. ناھىد قايسى ئاھاڭغا چالسا، بۇلبۇلمۇ شۇ ئاھاڭدا سايراپتۇ. شۇ چاغدا ھاۋادىن چوڭ بىر قۇش كېلىپ ناھىدىنىڭ چېچىدىن كۆتۈرۈپ ئاسمانغا ئېلىپ چىقىپ كېتىپتۇ. مەلىكىنىڭ ھەمراھلىرى ياقىلىرىنى يىرتىپ ھەيران بولۇپ قاپتۇ. ھىلىقى بۇلبۇل بىلەن چوڭ قۇش پەرىلەردىن ئىكەن.

ناھىدىنى پەرىلەر ئۆز مەقامىغا ئېلىپ بېرىپتۇ. شۇ كۈنى پەرىلەر پادىشاھنىڭ تويىنى بولغان ئىكەن. ناھىدىنىڭ سازەندە ناخشىچىلىغىنىڭ خەۋىرى پەرىلەرگەمۇ مەلۇم ئىكەن، ئۇنى شۇ تويىغا ئېلىپ كەلگەن ئىكەن.

پەرىلەر مېشىك ۋە گۇلاپنى ناھىدىنىڭ بۇرىغا تۇتۇپ ھۇشىغا كەلتۈرۈپتۇ. ناھىد كۆزىنى ئېچىپ قارىسا ئاجايىپ گۈزەل بىر يەردە تۇرغەدەك. ئۇ ھاياتىدا مۇنداق مەنزىلنى كۆرمىگەن ئىكەن. شۇڭا بەكمۇ ھەيران بولۇپتۇ. پەرىلەر ناھىدىنى بۇ ھالدا كۆرۈپ، ئۆزىنى زاھىر قىپتۇ.

—ئەي ناھىد، دەپتۇ ئۇلار چۈشەندۈرۈپ، — قورقما، بىز پەرىلەردۇرمىز. پادىشاھ مىزنىڭ تويىنى بار ئىدى. شۇنىڭ ئۈچۈن سېنى بۇ يەرگە ئېلىپ كەلدۇق. توي تۈگەگەچچە شۇ يەردە تۇرىسەن، بىزنىڭ بەزمە-مىزدە بىللە بولسەن. توي ئاياقلاشقاندىن كېيىن سېنى يەنە ئۆز ماكانىڭغا سالامەت ئاپىرىپ قويىمىز.

ئەلقىسىسە، ناھىد پەرىلەرنىڭ بۇ سۆزلىرىنى ئاڭلاپ بىرئاز خاتىرجەم بولۇپتۇ. ئاندىن توي بەزمىسى باشلىنىپتۇ.

—ئەي مەلىكە، دەپتۇ شىرزات گۈل-شاتقا قاراپ، — سېنىڭ يۈز خاتىرەڭنى قىلىپ قاچانغىچە ئاتاڭدىن ئىستىقام ئالمايمەن؟ ئەمدى تاقىتىم قالسىدى، ئۇنى ئەلۋەتتە ئۆلتۈرىمەن.

—ئەي پادىشاھىم، دەپتۇ گۈلشات تەكىنلىك بىلەن سۆزلەپ، — بۇ مەنزەر ئاتارۇت تەيشىنىڭ جايىدۇر، خۇندىزلىقنىڭ جايى ئەمەس. ماڭا رۇخسەت قىلساڭ شۇ توغرىدا لىق بىر ھىكايە يادىمغا چۈشتى، سۆزلەپ بەرسەم!

—ئەي مەلىكە، دەپتۇ شىرزات دەرھال جاۋاپ بېرىپ، — ھىكايەڭ بولسا ئېيت، ئاڭلاشقا تەييارمەن!

شىرزاتنىڭ ئىجازىتىنى ئاڭلىغان گۈل-شات ھىكايىسىنى باشلاپتۇ:

رېۋايەتچىلەر ھىكايە قىلىشپ شۇنداق دەيدۇ: كەرىمان شەھرىدە بىر قىز بار ئىكەن، ئېتى ناھىد جەنىگى ئىكەن. چاڭ، راۋاپ ۋە تەمبۇرنى ناھايىتى ياخشى چالدىكەن، ساز ئىلىمىنىڭ بابىدا تەڭدىشى يوق ئىكەن، خۇش ئاۋاز، خۇش ناۋا ئىكەن. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئىنتايىن ساھىبجامال ئىكەن. بۇ قىزنىڭ ئىككى نەپەر كېيىنسىڭى بار ئىكەن. بىرىنىڭ ئېتى زۆھرە يەنە بىرىنىڭ ئېتى مۇشتىرى ئىكەن. زۆھرە، تەمبۇر، مۇشتىرى چاڭ چالدىكەن. ئىككىسىنىڭ بۇ باپتا تېڭى يوق ئىكەن. ناھىدىنىڭ كىيىملىرى نەپىس ئىكەن. دائىم چىرايلىق كىيىملەرنى كىيىپ ئۆزىنى ياساپ يۈرۈدىكەن، ناھىدىنىڭ بىر خانىسى بولۇپ، ئۇ يەرنىڭمۇ ئالەمدە تەڭدىشى يوق ئىكەن.

ھەرقايسى شەھەرلەردىن ناھىدىنىڭ شۆھرەتسىنى ئاڭلاپ تاماشاغا يىگىتلەر كېلىدىكەن، لېكىن ھېچكىمگە ئۇنىڭ ۋەسلى-

ئايلىنىپتۇ. ئۇلار ناھىدىن سەرگۈزەشتىنى سوراپتۇ. ناھىد كۆرگەنلىرىنىڭ ھەممىسىنى بىر - بىرلەپ سۆزلەپ بېرىپتۇ. ھەممەيىلەن شات، خورام بولۇپتۇ. يەنە ئەسلى ئادەتلىرى بويىچە ئەيشى - ئىشرەتكە مەشغۇل بولۇپتۇ. ئۇلارنىڭ شۆھرىتى ئالەم خەلقىگە ئاڭلىنىپتۇ.

ئەلقسە، ناھىدىنىڭ شۆھرىتى ئىسپىھان شەھرىگە يېتىپ بېرىپتۇ. ئىسپىھان پادىشاھىنىڭ ئوغلى جەمىش بۇ خەۋەرنى ئاڭلاپ، نۇرغۇن ئالتۇن - كۈمۈش ۋە باشقا ماللار بىلەن سەپەرگە چىقىپ كەلگەن شەھەرگە كېلىپ چۈشۈپتۇ ۋە بىر جاي ئېلىپ شۇ يەردە قارار تېپىپتۇ.

بىر كۈنى شاھزادە جەمىش بىر نەۋكىرى بىلەن ناھىدىنىڭ مەنزىلىگە كەپتۇ. ئىشكىتىن ناھىدىنىڭ بىر ھەرىمىگە: بىزنىڭ كەلگەنلىك خەۋىرىمىزنى مەلىكىگە يەتكۈزۈپ قويغىن. ئىجازەت بولسا كىرەي، دەپتۇ. ناھىدىنىڭ خىزمەتچىسى كىرىپ دەپتۇ:

— ئەي مەلىكە جاھان، ئىشكىتە بىر ساھىبجامال يىگىت تۇرىدۇ. قاشلىرىغا كىرىشكە رۇخسەت سورايدۇ. — چىقىپ ئېيتقىن كىرىسۇن، — دەپتۇ مەلىكە.

— ئىجازەت بولدى مەرھەمەت قىلىڭ، — دەپتۇ خىزمەتچى تاشقىرى چىقىپ جەمىشكە.

جەمىش خوشال بولۇپ، ئىچكىرى كىرىپتۇ. ناھىد ئورنىدىن تۇرۇپ يۇقۇرىدىن ئورۇن كۆرسىتىپتۇ. ئاندىن كېيىن مەلىكە جەمىش ئۈچۈن مەجلىس قۇرۇپتۇ. كېنە - زەكلەر ھەر ياقىتىن بېيىت، ناخشا بىلەن شاراپ تۇتۇپتۇ. شاھزادە جەمىش خۇش تەبەسسۇم بىلەن مەينى ئىچىۋېرىپتۇ. ئاخىر ئۇ بەھۇش بولۇپتۇ. ناھىد چاڭنى ناۋازىشقا

ناھىد چاڭنى ناۋازىشقا كەلتۈرۈپتۇ. ئۇ شۇنداق نەۋا قىپتىكى پەرىلەر ھايانلىنىپ قى - چۇ كۆتىرىپ ئەتراپنى لەرزىگە ساپتۇ. ئۇلار خوشال بولۇپ ناھىدكە كۆپ ئالتۇن ھەدىيە قىپتۇ. شۇ ھالەتتە قىرىق كۈن تاماشا قىپتۇ. پەرىلەرنىڭ توي مەرىكىسى ئاياقلىشىپتۇ.

— ئەي پەرىلەر، — دەپتۇ ناھىد، — ئەمدى تويمۇ تامام بولدى. مېنىڭ خانە زارلىرىم ۋە ئۇرۇق - تۇققانلىرىم مەندىن بىخەۋەر. ئۇلار - نىڭ ھالىنىڭ قانداق بولغانلىقى ماڭا نامەلۇم. شۇڭا ئېيتقان سۆزۈڭلارغا ئەمەل قىلىپ مېنى ئۆز ماكانىمغا يەتكۈزۈپ قويۇڭلار!

پەرىلەر شاھى ناھىدىنى ياخشى كۆرۈپ قالغان ئىكەن. شۇڭا ناھىدىنى ئۆز مەرەم خانىسىگە ئېلىپ كىرىپتۇ. ئۇ يەردە تۆرت دانە ئالتۇن ھۆققەدىن ياسالغان، دۈر ۋە ياقۇت بىلەن بىزەلگەن بىر ئەسسۇپ بار ئىكەن. ئۇنىڭ ئىچىدە كەم تېپىلىدىغان قىممەت باھالىق بىر دورا بار ئىكەن. ئۇنى ئەركىشى يىسە ئايال، ئايال كىشى يىسە ئەر بولۇپ قالدىكەن. يەنە ھەرقاچان ئۆز سۈرىتىدە بولۇشنى خالسا ئۆز سۈرىتىگە كەلتۈرىدىغان خاسىيىتى بار ئىكەن.

ئەلقسە، پەرىلەر شاھى ئەشۇ ھۆققەت بىلەن دورىنى ناھىدقا ئىنئام قىپتۇ. ئۇنىڭغا يەنە شاھانە كىيىملىرىنى كەيدۈرۈپتۇ. ئاندىن كېيىن ناھىدىنى ئېلىپ كەلگەن پەرىگە تاپشۇرۇپتۇ. ئۇلار ناھىدىنى ئۆز ماكانىغا ساق - سالامەت ئەپكىلىپ قويۇپتۇ.

ناھىدىنىڭ ئۇرۇق - تۇققان، ھەمىرالىرى ئۇنى دەپ ئۆلدى گۇمان قىلىپ ئۈمىتىنى ئۇزۇپ ئاللىقاچان ھازا تۇتۇشقان ئىكەن. ئۇلار ناھىدىنى كۆرگەندىن كېيىن ھازا توپىغا

سۈرەت ۋە ساھىبجامال قىز بولۇپتۇ. ناھىيە جەمىئەتنىڭ كىيىملىرىنى كىيىپتۇ. ئۆزىنىڭ كىيىملىرىنى جەمىئەتكە كىلدۈرۈپتۇ. بۇ كېچە ئۇلار ئەيشى - ئىشرەت قىلىپ بىر - بىرىدىن مۇرادىنى ھاسىل قىلىپتۇ.

شۇنىڭدىن كېيىن ناھىيە كۈندۈزى شاھزادە جەمىئەت ئورنىدا ئۆزىنىڭ خىزمەت - چىلىرىنىڭ ئالدىغا چىقىپتۇ. كەچتە ئەيشى - ئىشرەت قىلىپتۇ. بۇ ئىشلاردىن شاھزادە جەمىئەتنىڭ كۆڭلى بۇزۇلۇپ كۆپ قايغۇ - رۇپتۇ. شۇ تەرىقىدە بىر ئاي ئۆتۈپتۇ. شاھزادە جەمىئەتكە ئىسپىھاندىن: «ئاتىڭىز دۇنيادىن ئۆتتى» دىگەن خەۋەر كەپتۇ. خەۋەر ئېلىپ كەلگۈچى بۇ سۆزنى يالغان جەمىئەت بولۇۋالغان ناھىيەدە دەپتۇ. مەلىكە سەزدۈرمەي «ۋاي ئاتام» دەپ يىغلىغان كىشى بولۇپتۇ. راست جەمىئەت بۇ خەۋەرنى ئاڭلاپ، ئاياللاردەك ئۇن چىقىرىپ ھەس - رەتتە ياش تۆكۈپ يىغلاپتۇ. نەزىر قىلىپ دۇئا تەكبىر ئۆتكۈزۈپ ئاتىسىنىڭ روھىغا ئاتايتۇ.

بىر كۈنى شاھزادە جەمىئەت يىغلاپ مەلىكە دەپتۇ:

—خۇدانىڭ قۇدرىتى بىلەن سىز ئەرگە، پېقىر ئايالغا ئايلىنىپ قالدۇق. ئەمدى ئاتام ئۆلۈپتۇ. مەسلىھەتتىم شۇكى، بىزنىڭ شەھەرگە بىللە بارايلى، سىز مېنىڭ ئورنىمدا تەختتە ئولتۇرۇڭ.

—بولدۇ دەپتۇ مەلىكە جەمىئەتنىڭ مەسلىھەتتىنى قوبۇل قىلىپ. ئۇلار تەييارلىق قىلىپ يولغا چىقىپتۇ. ئىسپىھان شەھرىگە يېتىد كەپتۇ. شەھەر خەلقى ئۇلارنى كۆرۈپ شات - خورام بولۇپتۇ. ناھىيە جەمىئەت دەپ ئويلاپ، پادىشاھلىق تەختىدە ئولتۇرغۇزۇپتۇ. مەلىكە پادىشاھلىق تەختىدە ئولتۇرۇپ، ئادالەت نۇرىنى چېچىپ -

كەلتۈرۈپتۇ. شاھزادە جەمىئەت ھەيران بولۇپتۇ. چۈنكى ئۇ ئۆز ھاياتىدا مۇنداق نەغمە - ناۋانى ئاڭلىمىغان ئىكەن. شۇڭا جان - دىلى بىلەن مەلىكەگە ئاشىق - بىقارار بولۇپتۇ. ناھىيەدىن كۆزىنى ئالماي قاراپتۇ. مەلىكە يېقىملىق ھەرىكىتى ۋە ناز كىرەشمە بىلەن جەمىئەتنى تامامەن ئۆزىگە بەنت قىلىۋاپتۇ. شۇ تەرىقىدە بەزمە قىلىپ ئارىدىن ئون كۈن ئۆتۈپتۇ. شاھزادە جەمىئەت ھەرقانچە پايلاپمۇ ناھىيەنىڭ مەس بولغىنىنى كۆرمەپتۇ. ئۇ كۆڭلىدە مەلىكە شاراپ كەيپىدىن مەس بولۇپ يىقىلسا، قىزلىغىنى ئېلىپ مۇرادىغا يېتىشنى ئويلىغان ئىكەن.

—ئەي شاھزادە،—دەپتۇ مەلىكە،—سىز بىھۇدە خىياللارغا بېرىلىمەڭ، تاكى مېنى نىكاھلاپ ئەمىرىڭىزگە ئالمىسىڭىز مۇرادىڭىزنى ھاسىل قىلالمايسىز. مەن ھەرگىزمۇ ھارامغا يول قويمايمەن.

پادىشاھزادە جەمىئەت ھەقىقىي ئاشىقى - شەيدا بولغان ئىكەن، ئىككى تەرەپ ۋەكىللىرى پۈتۈشكەندىن كېيىن شەھەرنىڭ كاتتىلىرىنى يىغىپتۇ. توي - تاماشا قىلىپ ناھىيە جەمىئەتكە نىكاھلاپ بېرىپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن شاھزادە جەمىئەت مەلىكەنىڭ سارىيىغا كىرىپتۇ. ئەمما ناھىيە ھىلىقى پەرىلەر شاھى بەرگەن ئالتۇن ھۆق - قەنى ئېچىپ، ئۆزىنىڭ ئىچىدىكى خاسىيەتلىك دورىدىن يەپتۇ. يەنە بۇ دورىدىن جەمىئەتكە ئازراق بېرىپتۇ.

—ئەي شاھزادە جەمىئەت،—دەپتۇ مەلىكە،—بۇ دورىنىڭ خاسىيىتى كۆپ، كىشىنىڭ ھۆسىنى جامالىنى تېخىمۇ گۈزەل - لەشتۈرىدۇ.

ئۇلار دورىنى يەپ، ئۇزاق ئۆتمەي مەلىكە چىرايلىق بىر يىگىتكە ئايلىنىپتۇ. بىچارە شاھ جەمىئەت بولسا نازىنى خوش

جەمەشەد ئويغەنسەپ خوشال بوپتۇ.
ئاستا بېرىپ كۆرسىتىلگەن تاكچىدىن دورىنى
تېپىپ شەربەتكە قوشۇپ تەييارلاپ قويۇپتۇ.
بىر ۋاقىتتا ناھىد ئىشكىتىن كىرىپ كەپتۇ.
جەمەشەد دەرھال ئورنىدىن تۇرۇپ ناھىدقا
خىزمەت قىلىشقا باشلاپتۇ. شاراپىنى ئالتۇن
پىيالغا قۇيۇپ ئۇنىڭغا سۇنۇپتۇ. ناھىد
شاراپىنى ئېلىپ دەرھال ئىچىپتۇ. شاھ جەمە-
شەد شىدەم ئىچىپتۇ. كۆپ ئۆتەي ئۇلار ئەسلە-
گە كېلىپ قاپتۇ. يەنى جەمەشەد ئەرگە،
ناھىد ئايالغا ئايلىنىپ قاپتۇ. جەمەشەد شاھ
خوشال - خورام بولۇپ شاھلىق تەختىگە
چىقىپ ئولتۇرۇپتۇ.
كەچ بولۇپتۇ.

— ئەي ناھىد، دەپتۇ شاھ جەمەشەد
مەلىكىگە قاراپ خىتاپ قىلىپ، — ئېيتقىنى،
سەن ماڭا قانداق شۇملۇقلارنى قىلىدىك؟
ئەمدى سەندىن ئىككى يىللىق ئۆچۈمنى
ئالىمەن.

— كۆڭلىڭىز يول قويسا، خالىغىنىڭىزنى
قىلىڭ. — دەپتۇ مەلىكە مۇلايىملىق بىلەن.
جەمەشەد مەلىكىنى ئىنتايىن ياخشى
كۆرگىنىدىن تاڭ ئاتقىچە ئۇخلاپ ئويغى-
ئىشەت قىلىپتۇ. ھەق ئۆز جايىغا قارار
تېپىپتۇ. شاھ جەمەشەد پادىشاھلىق تەختىدە
ئولتۇرۇپتۇ. ناھىد ھەرەمگە كىرىپ يۈزىنى
ئەرلەردىن يوشۇرۇپ ئولتۇرۇپتۇ، يەنە
كەچ بولۇپتۇ. ئۇلار يەنە ئويغى - ئىشەتكە
مەشغۇل بولۇپتۇ.
گۈلشات ھىكايىنى شۇ يەردە تۈگە -
تېپتۇ. بۇ ھىكايە شىرازقا ناھايىتى يېقىپ
كېتىپتۇ.

تە. زالىملاردىن مەزلۇم - ئاجىزلارنىڭ ئىنتى-
قامىنى ئېلىپ پېقىر - مىكىنىلەرگە مەرھەمەت
قىلىپتۇ. شۇ تەرىقىدە بىرنەچچە ۋاقىت
ئۆتۈپتۇ.

جەمەشەد ھامىلىدار بولۇپ، ئاي،
كۈنلىرى تولۇپ بىر ئوغۇل تۇغۇپتۇ. توي -
تاماشالار قىپتۇ. شۇ ھالەتتە بىر قانچە مەز-
گىل ئۆتۈپتۇ. جەمەشەد دائىما غەمگىن
ئىكەن. «ۋاي ئىست، — دەپ ئويلايدىكەن
ئۇ ئازاپلىنىپ يىغلاپ، — مەن قانداق بالاغا
گىرىپتار بولغاندەن. بۇ نىمە سىردۇر؟»
ئۇ سەھەر ئورنىدىن تۇرۇپ، غۇسلى قىلىپ،
خۇدايىستان ئالانىڭ دەرگاھىغا مۇناجات
قىلىپتۇ:

— ياقازىيەل ھاجات، مەن بىچارە
مۈشكۈل ئىشقا گىرىپتار بولدۇم. مۈشكۈللەر -
نى ئاچقۇچى ئۆزۈڭدۇرسەن. دۇئايىمنى
ئىجابەت قىلغىن!

ئۇ باھار يامغۇرىدەك ياش تۆكۈپ
يىغلاپ ئۇخلاپ قاپتۇ. ئۇخلاپ چۈش
كۆرۈپتۇ: چۈشە بىر قەدىرلىك كىشى كېلىپ
دەپتۇ: — ئەي شاھ جەمەشەد غەم - قايغۇ
يىمە. ئەشۇ كۈنى مەلىكە بىر ھۆققىنى ئېچىپ،
ئۇنىڭ ئىچىدىن بىر دورا ئېلىپ ساڭا
يىگۈزدى. ئۇ دورىنىڭ خۇسۇسىيىتى ئەرنى
ئايال، ئايالنى ئەر قىلىشتىن ئىبارەت ئىدى.
شۇنىڭ ئۈچۈن سەن ئايال، ناھىد ئەر
بولۇپ قالدى. ئەشۇ دورا پالان تاكچىدا
تۇرۇپتۇ. سەنمۇ شۇ دورىنى قولۇڭغا ئېلىپ
ئېزىپ ئىچكىن. بىر ئامال بىلەن ناھىدقا
ھەم ئىچۈرگىن. ئۇ ئادەم شۇنداق دەپ
كۆزدىن غايىپ بولۇپتۇ.

مەنزەر خۇرشتىمكى ھىكايە

يەتكۈزمەپتۇ. شاھ قوغلاشتىن توختاپ قالماپتۇ. قوغلا - قوغلا لەشكەردىن يىراقلىشىپ ھېرىپ - چارچاپ ئاخىرى توختاپتۇ. ئاتىتىن چۈشۈپ پىيادە بولۇپ كىيىسكىنى قوغلاپتۇ. شۇ تەرىقىدە كەچكە كىيىسكى ئارقىسىدىن قوغلاپتۇ. ئاخىر ئۆزىمۇ ھېرىپ - چارچاپ، ئاچلىق - ئۇسۇرلۇق ھەددىدىن ئېشىپ ئۆپ قۇسى كېلىپ قورقۇنچلۇق باياۋاندا ئۇخلاپ قاپتۇ.

بىر چاغدا ئويغىنىپ كۆزىنى ئاچسا، تاڭ يورۇپتۇ. ئىلاجىسىز تەسلىكتە ئورنىدىن تۇرۇپ يولغا راۋان بولۇپتۇ. ماڭا - ماڭا بىر يەرگە كەپتۇ. يىراقتىن بىر ئىگىز تۆپىلىك كۆرۈنۈپتۇ. ھېرىپ ئۇ تۆپىلىكنىڭ ئۈستىگە چىقىپتۇ، ئۇ تۆپىلىكنىڭ تۆپىسىدە كاتتا بىر ئەزىم تاش، تاشنىڭ تېگىدە چوڭقۇر بىر ئازگال بار ئىكەن. قارىسا چاھ ئازگالىنىڭ تېگى يوقتەك كۆرۈنۈپتۇ. پادىشاھ چاھنىڭ لېۋىگە كەپتۇ. بۇ چاھ ناھايىتى قاراڭغۇ ئىكەن. پادىشاھ ئۇنىڭغا بىر تاش تاشلاپتۇ. چاھتىن دەرھال تۈتۈن چىقىپ شاھنى قور - شۇبلىپ چاھقا ئېلىپ كىرىپ كېتىپتۇ. بۇ تۈتۈن ئاق دېۋىنىڭ ئۆزى ئىكەن. ئۇ ناھايىتى زور كاتتا دېۋە بولۇپ، مۇشۇ چاھنى ماكان تۇتقان ئىكەن.

شۇنداق قىلىپ ئاق دېۋە تۈتۈن سۈرەتتە چىقىپ شاھنى قورشىۋېلىپ چاھنىڭ ئىچىگە ئېلىپ كىرىپتۇ. چاھنىڭ تېگىدە ئاق دېۋىنىڭ تەختى بار ئىكەن. شاھ كۆ - زىنى ئېچىپ ئۆزىنى چاھنىڭ تېگىدە تەخت ئالدىدا كۆرۈپتۇ. تەخت ئۈستىدە ئاق دېۋە ئولتۇرۇپتۇ. پادىشاھ ئۇنى كۆرۈپ قورقۇنچىدا لاغ - لاغ تىترەپتۇ.

— ئەي شاھ، دەپتۇ ئاق دېۋە مۇلايىم -

ئەلقسىسە، شىررات بىلەن گۈلشات مەنزەر خۇرشتىقا چىقىپ ئەيشى - ئىشرەتكە ئولتۇرۇپتۇ. ئاق بەدەنلەر جامى كەلگۈنلەرنى گەردەشكە كەلتۈرۈپتۇ.

شىررات بىرنەچچە جامنى نۇش قىلىپ مەس - بەھۇش بولۇپتۇ. ئاندىن كېيىن پەر - رۇخزادىنىڭ ئىشى يادىغا كېلىپ جاللاتلارغا بۇيرۇپتۇ.

— پەررۇخزادىنى ئېلىپ كېلىپ مەنزەر - دىن تاشلاپ ھالاك قىلىڭلار!

مەلىكە گۈلشات بۇ سۆزنى ئاڭلاپ شىرراتنى توسۇپتۇ.

— ئەي شاھى ئالەم، — دەپتۇ مەلىكە ئەدەپ بىلەن تازىم قىلىپ، — بۇ يەر مەنزەر خۇرشتۇر. بۇ ئەيشى - ئىشرەت جايدۇر. قانداق خورلۇق جايى ئەمەس. پادىشاھ بولدىلا، يەتتە ئىتىلىم ئاللىرىنىڭ باشقۇرۇشلىرىدا، قانخور - لۇق سىلىگە مۇناسىپ ئەمەس. مېنىڭ بىر ھىكايىتىم بار. ئەگەر ئىجازەت بەرسىلە سۆز - لاپ بەرسەم.

— بولدى، قېنى سۆزلە، — دەپتۇ شىررات قىزىقىپ، — كېچە - كۈندۈز ئاڭلاشقا تەييارمەن. — نىشاپۇر شەھرىدە، — دەپ ھىكايىسىنى باشلاپتۇ گۈلشات، — بىر پادىشاھ بار ئىكەن. ئۇنىڭ ئېتىنى خۇرشىد شاھ دەيدىكەن. ئۇ ناھايىتى ئادىل، شانۇ - شەۋكەتلىك ئاقىل، دانا كىشى ئىكەن. ئالەمدە ئۇنىڭ تەڭرىسى يوق ئىكەن.

پادىشاھ بىر كۈنى شىكارغا چىققان ئىكەن. ئالدىدىن بىر توپ كىيىكلەر ئۆتۈپتۇ. ئۇلارنىڭ ئىچىدە بىرسى بەكمۇ چىرايىلىق ئىكەن، پادىشاھ ئۇنىڭ كەينىدىن ئات قويۇپتۇ. كىيىك پادىشاھ ئالدىدا ئۇچقانداق قېچىپتۇ. تاغدىن - تاققا ۋە قىردىن - قىرغا چىقىپ

دۇق. ئۆزلىرىنى تاپالماي كۆپ مالال بولۇپ، داغۇ-ھەسرەتتە ئىدۇق. ئەلھەمدۇلىللا سالا-مەت دىدار كۆرۈشتۈق. ئۆزلىرى نەلەرگە بېرىپ كەلدىلە؟ قانداق ھادىسىلەر يۈر بەردى؟ دېئە جاۋاپ بەرمەپتۇ. لەشكەرلەر ھەي-ران بولۇپتۇ. «بۇ قانداق گەپ؟ دەپ ئويلاپتۇ ئۇلار، شاھنىڭ خۇلقى-مىجەزى مۇنداق ئەمەستى. ياكى بىزدىن خاپا بولۇپ قالغاندە-مۇ؟...» ئۇلار يەنە گەپ سورىسا ئەدەپسىز-لىك بولۇشىدىن قورقۇپ ئۇن چىقىرالمىپتۇ. پادىشا سۆز قىلماستىنلا شەھەر تەرەپكە قاراپ يولغا راۋان بولۇپتۇ. لەشكەرلەرمۇ ئارقىسىدىن مېڭىپتۇ. ئۇلار مېڭىپ شەھەرگە يېقىنلاپ كەپتۇ. شەھەردىكى چوڭ-كىچىك ھەممەيلەن شاھنىڭ ئالدىغا چىقىپتۇ. شاھ ھەققىدە دۇئا قىلىپ، خۇدادىن كۆپ ياخشىلىقلار تىلەپتۇ. ئۇلار شاھنى ئوردىغا باشلاپ كىرىپ، خۇرشىد شاھنىڭ قەسىرىگە چۈشۈرۈپتۇ. ۋەزىر-ئەم-رالارنىڭ ھەممىسى ئالدىراپ خىزمەت قىلىپ شاھتىن ھال-ئەھۋال سوراپتۇ. شاھ ھىچ جاۋاپ بەرمەپتۇ.

پادىشا خۇرشىدنىڭ قارام بىر ۋەزىرى بار ئىكەن. ئۇ يېقىن كېلىپ ئۇياق-بۇياقتىن ھەر قانچە سۆز قىلسىمۇ شاھ جاۋاپ بەرمەپتۇ. — ئەي پادىشا، ئېيتىڭا، سىزگە نىمە بولدى؟ نىمىشقا سۆز قىلمايسىز؟ — دەپتۇ ۋەزىر ئاخىرى تاقەت قىلالماي.

پادىشا يەنە جاۋاپ بەرمەپتۇ.

— سىز نىمىشقا ئاۋالقى ھالىڭىزدىن ئۆز-گىرىپ قالدىڭىز؟ — دەپتۇ ۋەزىر يەنە، — ئۇ سۆزۈمگە جاۋاپ بېرىڭ!

— مەندىن كۆپ سۆز سورىماڭلار، — دەپتۇ دېئە تىترەك ئاۋازدا، — مەن سەھرا-لاردا تاماقسىز قېلىپ، گىيالارنىڭ يىلتىزلى-رىنى يىگەن ئىدىم. بىر خىل گىيا بار ئىكەن، ئۇنىڭ يىلتىزىنى كولاپ يىسەم مۇشۇنداق

لىق بىلەن سۆزلەپ، مەندىن قورقىمىغن. لېكىن راست ئېيتتىن. ئۆزەڭ كىمەن؟ قەيەردىن كەلدىڭ، نەگە بارماقچىسەن؟

پادىشا بولغان ۋاقىتىنى باشتىن ئاياق بىر-بىرلەپ سۆزلەپ بېرىپتۇ. دېئە يەنە مۇلايىملىق بىلەن سۆزلەپتۇ.

— ئەي پادىشا ئادەم، مەندىن ھەرگىز قورقىما، گەرچە مەن دېئە بولساممۇ مۇسۇلمان-دۇرمەن. ساڭا زىيان يەتكۈزمەيمەن. شەرت شۇكى، كىيىملىرىڭنى بەرگىن. مەن ئۇنى كىيىپ سېنىڭ شەھرىڭگە بېرىپ شاھلىق تەختىدە ئولتۇراي، سېنىڭ ئورنىڭغا پادىشا بولاي. سەن بۇ يەردە مېنىڭ ماكانىمدا قالغىن، خەزىنە-دەفنىلىرىمنى ساقلىغىن.

پادىشا پىچارە ئائىلاج كىيىملىرىنى سېلىپ، دېئەگە بېرىپتۇ. ئاق دېئە خوشال بولۇپ، پادىشانىڭ كىيىملىرىنى ئېلىپ كىيىپ، ئۆزىگە زىبۇ-زىننەت بېرىپ چاھتىن ئىس بولۇپ چىقىپ كېتىپتۇ. پادىشا بېشىنى تۆۋەن سېلىپ مەيۈسلۈك بىلەن كۆزلىرىدىن تارام-تارام ياشلىرىنى ئاققۇزۇپ يىغلاپتۇ.

ئەمدى ئىككى كەلىمە سۆزنى شاھنىڭ لەشكىرىدىن ئاڭلىماق كېرەك:

ئەللىسىمە، خۇرشىد شاھ كىيىكنىڭ ئار-قىسىدىن قوغلاپ غايىپ بولغاندىن كېيىن لەشكەرلىرى ھەر تەرەپكە ئات قويۇپ ئىزلەپ-تۇ، ھېچبىر يەردىن ئەسىرىنى ئالالمىپتۇ. ھەممىلىرى ئەپسۇس ۋە نادامەتلىر قىلىپ يۈرۈپتۇ. بىر چاغدا يىراقتىن دېئەنى كۆرۈپ-تۇ. ئۇ شاھنىڭ سۈرىتىدە بولۇپ، ئاتقا مى-نىپ كەلمەكتە ئىكەن. لەشكەرلەر ئۇنىڭ دېئە ئىكەنلىكىنى بىلمەي ئاتلىرىدىن چۈشۈپ ئۇنىڭ ئايىغىغا باش قويۇپتۇ. ھوزۇرخالىق قىلىشىپتۇ.

— بىز جاناپىلەرنىڭ قاين كەتكەنلىرىنى بىلەلمىدۇق. دەشت-باياۋاننى كۆپ ئاختۇر-

ھالەتكە چۈشۈپ قالدۇم.

ۋەزىر بۇ سۆزنى ئاڭلاپ ھەيران بولۇپ تۇرۇپ، ئىلاجىسىز دېۋىنى شاھنىڭ ھەرىمىگە كىرىشكە رۇخسەت قىلىپتۇ. شاھنىڭ خوتۇنى خىزمەت قىلىپ ئالدىغا چىقىپتۇ. قارىسا شاھنىڭ ئەھۋالى باشقىچە تۇرغۇدەك. ھەركەت قىلىشلىرى شاھ خۇرشىدقا ئوخشىمايمىش. بۇ خوتۇن زېرەك ئىكەن. بىر ئىشنى سەزگەندەك يېنىغا يېقىن بارماپتۇ، كىشىلەرنىڭ ھەممىسى پادىشاھنى ساراڭ بولۇپ قاپتۇ دەپ گۇمانلىق ئىپادىسى.

ئەمدى ئىككى كەلىمە سۆزنى خۇرشىد شاھتىن ئاڭلىماق كېرەك:

شاھ خۇرشىد چاھنىڭ ئىچىدە يالغۇز قاپتۇ. دېۋە چاھتىن چىقىپ كەتكەندىن كېيىن ئاستا ئورنىدىن تۇرۇپتۇ. چاھنىڭ ئىچىدە ئۆيلەر بار ئىكەن. پادىشاھ ئۆيلەرنى تاماشا قىلىپ يۈرۈپتۇ. بىر چاغدا بىر ئۆيگە كىرىپتۇ. ئۇ ئۆينىڭ ئىچى ناھايىتى كەڭ، خۇش ھاۋالىق بولۇپ، ھەر خىل مېۋىلەر پىشپ تۇرغان ئىكەن. پادىشاھ ئۆي مېۋىلەردىن يەپ قوسغىنى تويغۇزۇپتۇ. ئۇ يەردىن چىقىپ يەنە بىر ئۆيگە كىرىپتۇ. قارىسا پەلەم-پەي ئارقىلىق چۈشىدىغان يەر ئاستىدا يەنە بىر ئۆي بار ئىكەن. پادىشاھ ئۇ ئۆيگە چۈشۈپتۇ. قارىسا ئۇ يەردە ئالتۇندىن ياسالغان زىننەتلىك بىر ئىشىك كۆرۈنۈپتۇ. شاھ ئۇ ئىشىكنى مېچىپ، ئىچكىرى كىرىپتۇ. ئۇ يەردە تىللادىن قىلىنغان ساندۇقلار بولۇپ، ھەرقايسى ساندۇقنىڭ ئىچىدە ھىساپسىز جاۋاھىرات، ئالتۇن - كۈمۈشلەر بار ئىكەن. پادىشاھ شۇ تەرىقىدە زىيارەت قىلىپتۇ. ئۇ، بىر تەرەپكە قارىسا يەنە بىر ئىشىك كۆرۈنۈپتۇ. ئۇنىڭغا ئالتۇن قۇلۇپ سېلىشلىق تۇرغۇدەك. بىر ئىلاج قىلىپ قۇلۇپنى ئېچىپتۇ، ئىچكىرىگە كىرىپتۇ. قارىسا بىر لەخمە تۇرغۇدەك. شاھ لەخمىنىڭ

ئاغزىدىن ئىچكىرىلەپ مېچىپتۇ. لەخمە ئىچى ناھايىتى قاراشغۇ ئىكەن. بىرنەچچە چاقىرىم يول يۈرۈپتۇ، ئالدىغا بىر تاشتىن ياسالغان ئىشىك ئۇچراپتۇ. شاھ بۇ ئىشىكنى كۈچىنىپ ئېچىپتۇ. ئۇنىڭ ئىچىگە كىرىپ قارىسا، خۇش ھاۋالىق بوستان تۇرغۇدەك. باپ - يېشىل دەرىخىلەر، تۈرلۈك - تۈرلۈك مېۋىلەر، رەڭ - گۈللەر ئۆيەرنى ئالاھىدە گۈزەللەشتۈرگەن ئىكەن. ئېرىقلاردا سۈپ - سۈزۈك سۇلار مەۋج ئۇرۇپ ئېچىپ تۇرغانىمىش. ھەر خىل قۇشلار چاڭ كەلتۈرۈپ بەسلەشكەندەك سايراۋاتقۇدەك. پادىشاھ بۇ يەرگە كىرىپ ناھايىتى شاتلىنىپ يەڭگىلەپ قاپتۇ.

بېيت

سۇ ئۆيىدە، ئويغاق يېشىللىق،
تۈرلۈك گۈللەر تۇرغان ئېچىلىپ.
رەڭ - گۈل - رەڭ گۈل شۇنچە گۈزەل،
ئىپار - زەپەر تۇرغان چېچىلىپ.

ئەلەقسە، بۇ يەر شۇنداق گۈزەلەنكى، ئۇنىڭدەك يەنە بىر يەرنى ھېچ كىشى كۆر-مىگەن بولسا كېرەك. مېۋىلىرىمۇ شۇنداق تاتلىق - شېرىنكى، مۇنداق مېۋىلەرنىمۇ ھېچ كىم يىپ كۆرمىگەن بولسا كېرەك. پادىشاھ بوستاننى سەيلە قىلىپ مېۋىلەردىن خالىغىنى چە يەپتۇ. ئاندىن كېيىن مېچىپ يەنە بىر يەرگە بېرىپتۇ. بىر ئالى ئۆي كۆزىگە كۆرۈ-نۈپتۇ. ئىلگىرىلەپ قەدەم ئاپتۇ. ئۇنىڭ ئىچىدە بىر ئايغا ئوخشايدىغان ساھىپ-جامال قىز ئولتۇرغان ئىكەن. ئۇنىڭ ھۆسىنى - جامالىدىن ئۆيىنىڭ ئىچى يورۇپ تۇرغۇدەك. پادىشاھ بۇ نازىنىنى كۆرۈپ ھەيران قاپتۇ. قىزمۇ شاھنى كۆرۈپ ھەيرانلىق ئىچىدە ئەجەپلىنىپ تۇر. «بۇ قورقۇنچىلۇق جايغا قەدەم قويغان

ياكى باشقا بىر دەرتكە گىرىپتار بولىدىڭىزمۇ؟ زادى نىمە ئۈچۈن ئاھ تارتىسىز؟ ھەرقانداق مەقسىدىڭىز بولسا ئېيتىڭ، مەن ياردەم قىلىمەن.

— ئەي جېنىمىنىڭ جانانى، — دەپتۇ پادىشا، — سىزمۇ راس ئېيتىڭىكى، سىز كىمىسىز؟ قايسى چىمەننىڭ گۈلىسىز! قايسى بوستاننىڭ بۇلبۇلىسىز؟ ئۆز ھالىڭىزنى ماڭا يوشۇرماستىن ئىزھار قىلىڭ، سىزنى تولۇق چۈشىنىپ كۆڭلۈم خاتىرجەم بولسۇن.

— ئەي پادىشا، — دەپتۇ قىز، — مېنى يامان يەردىن تۇتتىڭىز. ئەمدى مەن راستىنى ئېيتاي، مېنى سورىسىڭىز، مەن پەرىلەر پادىشا-سىنىڭ قىزىدۇرمەن. بىر ۋاقىتتىكى مەن ئۆز مەنزىلىدە قىزلار بىلەن ئويناپ سەيلە قىلىپ يۈرەتتىم. بىر چاغدا ئاق دېۋە مېنى كۆتۈرۈپ ئاسمانغا ئېلىپ چىقتى. شۇنداق ئىكەن، چىقتىكى زېمىن كۆزۈمگە بىر قانچىدىكى سۇ-دەك كۆرۈندى. شۇ ھالەتتە ئېلىپ كېلىپ مېنى ئۇشبۇ باققا قويدى...

قىز بېشىدىن ئۆتكەنلەرنى تەپسىلىي سۆزلەپ بېرىپتۇ. بۇ قىسسە پادىشاغا تەسەلىلى بولۇپ ئۇلار بىر مەزگىل يەنە ئەيشى-ئىشرەت قىلىپ باغدا يۈرۈپتۇ. يەنە بىر كۈنى پادىشا قىزغا يېلىنىپ ئىلتىجا قىپتىكى:

— ئەي نىگارم، ئىككىمىز ئوخشاشلا بۇ يەردە بەنت بولۇپ يېتىپتۇق، بۇ يەردىن قۇتۇلۇشىمىز ئۈچۈن بىر ئامال قىلىشىڭىز قانداق؟ — ئەي شاھ، — دەپتۇ قىز پادىشاغا رەھمەت كېلىپ، — سىز كۆپ ئىشلارنى كۆرۈپسىز. سىزگە بىر سۆز ئېيتايكى، بۇ يەردە — نازۇ — نەمەت كۆپ. ئەمما مۇشەققەتمۇ جىق. ئەمدى مەن سىزگە بىر يول كۆرسىتەي. بۇ قىيىن ئىش، كۈشادلىققا ئېرىشىشىڭىز ئەجەپ ئەمەس، سۆزۈم شۇكى، ئۇشبۇ لەخىمنىڭ ئىچىدە بىر ئۆي بار.

كىم بولۇشى مۇمكىن؟ — دەپ ئويلاپتۇ قىز كۆڭلىدە. — دېۋە ياكى پەرى جامائىسىدىنمىكىن يە؟...

— ئەي ئىنسان، دەپتۇ قىز شاھقا قاراپ، — سىز قايسى جامائەدىن، قەيەردىن كەلدىڭىز؟ نەگە بارماقچىسىز؟ نىمە سەۋەپتىن بۇ قور-قۇنچىلۇق يەرگە چۈشتىڭىز؟ بىلىڭىكى بۇ يەر ئاق دېۋىنىڭ تۇرىدىغان ماكانى! قانداق ئېھتىياج بىلەن قورقماي بۇ يەرگە كىرىپ قالىدىڭىز؟ ئەھۋالنى بايان قىلىڭ! پادىشا بېشىدىن ئۆتكەن ئىشلارنى بىر-بىرلەپ بايان قىپتۇ.

— ئەي پادىشا، — دەپتۇ قىز مەدەت بېرىپ سۆزلەپ، — زىننەت قورقماڭ، مەردانە بولۇڭ. مېنىڭ سۆزۈمنى قۇلاق سېلىپ ئاڭلاڭ! — سىزگە رەخمەت، — دەپتۇ شاھ خۇر-سەن بولۇپ، سۆزلىرىڭىزنى ئەلۋەتتە قۇلاق سېلىپ ئاڭلارمەن.

قىز يۈز خىل ناز-كىرەشمىلەر بىلەن سۆزلەپتۇ، شاھنىڭ يۈرىكىدىن ئىشقى ئوتى يالقۇنلىنىپ، ئاش-غى شەيدا بولۇپتۇ. قىز شاھنىڭ ئۇ ھالىنى كۆرۈپ دەپتۇ:

— ئەي شاھ، يېقىن كېلىڭ، ۋاقىت غەنىمەت. ئەيشى-ئىشرەتكە مەشغۇل بولماق كېرەك.

— سىزگە جېنىم پىدا بولسۇن، — دەپتۇ پادىشا سۆيۈنۈپ، سۆزلىرىنى بىجانسىدىل قوبۇل قىلىمەن.

ئۇلار ئەيشى-ئىشرەتكە مەشغۇل بولۇپتۇ. شۇ ھالەتتە بىر قانچە كۈنلەر ئۆتۈپتۇ. بىر كۈنى پادىشانىڭ كۆڭلىگە ئۆز تەختى-بەختى، بالا-چاقىلىرى، ۋەزىر-سپاھلىرى كەپتۇ. يۈرىكىدىن ئاھ تارتىپتۇ.

— ئەي پادىشا، سىزگە نىمە بولدى؟ — دەپ سوراپتۇ قىز ئەجەپلىنىپ، — يە مېنىڭ جامالىمغا تويۇپ، مەندىن بىزار بولىدىڭىزمۇ

ئالاي. ئۇيەردە قانداق گەپ - سۆزلەر بار؟
لەغنى ئوقاي.

پادىشا كىيىملىرىنى ئاق دېۋە ئېلىۋال
غىنى ئۈچۈن يالىڭاچ ئىكەن. شۇ ھالەتتە قىز -
نى قويۇپ ئۆزى ۋەزىرىنىڭ ئۆيىنىڭ ئالدىغا
كەپتۇ، دەرۋازىنى قېچىپتۇ. بىر مۇھەررەم
يۈگرەپ چىقىپتۇ.

— كىمەن، نىمە ئىشنىڭ بار؟ نىمەگە
كەلدىڭ؟ — دەپ سوراپتۇ مۇھەررەم.

— سۆزۈمنى ۋەزىرگە ئېيتىمەن، —
دەپتۇ شاھ، — كىرىپ خەۋەر قىلىغىن. ۋەزىر
مېنىڭ ئالدىغا چىقسۇن. سۆزۈمنى ئۇنىڭغا
ئېيتاي.

مەھرەم ھەيران بولۇپ ۋەزىرىنىڭ قە -
شىغا كىرىپتۇ.

— دەرۋازىنى قاققان كىم ئىكەن؟ —
دەپ سوراپتۇ ۋەزىر.

— بىر يالىڭاچ ئادەم، — دەپ جاۋاب بې -
رىپتۇ مەھرەم ۋەزىرگە، — ئۇ كىشى ئۆزلىرىنى
چىقسۇن، گېپىم بار، — دەيدۇ.

— ھەركىم بولسا بۇ يەرگە باشلاپ
كىرگىن، — دەپتۇ ۋەزىر.

مۇلازىم چىقىپ پادىشاغا: ۋەزىر سىزنى
چاقىرىدۇ، دەپتۇ. شاھ ۋەزىرىنىڭ ئالدىغا كى -
رىپ سالام قىپتۇ. ۋەزىرىنىڭ ئاچچىغى كېلىپ
جاۋاب سالاممۇ بەرمەپتۇ. شاھ ئىكەنلىكىنى
ھەرگىزمۇ بىلمەپتۇ. شاھ قولىنى قوشتۇرۇپ
تۇرۇپتۇ. بىر ئازدىن كېيىن ۋەزىر شاھتىن
سوتال سوراپتۇ.

— نىمە ھاجىتىڭ بار؟ قانداق ئادەم
سەن؟ قەيەردىن كەلدىڭ؟ مەقسىدىڭ نىمە؟
— ئەي ۋەزىر، — دەپتۇ شاھ ئۆزىنى
مەلۇم قىلىپ، — مېنى تونمايۋاتامسەن؟

— ئەسلا تونۇمىدىم، — دەپتۇ ۋەزىر
ھەيران بولۇپ، — ئېيتقىنا زادى سەن كىم
بولسەن؟

ئۇ ئۆيىنىڭ ئىچىدە بىر تاختا بار، ئۇ ئەي -
نەككە ئوخشايدىغان بىر خىل تىلىسىمدۇر.
ئۇنىڭغا ئالتۇندىن خەت يېزىلغان. ئەگەردە
سىز ئۇنى قولغا كەلتۈرسىڭىز ھەممە بەنتلەر -
نى ئاچالايسىز. ئەشۇ ئەينەكنى قولغا چۈشۈ -
رۇپ دېۋىگە قاراتسىڭىز، دېۋىنىڭ ئىچىگە
ئوت تۇتۇشۇپ ھالاك بولغىسىدۇر.

پادىشا قىزدىن بۇ سۆزلەرنى ئاڭلاپ
شاد - خورام بولۇپتۇ.

— ئەي كۆرۈمنىڭ نۇرى، يۈرىڭىمنىڭ
مادارى، — دەپتۇ شاھ شاتلىنىپ، — تېزىرەك
ئورنىڭىزدىن تۇرۇڭ. ماڭا ئۇ يەرنى كۆرسى -
تىڭ!

قىز ئورنىدىن تۇرۇپ، شاھنى باشلاپ
يەنە بىر لەخمىنىڭ لىۋىگە باشلاپ بېرىپتۇ.
ۋە يولىنى چۈشەندۈرۈپ كۆرسىتىپتۇ. شاھ
خۇداغا تەۋەككۈل قىلىپ لەخمىگە قەدەم
قويۇپتۇ. قىز لەخمىنىڭ بويىدا ئولتۇرۇپ
قاپتۇ. شاھ كىرىپ قىز كۆرسەتكەن ئەينەكتەك
تاخىمنى ئېلىپ چىقىپتۇ. ئىككىسى خوشاللىق
نىپتۇ. ئاندىن كېيىن خەزىنىگە كىرىشىپتۇ.
كۆڭۈللىرىگە ياققان ماتا - رەخلىرىدىن، دۇر -
جاۋاھىراتلاردىن، گۆھەر چىراقلىرىدىن ئېلى -
شىپتۇ.

— ئەي شاھى ئالەم، — دەپتۇ قىز خە -
زىنىدىن چىققاندىن كېيىن، — مېنىڭ ئارقامغا
سىز ئېسىلىڭ، ئەمدى مەن سىزنى كۆتىرىپ
ئۆز شەھرىڭىزگە باراي. ئىككىمىز بىللە
شەھرىڭىزگە بارايلى.

شاھ قىزنىڭ دۈمبىسىگە ھاپاش بولۇپتۇ.
قىز ئاللاھۇ ئەكبەر دەپ ئۇچۇپتۇ. ئۇچا -
ئۇچا شەھەرگە يېقىن بىر يەرگە كېلىپ
چۈشۈپتۇ.

— ئەي نازىمنى بەرنا، — دەپتۇ پادىشا
قىزغا قاراپ، — سىز شۇ يەردە بىردەم سەۋرى
قىلىپ تۇرۇڭ. مەن شەھەردىن بىر خەۋەر

تەخت ئۈستىدە ئاق دېۋە كېرىلىپ ئولتۇر-
غان ئىكەن. ئۇ باستۇرۇپ كىرگەنلەرنى نە-
زىرىگە ئىلماي قەھرى بىلەن تىسكىلىپتۇ.
پادىشا خۇرشىد قوينىدىن خاسىيەتلىك ئەي-
نەكنى ئېلىپ ئاق دېۋىگە تۇتۇپتۇ. دىۋە
دەرھال ئۆلۈپتۇ. ئۇنىڭ دېۋە ئىكەنلىگى
ھەممىگە مەلۇم بولۇپتۇ.

— ئەي سىپاھ، لەشكەرلەر، — دەپتۇ پادى-
شا خىتاپ بىلەن بۇيرۇق قىلىپ، — بۇ مەل-
ئۇنى ئۇرۇڭلار!

چوڭ - كىچىك ھەممەيىلەن دىۋىنى
ئۇرۇشقا باشلاپتۇ. دىۋە مەلىئۇنى كۈكۈم-
تالغان قىلىشۋېتىپتۇ. ئاندىن كېيىن ئوت
يېقىپ كۆيەۋرۈپتۇ. كۈلنى ئاسمانغا سورۇپ-
تۇ. بارلىق چوڭ - كىچىكلەر پادىشانىڭ ئايى-
خغا باش قويۇپ زار - زار يىغلاپ ھۇزۇر،
خالىق ئېيتىپتۇ. خۇرشىد شاھ ئۇلارغا دىل-
ناۋازلىق قىپتۇ. شەھەر خەلقى يېشىدىن توي-
تاماشالار قىلىپ، پەرىزاتنى باشقىدىن
نىمكالاپ خۇرشىد شاھقا بېرىپتۇ. قىمىرىق
كۈن توي - تاماشالار قىلىپ، شاد - خوراملىق
بىلەن مۇرات - مەقسەتلىرىگە يېتىپتۇ...

گۈلشات ھىكايىنى شۇ يەردە تامام-
لاپتۇ. شىرزات گۈلشاتخانغا كۆپ تەھىس-
ئاپىرىن قىپتۇ.

بېيىت

گۈلشات ھىكايىسىن ئاڭلاپ شىرزات،
ھايان ئىلكىدە بوپتۇ شات - خورام.
غەزەپ ئوتلىرى پەسلەپ بىردىن،
گۈلشاتخانغا دەپتۇ ئاپىرىن.

— مەن خۇرشىد شاھتۇرمەن، — دەپتۇ
شاھ ئۆزىنى تونۇشتۇرۇپ، — ئالتە ئاي بولماي
مېنى ئۇنۇتتىڭمۇ؟

— ئەي يالڭاچ ئادەم، — دەپتۇ ۋەزىر
ئۆزىنى تۈزەپ، — سەن زادى كىم؟ ئاجايىپ
گەپلەرنى قىلسەنغۇ؟ خۇرشىد شاھ تەختىدە
ئولتۇرىدۇ. سەن بولساڭ مەن خۇرشىد شاھ
دەيسەن! سەن بىر نىشانە ئېيتقىن، مەن
ئاندىن سېنىڭ كىم ئىكەنلىگىنى بىلەي.

— خوپ، — دەپتۇ شاھ، — مەن ساڭا
نىشانىلەر ئېيتاي.

پادىشا سۆزىنى باشتىن باشلاپتۇ.
بولغان ۋاقىتتەلەرنى بىر - بىرلەپ سۆزلەپ
بېرىپتۇ. بۇ كەچۈرمىشلەرنى ئاڭلىغان ۋەزىر
كۆزىدىن ئىختىيارسىز ياش تۆكۈپ ئورنىدىن
تۇرۇپ شاھقا گىرە ساپتۇ. زار - زار يىغلاپ
باھار يامغۇرىدەك ياشلىرىنى راۋان قىپتۇ.
پادىشادىن ئەپۇ سوراپتۇ. شاھانە كىيىملەر-
نى ئېلىپ چىقىپ، شاھنى ھامامدا يۇيۇندۇ-
رۇپ كىيىدۈرۈپتۇ. ئاندىن كېيىن ۋەزىر بار-
لىق ئاكابىر - كاتتىلارنى يىغىپتۇ، ئۇلارغا
بۇ مەخپىي ئەسىرانى بىلدۈرۈپتۇ. ھەممەيىلەن
ھەيران قاپتۇ.

— ئەي كاتتىلار، — دەپتۇ شاھ سۆز-
لەپ، — ھەيران بولماڭلار. بۇ سىمىرنى
ھازىر سىلەرگە تېخىمۇ روشەن كۆرسىتىمەن.
سىلەر پۇختا قوراللىنىپ مېنىڭ ئارقامدىن
مېڭىڭلار!

ھەممەيىلەن تەييارلىنىپ خۇرشىد شاھ-
قا ئەگىشىپ ئوردىغا قاراپ راۋان بولۇپتۇ.
ئۇلار توساقلاردىن ئۆتۈپ پادىشالىق تەختى
توختىتىلغان ئۆيگە باستۇرۇپ كىرىپتۇ. پادىشا
خۇرشىد ھەممىدىن ئىلگىرى قەدەم قويۇپتۇ.]

شىرزات بىلەن گۈلشات مەنزەر زۇھىلىدا قىلىشقان ھىكايىنىڭ بايانى

ناسىر قاسساپ ھەمراىرى بىلەن قوينى ئىز-
لەپتۇ. ھەر قايسىسى ھەرقايسى قويلارنى ئاخ-
تۇرۇپ مېڭىپتۇ. ناسىر قاسساپمۇ بىر تەرەپ-
كە مېڭىپتۇ. يولنى بىلىمەي مېڭىۋېرىپ ھې-
رىپتۇ. قاتتىق ئۇيقۇسى كەپتۇ. ئاتىدىن چۈ-
شۈپ، بىر تاشقا بېشىنى قويۇپ تۇخلاپتۇ.
بىر چاغدا كۆزىنى ئېچىپ قارىسا تاڭ يورۇپ-
تۇ. قاراپ ئۆزىنىڭ تاغنىڭ ئىچكىرىسىگە
كىرىپ كەتكەنلىكىنى بىلىپتۇ. ئۇيان-بۇيان
غا قارىسا ھىچكىم كۆرۈنمەپتۇ. قاياقتا مېڭى-
شىنى بىلىمەپتۇ. قوسىغى ئېچىپ ئىنتايىن
ئۇسسايپتۇ. يېنىدا ئوقياسى يوق ئىكەن. ئا-
خىر بىر تەرەپكە قاراپ مېڭىپتۇ، بۇ قەش-
قەر يولى ئىكەن.

ناسىر قاسساپ قەشقەر يولىغا قاراپ
راۋان بولۇپتۇ. ئاچلىقتىن گىيالار يىلتىزىنى
كولاپ يەپتۇ. ئالتە كۈن يول يۈرۈپتۇ.
ئاخىر قەشقەرگە كىرىپ كەپتۇ. بۇ شەھەردە
ناسىر قاسساپنىڭ تونۇشى يوق ئىكەن.
شۇڭا قەيەرگە چۈشۈشىنى بىلىمەي تۇرۇپ
قاپتۇ.

قەشقەردە بىر ياخشى، ساخاۋەتلىك
مېھماندۇست ئادەم بار ئىكەن. ناسىر قاسساپ
ئۇنىڭ خەۋىرىنى ئاڭلاپ ئالدىغا بېرىپ سالام
قىپتۇ. بۇ سەخنىڭ ئېتى مەنسۇر ئىكەن. مەنسۇر-
نىڭ كۆزى ناسىرغا چۈشۈپتۇ. قارىسا بىر
ياش يىگىت، مۇساپىردەك تۇرۇپتۇ. مەنسۇر
ئورنىدىن تۇرۇپ ناسىر قاسساپ بىلەن
قىزغىن كۆرۈشۈپ، ھال-ئەھۋال سوراپتۇ.
ناسىر قاسساپ سەرگۈزەشتىلىرىنى بىر-بىر-
لەپ بايان قىپتۇ. مەنسۇرنىڭ ناسىر قاسساپ-
قا رەھىمى كېلىپ دىلدارلىق قىلىپ كۆپ
ئىلتىپاتلار قىپتۇ.

— ئەي يىگىت، — دەپتۇ مەنسۇر ناسىر

ئەلەقسە، مەلىكە گۈلشات بارلىق
قىزلارنى يىغىپ مەجلىس قۇرۇپتۇ. شىرزات
تەختتە ئولتۇرۇپتۇ. ساقىلار يۈز خىل ناز-
كەرەشمىلەر بىلەن ئالتۇن رەڭلىك شاراپ-
لارنى گەردەشكە كىرگۈزۈپتۇ. شىرزاتقا ئار-
قىمۇ-ئارقا شاراپ تۇتۇلۇپتۇ. شىرزات مەس
بولۇپتۇ. مەسلىكتە پەررۇخزادىنىڭ قىلغان
ئىشى يادىغا كېلىپ غۇلاملىرىغا بۇيرۇپتۇ:
— دەرھال چىقىپ پەررۇخزادە دى-
گەن نابىكارنى تۇتۇپ كېلىپ مەنزەردىن
تاشلاپ ھالاك قىلىڭلار!

مەلىكە گۈلشات بۇ سۆزنى ئاڭلاپ،
دەرھال ئورنىدىن تۇرۇپ سۆز باشلاپتۇ:

— يا، پادىشاھى ئالەم، بۇ مەجلىس
خوشاللىق مەجلىسىدۇر، قان تۆكۈش مەج-
لىسى ئەمەس. مېنىڭ يۈزۈمنى قىلىسىلا،
ئاتامنىڭ قېنىنى تۆكىمىسىلە، مەن بىر ھىكا-
يە سۆزلەپ بېرەي.

— ئانداق بولسا ھىكايەڭنى باشلى-
غىن، — دەپتۇ شىرزات مەلىكىنىڭ سۆزىنى
قوبۇل قىلىپ، — سېنىڭ سۆزۈڭنى ئاڭلاشقا
جېنىم پىدا!

— ئەنجان شەھرىدە بىر قاسساپ
بار ئىكەن، — دەپ ھىكايىسىنى باشلاپتۇ
گۈلشات، — ئۇنىڭ ئېتى ناسىر ئىكەن. كىشى-
لەر ئۇنى ناسىر قاسساپ دەيدىكەن. ناسىر
قاسساپ خۇشچىراي، ئەقىللىق كىشى ئىكەن.
بىر كۈنى بىر قانچە ياشلار بىلەن قوي
سېتىۋېلىش ئۈچۈن شەھەردىن سەھراغا چى-
قىپتۇ. كۆپ قويلارنى ئاپتۇ. قويلارنى ھەيدەپ
كېلىپ شەھەر سىرتىدا قويۇپ ئۆزى شەھەرگە
كىرىپتۇ.

تۇن قاراڭغۇ ئىكەن. قويلارغا بۆرە
تېگىپتۇ، ھەممىسىنى پارە-پارە قىلىۋېتىپتۇ.

لىق قىلغىنىغا ھەيران بولۇپتۇ. ھەممىلىرى ياخشى خىزمەت قىلىپ زىياپەت بېرىپتۇ. تاماقتىن كېيىن ناسىر ئورنىدىن تۇرۇپتۇ. خىزمەتكارلار قوينى ئېلىپ كىرىپتۇ. ناسىر قاسساپ تېزلىك بىلەن قوينى سويۇپ پاكىزە تازىلاپ ياغ - گۆشلىرىنى ئايرىپ بېرىپتۇ.

ۋەزىرنىڭ ناھايىتى قاملاشقان ساھىپ - جامال بىر قىزى بار ئىكەن. ئالى كۈشكىدە ئولتۇرغان ئىكەن. كۈشكىنىڭ دەرىزىسى ئاش خانىغا قارايدىكەن. قىز ئوچۇق دەرىزىدىن ناسىر قاسساپنى كۆرۈپ قاپتۇ. قايتا - قايتا قارايتۇ. ناسىر قاسساپمۇ قىزنىڭ ئايدەك جامالىنى كۆرۈپتۇ. ئۇلار بىر - بىرىنى ياخشى كۆرۈپ قاپتۇ.

ناسىر قاسساپ ئون قوينى بوغۇزلاپ سويۇپ گۆش - يېغىنى تازىلاپ بولۇپتۇ. كېتىدىغان ۋاقىت بولغاندا كەتكىسى كەلمەي ئىلاجىسىز ئورنىدىن تۇرۇپتۇ. شۇ چاغدا قىز ئاشپەزنى چاقىرىپتۇ:

ئەي ئاشپەز، - دەپتۇ ئۇ بوش ئاۋاز - دا تاپىلاپ، - قوي سويغان قاسساپ يىگىتكە بېرىپ ئېيتقىن. ماڭا ئازراق قىيمىغا باپ گۆشتىن ئېلىپ چىقسۇن!

ئاشپەز ناسىر قاسساپقا ئۇ قىزنىڭ سۆزىنى يەتكۈزۈپتۇ. بۇ سۆزنى ئاڭلىغان ناسىر ناھايىتى خۇرسەن بولۇپ، دەرھال بىر نەچچە جىڭ پەش گۆش تەييارلاپ قىزنىڭ ئالدىغا ئېلىپ بېرىپتۇ. قىز يۈز ناز كەرەشمە بىلەن گۆشنى قولىدىن ئاپتۇ.

ئەي يىگىت، - دەپتۇ قىز، تەبەس - سۇم بىلەن يېقىملىق ئاۋازدا، - ئاش پېشقەچچە بىردەم ئولتۇرغىن، ئاش يەپ كەتكىن! ناسىر بۇ مەرھەمەتنى قىزىدىن ئاڭلاپ دىلىدا خۇدايتائاللا دەرگاھىغا يالۋۇرۇپتۇ:

خۇدايا خۇداۋەندە قەشقەر شەھ -

قاسساپقا، - بۇ شەھەرنى ئۆز شەھرىم دەپ بىلىڭ، بۇ يەرگە كېلىپ ئوبدان قىيىسىمىز، ئەمدى بىر نەچچە كۈن بىللە مۇكىدىشىپ يۈرەيلى.

مەنسۇر مېھماننى ھۆيلىسىغا باشلاپ بېرىپتۇ. دەستۇرخان ئېلىپ چىقىپ زىياپەت بېرىپتۇ. ئاندىن كېيىن ئۇ ئاكا - ئۇكا ئاغەنلىرىنى چاقىرتىپ كېلىپ ئۇلار بىلەن ناسىرنى تونۇشتۇرۇپتۇ. ئاخىر ھەممىلىرى ناسىرنى ئۆيلىرىگە چاقىرىپ مېھمان قىپتۇ.

بىر كۈنى مەنسۇر ناسىرنى باشلاپ ئۆز دۈكىنىغا كەپتۇ. سۆزلىشىپ ئولتۇرۇپتۇ. شۇ كۈندىن باشلاپ ناسىر قاسساپ بۇ دۈكانغا كېلىپ ئولتۇرۇپ كېتىدىغان بولۇپتۇ. ناسىر قاسساپنى ھەر كىم كۆرسە ئۇنىڭ ھۆسننى تاماشا قىلىپ قانمايدىكەن. ناسىر قاسساپنىڭ گۈزەل ھۆسننىڭ شۆھرىتى پۈتۈن شەھەر خەلقىگە مەلۇم بولۇپتۇ. بىر كۈنى مەنسۇر دۈكاندا گۆش سېتىۋاتقان، ناسىر ياندا ئولتۇرغان ئىكەن. بىر چاغدا ۋەزىرنىڭ كىشىلىرىدىن بىر ئادەم كىرىپ كەپتۇ.

ئەي مەنسۇر، - دەپتۇ قاسساپقا، - تېز بول، ماڭا بىر شاگىرتىڭنى قوشقىن. ۋەزىرنىڭ بىر قوينى بار ئىدى. بېرىپ ئۇنى سويۇپ بەرسۇن.

مەنسۇر قاسساپ دەرھال ناسىرنى بۇيرۇپتۇ.

سىز بېرىپ ۋەزىر جانايلىرىنىڭ قوينى سويۇپ بېرىپ كېلىڭ!

ناسىر ماقۇل بولۇپ ئورنىدىن تۈرۈپ ھىلمى ئادەمگە ئەگىشىپ مېڭىپتۇ. ۋەزىرنىڭ ھۆيلىسىغا، ئاندىن ئاشخانىسىغا كىرىپتۇ. ۋەزىرنىڭ خىزمەتچىلىرى ناسىر قاسساپنى كۆرۈپ ھەيران بولۇپتۇ. شۇنچە گۈزەل، كېلىشكەن كىشى تۇرۇپ قاسساپچە

قويۇش.

قىز شۇنداق دەپلا ئورنىدىن تۇرۇپ ئانىسىدىن قېچىپ ئىچكىرىدىكى ئۆيگە كىرىپ ۋاپىتۇ. ئاندىن كېيىن ئىنىنىڭ ئانىسىنى چاقىرىپ سىرنى ئىزھار قىلماقچى بولۇپتۇ. — ئەي ئانا، دەپتۇ ئۇ ئىنىنىڭ ئانىسىغا قاراپ: — مېنىڭ سىزگە مەخپىي سۆزلۈم بار، ئاڭلىغايىز. مېنىڭ ئەجدادلىرىمغا قاراڭ. مەن كۆپ يەرمىشەنمەن. ئاشۇ كۈنكى قاسساپ يىگىتىنىڭ مۇھەببەت ئوتى مېنى خاراپ قىلاي دىدى...

قىز كۆپ يىمغىلاپ، ياش تۆكۈپ بىئارام بولۇپتۇ.

— سەۋرى قىلىڭ خېنىم، — دەپتۇ ئىنىنىڭ ئانا تەسەللى بېرىپ: — مەن گالۋاڭ خوتۇن دەردىڭىزنى چۈشەنمەيتىمەن. ئەمدى بىلىدىم، بىر ئىلاجىنى قىلاي.

قىز ئىنىنىڭ ئانىسىغا كۆپ ماللارنى ئىنتىم قىپتۇ ۋە مەقسەدىگە يېتىش ئۈچۈن يېقىندىن ياردەم قىلسا يەنە كۆپ پۇل مال بېرىدىغانلىقىنى ئېيتىپتۇ.

— ئەي كۆزۈمنىڭ نۇرى، — دەپتۇ موماي ئەھدىنى ئىزھار قىلىپ، — ھەر نە خالىسىڭىز شۇنىڭغا مۇۋاپىق ئىش قىلغايىمەن، سىز خاتىرجەم بولۇڭ!

قىز مومايدىن بۇ سۆزلەرنى ئاڭلاپ كۆڭلى سەل تەسكىن بولۇپ ئارام ئاپتۇ.

ئەللىسىمە، موماي قىز ئالدىدىن چىقىپ، قاسساپ يىگىتىنى قانداق ئېلىپ كېلىش مەسلىسى ئۈستىدە باش قاتۇرۇپتۇ. ئەمدى ئىككى كەلىمە سۆزنى قاسساپ يىگىت ناسىردىن ئاڭلاش كېرەك:

شۇ كۈنى قىز بىلەن ئۇچىرىشىپ قايتقاندىن كېيىن يىگىت ھۇشنى يوقىتىپتۇ. قىزنىڭ ئىشتىدا يۈرىگى كۆيۈپ، ئازاۋى كۈنسىرى ئۆلۈشىشقا باشلاپتۇ.

رىگە مۇساپىر بولۇپ كېلىپ قالدىم. ئۇششۇ ئىشنى سەۋدانىڭ جاپاسى بېشىمدا بار ئوخشايدۇ. ھەممە مۇشكۈلنى ئۆزەڭ ئاسان قىلغايىسەن!

ئەللىسىمە، تاماق تەييار بولۇپتۇ. قىزنىڭ بىر قېرى ئىنىنىڭ ئانىسى بار ئىكەن. غىزادىن قاسساپ يىگىتكە بېرىشنى بۇيرۇپتۇ. قىزنىڭ بۇ ئىلتىپاتىنى ناسىر قاسساپ ئاڭلاپ، كۆپ خۇرسەن بولۇپ، ھەقتا-ئاللاغا ھەمدۇ-سانا ئېيتىپتۇ. قىزنىڭ سۆزىگە ئاساسەن ئىنىنىڭ ئانا ناسىر قاسساپقا ئاش، گۆش قاتارلىق نەرسىلەرنى بېرىپتۇ. ناسىر قاسساپ گۆشنى بىلىگە تۈگۈپ، غىزانى كىچىك دەستۇرخانغا يۆگەپ، قىزغا تازىم قىلىپ خوشلىشىپ يولىغا راۋان بولۇپتۇ.

ئەللىسىمە، ناسىر قاسساپ ئەنسىز قىپتەتە مەنسۇرنىڭ ئالدىغا بېرىپتۇ. غىزانى ئېچىپ ئالدىدا قويۇپتۇ. باشقا ھەمىرلىرى بىلەن ئاشنى يەپتۇ، ناسىرنىڭ يۈرىگى ئىشنى ئوتىدا كۆيۈپ يانماقتا ئىكەن؛ ئەمما يۈرەك سىرنى مەنسۇرغا ئىزھار قىلماپتۇ. ئەمدى ئىككى كەلىمە سۆزنى قىز-دىن ئاڭلىماق كېرەك:

ناسىر قاسساپ يانغاندىن كېيىن قىز ئورنىدىن تۇرۇپ ئۆيگە كىرىپتۇ. ئۆزىنى كېسەل قىلىپ ياستۇغىنى بېشىغا قويۇپ يىغلاپ يېتىپتۇ. قىزنىڭ ئانىسى ئاڭلاپ، ئەنسىزەپ چېپىپ كىرىپتۇ.

— ئەي كۆز نۇرۇم، — دەپتۇ ئانا قورقۇپ ئەنسىزەپ، ساڭا نىمە بولدى؟ قەيىسىڭىز ئاغرىيدۇ؟

— ئەي مېھرىبانم ئانا، — دەپتۇ قىز كۆزىنى ئېچىپ يىغىدىن توختاپ، — بېشىم قاتتىق ئاغرىۋاتىدۇ، كىشىلەرنىڭ گېپى قۇلغىغا كىرمەيدۇ. مېنى بىردەم ئارام ئالغىلى

جاۋاھىراتلاردىن يەتكىچە ئاپتۇ، ناسىرغا ئىككى ھەميان ئالتۇن بېرىپتۇ.

— ئەي يىگىت، — دەپتۇ قىز ئاگاھلان

دۇرۇپ: — ھۇشيار بولغىنىكى، گالۋاڭلىق — بىخۇتلىق ئۆزىگە زىيان كەلتۈردى. دۈشەنبە ئاخشام كېچە ھەممە تەييارلىقنى تولۇق پۈتتۈرۈپ بولۇشىمىز لازىم. شۇ كۈنى كېچە سى چوقۇم قەسىرىمنىڭ تېگىدە مېنى كۈتۈشكىڭىز زۆرۈر. مەن ئاتامنىڭ تۇلپارلىرىدىن ئىككىنى تاللاپ ئېلىپ چىقىمەن. ئىككىمىز ئاتلارغا مىنىپ يولغا راۋان بولغايىمىز.

ئۇلار مەسلىھەتلىرىنى بىر يەرگە توختىتىپ ۋەدىلىشىپتۇ. ناسىر قاسساپ ئىككى ھەميان تىللىنى بېلىگە مەھكەم تۈگۈپتۇ. قىز بىلەن خوشلىشىپ مەنسۇرنىڭ ھويلىسىغا قايتىپ كەپتۇ. دۈشەنبە ئاخشاممۇ كەپتۇ. ناسىر قاسساپ قىز كۆرسەتكەن مەنزىل — قەسىرنىڭ تۈۋىگە كېلىپ ساقلاپ ئولتۇرۇپتۇ. ناسىر ساقلا — ساقلا كۆزدىگە تاتلىق ئۇيغا كەپتۇ. قانچە قىلىپمۇ ئۇيىدىن قۇتۇلالماي، ئاخىر ئۇخلاپ قاپتۇ.

بۇ شەھەردە مەككەر، كازىپ بىر ئوغرى بار ئىكەن، شۇ كېچىسى بۇ ئوغرى ۋەزىرنىڭ خەزىنىسىگە تېگىش مەقسىتىدە كەپتۇ. ئۇ قەسىر ئەتراپىنى ئايلىنىپ، چۈشىدىغان يەرنى ئىزلەپتۇ. قىز بولسا ئۆز سۆزىگە ئەمەل قىلىپ قەسىرنىڭ تېمىغا كېلىپ ئوغرىنى كۆرۈپتۇ. لېكىن ئۇنى ناسىر قاسساپ دەپ بىلىپ، كەينىنىڭ بىر ئۇچىنى قەسىر كۈنگىرىسىغا مەھكەم باغلاپ يەنە بىر ئۇچىغا ئۆزى ئېسىلىپ، ئوغرىنىڭ ئالدىغا چۈشۈپتۇ. ئوغرى قارىسا قەسىرنىڭ تېمىدىن بىر ئادەم چۈشۈۋاتقىدەك، ئۇ پەسكە چۈشكەندىن كېيىن بېرىپ قارىسا، بىر نازىمنى قىز ئىكەن. ئوغرى قىزغا سىغىماي قاپتۇ. قىزنىڭ قولىدىن مەھكەم تۇتۇپتۇ. قىز سەل

بىر كۈنى ناسىر مەنسۇرنىڭ دۈكىنىدا ئولتۇرسا ۋەزىرنىڭ بىر خىزمەتچىسى كىرىپ كەپتۇ. مەنسۇر گۆش پارچىلاۋاتقان ئىكەن. يەنە ۋەزىرنىڭ قويللىرىنى سويۇپ بەرگىلى بىرەر شاگىرتىنى بېرىشنى ئېيتىپتۇ. مەنسۇر ئىشتىن توختاپ ناسىرغا دەپتۇ: — سىز يەنە بېرىپ، ۋەزىرنىڭ قويللىرىنى سويۇپ بېرىپ كېلىڭ!

بۇ سۆز ناسىرغا ناھايىتى خوش كەپتۇ. ئۇ خىزمەتچىگە ئەگىشىپ ۋەزىرنىڭ ئۆيىگە كەپتۇ.

ھۇماي قاسساپ يىگىتنى قانداق قىلىپ قولغا كەلتۈرۈش ئۈستىدە باش قاتۇرۇپ يۈرگەن كۈنلەر بولغاچقا، ناسىرنىڭ ھويلىغا كىرىپ كەلگەنلىگە ئىنىڭ ئانىسى بىسىيار خوشال قېپتۇ. ئاندىن قاسساپ يىگىتنى بىر خىلۋەتكە باشلاپ كىرىپتۇ. ھىچكىشى كۆر-مەپتۇ. قىزنىمۇ چاقىرىپتۇ. ئەسلىدە بۇ ئۆي نى مۇشۇ غەرىزدە تەييارلانغان ئىكەن. قىز خۇرسەن بولۇپ بەزمە سايىمانلىرىنى ھازىرلاپ ناسىرنىڭ ئالدىغا ھازىر بولۇپتۇ. ئۇلار قەن بىلەن ھەسەلدەك كىرىشىپ كېتىپتۇ. بىر-بىرلىرىدىن ھال سوراپتۇ. ناسىر بېشىدىن ئۆتكەن سەرگۈزەشتىلىرىنى سۆزلەپ بېرىپتۇ.

ئۇلار ھەر تەرەپتىن سۆزلىشىپ، ئەي شى — ئىشەت قىلىپ ھوزۇرلىنىپتۇ.

— ئەي يىگىت، — دەپتۇ قىز تەلەپ قىلىپ، — مېنى ئۆز يۇرتىڭغا ئېلىپ قاچقىن. بۇ يەردە مۇرادىمىزغا يەتكىلى بولمايدۇ.

— خوپ. — دەپتۇ ناسىر، قىزنىڭ مەسلىھىتىنى قوبۇل قىلىپ، سىزنىڭ سۆزىڭىزنى جېنىم بىلەن قوبۇل قىلىمەن!

ناسىر ئورنىدىن تۇرۇپ، سەپەر ھال-زىرلىغىنى قىلىش ئۈچۈن چىقىپ كېتىپتۇ. قىز مۇ ئاتىسىنىڭ خەزىنىسىگە كىرىپ ھەرخىل

ئىشلىتىپ ساق-سالامەت قۇتۇلۇشنىڭ ئىلاجىنى تاپاي!»

ئەمدى ئىككى كەلىمە سۆزنى ناسىر قاسسايتىن ئاڭلاڭ:

ناسىر بىچارە، ئويغىنىنى سېپ قارىسا، بېلىدىكى ھەميان يوقمىش. ئۇ بىرەر يولۇ-چى ئېلىپ كەتكەن ئوخشايدۇ، دەپ ئويلاپ، تاڭ ئاتقىچە قىزنى ساقلاپتۇ. لېكىن قىزدىن ھىچنەرسە زامىر بولماپتۇ. مۇنداق بولۇشىدا بىرەر سەۋەپ بولسا كېرەك، دەپ ئويلاپتۇ ئۇ، — بىر بۇلۇڭغا بېرىپ ئەھۋالنى كۆزىتىپ باقاي. ئۇ بىر خىلۋەتكە بېرىپ ئولتۇرۇپتۇ. شەرق سۇزۇلۇپ، كۈن پارلاپتۇ. شەھەرگە: «ۋەزىرىنىڭ قىزىنى ئوغرى ئېلىپ قېچىپتۇ» دىگەن پاراڭ تارقىلىپتۇ. ناسىر قاسساپ بۇ سۆزنى ئاڭلاپ يۈرگىنى ئازاپلىنىپتۇ. زار-زار يىغلاپ خىلۋەتتىن چىقماي يېتىپتۇ. ئەلقىسە، ۋەزىر ئەھۋالنى بىلىگەندىن كېيىن بارلىق كېنىزەك، ساراي خوجىلىرى ۋە ئىنىك ئانىلارنى ئىسكەنجىگە ئاپتۇ. قاتتىق سوراق قىپتۇ.

— قىزىمنىڭ قاين بارغىنىنى ئەلۋەتتە ھەر قايسىلىك بىلىسەن! — دەپتۇ ۋەزىر سوراق قىلىپ، — قىزىم قېنى؟ راستىنى ئېيتىش بولمىسا جېنىڭدىن ياخشىلىق كۈتۈشمە!...

ئاخىر بىر كېنىزەك سۆزگە ئېغىز ئېچىپتۇ: — ھۆرمەتلىك ۋەزىر جانابىلىرى، — دەپتۇ ئۇ قورقۇپ تىترەپ، — مەن كۆرگەن بىلىگىنىمنى سۆزلەپ باقاي!

— ھە، قېنى سۆزلە! — دەپتۇ ۋەزىر كۆزلىرىنى ۋەھىملىك پاقىرىتىپ، — باشقىلار-مۇ ئويلاپ قويۇش!

— مەن شۇنى بىلىمەنكى، — دەپتۇ ھىلىقى كېنىزەك داۋام قىلىپ، — ناسىر قاسساپ دىگەن بىر ئادەم ئاشخانىغا كېلىپ قوي سويۇپ يۈرەتتى. مەلىكىنىڭ ئۇ يىگىتكە

دىن كېيىن قولىنى تۇتقان باشقا بىر ئادەم ئىكەنلىكىنى بىلىپ، قورقۇنىدىن ھۇشىدىن كېتىپتۇ. ئوغرى دەرھال يانچۇغىدىن بېيۇش قىلىدىغان دورىنى ئېلىپ قىزنىڭ بۇرىنىغا تۇتۇپتۇ. قىز بىچارە ئەمدى تولۇق بېيۇش بولۇپتۇ.

ئوغرى ئەتراپقا قاراپتۇ، نېرسىراققا ئۇخلاۋاتقان ناسىرنى كۆرۈپتۇ. پۇتىنىڭ ئۇچىدا ئاستا مېڭىپ بارسا، بىر ئادەم خورەك تارتىپ ئۇخلاۋاتقىدەك، ئۇياق-بۇيىقىنى سىمپاپ ئۇنىڭ بېلىدىكى ئىككى ھەميان ئالتۇنىنى سەزدۈرمەي ئاپتۇ. ئاندىن يۈدۈپ يولغا راۋان بولۇپتۇ.

ئەلقىسە، ئوغرى قىزنى كۆتەرگەنچە ئۆز ماكانىغا — شېرىكلىرىنىڭ قېشىغا يېتىپ بېرىپتۇ. ئوغرىلارنىڭ ماكانى بىر غارنىڭ ئىچىدە ئىكەن. بۇ ئوغرى قىز بىلەن ئىككى ھەميان ئالتۇنىنى شېرىكلىرى ئالدىغا قويۇپتۇ. ئوغرىلار بۇ ھالنى كۆرۈپ شادخورام بولۇپ، مەزكۇر ئوغرىغا ئاپىرىنىلار ئېيتىپتۇ. قىزنى ھۇشقا كەلتۈرۈپتۇ. قىز كۆزىنى ئېچىپ ئۆزىنى غار ئىچىدە ئوغرىلار ئالدىدا كۆرۈپ، قورققىنىدىن ھۇشىدىن كېتىپتۇ. قىزنى ئېلىپ كەلگەن ئوغرى ئۇنى يۆلەپتۇ.

— ئەي مەلىكە قورقىماڭ، — دەپتۇ ئۇ ئوغرى، — بۇ يەرگە سىزنى مەن ئېلىپ كەلدىم. مەن بۇ تۇرغانلارنىڭ ھەممىسىنىڭ سەردارى بولىمەن. سىزگە يامان كۆز بىلەن قاراش بۇلارنىڭ ھەددى ئەمەس. خاتىرىڭىزنى جەم قىلىڭ، سىزنى قەغەزدىكى قەندەك ساقلايمەن. بۇ سۆزنى ئاڭلاپ مەلىكە ئۆزىنى تۇتۇۋاپتۇ. «ئەمدى قانداق قىلىشىم كېرەك؟» — دەپ ئويلاپتۇ ئۇ ئىچىدە، — قۇش قىلىتقا ئىلىنغاندىن كېيىن سەۋرى قىلىشى لازىم. مەن بۇلار بىلەن مۇرەسسە قىلىپ، پەم

زىيان بولدى. ئەمدى مەرتلىك شۇكى، ئەي پارلىق ھۈنەرنى ئىشلىتىپ، دوستۇڭنى داردىن قۇتقازمىشىڭ لازىم».

كەچ بولۇپ ئالدىم قاراڭغۇلۇقتا چۆ-كۈپتۇ. ناسىر خەلۋەتتىن چىقىپ، ئەي پارلىق ئەسۋابىنى تۇتۇپ دارنىڭ ئاستىغا يېتىپ كەپتۇ. ساقچىلارنىڭ ئۇخلاشنى كۈتۈپتۇ. لېكىن ئۇلار ئۇزاققىچە ئۇخلاپتۇ.

«ئەمدى باشقىچە تەدبىر ئويلىمىسام بولمىدى» دەپتۇ ئۇ پىكىر يۈرگۈزۈپ.

ئۇ ئورنىدىن تۇرۇپ بىر ھالۋۇچىنىڭ دۇكىنىنىڭ تېمىنى تېشىپ كىرىپ، بىر قانچە ھالۋۇنى ئېلىپ، ئۇنى كېسىپ پارچىلاپ ئازراق بىسەھۇش قىلىدىغان دورا قوشۇپ تەۋەگگە سېلىپ ھالۋۇچى قىياپىتىدە ساقچىلار ئالدىدىن ئۆتۈپتۇ. ساقچىلار ھالۋۇچىنى بوزەك قىلىپ بەس-بەستە ھالۋۇنى بۇلاپ قېچىشىپتۇ.

— ئەي بۇرادەرلەر، — دەپتۇ ناسىر بىچارىلارچە يالۋۇرۇپ. — مەن كەمبەغەلنىڭ بار يوق دەسمايىم شۇ ئىدى. ماڭا ئىچىڭلار ئاغرىدۇن.

ساقچىلار ھالۋۇچىنىڭ ئالسىغا قۇلاق سالماي ئېلىۋالغان ھالۋۇنى ئاندىراپ يېيىشىپتۇ. ناسىر ئارقىسىغا قايتىپ، بىر خىل ۋەتەن ساقچىلارنىڭ بەخۇت بولۇپ يېقىلىشىنى كۈتۈپتۇ. بىر ئازدىن كېيىن ساقچىلار ئارقىمۇ-ئارقا ھۇشسىزلىنىپ يېقىلىپتۇ.

بۇ پۇرسەتنى غەنىمەت بىلىگەن ناسىر دەرھال خەلۋەتتىن چىقىپ دار ئاستىغا كەپتۇ. مەنسۇرنى بوشىتىپ ئۇنىڭ ئورنىغا ئىككى ساقچىنى ئېسىپ قويۇپتۇ. باشقا ساقچىلارنىڭ يۈزلىرىگە ئەڭلىك، قېشىغا قېنىق ئوسما قويۇپ خوتۇن-قىزىلاردەك پەدازلاپ قويۇپتۇ....

ئەلەقسە، ناسىر ساقچىلارنىڭ ھەر

مەيلى باردەك ھىس قىلغان ئىدىم. مەلىكىنى ئاشۇ يىگىت ئېلىپ قاچقان بولسا ئېھتىمال. ۋەزىر بۇ سۆزنى ئاڭلاپ دەرغە-ۋەپ بولۇپ:

— دەرھال مەنسۇر قاسساپنى تېپىپ كېلىڭلار! — دەپ بۇيرۇپتۇ.

ساقچىلار ئۇزاق ئۆتمەي مەنسۇر قاسساپنى تۇتۇپ كەپتۇ.

— ئەي مەنسۇر! — دەپتۇ ۋەزىر ۋاقىر راپ، — ناسىر دىگەن ھارامزادە ئەيىبار ھەمرا-يىڭ بار ئىكەن. ئۇنىڭ قەيەردە ئىكەنلىكىنى بىلمەسەن؟!

— مەن ئۇنىڭ قەيەردە ئىكەنلىكىنى بىلمەيمەن، — دەپتۇ مەنسۇر نىمىسە ئەھۋال بولغانلىقىنى چۈشەنمەي ھەيران بولۇپ، — ئۇ بىر مۇساپىر كىشى ئىكەن، مېنىڭ ھويلا-غا بىر ئىككى كۈن كېلىپ قونۇپ كەتتى. مېنىڭ ئادىتىم ھەر قانداق ئادەم ئۆيۈمگە كەلسە، تاپقىنىمنى ئايىمايمەن. ئۇ بىر غەرىپ مۇساپىر ئىكەن. ھازىر ئۇنىڭ قەيەردىلىكىنى بىلمەيمەن. شۇنداقسىمۇ بىر ئىزلەپ باقاي. — ئەي مىر شەپلىر، — دەپتۇ ۋەزىرنىڭ غەزىتى تېخىمۇ ئۆزلەپ، — بۇ مېنى ئالدىماق.

چى ئوخشايدۇ، ئېلىپ بېرىپ دارغا ئېسىڭلار، ھەمرايى تېپىلغۇچە دارغا ئېسىقلىق تۇرسۇن! ۋەزىر يەنە قۇر بېشىغا كېچىسى سەگەك يېتىپ پايلاڭلار! ناسىر ھارامزادە بۇ دوستىنى قۇتقۇزۇش ئۈچۈن دارنىڭ ئاستىغا كېلىشى ئېھتىمال، كەلگەن ھامان ئۇنى تۇتۇڭلار! — دەپ تاپىلاپتۇ.

— خوپ، — دەپتۇ قۇر بېشى. — بۇيرۇق-لىرىنى بېجىرىشكە ھەرقاچان تەييارمىز!

جاللاتلار ۋەزىرنىڭ بۇيرۇغى بىلەن مەنسۇرنى دارغا ئېسىپتۇ. ناسىر بۇ پاجىئە-لىك خەۋەرنى ئاڭلاپتۇ. «ئەي ناسىر — دەپتۇ ئۇ ئۆزىگە، — سېنىڭ قىلىغىنىڭ مەنسۇرگە

سىزغا دۇئا قىپتۇ.

ئۇ دەرۋىش غارغا كىرىپ بىرىش قىلىدىغان دورا سېلىنغان بىر جام شاراپنى ئېلىپ چىقىپ ناسىرغا سۈنۈپتۇ.

ئۇزاق يول يۈرۈپ چارچاپ ئۇسىمىز. — دەپتۇ ئۇ يالغاندىن كۈلۈپ. — قېنى بۇ شاراپنى ئىچىپ ھوزۇرلىنىۋېلىڭ.

ناسىر شاراپنى ئىچىپ، بىرىش بولۇپ يېقىلىپتۇ. بۇ دەرۋىش ئەسلى قىزنى ئېلىپ قاچقان زەبەردەست ئوغرى ئىكەن. ئۇ بىر يۇش ياتقان ناسىرنىڭ مەيدىسىگە دەسسەپ تۇرۇپ، خەنجىرىنى قىنىدىن سۇغۇرۇپ بىر شىنى تېنىدىن جۇدا قىلماقچى بولۇپتۇ. لېكىن ناسىرنىڭ يۈزىگە قاراپ كۆڭلى چىرىپ ماپتۇ. چۈنكى ناسىر تولىمۇ گۈزەل ساقىيە.

جامال يىگىت ئىكەن. ئوغىرى زەڭ قويۇپ بۇ مۇساپىر يىگىتنىڭ ئەللىنى قەسىر تېگىدە ئۇخلاپ ياتقان ئادەم ئىكەنلىكىنى پەلەپتۇ.

ئەللىسىمە، ئوغىرى ناسىرنى ئۆلتۈرۈپ مەپتۇ. پەقەت كىيىملىرىنى سالىدۇرۇۋېلىپ پۇت-قوللىرىنى مەھكەم باغلاپ قويۇپ غارغا كىرىپ قىزغا خەۋەر قىپتۇ.

— ئەي بەرنى، — دەپتۇ ئۇ مەغرۇرلىنىپ، — مەن بىرىمگىنى باغلاپ، بۇلاق بويىدا تاشلاپ قويدۇم. ئۆتكەندە سېنىڭ قەسىرىڭنىڭ تېگىدە ئۇنىڭ بېلىدىكى ئىككى ھەميانى تىللاسى بىلەن سەزدۈرمەي ئېلىۋالغان ئىدىم. مانا بۇ تىللا شۇدۇر.

ئوغرى ھەميانىنى تىللا بىلەن قىزنىڭ ئالدىغا قويۇپتۇ، قىز دەرھال ھەميانىنى تونۇپتۇ.

— ئۇ يىگىت ھازىر قەيەردە قالدى؟ — دەپ سوراپتۇ قىز.

بۇلاقنىڭ بويىدا، — دەپ جاۋاپ بېرىپتۇ ئوغرى مەغرۇرلىنىپ، چەمبەرچەسى

قايسىسىنى ھەرخىل تەرتىمدە مەسىخىرە قىلىپ مەنسۇرنى ئېلىپ يولغا راۋان بولۇپتۇ.

— ئەي ئاغىيە، — دەپتۇ مەنسۇر ئازراق يول يۈرگەندىن كېيىن، — سىز مېنى قويۇپ بېرىڭ، مەن ئەمدى ئۆيۈمگە باراي، تۇققانلىرىم مېنى بىر يەرگە بوشۇرىدۇ. سىز مەھەببىيىتىڭىزنى تېپىڭ. سەھرالارنى، تاغۇ-دەشتىلىرىنى ئاخشۇرۇڭ. بىرەر نىشانىسىنى تاپسىڭىز ئەھمىيەتسىز.

ئۇلار ئۇنداق دېيىشىپ، خوشلىشىپ تۇرۇپ مەنسۇر ئۇدۇل تۇققانلىرىنىڭ ئالدىغا كەپتۇ. تۇققان قېرىنداشلىرى مەنسۇر ئالساپنى سالماقتە كۆرۈپ ئىنتايىن خوشال بولۇپ تۇرۇپ دەرھال ئۇنى بىر پىنھانغا بوشۇرۇپتۇ.

ئەللىسىمە، ناسىر ئالساپ دوستى بىلەن خوشلىشىپ بىر سەھىراغا چىقىپتۇ. مەلىكىنىڭ دەردىدە زار-زار يىغلاپ خۇدا دىن مەدەت تىلەپ مېنىڭسىپتۇ. بىر چاغدا بىر ئوقايلىقتا يېتىپ كەپتۇ. قارىسا ناھايىتى گۈزەل، ساپ ھاۋالىسى جاي ئىكەن. ھەر خىل مەۋىلەر پىشىپ، بۇلاقتىن چىققان سۇ-زۇڭ سۇلار شىرىلداپ ئېقىنىپ تۇرغەندەك.

بۇ يەر ناسىرنىڭ كۆڭلىنى ئېزىگە تارتىپتۇ. بۇلاق لىۋىدە بىر ھازا ئارام ئېلىپ ئولتۇرۇپتۇ.

كۆپ ۋاقىت ئۆتمەي ئۇ يەردە ئۆسكەن كونا كىيىم كەيىگەن بىر دەرۋىش پەبدا بولۇپ قاپتۇ. ئۇ ئادەم ناسىرغا سالام قىپتۇ.

— ئەي خوجام، — دەپتۇ ئۇ دەرۋىش ئىلتىجا قىلىپ — بىر نەچچە دىۋانە دەرۋىشكە سىز دەرۋىشلىككە قانائەت قىلىپ ئۇششۇ غارنى ماكان تۇتتۇق. بىزگە بىر ئىلتىپاتىڭىز بولسا مەرھەمەت قىلىشىڭىز ئىكەن.

ناسىرنىڭ ئۇ دەرۋىشكە رەھمىي كەلىپ بىر — ئىككى تەڭگە بېرىپتۇ. دەرۋىش نا-

ئىلتىجا قىلىپ — بىر نەچچە دىۋانە دەرۋىشكە سىز دەرۋىشلىككە قانائەت قىلىپ ئۇششۇ غارنى ماكان تۇتتۇق. بىزگە بىر ئىلتىپاتىڭىز بولسا مەرھەمەت قىلىشىڭىز ئىكەن.

ناسىرنىڭ ئۇ دەرۋىشكە رەھمىي كەلىپ بىر — ئىككى تەڭگە بېرىپتۇ. دەرۋىش نا-

ئىلتىجا قىلىپ — بىر نەچچە دىۋانە دەرۋىشكە سىز دەرۋىشلىككە قانائەت قىلىپ ئۇششۇ غارنى ماكان تۇتتۇق. بىزگە بىر ئىلتىپاتىڭىز بولسا مەرھەمەت قىلىشىڭىز ئىكەن.

ناسىرنىڭ ئۇ دەرۋىشكە رەھمىي كەلىپ بىر — ئىككى تەڭگە بېرىپتۇ. دەرۋىش نا-

ئىلتىجا قىلىپ — بىر نەچچە دىۋانە دەرۋىشكە سىز دەرۋىشلىككە قانائەت قىلىپ ئۇششۇ غارنى ماكان تۇتتۇق. بىزگە بىر ئىلتىپاتىڭىز بولسا مەرھەمەت قىلىشىڭىز ئىكەن.

ھال چۈشكۈرۈپ، ھۇشغا كېلىپ ئورنىدىن تۇرۇپ-
تۇ. مەلىكىنى كۆرۈپ قىزنىڭ ئايىغىغا يىقىلىپتۇ.
— ئادەم دېگەن شۇنداقمۇ بىپەرۋالىق
قىلامدۇ؟ — دەپتۇ مەلىكى نەسىھەت قىلىپ، —
تونۇمىغان كىشىنىڭ قولىدىن شەربەت ئىچىش
بەزىدە كىشىنى ئۆلۈمگە ئېلىپ بارىدۇ. كۆپ
ئاخىمالىق قىپسىز. ئەيىبار ئوغرىنىڭ مىكرىگە
ئۇچراپسىز!

ئۇلار خۇداغا مىڭىر شۈكرلەر ئېيتىپ،
ئالتۇن - كۈمۈش قاتارلىق دۇنيانى ئېلىپ
يولغا راۋان بولۇپتۇ.

ئۇلار بىر ئاز يول يۈرۈپ بىر قىش-
لاققا كەپتۇ. ناسىر قاسساپ قىشلاقتىن تاللاپ
ئىككى ئات سېتىۋاپتۇ. مەلىكىگە ئەرەنچە
كىيىملەرنى كىيىدۈرۈپتۇ. ئاندىن ئەنجان
شەھرىگە قاراپ يولغا راۋان بولۇپتۇ. بىر
نەچچە مەزگىل يول يۈرۈپ ئەنجان شەھرىدە
گە يىتىپ كەپتۇ. ناسىر قاسساپ مەلىكىنى
بىر پىنھان يەردە قويۇپ ئۆزى شەھەرگە
كىرىپتۇ. ئۇرۇق - تۇققانلىرىنى يىغىپ بېشى-
دىن ئۆتكەن ئىشلارنى سۆزلەپ
بېرىپتۇ، ۋە ئۇلارنى مەلىكىنىڭ ئالدىغا
باشلاپ چىقىپتۇ. ھەممەيلىن شات - خورام
بولۇپ ئويۇن - كۈلكىلەر بىلەن مەلىكىنى
شەھەرگە ئېلىپ كىرىپتۇ. يەتتە كۈنگىچە
توي - تاماشالار قىلىپ، مەلىكىنى ناسىرغا
نىكالاپ بېرىپتۇ.

ناسىرنىڭ قېرىنداشلىرى ئىككىسىنىڭ
بېشىغا دۇررى جاۋانلار چېچىپتۇ. بۇ
خۇشاللىق تەنتەنىسىدىن دوستلار شات، دۈش-
مەنلەر غەمكىن بولۇپتۇ. ئىككى ئاشق-مەشۇق
مۇراتلىرىغا يېتىپتۇ.

گۈلشات ھىكايىسىنى تاماملاپتۇ. بۇ
ھىكايە شىزىقتا خۇش كەلگەچكە، گۈلشاتقا
ئاپىرىن ئوقۇپ، بېشىدىن دۈررىلەر چېچىپتۇ.

باغلاپ قويدۇم.
مەلىكى بۇ سۆزنى ئاڭلاپ ئاللاتائالاغا
شۈكرى قىپتۇ.

— ئەي پالانى، — دەپتۇ قىز ئوغرىغا
ئىلتىماس قىلىپ، — بۇلاقتىن ماڭا سۇ ئەپ-
كىلىپ بەرگىن. كۆڭلۈم بۇلاق سۈيىنى
خالاۋاتىدۇ.

— باش ئۈستىگە، — دەپتۇ ئوغرى
خوشال بولۇپ.

باشقا ئوغرىلار ئوغرىلىققا كەتكەن ئىكەن،
غارىدا مەلىكى يالغۇز قالغاچ، پۇرسەتنى غەنىمەت
بىلىپ، بىر قاچا شەربەتكە بىھۇش قىلىدىغان
دورا سېلىپ تەييار قىلىپ قويۇپتۇ. ئوغرى
سۇنى ئېلىپ كەپتۇ. مەلىكى يۈز خىل ناز
كېرەشمە بىلەن جامىنى قولغا ئېلىپ
ئوغرىغا سۇنۇپتۇ. ئوغرى خوشال بولۇپ،
مەلىكىنىڭ قولىدىن شەربەتنى ئېلىپ ھوزۇر-
لىنىپ ئىچىپتۇ. ئۇزاق ئۆتمەي ھۇشىدىن
كېتىپ يىقىلىپتۇ. مەلىكى دەرھال ئورنىدىن
تۇرۇپتۇ ۋە ئوغرىنىڭ غىلاپىدىن خەنجىرىنى
سۇغۇرۇۋېلىپ ئۇنىڭ كاللىسىنى كېسىپتۇ.
قارىنى يېرىپ بېشىنى قارىغا تىقىپ قويۇپتۇ.
ئاندىن كېيىن ھەمياندىكى ئالتۇننى، قىممەت
باھالىق ماتالارنى ئېلىپ بۇلاقنىڭ بويىغا
بېرىپتۇ. پۈتۈن ئەزالىرىنى پاكىزە يۇيۇپ
ئىككى رەكەت شۈكرانە ناماز ئوقۇپتۇ. ئاندىن
كېيىن ناسىرنى باغلاپ قويغان يەرگە كەپتۇ.
قارىسا، بىسچىسارە ناسىر قول - پۇتلىرى
باغلاقلىق ياتقۇدەك. مەلىكى ئۇنىڭ قول - پۇت-
لىرىنى يېشىپ بوشىتىپ، ھۇشقا كەلتۈرىدىغان
دورىلارنى بۇرىغا تۇتۇپتۇ. ناسىر يەنىلا
ھۇشقا كەلمەپتۇ.

مەلىكى روھسىزلىنىپ غارىغا بېرىپتۇ ۋە
كونا سىركە بىلەن بادام يىغىنى ئېلىپ كەپ-
تۇ. ئۇنى ناسىرنىڭ بۇرىغا تېمىتىپتۇ. ناسىر دەر-

شەرزات بىلەن گۈلشاتنىڭ مەنزەرە مۇشتىرىغا چىقىمى ئولتۇرغۇنىنىڭ بايىنى

كاتتا يولغا قارايدىكەن. ئۇ مەنزەرنىڭ ئىچىدە پادىشانىڭ قىزى بار ئىكەن. ئۇ مەلىكە ئىنتايىن ساھىپجامال گۈزەل نازىنى ئىكەن، مەستۈرە ئىسىملىك بۇ قىز راۋاقتىن كۆچىغا قاراپ تاماشا قىلىپ ئولتۇرغاندا قازى يولدىن ئۆتۈپتۇ. مەستۈرەنىڭ نەزىرى قازىغا چۈشۈپتۇ. قازىمۇ مەستۈرەنى كۆرۈپتۇ. ھۆسنىنى پەرىزاتلار كۆرسىمۇ رەشىك قىلغۇدەك گۈزەل مەستۈرە قازى بىچارىنى بىر قاراشتىنلا ئۆزىگە مۇپتىلا قىپتۇ. قىزمۇ قازىغا جان دىلى بىلەن ئاشىق بولۇپتۇ.

مەستۈرەنىڭ قولىدا ئالتۇن ئالمىسى بار ئىكەن. ئۇ ئالمىنى قازىغا قارىتىپ ئېتىپتۇ. قازى چاققانلىق بىلەن ئالتۇن ئالمىنى تۇتۇۋاپتۇ. لېكىن ھۇشىنى يوقىتىپ، يەنە تۇرۇۋېرىشكە پېتىنالىماي، ئىلاجىسىز يولىنى داۋام قىپتۇ. ھويلىسىغا بېرىپ ئەقلىدىن ئايرىلغان مەجنۇن ئادەمدەك بولۇپتۇ. راۋاق ئۈستىدە ئولتۇرغان مەستۈرەمۇ قازىنىڭ ئىشىقىدا كۆيۈپتۇ.

بېيىت

مۇھەررەرەم بولسىكەن ئىشقا كېلىپ،
ئىزدەسە مەن ئۈچۈن ياردىن ۋەسىل.

ئەلەقسە، مەستۈرە سەۋرى قىپتۇ. بۇ مۈشكۈلنىڭ ھەقتە ئالا رەھىمىتى بىلەن ھەل بولۇشىغا ئۈمىت باغلاپتۇ. قازىنىڭ يەنە بىر قېتىم مۇشۇ يولدىن ئۆتۈپ قېلىشىنى مۇشەققەت بولۇپ كۈتۈپتۇ.

ئەلەقسە، گۈلشات ئالتىنچى مەنزەرە-نىمۇ ياسانغان ئىكەن. ئۇنىڭ ئېتى مۇشتىرى ئىكەن. شەرزات ئالتىنچى كۈنى مۇشتىرى مەنزەرگە چىقىپ ئولتۇرۇپتۇ. كېيىنرەك قىزلارنى ياساپ بەزمىگە تەييارلىق قىپتۇ. سازەندىلەر چاڭ، راۋاپلارنى ناۋازدەشقا كىرگۈزۈپتۇ. ساقىلار ئالتۇن پىياللارنى ئەلەلدەك شاراپ بىلەن لىپىمۇ-لىپى تولىدۇرۇپ ئايلاندۇرۇپتۇ.

شەرزات كۆپرەك ئىچىۋالغىنى ئۈچۈن ئاسانلا بېھۇش بولۇپ، مەسلىك ھالدا سۆزلەشكە باشلاپتۇ. مەرھۇم ئانىسى يادىغا كېلىپ، پەررۇخزادىنى مەنزەردىن تاشلاپ ئۆلتۈرۈشكە بۇيرۇق قىپتۇ.

— ئەي پادىشاھى ئالەم، — دەپتۇ گۈلشات ناز-كەرەشمە قىلىپ، — ئازىغىنا سەۋرى قىلغايلا. چۈنكى، بۇ مەنزەرە خوشاللىقنىڭ جايىدۇر. خۇنرەزلىقنىڭ ماكانى ئەمەس. بۇ توغرىدا بىر ھىكايە بار. ئەگەر جاناپۇلىرى ئىجازەت بەرسە سۆزلەپ بەرسەم!

— ھىكايەنى ئېيتقىن، — دەپتۇ شەرزات رۇخسەت بېرىپ، — مەن ئاڭلاشقا تەييار. رىۋايەتچىلەر شۇنداق رىۋايەت قىلىشىدۇ، — دەپ ھىكايىسىنى باشلاپتۇ گۈلشات، — شام ۋىلايىتىدە بىر قازى بار ئىكەن. ئۇ قازى ناھايىتى كېلىشىكەن، خۇشخوي، شەرىپ سۆزلۈك، ئاق كۆڭۈل، رەھىمدىل ئىكەن. كۈنلەرنىڭ بىرىدە قازى ئېتىغا مىنىپ

بىر يەرگە كېتىپ بارغاندا، پادىشانىڭ قەس-رىگە كۆزى چۈشۈپتۇ. ئۇ قەسردە بىر ئالى مەنزەر بار ئىكەن. ئۇ مەنزەرنىڭ بىر تەرىپى

دېغان خوتۇن كەلتۈرۈپ بېرىشنى ئېيتتى.
ئەلۋەتتە پادىشا بۇ ئىشقا مېنى بۇيرىسا
كېرەك. قالغان ئىشنى ئۆزۈم جايلايمەن.

بۇ مەسلىھەت مەلىككە خوش كەپتۇ.
— رەھبەر سىزگە ئانا، — دەپتۇ ئۇ خە-
شال بولۇپ. — بۇ ئىشلار مېنىڭ كۆڭلۈمگە
كەلگەن، كىيىمگە دېيىشنى بىلىمگەن، ئىدىم،
ماقۇل مەسلىھەتتىمىز شۇنداق بولسۇن.

ھوماي كۆزدىن غايىپ بولۇپتۇ. مەلىكە
يېغلاپ ئالە-زارە قىلىشقا باشلاپتۇ. بۇ خە-
ۋەر پادىشاغا مەلۇم بولۇپتۇ. پادىشا مەس-
لىھەتنى ناھايىتى ياخشى كۆرىدىكەن، مەستۈرە-
نىڭ پىشانىنى ئاڭلاپ ئورنىدىن چۆچۈپ تۇرۇپ-
تۇ. دەرھال راۋاقتا قەدەم تەشرىپ قىپتۇ.
— ئەي مەلىكە ساڭا نىمە بولدى؟ — دەپ
سورايتۇ پادىشا ئىچىنى ئاغرىتىپ، — كۆڭ-
لۈڭ نىمە تارتىدۇ؟

— بۇرىگىم كۆيىدۇ، — دەپتۇ مەلىكە
ئاستا يىغلاپ، — ئۇستىخانلىرىم قىزدىدۇ،
بېشىم قاتتىق ئاغرىيدۇ، ئەھۋالىم ناھايىتى
پەرىشان. پادىشا بۇ سۆزنى ئاڭلاپ رەھ-
مىسى كېلىپ، تەسەللى بېرىپ، دىلدارلىق
قىپتۇ.

— تىرىپ خوتۇن تېپىپ كۆرسەتسەك
مىگىن دەپتۇ پادىشا. مەلىكە خۇرسەنچىلىكنى
بىلدۈرۈپ:

— ئىك ئانىڭ ئېيتىشىغا قارىغان
دا قان ئالدىغان بىر تىرىپ خوتۇن بار-
مىش. شۇنى كەلتۈرسىڭىز، — دەپتۇ.
پادىشا ئىك ئانىغا:

— مەلىكە قايسى تىرىپ خوتۇننى
خالسا شۇنى دەرھال تېپىپ كەلگىن! —
دەپتۇ. ئاڭ ئېتىشى بىلەن ئۆزى شىكارغا
چىقىپ كېتىپتۇ.

— ئەي ئانا، — دەپتۇ مەلىكە ئىك
ئانىغا، — ئەمدى ئىش ئوڭىدىن كېلىدىغان

شۇ كېچىسى تاڭ ئاتىچە قازىنىڭ
كۆزىگە ئۇيقۇ كەلمەپتۇ. سۈپىھى سۈزۈلۈپ
كۈن چىقىپتۇ. ئاندىن كېيىن ئىككى نەپەر
خىزمەتچىسىنى ھەمرا قىلىپ پادىشانىڭ قە-
سىرى تەرەپكە راۋان بولۇپتۇ. يىراقتىن كېلىپ
ۋېتىپ، قازىنىڭ نەزىرى مەنەزەرگە چۈشۈپ
مەستۈرەنىڭ راۋاقتا چىقىپ ئولتۇرغانلىقىنى
كۆرۈپتۇ. قازى مەستۈردىن كۆرۈش بىلەن
تەڭلا بەدىنىدە ئىترەك پەيدا بولۇپتۇ.

مەستۈرە يۈز خىل ناز كىرەشە بىلەن
قازىغا جىلۋىلىنىپ دۈشتانە تەلەپتۈرۈپ
قارايتۇ. شۇ ئەسنادا ئۇنىڭ فېرى ئىككى
ئانىسى چىقىپ قېلىپ، بۇ ھالىنى كۆرۈپتۇ.

— ئەي مەستۈرە، — دېتۇ ھوماي قە-
زىغا نەسىيەت قىلىپ، ساڭا بۇ ئىش لايىق
ئەمەس. ناھارەتكە ئېلىنىپ يۈزمۇ - يۈز قاراپ
جىلۋە قىلىشنىڭ توغرىسى چوڭ گۇنا.

قازى دەرھال ئارقىسىغا قايتىپتۇ. ھو-
ماي مەستۈردىن كۆپ سىقىپ سوراڭلاپتۇ.

— بۇ ئىشلارنى ئۇنىچىلا سۈرۈشتۈرمە
ئانا، — دەپتۇ مەستۈرە ۋە ئۇ قولىدىكى ياقۇت
كۆزلۈك ئالتۇن ئۆزىگىنى ھوماينىڭ ئالدىغا قو-
يۇپتۇ، — مېنىڭ ئەيۋىدىنى ئاشكارا قىلمىغايمەن!
ھوماي قىزنىڭ ئىلتىپاتىنى كۆرۈپ
ناھايىتى خۇرسەن بولۇپتۇ.

— ئەي مەستۈرە، خەم يېمىگىل، —
دەپتۇ ئۇ تەسەللى بېرىپ، — كۆڭلۈڭنى
ئوچۇق تۇتقىن. جېنىم تېنىمدە بولسا
پەقەر ئاناڭ ساڭا يېقىندىن خىزمەت قىلىدۇ.
مەقسىدىڭ نىمە بولسا، ئارزۇيۇڭغا يېتىشنىڭ
ئۈچۈن قولۇمدىن كېلىشىچە ياردەم قىلىمەن.
مېنىڭ مەسلىھەتتىم شۇكى، سەن دەرھال
كېسەل بولۇۋالغىن. بېشىم ئاغرىپ قالدى
دەپ توختىماي ۋاي-ۋايلاپ يىغلاپ
زارلانغىن. پادىشا ئاڭلاپ سېنى يىوق-
لاپ كىرىدۇ. سەن پادىشادىن بىر قانچە ئالە-

— ئۇزداغا شۇكرى شاھ ئاتا، بىۋىگىن
خېلىلا ئۆزىنىڭ قانائىتىدە تۇرىدىن.

پادىشاھ خۇشۇسىن بولۇپ ئارقىسىغا
قايتىپ چىقىپ كېتىپتۇ.

كۈن پېتىپ كەچ بولۇپتۇ. شۇ ئاخشە

سى پادىشاھنىڭ خەزىنىسىنى كۆزلەپ ئوغرى

كەتكەن ئىكەن. ئوغرىلار ئۆيىنىڭ ئارقىسى

دىن تېشىپ كىرىپتۇ. قارىسا بىر كاتتا

ساندۇق تۇرۇپتۇ. ئوغرىلار ساندۇقنى كۆتۈر

ىپ يولغا چۈشۈپتۇ ۋە ئۇنى بىر مەيدان

غا ئېلىپ بېرىپ ئاچقاچنى بولۇپ تۇرغاندا

ساقچىلار قوغلاپ كېلىپ قاپتۇ. ئۇ مەيدان

بىر باشلىققا قاراپتىن ئىكەن. ئوغرىلار

ساندۇقنى شۇ يەرگە تاشلاپ، ئۆزلىرى بەدەر

قېلىپتۇ. ساقچىلار ساندۇققا قارىماي ئوغرى

لارنى قوغلىغانا، رەنجە ئۆتۈپ كېتىپتۇ.

باشلىقنىڭ خوتۇنى كېچىدىكى گۈلدۈر

كۆلۈپ ئازادىن ئويغىنىپ كەتكەن ئىكەن. ئۇ

قورقۇپ كېنىزىگىنى ئارقىسىغا ئويغىتىپتۇ.

— ئەي كېنىزەك، كۆزۈڭنى ئاچ! —

دەپتۇ ئۇ بىش ئاۋازدا، — ئۆيىنىڭ ئارقىسى

دا بىر نەرسە گۈلدۈرگە گۈلدۈپ قىلىۋاتىدۇ.

يۈرگىن، ئىككىمىز چىقىپ باقايلى!

كېنىزەك كۆزىنى ئېچىپ، ئىلاجىسىز

ئورنىدىن تۇرۇپتۇ. ئۇلار بىللە ئاستا ھوي

لىسىغا چىقىپ يىوچۇقتىن مەيدانغا قارىسا،

ئۇ يەردە چوڭ بىر ساندۇق تۇرغىدەك.

ئۇلار تاشقىرىغا چىقىپ ساندۇقنى تەسلىكتە

كۆتۈرۈپ ھويلىغا ئېلىپ كىرىپتۇ. بىر

ئاماللارنى قىلىپ ساندۇق ئاغزىنى ئېچىپ

ئىچىگە قارىسا، قارى يالاڭچ ياتقىدەك. باش

لىقنىڭ خوتۇنى ئۇنى كۆرۈپلا تونۇپتۇ.

قازىدىن ئەھۋال سوراپتۇ.

— مەن ئۆيۈمدە يالغۇز ياتسام، —

دەپتۇ قازى ئەھۋالىنى تونۇشتۇرۇپ، — ئوغرى

بولدى. ئىنشائاللا، سېنىڭ قىلىنىڭنى ئۇ

ئىنىڭ ئانا دەرھال ئورنىدىن تۇرۇپ

يولغا راۋان بولۇپتۇ. قازىنىڭ ئۆيىگە بىرىپ

ئۇنىڭدىن سۆيۈنچە ئاپتۇ.

— ئەي قازى، — دەپتۇ مۇھاي خۇش

مەۋەرنى ئىزھار قىلىپ، — بىۋىگىن سىزگە

سانادەت يۈزلەندى. مەھبۇبىڭىز سىزنى چىك

لاۋاتىدۇ. تېز بولۇڭ، سىزنى باشلاپ بارىمەن!

— ئەي ئانا، — دەپتۇ قازى خۇشال

لىقتىن ھەدۋۇقۇپ، — قانداق بارىمەن؟

— غەم يەمە، — دەپتۇ مۇھاي يۈرەك

لىك سۆزلەپ، — سېنى ئايالچە كىيىندۈرۈپ،

يۈزۈڭىگە پەرەنچە يېپىپ تەڭسەپ ئايال

سۈرىتىدە ئېلىپ بارىمەن. ھەچكىم بىلمەيدۇ،

مەھبۇبىڭ بىلەن قانغىچە ئۇچرىشىۋالسىن.

— رەھسەت سىزگە ئانا، — دەپتۇ

قازى، — مەنبۇ سىزنىڭ ئەجرىڭىزنى يەردە

قويمايمەن.

مۇھاي قازىنى ياساپ — جابدۇپ بولغان

دىن كېيىن ئوردىغا — شاھنىڭ قەسىرىگە باش

لاپ كىرىپتۇ. مەستۈرە تازىم بىلەن ئورنىدىن

تۇرۇپ، قازىنى ئىچكىرىگە باشلاپتۇ. بىر

بىرلىرى بىلەن قۇچاڭلىشىپ كۆرۈشۈپتۇ.

مۇراتلىرىنى ھاسىل قىلىپ يۈرەكلىرى ئاتلىق

ھىسقا تولۇپتۇ.

شۇ ئەسنادا پادىشاھ شىكاردىن قايتىپ

كەپتۇ. دە، ئۇدۇل مەنزەرگە قاراپ مېڭىپتۇ.

مەلىكە قازىنى ساندۇققا سولاپ قۇلۇپ سېلى

ۋېتىپتۇ.

— ئەي مەستۈرە، بۈگۈن ئەھۋالنىڭ

قانداق؟ — دەپتۇ پادىشاھ ھال سوراپ، —

خېلى ياخشىلىنىپ قالدىڭمۇ؟

مەستۈرە دەرھال ئورنىدىن تۇرۇپ،

پادىشاھقا تازىم قىلىپ جاۋاپ بېرىپتۇ:

چىقىپسەن. شاراپ ئىچىپ مەس بولۇپ رەسۋايى ئالەم بولۇپسەن.

باشلىقنىڭ ئاچچىقى كېلىپ بىر تاشنى ئېلىپ خوتۇنغا قارىتىپ ئېتىپتۇ. تاش بېرىپ كۈپكە تېگىپ ئۇنى سۇندۇرۇۋېتىپتۇ. خوتۇن چاققانلىق بىلەن كۈپنىڭ ئالدىنى توسۇپتۇ. ئاندىن كېيىن يۈگرۈپ كېلىپ باشلىقنىڭ ياقىسىدىن تۇتۇپ بىشەملىك قىلىپ سۆرەپتۇ. كېنىزەككە قازىنى باشقا ئۆيگە ئېلىپ كىرىشنى ئىشرەت قىپتۇ. كېنىزەك قازىنى باشقا ئۆيگە ئەپكىرىشنى ئىشرەت قىپتۇ. كېنىزەككە قازىنى باشقا ئۆيگە ئېلىپ كىرىپتۇ. ئاندىن كېيىن ئۇ چىقىپ ئەر - خوتۇننى ئەپلەشتۈرۈش ئاماللىرىنى قىپتۇ. شۇ ئەسنادا ۋاقىت ناماز بامدات بولۇپتۇ. باشلىق نامازغا چىقىپ كېتىپتۇ. باشلىقنىڭ خوتۇنى دەرھال بىر كونا پەرەنجە تېپىپ قازىغا يېپىندۇرۇپتۇ. كېنىزەككە قازىنى قوشۇپ قازىنى ئۆز ئۆيىگە يولغا سايپتۇ. كېنىزەك ئالدىن يۈرۈپ قازىنى باشلاپ كېتىۋاتقاندا باشلىق نامازدىن چىقىپ قاپتۇ. كېنىزەكنى كۆرۈپ تونۇپتۇ.

— نەگە ماڭدىڭ؟ — دەپ سوراپتۇ ئۇ، — بۇ كەينىڭدىكى كىم؟
بۇ سۆزنى ئاڭلىغان قازى قورققىنىدىن سىيىپ سايپتۇ.

— بۇ ئايال خوشنىمىزنىڭ خوتۇنى، — دەپتۇ كېنىزەك مەككەرلىق بىلەن راۋان سۆز-لەپ، — بۇ كېچە ئېرى بىلەن ئۇرۇشۇپ قالغان ئىكەن. قازىنىڭ ئالدىغا بارماقچى، لېكىن قازىخاننى بىلمەيدىكەن. ماڭا كۆپ يالۋۇر-غىنى ئۈچۈن باشلاپ كېتىۋاتسەن.

— ئۇنداق بولسا، — دەپتۇ باشلىق مېڭىشقا ئالدىرىغان كېنىزەكنى توختىتىپ، — بۇ ئۆز خوشنىمىز ئىكەن. بۇنىڭ ئېرىگە نەسىھەت قىلىپ ئۆزەم ياراشنۇرۇپ قويىمەن. قازى بىچارە بۇ سۆزنى ئاڭلاپ قورقۇپ تىترەپ كېتىپتۇ.

كىرىپ ھەممە ماللىرىمنى ئالدى. مېنى ئۆلتۈرمەكچى بولدى. قورقۇپ ھۇشۇمدىن كېتىپتەيمەن. ئاندىن نىمە بولغانلىقىنى بىل-مىدىم، كۆزۈمنى ئېچىپ سىلەرنى كۆردۈم.

— ئەي قازى، — دەپتۇ باشلىقنىڭ خوتۇنى، — ئۆزۈڭدىن بىرى مەن سىزنىڭ ئىشقىڭىزدا كۆيگەن ئىدىم. كېچە - كۈندۈز پىراقىڭىزدا ئۆرتىنىپ ۋىسالىڭىزغا مۇيەسسەر بولۇشنى خۇدادىن تىلەيتتىم. ئەلەمدۇللىلا، ئوغرىلارنى خۇدايىم سەۋەپ قىلدى. ۋەسلى-ئىزىگە ۋاسىل بولدۇم. ئەمدى ۋاقىت غەنى-جەت. بىر - بىرىمىز بىلەن ئەيشى ئەرەت قىلىپ مۇراتقا يېتەيلى.

ئۇ ئايال قازىنى خەلىۋەت ئۆيىگە ئېلىپ كىرىپتۇ، تاڭ ئاتقچە ئۇلار ئىشرەت قىلىشىپتۇ.

سۈبھىگە يېقىنلىغاندا باشلىق مەس ھالدا يېتىپ كەپتۇ. ئۇ ئەسلى قىمارۋاز، ھاراقخورلارنى تەكشۈرۈشكە كەتكەن ئىكەن. بۇ ھالدىن خەۋەر تاپقان خوتۇن دەرھال قازىنى بىر كۈپكە سېلىپ ئاغزىنى ئېتىپ قويۇپتۇ. شۇ ئەسنادا باشلىق كىرىپ كېلىپ خوتۇنغا قاتتىق سۆزلەپتۇ. خوتۇنمۇ بوش كەلمەي قوپاللىق بىلەن قاتتىق سۆزلەپتۇ. — ئەي بەدبەخ، — دەپتۇ باشلىق قەھرى ئۆرلەپ، — سەن ماڭا نىمانچىلا قاتتىق سۆزلەيسەن؟! بۇنداق قىلىشىڭدا بىر سەۋەپ بولسا كېرەك. كۆڭلۈڭ بۇزۇلغان ئوخشايدۇ. سېنىڭ مۇلايىملىق بىلەن قىز-غىنى سۆزلىشىدىغان باشقا بىر ئادىمنىڭ بار ئوخشىمامدۇ؟

بۇ سۆزنى ئاڭلىغان ئايالنىڭ غەزىۋى قايىناپتۇ.

— ئەي پاسىق، — دەپتۇ ئۇ ئۆزىنى باسالماي، — سەن كىشىلەرنى توغرا يولغا سېلىش ئۈچۈن چىقىپ ئۆزەڭ يولدىن

ئېلىپ بېرىپتۇ. ئۆزى قايتىپ باشلىنىشنىڭ ئالدىغا كەپتۇ.

— قازى بىچارە شۇنچە مۇشەققەتلەرنى چېكىپ ئاخىر يەنە يورۇقلۇقتا چىقىپتۇ، — دەپ ھىكايىسىنى تاماملاپتۇ مەلىكە گۈلشات، بۇ ھىكايىدۇ شىرزاتقا يېقىپتۇ. مەلىكە كۆپ تەھسىن - ئاپىرىنلار ئېيتىپتۇ. قولدىكى بىر جام شارابىنى مەلىكەگە سۇنۇپتۇ.

شىرزات بىلەن گۈلشاتنىڭ مەنزەر مىررىخقا چىقىپ ئولتۇرغىنى

— قېنى مەرھەمەت، — دەپتۇ شىرزات ھىكايەسۆز سۆزلەشكە رۇخسەت قىلىپ، — ھىكايەڭنى سۆزلىگىن.

رىۋايەتچىلەر ئانداق ھىكايە قىلىشىدۇ. — دەپ ھىكايە باشلاپتۇ گۈلشات، — سەمەرەند شەھرىدە بىر پادىشا بار ئىكەن. ئۇ پادىشا - نىڭ بىر قىزى بار ئىكەن. ئۇ قىز ناھايىتى ساھىپچىمال، خۇشچىراي ئىكەن، بىر كۈنى قىز بىخەتەر ئاھ تارتىپتۇ. قىزنىڭ بىر ئىنىنىڭ ئانىسى بار ئىكەن.

— ئەي بالام، — دەپ سوراپتۇ ئىنىنىڭ ئانا، — ئۇلۇق - كىچىك تىنىشىڭىزدىكى سەۋەپ نىمە؟

بېيىت:

ھەر كىشىنىڭ ئاھ ئۇرۇشى ئەيىپ ئەمەس،
دەردى يوق بولسا كىشى ئاھ دىمەس.

— سىزدەك مەستۇرنىڭ ئاھ تارتىشى ياخشى ئەمەس، — دەپتۇ موماي.
قىز دەپتۇ:

بېيىت:

دەرتكە تولغان بۇ دىلىمدا ئەيتاي دىسەم

— بۇ خوتۇن مېنىڭ سۆزۈمنى ئاڭلىماي مېنى ئۇسال قىلمىسۇن، — دەپتۇ باشلىق قازىنىڭ تىپىرلاپ قازىخانغا مېڭىشقا ئالدىراپ كېتىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ، — بوپتۇ، قازىخانغا باشلاپ بار!

شۇنداق دەپ باشلىق ئۆيىگە مېڭىپتۇ. كېنەزەك ھىلىسىنىڭ مۇۋەپپەقىيىتىدىن خۇرسەن بولۇپ، قازىنى ئامان - ئېسەن ئۆز ماكانىغا

ئەلقىسىگە، گۈلشات مەنزەر مىررىخنى ياساپتۇ. يەتتىنچى كۈنى شىرزات تەختىگە چىقىپ ئولتۇرۇپتۇ. ساقىلار ئالتۇن پىيالىلارنى تەلدۈرۈپ ئايلاندۇرۇپتۇ. چوڭ بەزمە قۇرۇپ، چاڭ، راۋاپلارنى ناۋازىشتا كەلتۈرۈپتۇ. شىرزات شارابىنى ئىچىۋېرىپ مەس بولۇپتۇ. ئانىسى يادىغا كېلىپ دەرھال قەھرى قوزغىلىپتۇ.

— ئەي جاللاتلار! — دەپتۇ ئۇ بۇيرۇق قىلىپ. — ئانامنىڭ قاتلىنى پەررۇخزادە دىگەن خۇنجورنى تۇتۇپ كېلىپ مەنزەردىن تاشلاپ، كىشىلەرگە ئىبرەت قىلىڭلار! مۇندىن كېيىن ھىچكىم كىشىنىڭ قېنىنى ناھەق تۆكەيدىغان بولسۇن!

— ئەي جاللاتلار، توختاڭلار، مېنىڭ پادىشاغا سۆزۈم بار، — دەپتۇ گۈلشات، — ئاندىن شىرزاتقا قاراپ ئىگىلىپ تازىم قىلىپ، ناز - كەرەشمە بىلەن سۆزلەپتۇ، — ئەي پادىشاھى ئالەم، سىزدىن بۇ كېچە ھەم ئاتامنىڭ قېنىنى تەلەيمەن، چۈنكى بۇ مەن - زەرمۇ خوشاللىق ئەيشى - ئىشرەتنىڭ جايى، قان تۆككەن يەر ئەمەس. ئەگەر ئىجازەت بولسا بىر شىرىن ھىكايەم بار، سۆزلەپ بەرسەم!

مەلىكە بويىندىكى ئالتۇن بۇيۇمنى
ئېلىپ مزماينىڭ ئالدىدا قويۇپتۇ. ئىنىڭ ئانا
خۇرسەن بولۇپتۇ.

— ئەي بالام، — دەپتۇ مزماي مەسە —
لەھەت بېرىپ يىزىل كۆرسىتىپ، — ھەرقانداق
مەقسەتنىڭ بولسا، ئىشىكىنى پۈتتۈرگۈچىمەن.
مەسەلىيەتتىم شۇكى، ئەتە ئەتىگەندە سەن
ئاناڭنىڭ ئالدىغا بارغىن. ئاتاڭ سېنى ياخشى
كۆرىدۇ. ھەرنىمە دىسەڭ ماقۇل بولىدۇ.
ئاناڭغا «سېنىڭ پادىشاھىڭغا مەن قايتىل
ئەمەس» دىگىن. ئاتاڭ: «نېمە ئۈچۈن؟»
دىسە «سەن پادىشاھقا تۇرۇپ نېمە ئۈچۈن
شېكار قىلمايسەن» دە، «بۇنىڭ نېمە ئەمەس
مىنىتى بار؟» دەپ سورىسا، پادىشاھ دىگەن
شېكار قىلىدۇ، ئادالەت ئىلىدۇ، سىز بۇ ئىش
لارنىڭ ھىچقايسىسىنى قىلمايسىز» دىگىن.

ئەتىسى ئەتىگەن مەلىكە ئاتىسىنىڭ
قېشىغا كىرىپ مزماي ئۈگەتكەن سۆزلەرنى
دەپتۇ.

— بۇ ئېيتقىنىڭ تەغرا قىزدىم، — دەپ —
تۇ پادىشاھ، — ئۇششۇ كۈنلەردە مەندىمۇ شە-
كار ھەۋىسى قوزغالغان، ئۇنى سېنىڭ
سۆزۈڭ تېخىمۇ كۈچەيتتى. ماقۇل شۇنداق
قىلاي.

پادىشاھ قىزىنىڭ سۆزدىن خوشال
بولۇپ، خىزمەتكارلارغا شىكار تەييارلىغىنى
قىلىشقا بۇيرۇپتۇ. شىكار تەييارلىغى پۈتكەندە
دىن كېيىن پادىشاھقا خەۋەر قىپتۇ.

پادىشاھنىڭ بىر ئەيىازى بار ئىكەن.
ھەر قاچان بىر يەرگە بارماقچى بولسا، ئۇنى
شەھەرنى ساقلاشقا قالدۇرۇپ كېتىدىكەن.
ئۇ ئەيىارنىڭ ئېتى قىزىل ئەيىسار ئىكەن.
پادىشاھ ئاشۇ قىزىل ئەيىارغا شەھەرنى تاپ-
شۇرۇپ لەشكەرلىرى بىلەن شىكارغا راۋان
بولۇپتۇ.

سۆزۈم كۆپ،
ئى خۇدايىم، مۇشكۈلۈمنى تۇرسەن ئۆزۈڭ
كۆرۈپ.

— ئەي بالام، — دەپتۇ مزماي، —
سېنىڭ ئاھ چېكىشىڭدىكى سەۋەپ نېمە؟
— مېنىڭ ئاھ تارتقىم، — دەپتۇ قىز
جاۋاب بېرىپ، — مەن گەرچە پادىشاھنىڭ
قىزى بولساممۇ پەقەت بىچارە قىزلاردىنمۇ
ھالىم ئەتتەراقىدۇر.

— ھەي، ھەي! — ئەي بالام، — دەپ —
مزماي، — مۇنداق سۆزلەرنى قىلىدىغىن.
ئۇ مائا لايىق ئەمەس.

— نېمىشقا لايىق ئەمەس؟
— چۈنكى سەن پادىشاھنىڭ ئارزۇلۇق
قىزدۇرسەن!

— بۇ شەھەردە ئىككى ئاجايىپ ئىش
بار، — دەپتۇ مەلىكە كۆڭلىدىكى سۆزىنى
ئېيتىپ، — بىرى، مرغۇل سەرراپنىڭ ئوغلى.
كۈن چىقىشتىن — كۈن پېتىشقىچە ئۇنىڭدەك
گۈزەل يىگىت يوق. ئىككىنچىسى شۇكى، شاھ-
رۇخ پادىشاھنىڭ ھامىيىمىدۇر. ئۇنىڭ ئىچىدە
ئاجايىپ — غارايىپ نەرسىلەر بار ئىش.
ئۇنى ھەر تەرەپتىن كىشىلەر كۆرۈپ، تاماشا
قىلغىلى كېلەرمىش، مەن سىز ئېيتقاندا
پادىشاھنىڭ قىزى بولساممۇ ئۆز شەھەرىدىكى
تاماشانى كۆرمەيمەن. ئېيتىڭا، مەندىمۇ بە-
چارە ئادەم بارمۇ؟

مەلىكە يەنە ئۇلۇق — كىچىك تىنىپتۇ.
ئىنىڭ ئانا قىزغا نەسىيەتلىرى قىپتۇ.

— ئەي بالام، — دەپتۇ مزماي مۇلا —
يىملىق بىلەن سۆزلەپ، — سىز پەردە ئىچىدە
ئولتۇرغان ئاي پارچىسى، مەستۇرە قىزدۇر —
سىز. مۇنداق بولمىغۇر خىياللارنى كالىڭىز —
دىن چىقىرىۋېتىشىڭىز لازىم.

ھالئىسىنى ئېلىپ مومايغا بېرىپتۇ.
— ئەي بالام، — دەپتۇ موماي تەسەل.

لى بېرىپ، — سەۋرى قىلغىن، سېنىڭ ھالىڭ —
نى سەرراپ يىگىتكە مەلۇم قىلاي.

شۇنداق دەپ قىزنى ھامامىغا ئېلىپ
كەپتۇ. ئۇنى يۇيۇپ، تاراپ يېڭى كىيىملەر —
نى كەيگۈزۈپ، ئالتۇن، جاۋاھىراتتىن ئىش —
لەنگەن زىننەت سايمانلىرى بىلەن بېزەپ
قولدىن تۇتۇپ تاشقىرىغا ئېلىپ چىقىپتۇ.

ئۇدۇل سەرراپ يىگىتنىڭ دۇكىنىغا
ئېلىپ كەپتۇ. دۇكاننىڭ سۈپىسى بار ئىكەن.
قىزنى سۈپىغا ئولتۇرغۇزۇپتۇ. ئۆزى يىگىتنىڭ
قېشىغا يېقىنلاپ كىرىپتۇ. سەرراپ يىگىت
سۈپىدا ئولتۇرغان ئالتۇن، جاۋاھىراتلارغا
كۆمۈلگەن قىزنى كۆرۈپتۇ. دەرھال ئورنىدىن
تۇرۇپ سالام قىپتۇ.

ئەي ئانا، — دەپتۇ يىگىت مومايغا
قاراپ، — نىمە بۇرۇپسەن؟
— ماڭا بىر ياخشى لەئىل كېرەك، —
دەپتۇ ئىنىك، ئانا.

سەرراپ يىگىت بىر لەئىلنى ئېلىپ
موماينىڭ ئالدىغا قويۇپتۇ. ئىنىك ئانا ئۇ
لەئىلنى كۆرۈپ ياراتماپتۇ.

— ئەي يىگىت، — ماڭا بۇنىڭدىنمۇ
ياخشىراغى لازىم.

سەرراپ يىگىت باشقا بىر لەئىلنى ئې —
لىپ موماينىڭ ئالدىغا قويۇپتۇ. ئىنىك ئانا
ئۇنىمۇ ياراتماپتۇ.

— ئۇنداق بولسا، — دەپتۇ سەررا
يىگىت، كۆڭلىڭىزدىكىدەك لەئىلنىڭ نىمە —
سىنى كۆرسىتىڭ!

ئىنىك ئانا دەرھال قىزنى ئىشارەت
قىلىپ ئىسىلەپتۇ. قىز موماينىڭ ئالدىغا
كەپتۇ.

— ئەي بالام، — دەپتۇ موماي قىز —
غا، — نۇسخە ئۈچۈن بىر لەئىل كۆرسىتىڭ!

بۇ سەپەردىن مەلىكە خوشال بولۇپ
ئىنىك ئانىنىڭ ئالدىغا كەپتۇ.

— ئەي ئانىجان، — دەپتۇ ئۇ ھاي —
جانلىنىپ، — دادامنى بارلىق لەشكەرلىرى
بىلەن ئىككىرغا راۋان قىلدىم.

مەلىكە خوشاللىقىنىڭ زىيادىلىقىدىن
مومايغا يەنە بىر تەنگە بېرىپتۇ. ئىنىك ئانا —
نىڭ گۈللىقە قەلىرى ئېچىلىپ، يۈرىكى
يېرىلغۇدەك خوشال بولۇپ دەرھال بېشىغا
پەرەنجىسىنى يېپىپتۇ. مەلىكىنى ئەگەشتۈرۈپ
يولغا راۋان بولۇپتۇ. مەلىكىنى كۈچىدۇ — كوچا
تاماشا قىلدۇرۇپتۇ. ئاخىر مەغل سەرراپنىڭ
ئوغلىنىڭ ئالدىغا بېرىپتۇ. قارىسا، خۇددى
كۈندەك نۇرلۇق ساھىبجامال بىر يىگىت
دۇكاندا ئولتۇرغىدەك.

مەلىكە يىگىتنى كۆرىشى بىلەنلا، ئىشىق
ئوتى ھايال قىلماي، كېلىپ تېگىپتۇ. يۈزى
زەپىرەندەك سارغىيىپ، كۆزىدىن ياشلىرى
قۇيۇلۇپتۇ. ئىنىك ئانا مەلىكىنىڭ قولىدىن
تۇتۇپ شاھىرۇخنىڭ ھامامىغا باشلاپ
بېرىپتۇ.

ھامامنىڭ ئىشىكىگە يېقىن بارغاندا
موماي قىزنىڭ چىرايىغا قاراپتۇ. مەلىكىنىڭ
رەڭگى ئۆزگىرىپ ھەدەپ ئۇلۇق — كىچىك
تىنارمىش.

بېيت

مەن ئۆزەمدە كۆرمىگەن سەۋدانى كۆردۈم،
كۆرۈپ سېنى، ئارقىدىن ھەيرانە بولدۇم.

— ئەي پەرزەنت، — دەپتۇ ئىنىك ئانا، —
نىمە بولۇۋاتسەن؟ باشقىچە ئۆزگىرىپ كې —
تىۋاتسەنغۇ؟

— ئەي ئانا، — دەپتۇ قىز، — ھالىم
خاراپ بولدى.

— ئەي بالام، مۇنداق ھالەت ساڭا
ھۇناسىپ ئەمەس، ئۆزەڭنى چىڭ تۇت!
قىز بۇ سۆزنى ئاڭلاپ، قۇلغىدىكى

ھۆسنىگە چۈشتى، كۆزۈم ئېچىلىپ تاھا -
زىرغا قەدەر ئۇنىداق گۈل يۈزلۈك رەنانى
كۆرمىگەن ئىدىم. ئۇنى كۆرۈپ ئىختىيارىم
قولۇمدىن، ئەس - ھۇشۇم كاللامدىن كېتىپتۇ.
بىر مۇددەتتىن كېيىن ھۇشۇمغا كېلىپ قارد -
سام، ئۇلارنىڭ قارىسىمۇ كۆرۈنىدى. شۇنىڭ -
دىن كېيىن ساراڭدەك قېشىڭغا كەلدىم.

— دۇكاندا بىرەر بەلگە - نشان قال -
دۇرماپتىمۇ؟ - سورايتۇ ئايال.

— قالدۇرۇپتۇ، - دەپتۇ يىگىت خوتۇ -
نىغا، - بىر تاغاق، بىر سۈزگۈچ، بىر تاش.

— سەن بۇ نەرسىلەرنىڭ نىمىگە ئىشا -
رەت ئىكەنلىكىنى بىلىدىمۇ؟

— بىلىمىدىم.

— ئۇ قىز پادىشانىڭ قىزى ئىكەن، -
دەپتۇ ئايال ئېرىگە بەلگىلەرنى چۈشەند -
دۈرۈپ، - ساڭا بۇ نەرسىلەر ئارقىلىق ئۆيىنىڭ
خەۋىرىنى بېرىپتۇ.

— نىمىگە ئاساسەن شۇنىداق دەي -
سەن!، - دەپتۇ يىگىت خوتۇننىڭ ئېنىغراق
ئىزاھلىشىنى ئۈمىت قىلىپ.

— بۇ نەرسىلەر، - دەپ چۈشەندۈرۈش -
كە باشلاپتۇ ئايال، - سەن قىزنىڭ ئۆيىگە بى -
رىشتا تاغاق بازىدىن ئۆتسەن. سۈزگۈچچىلەر -
نىڭ دەرۋازىسىغا بېرىپ، ئايلىنىپ ئۆتۈپ، كۆك
تاش مەۋزىغە بارىسەن، ئۇ يەردە مېنىڭ
ئۆيۈم بار، دىگەننى بىلدۈرىدۇ.

ئەلئىسىسە، سەرراپ يىگىت خوتۇندىن
ئۇششۇ سۆزنى ئاڭلاپ دەرھال ئورنىدىن
تۇرۇپ، شاھىنىڭ قەسىرىگە قاراپ راۋان
بولۇپتۇ ۋە بۇ بېيىتنى ئوقۇپتۇ:

نىمە بولسا مەيلى مەن بارىمەن جانان تەردىكە،
تاقىتىم پۇتتى دىنىڭ. مەن بارىمەن جانان تە -
رەپكە.

ئۇدۇل بېرىپ، قەسىرنىڭ يېنىدىكى

— خوپ بولۇر، - دەپتۇ قىز، ئاندىن
يۈزىدىن پەردىنى ئېچىپ لەتىلىنى
كۆرسەتمەكچى بولۇۋاتقاندا، سەرراپ يە -
گىتنىڭ كۆزى قىزنىڭ ھۆسى - جامالىغا
چۈشۈپتۇ. قىزنىڭ ھۆسى كۈندەك نۇرغۇن
كۆرۈنۈپ، يىگىتنىڭ قەلبىدىن چوڭقۇر
ئورۇن ئاپتۇ. بۇ ھالنى كۆرگەن موماي يېنى -
دىن بىر تاغاق، بىر سۈزگۈچ، بىر تاش
چىقىرىپ قويۇپ، قىزنى ئېلىپ يولغا راۋان
بولۇپتۇ. ئۇنى ئۆز قەسىرىگە ئېلىپ كەپتۇ.
سەرراپ يىگىت ھۇشغا كېلىپ سەرا -
سىمىگە چۈشۈپتۇ.

— ۋاي ئىست، - دەپتۇ ئۇ ھەيران
بولۇپ، مەجنۇن كىشىلەردەك ئۆز - ئۆزىگە
سۆزلەپ، - بۇ كەلگەنلەر كىمىلەردۇ؟ ئىنسانىمۇ
يە پەرىمىدۇ؟ بىر ئامال قىلىپ كىم ئىكەن -
لىكىنى بىلىسەم ئىدى، ئۇلارنىڭ كەينىدىن
بارغان بولاتتىم.

ئۇ ئورنىدىن تۇرۇپ ساراڭدەك ئۆز
ئۆيىگە بېرىپتۇ. ئۆيگە رەڭگى روھى ئۆچكەن
پەرىشان ھالدا كۆزلىرىدە ياش يۇقى كىرىپ
كەپتۇ. خوتۇنى ئېرىنى بۇ ھالدا كۆرۈپ،
ھەيران بولۇپتۇ.

سىزگە نىمە بولدى؟ - دەپ سورايتۇ
ئايال ئېرىدىن، - چىرايىڭىز نىپانچە سارغە -
يىپ كەتتى؟

— ئەي ھەددەمەم، - دەپتۇ سەرراپ
يىگىت، - ۋە ئەي جېنىمنىڭ جانانى، مەن
دۇكاندا ئولتۇراتتىم، ئۇ يەرگە بىر قېرى
خوتۇن پەيدا بولدى. يېنىدا ئايدەك زىبا،
جاۋاھىرغا غەرق بولغان بىر قىز بىللە ئىدى.
ئۇلار مەندىن لەتىل سورىدى. ئۇلارغا لەتىل -
لەرنى كۆرسەتسەم ھىچبىرى يارىمىدى، مەن:
ئۇنىداق بولسا بىر نۇسخە كۆرسىتىڭلار، دى -
دىم. قىز نۇسخە كۆرسىتىش ئۈچۈن يۈزىدىن
پەردىنى شۇنداق كۆتىرىۋېدى كۆزۈم ئۇنىڭ

— ئەينەكنىڭ يۈزىنى كۆرسىتىپ،
كېيىن كەينىنى كۆرسەتكىنى كۈندۈزى كەل-
مەي كېچىسى كەلگەن دىگىنى، گۈل ئۈستە-
گە سۇ قۇيغىنى، گۈللەرگە سۇ كىرىدىغان
سۈڭۈچتىن كىرگەن. گۈل ئارىسىدا مېنى
ساقلىغان. مەن سېنى تېپىۋالسىمەن دىگىنى.
سەرراپ يىگىت خوتۇنىدىن بۇ سۆز-
لەرنى ئاڭلاپ كۆڭلى خوش بولۇپ، دەرھال
شۇ ئاخشىمى گۈلگە سۇ كىرىدىغان سۈڭ-
گۈچتىن كىرىپ گۈللۈكتە مۆكۈپ، مەلىكىنى
ساقلاپ تۇرۇپتۇ.

بىر ئازدىن كېيىن يىگىتنىڭ كۆزىگە
ئۇيىقا كېلىپ ئۇخلاپ قاپتۇ. قىز قەسىردىن
ئىنىك ئانا بىلەن چىقىپ كەپتۇ. كېلىپ قا-
رسا يىگىت ئۇخلاۋاتقۇدەك. قىز ئويىغا تېپىپ
بولۇپتۇ، لېكىن ئىنىك ئانا يول قويماپتۇ.

— بېرىپ بەش-ئون ياڭاق تېپىپ
كېلىپ، — دەپتۇ ئىنىك ئانا قىزغا مەسلىمەت
بېرىپ، — قالغان ئىشنى ئۆزەمگە تويۇڭ!

قىز دەرھال بېرىپ ياڭاق تېپىپ
كەپتۇ. ئىنىك ئانا ياڭاقلارنى يىگىتنىڭ قوي-
نىغا سېلىپ قويۇپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن ئۇلار
قايتىپ قەسىرگە كىرىپ كېتىشىپتۇ.

بىر چاغدا سەرراپ يىگىت ئويىغانسا،
سۈبىي كۆتىرىلىپ قالغان ئىكەن. سەرراپ
يىگىت ئۇخلاپ قالغىنىغا پۇشايىمان قىلىپ
ئۆزىگە كايىپتۇ: «ئەگەر مېنىڭ بۇ ھالىمنى
قىزىل ئەيىار كۆرسە، تېرەمنى تەتۈر سويغان
بولاتتى» دەپ ئويلاپتۇ ۋە ئۇچقاندەك قې-
چىپ ئۆيىگە كەپتۇ.

ئۆيىگە كىرىپ، خوتۇنىغا ھەسرەت-
نادامەتتە پۇشايىمانلىرىنى بىلدۈرۈپ:

— ئەي خوتۇن ھىچ گەپ قىلالماي
قۇرۇق قايتىپ كەلدىم، — دەپتۇ.

سەرراپ يىگىت سۆزلەۋېتىپ بېلىنى

كۆك تاشنىڭ ئۈستىگە چىقىپتۇ. شۇ ئەسنادا
بىر دەرىزىنىڭ ئېچىلغان ئاۋازى ئاڭلىنىپتۇ.
قارسا، بىر نازىنى قىز كۆرۈنۈپتۇ. ئۇ قىز-
نىڭ قولىدا بىر ئەينەك بار ئىكەن. قىز
ئاۋال ئەينەكنىڭ يۈزىنى، ئاندىن كېيىن
كەينىنى كۆرسىتىپتۇ. بىردىنلا غايىپ بولۇپ،
ئۇزاق ئۆتمەي دەرىزە ئالدىدا يەنە پەيدا
بولۇپتۇ، يىگىت قارسا، ئۇ قىزنىڭ بىر قو-
لىدا ئاپتۇۋا، ئىككىنچى قولىدا بىر دەستە
گۈل تۇرغۇدەك. ئاپتۇۋىدىكى سۇنى گۈلنىڭ
ئۈستىگە قۇيۇپ دەرىزىنى تاقاپ كىرىپ كې-
تىپتۇ، ئىككىنچى چىقماپتۇ. سەرراپ يىگىت تۇ-
رۇپ-تۇرۇپ، ئاخىر ئىلاجىسىز ئۆيىگە قايتىپتۇ.
— كەلسىلە، — دەپتۇ ئايال يىگىتنى

قارشى ئېلىپ، نىمە ۋەقەلەر سادىر بولدى؟
— ھىچ ئىش بولمىدى، — دەپتۇ يىگىت
ئۈمىتسىزلىنىپ، — تاش ئۈستىدە تۇرۇپ-تۇ-
رۇپ قايتىپ كەلدىم.

— بىرەر ئالامەتتۇم كۆرمىدىلمۇ؟

— كۆردۈم.

— قانداق ئالامەت كۆردىلە؟

— ئۇ ئالامەتلەرنىڭ ھىچبىر ئەھمىيە-

تى يوق.

— ئۇنداق دىمەي، شۇ كۆرگەنلىرىنى

بىرمۇ-بىر سۆزلەپ بەرسىلە!

سەرراپ يىگىت دەرىزە ئېچىلىپ كۆ-
رۈنگەن ھاللارنىڭ ھەممىسىنى قويماي سۆز-
لەپ بېرىپتۇ.

— سىلى نادانلىق قىپلا، — دەپتۇ ئايال

ئېرىنى ئەيىپلەپ، — ئۇ دانا قىز ئىكەن.
كۆرسىتىلگەن ئالامەتلەرگە سىلىنىڭ ئەقىل-
رى يەتمەپتۇ.

— قانداق دەيسەن؟ — دەپتۇ سەرراپ

يىگىت ھەيران بولۇپ، — قېنى، سەن چۈ-

شەندۈرگەن!

بېيت:

ئى ساقى گۈلرەڭ مەيدىن تۇتقىن ماڭا،
لىپەۋ - لىپ مەي تارتقاي مېنى ئاندىن ساڭا.

قىز دەردىل جاۋاپ بېرىپ مۇنۇ بېيتنى ئوقۇپتۇ:

مەنكى دىلى ئۇزۇك خالايمەن مۇھەببىتىڭنى،
خالايمەن چىن دىلدىن خانەمنى يورۇتۇشىڭنى.

ئۇلار ھەر قېتىم بىر - بىرلىرىگە شاراپ
تۇتۇپ بېيت ئوقۇشۇپتۇ. شۇ ھالەتتە ئۈچ كې -
مچە - كۈندۈز ئەيشى - ئىشرەت قىپتۇ.

ئەمدى ئىككى كەلىمە سۆزنى قىزىل
ئەيياردىن ئاڭلاش كېرەك:

بىر كۈنى قىزىل ئەييار ئۆز ئىچىدە
ئويلاپ ئۆزىگە دەپتىكى: «پادىشا مېنى دە -
يارشا پاسىيان قىلىپ كەتكەن ئىدى. نىمە
ئۈچۈن شاھنىڭ ئوردىسىدىن ھازىرغىچە خە -
ۋەر ئالمايمەن؟ بۈگۈن كېچە بېرىپ شاھنىڭ
ھەردەخانىسىدىن خەۋەر ئالاي، قايسى ھالدا
ئىكەنلىگىنى بىلەي...» ئۇ، شۇ پىكىردە ئورنىدىن
تۇرۇپ ھەردەخانىغا كەپتۇ. قەسىر ئەتراپىنى
ئايلىنىپ دەرەخەت بىلەن قۇلاق سايپتۇ. ھىچ -
قانداق شەپە ئاڭلىيالماپتۇ. ئاخىر قەسىرنىڭ
بىر بۇرجىگىدىن كەمەن تاشلاپ چىقىپ،
شاھنىڭ ھەرىمىگە چۈشۈپتۇ. قارسا، قەسىرنىڭ
بىر تەرىپىدىكى بىر ئۆي يورۇق تۇرغىدەك.
يېقىن بېرىپ قۇلاق سالىسا نەغمە - ناۋا، شاراپ
ئىچىشۋاتقان ئاۋازلار ئاڭلىنىپتۇ. بۇ ھالدىن
قىزىل ئەييار ھەيران بولۇپتۇ. «بۇ ئىشتا
نىمە سىر باردۇ؟» دەپ ئويلاپ ئاستا بېرىپ
مارىلاپ كۆپ تاماشانى كۆرۈپتۇ. ھەممە ۋا -
قىدەلەرنى ئوچۇق كۆرۈپ، تىلۇق تاماشا
قىپتۇ.

بىر مەزگىلدىن كېيىن ئۇلار شاراپ

يەشكەن ئىكەن، يەرگە ياڭساقلار تۆكۈلۈپ
چۈشۈپتۇ.

— بۇ قانداق كەب بولدى؟ — دەپتۇ
يىگىت ھەيران بولۇپ.

— ۋاي نادان، ۋاي نادان، — دەپتۇ
ئايال ئېرىنى ئەيىپلەپ، — ئۇ قىز كېچىدە
يېنىڭغا كەپتۇ. سېنىڭ غايىلىقتا ئۇخلاۋاتتە -
نىڭنى كۆرۈپ قوينىڭغا ياڭاق سېلىپ قويۇپتۇ.
بۇ «سەن تېخى ياش بالا ئىكەنسىن، ئىشقى
داۋاسىنى قىلماي ياڭاق ئوينىغىن» دىگىنى
بولدۇ.

بۇ سۆزنى ئاڭلىغان سەرراپ يىگىت
قاتتىق خىجالەت بولۇپتۇ. ئەتىسى ئاخشامدا
يەنە بېرىپتۇ. گۈللەر ئارىسىدا پايلاپ، ئىد -
تىزارلىقتا ئولتۇرۇپتۇ. بىر ۋاقىتدا قىز خوشال -
خورام كۈلۈمسىرەپ ناز - كەرەشمىلەر بىلەن
چىتىپ كەپتۇ، سەرراپ يىگىتنىڭ قولىدىن
مەھكەم تۇتۇۋاپتۇ، يىگىتمۇ مەلىكىنى قۇچاغ -
لاپ باغرىغا چىڭ بېسىپتۇ. ئۇلار ئۇزاق
سۆزلىشىپتۇ.

— ئەي يىگىت، — دەپتۇ قىز سەرراپ
يىگىتكە رەھىمى كېلىپ، — تۈزۈڭ ئۆيىگە
كىرەيلى.

ئاندىن يىگىتكە قاراپ بۇ بېيتنى ئو -
قۇپتۇ:

بۇ مېنىڭ ۋەيران ئۆيۈمگە قەدەم قويغايلا،
ئىلتىپاتۇ مەرھىمىتىنى ئايىمىغايلا.

ئۇلار ئورۇنلىرىدىن تۇرۇپ ئۆيگە كە -
رىپتۇ. قىز يىگىتنى مۇناسىپ ئورۇنغا ئولتۇر -
غۇزۇپ، ئۆزى شاراپ كەلتۈرۈپ ئالسىۇن
پىيالىغە قۇيۇپ يىگىتكە تۇتۇپتۇ. يىگىت پىيا -
لىنى ئېلىپ شاراپنى ئىچىپ قىزغا قاراپ
مۇنۇ بېيتنى ئوقۇپتۇ:

جاھاننىڭ خىراجىتىگە يېتىدۇ. شۇنداق ئىسىل، قىممەت باھالىق، ئۇنى ساڭا ئۆز رازىلىغىم بىلەن بەردەم، لېكىن ئۇنىڭ بەدىلىگە ساڭا بىر سۆزۈم بار. شۇنى قوبۇل قىلغىن.

— نىمە سۆزىڭىز بولسا ئېيتىڭ. — دەپ تۇ زىندانچى خوش بولۇپ.

— سەن ئۈچ دانە تاش ئېلىۋالغىن، — دەپتۇ قىز زىندانچىغا، — ئاندىن كېيىن مەغلۇ سەرراپلارنىڭ ھويلىسىغا بارغىن، تاشلارنىڭ بىرىنى سەرراپ يىگىتنىڭ دەرىزىسىگە قاتتىق ئۇرغىن. ئىككىنچى تاشنى سەرراپ يىگىتنىڭ ھويلىسىنىڭ ئوتتۇرىسىنى مۆلچەرلەپ ئاستا ئاتقىن. ئاخىرقى تاشنى ئوندىن بۇ ئاستىراق ئاتقىنكى، تاشقا چۈشسۇن. ئاندىن كېيىن قايتىپ كېلىڭ.

زىندانچى شۇنداق قىپتۇ. بۇ ھالىنى كۆرگەن سەرراپ يىگىتنىڭ خوتۇنى: «ئېرىم قولغا چۈشۈپتۇ...» دەپ ئويلاپ ئورنىدىن تۇرۇپ ھالقا پىشۇرۇپتۇ. ئۇنى بىرلىگەنگە سېلىپ زىندانغا قاراپ راۋان بولۇپتۇ.

— ئەي زىندانچى، — دەپتۇ ئايال تالەم قىلىپ، — مەن بۈگۈن كېچە بىر چۈش كۆردۈم. ئويغىنىپ زىنداندىكىلەرگە بىر ھال ۋا قىلىپ ئۆز قولۇم بىلەن يىگۈزۈشنى، ئۇلارنىڭ دۇئاسىنى ئېلىشنى ئويلىدىم ۋە ھالۋىنى پىشۇرۇپ ئېلىپ كەلدىم. ئۆز قولۇم بىلەن بەندىلەرگە يىگۈزەي، رۇخسەت قىلغىن!

زىندانچى رۇخسەت قىپتۇ. خوتۇن ھالۋىنى زىنداندىكى بەندىلەرگە ئۆز قولى بىلەن يىگۈزۈپتۇ. ئاندىن كېيىن زىندانچىدىن سوراپتۇ!

— يەنە بەندىلەردىن بارمۇ؟

— بار، — دەپتۇ زىندانچى، — چاھنىڭ

ئىچىدە ئىككى نەپەر ئادەم بار.

— ئۇنداق بولسا خۇدا ھەققى رۇخ-

سەت قىلغىنكى، — دەپ ئىككىنچى ئايال، —

كەيپىدىن مەس بولۇپ ئۇيقۇغا ئەسىمىز بو-
لۇپتۇ. قىزىل ئەييار پۇرسەتنى قولدىن بەر-
مەي دەرھال ئۆيگە كىرىپ تەختكە تارتىلغان
پەردىنى ئېچىپ قارىسا، مەلىكە سەرراپىد-
گىت بىلەن گىرەلىشىپ ياتىۋاتىدەك. قىزىل
ئەييار بۇ ھالىنى كۆرۈپ شۇنداق دەپتۇ:

بېيىت:

يار ئۆيىدەدۇر، بىز كېلىمىز ئالەمنى،
سۇ بويىدا ئۇسسۇزلۇق ئالدى ئادەمنى.

قىزىل ئەييار يېنىدىن بېيۇش قىلىدىغان
دورنى ئېلىپ ئۇلارنىڭ بۇرنا تۇتۇپتۇ. ئۇلار بى-
ھۇش بولۇپتۇ قىزىل ئەييار ئۇلارنى ئەييارلىق گىل-
مىگە ئوراپ، دۈمبىسىگە يۇدۇپ زىندانغا ئاپىرىپ
بېرىپتۇ. ئۆزى خاتىرجەم بولۇپ، ئۆيىگە قايتىپتۇ.
مەلىكە بىلەن سەرراپ يىگىت ھۇش-
لىرىغا كەپتۇ. ئۆزلىرىنى زىندان ئىچىدە
كۆرۈپ، قولغا چۈشكەنلىكىنى بىلىپتۇ.

— ئەي يىگىت، — دەپ سورايتۇ مەلى-
كە سەرراپ يىگىتتىن، — تۇنۇگۈنكى بەلىگە-
لەرنى كۆرسەتكىنىنى بىرسىگە دىگەنمىدىڭ؟
— قايسى بەلىگەلەرنى دەيسىز؟

— ئاۋال ئەينەكنى، ئاندىن ئاپتۇۋا ۋە
گۈلنى كۆرسەتتىم، شۇ ئىشلارنى دەكچىمەن.
— مېنىڭ بىر ئەقىللىق، دانا خوتۇن-
نۇم بار ئىدى، — دەپتۇ يىگىت قىزنىڭ سو-
ئالىغا جاۋاپ بېرىپ، — بۇ ئىشلاردىن شۇنىڭ
خەۋىرى بار ئىدى.

— ئۇنداق بولسا دەرھال زىندانچىنى

چاقىرغىن، — دەپتۇ مەلىكە ئالدىراپ، — مەن
بىر ئىش قىلاي.

سەرراپ يىگىت زىندانچىنى چاقىرىپتۇ.

— ئەي زىندانچى، — دەپتۇ قىز ئو-

نىڭغا، — مېنىڭ مۇشۇ قولىمىدىكى ھالقام

سۆزلەپ قانچە لاپ ئۇرسامۇ يارىشىدۇ.

— قېنى ئېيتقىن!

— نىمە سىلىككە ئامال بولمىدى، — دەپ

سەل تۇرۇۋېلىپ سۆزلەپتۇ قىزىل ئەييار، —
بىر كۈنىسى قىزلىرى سەرراپ يىگىت بىلەن
بىر ئورۇندا مەس يېتىشقان ئىكەن، ئىككى-
سىنى تۇتۇپ زىندانغا ئېلىپ بېرىپ سولاپ
قويدۇم.

پادشا بۇ سۆزنى ئاڭلاپ، تامىدەك
تاتىرىپ، ئۆزىنىڭ نەدىلىكىنى بىلمەي قاپتۇ.
يورۇق ئالەم كۆزىگە قاراڭغۇ كۆرۈنۈپتۇ.

— ئاھ بۇ قانداق بالايى ئاپەت!... —
دەپتۇ پادشا كۆزلىرىدىن ئازاپ ياشلىرىنى
راۋان قىلىپ، — ئەي جاللاتلار، زىندانغا
بېرىپ كۆرۈڭلار. مۇشۇ ئەييارنىڭ ئېيتقانلىرى
راس بولسا، ھەر ئىككىسىنىڭ كاللىسىنى
ئېلىڭلاركى، دۇنيا خەلقىگە ئىبەرەت بولسۇن!
جاللاتلار بېرىپ ئۇلارنى زىنداندىن
چىقىرىپ پادشانىڭ ئالدىغا ئېلىپ كەپتۇ.
پادشا قارىسا، ئىش باشقىچە، يەنى سەرراپ
يىگىت بىلەن باشقا بىر خوتۇن تۇرۇپتۇ.
— سىلەر كىم؟ — سورايتۇ پادشا-
ئۇلاردىن.

— دات پادشاھى ئالەم! — دەپتۇ
سەرراپ يىگىت يىغلاپ ھال ئېيتىپ، — بۇ
قانداق زۇلۇم؟ قىزىل ئەييارنىڭ دەردىدىن
دات! مەن بىچارىنى شەھەر خەلقىنىڭ چوڭ-
كىچىك ھەممىسى بىلىدۇ. مەن ئەسلى خۇ-
جازادەدۇرمەن. يەتتە پۇشتۇم ۋە ئەجدات-
لىرىم خوجازادەدۇر. بۇ ماڭسا قىلىنغان
نىمە دىگەن ئېغىر ھاقارەت، بۇ نىمۇسىنى
مەن قانداق كۆتۈرىمەن؟! —

— سىلەرگە قىزىل ئەييار قانداق زۇ-
لۇم قىلدى؟ — دەپ سورايتۇ پادشا.
— جاناپلىرى شىكارغا چىقىپ كەتتىلە.
ئارىدىن ئون كۈن ئۆتكەن ئىدى، قىزىل

چاھنىڭ ئىچىدىكىلەرگەمۇ ئۆز قولۇم بىلەن
ھالۋىنى يىمىدۈرۈپ چىقاي.

— چاھنىڭ ئىچى قاراڭغۇ، — دەپتۇ
زىندانچى.

— قاراڭغۇ بولسىمۇ مەيلى، — دەپتۇ
ئايال يالۋۇرۇپ، — خۇدا ھەققى نىمە بولىدۇ.
رۇخسەت بەرگىن!

زىندانچىنىڭ ئايالغا رەھمىتى كەپتۇ.
خوتۇننى كەمەن بىلەن چاھقا چۈشۈرۈپتۇ.
ئايال چاھ ئىچىگە چۈشۈپ ئېرى بىلەن
مەلىكىنىڭ ھالىغا ئېچىنىپ يىتلاپتۇ.

— ئەي مەلىكە، — دەپتۇ ئۇ قىزغا قاراپ،
— سىز مېنىڭ پەرەزىمىنى يېپىنىپ، مېنىڭ
ئورنۇمدا چاھتىن چىقىڭ. ئالى قەسىرىڭىزگە
بېرىڭ. مەن بۇ يەردە ئېرىم بىلەن ياتاي،
بېشىغا پەلەكتىن نىمە كەلسە كۆردۈمەن.

قىز شۇنداق قىلىپ، چاھتىن قۇتۇلۇپ
چىقىپ، ئۆز قەسىرىگە سالامەت يېتىپ كەپتۇ.
خوتۇن بولسا ئۆز ئېرى بىلەن چاھتا يېتىپ
قاپتۇ. ئاندىن سۈبھى يورۇپ تاڭ ئېتىپتۇ.
پادشانىڭ شىكاردىن قايتىش خەۋىرى تار-
قىلىپتۇ. بارلىق شەھەر خەلقى پادشانىڭ
ئالدىغا چىقىپتۇ. پادشا خەلقىنىڭ ھال-
ئەھۋالىنى سورايتۇ.

— ئەي پەھلىۋان ئەييار، — دەپتۇ
پادشا، — ئەييارلىق ئىشلىتىپ بىرەر ئىش
قىلىدىڭمۇ؟

— ئەي پادشاھى ئالەم، — ئۆمۈرلىرى
ئۇزۇن، دۆلەتلىرى زىيادە بولسۇن، — دەپتۇ
قىزىل ئەييار، — ئەييارلىق بىلەن بىر ئىش
قىلىدىم. ھېچ كىشى مۇنداق ئىشنى قىلغان
ھەم كۆرگەن بولمىسا كېرەك.

— مۇنچە لاپ ئۇرغىدەك قانداق ئىش
قىلىدىڭ؟ — دەپ سورايتۇ پادشا.

— شۇنداق بىر ئىش قىلىدىمكى، —
دەپتۇ ئەييار ماختىنىپ تېخىمۇ لاپ بىلەن

— ئەي قارائىيەت تۆھمەتچى، — دەپتۇ پادىشا قەھرى بىلەن سۆزلەپ، — ھەممىنى قويۇپ، ئەمدى مېنىڭ خاندانىغا كۆز ئالايىتىڭىز؟! — ئاندىن جاللاتلارغا قاراپ بۇيرۇپتۇ، — ئەي جاللاتلار، بۇ ھارامزادە تۈزكۈرنى چاھارسۇغا ئېلىپ بېرىپ كالىسىنى تېنىدىن جۇدا قىلىڭلار! ھەممە كىشىلەرگە قاتتىق ئېىرەت بولسۇنكى، مۇندىن كېيىن ھىچ كىشى مۇنداق تۈزكۈرلۈك قىلىپ، ئىككىنچى بىر — سىگە بوھتان قىلىۋىسۇن!

جاللاتلار ھەيىرەت بىلەن ھەركەت قىلىپ، قىزىل ئەييارنى دات پەريادىغا قارىماي سازايسى قىلىپ بازار ئايلاندۇرۇپ، چاھارسۇغا ئېلىپ بېرىپ، بېشىنى كېسىپ، ئەزالىرىنى بەندۇ — بەندىدىن جۇدا قىپتۇ. ئەمما پادىشا بۇ ئورۇنسىز شوھەرەتتىن قاتتىق غەمكىن بولۇپتۇ. نىمە قىلىشنى بىلمەپتۇ. ئاخىر بىر ۋەزىرى بار ئىكەن. ئۇ ناھايىتى دانا، زېرەك ئادەم ئىكەن. پادىشا كىيىپ ئىشلاردا ئۇنىڭ مەسلىھىتىنى ئالىدىكەن. بۇ قېتىم شۇ ۋەزىرىنى پىنھانغا چاقىرىپ ئەھۋالنى ئىزھار قىپتۇ.

— ئەي شامى ئالەم، — دەپتۇ ۋەزىر ئورنىدىن تۇرۇپ پادىشاغا تازىم قىلىپ، — ئەجازەت بولسا، بىر ئەرزىم بار ئىدى، بايان قىلىسام!

— نىمە ئەرزىڭ بار، قېنى ئېيت، — دەپتۇ پادىشا.

— ئەرزىم شۇكى، — دەپتۇ ۋەزىر پادىشاغا قاراپ، — سىزنىڭ قىزىڭىزغا مەۋغۇل سەرراپنىڭ ئوغلى سەۋەبىدىن گەپ تەگدى. ئەمدى ياخشى شۇكى، قىزىڭىزنى سەرراپ ئوغۇلىغا بېرىڭ! مەۋغۇل سەرراپنىڭ ئىسمى نەسىپى خوجىلاردىن، ئوغۇلىمۇ خۇشچىراي، ساھىبجامال، زېرەك، ئەقىللىق يىگىت. ۋەزىرىنىڭ ماختىشى پادىشاغا تەسىر

ئەييار مېنىڭ دۈكىمىمغا كەلدى. ئۇ ماڭا «ئون تەڭگە بەر» دېدى. مەن ئون تەڭگە بەردىم. يەنە بىر كۈنى كەلدى. بەش تەڭگە بەردىم. يەنە بىر كۈنى كېلىۋەتتى. «بۇ شەھەردە مېنىڭدىن باشقا ھېچنەرسە پۇلدار ئادەملەرمۇ بار. قاچانغىچە مەنلا بېرىۋىرىمەن؟» دېدىم. قىزىل ئەييارنىڭ ناھايىتى شەزدەۋى كەلدى. ماڭا سىياسەت قىلىشقا باشلىدى. خەپلەپ ساقلىنىش سىلاپ كەتتى.

بىر كۈنى ئۆز ئۆيۈمدە، ئۆز ھىلال چۈپتۈم بىلەن مۇسەللەس ئىچىشىپ ئەيشى — ئىشەرەت قىلىپ ئولتۇرۇپ ئۇخلاپ قاپتۇق. بىر چاغدا ئىككىمىز ئويۇقىدىن ئويغىنىپ كۆزىمىزنى ئېچىپ ئۆزىمىزنى زىنداندا كۆردۇق.

— ئەي بەدبەخت يالغانچى، — دەپتۇ تۇ پادىشا قىزىل ئەييارغا ۋاقىراپ، — بۇ قانداق گەپ؟!

— تەقىسىر، جېنىدىن قورقۇپ، نىمە دېسە دەيدۇ، — دەپتۇ قىزىل ئەييار پېتىدىن چۈش — مەي، — ئۆزلىرى قىزلىرىنى تونۇيدىغانلا؟

قىزىمىنى ئوبدان تونۇيمەن؟ — دەپتۇ پادىشا، ئاندىن جاللاتلارغا قاراپ بۇيرۇپتۇ، — قېنى ئايالنى ئېلىپ كىرىڭلار!

جاللاتلار خوتۇنىنى ئېلىپ كىرىپتۇ. راستىنلا بۇ ئايال پادىشانىڭ قىزى ئەمەس ئىكەن. پادىشا ئوردا ئەمەلدارلىرىغا بۇيرۇپتۇ:

— سىلەر قەسىرگە كىرىپ، قىزىم بار — مۇ — يوقۇ تەكشۈرۈپ كېلىڭلار!

ئۇلار قەسىرگە بېرىپ قىزنى كۆرۈپتۇ. قىز ئۆز قەسىرىدە خاتىرجەم كۈلۈپ ئولتۇرغانىمىش. ئۇلار پادىشا ئالدىغا كېلىپ ئەھۋالنى خەۋەر قىپتۇ. پادىشانىڭ ھەرتال تۈكى نەشەتەردەك بولۇپ قىزىل ئەييارغا غەزەپلىك تىكىلىپتۇ.

قىپتۇ. ئىككى ئاشق مۇراتلىرىغا يېتىپتۇ. گۈلشات ھىكايىسىنى شۇ يەردە تاماملاپتۇ. بۇ ھىكايە شىرزاتقا ناھايىتى يېقىپتۇ. مەلىكىگە ھىساپىمىز زەررىسى لىباس دۇرر جاۋاھىرلارنى ئىنتام قىپتۇ.

قىپتۇ. ئاخىر سۆزگە دېغىز ئېچىپ، قىرىق كۈن توي... تاماشا قىلىپ مەلىكىنى سەرراپ يىگىتكە بېرىشنى ئۇقتۇرۇپتۇ. ۋەزىر باش بولۇپ توي تەييارلىغىنى پۈتتۈرۈپ، قىرىق كۈن توي - تاماشا قىلىپ مەلىكىنى سەرراپ يىگىتكە نىكا

شىرزات بىلەن گۈلشاتنىڭ پەلەك مەنزەرگە چىقىپ سۆھبەت قىلغىنى

مەلىكە، — ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇ مەنزەر پەلەك ساۋاپ - ياخشىلىق قىلىدىغان جاي. ئەگەر رۇخسەت قىلىشىمىز بىر قىزىق ھىكايەم بار، سۆزلەپ بەرسەم. شىرزات مەلىكىگە ھىكايە ئېيتىشقا ئىجازەت بېرىپتۇ.

شىرىن سۇخەن رىۋايەتچىلەر مۇنداق دەيدۇ، — دەپ ھىكايىنى باشلاپتۇ گۈلشات، — يۇنان شەھرىدە بىر پادىشا بار ئىكەن. ئۇ پادىشاھنىڭ بىر بەرنى ئوغلى بار ئىكەن. ئۇنىڭ ئېتى سەييارە ئىكەن. ئۇنىڭ ئالەمدە تەڭرىدىن يوق ئىكەن، لېكىن ئۇ مەجنۇن ئىكەنلىكىگە مۇپتىلا بولغاچقا، ئاتا - ئانىسى ناھايىتى قايغۇرۇدىكەن. ئىككى خىزمەتچى ھەر دائىم ئۇنىڭدىن خەۋەر ئالىدىكەن. ئۇلار بىردەم بۇ سەييارىدىن يىراق بولمايدىكەن. بىر كېچىسى سۈتتەك ئايدىڭ بولۇپتۇ. سەييارە ۋە ئىككى خىزمەتچى مەنزەر ئۈستىدە ئىكەن. خىزمەتچىلەر ئۇخلاپ قاپتۇ. سەييارىنىڭ كۆزىگە ھەر خىل تائاملار كۆرۈنۈپتۇ. ئاندىن مەشرىق تەرەپتىن لەشكەرلەر پەيدا بولۇپتۇ. ئۇلار ناھايىتى گۈزەل ئىكەن. ھەر قايسىلىرىنىڭ قوللىرىدا يېنىقلىق چىرات بار ئىكەن. ئەمما ھىچبىرىسى گەپ قىلمايدىكەن. ھەممىسى ئۇسۇل ئويناپ شوخلىق قىلىدىكەن. ئۇلارنىڭ ئوتتۇرىسىدا بىر مەپە بولۇپ، ئۇنىڭدىن بىر ئاي يۈزلۈك ناز

ئەلەتسە، سەككىزىنچى كۈنى، گۈلشات پەلەك مەنزەردە مەجلىس ئاراستە قىلىپ، شىرزاتنى تەخىستكە ئولتۇرغۇزۇپتۇ. ساقىلار ئالدىن پىيالىسىلەرنى لەئەلدەك شاپ بىلەن لىقمۇ - لىق تولدۇرۇپ سۈنۈپ تۇرۇپتۇ. شىرزات ئارقىمۇ - ئارقا بىرقانچە پىيالىنى بىكارلاپ مەشھۇس بولۇپتۇ. يادىغا ئانىسى ۋە ناھەق قان تۆككەن پەررۇخزادە كەپتۇ. دە، قەھرى قايناپ جاللاتلارغا بۇيرۇق قىپتۇ: — دەرھال قاتىل پەررۇخزادە تۇتۇپ كېلىنىپ، مەنزەردىن تاشلاپ ھالالاك قىلىنى. — ئۇن! ... بۇ ئارقىلىق خالايسىز ئىبىرەت قىلىنغاي.

بۇ سۆزنى ئاڭلىغان گۈلشات دەرھال كېلىپ شىرزاتقا تازىم قىلىپ سۆزلەپتۇ: — ئەي پادىشاھى ئالەم ...

شىرزات شاراپ تولدۇرۇلغان پىيالىنى مەلىكىگە تۇتۇپتۇ. گۈلشات لەئەلدەك سۈزۈك شاراپنى ئىچىپ داۋام قىپتۇ:

— ئەي پادىشاھى ئالەم، سىز يەتتە ئىككىلىمىزغا پادىشا بولىدىمىز. مېنىڭ سۆزۈم ئادا بولغىچە جاللاتنى توختىتىڭ!

— شىرزات قاراپ تۇرغان جاللاتقا بۇيىرۇپ، تەخمىر قىلىپ ساقلاشنى ئېيتىپتۇ ۋە گۈلشاتقا قاراپ، قېنى سۆزىڭىزنى داۋام قىلىڭ! — دەپ بۇيرۇپتۇ.

سىزگە مەن قان تۆكۈشنى مۇناسىپ كۆرمەيمەن، — دەپ سۆزىنى داۋام قىپتۇ

بولۇپ، ئۇسۇل ئوينىساپ، تاماشا قىلىشىپتۇ. مەيىدىن ئايدىن گۈزەل، كۈندىنىمۇ نۇرلۇق زىيا نازىنى چىقىپ ئاجايىپ ساز چېلىپ نەۋا قىپتۇ. تاشلار ئېرىپ سۇ بولغىدەك نەزە پەيزى پەيدا بولۇپتۇ.

بۇ نازىنىنى كۆرگەن سەييارە، ئۇنىڭ زىيا جامالىغا ئاشىق بولۇپ، يۈرگىدە ئىشقى ئوتى يېنىپتۇ. بۇلار يەنە سۈبھى يورۇشى بىلەن نەگىدۇر غايىپ بولۇپتۇ. سەييارە بىچارە ھەجران ئوتىدا ئازاپلىنىپ يالغۇز قاپتۇ. جىددىلىشىپ، بىقارار بولۇپ، تاقەتسىزلىنىپ كۆزىگە ھەمچىنىمە كۆرۈنەپتۇ. تامىدىن چۈشۈپ ياقىسىنى يىرتىپ، كىيىملىرىنى پارە - پارە قىپتۇ. قىپ - يالىڭاچلىنىپ ھەر تەرەپكە ئۇچقاندەك يۈگرەپتۇ. ئانىسى بىچارە ئۇنى پەسكارغا چۈشۈرۈش ئۈچۈن قانچە ئۇرۇن - سىمۇ نەتىجە چىقماپتۇ. ئاخىرى شاھزادىنىڭ بۇتغا گوندا سېلىنىپتۇ.

پادىشا ئوغلىنى بۇ ھالدا كۆرۈپ، چىدىيالىماي يىغلىۋېتىپتۇ.

— ئەمدى مەن بۇ پەرزەنتىمنىڭ كېمىلىگە شىپا تېپىشقا ئاجىز كەلدىم، — دەپتۇ پادىشا تەسەددىرگە تىەن بېرىپ ۋەزىرگە قاراپ، — سەن بىر ئامال قىلىپ باققىن. ئىنشا ئاللا، شىپالىق سېنىڭ ئەجرىڭ ئارقىلىق نېسىپ بولۇپ قالسا ئەجەپ ئەمەس.

— ئەي پادىشا، — دەپتۇ ۋەزىر مەسلىھەت كۆرسىتىپ، — مۇشۇ ۋىلايەتتە بىر دانا ھەكىم بار. ئۇنىڭ تەكلىپى يوق. ئۇنى چاقىرتىپ كەلسەك ئىنشا ئاللا، شۇ ھەكىم بۇ مۇشكۈللۈكنى ئاسان قىلسا ئەجەپ ئەمەس. — ئۇ ھەكىمگە باشقا بىر ئادەم ئەۋەتكەندىن ئۆزەڭنىڭ بارغىنىنى ياخشى، — دەپتۇ پادىشا.

— باش ئۈستىڭىگە؟ — دەپتۇ ۋەزىر تازىم بىجا كەلتۈرۈپ.

ئەن چۈشۈپتۇ. سەييارە ئۇ نازىنىنى كۆرۈپ كۆزىگە ئۇيىقا كەلمەپتۇ. ئۇلار سەھەرگە چىپتۇ. ئۇيۇن - كۈلكە بىلەن تاماشا قىلىپ، سۈبھى يورۇغاندىن كېيىن غايىپ بولۇپتۇ. سەييارە بىھۇش بولۇپ يىقىلىپتۇ.

غۇللانلار ئۇيىقىدىن ئويغىنىپ، كۆزلىرىنى ئېچىپ، سەييارىنىڭ ھۇشسىز ياتقانلىقىنى كۆرۈپتۇ. شاھزادىنى دەرھال مەنزەردىن ئۆيىگە ئېلىپ چۈشۈپتۇ. ئاتىسىغا خەۋەر قىپتۇ. ئاتىسى كېلىپ كۆرۈپتۇ: سەييارە بىھۇش، زەپىرەگە سارغىيىپ ياتقانمىش. ئاتىسى ئېغىز ئېچىپ، سوئال سوراپ بېقىپتۇ. سەييارە جاۋاپ بەرمەپتۇ. پەقەت گاھ ئۆزىنى ئورۇپ يىغلىسا، گاھ قاقاھلاپ كۈلىدىكەن. مەجنۇن - لار دەك تاقەتسىزلىك قىلىدىكەن. ئۆز - ئۆزىگە سۆزلەيدىكەن. ئاتا - ئانىسى بۇ ھالىنى كۆرۈپ يۈرەك - باغرى ئېزىلىپ يىغلىشىپتۇ. شۇ تەرىقىدە شام ۋاقتى بولۇپتۇ.

يەنە سەييارە مەنزەرگە چىقىپ ئولتۇرۇپتۇ. بىر ئازدىن كېيىن غۇللانلارنىڭ كۆزى ئۇيىقىغا كېتىپتۇ. سەييارىنىڭ كۆز ئالدىدا بىر يول پەيدا بولۇپتۇ. سەييارە شۇ يولغا تىكىلىپ قاراپ تۇرۇپتۇ. يەنە ھىلىقى جامائەت يولدا پەيدا بولۇپ ئۇسۇل ئوينىاپ قىزىق تاماشا قىلىشىپتۇ. يەنە سۈبھى سۈزۈلۈشى ھامان كۆزىدىن غايىپ بولۇپتۇ. سەييارىنىڭ جۈنۇنى زىيادلىشىپتۇ. ئارقىسى - ئارقا ھۇشسىزلىنىپ، يەنە ھۇشسىزغا كەپتۇ، تاقەتسىزلىنىپ بىر دەپ يىغلىسا، يەنە بىر دەپ قاقاھلاپ كۈلىدىكەن. ئۆز - ئۆزىگە سۆزلەيدىكەن، كىيىملەر بىلەندۇر سۆھبەتلىشىدىكەن.

شۇ تەرىقىدە يەنە كەچ بولۇپتۇ. سەييارە مەنزەرگە چىقىپ ئولتۇرۇپتۇ. غۇللانلىرى ئۇخلاپ قاپتۇ. سەييارە ئالدىدا كەڭ يول چىراي ئېچىپ، يەنە ھىلىقى جامائەت پەيدا

تىپ بېرىپتۇ. ھەكسىم سەييارىنى قولىدىن تۇتۇپ، جەزىرە ساپا تەرەپكە راۋان بولۇپتۇ. سەييارىگە ئىككى نەپەر ئەقىللىق ھەم زېرەك خىزمەتچىنى قوشۇپ كېلىپ چۈشۈپتۇ. ھەكسىم سەييارە ئۈچۈن ھەر خىل شەۋەتلەرنى تەييارلىغان ئىكەن. ھەر دائىم ئۇلارنى سەييارىغا بېرىپ تۇرۇپتۇ. ئون بىر كۈن سەپەر يولىنى بېسىپ جەزىرىنىڭ بىر تەرىپىدىن چىقىپتۇ. سەيلە - تاماشالار قىلىپ بىر بۇلاقنىڭ بويىغا كەپتۇ. ئۇ يەرگە چېدىرلارنى تىكىپ بەزمە قۇرۇپ ئولتۇرۇشۇپتۇ.

— ئەي غۇلاملار، — دەپتۇ ھەكسىم قات - تىق تاپىلاپ، — شاھزادىنى شۇ يەردە قىرىق كۈن تەربىيەلەپ ئاندىن ئۇشى بۇلاقنىڭ سۈيىدىن بېرىمىز. شۇنىڭ بىلەن ئىنشائاللا، شاھزادە سەللىمازا ساقىيىپ كەتكەي.

ئەللىسى، بىر كۈنى سەييارىنىڭ كۆلىنى ئۇيقىغا بېرىپ ناز ئۇيقىدا يېتىپ چۈش كۆرۈپتۇ. ئۇنىڭ كۆز ئالدىدا تەختتە ئولتۇرغان بىر ئاي يۈزلۈك مەلىكە ۋە بەلىكىنىڭ ئەتراپىدا خىزمەت قىلىۋاتقان ئون نەپەر پەرى نامايەن بويۇپتۇ. سەييارە ئۇلارنى كۆرۈپ، ئاھ ئۇرۇپ بېيۇش بولۇپ يىقىلىپتۇ. ھەكسىم بۇ ھالنى كۆرۈپ ئاسىيانغا قاراپتۇ. راست دېگەندەك ئاسماندىن ئون نەپەر پەرى يەرگە چۈشۈپتۇ. ھەكسىم ئۇلارنىڭ ئالدىغا بېرىپتۇ. قارىسا ئۇلارنىڭ ئوتتۇرىسىدا، تەخت ئۈستىدە بىر زىيا نازىنىن كۈندەك پارلاپ ئولتۇرغانىمىش، لېكىن پۇتىغا ئىشكەل سېلىقلىق تۇرغۇدەك. ئۇلار ھەكسىمنى كۆرۈپ، چېدىرلارغا تەكلىپ قىلىپ ئېلىپ كېرىپتۇ. ھەكسىم ئۇلاردىن سوراپتۇ:

— سىلەر كىم؟ بۇ گۈزەل مەلىكە كىمنىڭ قىزى؟ ئىككى پۇتقا ئىشكەل سېلىنىشنىڭ سەۋەبى نەمە؟

ئۇلارنىڭ ئىچىدە دانىشەنلەر

كۆپ ۋاقىت ئۆتمەي ۋەزىر ھەكسىمنى ئېلىپ كەپتۇ. پادىشا ئۇ ھەكسىمگە بىسىيەر ئىززەت - ئىكراملار قىلىپ، يېنىغا ئولتۇرغۇزۇپ، سەرۇپايىلار بېرىپ، ئوغلىنىڭ ھەكايە - سىنى بىر - بىرلەپ سۆزلەپتۇ.

— شاھزادىنى مۇشۇ يەرگە ئېلىپ كېلىڭلار، — دەپتۇ ھەكسىم، پادىشانىڭ سۆزلىرىنى تەپسىلىي ئاڭلاپ بولغاندىن كېيىن، مەن ئۆزۈم كۆرۈپ، ئەھۋاللىشىپ باقاي.

خىزمەتچىلەر سەييارىنى پۇتىغا زەنجىر ئورالغان ھالدا ھەكسىمنىڭ ئالدىغا ئېلىپ كېرىپتۇ. ھەكسىم شاھزادىدىن سوئال سوراپتۇ. سوئال بۇ ياققا قېلىپ، شاھزادە باشقا نەرسىنى سۆزلەپتۇ. ئەمما شۇ ئىپتىقانلىرىدا كېچىسى كۆرگەنلىرىنى ئىزھار قىپتۇ.

— ئەي شاھى ئالەم، — دەپتۇ ھەكسىم پادىشانى خاتىرجەم بولۇشقا ئۈندەپ، — سەييارە ساراڭ بولغان ئەمەس، بەلكى بىر خىل سەۋداغا مۇپتىلا بولۇپتۇ، بۇنىڭ ئىلا - جىنى قىلىپ كۆرەي، سىزگە مەلۇمكى، سىزنىڭ تەۋەبىگىزدە جەزىرىنى ساپا دىگەن بىر جەزىرە بار، ئۇ ناھايىتى خاسىيەتلىك ۋە خۇش ھاۋالىق گۈزەل جايدۇر. بولۇپمۇ مەجنۇنلۇق كېسىلى يېپىشقان كىشىلەرگە ئۇ جەزىرىنىڭ سۈيىدىن ئىچۈرسە، ئىنشائاللا، شىپا تاپىدۇ، ئوغلىڭىزنى ماڭا قوشۇپ بەرسىڭىز، يۇمشاق غىزالار بېرىپ ئەشۇ جەزىرىدە تەربىيەلسەم، ئىنشائاللا سەھمەت تاپقاي.

بۇ سۆزنى ئاڭلىغان پادىشا خوشال بولۇپتۇ.

— ئەي دانا ھەكسىم، — دەپتۇ شاھ ھاياجانلىنىپ، — بۇ ئوغۇل مېنىڭ ئەمەس، سىزنىڭ ئوغلىڭىز. ئۇنداق بولسا دېگىنىڭىز - دەك قىلىڭ!

پادىشا لازىملىق نەرسىلەرنى تەييارلا -

تازىم قىپتۇ. ئۇلار كۆپ سوغاتلارنى ئېلىپ كەلگەن ئىكەن. ھەككىنىڭ ئالدىغا قويۇپتۇ. ھەككىم قوبۇل قىلغانى ئۇنىماپتۇ.

— قاچانكى مېھنەت تەرىم سىڭىپ، مەلىكىگە ساتايىسا ئاندىن بۇ نەرسىلەرنى ئالىمەن. ھازىر ھىچنەرسە ئالمايمەن. سىلەر ساز چېلىپ، نەۋا قىلىپ تۇرۇڭلار. مەن بېرىپ شاھزادىنى باشلاپ كېلەي، ئىككى پادىشاھنى پەرزەنتىنى بىر ئورۇندا تەربىيەلەپ ئىلاجىنى قىلىپ، ئاللاتالدىن شىپالىق تەلەيمەن.

ھەككىم سەييارىنىڭ قېشىغا بېرىپتۇ. — ئەي سەييارە، — دەپتۇ ئۇ، — پە- رىلەر پادىشاھنىڭ قىزى كەلدى.

ھەككىم ھەممە ۋاقىتىنى ئاڭلىغىنى بويىچە سۆزلەپتۇ. سەييارە ھەككىمنىڭ سۆز- لىرىنى ئاڭلاپ ناھايىتى خوشال بولۇپتۇ. ھەككىم بىلەن بىللە مېھرى نازنىڭ ئالدىغا كەپتۇ. چېدىرغا كىرىپتۇ. سەييارە مەلىكىگە قاراپ سالام قىپتۇ. مېھرى ناز ئورنىدىن تۇرۇپ تازىم قىلىپ ئېيتىرام بىلدۈرۈپتۇ. ھەككىم بىلەن سەييارە يۇقۇرىغا چىتىپ ئول- تۇرۇپتۇ. مېھرى ناز بىلەن سەييارە پات- پات بىر- بىرىگە ئاشقان تەبەسسۇم بىلەن قارىشىپتۇ. ئەمما ھەككىم بۇ ھەرىكەتلەردىن خەۋەرسىز ئىكەن.

ھەككىم ئۇلارنى داۋالاپ تەربىيەلەش مەقسىدىدە بىر ئورۇنغا كەلتۈرۈپ پەرىلەرنى ساز- ناخشىلار بىلەن ناۋا قىلىشقا بۇيرۇپتۇ. شۇ تەرىقىدە ئارىدىن قىرىق كۈن ئۆتۈپتۇ. شاھزادە بىلەن مەلىكىگە سەلمازا ساقىيىپتۇ. ئەمما ئۇلارنىڭ ئىشقى ئوتى تېخىمۇ ئول- غىيىپ كېتىپتۇ.

بېيىت

ھەر ئىككىسى بىر- بىرىگە ھەسەلگەن، قەنكەن ئىشقى ئوتىدا ئوخشاش يانغان بىر جۈپ تەنكەن.

بىرسى بار ئىكەن. ئۇ ھەككىمنىڭ سوئاللىرىغا جاۋاپ بېرىپ مۇنداق دەپتۇ:

— بۇ گۈزەل مەلىكە پەرىلەر شاھىنىڭ قىزى. پادىشاھىمىزنىڭ مۇشۇ بىر قىزدىن بۆلەك پەرزەنتى يىوق. بۇ قىزنىڭ ئېتى مېھرى ناز. بىرنەچچە كۈندىن بېرى بۇ قىزغا سەۋدا غەلىبە قىلىپ، جۇنۇنلۇق كې- سىلگە مۇپتىلا بولدى. پەرىلەر پادىشاھىنىڭ بىر ۋەزىرى بار، ئۇ ناھايىتى دانىشمەن، ئەقىللىق ئادەم، ئۇ ۋەزىر پادىشاھقا مەسلى- ھەت بېرىپ، يۇنان شەھىرىدە بىر ھەككىم بارلىغىنى، شۇ ھەككىمنىڭ مەلىكىنىڭ كېس- لىگە ئىلاج قىلالايدىغانلىغىنى ئېيتتى. شۇ ھەسلىھەت بىلەن پادىشاھ بىزىلەرنى بۇ يەرگە ئەۋەتتى. يۇنان شەھىرىگە قاراپ كېتىۋاتىمىز. ھەلىقى ھەككىمنى تېپىپ، مەلىكىنى كۆرسىتىپ داۋالىتىپ قايتماقچىمىز. بۇ يەر ھاۋالىسى بولغاچقا بىردەم ئارام ئالغىلى چۈشكەن ئىدۇق.

— ئۇنداق بولسا، — دەپتۇ ھەككىم ئۇلارغا، — ئەمدى سىلەر باشقا جايغا بارماڭ- لار! سىلەر ئىزلەپ كەلگەن ھەككىم مەن بولۇرمەن. بۇ سۆزنى ئاڭلاپ پەرىلەر خوشال بولۇپتۇ.

— يەنە بىر سۆز، — دەپتۇ ھەككىم داۋام قىلىپ، — يۇنان پادىشاھىنىڭ بىر ئوغ- لى بار ئىدى. بۇ پادىشاھنىڭ مۇشۇ ئوغلى- دىن باشقا پەرزەنتى يوق ئىدى. بۇ شاھزا- دىنىڭ جۇنۇنلۇق كېسەلى يېپىشقان ئىكەن. مېنى چاقىرىپ شاھزادىنى ماڭا تاپشۇردى. مەزكۇر جەزىرىگە شۇ سەۋەپ بىلەن كەلدۇق. شاھزادىنى ئۇشبۇ بۇلاق بويىدا قىرىق كۈن تەربىيەلەپ ئىلاجىنى قىلماقچىمەن. ئۇمىتتۇرمەنكى، ئىشنى ئاللا، سەھىتلىك قىلىپ بولسا ئەجەپ ئەمەس.

پەرىلەر ئورۇنلىرىدىن تۇرۇپ ھەككىمگە

ھەكەم نىمە دىيىشنى بىلىمى، جەزىرە
دىن قايتىپ كېلىپ، بارلىق ئەھۋالنى پادى-
شاغا خەۋەر قىپتۇ.

ئەمدى ئىككى كەلىمە سۆزنى مېھرى
نازدىن ئاڭلاش لازىم. مېھرى نازنىڭ ئىنىك
ئانىسى بىلەن ئىكەن. ئۇ مەلىكىنىڭ سەھىت
تاپقىنىنى كۆرۈپ كۆپ خۇرسەن بولۇپتۇ.

— ئەي مېھرى ناز، — دەپتۇ ئۇ مەلى-
كىگە، — ئىنشائاللا، ئەسلى ھالىڭىزغا كەلدىڭىز.
خۇدايىتائاللا دەرگاھىغا مىڭ شۈكرى. ئەمدى
تۇرۇڭ، ئاتىڭىز قېشىغا ئېلىپ باراي. سىزنى
كۆرۈپ ئۇلارنىڭ كۆڭۈللىرى خاتىرجەم بول-
سۇن.

ئەي ئانا، — دەپتۇ مېھرى ناز كۈلۈپ، —
مېنىڭ ھالىم نىمە قۇچۇن ئەسلىگە كەلدى؟
شۇنى بىلىڭكى، سەييارىنىڭ ئىشقى ۋىسالى
ماڭا شىپا بولدى. ئەقلىمدىن ئايرىلىپ مەج-
نۇن بولغان ئىدىم. سەييارىنى كۆرگەندىن
كېيىن ئۆزۈمگە كەلدىم. ئەمدى ئۇنىڭدىن
قانداق ئايرىلالايمەن؟ ئەي جېنىم ئانا، ماڭا
رەھمەت قىلىپ، مېنىڭ ھالىمنى ئاتام بىلەن
ئانامغا مەلۇم قىلىڭ. سەييارىدىن ئايرىلسام،
مېنىڭ ھالىم جەزمەن خاراپ بولىدۇ. ماڭا
خۇشخەۋەر كەلتۈرۈڭ، مەن سىزگە ھىساپسىز
ئىنتام بېرىمەن.

ئىنىك ئانا مېھرى نازنىڭ سۆزلىرىنى
ئاڭلاپ، ھەيران بولۇپتۇ. بۇنىڭغا باشقا ئامال
يوقلىقىنى بىلىپ، ئورنىدىن تۇرۇپ ئىككى
پىسەرى ھەمرالىغىدا يولغا راۋان بولۇپتۇ.
خۇددى تۇتۇندەك بولۇپ كۆزىدىن غايىپ
بولۇپتۇ.

ئىنىك ئانا پەرىلەر شاھىغا مەلىكىنىڭ
ئەھۋالىنى تولۇق يەتكۈزۈپتۇ. ئۇ يەردە مە-
لىكىنىڭ ئانىسىمۇ بار ئىكەن.

— ئەي پادىشا، — دەپتۇ خانىش، —
ئەمدى ئۆزىڭىز بېرىپ خەۋەر ئېلىڭ. زادى

ۋىسال تېپىپ قانماپتۇ، مەردانە بوپتۇ،
چىن مۇھەببەت شارابىدىن كۆپ لەززەت
تاپتۇ.

جاھان ھەكەمى ئۇلارنى باشلاپ مېڭىپ،
بىر بۇلاق بېشىغا كەپتۇ تېز ئېلىپ.
بۇلاق سۈيىدىن ئۇلار ئىچىپ ئوچۇملاپ،
بىر بىرىنى سۆيۈپتۇ ئىللىق قۇچاقلاپ.

ئۇيقتۇ كېلىپ كۆزلىرىگە ئاپتۇ ئارام،
يۈرەكلىرى ئۆز ئارا دەپتۇ سالام.

ئويغىنىپ ئۇلار تېپىپتۇ شىپا كېسەلدىن،
بەدەنلىرى قۇۋەت تاپقاچ شەرىپەت ھەسەلدىن.

يېڭى ئىسىل كىيىملىرىنى كىيىدۇرۇپتۇ،
ھەر ئىككىسىمۇ ھەكەم بىردەك كۈلدۈرۈپتۇ.

ئۇلار بېشىدىن جۈنۈنلۈك بوپتۇ غايىپ،
ئۆزلىرىگە ئۆزلىرى بولۇپتۇ ساھىپ.

بارغانسېرى ئەقىللىرى بوپتۇ روشەن،
چىرايلىرى شۇنچە ئوچۇق خۇددى گۈلشەن.

ئۇلار يەنە باشلاپتۇ زور ئولتۇرۇشنى،
ۋىسال بىلەن تاشلاپتۇ كۆپ قايغۇرۇشنى.

شۇنداقتىمۇ بىر - بىرىگە قانمايدىكەن،
سۆزلىرىنى يەردە ھەرگىز قويمايدىكەن.

ئەللىسىمۇ، بىر كۈنى ھەكەم شاھزادىغا
قاراپ دەپتۇ:

— ئەي شاھزادە، خۇداغا شۈكرىكى،
مېھنىتىم زايى كەتمىدى، ئىنشائاللا،
ساقايدىڭىز. ئەمدى ئۆزىڭىزدىن تۇرۇڭ. ئانا-
ئانىڭىزنىڭ ئالدىغا ئېلىپ بارغايىمەن.

شاھزادە بۇ سۆزنى ئاڭلاپ ئۇلۇق -
كىچىك تىنىپ دەپتۇ:

— ئەي ھەكەم، مەن ئەمدى ئەسلىمگە
كەلدىم. پادىشاھنى بۇ سەنەمنىڭ غۇلاملىغى-
غا ئالماشتۇردۇم. سىز بېرىپ، مېنىڭ ئەھۋال-
لىمنى ئاتام بىلەن ئانامغا ئېيتىڭ!

قىزىمىزنىڭ ھالى قانداق؟ ئۆز كۆزىڭىز بىلەن كۆرۈپ كېلىڭ!

بۇ مەسلىھەت پادىشاھىمۇ ماقۇل كەپتۇ، يۈز مەھرەم بىلەن بىللە پەرۋاز قىلىپ ئۇچۇپ يولغا راۋان بولۇپتۇ.

ئەمدى ھەكسىدىن سۆز ئاڭلىماق كېرەك:

ھەكسىمۇ يۇنان پادىشاھىنىڭ ئالدىغا بېرىپتۇ. شاھزادىنىڭ كېسەلنىڭ بىر تەرەپ بولغانلىقىنى، پەرىزاتقا ئاشىق ئىكەنلىكىنى بىر - بىرلەپ بايان قىپتۇ. پادىشاھ بۇ خەۋەرنى ئاڭلاپ، ئوغلىنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆرۈش ئۈچۈن يولغا راۋان بولۇپتۇ. ئىككى يۈز ئەسكەر بىلەن پادىشاھنى ھەكسىم باشلاپ مې - گىپتۇ.

ئۇلار بېرىپ كېلىگەن چۈشۈپتۇ. ھەكسىم ھەكسىت بىلەن يۈلتۈزغا قاراپ كېسىمنى ھەيدەپتۇ. ئاز ۋاقىت ئىچىدە ئۇلار جەزىرىنىڭ بىر تەرىپىدىن چىقىپتۇ. سەييارە خوشال بولۇپ ئاتىسىنىڭ ئالدىغا كېلىپ قىزغىن قارشى ئاپتۇ. پادىشاھ ئوغلىنى كۆرۈپ يىغلاپ كۆرۈشۈپ، ئۇنى باغرىغا بېسىپتۇ.

پادىشاھ چىدىر - بارىگاھلىرىنى تىكتۈرۈپ شانۇ - شەۋكەت بىلەن جەزىرىدە قونۇپتۇ.

ئۇ تەرەپتىن پەرىلەرنىڭ شاھىمۇ يې - تىپ كەپتۇ. قىزىنى باغرىغا بېسىپ ناۋازىشلار قىپتۇ. مەلىكە خەجىل بولغىنىدىن يەرگە قاراپ تۇرۇپتۇ.

— ئەي پادىشاھ، — دەپتۇ ھەكسىم، يۇنان شاھىغا، — پەرىلەر شاھىمۇ كەپتۇ، سىز بېرىپ ئۇنىڭ بىلەن كۆرۈشۈڭ!

— ئاۋال سىز بېرىپ كۆرۈشۈڭ! — دەپتۇ شاھ، — ئاندىن مەن بېرىپ كۆرۈشەي. پادىشاھنىڭ مەسلىھىتى بىلەن ئاۋال ھەكسىم پەرىلەر پادىشاھى بىلەن كۆرۈشكىلى بېرىپتۇ. قارىسا مېھرى ناز ئاتىسىنىڭ قېشىدا

ئولتۇرۇپتۇ. ھەكسىم تازىسىم قىلىپ پەرىلەر شاھىنىڭ ئالدىغا كىرىپتۇ. پەرىلەر شاھىمۇ ئورنىدىن تۇرۇپ ئىززەت - ئىكرام بىلەن ھۆر - مەت بىلدۈرۈپتۇ. ئولتۇرغۇزۇپ كۆپ مىننەتدارلىق بىلدۈرۈپتۇ. ئاندىن كېيىن خىزمەتكار - لىرىغا بۇيرۇپ ھەكسىمگە بىسىيار سوغاتلار ئىنتام قىپتۇ. لېكىن ھەكسىم قوبۇل قىلغىلى ئۇنىماپتۇ ۋە دەپتۇ:

— ئەي پادىشاھ، ئەگەر سىزدىن ئىجازەت بولسا، مېنىڭ بىر ئەرزىم بار. — قېنى ئەرزىڭىزنى ئېيتىڭ، — دەپتۇ پەرىلەر شاھى.

— ئۇشۇ جەزىرىگە يۇنان پادىشاھى كېلىپ چۈشتى. ئەگەر مەرھەمەت قىلىپ، ئۇنىڭ چېدىرىغا بارىسىلا، پادىشاھنىڭ بېشى ئاسمانغا يەتكەندەك بولغاي.

پەرىلەر شاھى بۇ تەكلىپنى قوبۇل قىپتۇ.

ئانداق بولسا سىز مېنى باشلاپ بېرىڭ، — دەپتۇ ئۇ ھەكسىمگە. شۇنداق قىلىپ ئۇلار يۇنان پادىشاھىنىڭ ئالدىغا بېرىپتۇ. يۇنان شاھى خەۋەر تېپىپ پەرىلەر شاھىنىڭ ئالدىغا چىقىپ قىزغىن، خوشال كۆرۈشۈپتۇ. بىللە چېدىر ئىچىگە كىرىپتۇ، ئۆزئارا سۆز - لىشىپ ئولتۇرۇپتۇ.

يۇنان پادىشاھى شاراپ ئەپكەلدۈرۈپ پەرىلەر شاھىغا پىيالە سۇنۇپتۇ. پەرىلەر شاھى بىر نەچچە پىيالە ئىچىپ مەسخۇش بو - لۇپتۇ. ئاندىن كېيىن يۇنان شاھى قىممەت باھالىق ئىسىل نەرسىلەردىن كەلتۈرۈپ پە - رىلەر شاھىنىڭ ئالدىدا قويۇپتۇ، ئۇنىڭغا نەپىس كىيىملەرنى كىيىدۈرۈپتۇ. ئاندىن كې - يىن ھەكسىم سۆزگە ئېغىز ئېچىپتۇ:

— يۇنان پادىشاھىنىڭ كۆڭلىدە مەق - سەت بار، ئەگەر جاناپۇسلىرىدىن ئىجازەت بولسا مەن بايان قىلىم!

خوشلىشىپ ئۆز مەنزىلىگە قاراپ راۋان بولۇپ-
تۇ. يۇنان پادىشاھى شاھزادە بىلەن كېلىنى
مېھرى نازنى ئېلىپ ئۆز شەھرىگە قاراپ
يولغا چىقىپتۇ. يۇنانغا يېتىپ كېلىپ يەنە
توي قىپتۇ. شۇنداق قىلىپ ئىسرائىل مۇرات -
مەقسەتلىرىگە يېتىپتۇ.

گۈلشات ھىكايىسىنى تاماملاپتۇ. ھىكا -
يە ھوزۇرىدىن شاتلانغان شىرزات مەلىكىگە
تاۋاق - تاۋاقتا ئالتۇن، جاۋاھىراتلارنى كەل -
تۇرۇپ ھەدىيە قىپتۇ.

— سۆزلەڭ، — دەپتۇ پەرىلەر شاھى.
يۇنان شاھىنىڭ مەقسەتلىرى شۇكى، —
دەپتۇ ھەكىم چۈشەندۈرۈپ، — ئوغلى سەي -
يارىنى ئوغۇللۇقتا قوبۇل قىلىشلىرىنى تىلەيدۇ.
پەرىلەر شاھى بۇ تىلەكنى قوبۇل
قىپتۇ.

— ئانداق بولسا، — دەپتۇ ئۇ نىكا خوت -
مىسىنى سىز ئوقۇڭ.

ھەكىم خوتىنى ئوقۇپ نىكا قىپتۇ،
جەزىرىدە قىزىنى كۈنگىچە توي - تاماشا قىپتۇ.
ئاندىن كېيىن پەرىلەر شاھى ئىنسانلار بىلەن

شىرزات بىلەن گۈلشاتنىڭ مەنزىرە بەھرامىغا چىقىپ ئولتۇرغىنىنىڭ بايانى

ۋىلايىتىدە بىر شەيخ بار ئىكەن. ئۇ ناھا -
يىتى كامىل دانىشمەن كىشى ئىكەن. بارلىق
ئىلىمنى ياد ئالغان ئىكەن. شۇنىڭدەك ئۇ
ناھايتى چىرايلىق ئىكەن. ئۇ، دائىم بىر
بۇلۇڭدا ئىبادەت قىلىدىكەن.

بېيىت:

سەيلە قىلىپ پەلەكلەرنى ئايلىنىپتۇ،
ئەسرارى ھەق تېخىمۇ ئايان بولۇپتۇ.
كىشىگە ئالامەتلەر ئايان قىلىپتۇ،
خالايتتىن كۆپ ھالدا پىنھان بولۇپتۇ.
كېچە - كۈندۈز رىزاسىنى ئىزلەپ يارىنىڭ،
دەردىغا مەھسۇبىنىڭ مۇشتاق تۇرۇپتۇ.

ئەلەقسە، بىر كۈنى كەشپىر پادىشاھى
شىكار قىلىش ئۈچۈن يولغا راۋان بولۇپتۇ.
پادىشاھنىڭ بىر ئوغلى بار ئىكەن، ئۇمۇ
بىللە چىقىپتۇ.

شاھزادە تۆت نەپەر خىزمەتچىسى
بىلەن ئات ئوينىتىپ پادىشاھتىن ئايرىلىپ
بىر جايغا بېرىپتۇ. ئۇنىڭ كۆزىگە بىر ئا -

ئەلەقسە، شىرزات توقتۇرۇنچى كۈنى
بەھرام مەنزىرىگە چىقىپ ئولتۇرۇپتۇ، ساقىلار
شاراپ قۇيۇلغان قاچىلارنى ئايلىنىدۇرۇپتۇ.
شىرزات بىرقانچە تاقىمىنى ئارقىمۇ - ئارقا
ئىچىۋېتىپ مەسخۇش بولۇپتۇ. يەنە مەرھۇم
ئانىسى يادىغا چۈشۈپ، خەزىنىنى قايناپ
غۇللادىلىرىغا بۇيرۇپتۇ:

— پەرىلەر شاھىنى مەنزىرىگە ئېلىپ
چىقىپ، بېشىنى تىزۋەن، پۇتىنى يۇقۇرى
قىلىپ پەسكە تاشلاڭلار!
مەلىكە گۈلشات بۇ سۆزلەرنى ئاڭلاپ،
شىرزاتنىڭ ئالدىغا كېلىپ، تازىم قىلىپ
تۇرۇپتۇ:

— ئەي پادىشاھى ئالەم، — دەپتۇ ئۇ، —
بۇ ئەيشى - ئىشەرنىڭ جايى، خۇن تۆك -
دىغان جاي ئەمەس. ئەگەر ئىجازەت بەرسە -
ئىز يادىغا كەلگەن بىر ھىكايىنى سۆزلەپ
بەرسەم.

— قېنى سۆزلەڭ! — دەپتۇ شىرزات
خوشال بولۇپ.

رىۋايەتچىلەرنىڭ ئېيتىشىغا قارىغاندا، —
دەپ ھىكايىنى باشلاپتۇ گۈلشات، — كەشمىر

بۇلىسەن.

بۇ سۆزنى ئاڭلاپ شاھزادىنىڭ شەۋقى-
زۈۋقى كېلىپ ئىبادەت ھەۋسى قوزغىلىپتۇ.
شەيخنىڭ ئىيتقىنى بويىچە چەشەنگە بېرىپ
پاكىزە يۇيۇنۇپتۇ. ئاندىن كېيىن غارنىڭ
بىر بۇلۇڭىدا ماكان تۇتۇپتۇ. خۇدانى رازى
قىلىپ، دىدارىنى كۆرۈش ئارزۇسىدا ئىبادەت
قىلىشقا باشلاپتۇ.

ئەمدى ئىككى كەلىمە سۆزنى كەشمىر
شاھىدىن ئاڭلاش كېرەك:

پادىشاھ شاھزادىنى ھەمراھلىرى بىلەن
قوشۇپ ئەجدىھار دەم تارتىپ كېتىپتۇ، دى-
گەن خەۋەر ئاڭلىنىپتۇ. پادىشاھ بىچارە بۇ
شۇم خەۋەرنى ئاڭلاپ، ئوغا ئىچىۋالغاندەك
بولۇپ، بېشىدىكى شاھلىق تاجىنى ئېلىپ يەر-
گە ئۇرۇپتۇ. ياقىسىنى يىرتىپ زار-زار يىغ-
لاپ باھار يامغۇرىدەك ياش تۆكۈپتۇ. ۋە-
زىر ۋە نەۋكەرلەرگىچە شاھزادىنىڭ ھازىسىنى
تۇتۇپ قارا كىيىم كىيىپتۇ. ئۇلار-قىرىق
كۈنگىچە نالە-زارە قىپتۇ.

ئەلەقسە، شاھزادە بولسا غارنىڭ بىر
بۇلۇڭىدا ئولتۇرۇپ ئىبادەت قىلىپ، قەلبىنى
تازىلاپتۇ. ئاندىن كېيىن شەيخ بىر ئاق
لاچىن سۈرىتىدە، شاھزادە بولسا، بىر كەپتەر
سۈرىتىدە بولۇپتۇ. ئۇلار بىللە ئۇچۇپ توق-
قۇز پەلەڭنى سەيلە قىپتۇ. شۇ ھالەتتە دى-
لەپتە بىر بوستانغا يېتىپتۇ. ئۇ يەر پەرىشتە-
لەرنىڭ جايى ئىكەن. ناھايىتى گۈزەل ھا-
ۋالىق باغۇ-بوستان ئىكەن. ئۇ يەردىن
پەرۋاز قىلىپ ئۆتۈپتۇ. بىر گۈلشەنگە يېتىپتۇ.
ئۇ يەر روھانىلارنىڭ ماكانى ئىكەن. شاھزادە
بۇ ئالى جايىنى كۆرۈپ، زوقلىنىپ ھاياجان-

ھۇ كۆرۈنۈپتۇ. شاھزادە ئاھۇنى قوغلاپ ئات
ساپتۇ. قوغلا-قوغلا بىر تاغنىڭ كانارىغا
بېرىپتۇ. قارىسا ھەيۋەتلىك بىر ئەجدىھار
ئاغزىدىن ئوت چېچىپ چىقىپ كېلىۋاتقۇدەك.
شاھزادە قورقۇپ، دەرھال ئارقىسىغا
يېنىپ قېچىپتۇ. تۆت خىزمەتچى ئەجدىھار-
نىڭ ئاغزىدىن چىققان ئوتتا كۆيۈپ كېتىپتۇ.
ئەجدىھار قېچىپ كېتىۋاتقان شاھزادە-
نىمۇ دەم تارتماقچى بولۇپتۇ. شۇ ئەسنادا
تاغ ئارىسىدىن بىر سادا چىقىپتۇ. بۇ سادانى
ئاڭلاپ ئەجدىھار تۇرغان جايىدا تاش بولۇپ
قاپتۇ. شاھزادە ئەجدىھارنىڭ دەردىدىن قۇ-
تۇلغان بولسىمۇ، لېكىن ئۇنىڭ نەپىسىنىڭ
تەسرىدىن بېھۇش بولۇپ يىقىلىپتۇ. شۇنىڭ
ئۈچۈن بۇ تاغنى ئەجدىھار تاغ دەيدىكەن.
ئەلەقسە، غايىپتىن بىر قول پەيدا بو-
لۇپ، شاھزادىنى كۆتىرىپ بىر غارنىڭ ئى-
چىگە ئېلىپ بېرىپتۇ. شەيخنىڭ نەزىرى
بىلەن ئۇ دەرھال ھۇشقا كەپتۇ. كۆزلىرىنى
ئېچىپ، شەيخنى كۆرۈپ، ئۆزىنى ئۇنىڭ
ئايىمىغا تاشلاپتۇ. شەيخ شاھزادىنى تۇرغۇ-
زۇپ، پىشانىسىغا سۈيۈپتۇ.

— ئەي ئوغۇل، — دەپتۇ شەيخ، —
غەدىكىن بولمىغىن. ئەجدىھار تاشقا ئايلىنىدى.
كىشىلەر ئۇنىڭ زىيان ۋە قورقۇنچىدىن قۇ-
تۇلدى. سەن ئەمدى شاھزادىلىگىنى تاشلاپ،
زىيارەت چېكىپ، بىر مەزگىل ئىبادەت قىل،
ئىنشا ئاللا، ئىككى دۇنيا سائادىتىنى قولغا
كەلتۈرگىن. مۇشۇ غارنىڭ ئاغزىدا بىر پا-
كىزە بۇلاق بار. شۇ يەرگە چىقىپ بۇلاق
سۈيىدە غۇسلى قىلغىن. ئاندىن كېيىن زى-
يارەت چەككەنكى، ئۇنىڭ بىلەن ۋۇجۇدۇڭ
تازىلانغاي. شۇ چاغدا ھەقىقىي پادىشاھ

تۈگىتىپ، دۇئا قىلىپ ئورنىدىن تۇرۇپتۇ.
پادىشا ئورنىدىن تۇرۇپ، يېقىن بېرىپ، تا-
زىم قىلىپ سالام بېرىپتۇ.

— ئەي ئۇلۇق ئاتا، — دەپتۇ شاھزادە
پادىشانى تىزىنىپ، — نىمە سەۋەپتىن ماڭا
مەھرەبانلىق قىلمايسىز. مەننى تەسۋىيەلەپ
دىگىزمۇ؟ مەن سىزنىڭ ئوغلىڭىز بولىمەن.
پادىشا ئوغلىنى تىزىنىپ، بىخەتەر
ئورنىدىن تۇرۇپ شاھزادىنىڭ بويىدىن قۇ-
چاڭلاپ يىغلاپتۇ.

— ئەي يۈرەك پارە، كۆز نۇرۇم، —
دەپ يىغلاپتۇ، شاھ ھاياجاندىن ئۆزىنى با-
سالماي، — قانداق بولۇپ بۇ يەرلەرگە كېلىپ
قالدىڭ؟

شاھزادە بېشىدىن ئۆتكەن ۋاقىتلارنى
بىر-بىرلەپ سۆزلەپ بېرىپتۇ. پادىشا زار-
زار يىغلاپ تارام-تارام ياش تۆكۈپتۇ. ئان-
دىن كېيىن ئۇ شەيخنىڭ روھىنى پاكىزلىرىغا
ئاش قىلىپ، خەتمە قۇرئان ئوقۇتۇپ ساۋابىنى
مۇھەممەت ئەلەيھىسسالامغا ۋە شەيخنىڭ
ئەرۋاھىغا بېغىشلاپتۇ. ئاندىن كېيىن شاھزا-
دىنىڭ بويىدىن قۇچاڭلاپ سۆيۈپتۇ ۋە ئوغ-
لىنى ئۆزى بىلەن بىللە شەھەرگە ئېلىپ
كەپتۇ. شەھەرگە يېقىنلاپ بارغاندا، شەھەر
خەلقى ئۇلارنى كۆرۈپ، شاھزادىنى مۇبارەك-
لەپتۇ. ھەممەيلى شاھزادىنىڭ ئايىغىغا باش
قويۇپ يىگىتنىڭ بېشىدىن دۈررە-جاۋاھ-
راتلارنى چېچىپتۇ. شۇنداق ئالى ئىززەت،
ئىكرام بىلەن شەھەرگە ئېلىپ كىرىپتۇ.

— ئەي ئوغلۇم، — دەپتۇ پادىشا، — ئەم-
دى مېنىڭ تاجۇ-تەختىمدە سەن ئولتۇرغىن.
مەن ساڭا دۇئا قىلىپ بىر بۇلۇڭدا ياتاي!
شاھزادە بۇ سۆزگە قوشۇلماپتۇ.

لىنىپتۇ. ئاندىن كېيىن يەنە بىر يەرگە يې-
تىپتۇ. ئۇ يەرنى گۈلشەنى روھ دەيدىكەن.
ئۇ يەردىن ئۆتۈپ يەنە بىر يەرگە كەپتۇ.
ئۇ يەرنى مۇقامى قۇددۇس دەيدىكەن. شاھ-
زادىنىڭ قەلبىدە مۇقامى قۇددۇستا كۆپ دىل
ھوزۇرى بولۇپتۇ. ئۇ يەردىن پەرۋاز قىلىپ
ئالسىمى باقىنىغا بېرىپتۇ. ئۇ يەرنى سەيلى
قىپتۇ. كۆپ زەۋق-شەۋق ھاسىل قىلىپ ئۆز
ماكانلىرىغا كەپتۇ.

ئەللىسىمە، شاھزادە شۇ تەرىقىدە يەتتە
يىل ئاشۇ شەيخنىڭ ئالدىدا بولۇپتۇ. شەيخ-
نىڭ سەپەر ۋاقتى يېقىنلاپ قاپتۇ. شەيخ
بۇلاق بويىغا بېرىپ بارلىق ئەزا-بەدەن-
لىرىنى تولۇق يۇيۇپتۇ. ئاندىن كېيىن ئۆ-
زىگە گۆر كولاپتۇ، گۆرنىڭ ئىچىگە كىرىپ
ئىمان بىلەن كۆز يۇمۇپتۇ. گۆرنىڭ ئاغزى ئۆز-
لىكىدىن كۆمۈلۈپ ئېتىلىپ قاپتۇ.

شاھزادە ئۇستازنىڭ پىراقىدا كۆزىدىن
ماتەم ياشلىرىنى راۋان قىپتۇ. ئۇ يەنە غارغا
كىرىپ ئىبادەتكە مەشغۇل بولۇپتۇ.

ئەللىسىمە، شەيخنىڭ ۋاپات خەۋىرى
كەشمىر پادىشاھىنىڭ قۇلغىغا يېتىپتۇ. پادى-
شا ئاتقا مىنىپ شەيخنى زىيارەت قىلىش
نىيىتىدە كېلىۋېتىپ كۆزى ئەجدىھارغا چۈ-
شۈپتۇ. پادىشا ناھايىتى قورقۇپتۇ. ئادەم
ئەۋەتىپ تەكشۈرتۈپ قارىسا ئەجدىھار تاشقا
ئايلىنىپ قالغان ئىكەن. پادىشا خاتىرجەم
بولۇپ ئۇ يەردىن ئۆتۈپ غارنىڭ ئالدىغا
كېلىپ ئېتىدىن يەرگە چۈشۈپتۇ، ئاندىن كې-
يىن غارنىڭ ئىچىگە كىرىپتۇ.

پادىشا غارغا كىرىپ قارىسا، بىر گۈزەل
يىگىت ئىبادەت قىلىپ ئولتۇرغىدەك. پادىشا-
مۇ بىر بۇلۇڭدا ئولتۇرۇپتۇ. يىگىت نامازنى

بېيىت:

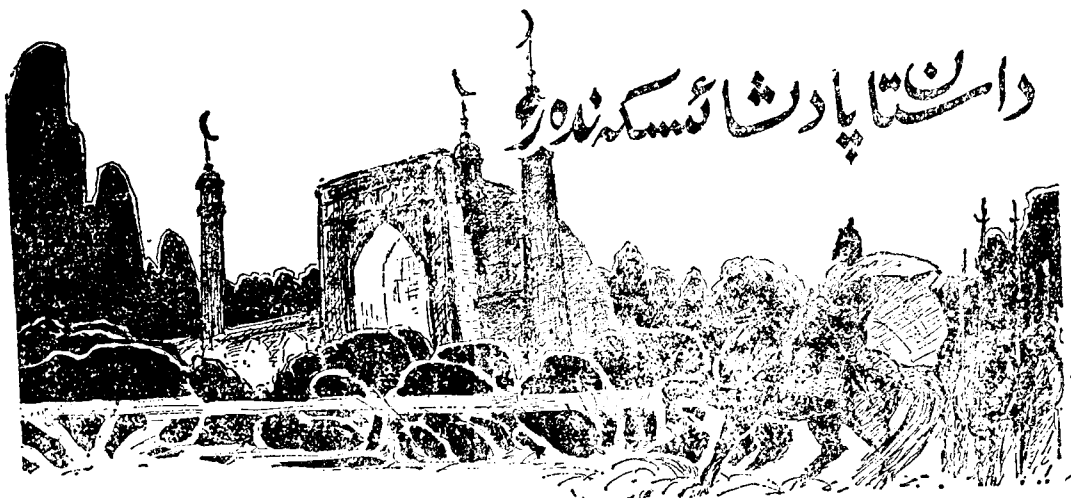
— ئەي شىرزات، — دەپتۇ گۈلشات، —
مەندەك بىر ئاجىزەنىڭ ھەققىدە ئاتامنىڭ
بىر قوشۇق قېنىدىن كەچكىن!
بۇ سۆزنى ئاڭلاپ شىرزاتنىڭ مەلىكە -
گە رەھىمى كەپتۇ.
— ئەي مەلىكە، — دەپتۇ شاھزادە، —
سېنىڭ خوشاللىقىڭ ئۈچۈن ئاتاڭنىڭ قېنى -
دىن ئۆتتۈم.

پەررۇخىزادە بېشىنى ئىگىز كۆتۈرۈپ
شىرزاتقا سەھىست - سالامەتلىك تىلەپ دۇئا
قېلىتۇ. كېيىنرەك شىرزات پەررۇخىزادىنى ۋە -
زىر قېلىتۇ. ۋەزىر پارسقا ھىساپسىز ماللارنى
ئىنئام قىلىپ، سەلتەنەت تەختىدە ئولتۇرغۇ -
زۇپتۇ، ھەممىسى مۇرات - مەقسەتلىرىگە يېتىپتۇ.

ئېيتتىكى بۇ تاجۇ تەختتىن نىمە قىلىمەن؟
شانۇ - شۆھرەت بۇ ئىززەتنى نىمە قىلىمەن؟
ئەلادۇر يار رىزاسى، دىمدارى،
دىمدار ئۈچۈن بىر بۇلۇڭدا ئولتۇرىمەن.

شاھىزادە يەنە غارغا بېرىپ تائەت -
ئىبادەتكە مەشغۇل بولۇپتۇ.
گۈلشات ھىكايىسىنى شۇ يەردە تامام
قېلىتۇ، ئاندىن كېيىن ئاتىسى پەررۇخىزادىنى
ئېلىپ كېلىپ شىرزاتنىڭ ئالدىدا يىقىتىپتۇ.
پەررۇخىزادە كۆپ يىغلاپ شىرزاتتىن گۇنايىنى
تىلەپتۇ. شۇ چاغدا شىرزات گۈلشاتقا قارايتۇ.
مەلىكە بولسا شەلپەردەك قىزىرىپ كېتىپتۇ.

ئەلىشىر ناۋائى

(بېشى ئومۇمى 15 - ساندا)

نەشرگە تەييارلىغۇچى: قۇربان بارات

نەشرگە تەييارلىغۇچىدىن:

داستاننىڭ بۇ نەشرىگە ئابدۇمەننەن قارى ناملىق خەتتات تەرىپىدىن كۆچۈرۈلۈپ ھىجرى 1323 - يىلى (مىلادى 1893 - يىلى) تاشكەنتتە چاپ قىلىنغان نۇسخا ئاساس قىلىندى.

ھىكمەت ئىسكەندەرنىڭ ئەرسىتۇدىن ساۋالى ئۇل بابداكىم ئادالەت نەتىجەسى نە نەۋۇ ئىشلار بولالا ئالغايكىم ئۇل نەتىجە ئۆمىدىگە كىشى ئۇل يولغە قەدەم سالغاي ۋە ئەرسىتۇغە جاھانكۇشايلق يىلى ئاچماق ۋە ئەلغە ئۇل جاھان سائادەتى ھەم تاپماق

(ئىسكەندەرنىڭ ئەرسىتۇدىن، ئادالەتنىڭ نەتىجەسى قايسى خىل ئىشلار بولىدۇ، ئۇ نەتىجەنى ئۈمىت قىلغان كىشى ئۇنىڭ يولغا قانداق قەدەم قويسا بولىدۇ، دەپ سورىغانىقى؛ ئەرسىتۇغا جاھانغا ئىگىدارچىلىق قىلىش يىلىنىڭ ئايان بولۇپ، ئادالەتنىڭ چاھاندا سائادەت تاپقانلىقى)

مۇسەننەردۇرۇر دۇنيايۇ دىن ئاڭا.
بۇ ئالەمدە بولماغلىق ئاڭاڭىر،
يانا ئالەم ئەھلىدە جەننەت سەرىر.
بۇ ئالەم ئالۇرنى بۇرۇن شەرھ ئىتەي،
يانا ئۆزگە ئالەمگە داغى يېتەي.

يانا شاھ ئەرسىتۇغە قىلدى خىتاب:
«كى ئى دانىش ئايمىن ھىكمەتتە ئاب!
شاھىكىم ئەرۇر ئەلنىڭ جازىنى،
نى ئىشلار ئىككىن ئەلنىڭ لازىمى؟»
دىدى: «شاھىكى ئەدل ئولسا ئاين ئاڭا،

ئەدۇ خەيلى داغى تىلەرلەر ئەنى.
 رەئايەسى تۈنلەر ئىلىك ئاچىبان،
 سىپاھىيسى بارىب ئاڭا قاچىبان.
 بىراۋ تاپىسە بىر ئىشخە مۇنچە سەبەب،
 جاھانگىر بولماغلىقى نى ئەجەب؟
 بۇ بىر مۇددىئا چۈنكى تاپتى ۋۇقۇد،
 يانا بىرگە ئەمدى قىلايىن شۇرۇد.
 بىراۋ تەڭرىگە ئىلتىجا كەلتۈرۈپ،
 چۇ ئەدل ئەمىر قىلمىش بەجا كەلتۈرۈپ.
 ئالىپ مۈلكىدىن رەنجۇ فەرسۇدەلىغ،
 خەلايىققە تېگۈرگەي ئاسۇدەلىغ.
 تەئەبۇل قىلىپ ئەدلۇ ئىھسانغە،
 دۇئا قىلسا ئافاق ئېلى جانغە.
 نەتەجە مۇڭا خەيرى غۇفران ئىسەس،
 جەزايى ئەمەل بولماي ئىمكان ئىسەس.
 بۇ ئالەم داغى بولدى ئۇل ھەم ئاڭا،
 ئىكى كەۋن مۈلكى مۇسەللەم ئاڭا.
 چۇ خەتم ئەتتى دانايى بىسياردان،
 جەۋابىنى تاپتى شاھى كاردان.
 ھەكىم ئەيتۈرىدىن چۇ كەسب ئەتتى نەفە،
 بارى شۇبھەسى كۆڭلىدىن بولدى رەفە.

شاھىكىم ئاڭا ئەدل بۇنياد ئولۇر،
 نەتەجە بۇكىم مۈلكى ئاباد ئولۇر.
 چۇ مۈلك ئۆلدى ئابادۇ خەلقى غەنى،
 يەقىندۇركى، مەئبۇر ئولۇر مەخرەنى.
 چۇ مەخرەننى بۇ نەۋۋە مەئبۇر ئىتەر،
 سىپاھىغە بېشەك مەۋاجىب يېتەر.
 سىپاھى قاچان شاھغە تالىب كىلۇر،
 ئەدۇسىغە شەك يوقكى غالىب كىلۇر.
 قاچان بىر ئەدۇسىنى پەست ئەيلەدى،
 ئەننىڭ مۈلكىنى زېرىدەست ئەيلەدى.
 ئىككى مۈلكى ئەفزۇن قىلۇر قۇۋۋەتتىن،
 يانا خەسىمنىڭ سىندۇرۇر شەۋكەتتىن.
 بۇ تەرتىب ئىلە چۈنكى تەرھىن سالۇر،
 ئەجەب يوق ئەگەر دەھر مۈلكىن ئالۇر.
 يانا ئۆلكى چۈن ئەدلى زاھىر دۇرۇر،
 بارى قەۋم ئىلە خەيلى شاكىر دۇرۇر.
 سىپاھىيسى گەر تىغ ئۇرار بىئەدەد،
 رەئىيەت دۇئا بىرلە ئەيلەر مەدەد.
 قاچان قىلدى مىڭ خەسىبى كىنخاھ ئوقى،
 يەرىم كېچە قىلغانچە بىر ئاھ ئوقى.
 يانا ئۆلكى چۈن ئەدل بولمىش فەنى،

ئىسكەندەر ئىشلارنى تەقسىماتىنى ئىجىمال بىلە دىيىمەك ۋە ئۇل ئىجىمالنىڭ مەجمۇلاتىن تەقسىل قىلماق ۋە دارانىڭ رەسۇلى ئۇڭا ئالتۇن باجىنى تەسلىم كېلىپ فۇلاددەك ئىتىك جاۋابىلار تاپىپ بارماق ۋە ئۇل سىنان لەئىئەسىنى بەرقى ئۇنىڭ خىرمان جىرىغە ئوت ساق ۋە كۈنچۈد بىلە گۇي ۋە چەۋگان يۇبارماق ۋە ئىسكەندەر ئۇل چەۋگان بىلە گۇيىنى ئۇرۇپ كۈنچۈدنى قۇشلارغا تىرگۈرداغى

(ئىسكەندەرنىڭ قىلغان ئىشلارنىڭ تەپسىلاتىنى ئىسقىارتىپ بايان قىلماق ۋە ئۇ قىسقار- قىلمىنىڭ جەمەسىنى تەپسىلات قىلماق: دارانىڭ ئەلچىسىنىڭ ئۇنىڭدىن ئالتۇن بېچى تەلەپ قىلىپ كېلىپ، پولاتتەك ئىتتىك جاۋابىلار ئېلىپ كەتكەنلىكى: ئىسكەندەرنىڭ ئەيزىسىدىن يانتىرىغان چاقماقنىڭ دارانىڭ خاھىشىغا ئوت بولۇپ چۈشكەنلىكى، ئۇنىڭ ئىسكەندەرگە كۈنچۈت بىلەن تاياق ۋە توپ ئەۋەتكەنلىكى: ئىسكەندەرنىڭ ئۇ تاياق بىلەن توپنى ئۇرۇپ، كۈنچۈتنى قۇشلارغا چېچىپ بەرگەنلىكى)

كى چۈن قىلدى ئۇل شاھى نەۋخاستە،
 ئادالەت بىلە مۈلكىن ئاراستە.

بۇ يەڭلىغ دىدى موبەدى نوكتە سەنج،
 كى تەئرىغ ئىلىغە كۆپ چەكتى رەنج.

قىلىپ زەنگىبار ئەھلىغە چىبىرەلىك،
 يۇدى تىغى سۈيىدىن ئول تىبىرەلىك.
 يانا بولدى دارا بىلە ھەمىنە بەرد،
 كى بەدخاھىدىن كۆككە تېگۈردى گەرد.
 يانا مۈلك ئاچماقتە قىلماي دەرەڭ،
 يۈرۈپ فەتھ قىلدى بىلادى فەرەڭ.
 چۇ بولدى مۇتە ئاندا بولغان ئۇلۇس،
 قىرىم بىرلە فەتھ ئەيلەدى ئەندەلۇس.
 يەنىب، مىسىر فەتھىغە قىلدى سىتىز،
 سىپەھر ئۇنى مىسىر ئۆزىرە ئەتتى ئەزىز.
 كۆرۈپ تەبىئى ئول مەرزىن ئاشنا،
 قىلىپ ئۇندا ئىسكەندەرىيە بىنا.
 چۇ زەردۇشت دەفئىغە قىلدى غۇلۇ،
 ئۇلار ئوتىغە تىغ ئىلە ئۇردى سۇۋ.
 ئىراقى ئەجەم سارى قىلغاچ خىرام،
 ناۋا تايىتى ئاھەڭدىن ئول مەقام.
 ئىراقى ئەرەپتە چۇ سوردى سەمەند،
 قۇدۇمىدىن ئولدى ئول ئەل بەھرەمەند.
 يانا ئەيلەدى ئەزىمى شامۇ ھەلەب،
 نەسب ئولدى ئول يەرگە كامۇ تەرەب.
 يەمەن سارى چىقتى نىچۈككىم سۇھەيل،
 ئەقىقى ئولغالى تاشلەرى قىلدى مەيل.
 يەر ئۆپەككە چۈن مەككە ئەزىمى قىلىپ،
 قەبۇلى ئۇچۇن ئول ئەشەك ئاچىلىپ.
 قىلىپ ئەزىم ئەندىن سەۋاھىل سەرى،
 قويۇپ يۈز ئاجايىپ مەراھىل سەرى.
 يانا ئەيلەبان فارس فەتھىغە ئەزىم،
 مۇيەسسەر بولۇپ ئەيلەمەي كىيىنۇ رەزىم.
 ئاچىلغاچ بۇلار شاھى فەرخۇندە فال،
 سائادەت بىلە قىلدى ئەزىمى شىمال.
 چۇ مۈلك ئالتەلى دەئۇ خورەزم ئىتىب،
 تەۋەججۇھ بىلە فەتھى خارەزم ئىتىب.
 چىكىپ رەئىيەتى مېھرى ئىشراقنى،
 يارۇق ئەيلەبان دەشتى قىپچاقنى.
 چۇ بۇ ناھىيەتدىن ئاناتاب ئولۇپ،
 ئىنانگىرى ساقسىنۇ سەقلاپ ئولۇپ.

ھەكىم ئويلاپكەم كىرگۈزۈپ ئەردى يول،
 ئادالەت خەۋاسىن بىلىپ ئەردى ئول.
 كى ئالەم ئالۇرغە بولۇر مۇنتەھى،
 بۇ سۆز فىكىرىدە خاتىرى ئاگەھى.
 تەئەمبۇل قىلۇر ئەردى ھەددىن قۇزۇن،
 چىكەر ئەردى ئەندىشە تارىن ئۇزۇن.
 چۇ ئەدلۇ شۇجائەت ئاڭا يار ئىدى،
 يانا راي ئىلە ھىكەمەتى بار ئىدى.
 قۇياش دەك سىپەھر ئۆزىرە تارتىپ ئەلەم،
 يۈرۈپ ئالدى ئالەم يۈزىن يەككەلەم.
 ئول ئىشلەركى ئول قىلدى ئافاق ئارا،
 كىشى قىلمايدى بۇ كۈھەن تاق ئارا.
 بۇ ئەجۇبەلەركىم ئاڭا بەردى دەست،
 جاھاندارلەر قەدرى تاپتى شىكەست.
 نىكىم قىلدى ئول دىسە ئىپتىيائى كىشى،
 تۈگەنمەس ئوقۇپ قەرنلەر ئول ئىشى.
 بارى قىلغانىن دىسەك ئاسان ئىسەس،
 دىگەنگە تۈگەتەكلىك ئىمكان ئىسەس.
 مۇناسىب بۇ كەلدىكى ھەرھال ئىلە،
 دىسەم ئەۋۋەل ئەھۋالنى ئىچىمال ئىلە.
 كى كامىم راۋا ئەيلەمەش بولغايمەن،
 ھەدىسىن ئادا ئەيلەمەش بولغايمەن.
 يانا قىسەسەسىغە تەئەققۇل قىلىپ،
 تەۋارىخىغە كۆپ تەئەمبۇل قىلىپ.
 ئۆمۈرىدە ئولچە غەرايىپ دۇرۇر،
 كى ئول ئىشتا كۆپرەك ئاجايىپ دۇرۇر.
 جۇدا ئەيلەبان كىزىپ ئالايىشىن،
 ئاڭا ئەيلەسەم نەزىم ئارايىشىن.
 ھەماناكى ئول شاھى دەۋلەتپاناھ،
 بۇرۇن رۇم تەختىغە كىم بولدى شاھ.
 مۇخالىققە قەسدى ھەلاك ئەيلەدى،
 كى ئەندادىن ئول يەرنى پاك ئەيلەدى.
 چىرىك چەكتى ئەندىن سۇڭ ئىستەب كۈندە،
 جاھان ئىچرە ئەيلەرگە فەتھى بىلاد.
 بۇرۇن تارتىبان رەزىم ئۇچۇن تىغى كىن،
 يۈرۈپ ئەيلەدى ئەزىمى مەغرىب زەمىن.

چۇ قىلدى مەساھەت مەسالىك ئارا،
ياغاچ ئەنئىتى تەئىين مەمالىك ئارا.
تەنابىكى مەساھ قىلدى قۇلاچ،
قىلىپ ئون ئىككى مىڭ قەرى بىر ياغاچ،
ئۇنىڭ سەئىدىن تاپتى بارى سەبىل،
نىشانى قاپھان بىر ياغاچ ئولسا مىل.
مەنازىلدا تەرھى رەبات ئەيلەدى،
كى ئاندى مۇسافىر نىشات ئەيلەدى.
چۇ مەئمۇرىنى تۈزدى قىلماي دەرەڭ،
تېڭىز مەيلى قىلدى نېچۈككىم نەھەڭ.
سۇ ئۆزى سۈرۈپ بىننەھىيەت كېسە،
سالىپ ئۇندا بارى كېرەكلىك نەسە.
نېچە يىل سۇ ئۆزى خىرام ئەيلەدى،
جەزايرىدە ئاھى مەقام ئەيلەدى.
ھەق ئەسلىدىن بەھرى زاخىر ئارا،
بىلادىكىم ئەردى جەزاير ئارا.
بارىن فەتھ قىلدى سۇ ئۆزى بۇرۇپ،
بىرىن چۈن ئالىپ، ئىلگەرىدەك سۈرۈپ.
چۇ يەر قالىپ ئالماغان سۇردە ھەم،
بۇ ئىشلار بىلە بولماي ئاسۇدە ھەم.
سۇ مەۋجى كەبى ئىزتىراپ ئەيلەدى،
مۇھىت ئورتاسىغا شىتاب ئەيلەدى.
چۇ بولدى يېرى نوقتەگاھى مۇھىت،
قۇيى سۇۋۇ ئۈستۈن سىپەھرى بەست.
قىلىپ سۇۋۇ تۈپىن كۆرمەك ئەندىشەئى،
ھەمۇل ھىكەت ئەھلى ياساپ شىشەئى.
كېرىپ شىشەغە رەنجۇ تەشۋىر ئىلە،
ئۇنىڭ ئاغزىنى بىركىتىپ قىير ئىلە.
تەنابىكى بولغاي نېچە دىڭ قەرى،
ئىشلىگەن كىلۇر چاغدا دەريا سەرى.
بىر ئۈچىن قىلىپ شىشە دەۋرىدە رۇست،
يانا بىر ئۈچىن تۇتۇرۇپ ئەلگە چۈست.
بۇ يەڭلىغ قىلىپ چۆكتى دەريا قۇيى،
ئۇنى قەئىرىغە چەكتى دەريا سۈيى.
غەرايىبىكى دەريادا بولغاي نەھان،
ئۇڭا زاھىر ئولدى جاھان دەر جاھان.

چۇ ئازىم بولۇپ جانىبى ئاسۇ رۇس،
بولۇپ يۈزلەرى ۋەھىدىن سەندەرۇس.
تۇشۇپ چەركەسۇ گورجە سارى يولى،
بولۇپ بارچە گۇرجىيۇ چەركەس قولى.
شىمال ئەھلىن ئەسلىغە غەرق ئەيلەبان،
تەۋەججۇھ قىلىپ ئەزىمى شەرق ئەيلەبان.
چۇ مەنزىل قىلىپ مۈلكى فەرخانى،
كېسىپ ئۇل گۈلىستاندا ھەر خارنى.
چۇ مەئبەر بولۇپ ماۋەرەننەھىر ئاڭا،
ياسالىپ سەمەرقەنددەك شەھەر ئاڭا.
چىگىل بىرلە ياغمادىن ئەيلەپ ئۇبۇر،
نېچۈككىم، چەمەندىن سەباۋۇ دەبۇر.
يۈرۈپ چىنغە بولغاندا مەسەندىشىن،
كەمەر باغلاپ ئالىندا خاقانى چىن.
يانا ھىند سارى قىلىپ تۈركتاز،
بولۇپ كېد قۇللۇق بىلە چارەساز.
بۇزۇپ ھىندۇ چىن ئىچىرە بۇتخانىلەر،
ياساپ تائەت ئەھلىغە كاشانىلەر.
چۇ رەفئە ئەيلەبان كۇفر يەڭلىغ ئۇيۇپ،
يېرىپ رەھنەۋەردىغە ئەزىمى جەنۇپ.
ئۆتۈپ سىند ئىلە كېچۇ مۇكران سارى،
ھەم ئاندىن قىلىپ ئەزىم كىرمان سارى.
خۇراسان ھاۋاسىدا تاپقاچ ھايات،
ياساپ ئۇندا شەھرى نېچۈككىم ھىرات.
سېپاھان سارى دەشت قىلغاندا تەي،
بىنا ئەيلەبان شەھرى ئانداقكى رەي.
چۇ فەتھ ئولدى ئالەمدەغى مەرزۇ بوم،
كۆڭۈل جەمە ئىتىپ ئەيلەدى ئەزىمى رۇم.
نېچە ۋەقت ئولۇپ ئەيش ئىلە جامگىر،
كۆڭۈل تاپمادى ئۇندا ئارامگىر.
يانا قەتلىە ئالەمدە سەيىر ئەيلەدى،
مەمالىكىدە بۇنىيادى خەيىر ئەيلەدى.
غەرىب ئىشلاردىنكى يوق ئاڭا ھەد،
بىرى ئەردى يەنجۇج ئالغە سەد.
مەساھەت قىلىپ بارچە ئافاقنى،
نى ئافاقكىم چەرخى نوھ تاقنى.

ئۇلاردىن رەۋا ئەيلەبان كامىنى،
 كېمە ئىچىرە قويدى يانا گامىنى.
 ۋە لېكىن بۇ سۆزدە ئېرۇر ئىختىلاق،
 يېرىدە دىمەكتىن ئەمەسمەن مەئاف.
 يانا ئەزم قىلدى قۇرۇغلۇققا بات،
 چىقىپ ئەيلەدى ئەزمى ئابىھايات.
 قارانغۇدا ئەيلەپ يارۇغلۇق تەلەپ،
 ئۇنى تاپمايىن قايتتى خۇشك لەپ.
 قۇرۇغلۇق ئارا خىزىر ئولۇپ رەھبەرى،
 تېڭىز ئىچىرە ئىلياس ئىدى ياۋەرى.
 بۇ ئىشلار قىلىپكىم كىشى قىلمايىن،
 كىشىدىن بۇ نەۋۋ ئىشلار ئەيتىلمايىن.
 ۋەلايەت قىلىپ تەڭرىدىن مۇلتەمەس،
 نۇبۇۋەتقە داغى تاپىپ دەستىرەس.
 بولۇپ ئانچە دەۋلەت مۇيەسسەر ئاڭا،
 يانا ئانچە كىشۋەر مۇسەڭخەر ئاڭا.
 كى سەبتىغە يۇنسا كىشى خامەئى،
 كېرەكتۈر رەقەم تاپسا «شاھنامە» ئى.
 ۋە لېكىن بۇ دەفتەردە گۈنچەيىشى،
 ئەمەس سىققۇدەك بارچە ئارايىشى.
 زەرۋرەتدىن ئەلقىسسە ھەرھال ئىلە،
 ئۇنىڭ قىسسەسىن سۈردۈم ئەجىمال ئىلە.
 ئادا بولدى ھەر بەيت ئارا دەفتەرى،
 ھەر ئوي ئىچىرە قىلدىم نىھان كىشۋەرى.
 تامامى بۇ ئەردىكى قىلدىم ئادا،
 ۋەلى ئەمدى تەۋفىق بەرسە خۇدا.
 سۇنۇپ پەنچە كۈللىي ئىشى سارى قول،
 قىلاي نەزمىكم ئەسل بولغاي ھەمۇل.
 ئۇلاردىن بىرى ئەردى دارا ئىشى،
 كىم ئۇل نەۋۋ ئىش ياد بەرمەس كىشى.
 بۇ نەۋۋ ئەردى ئۇلكىم مەلىك فەيلەقۇس،
 كى رۇم ئەھلى ئەردى ئاڭا خاكبوس.
 جاھان خۇسرەۋ ئۇل چاغدا دارا ئىدى،
 ئاڭا شاھلىغ ئاشكارا ئىدى.
 كەيانىيلار ئورنىدا ئافاڭگىر،
 كېلىپ پۇشت - بەر پۇشتى ساھىب سەرىر.
 ئۇمۇرىدا ئايىنى لۇھراسىبى،
 سىپاھىدا قانۇنى گۇشتاسىبى.
 بولۇپ كۆپ كەيانىي ئىش ئىھداس ئاڭا،
 تېگىپ بەھمەنىي مۈلك مېراس ئاڭا.
 جاھانباغلىغ ئەرىدە خۇسرەۋ نەجاد،
 ئۇڭاچەكى كەيخۇسرەۋۇ كەيتۇباد.
 جاھان مۈلكىدە مۇستەقىل پادىشاھ،
 ئۇڭا تاپشۇرۇپ شاھلەر تاجۇ كۇلاھ.
 مەمالىكىدە ھەر ساھىبى تەختۇ تاج،
 ئۇڭا يەتكۈزۈپ پېشكەش يا خىراج.
 بىرى فەيلەقۇس ئەردى ئۇل خەيل ئارا،
 خىراجىنى بەرگۈچى بېماچارا.
 خىراج ئۇل نىمەكىم مۇقەررەر ئىمىش،
 ھەماناكى مەك بەيزەئى زەر ئىمىش.
 چۇ ئۇل قىلدى دەپىرى فائادىن خىرام،
 سىكەندەر ئۇڭا بولدى قايىم ھەقام.
 بار ئەردى چۇ مۈلك ئۇلدى تەئىپىن ئۇڭا،
 بۇ يەڭلىغى شەرھ ئەتتىم ئايىن ئۇڭا.
 ھەم ئەۋەلغى يىل تارتىپان تىغى كىن،
 قىلىپ زەڭ شاھى بىلە بىغى كىن.
 تاپىپ تىغىنىڭ بەرقى چۈن ئىشتىئال،
 كۈيۈپ زەڭى ئاندىن نېچۈكىم زۇگال.
 تۆكۈپ ئەردى قان ئانچە ئۇل خەيلىدىن،
 كى زەڭ ئەھلى رۇخسارى ئۇل سەيلىدىن.
 قارا داغلاردەك بولۇپ ئاشكار،
 بولۇپ يەر يۈزى ئۇيەلكىم لالەزار.
 ئىكى، ئۈچ يىل ئىچىرە نېچە بويىلە رەزم،
 قىلىپ ئەردى ئۇل شاھى فەرخۇندە ئەزم.
 كى بارىدا ئەنداسى مەنكۈب ئىدى،
 كىرىپ ئىلگىگە ئۇلچە مەتلۇب ئىدى.
 بۇ فۇرسەتدە فەتھ ئەيلەگەن مەرزۇ بۇم،
 بولۇپ ئىككى - ئۈچ ئانچە كىم مۈلكى رۇم.
 قىلىپ خەيلىن ئەنداغە ئانداق دەلېر،
 كى بولغاي قۇلان قەسىدىدە نەررە شېر.
 شۇكۇھى ئاشىپ بەھرى زەخخاردىن،
 لىۋاسى ئۆتۈپ چەرخى دەۋۋاردىن.

ئۇلاردىن رەۋا ئەيلەبان كامىنى،
 كېمە ئىچىرە قويدى يانا گامىنى.
 ۋە لېكىن بۇ سۆزدە ئېرۇر ئىختىلاق،
 يېرىدە دىمەكتىن ئەمەسمەن مەئاف.
 يانا ئەزم قىلدى قۇرۇغلۇققا بات،
 چىقىپ ئەيلەدى ئەزمى ئابىھايات.
 قارانغۇدا ئەيلەپ يارۇغلۇق تەلەپ،
 ئۇنى تاپمايىن قايتتى خۇشك لەپ.
 قۇرۇغلۇق ئارا خىزىر ئولۇپ رەھبەرى،
 تېڭىز ئىچىرە ئىلياس ئىدى ياۋەرى.
 بۇ ئىشلار قىلىپكىم كىشى قىلمايىن،
 كىشىدىن بۇ نەۋۋ ئىشلار ئەيتىلمايىن.
 ۋەلايەت قىلىپ تەڭرىدىن مۇلتەمەس،
 نۇبۇۋەتقە داغى تاپىپ دەستىرەس.
 بولۇپ ئانچە دەۋلەت مۇيەسسەر ئاڭا،
 يانا ئانچە كىشۋەر مۇسەڭخەر ئاڭا.
 كى سەبتىغە يۇنسا كىشى خامەئى،
 كېرەكتۈر رەقەم تاپسا «شاھنامە» ئى.
 ۋە لېكىن بۇ دەفتەردە گۈنچەيىشى،
 ئەمەس سىققۇدەك بارچە ئارايىشى.
 زەرۋرەتدىن ئەلقىسسە ھەرھال ئىلە،
 ئۇنىڭ قىسسەسىن سۈردۈم ئەجىمال ئىلە.
 ئادا بولدى ھەر بەيت ئارا دەفتەرى،
 ھەر ئوي ئىچىرە قىلدىم نىھان كىشۋەرى.
 تامامى بۇ ئەردىكى قىلدىم ئادا،
 ۋەلى ئەمدى تەۋفىق بەرسە خۇدا.
 سۇنۇپ پەنچە كۈللىي ئىشى سارى قول،
 قىلاي نەزمىكم ئەسل بولغاي ھەمۇل.
 ئۇلاردىن بىرى ئەردى دارا ئىشى،
 كىم ئۇل نەۋۋ ئىش ياد بەرمەس كىشى.
 بۇ نەۋۋ ئەردى ئۇلكىم مەلىك فەيلەقۇس،
 كى رۇم ئەھلى ئەردى ئاڭا خاكبوس.
 جاھان خۇسرەۋ ئۇل چاغدا دارا ئىدى،
 ئاڭا شاھلىغ ئاشكارا ئىدى.
 كەيانىيلار ئورنىدا ئافاڭگىر،
 كېلىپ پۇشت - بەر پۇشتى ساھىب سەرىر.

دۇنيانىكى، بولغاي سازاۋەر ئاڭا،
جۇلۇس ئەمرى ئەيلەب جاھاندار ئاڭا.
چۇ ئولتۇردى قاسىد تىكىپ يەرگە كۆز،
نې يەرا ئاڭا سۈرمەيىن دەرگە سۆز.
سكەندەر شۇكۇھى قىلىپ لال ئۇنى،
قايۇ لاللىم دەڭۇ بېھال ئۇنى.
قىلىپ شاھ ئاندىن بۇ مەئىنى فەھم،
كى فەررۇ شۇكۇھى ئاڭا سالىدى ۋەھم.
سۆز ئەيتىپ ئۇنىڭ سارى سالىماي كۆزىن،
ئۇڭا تېگۈركىم، تاپتى قاسىد ئۆزىن.
كۆڭۈل باسقانىن چۈنكى فەھم ئەتتى شاھ،
سەۋال ئەتتى شاھانە ئەيلەب نىڭاھ.
كى: «دارا شاھى كامران خوشمۇدۇر؟
ئۇڭا مۈلك ئايىنى دىلىكەشەيدۇر؟»
قوپۇپ يەر ئۆپۈپ بەردى قاسىد جەۋاب،
يانا كامكارانە قىلدى خىتاب.
كى: «بۇ نەۋۇ كەلىپكەتە كامىڭنى ئەت،
نېكىم دېدى دارا پەيامىڭنى ئەت!
يانا يەر ئۆپۈپ قاسىدى رەھىزىرام،
دېدى: «كى شەھەنشاهى ئالى مەقام!
چۇ سوردۇڭ سۆزۈمنى ئەرۇر ناگۇزىر،
كى بولغايمەن ئالىڭدە فەرمانپەزىر.
ھامانا بۇرۇنراق مەلىك فەيلەقۇس،
كى رۇم ئاندىن ئولمىش ئىدى نەۋۇ ئەرۇس.
قىلىپ ئەردى مىڭ بەيزە ھەر يىل قوبۇل،
زەرى مەغرىبىدىن تاپارغە ۋۇسۇل.
بولۇپ ئەرمىش ئۈچ يىللىكى ئۇل كامىياب،
بولۇبتۇر بېھىشت ئىچرە ئارامىياب.
بۇ ئۈچ يىلغى تەقسىم تاپقان خىراج،
كى ئاندىن ئىدى دوستلۇققا رىۋاج.
مەگەر شاھ دىۋانغە كەتەمىش،
يىتەر مەخزەن ئىچرە مەگەر يەتەمىش.
مېنىڭ كەلگەنمىدىن بۇ ئەردى مۇراد،
كى گەر لوتقى ئىتىپ شاھى ئالى نەجاد،
ئۇنى بەرسە، ئەيلەپ ھىساب ئەلتەيىن،
يوق ئەرسە نە ئەيتۇر، جەۋاب ئەلتەيىن».

قىلىپ تىغى بەرقى جاھانسۇزلۇق،
يۈزى مەشەلى ئالەمفرۇزلۇق.
خەيالى ئارا ئۇرمايىن تابۇ پېچ،
جاھانگىرلىك فىكىرىدىن ئۆزگە ھېچ.
نې ئافاقنى ئۆزىگە كەڭ كۆرۈپ،
نې ئافاقنىڭ شاھلەرىن تەڭ كۆرۈپ.
ئاتاسى ۋافاتىدىن ئۈچ يىل ئۆتۈپ،
ئىشى لېك ئون ئانچە رىقەت تۇتۇپ.
بۇ ئۈچ يىل ئارا كۆڭلىگە يەتمەيىن،
خەيالىغە بەلكىم خۇتۇر ئەتەيىن،
كى داراغە بولغاي ئىشى ئېھتىياج،
ئاڭا خۇد نې يەتكەيكى بەرگەي خىراج.
بىراۋكىم ئەزەلدىندۇرۇر رىقەتتى،
ئۆزىدەك رەفئە ئوق ئەرۇر ھىممەتى.
بۇ كىم بولغۇسى خەسەم دارا ئاڭا،
كېرەك زاھىر ئەتمەك مادارا ئاڭا.
ۋەيا مۈلكۈ چاغىغە قىلماق نەزەر،
ئۇنىڭ كۆڭلىگە مۇتلەق ئەتەيى گۈزەر.
قاچان قىلسالار كىن ئىكى نەررە شېر،
ياقىنىكىم، بولۇر نەۋجۇۋانراق دەلېر.
قاچان كىن چاغى بولغاي ئەندىشەسى،
كى كۆپرەكدۇرۇر خەسەمنىڭ پېشەسى.
ئىكى ئەجدەھا بولسەلەر كىنەسەنج،
تەفاۋۇت نە، كۆپرەك ئەسا يەردە گەنج.
تېڭىزدا بالىغ بولسا ھەددىن ئۇلۇغ،
نەھەڭ ئولماس ئاسىبىدىن قايغۇلۇغ.
سكەندەرگە كىم ياۋەر ئەفلاك ئىدى،
بىسات ئىچرە ھەر كۈن تەرەفناك ئىدى.
كى دارا قاشىدىن يېتىشتى رەسۇل،
ئۇنىڭ ئاستانغە قىلدى تۈزۈل.
پەرەستەندەلەردىن چۇ بار ئىستەدى،
ئۇنى ئالىغە شەھرىيار ئىستەدى.
قەدەم ئۇرغاچ ئوق كۆردى چۇن شاھنى،
سۈپۈردى يۈزى بىرلە دەرگاھنى.
پەرەستەندەلىق رەسمى چۇن ئىتىپ،
سۆزىگە دۇئانى سەراغاز ئىتىپ.

سكەندەرگە كەلدى بۇ سۆز بەس قاتىغ،
 غەزەب زەھرىدىن كامى بولدى ئاچىغ.
 يۈزى رەڭگى كۆرگۈزدى ئۆتدىن نىشان،
 بولۇرغە جاھان ئىچرە ئاتەش فىشان.
 يانا لەھزەڭنى باشىن ئەيلەپ قۇيى،
 ھەمۇل ئوت ئۆزە ئۇردى ھىكەت سۈيى.
 كى ئىراتى ھىلىمۇ كامالى خىرەد،
 غەزەب خەيلى ئەندىشەسىن قىلدى رەد.
 كۆتەردى باشىن سۆزگە ئاغزىن ئاچىپ،
 جەۋابىغە ئۇنىڭ جەۋاھىر ساچىپ.
 دېدى: «ئەيت داراغە مەندىن سالام،
 سالام ئەيتقاچ بويىلە يەتكۈر پەيام.
 كى شاھلىتىكى، يوقتۇر باقاسى ئۇنىڭ،
 ئەمەس جۈز فانا ئىتتىھاسى ئۇنىڭ.
 بۈگۈن تاڭلىلىغ ئۈچۈن كۆرمە رەنج،
 كى قويغايىسەن ئەلبەتتە گەنج ئۆزەر گەنج.
 خەزاينىكى يىغدىڭ ئەدەددىن فۇزۇن،
 ساڭا رەنج تېگۈردى ھەددىن فۇزۇن.
 بۈكسە يىغدىڭ ئەۋۋەل تاپ ئەندىن ئەسغ،
 قاچان تاپساڭ ئەندىن ئەسغ، ئۆزگە يىغ.
 ئىشىكىم زەرەر نەفەدىن بولسا كۆپ،
 ئەمەس قىلىماغى ئەقىل ئالىندە خوب.
 ساڭا نەفە يېرىق، بىزگە ئەندىن ئەلەم،
 ئۆزۈڭگە يېتۈرمە ئەلەم، بىزگە ھەم.
 تىلەپ بەيزە كۆپ بولسا مېھنەتتە تۇش،
 ھاۋا تۇتتى ئۇل بەيزە بەرگۈچى قۇش.
 ئەگەر تەبىئىي ئۇلدى نەسەتپەزەر،
 ئەمەس بىزگە ھەم دوستلۇقتىن گۈزەر.
 ۋە گەر پەند كۆڭلۈڭگە يوق سۈدەند،
 سۆزۈڭ بىزگە داغى ئەمەس دىلپەسەند.
 باشىڭدىن بۇ بېھۋەدە سەۋداغى قوي،
 خەيلىڭدىن ئۇششۇ تەمەننىنى قوي.
 ئاڭاكىم ئەرۇر نوكتەدانۇ زەرىنى،
 ئۇلۇغ ئىش دۇرۇر تانىماغلىغ ھەرىنى.
 ساڭا ناناۋانلار بىلە تۇشتى ئىش،
 مېنىڭدەك كىشى بىرلە ئىش تۇشەمىش.

گۈرۈھىكى ھەر يىل ئالۇرسەن خىراج،
 ساتىپسەن ئۇلارغە بىرەر ئەسكى تاج.
 خىراج ئالماق ئاندىن ئەمەس دىلپەزەر،
 كى ھەم تاجبەخش ئولسا، ھەم تەختىگەر.
 نەھەڭگەكى بەھر ئىچرە بېياك ئەرۇر،
 گەر ئۇل سوۋدا يۈزىڭ دۇرى پاك ئەرۇر.
 نې نەۋۇ ئولغاى ئاندىن خىراج ئىستەمەك،
 سوۋدا دۇررى كۆپ بولسا باج ئىستەمەك.
 بۇ يەتلىغ تەماننى قىلغان بەسپ،
 ئۆزىن سوۋدا قىلدى بەلىغ تۆتەسى.
 خىرەدەندىلىغ كەلدى خۇرسەندلىق،
 قۇلايسىز تەمەدۇ ناخىرەدەندىلىق.
 چىكىپ بېجىمەت بويىلە خارىج نەۋا،
 ئارامىزدا كۆرمە خۇسۇمەت راۋا!
 گۇمان ئەتمەكەم مالۇ جاھىڭ سېنىڭ،
 ئىش ئولغاندا بولغاى پاناھىڭ سېنىڭ.
 دىمە يەر كۆتەرمەس ئەدەدسىز چېرىك،
 ساڭا تىغىم ئالىندا تۇتقاى ئىلىك.
 ساڭا كۆپ ماڭا ئازراق ئەرسە سىپاھ،
 ئەرۇر بەرگۈچى ئازۇ كۆپكە ئىلاھ.
 كېرەك دەستىگەر ئولسا دەۋلەت ئىشى،
 يوق ئەرسە نېتەر كۆپ چېرىكىنى كىشى؟
 تۈگەتگۈنچە سۆزىن شاھى نوكتەگو،
 مەھابەت ئەشتىگۈچىنى قىلدى سۆۋ.
 قويۇپ قاسدى ناناۋان تۇتتى يول،
 ۋەلې نې تىرىك، نې ئۆلۈك ئەردى ئۇل.
 سالىب تېزەرەك ھەر نەفەس گامىنى،
 چۇ داراغە يەتكۈردى پەيغامىنى.
 جەۋابىنى دارا ئەشتىكەچ تامام،
 تەغەيپۇر تاپىپ بويىلە سۈردى كالام.
 كى «ھەر كەڭگە بۇ نەۋۇ ئەفسانەدۇر،
 تەسەۋۋۇر قىلۇرمەنكى دېۋانەدۇر.
 ۋەيا مەست ئەركىنكى، بۇ سۆزىنى،
 دىگەن چاغدا بىلەيدۇرۇر ئۆزىنى؟
 ۋە ياخۇد ئەرۇر تىغلى بى ئەقلى راى،
 كى ئەرمەس سۆزىدە خىرەد رەھنەماي.»

چۇ بۇ نوكتەلەردىن سەۋال ئەيلەدى،
راۋان مۇستەمىئە شەرھى ھال ئەيلەدى.
كى: «نې تەلبە فەھم ئەتتىم ئۇنى، نې مەست،
خۇد ئەرمەس يانا تىغلى غەفلەتپەرەست.
ئەرۇر ھەم خىرەد يارۇ ھەم ھۇشەند،
ھەدىسى رەفئۇ جەنابى بەلەند.
بولۇپ ئىلىمۇ ھىكمەتتە ھەمدەست ھەم،
دەلاۋەر سىغەتدۇر، زەبەردەست ھەم.
نې ھاجەت سىغاتىن بايان ئەيلەمەك،
بولۇر سۆزلەردىن ئايان ئەيلەمەك.
شۇ كۈنى بىلە فەرىدىن ھىچ ئەھەد،
تاپا ئالماي ئالدا سۆز دەرگە ھەد.
نېچەكەم نەزەر ئەيلەسەم ھەر سەرى،
ئۇنىڭ پىكىرى ئەرمەس دۇرۇر سەرسەرى».
بۇ سۆز قىلدى دارانى ئۇل نەۋد تۇند،
كى بولدى ئەجەل تىغى ئاللىدا كۇند.
غەزەب ئوتىنى ئەيلەدى شۇئەل خېز،
كى تۇشتى فەلەك جەۋفەدە رۇستەخىز.
ئۇل ئوت قوزغالان سالدى دەۋران ئارا،
نې دەۋران ئارا، چەرخى گەردان ئارا.
بۇيۇردىكى قاسدىنى بەند ئەتتەلەر،
سىياھ چال سارى ئاللىب كەتتەلەر.
دېدى: «گۆدەگى بەندەزادەم مېنىڭ،
جانىيەتكەشى خانەۋادەم مېنىڭ.
ھەم ئاباسى بۇ خانەدان بەندەسى،
ھەم ئەجدادى ئەجدادىم ئەفگەندەسى.
نەزەر ئەيلەسەم ئەقىل مېزانىغە،
كىم ئولغايدىكى، كىرگەي كىشى سانىغە.
كى ئۇنىڭ سۆزىن سۆز ھىسابى تۇتۇپ،
ۋەيا مەن دىگەن سۆز جەۋابى تۇتۇپ،
تۇزۇپ شەرھ ئەيلەردە دېباچەئى،
ياساب بەھر ئاللىدە دەرياچەئى.
نې مەندىن تەۋەھھۇم، نې ئەلدىن ئۇيات،
بۇ غايەتتە شەرھ ئەتكەي ئەندىن سىغات.
ئۇنىڭ دەفئى ئەسبابىن ئەڭ تۈزەي،
ئۇغا ئۇل كىم ئەركانلىگىن كۆرگۈزەي.

بىرەي گوشمالىكى ھەر بەدىگال،
تۈزەلگەي چۇ ياد ئەتكەي ئۇل گوشمال».
زەبان ئاۋەرى ئەۋۋەل ئىستەتتى چۇست،
دېمەكتە دەلېرۇ ئاداسى دۇرۇست.
ئۇغا سۆزلەر ئەيتىپ ئىتىك داسدەك،
ئىتىك داسدەك يوقكى ئاللىاسدەك.
يانا بەردى چەۋگانۇ گوي ئۇغا،
قىلىپ مۇندا ھەم گوفتۇگۇي ئۇغا.
يانا بىر ئەدىش كۈنچۇدى بېسپاب،
بېرىپ، ئۇندا ھەم قىلدى سۆزلەر خىتاب.
ئۇزاتىپ ئۇنى، تىكتى يولىغە كۆز،
كى تا، نې كېتۈرگەي جەۋابىغە سۆز.
چۇ ئۇل يەتتى قەتئى مۇسافەت قىلىپ،
قىزىل تىلىنى باشىغا ئافەت قىلىپ.
سكەندەرگە ئەرز ئەتتى ئەھلى ۋۇسۇل،
كى، «دارا قاشىدىن كېلىمدۇر رەسۇل».
دېدى شاھكى قاسدىنى كەلتۈردىلەر،
قارا يەرنى گەردۇنغە يەتكۈزدىلەر.
سكەندەرگە چۈن تۇشتى قاسد كۆزى،
ئۇنۇت بولدى ئاغزىدا ئەيتۈر سۆزى.
شۇ كۈھى ئۇنىڭ جىسمىدىن ئالدى تاب،
ۋىقارى سالىپ كۆڭلىگە ئىزىتراپ.
يەر ئوپتىيۇ ئەرزى دۇئا ئەيلەدى،
رسالەت تەرىقىن ئادا ئەيلەدى.
دېدى شاھكى: «ئەرز ئەت سۆزىڭ بارىنى،
بايان قىل، خەيالىڭ نەمۇدارىنى!»
دېدى ھامىلى راز ئەيلەپ سۇجۇد،
كى: «جانىڭغا ھەقدىن تۈمەن مەڭ دۇرۇد.
يوق ئاللىگە سۆز دەرگە يارا ماڭا،
ۋەلې دەي دىگەن سۆزنى دارا ماڭا.
نې سۆزكىم دىمىش ئۇل دىسەڭ ئەرز ئىتەي،
دىسەڭ يوق قەياندىكى كەلدىم، كېتەي».
سكەندەر زەمىنىغە سادى بىلىك،
كى: «باردۇر كېتۈرگەن كەلامى ئىرىك».
دېدىكىم: «پەيام ئەتتى دارايى دەھر،
ئادالەت بىلە كىشۋەرارايى دەھر.

كى رەسمى قەدىمىيىكى، دەرلەر خىراج،
كى يوق بىزگە ئالماققە خۇد ئېھتىياج.
ۋەلى شاھلەركىم ئەرۇر بەندەمىز،
نې ھۆكىمكى قىلساق سەرەفكەندەمىز.
مۇنى بەرمەك ئىزھارى تائەتدۇرۇر،
بىزىڭ ھۆكىمىزگە ئىتائەتدۇرۇر.
ئاتاغىغە زامانىكىم ئەردى ھايات،
بۇ خىزمەت ئارا زاهىر ئەتتى سەبات.
چۇ سەن تاپتىڭ ئۇنىڭ مەقامىغە يىل،
كېرەك قىلساڭ ئەردى نىكىم قىلدى ئۇل.
ئىتائەت تەرىقىن شىئار ئەتىدەڭ،
نىكىم قىلدى ئۇل ئىختىيار ئەتىدەڭ.
ئىكى - ئۈچ يىل ئۆتتىيۇ ئۇل يەتمەدى،
كىشى ھەم ئۇنى باز جۈست ئەتىدەدى.
چۇ ئىش ھەددىن ئۆتتى يۇبۇردۇك كىشى،
كى بولغاي خىراج ئالماق ئۇنىڭ ئىشى.
دىمىشەن نېچە سۆزكى ھەددىڭ ئەمەس،
كىشى بىلسە ھەددىن، سۆز ئەنداق دېمەس.
ۋەلى نېۋۇچۈنكىم كىچىكدۇر ياشىڭ،
توقۇنماي دۇرۇر تاشقا ھەرگىز باشىڭ.
كى ئەيدۇك: جۇنۇنۇڭغە ئاغاز ئىمىش،
جاھالەت ساڭا كۆپۈ ئەقلى ئاز ئىمىش.
ئىشىڭگە يوق ئىسلاھ تەدبىردىن،
چۇ گۈدەكسەن، ئۆتتۈك بۇ تەقسىردىن.
كېرەك ئەمدى خىزمەتتى ناكام ئىتىب،
نې ۋەجھىكى قالمىش سەرەنجام ئىتىب،
ئاللىب قىلمايىن ۋەھم ئەزم ئەتكەيسەن،
رەفئە ئاستان ئۆپكەلى يەتكەيسەن.
يۈزۈڭدىن داغى رەفئە بولغاي ھىجاب،
ئىنايەت داغى كۆرگەيسەن بېھساب.
ئەگەر ۋەھىدىن ئىزتىراب ئەيلەسەڭ،
دىگەن ئەمردىن ئىجتىئاب ئەيلەسەڭ.
ۋە يا بولسا تۇغيانۇ جەھلۇ غۇرۇر،
كى سۆز رەددى زاتىڭغە كەلسە زەرۇر،
كى بىلەيسلىڭ ئىتىداسدۇر ئۇل،
كىچىك ياشلىغىڭ ئىقتىزاسدۇر ئۇل.

يۇبۇردۇم قاشىڭغە مۇناسىب نىمە،
بويۇن تولغاما، نامۇناسىب دېمە!
كېتۈردى بۇ سۆزنى دىبان نوكتەگوي،
ئارا يەرگە بىر سەۋلەجان بىرلە گوي.
كى گۈدەكلىڭىڭ چۈنكى غالىبدۇرۇر،
ساڭا گويۇ چەۋگان مۇناسىبدۇرۇر.
بۇدۇركىم كۆرۈنگەي ساڭا كۆزگە ئىش،
ۋە لېكىن ئەرۇر مۈلك ئىشى ئۆزگە ئىش.
ۋە گەر رەفئە قىلماي كۆڭۈلدىن خىلاف،
ئايان قىلساڭ ئەجىزىڭگە ئىتىراپ.
نىدائۇ ئولغان ئولسا مۇئەككەد ساڭا،
كى خۇد يوق ئۇل ئەندىشەغە ھەد ساڭا.
قويۇپ جەھل، ئۆز جانىڭغا رەھىم قىل،
سىپاھىم ھىسابىن بۇ كۈنجۈدچە بىل.
دىبان، قوپتى مەجلىسدىن ئەيلەپ شىتاب.
ئۇلۇغ زەرى ئارا كۈنجۈدى بېھساب.
كېتۈردىيۇ ئاغزىدىن ئاچتى تۈگۈن،
بىسات ئىچرە ئۇل زەرقىن ئەتتى نىگۈن.
دېدى: شاھدىن ھەركىم ئەتمەس ھەراس،
سىپاھىن بۇ كۈنجۈددىن ئەتسۇن قىياس.
تۈگەتكەچ سۆزىن نۆكتەگوي دەلېر،
جەۋاب ئىستەيۇ كۆز تىكىپ باقتى يېر.
چۇ قاسىد بۇ يەڭلىغ تەكەللۇم قىلىپ،
سكەندەر نىھانى تەبەسسوم قىلىپ.
تۈگەتتى چۇ خارىج تەمەننى بىلە،
سكەندەر سۆز ئاچتى تەمەننى بىلە.
كى: دارايى دەۋران شاھى پاكزاد،
كى بەرمىش تەرلىقى فەساھەتقە دادە.
ئۇنى سۆز چۇ ئىختىيار ئەيلەمىش،
ئەجەب نوكتەلەر ئاشكار ئەيلەمىش.
بۇ كىم شاھلارنى دېمىش بەندەسى،
سەرەفرازلەرنى سەرەفكەندەسى.
گورۇھىكى ئۆز لۇتقى بىرلە ئىلاھ،
ئۇلارنى قىلىبدۇر ئۇلۇس ئۆزرە شاھ.
كىشى ئۆزىگە بەندە قىلماق خىتاب،
ھاماناكى ئەرمەس تەرىقى سەۋاب.

چۇ قىلمىش سىپاھىغە تەشېھ ئۇنى،
ئەرۇر نۆكتەنى ئويىلە تەنبەھ ئۇنى.
مېنىڭ خەيلىغە كەلدى قۇشلۇق سەزا،
كىم ئۇل قۇشقە كۈنجۇددىن ئولغاي غەرا.
بۇيۇردىكى سۇردىلەر ئانچە تاۋۇق،
كى كۈنجۇد ھىسابىغە بولغاي ياۋۇق.
ئۇلار كەلتۈرۈپ دانە تەرمەككە زور،
كى بىر دانە ھەم قالماي ئەلتۈرگە مور.
بۇ دىققەتلەر ئەيلەپ سۈخەنۋارنى لال،
قايۇ لالكىم ئولتۇرۇپ ئىنقىئال.
بۇيۇردى راۋان شاھى ھىكمەتقىياس،
كى، بول ئەمدى دارا سارى رەھشۇناس.
ئەشتىگەن جەۋابىغىنى يەتكۈر ئۇڭا،
نې سۆزلەركى سۇردۇڭ ماڭا، سۇر ئۇڭا!
يانىپ قاسىد ئۇل سۆز خەراشى بىلە،
ئاياغى كېلىپ، باردى باشى بىلە.
چۇ داراغە بىلگەنلەردىن قىلدى فاش،
ئاداۋەت ئوتى كۆككە تېگۈردى باش.
قالىپ فەتنە خەيلىغە ئەھلى زامان،
ئەدەم كويىگە قاچتى ئەمىنۇ ئامان.
ئاياقچى، كېتۈر مەيلى تارتاي دەلېر،
چۇ سەرخۇش بولاي، گۈكەرەي ئانداقكى شىر.
كەرەي خەسەم ئارا ئويىلەكم شىرى مەست،
بارىخە بېرەي. بىر دەم ئىچىرە شىكەست،
مۇغەننىي، چاللىپ گەرم ھەنگامە تۈز،
سۇرۇدۇڭدا ئاھەڭى شاھنامە تۈز.
چۇ ئاھەڭى كىن ئەتتىلەر ئىككى شاھ،
دەلېر ئولسۇن ئۇل نەغمە بىرلە سىپاھ.
ناۋايى، جاھان ئىچىرە ئاشۇب ئەرۇر،
فەتنە سەرسەرى ئەمىنىيەتروب ئەرۇر.
بۇ ئاشۇبىدىن گەر تىلەرسەن ئامان،
ئامان تاپما مەي شۇغلىدىن بىر زامان،
زامان ئەھلىغە بولسا مىڭ ئىيتىلا،
ئەمەس مۇبتالا بادە ئىچكەن تولا.

ئۇلار قۇللۇغى ھەققە ئايىن ئېرۇر،
ئەگەر تەڭرى بەندەم دىسە چىن ئېرۇر.
بۇ سۆز كىم دېدى شاھى دەريا ئاتا،
شەك ئەرمەسكى باردۇر سەراسەر خەتا.
ئېرۇر شىرىك چۈن تەڭرىنىڭ شىركەتى،
كىرەر كۇفر يولغە بۇ فىكرەتى.
يانا ئۆلكى دەيدۇر مېنى تىغلۇ مەست،
داغى تەلبەلىك قەيدىغە پايىبەست.
بۇ ئۈچ ئىشكە بولغاي بىراۋ مۇتتەھەم،
كى چەككەي سۆزى كۇفر سارى ئەلەم.
يوق ئەرسە ئىكى شاھى ھەشەتەتە،
ئايان ئەتسەلەر مۈلك ئۆزى نىزا.
بىرى بولسا فەرزەن ئۇلۇغ بىر كىچىك،
بۇ سۆز دېمەس ئولسا ئۇلۇغدا بىلىك.
قوتانىڭ ئۇلۇغ قۇش ئارا سانى بار،
ۋەلې سۇغۇر ئالىندا نې جانى بار؟
يانا بۇكى، شاھ ئەيلەپ ئېھسان ماڭا،
بۇيۇرمىشۇرۇر گويۇ چەۋگان ماڭا.
ئەرور مۇندا بىر رەمىزى پوشىدە ھەرق،
تەفەئۇل ئارا بېنىھايەت شىگەرق.
كى يەر ھەيئەتنى ئەيلەبان جۈستۇجوي،
مۇدەۋۋەر تاپىبدۇرلەر ئەنداقكى گوي.
چۇ شاھ ئۇنى تۇتتى مۇسەللەم ماڭا،
ھەماناكى ھەق بەردى ئالەم ماڭا.
بۇ كىم ئىلگىمە سالدى چەۋگاننى،
مۇسەللەم ماڭا تۇتتى مەيداننى.
ھامانا چىقىپ مۈلك مەيداندىن،
مېنى بەھرەۋەر قىلدى چەۋگاندىن.
كى تامەن بۇ مەيداندا گوي ئۇرغايەن،
سەمەندىم قىلىپ گەرم پوي ئۇرغايەن.
ماڭا مۇجەللەلەر يەتتى ئاندىن بەسې،
كى مەمۇنەمەن ئۇل كامراندىن بەسې.
بۇ كۈنجۇدكى ھەم كەلدى ئۇندىن بۇيان،
ئۇنىڭ داغى رەمىزىنى ئەيلەي بايان:

مۇخالەفەت مەزەمىدە كىم سايىر ئىل مۇخالەفەتى مۇجىبى خانىمان
خارا بىلىغىدۇر ۋە سىلاتىغە ۋاقىت بولسا جاھان خارا بىلىغى

(ئىختىلاپنىڭ يامانلىغى توغرىسىدا؛ كىشىلەر ئوتتۇرىسىدا ئىختىلاپ بولسا
ئائىلىلەر خارا بولۇدۇ، پادىشاھلار ئوتتۇرىسىدا ئىختىلاپ بولسا
جاھان خارا بولۇدۇ)

قىلۇرلەر نەيەبەت ئۈچۈن ئىزتىراپ.
ئۇلار كىم تۈمەن بولدى ئايىنلار،
ئەمەت ئۈچۈندۇر بارى كىنلار.
ئۇلار كىم قوشۇن بەگلىگىن قىلدى فەن.
خەرابى بۈكۈم باشلاغايلار تۈمەن.
ئەرۇر چۈن تافاۋۇت بىلە ئۇل ئاساس،
ئەسافىلغە تەگرۇ بېھازەلقىياس.
قايۇ چۈرگە كىم ئۇندا بىر خەيىل ئەرۇر.
بارىخە يانا چەرگەگە مەيىل ئەرۇر.
قىلۇر ھەر بىرى سەئى يەتمەك بۇرۇن،
ھەمۇل مەقسەدى ئىچرە تاپماق ئورۇن.
تەئەسسۇب چۇ سالدى ئارادا سۇدا،
يانا ئورتاغا تۇشتى كىنۇ نىزاد.
نىچە شەھەرلەرغە ياقىنراق كىشى،
ئاداۋەت كىلىپ كۆپرەك ئۇنىڭ ئىشى.
ئەسافىلغە ھەر نېچچە كىم جەخل ئەرۇر،
ۋە لېكىن خۇسۇمەتلىرى سەھل ئەرۇر.
زىيانىن نېچچە كىم يامان فەرز قىل،
بىر ئۆزىگە، يا ئون ئۆزىدەككە بىل.
بۇلاردىن ئەۋاست ئەرادۇر ئەشەد،
كى نوقسانلار فاش ئولۇر بىئەدەد.
تاپار كۆپ كىشى ئۇل ئاداۋەتدە بىيىم،
بۇزۇلۇر بەسپى خانەدانى قەدىم.
بۇرۇنقى ئەرنى ئەتسە تاشماققا مەيىل،
ئىككىنچى ئەرۇر پايە بارانغا سەيىل.
ۋە لېكىن ئالىيغە تۇشسە ھىساب،
كى بولغاي سەلاتىنى گەردۇن جەناب.
بۇ گويىا جاھان ئىچرە توفان ئەرۇر.
كى ئاندىن جاھان ئەھلى ۋەيران ئەرۇر.
نې توفان، بەلا بەھرى چاپقالغانى،

جاھان ئەھلدە يوق ۋاقىت رەفق،
ئەرۇر رەفق ئۇلاردىن جۇدا ئى رەفق!
ئاداۋەت بىلە كىندۇر ئايىنلەرى،
تۈگەنەس ئاداۋەت بىلە كىنلەرى.
جاھان ئىچرە مەۋجۇد ئەرۇر نىچە خەيىل،
كى بارىخەدۇر كىنە قىلماققا مەيىل.
كىشى بولماغاي قىلساڭ ئەندىشەئى،
كى تاپىلماغاي ئۇڭا ھەمپىشەئى.
قاچانكىم ئايان بولدى ھەمكارلىق،
نې ئىمكان كىشى بولماي ئازارلىق.
بىلۇر كىمكى بىر پېشە بولغاي فەنى،
كى ئەلبەتتە ھەمپىشەدۇر دۈشمەنى.
بىر ئىشتا ماھارەت چۇ زاھىر بولۇر،
يانا كىسە ھەم ئۇندا ماھىر بولۇر.
چۇ ھەر سارىدىن بولدى دەئۇبىۋلاق،
ئارا يەردە سالۇر ئەتەسسۇب خىلاب.
بولۇپ كىن ئىككۈنىڭ تۈنىيۇ كۈنى،
تىلەر بولماغاي بۇ ئۇنى، ئۇل مۇنى.
نېدىنكىم بىرى بولسا تۇراققا تەڭ،
بۇ فەندە قالۇر يەر يانا بىرگە كەڭ.
كىم ئولسا بىراۋ بىرلە ھەمفەنلىغى،
جەھەت بۇ دۇرۇر بولسا دۈشمەنلىغى.
بۇ يالغۇز ئەمەس ئەھلى سەنئەت ئارا،
كى كۆپرەك دۇرۇر ئەھلى دەۋلەت ئارا.
شاھىكىم ئۇڭا بولسا يۈزىمىڭ كىشى،
بۇدۇر بارچە بىر چەرگەلىكىنىڭ ئىشى:
ئۇلار كىم نەيەبەتقە مەنسۇبىدۇر،
تەقەررۇبلىرى شاھىغە مەتلۇبىدۇر.
ئۇلار كىم ئەرۇرلەر ئەمەتتە ئاب،

ئۇنىڭدەك ئېسىپ تونىداي نەبەرد،
كى ئاشۇبىدىن تىگۈرۈپ كۆككە گەرد.
تۇتۇپ قىتتە گەردى خەلايىق كۆزىن،
كىم ئۇل گەرد ئارا خەلق تاپماي ئۆزىن.
سالىپ ئەلگە مۇنداق نەبەردى بەلا،
گەھى قەتلۇ تاراجۇ گاھى جەلا.
ئەگەر بۇ ئىككى شاھىزە بولماي مەساق،
ۋە لېكىن بولۇپ بويىلە دايمىم خىلاق.
ئۇلۇغىدەك دىگەن يەڭلىغ ئەھۋال ئولۇپ،
خەلايىق ھەۋادىسقا پامال ئولۇپ.
ۋەگەر رەھىم قىلماي ئۇلۇس جانىغا،
ئەزەت قىلىپ رەزم مەيدانىغا،
بىرىسىن زەفەر ئەيلەبان چىيرەدەست،
يانا بىر سارى زاھىر ئولسا شىكەست.
ياقنى بىلىكى ئۇل كۈندۈر ئافەت كۈنى،
نې ئافەت كۈنىكىم، قىيامەت كۈنى.
خۇشا، ئىككى ئازادەئى نامۇراد،
كى بىر - بىرگە زاھىر قىلىپ ئىتتىھاد.
نى ئۇل ئەيلەسە بۇ مادارا قىلىپ،
ئۇغا ھەم بۇ رىقق ئاشكارا قىلىپ.
ئۇنىڭ كامى بۇ بىرگە مەقسۇد ئولۇپ،
مۇنۇڭ رەددى بۇ بىرگە مەردۇد ئولۇپ.
رەقق ئىككى دەرۋىش بې ئىشتىباھ،
ئەرۈر ياخشىراقكىم ئەدۋۇ ئىككى شاھ.

جاھان ئەھلى سۇۋ ئاستىغە قالغانى.
ئەگەر دەشتۇ تاغ ئۆزەرەدۈر ھەر فەرىق،
قىلىچ بەھدى سۈيگە بولماق غەرىق.
جاھان مۈلكىدىن ئەمىن بولماق يىراق،
ئامانلىق، ھەمۇل مۈلك ئېلىدىن قىراق.
بەلا سېلىنىڭ بولماق مەۋجەزەن،
چومۇرماق ئۇلۇسىنى بۇ مەۋجى فەتنەن.
نې توفان، بى دادۇ سېلابى غەم،
ئەرۈر ئانچەكىم دەر ۋە ئىلگە ئەلەم.
ئاداۋەتتە باغلاپ كەمەر ئىككى شاھ،
جاھان ئەھلىنى ئەيلەپ ئىككى سىپاھ،
بارى تارتىبان قەتل ئۈچۈن تىغى تېز،
قىلىپ تىغ تېز ئۆلتۈرۈرگە سىتېز.
ئاتا بىر تەرەقى گەر ئەرۈر فىلىمەسەل،
يانا جانىپ ئولسا ئوغۇلغا مەھەل.
ئىككىسىگە كىن ئوتى سالغاي غەزەب،
ئۇل ئوت قان ئىچەرگە قىلىپ تەشەلەب.
ئاتا جان بېرىپ، ئوغلىنى ئۆلتۈرگەلى،
ئوغۇل ھەم ئاتا تىغى كىن سۈرگەلى.
قەرىنداش تاپسا قەرىنداشىنى،
دەمادەم تىلەپ كەسگەلى باشىنى.
تۇشۇپ ئاشىنلەرغە بىگانەلىق،
كېتىپ ھەممىنىڭلەرغە ھەمىخانەلىق.
بۇ نەۋۇ ئولسا مۇنداق ئىككى زات ئارا،
نې بولغاي گۇمان قىل ئىككى يات ئارا؟

ئىككى جاھاندار مۇخافەلەتتىن جاھان ئەھلى خىرمانىغە بەلا بەرقى يەتكەندە
ئىككى يار مۇۋافىقىدىن ئۇل ئوتتە رەھمەت يامغۇرى ياغىپ پەسەيتكىنى

(ئىككى پادىشانىڭ ئىختىلاپىدىن جاھان خەلقىنىڭ خامىنىغا بالا چاقىمى چۈشكەندە،
ئىككى ئىتتىپاقچىدىن ياخشىلىق يامغۇرى يېغىپ، ئۇ ئوتنى پەسەيتكىنى)

ھامانكى چىنگىز تاپىدۇر زەفەر،
ئۇنىڭ مۈلكىنى قىلدى زېرۇ زەبەر.
نې كىشۋەر ئارا كىم مەقام ئەيلەدى،
چېكىپ تىغى كىن قەتلى ئام ئەيلەدى.

ئەشتىمىكى، چىنگىزۇ خارەزمشاھ،
ئاداۋەتتە چۇن بولدىلەر كىنەخاھ.
بۇزۇلدى جاھان ئۆلچە مەقدۇر ئەرۈر،
نېتەي شەرمىن ئەيتىپ چۇ مەشھۇر ئەرۈر.

بۇ ھالەتدە چىڭگىز ئىمىش ئۇيقۇدا.
 تۈشكە كىرەر بۇ ئىكى يار ئىشى،
 مۇنى كۆرگەچ ئەيتۈر ئۇڭا بىر كىشى.
 كى: كەچىگىل خەلايىققە ئازاردىن،
 ۋاڧا ئۈرگەن ئۇشبۇ ئىكى ياردىن.
 ساڭا كىنەۋەر بولسا خارەزمشاھ،
 ئۇل ئىشتىن جاھان ئەھلىغە نى گۇناھ؟
 ئىكى شاھ كىنى جاھاننى بۇزۇپ،
 ئىكى زار مۇنداق ۋاڧا كۆرگۈزۈپ.
 چۈ ئويغاندى ئۇيۇسسىدىن قەھرەمان،
 ئۆلۈمدىن خەلايىققە بەردى ئامان.
 ئىكى يارۇ قاتلىدا ئۇل ماجارا،
 كى ئام ئۆلدى بەخشىش سۆزى خەلق ئارا.
 قىلىپ ئەردى كافىرغا داغى ئەسەر،
 يىتتىشى قۇلاغغا چۈن بۇ خەبەر.
 قىلىپ رەڧ كۆڭلىدىن ئازارنى،
 يىشىپ قىلدى ئازاد ئىكى يارنى.
 ئىكى شاھ چۈن بولدىلەر كىنەخاھ،
 جاھان ئەھلى بولدى سەراسەر تەباھ.
 ۋەلى ئىكى دەرۋىشنىڭ ھەمبەتتى،
 مۇۋافىقلىغى يۇمىۇ خاسىيەتتى.
 كى قىلدىلەر ئىيسار جانى ھەزىن،
 كۆتەردى جاھان ئەھلىدىن تىغى كىن.
 كىشى ئەيلەسە رىفق فەنىن ھەۋەس،
 ئاڭا تا ئەبەد ئۇشبۇ تەمسىل بەس.

تۈشۈپ مەۋجىغە بەھرى جەببارلىق،
 ئايان ئەيلەبان مەۋجى قەھھارلىق.
 ئاتا ئوغلىغا يىغلاپان: ھاي - ھاي،
 قىزىغا ئەنا تارتىپان: ۋاي - ۋاي.
 ھايات ئۆيىگە مەرگ سالىپ خەلەل،
 ئامان رەھنەسىن مەھكەم ئەيلەپ ئەجەل.
 مەگەر شام مۈلكىدە ئەردى بۇ ھال،
 كى ئىككى رەڧقى مەۋەددەت خىسال.
 قازادىن بىراۋ دەستىگىرى بولۇپ،
 بىراۋ يوقكى، كافىر ئەسرى بولۇپ.
 كۆزىدىن ئاقار قانلاردىن ئىككۈۋ،
 يۈدىلەر ئىلىك جانلاردىن ئىككۈۋ.
 تىلەپ ھەر بىرى ئەيلەمەك ئىبتىدا،
 كى جانىن يانا بىرگە قىلغاي فىدا.
 بۇ ھالەتدە قاتىل چىكىپ تىغى قەتل،
 بىرىسىگە قىلدى ئايان تىغى قەتل.
 يانا بىر باشىن ئاچىپ، ئەتمەي ھەراس.
 ئايان ئەيلەدى يالبارىپ ئىلتىماس.
 كى: ئەۋۋەل مېنىڭ باشىمە تىغ سۈر،
 چۈ مەن ئۆلدۈم، ئۇل دەم ئۇنىڭ بويىنىن ئۇر!
 مۇڭا چۈنكى مەيىل ئەتتى ئۆلتۈرگەلى،
 باشىغا جافا تىغى تېگۈرگەلى.
 ئاچىپ باشىن ئۇل بىر ھەم ئەيلەپ ھەۋەس،
 نىكىم ئەردى ئەۋەلغىغە مۈلتەمەس.
 بۇلار ھەر بىر، ئۇل بىر ئۈچۈن قايغۇدا،

ھىكمەت ئىسكەندەرنىڭ ئەرسىتۇدىن ساۋالى ئۇل بابداكىم مۇخالەفەتكە بارچە مىللەد
 ئەمىنەۋىددۇرۇر ۋە نىزائىگە بارچە مەھەلدە ناھەسىمۇ ئانداق ماددە تاپىلغانمۇكىم ئاندا
 دىلپەزىر بولغانى ۋە قىلماغى ناگۈزىر ئەرسىتۇ ئۇل تىمىرەلىكىدە يارۇغلىق كۆرگۈزۈمەك ۋە
 ئۇل مۇخالەفەت ئاھەڭىن راست تۈزۈمەك

(ئىسكەندەرنىڭ ئەرسىتۇدىن، بارلىق مىللەتلەرنىڭ ئۆزئارا دۈشمەنلىكىنى تېپچاندۇردى
 دىغان ۋە نىزاهلارنى ھەممە ۋاقىت يوق قىلىدىغان، ھازىرغىچە تېخى كىشى ئاڭلىمى-
 غان، ھەممەيلەن قوبۇل كۆرىدىغان ۋە قوبۇل كۆرۈلىشى مۇقەررەر بولغان بىرەر خىل
 ماددا تېپىلمايدۇ؟ دەپ سورىغانلىغى؛ ئەرسىتۇنىڭ ئۇنىڭ قاراڭغۇلۇغىنى يورۇتقان
 لىغى؛ ئىسكەندەرنىڭ دۈشمەنلىشىش يولىغا قەدەم قويغانلىغى)

مۇنۇڭ بىرلە ھەم تاپماسا ئىمتىئاد،
بولۇر ۋاجىب ئۇل لەھزە قىلماق نىزاد.
بولۇر چۈن نىزاد ئىچرە نۇقسانۇ سۇد،
كېرەك ئۇندا بىر شەرت تۇتسا ۋۇجۇد.
كى بۇ كىم نىزاد ئىچرە تۈزدى ئاساس،
ئۆزىن ئەيلەسە خەسەم بىرلە قىياس.
ئەگەر غالىب ئولماغلىغىن چاغلار،
نىزائىغە ئۇل لەھزە بەل باغلار،
ۋەگەر قۇۋۋەتسىن ئاڭلاسا بەين - بەين.
ئارادا پەددى ئەتەسە شورۇ - شەين،
ۋەگەر خۇد ئۆزىن بىلسە مەغلۇبدۇر،
نەسىھەت بىلە ئىككىنچا خۇددۇر.
كېرەك ئۇل نەسىھەت داغى نەرمۇي،
كى تامۇستەم بولماغاي تۇندخوي.
كى تۇند ئولسا كۆپ ۋەھشەت ئىمكانى بار،
كى نەسىھەت ھەم بىيەنى نوقسانى بار.
نىزاد ئىچرە مۇنداق مەراتىبى بىل،
قىلا ئالماڭىڭ چۈن ياقىن بولدى قىل،
ياقىن بولماسا غالىبى زەن كېرەك،
كىشى بارچە ئىشتا خىرەد فەن كېرەك.
بىراۋكىم خىرەددۇر ئوڭا رەھنەمۇن،
بۇ ئىشلاردا قويماس بولۇرغە زەبۇن.
چۇ نافىئە جاۋاب ئاڭلادى مۇستەمىئە،
يانا سورمادى سۆز بولۇپ مۇنتەفە.

يانا سوردى ساھى فەرىدۇن ھەمشەم،
كى: ھەي ھىكمەت ئەھلىغە رايبىڭ ھەكەم!
ئىككى كىمىسەگە ۋاقىئە ئولماق نىزاد،
بىر ئىشتا ئەرۇر مۇجىبى ئىمتىئاد.
نىزائىكى، ھەركىمگە مەسمۇد دۇر،
خىرەد بۇيرۇغى بىرلە مەمنۇد دۇر.
تاپىلغايۇمۇ ئۇل نەۋد بىر جاددەئى،
ھەمۇل جاددە ئىچرە بىر ماددەئى.
كى بولغاي نىزاد ئۇندا خاتىر پىسەند،
كى گەر بولماسا بولغاي ئۇندىن گەزەند؟
دىدى ھىكمەت ئايىنى دانەندە ھەرقى،
كى: قىلدىڭ ساۋالى بەغايەت شىگەرقى.
نىزائىكى قىلدى خىرەد ئۇنى رەد،
قەبۇل ئەتتى ھەم بەئزى ئىشتا خىرەد.
بىراۋدا بىر ئىشقا بولسا دىلپەزىر،
كى فائىلغادۇر قىلماغى ناگۇزىر.
ۋەلى ئەلگە ئۇندىن زەرەردۇر بەسې،
ئۇنىڭ زىمىندا شۇرۇشەردۇر بەسې.
بىراۋ مەنىئىگە گەر تاپار دەستەرس،
ئۆزىن تۇتسا مەئزۇر، مەئزۇر ئەمەس.
ۋەگەر مەنئە قىلدىيۇ يەر تۇتمادى،
نې ئىش تەركىنىكىم بۇ دەر تۇتمادى.
بىلىندىكى، كۆپ تەبىئى راغىبدۇرۇر،
ئىرىكەرەك ئۇنىڭ مەنىئى ۋاجىبدۇرۇر.

دارانىڭ ئىسكەندەر سۆزىدىن ئاشۇفەتە بولۇپ سىپاھ يىغما ئىدىن ئالەمگە ئاشۇپ سالىپ ئالەم
ئالەم چىرىك يىغىپ ئىسكەندەر رەزىنە ئەزىم قىلغانى ۋە ئىسكەندەر ئۇل دەريايى ئا-
فەت مۇقابىلەسىدە سەل بەلا ۋە كۈھە ۋە خافەت مۇقابىلەسىدە رەزم دەئا ياساپ يۈزلەش-
كەنى ۋە ئافاقنى ئۇل ئىككى شاھ زىرۇ زەبەر قىلدۇردا دارانىڭ لىۋايى دەۋلەتنى ئۆزىگە
سەرىر ئافەتتىن سەرىنگۇن بولۇپ ئىسكەندەرنىڭ مەھچە ئىلمى قوياش لىۋاسىدىن ئۆتكەنى

(دارانىڭ ئىسكەندەرنىڭ سۆزىدىن ھەيران بولۇپ، ئالەمنى تەترەتكۈدەك دەرىجىدە
نۇرغۇن چىرىك توپلاپ، ئىسكەندەر بىلەن ئۇرۇش قىلىشقا يۈرۈش قىلغانلىقى؛ ئىسكەندەرنىڭ ئۇ
ئاپەت دەرياسىغا قارىتا تاغدەك ۋە كەلكۈن سۈيىدەك تاقابىل تۇرماقچى بولۇپ قۇۋلۇق بىلەن
قەييارلىنىپ قويغانلىقى ۋە يۈزلەشكەنلىكى؛ ئۇ ئىككى پادىشا جىھاننى ئاستۇن - ئۈستۈن
قىلماقچى بولۇپ تۇرغانلىرىدا، دارانىڭ دولەت بايرىغى ئاپەت شىۋىرىغانىدىن يىقىلىپ، ئىس-
كەندەرنىڭ بايرىغىنىڭ قوياش بايرىغىدىنمۇ ئىگىزىرەك يۈكسەلگىنى)

ئىككى شاھ ئىشتا ھىكايە تىگۇزار،
بۇ يەڭلىغ بېرۇر سۆزگە زېبى ئۇزار.

كى داراغە چۈن يەتتى بارغان رەسۇل،
سكەندەر قەزاياسىغە بەردى تۇل.

چېرىك ھەرگىز ئەنداق كىشى يىغمايىن.
 نې ئۇچۇ قىراق ئەردى پەيدا ئۇڭا،
 نې ھەددۇ نىھايەت ھۈۋەيدا ئۇڭا.
 ئەدەددە فەلەك ئەنجۇمىدىن فۇزۇن،
 نې ئەنجۇم، بايaban قۇمىدىن فۇزۇن.
 چۇ مەۋد ئىدغە جەمە ئولدى مۇنداق سىپاھ،
 بىلىپ ئۇل سىپاھ سارى ئەزم ئەتتى شاھ.
 نەزەر سالىدى چۇن ئۇل چېرىك سارى تېز،
 ئاداۋەت ئوتىن ئەيلەدى شۇئە خېز.
 دىماغىغا يول تاپتى نەۋىى غۇرۇر،
 كى گەردۇن قاچار قىلسام ئۇليان ئۇبۇر.
 يېتىپ ھەر تەرەفدىن ئۇلۇس شاھلەرى،
 ئۆكۈش تارتىغۇ تۆھنە ھەمراھلەرى.
 ئەقالىم ۋالىيلەرى جەۋق - جەۋق،
 ئىتائەت سالىپ بارچە بويىنغە تەۋق.
 چۇ دارا تۇشۇپ بارگاھى ئارا،
 تۇشۇپ جۇش خەيلۇ سىپاھى ئارا.
 قويۇپ بارگاھ ئىچرە تەختى بەلەند،
 چىقىپ تەخت ئۆزە خۇسرەۋى ئەرجۈمەند.
 تۈزۈپ مەسنەدېكىم سىپەھرى بەرەن،
 يانا كۆرمەيىن ئويلە مەسنەد نىشىن.
 قىلىپ ھۆكەم: مۈلك سۇلتانلەرى،
 قامۇق خەيلۇ كىشۈر نىگاھبانلەرى.
 كېلىپ بارچە يەر ئويىتىك ئەيلەپ سەلام،
 مۇنۇڭ بىرلە كەسب ئەيلەدىك ئېھتىرام.
 سەلاتىغە چۈنكىم بۇ نەۋد ئولدى بار،
 تاپىپ ئىشلارى سەككەئى ئېتىبار.
 يىراقتىن كېلىپ بارچە باش ئىندۇرۇپ،
 تىكىپ يەرگە كۆز ئوق ئۇچىدىن تۇرۇپ.
 چۇ ھەر بىرنى كۆرمەككە شاھ ئىستەبان،
 بارىپ ھاجىبى بارگاھ ئىستەبان.
 كېلىپ ئۇل بىساتى قىراغىن ئۇچۇپ،
 قويۇپ ئالدىدە باش، ئاياغىن ئۇچۇپ.
 يېنىپ چۇن بولۇپ ئورنىغە رەھىزىرام،
 يانا بىر بولۇپ خاكى دەرگاھ خىرام.
 بۇ يەڭلىغ يەرمى كۈنگەچە ئەردى مەھلە

قاىۇ سۆزكى شاھدىن خىتاب ئەيلەدى،
 نىكىم ئىستىمائى جەۋاب ئەيلەدى.
 چۇ ئەرز ئەيلەمەككىن يوق ئەردى گۇزىر،
 بارىن ئەيلەدى ئەرز فەرمانپەزىر.
 چۇ فەھم ئەتتى دارا ئۇنىڭدەك جەۋاب،
 غەزەپ ئوتىدىن جىسمىغە تۇشتى تاب.
 يانار ئوتدەك ئولدى قەدەم تا بەفەرق،
 تەھەرىرۇك ئۇنى قىلدى ئەنداقكى بەرق.
 گەھى بولدى دەۋران بىلە تۇندۇخۇ،
 گەھى چەرخى گەردانغە دېدى: تۇفۇ!
 ئاشىپ دەم - بەدەم ئىزتىرابى ئۇنىڭ،
 يەرۇ كۆككە تەنۇ ئىتابى ئۇنىڭ.
 بۇ ئاشۇپ دەردىغە بولماي دەۋا،
 چېرىك جەمەتتە بولدى فەرمان رەۋا.
 كىشى چاپتى ئافاق ئارا بې دەرەڭ،
 بەجۇز رۇم ئىلە زەنگىبارۇ فەرەڭ.
 سىپاھ بەھرىغە تۇشتى ئۇل نەۋد جۇش،
 كى ئۆتتى فەلەك لۇججەسىدىن خۇرۇش.
 ھەم ئەرانۇ توران، ھەم ئاقسايى چىن،
 ئۇڭا تېگىرۇكىم ھەددى مەشرىق زەمىن.
 چىقىپ ئۇل سىفاتىكىم كىشى قالمايىن،
 دېمەي قالمايىنكىم قالا ئالمايىن،
 ئۇڭا تېگىرۇكىم ھەددى ئاقسايى غەرب،
 بۇتۇپ بارچەنىڭ جىسمىدىن سارى ھەرب.
 يانا ھەم دىيارى جەنۇبۇ شىمال،
 كىشى قالمايىن تاپمايىن ئىھتىمال.
 بەشەر جىنىسى خەيلىن جاھاندىن يىغىپ،
 جاھان ئەھلىنى تۇرت ياندىن يىغىپ.
 سىپاھ جۇش ئۇرۇپ تاغۇ ھامۇن ئارا،
 غەلەت ئەيلەدىم رۇبىي مەسكۇن ئارا.
 سۈرۈپ ئەلنى زابىت سىپاھدارلار،
 سەياسەت تەرتىدە غەددارلار.
 بۇ يەڭلىغ چېرىك ياخشىراق خال ئىلە،
 ئىكى يىلدا جەمە ئولدى تۇنقال ئىلە.
 سىپاھىيىكى يەر سەتھىگە سىغمايىن،

بەقايانى دېۋانغە كەلتۈرگەلى.
پەرىشان تەكەللۇم قىلىپ بى ئەدەد،
كى يوقتۇر ئۇڭا ئويلە سۆز دەرگە ھەد.
يانا قىلدىم ئىرسال كۆپ نەۋد بەند،
ئۇڭا ھىچ پەند ئولمادى سۇدەند.
جەۋابىدا كۆپ قىلدى تەركى ئەدەد،
مېنى داغى ئاشۇقتە قىلدى غەزەب
ئەشتەكچ قۇلايسىز مەقالىن ئۇنىڭ،
زەرۋرەت كۆرۈپ گۆشمالىن ئۇنىڭ.
بولۇپ بائىس ئۇل، گۈل، نادان ئىشى،
چېرىك جەمئىغە چاپتى ھەريان كىشى.
دېدىلەر قوپۇپ، يەر ئويۇپ شاھلەر،
سپاھبەدلىغ ئەمرىدىن ئاگاھلەر.
كى: قىلماقتە ھالىنى ئۇنىڭ تەباھ،
نې ھاجەت ئىدى ئەيلەمەك ئەزم شاھ.
بۇ يەڭلىغ چېرىك ھاجەت ئەرمەس ئىدى،
ئۇنىڭ دەفئىغە بىر قۇلى بەس ئىدى.
قەيۇ بىرگە بۇ ئىش ئىنايەت بولۇر،
ھاماناكى بۇ ئىش كىفايەت بولۇر.
دېدى شاھكىم: چۈن يىغىلىش سپاھ،
كېرەك رۇمنى قىلساق ئارامگاھ.
چۈ كىرمەش ئۇڭا زەنگىبارۇ فەرەڭ،
ئۇلار فىكىرىگە ھەم كېرەكتۇر دەرەڭ.
نەچچە كۈن بۇ يەرلەر تەۋافى قىلىپ،
ئەدۇدىن مەمالىكىنى سافىي قىلىپ.
ئەگەر قايتىساق ھەم ئەمەستۇر بىراق،
ھەر ئەندىشەدىن بۇ ئەرۋر ياخشىراق.
چۈ شاھ ئاغزىغا سالدى بۇ سۆز قەزا،
قەزا ئەمرىغە چارە يوق جۈز رىزا.
نىكىم شاھ دېدى، ئىتتىپاق ئەتتىلەر،
بارى رۇم ئەزمىن ياراق ئەتتىلەر.
مەنازىل بىتب بولدىلەر جەزمى كۆچ،
قوپىپ ھەر تەرەف قىلدىلەر ئەزمى كۆچ.
بۇلەرغە بولۇپ كۆچ - بەركۆچ ئەزم،
سكەندەرگە داغى خەبەر يەتتى جەزم.
كى دارا يىغىپ يەر يۈزىدىن سپاھ،

كى تاپتى شەرەف ئۇلكى بار ئەردى ئەھل.
خىتا مۈلكىدىن مەنگۈ قاتان كىبى،
يانا ھىند ئېلىدىن قاراخان كىبى.
ھەمۇل مىسىردىن بەرقەئۇ باشدەك،
داغى دەشت ئېلىدىن تېپور تاشدەك.
فەرەنگىدەك خاۋەران مۈلكىدىن،
دەۋالى كىبى شېرۋان مۈلكىدىن.
شاھۇ شاھزادە ئەدەددىن فۇزۇن،
سپاھدارۇ سەرخەيل ھەددىن فۇزۇن.
كى پاپوسىدىن بولدىلەر سەربەلەند،
يانا ئىلتىفاتى بىلە ئەرجۈمەند.
بولۇپ كۆرمەگىدىن چۇ ئالى ئاساس،
يانا پېشكەشلەر چېكىپ بېقىمىاس.
كى يۈزىڭ مۇھاسىبەتە يۈز يىل شىتاب،
يېتىشسە قىلا ئالماغايلا ھىساب.
بۇ ئەشغالنى ئەيلەبان بەرتەرەف،
خەلايىقنى تارقاتتىلەر ھەر تەرەف.
نې سەرخەيلىكىم بار ئىدى ھەر سەرى،
تىلەتتى ئىنايەت قىلىپ ئىچكەرى.
قىلىپ تاجۋەرلەرگە ھۆكۈم جۇلۇس،
بارى ئۆلتۈرۈرگە بولۇپ خاكجوس.
چۇ ئەتراپىدا شاھلەر ئولتۇرۇپ،
سپاھدارلەر خىزمەتدە تۇرۇپ.
ئۇلۇغلار چۇ ئەلتافىدىن تاپتى بەھر،
راۋان باشلادى نوكتە دارايى دەھر.
كى: بائىس چېكىرگە بۇ يەڭلىغ سپاھ،
خەلايىق فەراغىن قىلۇرغە تەباھ.
بۇ ئەردىكى چۈن رۇمدىن فەيلەقۇس،
جاھان رىئەلتى ئەزمىغە ئۇردى كوس.
قالىدۇر ئۇڭا زادە مەجنۇنۋەشى،
سۇدەك كەجرەۋى ئوت كىبى سەركەشى.
يۈبۈرمەي خەزايىغە ئۈچ يىل خىراج،
باشغا سەرەفرازلىق سالدى تاج.
چۇ باردى كىشى بىلىگەلى شەرىھى ھال،
كى ئۆز خىزمەتتىن نېۋچۇن ئەتمىش ئوسال؟
ئۇنىڭ بىرلە بۇ ماجارا سۈرگەلى،

تەلەيە ئارا ئويلە ھۇشيارلىق.
 ئەگەر مور تەبرەنسە قىلماي دەرەك،
 تىكەرلەر ئىدى كۆزىن ئاتىب خەدەك.
 بۇ يەڭلىغ سىپاھ باشلابان ئىككى شاھ،
 كى بىر كۈنچىلىك قالدى يول رەزمگاھ.
 ئارا يەردە تاغى ئىدى بەس رەفە،
 ئىكى ياندا ئىككى دەشتى ۋەسە.
 ئىكى دەشتى ئارا ئىككى خۇسرەۋ ئېلى،
 كى يول تاپماي ئۇل ئەل ئارا تاڭ يېلى.
 سىكەندەر سىپاھ تېگىرەسىگە يېتىپ،
 نىچەكىم كېرەك زەبىتىدە جەھد ئېتىپ.
 ياساب خەندەقۇ ھەسنى خەيپەر كىيى،
 نې خەيپەركى سەددى سىكەندەر كىيى.
 چۇ كۆڭلى بولۇپ تىنچ يۈز تىغزەن،
 بارى لەشكەر ئاراۋۇ لەشكەر شىكەن.
 ئايرىپ ئۆزى بىرلە بولدى راۋان،
 زىيى، ھەم سىپاھدارۇ ھەم پەھلەۋان.
 ھەمۇل تاغ ئۆزە چىقتى ئۇل خەيل ئىلە،
 ئەدۋۇنىڭ سىپاھى تەماشى قىلە.
 نې كۆردىكى، تۇتمىش سىپاھ يەر يۈزىن،
 قارا ئەيلەبان دەر تاغۇ تۈزىن.
 تەھەررۇك تاپىپ خەلقىدىن دەشتۇ تاغ،
 تەھەررۇككە ھەم كىمىسە تاپماي فەراغ.
 فەلەكىنى ئۇنىڭدەك تۇتۇپ دۇدۇ گەرد،
 كى پىنھان بولۇپ گۈنەبەزى لاجۋەرد.
 تاپىپ گەرد ئىلە دۇد چۇن ئىمتىزاج،
 بېرىپ ئوتۇ تۇفراققا بىر مىزاج.
 قەيانكىم سىكەندەرگە تۇشتى نەزەر،
 تاپا ئالمادى خەلق ئىچىدىن گۈزەر.
 قىلا ئالمايىن ئەل قىياسىنى ھىچ،
 تەھەييۇر ئۇنىڭ مەغزىنى قىلدى گىچ.
 خىيالىدا بۇ سۆزكىم: ئىككى چىرىك،
 قاچان سۇنسالىر كىن ئىشىگە ئىلىك،
 بىرى يانا بىرچە بولسا ئىككى - ئۈچ،
 ئەرۇر ھەرب ئايىنى ئازراققا كۈچ.
 ئەگەر بولسا بىر سارى يالغۇز كىشى،

بۇيان ئەيلەمش ئەزم بېشىشتىباھ.
 خۇد ئەرمەس ئىدى، غافل ئۇل ھالدىن،
 ئىشىدا يىراق ئەردى ئەھمالدىن.
 ئۇزاتىپ دەمدەم ئەدۇغە كىشى،
 پەياپەي خەبەر تاپماق ئەردى ئىشى.
 قەيۇ ئىشگە كىم فەھم ئىتىب ئىھتىياج،
 فەراغەت بىلە ئەيلەر ئەردى ئىلاج.
 سىپاھنى ئۇل شاھى نەۋخاستە،
 ئۇنىڭدەك قىلىپ ئەردى ئاراستە.
 كى ئالغە چىقسا سىپاھ ئالەمى،
 كى بولسا ئۇلار ھەر بىرى رۇستەمى.
 نېچۈككىم ئەل ئالغە بولغاي سامان،
 يېتىشەك ھامانۇ ساۋۇرماق ھامان.
 ۋە لېكىن شىئارى مادارا بولۇپ،
 تەھەتتۇك يوق ئانداقكى دارا بولۇپ.
 چۇ دارا ھەدىسى ئۇڭا بولدى تۈز،
 كى ئالەم سىپاھىن يىغىپ قويدى يۈز.
 بۇ يەڭلىغ چىرىككىم بايان ئەيلەدىم،
 رەقەم بىرلە ۋەسىتىن ئايان ئەيلەدىم.
 تۈزۈپ ئۇل خىرەمدەندى ھەيكەتمەئاب،
 ئەدۋۇ روبروويغە قىلدى شىتاب.
 نېچۈككىم تېڭىز سارى غۇررەندە ئەبىر،
 ۋەيا گور خەيلىغە غۇرران ھەزەبىر.
 چۇ فەھم ئەتتى ئۇل ئىشنى دارا داغى،
 كى باردى ئارادىن مادارا چاغى.
 ئۇنىڭ چىقماغى بويىلە بى ۋەھمۇ پاس،
 ئەدۋۇ خەيلىغە سالىدى بېھەد ھەراس.
 چۇ ئون مەنزىل ئولدى ئارا يەردە جەزم،
 ئىكى ياندىن ئولدى تەئەننىۋ ھەزم.
 يۈرۈش رەسىمىدە بولماس ئەردى ئوسال،
 كۆچەردە، تۈشەردە بار ئەردى يەسەل.
 تۈشۈلگەچ، چىرىك دەۋرىنى شەق قىلىپ،
 سىپاھ ھىغزى ئەيلەرگە خەندەق قىلىپ.
 قوياش چۇن باتىپ كۆككە سايە چىقىپ،
 ھەمۇل ئىككى ياندىن تەلەيە چىقىپ.
 يەزەك ئەھلىغە ئويلە بېدارلىق،

ئۇنىڭدەككى جانسىز بەدەن ئىچىرە رۇھ.

چۇ ئۇل تاغدىن ئىندى تاپىپ ناۋا،

قۇياش چەكتى تاغ كەينى سارى لىۋا.

فەلەك مەشەلى كۆكدىن ئولغاچ نىگۇن،

زامانە بولۇپ دۇددىن قىيرىگۇن.

ئۆزىن ئەيلەبان ئويلە ئاگاھلىق،

قى قىلماي ئۇڭا سايە ھەمراھلىق.

تەلەپ بولۇپ ھەر تەرەقدىن مۇدىر،

تۇن ئوغرىسىن ئەتماق تىلەپ دەستىگر.

يەزەكدىن سىپاھ دەۋرىدە ئويلە بىيم،

كى تەبرەنەك ئىمكانى تاپماي نەسىم.

ئۇلۇس ئويلە مەزبۇت ئولۇپ ھەر سارى،

كى ئۇن ھەم چىقائالمايىن تاشقارى.

ئىكى شاھ ھەرسارى ئىش فىكىرىدە،

يەسال زىكرى بىرلە تىكىش فىكىرىدە.

نەرى يۈزدە دارايى ئەنجۈمىسپاھ،

باشى ئۆزرە گەردۇن كىيى بارگاھ.

قىلىپ تەخت ئۆزە ئىش ياراغىنى گۇفت،

بارى نەۋىتىدىن ئاشكارۇ نۇھۇفت.

ئۆزى جانىبى فەتھ لازىم كۆرۈپ،

لۇئاسىخە نۇسرەت مۇلازىم كۆرۈپ،

كۆزىگە سىكەندەرنى ھېچ ئىلمايىن،

قەزادىن نې ھال ئولماغىن بىلمەيىن.

سىپاھبەدلەرى خۇد غۇلۇ ئەيلەبان،

سىكەندەر سۆزىن گۇفتۇگۇ ئەيلەبان.

كى: گەر شاھ ھۆكۈم ئەتسە بې ۋەھىۇ بىيم،

ئەرۇر بىز ئۇڭا ھەربىرىمىز غەنىم!

بىرى دەبىكى: كۆرگەچ قارا قاچقۇسى،

بىرى دەبىكى: ئۆزى ئېشىگىن ئاچقۇسى!

ۋە لېكىن سىكەندەر سارى بارچە جەزم،

كى قىلماق كېرەك تاڭلە ئولغۇنچە رەزم.

قەۋى خەسىغە مۇمكىن ئەرمەس شىكەست،

مەگەر ئۆلكى كۆرگۈزگەبىز زەربى دەست.

كۆزىدىن بارىپ ئۇيقۇ ئاسايشى،

ئىشى رەزم ئەھلىنىڭ ئارايىشى.

ئېلىگە كەرەمدىن يېتتۈرمەك نەۋىد،

غەنىم ئولسا ئوتتۇرسىدا يۈز كىشى.

ئەگەر ئىستەسە ھەر بۇ پەرخاشىنى،

ئىلىك بىرلە كەسەكتۇر ئۆز باشىنى.

ماڭا مۇنچە ھەكىمەت تەرىقىدە لافى،

ئەجەب يەردە يايىدىم بىساتى مەسافى.

بۇ يەردىن يانارنىڭ خۇد ئىمكانى يوق،

نەبەرد ئەيلەسەم غەيرى نوقسانى يوق.

بۇ فىكىر ئىچىرە رايى خىرەد پەرۋەرى،

كى بىر تاش ئۆزە ئىككى كەبىكى دەربىيى،

كۆرۈنىدىكى، بىر - بىرگە ئەيلەپ سىتىز،

ئۇرۇشۇرلار ئەردى بەسپ تۇندۇ تېز.

بىرى جۇسسە ئىچىرە زەبەردەستىراق،

يانا بىر ھەقىر ئەردىيۇ پەستىراق،

ئۇڭا نېچە قۇۋۋەت، مۇڭا ئانچە زەئىفى،

دە ئالغانچە قۇۋۋەت، دە ئالغانچە زەئىفى.

سىكەندەر چۇ ئۇل زەئىفۇ قۇۋۋەت كۆرۈپ،

ئۆزى بىرلە داراغە نىسبەت كۆرۈپ.

ئۇلار سارى باقتى تەئەممۇل بىلە.

ئۆزىيۇ ئەدۋۇغە تەفەئۇل بىلە،

ئۆزى جانىبىدىن ھەقىرىن تۇتۇپ،

ئەدۋۇ ئورنىغە يانا بىرىن تۇتۇپ.

قىلۇر ئەردى ئۇل ھەرب نەززارەسى،

تەرەددۇد ئارا جانى بېچارەسى.

كى ناگاھ ھاۋادىن ئۇقابى ئىنىپ،

قىلىپ سەيد ئالۇرغە شىتابى ئىنىپ.

ئۇلۇغراغى سەيد ئەتتى ئۇل نەۋۇ چۈست،

كى گۇياكىم ئۇل خۇد يوق ئەردى نۇخۇست،

ئۇقاب ئىلگىدە بولغاچ ئۇل بىر تەباھ،

يانا بىرگە بولدى يېرى جىلۋەگاھ.

سىكەندەر بولۇپ خۇش دىل ئۇل ھالدىن،

تەنۈمەند ئولۇپ كۆڭلى بۇ فالدىن.

بىلىبىكىم ئۇڭا خەسىم ئولۇر زېردەست،

ۋە لېكىن تاپار ئۆزىگە يەردىن شىكەست.

بۇ ئىشدىن ئۆزىگە شۇگۇن ئاڭلابان،

يانىب خەسىم قەدىرىن نىگۇن ئاڭلابان،

سىپاسىغە كىردى تاپىپ بۇ فۇتۇھ،

قاجار ئەلگە بېيىم ئىش قىلۇرغا ئۇمىد.
 ئېلى ھىچ تىنماي ياساب سازۇ بەرگ،
 مۇھەببىيا قىلىپ جەۋشەنۇ خۇدۇ تەرگ.
 كۆرۈنۈپ ئۇزۇن كىنە ئەھلىغە تۈن،
 ۋەلى كۈن خەيالاتى تۈندىن ئۇزۇن.
 بۇ يەڭلىغ ئىدى ئىككى ياندىن خەيال،
 كى بولدى ئايان سۈبھى فەررۇخجامال.
 سەھەر ئاشكار ئەتتى زەررىن لىۋا،
 كى بولدى يارۇغ مەھچەسىدىن ھەۋا.
 قەزا سالىدى ئۇل ئىككى دەرياغە جوش،
 كى ئەفلاك ئالەمگە يەتتى خۇروش.
 چېكىپ گەردلەر نەئىرەئى ھائىلە،
 كى سالىب يەر ئەجىزاسىغە زىلزىلە.
 بولۇپ تىغزەنلەر قەدەم تا بەفەرق،
 فەلەك تۈركىدەك كۆك تېپتۇر ئىچرە غەرق،
 ياساب ھەرب ئۇچۇن ئۆزىنى مەركەب ئۆزە،
 تەكاۋەر سۈرۈپ، ئۆز يەسالىن تۈزە.
 چۇ ئاتلاندى دارايىن دەۋلەتپاناھ،
 سىكەندەرگە ئوتتۇرۇ تۈرەتتى سىپاھ.
 سىپاھ دىيە، دەريايى خۇنخۇار دە،
 فەلەك بەھرى ئەندىن نەمۇدار دە.
 سەفې تۈزدى تۈزمەككە ئايىنى ھەرب،
 كى بىر قەمبەلى شەرق ئىدى، بىرى غەرب.
 يەسالپىكى بۇ تۇل ئەلە كۆرگۈزۈپ،
 يۇدۇر تۆرفەكىم يەتتى دەپتۇر تۈزۈپ.
 بارانغان ئۇغا خەيلى مەشرىق زەمىن،
 سەمەرقەنددىن تاكى سەرھەددى چىن.
 يانا يۈز مىڭ ئۆزبەك موغۇل بىرلە زەم،
 يۈز ئەللىك مىڭ ئۇل سارى قالماق ھەم.
 بولۇپ بارچەسى ئالتى يۈز مىڭ كىشى،
 بارىغا ھۈنەر كىن ئىلە رەزم ئىشى.
 ياساب چىن ئېلىن تۈركى چىنى سىرىشت،
 تەرۋەتدە ئانداكى باغى بېھىشت.
 يېتى رەڭ زەربەفت ھەر پەھلەۋان،
 سالىب بادپايىغە بەرگۈستۋان.
 داۋۇلغاندا چىنىي يالاۋ دىلپەزىر،

يانا جەۋشەن ئۈستىگە چىنىي ھەرىر.
 يەسالپىكى قالماق خانى ياساب،
 ئەجەل دوزاخىدىن نىشانى ياساب.
 تامۇغ شۈئەلىسى بارچە رەڭگىن يالاۋ،
 بىلىنپ يالاۋ جىلۋەسىدىن قىلاۋ.
 ھەر ئوپچۇنلۇك ئانچە قىلىپ گەررۇ فەر،
 كى ئاندىن تۈشۈپ دەھر ئارا شورۇشەر.
 ئۇلار خەيلىنىڭ خانى توقۇپ ئولۇپ،
 ئۇرۇش ۋەقتى ئازەرمىدىن تاب ئولۇپ.
 موغۇل شېر پەيكەرلىرى ئوت يالىن،
 تەئەددۇد ئارا ئىت تۈكىدىن قالىن.
 بۇلار خانى مۇڭۇ كېلىپ رەزم ئارا،
 كى ئاشۇبى ئالەمنى ئەيىلەپ قارا.
 يانا ماڭغىت ئۆزبەك بىلە يانداشپ،
 ئىكى زۇلفىدەك تۈزلەرى چىرماشپ.
 كۆمۈشەك يارۇغ بارچەنىڭ كۈھەسى،
 باش ئۆزەرە داۋۇلغانلەرى چەرەسى.
 ئۇلار ياندا ماۋەرنەننەر ئېلى،
 ئىكى رۇد ئاراسىدا ئون شەھەر ئېلى.
 بارى شىرگىرۇ بارى پىلىزور،
 تىكىپ ئوق بىلە كۆزلەردىن بولسا مور.
 جىنانئەش سەمەرقەند مەۋجۇد يوق،
 كى قىلىشىش بىنا ئۇنى ئىسكەندەر ئوق.
 جۇۋانغاردا مەغرىب ئېلى بىر سەرى،
 يانا سارى بورتاسىيۇ بەربەرى.
 سىنانلەر سەرىغ رەڭ، قالىقان داغى،
 كېچىمىلەر سەرىغ جىنىس، ھەفتان داغى.
 ئەرەب بەررىدىن نەيزەۋار قىرىق مىڭ،
 كى يەكرانى تازىيى كېلىپ بارچەنىڭ.
 ئەلەملەر قاراۋۇ سىنانلەر قارا،
 بېداۋ ئۆزەرە بەرگۈستۋانلەر قارا.
 ھەمۇل مەغرىب ئەھلىنى باشلاپ تەلى،
 ئەرەب خەيلىنىڭ پېشۋاسى ۋەكى.
 مەدايىن نەۋاھىسىدىن ئەردەشېر،
 چىكىپ تىغ، خەيلىدە يۈز مىڭ دەلىر.
 بىنەفەش ئەيىلەبان شەددە بىرلە دىرەفەش،

سەمەند ئۆزۈرە بەرگۈستۈن ھەم بىنەش.
قۇتەيى ئەھلى، بەھرەينۇ، باغداد ھەم،
سىياھبەد ئۇلارغە كېلىپ گۈستەھەم.
بولۇپ سەربەسەر كۆك تېمۇر ئىچرە غەرق،
كۆك ئاتلاسدا پىنھان قەدەم تا بەفەرق.
جۇۋانغارغە ھەم ئالتى يۈزىڭ ئەدەد،
بۇلار باشقا ئۇندىنىكى بولغاي مەدەد.
ھىراۋۇل ياساب يەتتە يۈزىڭ كىشى،
كى ھەيران قالپ يەتتە كۆك گەردىشى.
بارىنىڭ كېلىپ خۇدۇ خەقتانى ئاق،
نىكىم كىيگۈلۈكدۇر ياساب ئۇنى ئاق.
بۇ كافۇرگۈن سەف ئارا رەزم ئېلى،
كېلىپ دەشتۇ قىچاقۇ خارەزم ئېلى.
ئۆزىدىن تاپىپ غول فەررۇ شۇكۇھ،
سىسپاھ سەپ تۈزۈپ دەۋرىدە كۆھ-كۆھ.
قىلىپ ئەنداق ئاراستە يەتتى غول،
كى يەل خەيلى تاپىماي ئارا يەردە يول.
بولۇپ ھەر سەف ئۇل ئەلگە يۈزىڭ نەفەر.
شاھ ئايىنىدىن بارچەغە زېبۇ فەر.
بۇلار كىيەمەگى بارچە ئەخزەر بولۇپ،
ئالەمغە ياشل شۇققا زېۋەر بولۇپ.
بولۇپ ئالەم ئۇل سەبەزدىن مەرغاز،
ياشل خەت بولۇپ يەر يۈزىگە ئۇزار.
ھەرمۇل قەلبىگاھ ئىچرە دارايى دەھر،
خىلافتە يوق ھەددۇ يارايى دەھر.
بۇ يەڭلىغ ياساب سازۇ ئايىنى رەزم،
ئەدۋۇ سارى تەسكىن بىلە قىلدى ئەزم.
نەرى يۈزدە ئىسكەندەرى شېردىل،
قىلىپ خەيلى ئارايىشىن مۇتتەسىل.
بارانغارىن ئەيلەپ سىپاھى فەرەڭ،
بارى قان تۆكەرگە بولۇپ بېدەرەڭ.
ئەدۋۇنىڭ قەلبن ئەركانىن بىلەيىن،
ئەگەر بىلسە ھەم كۆزگە ھىچ ئىلەيىن.
سىپاھدارلار ئىچرە شەيبال ئولۇپ،
تەھەۋۇردا چۇن رۇستەمى زال ئولۇپ.
كىيىملەر گۆھەردىن مۇكەللەل بارى،

فەرەنگىي يەنى رەڭ مەخمەل بارى.
ئەلەم شۇققاسى داغى جىنسى فەرەڭ،
ھەم ئۇل بارچە زەبافتۇ ھەم يەتتى رەڭ.
ئەدەد ئىچرە يۈزىڭ بارى تېزۇ تۇند،
كى ھەيىبەتلەردىن قۇياش تىغى كۇند.
جۇۋانغارىدا ئەردى بارتاسۇ رۇس،
فەلەك خىگىدەك تۇندۇ شەمۇس.
ئۇلار جەۋشەنى بارچە قالغالدۇرۇق،
سىنان قوللارىدا نېچۈككىم سۇرۇق.
ۋەلىپ بادپالەرغە سالغان كېچىم،
سەقەرلاتۇ بارچە ياۋۇرقان كېچىم.
داۋۇلغان بولۇپ توپى يەڭلىغ بارى،
ئۇتاغە باش ئۆزۈرە سارىغ قۇش پەرى.
كىلىپ ھەربىرى كېچە ئەنداقكى بۇم،
مۇۋافىققا مەيىمۇن، مۇخالىققا شۇم.
بۇلار داغى يۈزىڭ كېلىپ سان ئارا،
جېكىب سەف جۇۋانغاردا مەيدان ئارا.
ھىراۋۇلدا زەڭ ئەھلى تەئىيىن بولۇپ،
ئۇلارغە يانا ئۆزگە ئايىن بولۇپ.
كىيىپ بارچەسى جەۋشەنى زەڭساز،
يارۇق كۆزگۈدەك زەڭمىدىن بى نىياز.
يانا خۇدلار مىسلى جەۋشەن كېلىپ،
قارا تۇندە خۇرشىدى رەۋشەن كېلىپ.
ئوتاغا تېمۇر بىرلە شەھپەر مىسال،
قۇياش ئۆزۈرە سانچىپ نېچۈككىم ھىلال.
كېچىمىلەر داغى بارچە پولاتدىن،
تاپىپ لەمئە سۇھانى بېداددىن.
يارۇغ ئاھە يۈزىڭ ئەدۋۇ ئوترۇسى،
سەراسەر ئەجەل شەخسىنىڭ كۆزگۈسى.
قىلىپ غولىنى بارچە رومىي سىپاھ،
تاپىپ زىيەت ئۇل غول ئىلە رەزمگاھ.
قىزىل يۈز بىلە بارچە ئەنداقكى شېر،
ئەدۋۇ قەسدىغە شېر يەڭلىغ دەلىر.
كېچىم بارچەغە شېرۇ بەبرۇ پەلەڭ،
جىبە ئۆزۈرە خەقتان داغى ئۇشۇ رەڭ.
بولۇپ ھەربىر ئەنداقكى غۇررەندە ئەبىر،

دېگىل تۇتتى ئالەم يۈزىن شېرۇ بەر.
 تۇرۇپ قەلب ئارا شاھى فەررۇخ سەرر،
 نېچۈككىم ھەزەبى ۋەلى شېرگىر.
 باشى ئۈستىدە شېر پەيكەر ئەلەم،
 ئەسبب ئۇڭا نۇسرەت يېلى دەمبەدەم.
 بۇ يەڭلىغ سىپاھ بىرلە دارايى رۇم،
 سىپاھىن ياساب ئويلەككە نەخلى مۇم.
 يۈرۈپ خەسەم خەيلەننىڭ ئوتتۇسىغا،
 مۇنۇڭ ئۇل ھەم ئەنداققى قەشۇسىغا.
 چېكىپ كوس ئۇنى ئىككى ياندىن غىرېۋ،
 ئۇنىڭدەككى مەست ئولسا يۈز نەررە دېۋ.
 فەلەك تۈركى گەردۇننى ئىككى چاپىب،
 ئۇنىڭ ھەربىرىسىغە يەر يۈز ياپىب.
 ئەدۈۋ شەينىنى كىمىسە قىلماي قىياس،
 كى ناكار ئولۇپ غۇلغۇلىدىن ھەۋاس،
 نەفىر ئويلەككە ئەجدەرى تېز دەم،
 تەھەررۇك سالىب بوينىغە ئىككى خەم.
 ئاغىز ئاچماي ئەلنى تۇتماق ئۈچۈن،
 ۋەيا خەسەم خەيلەننى يۇتماق ئۈچۈن.
 يانا كەررەنايۇ كاۋۇرگا ئۇنى،
 قىلىپ ئاشكارا قىيامەت كۈنى.
 ئەلەملەركى يەلدىن بولۇپ جىلۋەگەر،
 فەلەكلەر نەۋەردىدىن ئەيتىب خەبەر.
 ھەۋانى ئۇنىڭدەك تۇتۇپ تىرە گەرد،
 كى بولماي ئايان كۆزگە دەشتى نەبەرد.
 كۆپ ئەلكىم قىلىپ گىرد قىلمايغى ۋىرد،
 كورە شەكلى يەرنىڭ بولۇپ نىم گىرد.
 سىپاھ ئەللىدىن يانچىلىپ يارىسى،
 بولۇپ گەرد يەڭلىغ فەلەك ئازىسى.
 بۇ دەريايى گەرد ئىچرە تۈشكەن كىشى،
 نەفەس قايتارۇردىن سۇۋ يۇتماق ئىشى.
 قالىن تىخ ئۇل گەردى ھەيچا ئارا،
 ئوكۇش مور ئاقىپ لايى دەريا ئارا.
 دىبە گەردكىم ئەردى مۇشكىن سەھاب،
 يەرۇ كۆك ئاراسىغە ئارتىپ نىقاب.
 چاقىپ بەرق ئوتى ئاھەلەر ئىشەنەرى،

چېكىپ رەئد ئۇنى بارەلەر كىشەنەرى.
 تۇتۇپ قولغە جەببارلەر تىغى تېز،
 فەلەك تارتقانداك سىنانى سىتېز.
 بۇ يەڭلىغ ئىكى ئالەمى قەتلۇ كىن،
 كى تىترەپ ئۇلاردىن زەمانۇ زەمىن.
 يۈرۈپ بىر بىرىگە يەقنى يەتتىلەر،
 ئەياغ تاغداك يەرگە بېرىكتىلەر.
 سوران سالدىلەر ئەۋۋەل ئۇل نەۋە تېز،
 كى ئالەمغە تۇشتى ئەجەب رۇستىخېز.
 دىمەسمەنكى، قوزغالدى ئالەم ئېلى،
 كى بولغاشتى بۇ سەبىز تارەم ئېلى.
 قۇيار ئەردى ھەملىن فەلەك بېۋەسى،
 سەتەرۋەنلىغ ئەر بولماسا شېۋەسى.
 چۇ بىرلەھزە تاپتى سۈكۈن ئۇل خۇروش،
 ئۇلۇس ئاغىزى غەۋغادىن ئولدى خاموش.
 نەنسىمى ۋەغا بىر سارى سۇردى گەرد،
 كۆرۈندى خەلايىققە دەشتى نەبەرد.
 ھەمۇل ھەر تەرەفدىن بىر ئەنبۇھ سەفى،
 نې ئەنبۇھكىم كۈھ تا كۈھ سەفى.
 قىلىلغان كىبى لەۋن - لەۋىن بايان،
 تەماشى قىلۇر ئەلگە بولدى ئايان.
 ئۇنىڭدەككى تۈشكەي چاقىندىن دۇرەخىن،
 سىكەندەر سەفدىن براۋ سۇردى رەخىن.
 تەرىد ئەيلەيۇ كىردى مەيدان ئارا،
 ھۈنەرلەر ئايان قىلدى جەۋلان ئارا.
 سالىب بادپايىغە بەرگۈستۈان،
 نەمۇدار ئارا ئويلەككە ئەرغۇۋان.
 كىيىپ جەۋشەن ئۈستىگە چىنىي ھەربىر،
 كېلىپ سۇۋ ئۈزە سەبەزەدەك دىلپەزىر.
 سىنان ئوڭ قولىندا نېچۈككىم سۇتۇن،
 سول ئەڭدە قالقان كېلىپ لەئلىگۈن.
 ئۇتاغا تىكىپ خودىدا سەۋسەنى،
 بولۇپ غۇنچەدىن سەۋسەن ئاچماق فەنى.
 بۇ ھەيئەت بىلە چا بۈكى جەڭجوي،
 تۇرۇپ ئورتادا باشلادى گۇفتۇگوي.

دېگىل تۇتتى ئالەم يۈزىن شېرۇ بەر.
 تۇرۇپ قەلب ئارا شاھى فەررۇخ سەرر،
 نېچۈككىم ھەزەبى ۋەلى شېرگىر.
 باشى ئۈستىدە شېر پەيكەر ئەلەم،
 ئەسبب ئۇڭا نۇسرەت يېلى دەمبەدەم.
 بۇ يەڭلىغ سىپاھ بىرلە دارايى رۇم،
 سىپاھىن ياساب ئويلەككە نەخلى مۇم.
 يۈرۈپ خەسەم خەيلەننىڭ ئوتتۇسىغا،
 مۇنۇڭ ئۇل ھەم ئەنداققى قەشۇسىغا.
 چېكىپ كوس ئۇنى ئىككى ياندىن غىرېۋ،
 ئۇنىڭدەككى مەست ئولسا يۈز نەررە دېۋ.
 فەلەك تۈركى گەردۇننى ئىككى چاپىب،
 ئۇنىڭ ھەربىرىسىغە يەر يۈز ياپىب.
 ئەدۈۋ شەينىنى كىمىسە قىلماي قىياس،
 كى ناكار ئولۇپ غۇلغۇلىدىن ھەۋاس،
 نەفىر ئويلەككە ئەجدەرى تېز دەم،
 تەھەررۇك سالىب بوينىغە ئىككى خەم.
 ئاغىز ئاچماي ئەلنى تۇتماق ئۈچۈن،
 ۋەيا خەسەم خەيلەننى يۇتماق ئۈچۈن.
 يانا كەررەنايۇ كاۋۇرگا ئۇنى،
 قىلىپ ئاشكارا قىيامەت كۈنى.
 ئەلەملەركى يەلدىن بولۇپ جىلۋەگەر،
 فەلەكلەر نەۋەردىدىن ئەيتىب خەبەر.
 ھەۋانى ئۇنىڭدەك تۇتۇپ تىرە گەرد،
 كى بولماي ئايان كۆزگە دەشتى نەبەرد.
 كۆپ ئەلكىم قىلىپ گىرد قىلمايغى ۋىرد،
 كورە شەكلى يەرنىڭ بولۇپ نىم گىرد.
 سىپاھ ئەللىدىن يانچىلىپ يارىسى،
 بولۇپ گەرد يەڭلىغ فەلەك ئازىسى.
 بۇ دەريايى گەرد ئىچرە تۈشكەن كىشى،
 نەفەس قايتارۇردىن سۇۋ يۇتماق ئىشى.
 قالىن تىخ ئۇل گەردى ھەيچا ئارا،
 ئوكۇش مور ئاقىپ لايى دەريا ئارا.
 دىبە گەردكىم ئەردى مۇشكىن سەھاب،
 يەرۇ كۆك ئاراسىغە ئارتىپ نىقاب.
 چاقىپ بەرق ئوتى ئاھەلەر ئىشەنەرى،

ئاتى نەئلىدىن تاكى خودىدا مىل،
 كىرىپ كۆك تېمۇر ئىچىرە ئەنداقكى نىل.
 ئاتى نەئلىدىنكىم شەرار ئايرىلىپ،
 بەلا ئەبىدىدىن مەرگ ئوتى چاقىلىپ.
 فەلەك سەيرى ئاشۇبى پەيۋەست ئىلە،
 سالىب يەل دىياغىغە فەررەست ئىلە،
 ھەمايىلداغى تىغ بىھادەدەك،
 قول ئىچىرە سىنانى كېلىپ خادەدەك.
 ئۇنى رەزم ئېلى شېرى دەرران دېبان،
 ئاتىن ئەنجۇمەن ئەھلى ھەرران دېبان.
 چۇ مەيدان تەرىقىن ئادا ئەيلەدى،
 تۇرۇپ خۇسرەۋىغە دۇئا ئەيلەدى.
 تۈگەتكەچ دۇئا، چاپتى بارىققە تېز،
 ئۇغا داغى بارىق بولۇپ بەرقىخىز.
 بىرى بىرگە مەيداندا چىرماشتىلەر،
 بەسە بىر - بىرىدىن قالىپ، ئاشتىلەر.
 ئۈچ يۈز ئالتمىش ئالتى لەئبۇ گىرىھ،
 ئۆتۈپكىم سىنان ئۇچى كۆرمەي زىرىھ.
 ھەم ئاخىر چۇ بارىق ئىدى ئىشدا چۈست،
 سىنان بىرلە مەركەبىدىن ئۇنى دۇرۇست.
 يىراق سالىدى ئەنداقكى چەرخى بەرىن،
 سىنانۇ قولغە دېدى ئافەرىن!
 تۇشۇپ بويىنغە باغلابان پالەھك،
 شاھ ئالىغە يەتكۈزدى قىلماي دەرەك.
 سىكەندەرگە فەرخۇندە بولدى بۇ فال،
 كى نۇسرەت ئۇغا ئەۋۋەل ئاچتى جامال.
 يانا شېر پەيكەر يالى خەسىبەندە،
 يەر ئوپتىيۇ مەيدانغە سۈردى سەمەندە.
 تىلەر ئەردى ھەيچا قىلۇرغە تەنى،
 كى رەزمىغە ئات سۈردى پىل ئەفگەنى.
 دەلېرىكى تارەزم ۋەرزىش قىلىپ،
 ئەدۋۇسىغە يۈز مەئرىكە ئىش قىلىپ.
 تېمۇر ئىچىرە باشتىن ئاياغى نىھان،
 نېچۈكىم ئۆزى، ئاتى داغى نىھان.
 لەقەب شەيدا بىرلە ئۇغا فاش ئولۇپ،
 نەسەب بىرلە ھەررانغە قەرداش ئولۇپ.

سىكەندەر دۇئاسى بۇرۇن قىلدى ياد،
 كى: تاپسۇن ئەدۋۇسىغە كامۇ مۇراد!
 يانا دېدى يۈز كەلتۈرۈپ ھەرسەرى،
 كى دەرلەر مېنى بارىقى بەربەرى.
 بۇرۇن بار ئىدىم شاھ داراغە قۇل،
 ۋەلې تاپمادىم قۇللۇغى ئىچىرە يول.
 مېنى ئويلەكسىم بار ئىدىم بىلىمادى،
 رىئايەت نېچۈكىم كېرەك قىلمادى.
 تاپىپ مەندىن ئۆكسۈكلەر ئەندىن نەۋا،
 ماڭا كۆردى كۆپ بېنەۋالىغ راۋا.
 چۇ ھالىم دىدىم شاھى ئالى سىفات،
 جەۋابىغە ھەم قىلمادى ئىلتىفات.
 ئىجازەت سۆزىن ئەرز قىلغاچ تۇرۇپ،
 تايىغلاتتى قەھر ئەيلەبان باستۇرۇپ.
 چۇ دارا قىلىپ مۇنچە زۇلمۇ شىكەست،
 مېنى قىلدى بەختىم سىكەندەرپەرەست.
 چۇ دەرگاھىغە يەتتىم ئىستەب پاناھ،
 ماڭا ئانچە لۇتفۇ كەردم قىلدى شاھ.
 كىم ئۇل تەربىيەتتىن سەرەفگەندەمەن،
 ئىش ئەتمەي ئالىب مۇزد شەرمەندەمەن.
 بۇ كۈنىكىم قىلىمەن بۇ مەيدانغە ئەزم،
 ئىكى ئىش ئۈچۈن ئەيلەگۈم كىنۇ رەزم؛
 بىر ئۆلكىم: شاھىمغا قىلىپ بەندەلىق،
 ئۆزۈمدىن قىلاي رەفئى شەرمەندەلىق.
 يانا ئۆلكى، چۇن قەتل رەسىمىن تۈزەي،
 ئىشىم شاھ داراغە ھەم كۆرگۈزەي.
 ئۆزىن ئۆلكى ھەربىغە مايىل قىلۇر،
 ماڭا ئىككى مەقسۇد ھاسىل قىلۇر:
 ئۇلارغەكى شاھى خىرەد رەھنەمۇن،
 ئىنايەت قىلىپ ئەردى مەندىن فۇزۇن.
 بولۇركىم پەيپەي راۋان ئەيلەگەي،
 يەكايەك بارىن ئىمتىھان ئەيلەگەي.
 چۇ بارىق تۈگەتتى كالامىن تامام،
 ئۇلاردىنكىم ئۇل ئەيلەمىش ئەردى كام.
 راۋان بولدى مەيدانغە قاتلىۋەشەي،
 تۈتۈندەك غەلىز، ئوت كەبى سەركەشەي.

يۈزى ئۆلچە مۈمكىندۇر ئەھمەر ئۇنىڭ،
 مەھاسىن يۈزى ئۆزى ئەسەنەر ئۇنىڭ.
 يۈزى رەڭنى خورما مەسەللىك كەسنى،
 مەھاسىن نەمۇدارى خورماغە لىنى.
 ئىكى كۆز ئۇڭا ئىككى ئالپاسدەك،
 ۋەلې دەۋرەسى قان تولا تاسدەك.
 ۋەتەنگاھى ئاقسايى مەغرىب زەمىن،
 ئېلى ئەرمىش ئۇل يەردە ۋادىيىنىش.
 كى بۇ يەڭلىغ ئەرمىش ئۇلار ھەيئەتى،
 قوشۇن ئەلچە ھەرقايسىنىڭ شەۋكەتى.
 نى خۇسرەۋكى ئۇل بولسا ئالەمغە شاھ،
 چېكەر بولسا بىر خەسەمى سارى سىپاھ.
 كېلۇر ئەرمىش ئۇل قەۋمدىن بىر كىشى،
 كى سەئىب ئولسا ئەئىدادىن ئۇل شاھ ئىشى.
 قىلۇر ئەرمىش ئۇل شەخس مەيدانغە ئەزم،
 نەمۇدار ئىتەر ئەرمىش ئايىنى رەزم.
 چۇ بولدى ئەدۋۋسى گىرىتتار ئۇڭا،
 بولۇر ئەرمىش ئۆي سارى رەفتار ئۇڭا.
 كىشى تۇرغۇزا ئالپاس ئەرمىش ئۇنى،
 ئۇڭا تېگىرۈكىم مەنزىلۇ مەسكەنى.
 گىرىتتارنى داغى ئەلتۇر ئىمىش،
 بۇ يۇرۇر ئىمىش ھەر نېچكۈك تاپسا ئىش.
 چۇ بارىقىدىن ئەل ئەردى ھەيرەتقە غەرق،
 ئۇل ئاھەڭى كىن ئەتتى ئەنداقكى بەرق.
 ئىكاۋ بولدى مەيدانغە پەرخاشچوي،
 چاپارلەر ئىدى چىرماشىب سو - بەسوي.
 گەھى بۇ قاچىپ، ئۇل يېرىدىن سۈرۈپ،
 كى مەيدان باشىغە دېگىن تېگۈرۈپ.
 بۇ قايتىپ ئۇنىڭ گاھ پاداشىغا،
 قاۋۇب تاكى مەيداننىڭ ئۇل باشىغا.
 گەھى ساۋۇرۇپ، گەرد ئېتىپ تابۇ پېچ،
 كى قىلماي قۇيۇندىن كىشى فەرق ھېچ.
 چۇ ئاسراپ ئۆزىن بارىقى كىنپەرەست،
 ئۇڭا مەغرىبى تاپمايىن ھېچ دەست.
 ۋەلې بولدى بارىق ئىشى نۇرسىز،
 كى قوشش قىلىپ ئەردى مەقدۇرسىز.

يولنى تۇتتى بارىقىنىڭ ئاشۇقتەۋەش،
 ئۇڭا سۈردى بارىق داغى كىنەكەش.
 يانا قىلىدلەر سەئىيۇ كوششىگە يۈز،
 سىنانلەرنى ئەيلەپ بىرى - بىرگە تۈز.
 چۇ يەر ئولدى ئىقبالى ئىسكەندەرى،
 يانا تاپتى فۇرسەت يالى بەربەرى.
 ئۇنى ھەم قىلىپ نەيزە بىرلە نىگۇن،
 چېكىپ شاھى ئالىغە خارۇ زەبۇن.
 سىكەندەر فەلەككىدىن تاپىپ كام بەھر،
 فەلەككە قىلىپ تەئى دارايى دەھر.
 چاپىپ بەربەرى بولدى مەيداننەۋەرد،
 مۇبارىز تىلەر ئەردى ئىستەب نەبەرد.
 يانا گەرم كىنى سالىپ يۈزگە چىن،
 چاپىپ بەربەرى قەسدىغە گەرم كىن.
 يېتىشمەك ھامانۇ يېتىشىگەن زامان،
 دىلاۋەر قولىدىن يىقىلماق ھامان.
 بۇ يەڭلىغ توقۇز پەھلەۋانى دەلېر،
 كى ھەربىر ئىدى چاغى نەررە شېر.
 بارى بەربەرىغە ئەسىر ئولدىلەر،
 سىنان زەخمىدىن دەستگىر ئولدىلەر.
 يانا ھەرىغە، ئۆزگە مەيىل ئەتەدى،
 ۋەلى بارىق ئۆز ئورنىدىن كەتەدى.
 مۇبارىز تىلەپ بار ئىدى نەئىرەزەن،
 زەمىرىغە ئەئىدانىڭ ئاتەشنىگەن.
 غەزەب سالىدى داراغە - كۆپ ئىزتىراب:
 ئۇڭا ئۆزگە چىقسۇن! دەپ ئەتتى شىتاب.
 ھەم ئاخىر بىراۋ سۈردى مەيدانغا ئات،
 ئەدۋۇغە سۈرۈپ سالىدى جەۋلانغا ئات.
 ھەم ئۇل پىل زور ئەردى، ھەم پىل تەن،
 تەكاۋەر ئۇڭا ئويلىكەم كەركەدەن.
 پەلەڭمەن بەرگۈستۈان ئاتىغە،
 كىمەپ بەر تون خەلق ئافاتىغە.
 قىزىل خوددىن باشىدا نىم تەرگ،
 كى ۋەھىمدىن ئولۇپ ئۆلۈم ھالى مەرگ.
 ھەمۇل خود دەۋرىغە چىرماپ قارا،
 كىشى كۆرمەمىش لالەنى داغ ئارا.

ۋەلې قان يۇتۇپ شىشە يەڭلىغ نىھان،
كى تاڭلا نې ئىش ئىزھار ئەتكەي جاھان؟
سكەندەر داغى ئۆزگە ئاينى تاپىپ،
بىر ئىسكەندەر ئاندا تەسكىن تاپىپ.
تاپىپ ئوڭ ياندا كامال ئەھلى يەر،
تۇتۇپ سول ياندا قىتال ئەھلى يەر.
تەئەمۇل بىلە ھەر خىرەد پېشەئى،
قىلىپ فەتھ بابىدا ئەندىشەئى.
تەھەۋۋۇر بىلە ھەر جاھان پەھلەۋان،
تىلەپ نۇسرەت ئانچەكى تابۇ تەۋان.
چۇ ئۆتتى كېچە خەيلىدىن ئىككى پاس،
بىرەر ئەدە جۇرئەت، بىرەر دە ھەراس.
تىلەپ خىلۋەتى شاھى يەزدانپەرەست،
تەزەررۇد قىلا بولدى تۇقراققا پەست.
زەفەر ئىستەمەككىدىن چۇ تاپتى فەراغ،
سەھەر نەجىبى يارۇتمىش ئەردى چىراغ.
يانا تۇشتى ئاشۇب ئىككى تەرەق،
ئىكى خەيل ھەريان تۈزەتمەككە سەق.
يانا كوسزەن تۇشتى جۈنبۇش ئارا،
يانا كوس تۇشتى غۇرۇنبۇش ئارا.
ھەمۇل نەيزەۋارلارغە تۇشتى شىتاب،
ھەمۇل نەيزەلەر جىسىمىغە پېچۇ تاب.
ھەمۇل تىغزەنلەرغە بولدى مەساق،
ھەمۇل تىغزەلەر بولدى پەھلۇ شىگاق.
ھەمۇل بولدى كىن بى نادامەت يانا،
ھەمۇل قايىم ئولدى قىيامەت يانا.
سكەندەر قىلىپ خىلۋەت ئىچرە نىياز،
كى قىلغاي ئۇنىڭ چارەسىن چارەساز.
چىقار ۋاقتىدا قاسدى يەتتى چۈست،
نەھانى تۇتۇپ نامەئى ئاغزى رۇست.
ئۇڭا يەتكۈزۈپ نامە خىلۋەت ئارا،
دېدىكىم ئوقۇپ ئاڭلاغىل ماجەرا.
سكەندەر ئاچىپ قىلدى نەززارەسى،
ھەق ئەيلەپ ئىدى دەردىنىڭ چارەسى.
ھامانكى داراغە ئىككى كىشى،
بار ئەرمىش نەيابەت ئۇلارنىڭ ئىشى.

ئۆزىدەك توقۇز كىسە ئالمىش ئىدى،
بۇ كىرگەن زەمان ئىلگى تالمىش ئىدى.
چۇ ئەھۋالدا بولدى زەئى ئاشكار،
بىلىدىن تۇتۇپ گۇردى مەردۇم شىكار،
قونقاردىيۇ ئوڭ ئىلگىگە قىلدى رۇست،
سول ئىلگى بىلە مەركەبىن تۇتتى چۈست.
چۇ تاپىپ مەھەل سەيدىنى سىرمادى،
يانىپ ئۆز سىپاھىغە ھەم كىرمادى.
راۋان بولدى مەغرىب سارى ئەزم ئىتىب،
غەنىمىن ئالىب رەھنەۋەردىن يېتىپ.
ئۇڭا ئەيلەبان ھەيرەت ئەھلى جاھان،
ئۇڭا تېگۈركىم بولدى كۆزدىن نىھان.
كۆرۈپ مەغرىبىدىن بۇ بېياكلىك،
سكەندەرگە يۈزلەندى غەمناكلىك.
يانا بەربەرى ھالىغە غەم يېيان،
ئۇنىڭ ھالى نى بولدى ئەركىن، دېيان.
بولۇپ شادكىم باردى سەھرا سارى،
يانىپ قىلىمادى ئەزم دارا سارى.
ۋەلې شاھ دارا بەسپى شاد ئولۇپ،
بۇزۇغ كۆڭلى ئۇل ئىشىدىن ئاباد ئولۇپ.
بۇكىم بەربەرىنىڭ بولۇپ غالىبى،
ئۇنىڭ سارى كەلتۈرمەدى مەغرىبى.
نېچە شادمانلىققە مانئە ئىدى،
ۋەلې خەسىم دەفئىگە قانئە ئىدى.
چۇ خۇرشمېد داراسى ئەتتى كەمىن،
كەمىنگاھ ئۇڭا بولدى مەغرىب زەمىن.
قىلىپ جىلۋە ئاي مېھرى خاۋەر كىبى،
ئۇلۇسنى يارۇتتى سكەندەر كىبى.
يانىپ رەزمگاھىدىن ئۇل ئىككى سىپاھ،
تۇشۇپ بېرىك تۇتىنلەر ئارامگاھ.
تۇتۇپ خەندەق ئىككى سىپاھ دەۋرىنى،
قەنات ئويىلەكم بارگاھ دەۋرىنى.
تەلایە يانا چىقتى ھەر سارىدىن،
يەزەك تىنىمادى ھىغز ئىزھارىدىن.
قىلىپ بارگاھ ئىچرە دارا مەقام،
زەرۇرەت يۈزىدىن تىلەپ رۇدۇ جام.

ۋەلې زۇلمىدىن جانلەردىن تويۇپ،
 ئىككى كۆڭۈل ئۆلمەككە قويۇپ.
 بېرىپ بىم داراكى تاپقاچ زەفەر،
 ئۇل ئىككىگە پور ئاغزىن ئەتگەي مەفەر.
 ئۇل ئىككى كىشى ھەم ياراق ئەيلەبان،
 ئۇنىڭ قەتلىغە ئىتتىپاق ئەيلەبان،
 كى چۈن بىزگە ئۇل قىلغۇسى تىغى قەتل،
 ئۇغا بىز بۇرۇنراق چېكىپ تىغى قەتل،
 يىقالى دەرەختىنى بۇنيادىدىن،
 قۇتۇلسۇن ئۇلۇس زۇلمۇ بېدادىدىن.
 نېچە زۇلمىدىن جانىمىز قالماي،
 بۇ نەۋە ئۆلسەك ئارمانىمىز قالماي.
 سىكەندەرگە يازغان ئىمىشلەر بىتىك،
 براۋنى يۇبارغان ئىمىشلەر ئىتىك.
 قىلىپ نامەدە سايت بۇ سۆزلەردىن،
 ئۇغا باغلاغانلار ئىمىش ئۆزلەردىن.
 ئوقۇدى سىكەندەر چۇ ئۇل نامەنى،
 نې نەۋە ئەركەن بىلدى ھەڭگامەنى.
 ۋە لېكىن گۇمان قىلدى مەكرۇ فىرىپ،
 دەم ئۇرماي ئۆز - ئۆزىگە بەردى شىكىپ.
 دېدىكىم: مۇڭا ھىچ يەڭلىغ جەۋاب،
 دېيەكتە ئەمەس ئەمدى رايبى سەۋاب.
 كى يالغان ئولسا دېيەگەن ياخشىراق،
 چىن ئەرسا بۇ بار ئۇندا يەتساق يىراق.
 تەۋەككۈل قىلىپ راكىب ئولدى راۋان،
 ئەدۈۋ كېنىگە راغىب ئولدى راۋان.
 تۈزەلدى يانا ئىككى ياندىن ياسال،
 يانا ئاشكار ئولدى رەسمى جىدال.
 بۇرۇنراقكى مەيدانغە كىرگەي براۋ،
 ئىكى قاتىل ئەتكەن كىبى سۆز گەراۋ.
 يېتىپ شاھ دارا ئىكى ياندىن،
 قىلىچ لەڭلىگۈن قىلىدلەر قاندىن.
 بىرى سۇغۇلبان گەردە گاھىغە تىغ،
 تۆكۈپ يەرگە قاننى ئۇنىڭ بې دەرىغ.
 يانا بىر داغى تىغ ئۇرۇپ باشىغا،

قىلىپ زۇلم ئۇنىڭ زۇلمى پاداشىغا.
 يابان زەخم ئۇل نەۋە دارايى تەخت،
 يىقىلدى ئۇنىڭدەككى ئالى دەرەخت.
 تۇشۇپ يەر ئۆزە شاھى بەھمەن نەجاد،
 ئۆچۈپ مەشئەلى دۈدە ئى كەيقۇباد.
 قازادىن بۇ نەۋە ئىش چۇ پەيدا بولۇپ،
 باشى ئۆزە ئەلدىن ئەلالا بولۇپ،
 سىپاھىدا پەيدا بولۇپ قوزغالش،
 سىپاھ قوزغالۇر، شاھىغە چۈن تۇشتى ئىش.
 سىكەندەر تەرتىقى كىياسەت بىلە،
 قىلىپ فەھم ئۇل ئىشنى فىرەستە بىلە.
 تەئەننى بىلە ئەزم ئىتىپ ئۇل تەرەفى،
 كى بولماي پەرىشان سىپاھىغە سەفى.
 يىتتىشى چۇ ئۇل خەيلنىڭ قاشىغا،
 كى جەمە ئەردىلەر شاھنىڭ باشىغا.
 سىكەندەر يېتىشىگەچ قويۇپ يەرگە باش،
 ئۇغا قىلىدلەر شاھ ھالىنى فاش.
 سىكەندەر تۇشۇپ كەلدى دارا سارى،
 ئىشى تۇشتى رىققۇ مادارا سارى.
 كۆرەرەكسىم، ياتۇر جىسمى قان ئىچرە غەرق،
 تاپىلماي ئۇنىڭ بىرلە قان ئىچرە فەرق.
 باشى ئۆزە ئولتۇردى گىريان بولۇپ،
 ئۇنىڭ ھالىغە كۆڭلى ۋەيران بولۇپ.
 ئالىپ قويدى ئۆز قوينىغا باشىنى،
 ئۇزارغا ھەريان تۆكۈپ ياشىنى.
 چۇ بېھۇش ئۆزە سەپتى ئەنداق گۇلاب،
 ئاچىلدى ئۇغا نەركىسى نىسخاب.
 باشى ئۆزە كىم ئەركەننى قىلدى فەھم،
 تەكەللۇمغە تىل ئاچتى بې بىيىۋ ۋەھم.
 دېدى: مەرھابا، ئەي شاھى نەۋجىۋان،
 جاھان ئۆزە ھەم شاھۇ ھەم پەھلەۋان.
 ئانادىن ئوغۇل بولماغان سەن كىبى،
 ئەدۈۋ ئۆزىنى قىلماغان سەن كىبى.
 نېچەكىم خىلاڭدا قىلدىم غولۇ،
 ۋەلې كۆپ قىلۇر ئەردىم ئۇل ئارزۇ.

جاھاندىن چىقارسام ئىدى دۈشمەننى.

تېلىم بارماس ئەيتۇرغە بۇ سۆزكى شاھ
خىراج ئىستەب ئولدى ماڭا كىنەخاھ.

كۆرۈپ شاھنى بۇ نەۋۋىي ئىلتىفات،
يۈزۈمگە مېنىڭ كەلدى مۇنچە ئۇيات.

سىپاھ چەكتىمۇ زاھىر ئەتتىم خىلاق،
ئايان ئەيلەدىم ئوتتۇرسىدا مەساق.

ۋە لېكىن بۇ ئىشدىن خەبەردار ئېمان،
قىلۇر ئەل بىلە ساھىب ئەسرار ئېمان.

ماڭا يەتتى بىر نامە ھەم بۇ زەمان،
ئوقۇپ تاشلادىم بويىلە قىلماي گۇمان.

كېتىۋەتكە گەرچى سەزا بەرمەدىم،
ۋە لېكىن بۇ ئىشكە رىزا بەرمەدىم.

بۇ دەمكىم ئايان بولدى بۇ ماجەرا،
يارۇغ ئالەم ئولمىش كۆزۈمگە قارا.

جاھاندار كىم ھەق ئۇنىڭ ياۋەرى،
كېرەك بولسا ئەلبەتتە بۇ باۋەرى.

كى رازىدۇر ئىسكەندەر ئۆلىمەككە بات،
بولۇپ شاھىغە مىڭ يىل زەمانى ھايات.

بۇ كىم شاھ دەيدى: بار ئىككى - ئۈچ سۆزۈم،
ئۇنىڭ يولىدا مۇنتەزىرىدۇر كۆزۈم.

مېنى ئۇل مۇرادىڭىز ھەمراز قىل،
بۇيۇرماغى بىرلە سەرەفراز قىل.

چۇ تاپتى سىكەندەردىن ئۇل نەۋۋىي بەھر
دۇئالەر قىلىپ، دەيدى دارايى دەھر.

كىم، ئۇل ئۈچ سۆزۈم ئۈچ ۋەسىيەت دۇرۇر،
كى ئىزھارى كۆڭلۈمگە نىيەت دۇرۇر.

بىرسى بۇ كىم ئۇل ئىككى كىنەخاھ،
كى قەتلىىغە قول سۇندىلەر بېگۇناھ.

ئۇلار قەتلىن ئايىنى داد ئەتكەيسەن،
بۇ ئىش بىرلە رۇھۇمنى شاد ئەتكەيسەن.

يوق ئۇندىن ماڭا گەرچى دەققى گەزەند،
ۋە لېكىن ساڭا بار دۇرۇر سۇدمەند.

يانا قەۋمۇ خەيلىىغە قىلما ئىناد.
كى دەرلەر ئۇلارنى كەياني نەجاد.

كى سەندەك كىشىكىم جاھان فەردى سەن،
سەلاتىندا دارا ھەماۋەردى سەن.

خەلايىققە يوق ھېچ ئىشنىڭ نىسبەتى،
جاھان ئىچرە سەن تەڭرىنىڭ قۇدرەتى.

زامانە كۆزۈم تۇشسە رۇخسارىڭىگە،
قۇلاق مۇستەمىئە بولسا گۇفتارىڭىگە.

ماڭا بەردى خۇد ھەيى دانا مۇراد،
ئەجەل ئەيلەگەن چاغ ۋەلې نامۇراد.

يېتىشتى نېكىم قىلدى دارا ئۇمىد،
ۋەلې ئۆزىدىن ئولغان زامان ئائۇمىد.

بولۇپسەن ئەجەب ۋەقت مېھمان ماڭا،
كى يوقتۇر نىسارىڭ بەجۈز جان ماڭا.

بۇ سائەت نېتىب مېزبانلىق قىلاي؟
قەبۇل ئەيلەسەڭ جان فىشانلىق قىلاي!

يېڭىلىدىم، نېتىب بولغايمەن مېزبان،
كى خۇد بىر نەفەس مەن ساڭا مېھمان!

بۇ سائەتتىكى باشىغە قويدۇڭ قەدەم،
نې ئەركەن خىيالىڭ، دىگىل ئۇنى ھەم،

ئەگەر يارلىغىدۇر شىئارىڭ سېنىڭ،
ئىككى دەھر ئارا تەڭرى يارىڭ سېنىڭ.

ۋەگەر قەتلى ئۈچۈن كەلمىشەڭ قاشىغىغا،
كېسەي دەپ قەدەم قويىمىشەڭ باشىغىغا،

مۇرۇۋۋەت قىلىپ كەسمەگىل بىر زەمان،
ئىككى - ئۈچ سۆز ئەيتۇرچە بەرگىل ئامان!

سىكەندەر قىلىپ ئۇل تەكەللۇمنى گوش،
چېكىپ ماتەمىيلەر مەسەللىك خۇروش.

ياقا يىرتىبان، تاجىنى تاشلاپان،
دەيدى: زار يىغلاي بۇ سۆز باشلاپان.

كى، بولسۇن تىرىك يەتتى كىشۋەر شاھى،
جاھان بولماسۇن بىردەم ئۇندىن تېھى.

ئۇڭا مەن كەمىنە پەرەستەندە مەن،
پەرەستەندەلىغ ئىچرە شەرمەندە مەن.

ئۆزۈمگە كېرەك قۇللۇغىن چاغلابلان،
ئۇنىڭ بارگاھىدا بەل باغلابلان.

ئەدۋۇدىن مۇبەررا قىلىپ مەئىنەن،

بىلۈرمەن ئۇلاردا يوق ئۇنداق كىشى،
 كى كەلگەي قولىدىن ئاداۋەت ئىشى.
 كەرەم ئەيلەسەڭ بارچە خەيلىگىدۇرۇر،
 قىلۇرلەر نى خىزمەتكى مەيلىگىدۇرۇر.
 ھەبا ئەيلەمە خانەدانى قەدىم،
 كى يوقتۇر ئۇلاردىن ساڭا ھىچ بىيم.
 يانا رەۋشەنەككىم قىزىمىدۇر مېنىڭ،
 بۈگۈندىن نەرى مەنسىزىدۇر مېنىڭ.
 كەيلىنى سەلاتىن نىشانى ئۇڭا،
 بەرازەندە تاجى كەيلىنى ئۇڭا.
 كىلىپ سەلتەنەت بەھرىدىن دۇررى پاك،
 شەرەف ئەۋجىدىن ئەختەرى تابناك.
 بىساتىڭنى ئۇل شەمى بىرلە يارۇت،
 ئۇنىڭ شۇغلىدىن خاتىرىڭنى ئاۋۇت.
 كىيۈر مېھرى بىرلە شەبىستانىڭغا،
 قىلىپ ئەھد ئولتۇرت ئۇنى يانىڭغا.
 ئەرۇر ئۇل بۇزۇغ مەزىدە ئىم خوشەسى،
 ماڭا پارە بولغان جىگەر گوشەسى.
 ھەرمىدە سەن داغى فەزەند بول،
 ھەمۇل خەستە باغرىمىغە پەيۋەند بول.
 كىم ئۇل داغى سەندىن تاپىپ توشەنى،
 ساڭا ھاسىل ئەتسە جىگەر گوشەنى.
 ئانادىن سىكەندەر نىخاد ئولغاي ئۇل،
 ئانادىن كەيلىنى نەجاد ئولغاي ئۇل.
 كى چۈن بەل ئادالەتقە چۈست ئەيلەگەي،
 ئەكىمىزگە نىسبەت دۇرۇست ئەيلەگەي.
 قەبۇل ئەيلەپ، ئەت خەستە كۆڭلۈمنى شاد،
 كى ئەمدى قىلۇر ۋەقت ئەرۇر خەيرباد!
 سىكەندەر تۆكۈپ ئەشكۈ تارتىپ نەفىر،
 دېدى: كى شەھەنشاھى گەردۈن سەرىر!
 ئىتائەت يولىدا نۇزۇل ئەيلەدىم،
 نېكىم ھۆكۈم قىلىدىڭ، قەبۇل ئەيلەدىم.
 ئۈمىد ئۆلكى تەۋفىق بەرگەي ئىلاھ،
 كى رۇھۇڭغە قىلغاي مېنى ئۈزراخا!
 ئەشتىگەن چۇ مۇنداق قەبۇل ئەتتى سۆز،
 دېگان چۈن ئەشتى بۇ سۆز، يۈمدى كۆز.

ئەجەل شامى تاڭ يوق ئەگەر بولسا فاش،
 كى بەھبەن كۈنىگە ئۇ ياقىتى قۇياش.
 ئەدەم بولدى قانۇنى لۇھراسىبى،
 نىگۈن بولدى ئايىنى گۇشتاسىبى.
 بولۇپ تىپىرە كەيخۇسراۋ ئايىن چەراغ،
 سىياۋۇش ئوتى باغرىغا قويدى داغ.
 ئۇنۇت بولدى كاۋۇس يادى داغى،
 بال ئاۋازەنى كەيخۇبادى داغى.
 مىنۇچمەر رۇھىغە تۇشتى جازا،
 فەرىدۇن رەۋانغە يەتتى فازا.
 چۇ دارانى دەھر ئەتتى جاندىن سۈتۈھ،
 سىكەندەرى جاھاندارى دارا شۇگۇھ.
 سالىب مەھدى شاھانە ئىچرە تەنىن،
 كەيلىنى مەھافە قىلىپ مەسكەنىن.
 جۇدا ئەيلەدى رەزم مەيداندىن،
 ئەرىغ ئەيلەپ ئۇل گەرد ئىلە قاندىن.
 تاپىپ رەۋزەسان دەشتى مېنىۋىسىدىرىشت،
 ئەسىپ سەبىزەسىدىن نەسىمى بېھىشت.
 تۇشۇرتۇپ ھەمۇل سەبىزە ئۆزى سىپاھ،
 فەلەك سەبىزەسىدىن ئۆتۈپ بارگاھ.
 ھەمۇل بارگاھ ئىچرە تۇشكەن زەمان،
 قىلىپ قەتلىدىن ئەلگە ھۆكىمى ئامان.
 كېتۈر ساقى ئۇل مەيلى جانە تاپاي،
 غەم ئىچرە ئۇلاردىن ئامانە تاپاي.
 كى گەر دەۋر ئاغۇ بەردى داراغە بات،
 سىكەندەرگە ھەم بەرمەس ئابىھايات.
 مۇغەننىي، بۈگۈن نەغىبەنى چەك تۈز،
 ۋەلى نەۋھە ساز ئەيلەپ ئاھەك تۈز.
 كى دەردىمىغە تارتىپ فىغان يىغلايىن،
 دەمى ئويلەككىم شىشە قان يىغلايىن.
 ناۋايى، جاھانغە ۋافا يوقتۇرۇر،
 ئۇنىڭ دەئۇ رەسمى جافا ئوقدۇرۇر.
 ۋافا ئەيلەپ ئۇنىڭ ۋافاسىن ئۇنۇت،
 ناۋا ئىستەسەڭ بىنەۋالىغىن تۇت.

× ×

كېرەك قىلسا، ئۆلكىم تىلەر شاھلىق،
سىپاھ بارچە ھالدىن ئاگاھلىق.
ياقنى بىلسە تۈزگەندە پىرايەسىن،
رىئايەت چاغى ھەر كىشى پايەسىن.
ئۇلۇققا ئۇلۇققە ئەتە ئەيلەسە،
كىچىككە كىچىكچە سەفا ئەيلەسە.

كىم ئەتسە ۋەسەتلىق يولىندا زۇھۇر،
ئوڭا تۈزسە ئايىنى خەيرىل ئۇمۇر.
نې تۇتسا ئۇلۇغنى قاشىدا كىچىك،
نې قىلسا كىچىكنى ئۇلۇغ چەرگەلىك.
بۇ قانۇن بىلە بولسا ئايىن ئوڭا،
تاپىپ كىشۋەرۈ مۈلك تەزىن ئوڭا.
ئىشىدا كېرۈپ فەرۇخ ئەنجامىنى،
ئالۇر سەلتەنەت ئەمرىدىن كامىنى.
نې شاھكىم ئوڭا مۇنداق ئەرمەس تۈزۈك،
تۈزۈكلۈك نېچۈك كەلگەي ئۇندىن نېچۈك.
ئۇنىڭدەككى تېغىل ئىستەبان ئىنىسات،
چۇ شەترەنج ئوينارغە يايىسا بىسات.
نې ئوينارنى بىلسە، نې تەرمەگىن،
نې ئالماغىنى بىلسە، نې بەرمەگىن.
ئاللىب قويسا بايداقنى شاھ ياندا،
يانا پىلىنى قويسا رۇخ ئايۋاندا.

بۇ ئايىن بىلە بەرسە ھەر بىرغە يەر،
ئۆزۈڭ دە، خىرەد ئەھلى ئۇنى نې دەر؟
بۇ ئويىنى ئۇنىڭ نېچەكىم چەكسە كېچە،
ئەرۇر ھېچ، بەلكىم ئەمەس داغى ھېچ.
ئەرۇر ئت سەفالىغە قويمىق سامان،
ھامانۇ سۆڭەك ئاتقا سالماق ھامان.
بۆرىگە كىشى تۆڭمە قىلسا قوزى،
ئۆزىگە بەلا ھاسىل ئەيلەر ئۆزى.
قارىندىن دىسە شېر تاپسۇن ناۋا،
بۇ ئىشنى داغى ئەقىل كۆرمەس راۋا.
كىم ئىستەر قارىن بىرلە ئارسلاننى توق،
يارار تاپسا قۇرسەت ئۇنىڭ قارىن ئوق.

مۇناسىب ئەمەس تاز باشقا تاج،
تۇماغە نۇنۇقچىغە نې ئېھتىياج.
نى سۇنغۇرغا كىم تېز پەرۋازدۇر،
مۇرەسسە ئى تۇماغە ھەنۇز ئازدۇر.
ئىشەك ئالدا زەئفەرەن خۇب ئەمەس،
كى نادانغە زەربەفت مەرغۇب ئەمەس.
يىلاننى كىشى تۇتسا سەركوفتە،
بالادىن قىلۇر ئۆز يولىن روڧتە.
ۋە گەر بەرسە ئۆز جەيىمى ئىچرە مەھەل،
ئۆزى قەتلىغەدۇر تاناۋى ئەجەل.
يىلان جەيب ئارا سالماق ئەتە ھەۋەس،
كىم ئاخىر يىلاندىر بۇ تەسبىھ ئەمەس.
ئەشەك ئت بېرىدۇر، گەر ئالسۇن بۆرى،
مۈشۈككە مەقام ئولدى ئۆيىنىڭ تۆرى.
گەر ئۇل دەشت سەيدىنى ئەيلەر فىگار،
ۋە لېكىن بۇ ئۆي سەيدىن ئەيلەر شىكار.
نې ئىمكانكى سەئىي ئەيلەمەككىدىن كىشى،
ئۇلار ئەيلەگەي بىر - بىرىنىڭ ئىشى.
ئوڭا ئۆز يېرىدە كېرەكتۇر خۇرىش،
موڭا داغى ئۆز ئورنىدا پەرۋەرىش.
كىشى ياخشى باقسا زەرۇرەت چاغى،
كېرەكلىكدۇرۇر بۇ داغى، ئۇل داغى.
يانا بىر داغى تۆرفە سۈرەتدۇرۇر،
كى شاھ بىلىك ئۇنى زەرۇرەتدۇرۇر.
بۇ كىم تۇتسا ھەر كىمىسە تەۋرىنى پاس،
فارسەت بىلە بولسا جەۋھەرشۇناس.
كۆرۈپ لەئىل ئەخگەر گۇمان قىلماسا،
ھەم ئەخگەرنى گەۋھەر گۇمان قىلماسا.
جۇدا قىلسا خەرمۇھرە فرۇزەدىن،
بۈتۈن چىنى ئولسا سۇنۇق كۆزەدىن.
ئەرۇر لېك بۇ ئىشتا دۇشۋارلىق،
كى بار دەھر ئېلى بىر نەمۇدارلىق.
كۆرۈنۈر بارى ئادەمى ئادەمى،
مۇشابھە نېچۈككىم سىپىپەر ئەنجۇمى.
بۇ بىرگە نۇھۇسەت ئىرادەتدۇرۇر،
يانا بىرگە نۇرى سائادەتدۇرۇر.

كىشى بولسا ھەم قىلىۋەتسەن، تەۋ ئامان،
 بۇلا ئالۇر ئۇل ياخشىيۇ، بۇ يامان.
 كىتابەتدە بىردەكتۇر ئەلفۇ ئەلىنى،
 ھىساب ئىچىرەدۇرلەر بەسەي مۇختەلىنى.
 بىباباندا ئولۇب قۇرۇغان كەشەنى،
 ئەرۇر ھەيئەت ئىچىرە نېچچۈككىم سەدەنى.
 ئەرۇر لېك بۇ بىردە دۇررى يەتسىم،
 يانا بىردە بىر نىچە ئەزىمى رەسىم.
 ئەرۇر نەخلەك شەمئۇ مۇز شۇشەسى،
 مۇنۇك ئوت، ئۇنىڭ سۇۋدۇرۇر خوشەسى.
 ئوشاق قەند ئۇن - تۇزغا مانەند ئەرۇر،
 ۋە لېكىن بىرى تۇز، بىرى قەند ئەرۇر.
 ھوما داغى بىر ئويلىكەم كەركەسەي،
 ۋەلې بار ئارادا تەخاۋۇت بەسەي.
 ۋەلې شاھىغە نۇرى فاراسەت كېرەك،
 شۇنا سالىغ ئىچىرە كىياسەت كېرەك.
 كى كىساندىن ئالتۇننى فەرق ئەيلەگەي،

قىزىل تابەدىن كۈننى فەرق ئەيلەگەي.
 ۋە گەر بۇ بەسەرتىدىن ئولسا يىراق،
 ئوكۇش ئىستىھان قىلغانى ياخشىراق.
 ۋە گەر ئىلگىگە تۇشتى دانىشۇر ئەل،
 خۇنۇن ئىچىرە ئارايىشى كىشۇر ئەل.
 كېرەكتۇر ئۇلار بىرلە نەۋائى مەئاش،
 كى خاتىرىلەرى تاپماغاي كۆپ خەراش.
 يوق ئۆلكىم كەرەم كۆرگەيۇ بەس كىرام،
 كېرەك رازى ئۇندىن خەۋاسۇ ئەۋام.
 ئەگەر شاھدىن خەلقى خۇرسەند ئەمەس،
 ئەدۋۇ قەسدى قىلسا خىرەد مەند ئەمەس.
 نې دۈشمەنغەدۇر تىغ چەكەك فەنى،
 كىم ئۆز خەيلىدۇر سەربەسەر دۈشمەنى.
 زەفەر ئويلى شاھدىن كەنار ئەيلەگەي،
 كى خەيلىنى دۈشمەنغە يار ئەيلەگەي.
 ئەگەر يىللار ئەلدىن مادارا بولۇر،
 زەرۇرەت چاغى ئاشكارا بولۇر.

سۇلتان ئەبۇ سەئىد كوراگان نۇر مەرقەدە ھىكايەتلىك راي ئەقەدە كىشايى بىلە
 كۆپ مەملەكەت ئالدى ۋە تىغ ئۆمۈر فەرساي بىلە كۆپ ئەلگە ئاشوب سالىدى ۋە لېكىن
 سىپاھ رازى ئەمەس ئىرىكاندىن ئىش ۋەقتى بارچە قوزغالدى ۋە ئۆزى ئەلدا ئارا يالغۇز
 قالدى بەلكى خەسىم ئۇل سەرەرازنىڭ تىغى كىن بىلە بويىنىن چالدى

(سۇلتان ئەبۇ سەئىد كوراگان (قەۋرىسى نۇر ئىچىدە بولسۇن) ھىكايەتلى: ئۇ ئۆتكۈر
 ئەقلى بىلەن كۆپ مەملەكەتلىرىنى ئالغان ۋە ئۆمۈرىنى ئۇزارتقۇچى قىلىچى بىلەن كۆپ
 ئەللەرنى ھەيوان قىلغان ئىدى، لېكىن لەشكەرلىرى ئۇنىڭدىن نارازى بولغاچقا، لازىم
 ۋاقىتتا ئۇنى تاشلاپ كېتىپ قالدى، ئۇ دۈشمەنلىرى ئارىسىدا يالغۇز قالدى، دۈشمەنلىرى
 ئاداۋەت تىغى بىلەن ئۇ سەلتەنەت ئىگىسىنىڭ بېشىنى ئالدى)

بولوب زابولستانۇ كابۇلىستان،
 باھارى مۇراتتىدىن گۈلىستان.
 ئالب دەھر ئارا بېئەدەد مۈلكۈ شەھەر،
 بولوب سەلتەنەت ئىچىرە دارايى دەھەر.
 سالب دانىشۇ پۇختا تەدبىرلىك،
 باشغا ھاۋايى جاھانگىرلىك.

شاھىكىم ئىشى خۇردەمانلىغ ئىدى،
 لەقەب ئاتىغا كوراگانلىغ ئىدى.
 خۇراسان بىلە ماۋەرنەھرنىڭ،
 بۇلاردىن داغى باشقا كۆپ شەھرنىڭ،
 ئالب مۈلكى خارەزمۇ كىرمانغەچە،
 يانا كاشغەردىن سىپاھانغەچە.

گەر ئۇنسز سپاھىغە بەردى ھۇجۇم،
يۈرۈپ قىلغالى فەتھ تەبىرىزۇ رۇم.
ھۈنەر كۆپ بېرىپ ئالىمۇل - غەيب ئۇڭا،
ۋەلې بار ئىدى بىر ئەجەب ئەيب ئۇڭا.
كى، مەخزەن يىغارغە سالىب مەيلىنى،
تۇتار ئەردى تەنقىس ئىلە خەيلىنى.
ئۇل ئەندىشەدىن كۆڭلى خۇرسەند ئىدى،
سپاھ شاھدىن نارىزامەند ئىدى.
چۇ چەكتى سپاھ ئۇل نەۋاھىيغە شاھ،
نەۋاھى شاھى داغى يىغدى سپاھ.
مەمالىككە يۈزلەنمەسۇن دەپ خەلەل،
چىقىپ ئوتتۇرۇ ئىزھار قىلدى جەدەل.
قاتىغلاشتىلەر ئىشدا ھەددىن فۇزۇن،
ئاداۋەتنىڭ ئەيىامى چەكتى ئۇزۇن.
چۇ شاھدىن سپاھ ئەردى ئازارلىغ،
زەمانىكى يۈزلەندى دۇشۋارلىغ.
بۇزۇپ ھەر تەرەقدىن سپاھ شاھنى،
ئۇڭا ئەيلەبان چىپرە بەدخاھنى.
يوق ئۆلكىم قاچىپ شاھىغە بېداد ئېتىپ،

كى بارىپ ئەدۋۇسىغە ئىمداد ئېتىپ.
ئۇنىڭدەككى دارايى گەردۇنسەر،
ئاياغدىن تۇشۇپ تاپىمادى دەستىگىر.
فەلەك چۈنكى بې مېھرىلىك قىلدى فاش،
غۇرۇپ ئەتتى ئۇل نەۋد رەۋشەن قوياش.
ئەئادىسى قەسە ئەيلەبان جانىغە،
قىلىچ ئەلىگۇن قىلدىلەر قانىغە.
نې شاھدىنكى ئەتبائى خۇشۇد ئەمەس،
پۇشايىمانلىغى ئىش چاغى سۇد ئەمەس.
سپاھدىن جۇدا شاھ ئەرۇر بىركىشى،
نې بولغۇسىدۇر بىر كىشىنىڭ ئىشى.
قۇرۇر چۈن گۈلىستاندىن ئايرىلدى گۈل،
كى بىر لوقىما ئەتدۇر بەدەنسز كۆڭۈل.
ئۇنىڭدەككى خۇشۇدۇر سپاھ بىرلە شاھ،
ھەم ئۇنداقدۇرۇر شاھ بىرلە سپاھ.
شاھۇ خەيلى مەئشۇقۇ ئاشىق كېرەك،
نې ئىشكىم قىلۇرلار مۇۋافىق كېرەك.
جاھان ئالىق ئاسان سەرۇكار ئەمەس،
ۋەلې ئىتتىغاق ئولسا دۇشۋار ئەمەس.

ئىسكەندەرنىڭ دارا مەملىكىگە كامران بولۇپ گەنەۋەزۇ خەزايىنىدىن مېھرۇ ساھابە -
دەك زەر پاشۇ دەرەفشانلىق قىلىپ سپاھ ۋە رەئىيەتنى ئۇل ئىپسانلاردىن ئاباد ئىتىپ
ئالام مەلىك شاھلارنى تىلەرگە ئەلچىلەر يىبەرگەنى ۋە ئۇلار بارچە ئۇنىڭ ئەمرىگە ئىنقى -
ياد قىلىپ كەشمىر شاھى نامۇۋافىق ئەفسۇن ئوقۇپ ھىند رايى باز كەۋنە جاۋاب بېرىپ
چىن خاقانى چىن سۆزدىن قاشىغا چىن سالغانى

(ئىسكەندەرنىڭ دارانىڭ مەملىكىتىگە ھۆكۈمران بولۇپ، ئۇنىڭ خەزىنىسىدىن ئاپتاپ -
تەك چاقناپ تۇرىدىغان ئالتۇنلارنى ئېلىپ چىقىپ لەشكىرلەر ۋە ئاۋادىنى ئىپسان بىلەن
ئاۋات قىلغانلىغى؛ جاھاندىكى مەملىكەتلەرنىڭ پادىشاھلىرىغا ئەلچىلەر ئەۋەتكەنلىگى، جاھان
پادىشاھلىرىنىڭ ئۇنىڭ ئەمرىگە باش ئەككەنلىگى؛ كەشمىر پادىشاھىنىڭ نامۇۋاپىق سېھىرلەرنى
ئىشلەتكەنلىگى، ھىند پادىشاھىنىڭ تەتۈر جاۋاب قايتۇرغىنى، چىن خاقانىنىڭ چىن سۆز
ئالدىدا قاپىغىنى تۈرگەنلىگى)

رەقەم ئەيلەگەن بۇ زەفەرنامەنى،
ئەدا بويىلە قىلدى بۇ ھەڭگامەنى.
كى بولغاچ سەكەندەرگە مۇنداق زەفەر،
ئەدۋۇسىغە دەرگاھى بولدى مەفەر.
گۈرۈھكى داراپەرەست ئەردىلەر،
ئۇنىڭ ھۆكىمىگە زېردەست ئەردىلەر.

چۇ دارا ئىشى بولدى ئەل ئىچرە فاش،
ئۇنىڭ ئالىغە قويدىلەر بارچە باش.
يىراق مۈلكلەردىن ۋەلى كەلگەن ئەل،
ۋەتەن ئەزمى قىلدىلەر ئەنداقكى يەل.
سەلاتىنى سەقلاپ مەشرىق زەمىن،
نې خارەزمۇ نې ھىندۇ نې مۈلكى چىن.
ھەمۇل كۈنكى قاچىماقتە مەيىل ئەتتىلەر،
تەۋەققۇفسىز ئۆز مۈلكىگە كەتتىلەر.
سكەندەرگە چۈن فەتھ بولدى قەرىن،
تاپىپ شەۋكەت ئەنداقكى شېرى ئەرىن.
بىيىك تەخت ئۆزرە مەقام ئەيلەدى،
ۋەسىيەت ئىشىگە قىيام ئەيلەدى.
بۇرۇن شاھ داراغە تۇتتى ئازا،
بولۇر يەڭلىغ ئۇل نەۋد شاھغە سازا.
تۇتۇ سوگ ئىزارۇ تەمكىن بىلە،
قىلىپ دەفن شاھانە ئايىن بىلە.
بەسب زار يىغلاپ ئۇنىڭ ھالىغە،
ئۇنىڭ ھالىغە يوق، ئۆز ئەھۋالىغە.
كى ئىش باشىغا تۇشتى بېھەد ئۇلۇغ،
نېچە ئىش ئۇلۇغ، ئىشچىسى قايغۇلۇغ.
تاپىپ چۈنكى دارا ئىشىدىن فەراغ،
تۇتۇپ ئىككى قاتلىنى ئەيلەپ سۇراغ.
كۆمۈپ دار ئۈچۈن يەرگە ئىككى سۇتۇن،
ئۇل ئىككىنى ئاستۇردى ئاندىن نىگۈن.
يانا تىرىبارانغە فەرمان قىلىپ،
ئۇلارغە ئۇلۇس تىرى باران قىلىپ،
كى ھەركىكى غەدر ئەيلەسە شاھىغە،
جەزا بۇدۇرۇر بەختى گۇمراھىغە.
بۇ يۇردى بەدەنلەرنى كۆيدۈردىلەر،
كۈل ئەتتىلەرۇ كۆككە ساۋۇردىلەر.
يانا ھۆكۈم قىلدىكى دارا نەجاد،
قاينىكىم كىشى بولسا غەمگىنۇ شاد.
باردى ئەمىن ئولسۇنكى لۇتقى ئەمىم،
كۆتەردى ئۇلار كۆڭلىدىن ۋەھمۇ بىيم.
نى ئەقتائۇ ئۇلاغەكى دارا قىلىپ،

سىكەندەر ھەم ئەنداغ مەدارا قىلىپ.
يانا قىلدى تەئىپىن پىمەندىدە ئەل،
بارى خەيىل ئارا ئەنجۈمەندىدە ئەل.
يازىپ رەۋشەنەك نەزدىغە نامەئى،
ئەزادىن سۇرۇپ تىپىرە ھەگگامەئى.
بېتىپ سۆدەندەن ھەر نەۋد پەند،
كى كۆپ قىلما ئاشۇبى ناسۇدەند.
سائادەت گۈلدىن بەرۈمەندلىق،
ئەرۇر تەڭرى ھۆكىمغە خۇرسەندلىق.
جاھان باغدىن گۈلبۇن ئولسا نۇھۇفت،
تەرۇ تازا بولسۇن گۈلى ناشۇگۇفت.
سەدەف كۆكسىنى گەر سىپېر ئەتتى چاك،
شەرەف تاجىن ئەتسۇن ماكان دۇررى پاك.
يانا ئۇنداغى ئەلگە فەرمان قىلىپ،
بارىغە مەۋائىد ئىھسان قىلىپ،
كىم ئەيلەپ راۋان سەرۋى ئازادىنى،
قايۇ سەرۋ، ھۆرى پەرىزادىنى.
كېتۈرسۇنلەر ئۇنىڭ شەبىستانىغە،
قوياش گۈلرۇخىن چەرەخ ئەيۋانغە.
چۇ دارا ۋەسىيەتلەرىن ساز ئىتىپ،
جاھانگىرلىك شۇغلىن ئاغاز ئىتىپ.
خەزايىنكى دارا قىلىپ ئەردى جەمە،
نەھانۇ ئاشكارا قىلىپ ئەردى جەمە.
فەرىدۇن چاغدىن يىغىلغان مەنال،
تاپىپ شاھدىن شاھىغە ئىنتىقال.
ئۇڭا تېگىرۇكىم كەيقۇبادى گۈزىن،
جاھان مۈلكىگە بولدى مەسنەد نىشىن.
خۇد ئۇندىن سۇڭ ئەۋلادىغە قالدى مۈلك،
چۇ باردى بىرى، ئۇل بىرى ئالدى مۈلك.
قايۇ بىركى بولدى جاھاندىن نەھان،
يانا بىرگە مېراس قالدى جاھان.
بىرگە نېچە گەنجۇ مەخزەن تۇلۇپ،
يانا بىرگە يەتكەندە تەزئىق تۇلۇپ.
بۇ فۇرسەتتە تېگىرۇكى دارايى دەھر،
جاھاندارلىغ تەختىدىن تاپتى بەھر.

نېچۈككەم تېڭىز جانىبى تۇند سەيل.

ئىتائەت قىلىپ شاھ فەرمانىغا،

تاشرىلەر ئىدى شاھ دېۋانىغا.

ئىكى يىلغىچە ئويىلەكەم كارۋان،

كېلۇر ئەردى شاھ سارى گەنجى راۋان.

ھىساب ئەسرەمىش ئەردى ئەھلى قەلەم،

كى ئەرمەس ئىدى گەنجىنىڭ نىسفى ھەم.

يانا دېدى شاھ كىسە تەئىين قىلىپ،

كى خەزىنىغە قالغانى تەخمىن قىلىپ،

بېرىپ ئەيلەسۇنلار ئەشكىلەرنى رۇست،

كى تاپشۇرغاي ئەتكەن زامان بازجۇست!

نېكىم ھۆكۈم قىلدى شاھى ئەرچۈمەند،

ھەمۇل نەۋۇ ئىلە بولدىلەر كاربەند

كېتۈرگەن ھىسابىن قىلىپ ئەھلى فەن،

قىياس ئەتتىلەر يەتتى يۈزىنىڭ تۈمەن.

دېدى شاھى دارا فەرۇ جەمشۇكۇھ،

كى، دارا سپاھىداغى مەر گۇرۇھ،

سپاھدارۇ نەۋۋابۇ ھاجىب ئۇڭا،

كى دېۋاندىن ئەرمىش مەۋاجىب ئۇڭا.

مۇقەررەر نې ئەرکانى ئەرز ئەيلەسۇن،

ئۇنىڭ فىكىرىنى شاھىغە فەرز ئەيلەسۇن.

چۇ ئەرز ئولدى نېكىم مۇقەررەر ئىدى،

شاھ ئالدا ئەسرۇ مۇھەققەر ئىدى.

دېدىلەر بۇ ھەم بويىلە ۋاقىئ ئىمىش،

كى ھەربىر نېچە قەتلە راجە ئىمىش.

ئۇلۇسقا بەسپى رەنجۇ تەكلىق ئولۇپ،

كەرەر ئەرمىش ئۇل قولغە تەنسى ئولۇپ.

چۇ دارا سپاھىغە بىلدى بۇ ھال،

دېدى لۇتق ئېتىپ شاھى دەريا نەۋال.

كى، گەر رەسىم داراغە تەنسىغىدۇر،

ۋەلې بىزگە ئۇل رەسىم تەزىغىدۇر.

مۇرائەف، دېدىكىم، بېرىڭ گەنجىدىن،

كى ئەل تىندى بۆتكەرگە لى رەنجىدىن.

مەۋاجىب ئالۇر تۇرت يۈزىنىڭ كىشى،

كى چاكارلىك ئەردى ئۇلارنىڭ ئىشى.

مىڭ ئۈچ يۈز يىل ئون تۇرت ئالەمپاناھ،

كى بار ئەردىلەر ئالەم ئەھلىغە شاھ.

خەزايىنىكى جەمئ ئەتتىلەر بې ھەسب،

ھەق ئەتتى سەكەندەرگە بارىن نەسب.

قەللىكى داراغە مەخزەن ئىدى،

ئەشتەكىكى يۈز داغى سەكسەن ئىدى.

بۇلار بارچە مەخزەن جەۋاھىر بىلە،

زەرى مەخفەيۇ، سىيى زەھىر بىلە.

كېلىپ بارچەدىن خازىنۇ كۇتۋال،

ئوپۇب شاھ ئاياغىنى دەۋلەت مىسال.

خەزىنە كەلدىن بۇ بىر كەلتۈرۈپ،

يانا قەلئە مىفتاھىن ئول تاپشۇرۇپ،

ئۇلارغە شاھ ئەيلەپ بەسپى جۇستۇجۇي،

قىلىپ مەخزەنۇ قەلئەدىن گۇفتۇگوي،

بىرىگە كەرەم ئاشكار ئەيلەبان،

يانا بىرنى ئۇمىدۋار ئەيلەبان.

قايۇكىسە ھەر قەلئەدىنكىم يېتىپ،

ئۇڭا ئوق ھەمۇل ئىشنى تافۇز ئېتىپ.

خەزايىنىغە ھۆكۈم ئەتتى، لېكىن نۇخۇست،

كى ئەھلى قەلەم ئەيلەبان باز جۇست.

تىلەپ دەفتەر ئۇل شاھ دېۋاندىن،

كى مەخزەن ئىدى جەمئ فەرمانىدىن.

تاپىپ جەمئۇ خازىندىن ئىستەب ھىساب،

ئەگەر لەئىل كانىيۇ گەر دۇررى ناب.

قايۇ قىلسا دەفتەر يۈزىدىن قەيۇل،

ئۇڭا ھۆكۈم ئەيلەپ تەرىقى ۋۇسۇل.

يانا چىقماغانى ھىسابىغە راست،

تەشەددۇد بىلە قىلدۇرۇپ بازخاست.

ئۇلار چۈن بارى جەمئىنى تۈز قىلىپ،

شاھ ئالدا ئەرز ئەتكەلى يۈز قىلىپ.

چۇ شاھ ئالدا بولدى خاتىرىنىشان،

بۇ ھۆكۈم ئەيلەدى شاھى مەخزەن فىشان.

كى، قىلسۇنلار ئوردۇغە بارىنى نەقل،

كى ئۇل نەقلدىن قالدى ھەيرەتقە ئەقل.

راۋان بولدىلەر ھۆكۈم ئىلە خەيل - خەيل،

قىلىپ تارتقان چاغدا تىغى زەبان،
 كى قىلماي تۈمەن تىغلىق مەرزبان.
 نى سۆزدەكى سەئىي ئاشكارا قىلىپ،
 چۇ خەسم ئولدى ئابىي مادارا قىلىپ.
 ئۇزۇن تىللارنى چەرب دەر نوكتە چاغ،
 قىلىچدەككى سۇرتۇلسە يۈزىگە ياغ.
 بارى ئىلىمدىن بارى ساھىب ۋۇتۇق،
 كېلىپ ھەر بىرسى جاھان فەيلەسۇق.
 ھەمۇل خەيلدىن شاھى ئالى خىرەد،
 قىلىپ ھەر بىردىن بىر سارى نامزەد.
 بىرى مۈلكى سەقلاۋۇ ساقسىن سارى،
 بىرى ھىند سارى، بىرى چىن سارى.
 بىرىگە رەقەم بولدى بەيتۈلھەرەم،
 بىرى تاپتى كەشىمىر سارى رەقەم.
 ئاتالدى بىرى مىسرۇ باغدادغە،
 يازىلدى بىرى مۈلكى نەۋشادغە.
 بېرىپ ھەربىرى ئىلگىگە نامەئى،
 تۈزۈپ نامە زىمىندا ھەنگامەئى.
 بارى نامە مەزمۇنى بىردەك پەيام،
 دىلارا سۆزۈ خاتىراسا كەلام.
 چۆ تەھرىر ئۈچۈن خامە نوگىن تۈزۈپ،
 بىتىك نەقىشىنى بۇ سىغەت كۆرگۈزۈپ.
 كى: مەندىنكى ئىسكەندەر ئاتىمىدۇرۇر،
 يېتى كىشۋەر ئالماق سىقاتىمىدۇرۇر.
 ساڭا كىم ئاتىك كەلدى خاقانى چىن،
 يوق ئەرسا سىپاھدارى تۇران زەمىن.
 مۇنى بىلكى، ئالەمدە بۇدۇ نەبۇد،
 كى كەۋنۇ فەساد ئىچرە تۇتقاي ۋۇجۇد.
 چۇ مۈمكىن ئەمەس كىمىسە تەدبىرىدىن،
 ياقىنىكم ئەرۇر تەڭرى تەقدىرىدىن.
 گەدالارغە گەر پادىشاھ بېرۇر،
 ۋە گەر شاھلارغە گەدالىغ بېرۇر.
 كېرەك شاھلەر كۆرسە بېھبۇد ئۇنى،
 گەدالەر داغى بىلىسەلەر سۇد ئۇنى.
 نىكم ئەمىردىن ئاشكارا دۇرۇر،
 ئىبا قىلغالى كىمگە يارا دۇرۇر.

ئالىب گەنجىدىن بارچە ئەقتائىنى،
 مۇرەففەھ بۇ نەۋۋ ئەتتى ئەتبائىنى.
 يانا ئىككى يۈزىمىڭ مەۋاجىب خورى،
 بولۇپ بىرگە ئىككى مەۋاجىبلارنى.
 ئۇلۇفە بېرىپ ئالتى يۈزىمىڭ سىپاھ،
 خەلەك ئەۋجىدىن ئۆتكەرب بارگاھ.
 مەۋاجىپ سىپاھغە چۇ تەزىنى ئېتىپ،
 رەئىيەت خىراجىنى تەنسىق ئېتىپ.
 سىپاھىيىسى ئابادۇ ھەم شاد ئولۇپ،
 رەئىيەس ھەم شادۇ ئاباد ئولۇپ.
 چۇ تۆكتى سىپاھۇ رەئىيەتقە گەنج،
 ئۇڭاۋۇ مۇڭا بەرتەرەق بولدى رەنج.
 دېدىكىم، ماڭا گەنج ئەمەستۇ ھەۋەس،
 سىپاھۇ رەئىيەت — ماڭا گەنج بەس.
 ئەگەر گەنج ئەرۇر بەرۇر بەھرۇ كاندىن فۇزۇن،
 ۋەگەر خۇد خىزانە جاھاندىن فۇزۇن.
 چۇ نەفئە ئەمەستۇر ئۇلاردىن گۇمان،
 ئۇلاردۇر ھامان تاشۇ تۇفراق ھامان.
 ئەگەر نەفئەدىن بولسا مەخزەن يىراق،
 ئۇنىڭ لەئلىدىن خارە كۆپ ياخشىراق.
 كىم ئۇل خارە بىر تاش ئەرۇر بې زەرەر،
 ۋەلې گەنجىدىن ئەلگەدۇر يۈز خەتەر.
 كىشىنىڭكى بې نەفئە ئەرۇر مەخزەنى،
 جاھان ئەھلىدۇر سەربەسەر دۈشمەنى.
 ئۇلۇس بولسا مەئمۇر بىر گەنج ئەرۇر،
 كى ئۇندىن جاھان فەتھى بې رەنج ئەرۇر.
 مىكەندەر چۇ تاپتى بۇ سەرمايەنى،
 ئەل ئۆزەرە سالىپ لۇتقى ئىلە سايەنى.
 ئۆزىدىن قىلىپ رازى ئەران ئېلىن،
 جاھان ئاچقالى دۈست قىلدى بېلىن.
 بۇرۇن ھىكمەت ئەھلىدىن ئەتتى گۇزىن،
 نېچە كىمىسە بارىغە رايبى رەزىن.
 سۆز ئەيتۈردە ھەر بىر كېلىپ موشگاف،
 ھەمۇل تارلاردىن بولۇپ ھۈللەباق.

بارى دەرگاھىغە ئۇزۇل ئەتتىلەر،
 كېلىپ قۇللۇغۇمنى قۇبۇل ئەتتىلەر.
 ئىنايەتلەر ئەتتىم گۇماندىن فۇزۇن،
 نېكىم ئەل گۇمان ئەتسە ئۇندىن فۇزۇن.
 ساڭا ھەم ئەگەر بەخت ياۋەردۇرۇر،
 يانا تالىڭ يارۇ رەھبەردۇرۇر.
 قوپۇپ ئۆزگەلەردەك جەناپىغە كەل،
 جەناپى سىپىپەر ئىنتىسابىغە كەل.
 نې ئەمر ئەيلەسەم بىل كەلامىنى خوب،
 تابۇغۇمدا باش قويى، ئاياغىمنى ئوپ.
 كى بارىڭغا مەن لۇتفۇ ئىھسان قىلاي،
 مەداراۋۇ رىقى ئۆلچە ئىمكان قىلاي.
 سېنى شاھلار ئىچرە بەلەند ئەيلەيسىن،
 ئىنايەت قىلىپ ئەرجۈمەند ئەيلەيسىن.
 قىلاي كىشۋەرىڭنىڭ مىسالىن رەقەم،
 كى تۇتسۇن تەئەللۇق ساڭا يەككەلەم.
 سىپىپەر ئافەتتىن پاناھىڭ بولاي،
 ئەدۈۋ قىلسا كىن كىنەخاھىڭ بولاي.
 ۋەگەر مانى تۇتقان ئولسا ۋۇجۇد،
 كى يولغا قەدەم قىلماساڭ خاكسۇد.
 قىلا ئالىماس ئولساڭ بۇ سارى مۇرۇر،
 بۇ ئىقبالىدىن ئارى ئولساڭ زەرۇر،
 ساڭا ئاستانبوس مەمنۇد ئەسا،
 دىگەن ئۆزۈر مەنئۇلۇ مەسمۇد ئەسا.
 ئىنى، ئوغلۇڭ ئولسا ئىكاۋنى يۇبار،
 يوق ئەرسا ئېلىڭدىن بىراۋنى يۇبار.
 كى داناۋۇ ساھىب خىرەد بولماي ئۇل،
 ساڭا نايىبۇ مۇئەممەد بولغاي ئۇل.
 كى چەكسۇن كېلىپ مال ئىلە پېشكەش،
 بەجا كەلتۈرۈپ قۇللۇغۇڭ بەندەۋەش.
 نېكىم ئۆزۈڭ ئولسا ئادا ئەيلەسۇن،
 نې كامىگدۇرۇر مۇددەئا ئەيلەسۇن.
 كى كامىڭ سەراسەر راۋا ئەيلەيسىن،
 نېكىم ۋەندە قىلىدۇم ۋاڧا ئەيلەيسىن.
 ۋە گەر باشلاساڭ ئەيلەمەي ئىنقىياد،
 مەئازەللاھ ئايىنى جەھلۇ ئىناد.

چۇ ھۆكىمدىن ئولماس ئىبا ئەيلەمەك،
 كى بار ئۇل ۋۇجۇدىن ھەبا ئەيلەمەك.
 ئۇنىڭ ھۆكىمدىن ئاشكارۇ نىھان،
 ماڭا بولدى روزى سەراسەر جاھان.
 چۇ ئۇل قىلدى بۇ كامىغە بەختىيار،
 ماڭا داغى بۇ ئىشدا يوق ئىختىيار.
 بۇرۇن قىلدى ئىقبال قىسسىت ماڭا،
 كى يار ئولدىلەر ئەقۇ ھىكەت ماڭا.
 ئاتامكىم، ئىدى كىشۋەرايى رۇم،
 چۇ باردى، ماڭا قالدى ئۇل مەرزۇ بۇم.
 تاپىپ ئىلمۇ ھىكەتتىن ئاگاھلىق،
 تەمەننا يوق ئەردى ماڭا شاھلىق.
 چۇ ئالەمىغە يازغاندۇرۇر بۇ ۋەرەق،
 مېنى قويمايدى ئىختىيارىغە ھەق.
 ئۇلۇس داغى ئەفغانى زار ئەتتىلەر،
 ئۇلار داغى بې ئىختىيار ئەتتىلەر.
 نې ئەمر ئەتتى ئىلھامى ھەتىق بىلە،
 شۇرۇد ئەيلەدۇم جانى خايىق بىلە.
 بۇرۇن ئەمرى بىرلە تۈزۈپ ماجەرا،
 قىلىپ زەڭ ئېلى روزگارنى قارا.
 يانا ئەزم قىلىدۇم چالىب نايۇ كوس،
 مۇتئە ئولدى ھۆكىمۈمگە بەرتاسۇ رۇس.
 يانا ئازىم ئولدۇم چۇ قىلماي دەرەڭ،
 نەسىب ئولدى ھەقدىن دىيارى فەرەڭ.
 چۇ سەئىم يانا ئاشكارا بولۇپ،
 ئەسرى كەفم شاھى دارا بولۇپ.
 سەرەراز ئېتىپ بەختى سەرمەد قېنى،
 ھەق ئەتمىش بۇ يەڭلىغ مۇئەييەد مېنى.
 قايۇ بىرگە كىم تالىسىم قويدى يۈز،
 بار ئەردى ئۇلار مەنچە ئون، بەلكى يۈز.
 چۇ ھەق ئەمرىدىن زاھىر ئەتتىم نەبەرد،
 ئۇلاردىن چىقاردىم فەلەك ئۆزرە گەرد.
 بولۇبدۇر بۈگۈن مۈلكى ئەران ماڭا،
 بارى شاھلەر بەندەئى فەرمان ماڭا.
 گۇرۇھىكى دارانى ئاڭلاپ رەفئە،
 بولۇپ ئەردىلەر بۇيرۇغىغە مۇتئە.

تەرىقى ئاداۋەت شىئار ئەيلەسەڭ،
 زەلەلەت يولىنى ئىقتىيار ئەيلەسەڭ،
 نې ئالغۇ كەلتۈرسە چەرخى دەنى،
 كۆرەر لەھزە، كۆرگىل ئۆزۈڭدىن ئۇنى.
 مەدارا خەيالىنى مەندىن ئۇنۇت،
 نىكىم قىلسام ئۇل ۋەقت مەنزۇر تۇت.
 بۇ ئەردى مەقاسىدىكى تاپتى پەيام،
 يانا سۆزنى قاسىد دېگەي، ۋەسسەلام!
 بۇ يەڭلىغ مەكاتىبىنى ئىنشا قىلىپ،
 يانا سۆزلەر ئۇل ئەلگە ئىنشا قىلىپ.
 كى ھەر سۆزگە بولسا مەھەل مۇقتەزى،
 كېرەك بولمىسا ئۇل مەھەل مۇقتەزى.
 ۋەگەر ئۆزگە ئەيتىلسا سۆز ناسەۋاب،
 ئەرۈر قاسىدى كارداندىن جەۋاب.
 مۇرەتتەب چۇ بولدى بىتىكلەر بارى.
 ئۇزاتتى ئۇلار ھەربىرىن بىر سارى.
 چۇ بولدى راۋان ھەر تەرەف ئۇل رۇسۇل،
 قىلۇردا، دېمەكتە بىلىپ جۇزۇۋ كۇل.
 قاىۇ بىركى ھەر سارى ئەزم ئەتتىلەر،
 چۇ ئاز ۋەقت يول كەتتىلەر، يەتتىلەر،
 ئۇل ئىشنى بىلىپ ھەر شاھۇ شەھرىيار،
 كى بار ئەردى مۈلكى ئۇنىڭ ھەر دىيار.
 رىئايەت قىلىپ ئۆلچە تەئزىم ئىدى،
 ئەگەر ئۇندا ئۇمىد، ئەگەر بىيىم ئىدى.
 ئۇلارنىڭ تۈزۈپ خاتىرى كامەسىن،
 ئالبان قويۇپ كۆزگە شاھ نامەسىن.
 ئوقۇپ، چۈنكى مەزمۇندىن ئاگاھ بولۇپ،
 ھەمۇل نامەبەر بىرلە ھەمراھ بولۇپ.
 مۇھەييا قىلىپ پېشكەش يا خىراج،
 يانا ھەر نېگەكىم ئەرۈر ئېھتىياج.
 شاھ ئىقبال تاپماغىنى جەزم ئەيلەبان،
 بارى يەتتىلەر شاھغە ئەزم ئەيلەبان.
 مەگەر ئۈچ كىشىكم خاتا قىلدىلەر،
 ئەزىمەت قىلۇردىن ئىبا قىلدىلەر.
 ۋەلې ھەربىرى دېدى بىر نەۋد سۆز،
 كى تۇتماس ئىدى كىمىسە ئۇل نەۋد كۆز.

دېدى شاھى كەشمىر بې ۋەھمۇ باڭ،
 كى ئاتى ئىدى مەللۇ ئىبنى مەباڭ.
 كى ئىسكەندەر ئەر شاھى ئافاقدۇر،
 مېنىڭ مۈلكۈم ئافاقدىن تاقىدۇر.
 ماڭا تەڭرى ئۈچ ئىش قىلىپتۇر نەسىپ،
 كى بولسام زەبۇن، ئەسرۇ بولغاي غەرىب.
 بىرى ئۆلكى، مۈلكۈم ئەرۈر بەس مەتىن،
 جىبالى رەفىئۇ قىلا ئى ھەسىن.
 يانا تۇرغە ئىش مۇندا پەيدا دۇرۇر،
 كى ھەم دەۋرى، ھەم ئاستى دەريادۇرۇر.
 ئىككىنچى ئۆلكى، بار ئانچە ئەفسۇنگەرىم،
 مەۋاجىب يىگان بارچەسى چاكەرىم.
 كى گەرىفتىنە ئى يەتسە ئەفلاكىدىن،
 قىلۇر ھەر بىرى راىى بېياكىدىن.
 فۇسۇن بىرلە يۇمراننى شېرى جەيان.
 گەۋەزنى سەلابەتدە بەبرى يەبان،
 كى ئىسكەندەر ئەر يىغسا ئالەم ئېلىن،
 ئۇڭا ئەستۈرەي ئويىلە ئافەت يېلىن.
 كى قوزغالغاي ئۇل خەيل تاپماي ئامان،
 ھەمۇل نەۋد كىم، تۇند يەلدىن سامان.
 ئۈچۈنچى ئۆلكى، گەر ئۇل بولۇپ كىنپەرەست،
 تەئەددى بىلە تاپسا مۈلكۈگە دەست،
 بۇ مۈلك ئىچرە بىر كوھسارى دۇرۇر،
 بىيىلىك تاغ ئۆزە بىر ھىسارى دۇرۇر،
 مىسۇ رويدىن ئۇڭا يەكپارە جىسىم،
 بۇرۇن ئەھلى ھىكمەت ياساغان تىلىسىم،
 قازىلىمىش بۇ شەھەر ئىچرە نەقىبى نىھان،
 كى گەر كىرسە شاھ ئىش تۇشۇپ ناگاھان،
 بارۇر يول، ئۇرۇپ تاب كورغانغەچە،
 قۇيۇن ئويىلەكىم چەرخى گەردانغەچە.
 قاچان قىلسالار بىر باشىن ناپەدىد،
 يانا باشى ھەم بولماس ئەسلا پەدىد.
 كىشى ئۇل ھىسار ئىچرە قىلغىچ ۋەتەن،
 تىلىسىمى ئارا باردۇر ئۇل نەۋد فەن.
 كى ئۇل فەنىكىم جۇستۇجو قىلسا ئەل،
 ئوغۇرلاي ئالۇر خەسىدىن ئوتۇ يەل.

ئېلىمىم بولۇپ قەتلۇ ياغماغە تۇش،
 كېلىپ ئون ئۆلۈشدىن بۇيان بىر ئۆلۈش.
 تۇشۇپ مۈلكۈم ئەلگە بەس تۇرغە ھال،
 كى غايىب تاپىپ، كىمنى ئەيلەپ خەيال.
 قارا رەڭ ئەسلىي دەپمە ئەل ئارا،
 كى بۇ مۈلك ماتەمغە كىيدى قارا.
 دېمانكىم، ئەمەسمەن سىكەندەر پەرەست،
 تۇشۇبتۇر ماڭا لېك مۇنچە شىكەست.
 ئۇنىڭ ھۆكىمى باشىغە ۋۇ جانىمە،
 ۋەلى زۇلىدىن كىرمەسۇن قانىمە.
 بۈگۈندىن ئىككى - ئۈچ يىل ئۆتسە زەمان،
 يۈز ئۇرسا بۇ كىشەرگە ئەمىنۇ ئامان.
 تاپىلسا بۇيۇرغانغە دەستىرەس،
 ماڭا داغى بار ئۇنى كۆرمەك ھەۋەس.
 ئىككى - ئۈچ يىل ئۆتمەيىكى تەكلىق ئېتىر،
 ماڭا بېھەد ئۇندىن مەلەت يېتىر.
 ئەۋۋۇرماس ئەگەر، لۇتقى ئېتىپ بۇ ۋەرەق،
 كۆرەي ھەرنېكىم ئالىمە يازدى ھەق.
 ئۇنىڭ ئەمرى ھۆكىمى قازا ھۇد ئەمەس،
 خۇداۋەند بولسا خۇدا خۇد ئەمەس.
 چۇ مەن مۇنچە تۇتۇم سۆزى ھۆرمەتتىن،
 كېرەك ئۇل داغى ئاسراسا ئىززەتتىن.
 سۆزىگە بېرىپ راي مۇنداق جەۋاب،
 قىلىپ چىن شاھى ئۆزىگە يەڭلىغ خىتاب،
 دېمانكىم: سىكەندەر يۇبارغان بىتىك،
 كى سەمدىن ئاچىغۇدۇر، قىلىچىدىن ئىتىك.
 رەسۇلىن بۇ سارى يۇبارغان كۈنى،
 تەئەممۇل بىلە يازمامىشتۇر مۇنى.
 سىپاھىم قەلىن، كىشۋەرىم توق تۇرۇر،
 مېنىڭ ئۇندىن ئۆكسۈكلۈگۈم يوق تۇرۇر.
 شاھىكىم يانا شاھىغە مەئىيۇر ئەمەس،
 ئۇڭا بويىلە مەكتۇب دەستۇر ئەمەس.
 يازمىدۇر كىتابەتدە ھىكمەت سۆزىن،
 ھەكىمۇ خىرەمدەند دەبدۇر ئۆزىن.

بۇ مۈلكى دۇرۇر گەر مىسېر ئۇل تەرىق،
 كى گەر ئەسەسە يەل، بولۇر ئەل ھەرىق.
 بۇ مۈلك ئىچرە ھەركىمىسە كىسىم جانى بار،
 چۇ يەل تۇردى، تۇرماق نې ئىمكانى بار.
 گەر ئوت بولماسا ھاجەت ئەرمەس دېمەك،
 كى نې نەۋۇ ئولۇر ئادەمىغە يىمەك.
 ئەرۇر بارچە تەقدىر بىرلەن زەرۇر،
 بۇ ئىقلىمدىن ئۆزىگە سارى ئۇبۇر.
 چۇ مەللۇ بولۇپ بويىلە فىكرەتتە ماي،
 دېبان لىك ھىندۇستان شاھى راي.
 كى: ئىسكەندەر ئۇل شاھى ئالى سەرسر،
 ئەرۇرمەن نى ھۆكىم ئەتسە فەرمانىيە زىر.
 ۋە لېكىن چۇ دارايى گېتىپاناھ،
 كى ئۇنىڭ سارى چەكىمىش ئەردى سىپاھ.
 بىتىپ نامە يۈز نەۋۇ تەئرىق ئىلە،
 مېنى ھەم تىلەپ ئەردى تەكلىق ئىلە.
 سۆزى نافىز ئەردى، داغى يول يىراق،
 كېرەك ئەردى بىر - ئىككى يىللىق يىراق.
 ئالىب مۈلكىدىن ئىككى يىللىق خىراج،
 چېرىككە بېرىپ ئانچەكىم ئىھتىياج،
 چۇ يەتتۈك ئۇنىڭ جارۇ بۇلجارىغە،
 شاھى رۇم ئېلى بىرلە پەيكارىغە.
 ئۇنى خۇد شاھ ئىقبالى پەست ئەيلەدى،
 ئەجەل دامىغە پايىبەست ئەيلەدى.
 ئەدۋۇدىن چىقاردى شاھ ئىقبالى گەرد،
 بىز ئولۇق بىياباندا ۋادى نەۋەرد.
 يارقۇ سىپاھ بارچە بەرباد ئولۇپ،
 فەلەككىن ئوكۇش نەۋۇ بېداد ئولۇپ،
 ئۇرۇشقان ئېلىگە سەرەفگەندەلىك،
 تۇتۇلغانغا باشتىن - ئاياق بەندەلىك.
 ئۇلۇس ئالدا بەندە ئازادەلەر،
 جىلاۋدا قىلىپ پويە شاھزادەلەر.
 مەن ئەيلەپ نېچە ئاي سىياباننى تەي،
 يېتۈرگۈنچە بۇ مۈلكۈ كىشە مەرگە پەي.

ئۇل ئۈچ مۈلك شاھى سۆزىن ئۈچ رەسۇل،
 بۇ دەستۇر ئىلە ئىبتىدا قىلدىلەر،
 تۈگەنگۈنچە بىر - بىر ئادا قىلدىلەر.
 نې شاھلاركى كەلدىلەر ئالغە بات،
 ئۇلارغە قىلىپ ئەسرۇ كۆپ ئىلتىفات.
 نېچە قەتلى شاھانە مەجلىس تۈزۈپ،
 مەيۇ رۇد بىرلە تەرەپ كۆرگۈزۈپ.
 نېچە مەي بىلە كۆڭلى ئىشرەتغەزاي،
 ئۇل ئۈچ مۈلك بابىدا فىكرەتنە ماي.
 تەرەب بەزمىدە ئەيش ئولۇپ پېشەسى،
 ۋەلې كۆڭلىدە ئەزم ئەندىشەسى.
 ۋە لېكىن چۇ ياقىن ئىتتىب ئەردى قىش،
 چىرىك شاھلەر قىش كۈنى چەكەمەش.
 چۇ قىشلاق ئىشى كۆڭلىدە ئەردى جەزم،
 قارا باغى ئەرران سارى قىلدى ئەزم.
 ئاياقچى، ئۇنۇت بىردەم ئەندىشەنى،
 ئاياق ئىچرە قىلغىل نىگۈن شىشەنى.
 دەمى سالىماغىل شىشەدەك يۈزگە چىن،
 كى ئەزم ئەيلەگۈم ھىندۇ كەشمىرۇ چىن.
 مۇغەننىي، دېگىل ھىندىي رېختە،
 ئۇلغا سېھرى كەشمىرى ئامېختە.
 مەن ئىچكەندە چىنىي ئاياغىن ئالىب،
 دېگىل سەۋت ئالىمدا چىنىي چالېب.
 ناۋايى، سۇمۇر بادەئى جانغىزاي،
 كى، قالىش نى مەللۇ، نې خاقان، نې راي.
 بۇ مەئنى خەتنى دەۋرى ساغەردەدۇر،
 ئۇلاردىن دېسە، سۆز سىكەندەردەدۇر.
 يوق، ئىسكەندەرى ئالەمارادا بەھس،
 ئەرۇر بەلكى خىزرۇ مەسھادا بەھس.

ئۇنىڭ رايىكىم بويىلە سافى دۇرۇر،
 بۇ سۆزلەر خىرەدقە مۇنافى دۇرۇر.
 بۇ سۆزنى دەئالىماس سىمپېھرى بەرسى،
 كى، كەلسۇن جانەبىغە خاقانى چىن!
 نېچە قىلسا دارا جاھاندارلىق،
 ئارامىزدا ۋاقىئە ئىدى يارلىق.
 مۇلاقات ئەسبابىنى تۈزمەدى،
 ماڭا بويىلە تەكلىپى كۆرگۈزمەدى.
 سىكەندەرنى دارايى سانسى تۇتاي،
 جاھان مۈلكىنىڭ شاھى ئۇنى تۇتاي.
 ئۇلغا قالدى گۇيا بۇ مەئنى نەھان،
 كى چىن كىشۋەردىدۇر يانا بىر جاھان.
 يىگىتلىك ئۇلغا سۆزگە بەردى شىتاب،
 جەۋابىدا مەن ئەيلەمان ئىزتىراب.
 ئەگەر نامەسەن ئۇل يازىدۇر ئىرىك،
 ۋەلې مەن ئىرىكلىككە ئۇرمان ئىلىك.
 گەر ئۇل قىلسا دارا كىبى يارلىق،
 سۆزىگە قىلۇرمەن خەرىدارلىق.
 خەيالى ئەگەر مۇندىن ئەفزۇن ئەسە،
 بىتىك ئىچرە يازغان كىبى سۆز دېسە،
 تەمەنناسىدا بولىسا ئېئىتتىدال،
 ئىشىم يوقتۇرۇر غەيرى كىنۇ جىدال.
 دېمانكىم، ئۇنىڭ سارى ئەزم ئەيلەگۈم،
 قايۇ يەردەكسىم دېسە رەزم ئەيلەگۈم.
 ۋەلې مەن ئىرىكلىككە ئۇرمان ئىلىك،
 كىرىپ شەھرىمىغە چەكماگۈمدۇر ئېشىك.
 سىپاھىدىن يايىپ چەرخى گەردانغە گەرد،
 چىقىپ روبارو ئەيلەگۈمدۇر نەبەرد!
 سىكەندەر جەنابىغە ئەيلەپ نۇزۇل،

قىش تەڭرىغىدەكسىم تەندىباي ھەسرەتلىغ ئوشاق ساۋۇغ ئاھىدىن نىشانە كۆرگۈزۈر ۋە ساۋۇق زەھرى ئىمچى ئوتلۇغ بەدىللەر كافوردار نەفەسىدىن ئاسانە ئەيتۈر ۋە تەختە مۇزىكىم مەرمەر تاشىدىن دەم ئۇرار ۋە چاپقۇنىدۇر ياشكىم جاھاننى بەرھەم ۋە بۇ ئەسلىدە فەلەك ئۇستۇنراق ئۆيىكىم قۇياش دەك شوئىلەدىن بەلكى شوئىلە دەك بادەدىن رەۋشەن بولغىي ۋە ئەنچۈمەن بىر قۇياش يۈزلۈك ھىجاز ناز بەرۋەر گۈل غۇدارىدىن گۈلەشەن

قىش تەرىپىدە: ئاچچىق شامال ھەسرەتلىك ئاشىقلارنىڭ سوغاق ئاھىدىن نىشانە كۆرسەتتى، سوغاقنىڭ زەھرى ئۇلارنىڭ ئوتلۇق نەپەسلىرىدىن ئەپسانىلەر ئېيتتى، تاختا مۇزلار مەرمەر تاشلار توغرىسىدا سۆزلەشتى، ئۇلارنىڭ سوغى جاھاننى قاپلىدى، بۇ پەسىلدە پەلەككە ئۆيلەر قۇياش دەك نۇرلانغۇچى شولالاردىن ۋە بەلكى شولا كەبى قەدەھلەردىن روشەن بولدى، بۇ ئۆيلەر مەجلىسلەردە قۇياش يۈزلۈك، باھاردەك نازۇك، گۈل مەڭزىلىكلەردىن گۈلەشەن بولدى

كۆڭۈلدە بىرىدىن نىھانى غەمى،
خەيالى بىلە ئۆزگە بىر ئالەمى.
چۇ مەي ئۇنى بې ئىختىيار ئەتمەيىن،
ئۇل ئەندۇھنى ئاشكار ئەتمەيىن.
ۋەلى چۇن قىلىپ بادە تاراجى ھۇش،
بولۇپ ئوتتۇرىدىن ماھۇەشى بادەنوش.
مۇڭا دەم - بەدەم ئۇل قەدەھ ئاچچىغى،
قەدەھ دەك سالىپ ئاچچىغ - ئاچچىغ يىغى.
نې باقمىي ئۇڭا ئۆمرىدىن بەھرەسى،
نې باقماقچە ئۇنىڭ سارى زەھرىسى.
كېلىپ ناگاھ ئۇل شوخى خۇدراي ئۇڭا،
قەدەھ تۇتسا يۈز نازىلە، ۋاي ئۇڭا.
ئىچىپ بادەنى قويسا ئالغە باش،
قىيامەتقەچە باش كۆتەرمەس كاش.
گەر ئولسا دېمە مەرگ سانى ئۇنى،
ھەياتى دېگىل جاۋىدانى ئۇنى.
ئۆزىدىن كېتىپ ئاشىقى مەپپەرەست،
يىقىلدى چۇ ھەركىمىسە بىر يەردە مەست.
سەبۇھى چاغى كۆز ئاچىپ ماھۇەش،
خۇمار ئەتگەلى دەفۇ ئولۇپ جۈرئەكەش.
يانا ياقىبان شەمۇ مەجلىس تۈزۈپ،
ياتىمانە كۆپ شېۋەلەر كۆرگۈزۈپ.
كۆزى ئەينى مەخمۇرلۇق ئىچرە مەست،
مەيى لەئلىدىن مەستلەر مەپپەرەست.

كېرەك بەزم ئارا ئوتۇ مەي بولسا دەي،
مەي ئانداقكى ئوت - ئوت ئۇنىڭدەككى مەي.
ئۇنىڭ مەنقەلى شىيرە تەزىيىن كېلىپ،
مۇنۇڭ شىيرەسى مەنقەل ئايىن كېلىپ.
مۇنۇڭ يۈزىدە مەي بەتى لەئلىناب،
ئىچىندە ئۇنىڭ بوردانغان بەت كەباب.
ئۇنىڭ شۇئەلىسى ئۆيىنى گۈلشەن قىلىپ،
مۇنۇڭ لەمئەسى كۆزنى رەۋشەن قىلىپ.
ئۇنى ياندۇرۇپ دەم - بەدەم دىلەكەشې،
مۇنى ھەردەم ئايلاندۇرۇپ مەھۇەشې.
ئۇڭا دۇد ئورنىغە تەرۋىھى ئۇد،
بۇ سالىپ دىماغ ئىچرە ھەرلەھزە دۇد.
ئۇنىڭ ئەفگەرى كانى گەۋھەر بولۇپ،
مۇنۇڭ لەئلى بىر پارە ئەفگەر بولۇپ،
ۋەلى بەزم يۈز باشلىغ ئاق ئۆي ئارا،
ئاق ئۆي تاشى تۈن مۇشكى بىرلە قارا.
ۋەلى مۇشك ئۈزە ئەبىرى قافۇر بېز،
جاھان ئۆزى يەككەست كافۇر رېز.
ئاق ئۆيگە ئەشك رۇست، تۈگۈلۈك داغى،
بولۇپ كۆركە ئەۋ دەۋرىغە توك داغى.
مۇغەننىيلەر ئەيىلەپ ناۋا سازلىق،
مۇئاشرلەر ئەيىلەپ سەرەندازلىق.
فې مەي، ئەلنى ھەر شوخ بىر ناز ئىلە،
يىقىپ غەمزەنى ناۋەكەنداز ئىلە.

كۆرۈنمەي قۇياش پەرتەۋى نۇرلۇق.
 بارىپ تەبىئىدىن داغى مەھرۇرلۇق.
 يەل ئاسپىدىن خەلق يۈز باغلابان.
 نەفەسنىڭ تەفى شۈشە مۇز باغلابان.
 ئۇرۇپ قۇش ئۆزىن ئوتقا دېۋانەدەك،
 ۋەيا شەمى سوزانغە پەرۋانەدەك.
 دېگىل دۇددىن شۇئەلە دام ئەتتى فاش،
 شەرەلەردىن ئولدى ئۇڭا دانە پاش.
 تۇلۇن ئايغە كۆك بولغۇچە يۈز توڭۇپ.
 نەلەك بەھرى نىلى داغى مۇز توڭۇپ.
 ئەمەس ئاق بۇلۇت چەرخ جەۋفەدە تۇز،
 كى ئۇندىن سىنىپ تۇشتى بىر پارە مۇز.
 چۆ دەي خانى يەل خەيلىدىن ئۇن سالىب،
 چەمەن كىشۋەرى سارى چاپقۇن سالىب.
 شەجەرە خەيلىنى ئويلا تالان ئىتىپ،
 كى باشتىن ئاياغىنى ئۇرپان ئىتىپ.
 قىلىپ ئۆزلەردىن ئۆرتەماق مۇلتەمەس،
 سەراسەر ئوتۇن بولماق ئەيلەب ھەۋەس.
 گۇمان ئەيلەبان شۇئەلە كۆرگەچ تەزەرۋ،
 قىلىپ دەۋرىدە لەرزە شەمشادۇ سەرۋ.
 بولۇپ مامۇغۇ تۈك ئارا ئەل نىھان،
 ھەمۇل نەۋىكىم قاقۇم ئىچرە جاھان.
 ياپىپ ئەل قۇلاغلارنى ئىككى كىتىق،
 قويۇنلەردە قوللار بولۇپ مۇئەككى.
 كىشىكىم قىلىپ ھەييا نەززارەسى،
 گۇمان ئەيلەبان پەيسە ئىپ پارەسى.
 بارىپ زەھرىيۇ ئۇرمايىن تابۇ پېچ،
 ئۇنىڭ زەھرىن ئەيلەب ھەۋا زەھرى ھېچ.
 ئوت ئۈستىدە مەھۋەشلەر ئەيلەب ھۇجۇم،
 قۇياش تېگىرىسىدە نېچۈككىم نۇجۇم.
 چۇ سارغارتىپ ئەلنى نەسىمى سابا،
 بولۇپ ئۇل سامانلەرغە ئوت كەھرەبا.
 نەسىم ئەيلەگەچ بىركە سارى شىتاب،
 قىلىپ بارچە سىمابىنى سىمى ناب.
 بالىلەر بولۇپ دەي نەھەڭگە قۇت،
 تاڭ ئەرمەس نەھەڭكى، قۇت ئەتسە ھۇت.

قارا بۆركىن ئەگرى قويۇپ باشىغا،
 يېتىپ بىر قىراغى قارا قاشىغا.
 قوزى پىستىنى ئىچرە پىنھان بولۇپ،
 ھەمەل بۇرجىدە مېھرى رەخشان بولۇپ.
 قىياس ئەتەيىن دەۋرى لەيلۇ نەھار،
 ئۇنىڭدەك قىش ئىچرە، مۇنۇڭدەك باھار.
 بۇ ھەيئەت بىلە ئاشىقى باشىغا،
 كېلىپ ناز ئىلە ئولتۇرۇپ قاشىغا.
 قۇلاغى تۇتۇپ تارتىپ ئويغاتقالى،
 كۆز ئاچىچاق تۈمەن ناز ئوقىن ئاتقالى،
 مەسھەۋەش ئەلقىسىسە يۈز دەم تۇزۇپ،
 كېچە ئۇنداق ئۆلتۈرگەننى تىرگۈزۈپ.
 چۇ ئاشىققە ئۇل روھ ئېتىپ ئىلتىفات،
 مەسھە ئىلگىدىن تاپىپ ئابىھايات.
 مەسھە دەمىدىن ئۇنىڭ جان تاپىپ،
 خۇسۇسەن يانا ئابىھەيۋان تاپىپ.
 ئىككى جۈرئەدىن ئويلا مەستان بولۇپ،
 كى بەزم ئەھلىخە ھەرقى داستان بولۇپ.
 دېيە مەست، مەجنۇنى بېھال دە،
 جۇنۇن ئىچرە ئاشۇفتە ئەھۋال دە.
 ھەرارەت چۇ غالىب بولۇپ بادەدىن،
 جۇنۇن ئارتىبان ئۇل پەرىزادەدىن.
 قىلىپ ۋەھىكىم ئىشقى دېۋانەساز،
 ئۇڭا قىلماغاي ناگاھ ئىشقاى راز.
 قوپۇپ داغى ئويىدىن چىقىپ تاشقارى،
 ئۇرۇپ تەلپەلەردەك قەدەم ھەرسارى.
 جاھاننى كۆرۈپ قار ئىچىندە نىھان،
 كۆرۈنۈپ كۆزىگە يانا بىر جاھان.
 كەھەر تىغىدىن سەرسەر ئۇنداق ئەس،
 گى ھەريەرگە تەكسە پىچاقەدەك كېسىپ.
 سۇلار مۇزدىن ئۇنداق بولۇپ سەڭبەست.
 كى تاش ئۇرسالار مۇمكىن ئولماي شىكەست.
 قۇياش چەشمەسى بىر قەدەم مۇز بولۇپ.
 ماچىلغان بارى قەترە يۇلدۇز بولۇپ.
 فەلەك سەبەزىدە قالىپ ياشۇرۇن،
 نەزەرغە بولۇپ زاھىر ئولغاندە تۈن.

كېرىپ بەزم ئەنبەر سىرشتى تاپىپ،
قاچىپ ئۇل تامۇغدىن بېھشتى تاپىپ.
ئۇلغا ھورزادى تۇتۇپ كەۋسەرى،
كى ئۇل سۇۋ ئۇرۇپ جانىغە ئازەرى.
چۇ بىر رەتل نوش ئەيلەبان مەست ئولۇپ،
كى ساقىي ئاياغىدا ئوق پەست ئولۇپ.
باشىكىم بولۇپ يەر ئاياغىغە پەست،
يېتىپ چەرخى گەردۇنغە ئۇندىن شىكەست.
قايۇ كىمەسىكىم تاپسا مۇنداق مۇراد،
ئوقۇسۇن يامان كۆز ئۇچۇن ئىن ياكاد.
نېچە ئەنجۇمەن جەننەت ئاساردۇر،
تامۇغدۇر ئەگەر كىمەسى بى ياردۇر.

چۇ بەھمەن سىپاھى تۈزۈپ ئەنجۇمەن،
يەر ئىسغەندىيارىن قىلىپ رویتەن.
بۇ ئىسغەندىيار ئەيلەبان چۇن سىتېز،
سالىپ ئالەم ئەھلى ئارا رۇستېز.
ساۋۇغ شىددەتتىكى كۆزلەر قاتىپ،
ئۇلغا قەۋس ھەردەم پەلارەك ئاتىپ.
نەزەرغە كېلىپ بۇلئەجەب ئالەمى،
ھەۋادىس يېلىدىن جاھان دەرھەمى.
ئۇل ئاشۇقتە نەرزارە قىلغاچ بۇ ھال،
قىلىپ دەي سىپاھى ئۇنى پايىمال.
ئۇل ئۆيىدىن چىقارغە جىھەت كۆرمەيىن،
بەجۇز قايتىماق مەسلەھەت كۆرمەيىن.

مەجنۇن ھىكايەتىمىز قىش كۈنىنىڭ ئۇزۇن ۋە قاراڭغۇ تۈنى لىيائى زۇلنۇنى مۇشكى
ئىسىمىن يەل كارۋانىدا ئەستىشام قىلىپ كام ئۇرار ئېردى كىم بەخت دەششائەسى ئۇل رەش-
تەئى مۇرادىنى ئىلىكىگە بەردى

مەجنۇن ھىكايەتى: ئۇ، قىش كۈنىنىڭ ئۇزۇن ۋە قاراڭغۇ كېچىلىرىدە، ئۇچۇپ كەل-
گەن شاماللىرىدىن لىيائىنىڭ چاپلىرىنىڭ ئىپادەك ھەدىنى ئېلىپ ئىزتىراپ چىكەتتى، ئاخىرى،
بەخت پەردازچىسى ئۇنىڭ مەقسەت رىشتىسىنى ئۆز قولىغا بەردى

چېكىپ نالە جانى پۇر ئاشۇبىدىن.
ئۇرار ئەردى يەلدەك ئۇنىڭ سارى گام،
سابا گۈل سارى ئەيلەگەندەك خىرام.
مەگەر بىر قىش ئەرمىش بەغايەت ساۋۇق،
ئۇنى پويە لەيلىغە قىلىش ياۋۇق.
دىباغىغە بەرمىش سابا يار ئىسىن،
ئۇنىڭدەككى بۇلۇغە گۈلزار ئىسىن.
بۇ ھالەتدە گۇيا قارا تۇن ئىشىن،
ئۇنىڭ ئالدىدىن يەلۇ چاپكۇن ئىشىن.
نىگارىسىدىن ئۇل ئىسكى تاپىپ مەشام،
يۇمۇپ كۆز، ئۇرار ئەرمىش ئۇل سارى گام.
يېتىشكەن زامان يار ئۆيى قاشىغا،
ھامانا ئۇرۇنىش ئىشىك باشىغا.
ئاچىلغاچ ئىشىك، ئۆيگە كىرىش يۈرۈپ،
مەگەر ئۆيگە كىرمەك بۇدۇر باش ئۇرۇپ.

ئەشتەنكى مەجنۇنى شۇرى دەھال،
كى دەشت ئۆزى سايىر ئىدى ماھۇ سال:
تەكۋاز ئەردى قىشۇ ياز ئۇلغا،
قىشۇ ياز ئەردى تەكۋاز ئۇلغا.
چۇ ياز ئولسا ۋادى تامۇغدىن نىشان،
كى خۇرشىد ئولۇر ئەردى ئاتەش فىشان.
ئۇلغا ۋايە ئەرمەس ئەردى سايەئى،
كى تاپىماس ئىدى سايەدىن ۋايەئى.
ۋە گەر قىش ماۋاسى تۆكۈپ زەمەرىر،
كى بەرد ئەيلەر ئەردى بەقەمنى زەرىر.
ھەم ئەتىئەس ئىدى مەسكان سارى،
ئىسىنىماق ئۇچۇن مەيىل گۈلخان سارى.
بارى خەيلى ئۇل يانكى لەيلى ئىدى،
قايان لەيلى، ئۇل سارى مەيلى ئىدى.
خەبەر ھەرقايان تاپسا مەھبۇبىدىن،

كۆز ئاچىپ كۆرەر، ئۆيدە لەيلى ئىمىش،
قارا تۈندە رەۋشەن سۈھەيلى ئىمىش.
سالۇر ھەيرەتۇ شەۋق جانغا تاب،
قىلىپ بې تەھەممۇللۇق ئۇنى خاراب،
قويۇپ لەيلى ئالدا تۇراققە يۈز،
يۇمار سۇڭرە كەۋنەندىن ئىككى كۆز.
ئۇنى ھۇجرادا لەيلى ئەيلەپ نەھان،

كى فەھم ئەتمەگەيلەر ئېلى ناگاھان.
كىشى ھۇش تەركىدە بۇ نەۋد كام،
تاپىپ، ئىستەسە ھۇش، بولسۇن ھارام.
ئەرۇر ئىشقى ئازا بويلە ئەدجۇبەلەر،
كى بې ئىشقى بولماس بۇ مەنسۇبەلەر.
ناۋايىغە، يارەب، قەرىيب ئەت ئۇنى،
قەرىيب ئەتتىڭ ئەرسا، نەسىب ئەت ئۇنى.

ئىسكەندەرنىڭ جاھانگىرلىك مۇددىئاسى بىلەن ئەزىم ئېتىپ خۇراسانغا يېتىپ ھىرات سەنھا شەھرىن ئەل ئافەت ۋە ئەل بۇنياقىنى بىنا قىلىپ ماۋەرەئۇننەھرىنى ئالىپ سەمەرقەندى مانەند تەرھىن سالىپ كەشمىر سارى مەتۈۋج بولغانى ۋە كەشمىرلەر سېھرى دەۋرىگە مۇسا كەبى يەدېچىنا كۆرگۈزۈپ سېھىر ئاتىن قەلئەلەرنى مۇنچىزە بىرلە بۇزۇپ مەللۇنىڭ داغى بۇزۇلۇپ تىنچىسىم قورغانىغە ئەزىم ئەتكەنى ۋە ئىسكەندەرنىڭ كەشمىر شەھرىگە يەتكەنى

(ئىسكەندەرنىڭ جاھان ئېلىش مۇددىئاسى بىلەن يۈرۈش قىلىپ خۇراسانغا يېتىپ كېلىشى، ھىرات شەھرىنى (تەڭرى ئۇنى بالا ۋە ئاپەتلەردىن ئاسرىغاي) بىنا قىلىشى، ماۋەرەئۇننەھرىنى ئېلىپ، سەمەرقەند شەھرىنى قۇرۇشى؛ كەشمىرگە يۈزلەنگەنلىكى، كەشمىرلىكلەرنىڭ سېھرى - جادۇلىرىنى مۇسا پەيغەمبەر كەبى يېشىپ، سېھرىي قەلئەلەرنى مۇنچىزە بىلەن بۇ - زۇپ مەللۇ ① نى مات قىلىپ، كەشمىر شەھرىگە كىرگەنلىكى)

مۇئەرىخكى شەرھ ئەتتى بۇ ماجەرا،
بۇ يەڭلىغ بولۇر سۆزگە داستان سەرا.
كى، چۈن قىلدى قىشلاق ئەزىمىگە شاھ،
قاراباغى ئەررانى ئارامگاھ.
جاھانگىرلىك ئەردى ئەندېشەسى،
بۇ تەدبىر ئىدى تۈنۈ - كۈن پېشەسى.
تۈزۈپ ھەكمەت ئەھلى بىلە ئەنجۈمەن،
بولۇر ئەردى بۇ ئەمردە رايىزەن.
خىيالىدا دايمىم بۇ تەدبىر ئىدى،
خەيالى نەمۇدارى تەقدىر ئىدى.
بۇ ئەندىشەدىن ھاسىل ئولغاچ فەراغ،
سېپاھ زىيىنەتتىن ئەيلەر ئەردى ياراغ.
بېرىپ قەۋمۇ خەيلىگە دىلدارلىغ،
تىلەر ئەردى ھەقدىن مەدەدگارلىغ.
چۇ رەقە ئولسا ئەردى ئوڭا بارچە قەيد،

بولۇپ راكېب، ئەيلەر ئىدى ئەزىمى سەيد.
فاراغەت چاغى سەيد ئولۇپ پېشەسى،
مەتافى ئەرەس رۇدىنىڭ بېشەسى.
بۇ ئەردى ئىشى تاكى گەردان سېپەر،
ھەمەل جىلۋەگاھىغە يەتكۈردى مېھەر.
قۇياش خۇسرەۋى چۈنكى تاپىپ شارەن،
سېپاھ تارتتى سەبىزەدىن ھەر تەرەق.
ئۇرۇپ شاھى خۇرشېدۋەش بارگاھ،
چېكىپ دەشت ئۆزە سەبىزە پەڭلىغ سېپاھ.
تاپىپ سەئىد سائەت كۈھەن تاقىدىن،
سائادەت بىلە چىقتى قىشلاقىدىن.
قىلىپ ئەزىم، قويدى سېپاھانغا يۈز،
ئۆتۈپ ئۇندىن ئۇردى خۇراسانغا يۈز.
مۇڭا يەتكۈچە بارچە ئەران زەدىن،
بولۇپ ئەردى ھۆكۈمىگە زېرى نىگىن.

بولۇپ ئۇندىن ئاباد ماخانۇ مەرۋ،
 كى قۇشتۇر تەزەرۋ ئۇندا، ئەشجارى سەرۋ.
 پەرىۋەشلەردىن بولۇپ بەھرىمەند،
 قىلىپ تەخت تەھمۇرسى دېۋبەند.
 بولۇپ سۇڭرە سەنچەرغە ئارامگاھ،
 كى قۇش كۆرمەي ئۇل نەۋد بۇ دامگاھ.
 يانا بىر ئۇڭا چەھچەران رۇد ئولۇپ،
 كىم ئۇل رۇدەيۋان سۈيىدىن تولۇپ.
 يېرى رىئەت ئىچرە فەلەككىن نىشان،
 بۇ رۇد ئۇندا ئۇل نەۋكەم كەھكەشان.
 ئۇشاق تاشلارنى ئەختەرى تابىناك،
 لەتافەت ئارا ئويلەكەم دۇرى پاك.
 سۈيى خاسىيەتدە زۇلالى ھايات،
 تاپىپ ئۇندىن ئىچكەن ئۆلۈمدىن نەجات.
 قىراغىندا ھەر گۈلبۇنى ئەخزەرى،
 باقا ئىچرە بىرخىزىر پەيغەمبەرى.
 فەلەكۋەش يېرىنىڭ فەزاسى داغى،
 كېلىپ جەننەتاسا ھاۋاسى داغى.
 ۋەلې بۇ سىنەت نەغرى كەۋسەر مىسال،
 كى ئۇندىن جاھان كامى تاپىپ زۇلال،
 سۈيى قۇمۇ دەشت ئىچرە شايىم بولۇپ،
 بارىپ ئانچە كىم بارچە زايىم بولۇپ.
 خۇراساننى چۇن شاھ مەساھەت قىلىپ،
 نېچۈككىم كېرەك تۆرت نەھدىن بىلىپ،
 دېدىكىم، بۇ يەردۇر جىنان گۈلشەنى،
 پىسەند ئەيلەبان خاتىرى رەۋشەنى.
 ۋەلې چۈنكى مەنزۇرى ئولغاچ بۇ نەھر،
 ياساپ ئۇندا بىر جەننەتاسار شەھەر.
 چۇمەزكۈر ئېتىب ئەھلى دانىش ھىرات،
 پىسەند ئەيلەبان خاتىرى، چۇز ھىرات.
 چۇ بۇ لەفزغە ئىلتىفات ئەيلەبان،
 ھەمۇل شەھەر ئاتىن ھىرات ئەيلەبان.
 ھىرات ئولدى ئەلقابى ئىسكەندەرى،
 دېدىلەر ئەۋام ئۇنى لېكىن ھىرىي.
 چۇ تۆرتۈنچى ئىقلىم ئىدى مەۋقىئى،
 بەس ئولدى قۇياش ساھىبى تالىئى.

خۇراسان ھاۋاسىدا تاپتى نىشات،
 مىزاجىغە يۈزلەندى كۆپ ئىنبىسات.
 كىم ئۇل كىشۋەرى ئەردى بېمەد ۋەسە،
 يېرى ئۆزگە ئىقلىملەردىن رەفە.
 مەساھەت قىلىپ بارچە ئەترافىنى،
 نېچۈككىم كېرەك تاپىپ ئەۋسافىنى.
 فەزاسىدا كۆپ چەشمەۋۇ رۇد بار،
 بارى يۈز كۆڭۈل كۆزگۈسىدىن غۇبار.
 يانا بەھرىيەڭلىغ ئۇلۇغ تۆرت رۇد،
 كى كۆك تاقىغە سەۋتى تارتىپ سۇرۇد.
 ئۆزى چۈنكى جەننەت نەمۇدار ئولۇپ،
 سۇۋلەر داغى جەننەتقە ئەنھار ئولۇپ.
 ئۇلاردىن دېدىلەر بىرىن ھىرمەند،
 كى ھەر فەترەسى رەفە ئېتىپ يۈز گەزەند.
 كى ئەنھارىدىن مۈلكى زابۇلىستان،
 بولپ زېبۇ زىيەت ئارا گۈلىستان.
 سافا ئىچرە كۆزگە بېرىپ خىيەرلىك،
 ھەمۇل مۈلكىدىن رەفە ئېتىپ تىيەرلىك.
 يارۇق ئويلەكەم مېھرى گېتىغۇرۇز،
 بۇ مەنىدىن ئاتى كېلىپ نىروز،
 بۇ كىشۋەردە ھەبىر گەدا ھاتەمى،
 داغى ھەر سىپاھى كېلىپ رۇستەمى.
 يانا بىر ئۇلاردىن دەرىجەز سۈيى،
 مەنەفەتدە ئۇل نەۋكەم رەز سۈيى.
 قايۇ رەز، شەرابەن تەھۇرادۇر ئۇل،
 كېچە - كۈندۈز ئاشامى ھۇرادۇر ئۇل.
 كى ئەنھارى ئاباد ئېتىپ مۈلكى بەلىخ،
 كى ئۇندىن دۇرۇر خەسەننىڭ ئەيشى تەلىخ،
 ھەمۇل بەلىخكىم قىلدى ھۈشەك شاھ،
 جاھاندىن گۈزىن ئەيلەبان تەختگاھ.
 مەقامى براھىمى ئەدھەم كېلىپ،
 كى گەردى رەھى چەرخى ئەئزەم كېلىپ،
 يانا بىر داغى كەلدى مۇرغاب رۇد،
 كى شەئىندە كەۋسەردىن ئولدى دۇرۇد.
 ئالىب زەھمەتنى جىسىمۇ رەنجى راۋان،
 خىرەد ئەيتىبان ئۇنى گەنجى راۋان.

كەۋاكىبگە كىم، يەتتى تەقسىم ئەرۇر،
 جاھان مۈلكى ھەم يەتتى ئىقلىم ئەرۇر.
 ئۇڭا كىم ۋەسەت مېھرى رەخشان كېلىپ،
 مۇڭا لېك مۈلكى خۇراسان كېلىپ.
 خۇراسان بەدەندۇر، ھىرىي جان ئۇڭا،
 ھىرىي جان، بەدەندۇر خۇراسان ئۇڭا،
 ئەلا تاكى بولغاي سىپېر ئۆزى مېھىر،
 يارۇق مېھىر نۇرىدىن ئۇلغاي سىپېر.
 ئۇڭا بولماسۇن مېھىر يەڭلىغ زەۋال،
 سىپېر ئەتەسۇن خىلىتەن ئاشۇقتەھال.
 چۇ سەئى ئەيلەبان قىلدى دارايى دەھىر،
 بىنا بويىلە كىشۋەردە بۇ نەۋد شەھىر.
 قىلۇر ئەردى مەنزىل - مەمەنزىل مۇرۇر،
 ئۇڭاچەكى جەيۋىندىن ئەتتى ئۇيۇر.
 يانا كىشۋەردى كۆردى فىردەۋىس ۋەش،
 ھەۋاۋۇ سۈيى مىسلى فىردەۋىس خۇش.
 لەتافەت ئارا رەۋزەدىن بەھىر ئۇڭا،
 ۋەلې ئىسىم ئولۇب ماۋەرنەنھەر ئۇڭا.
 نېدىنىكىم، ئىكى نەھىر ئاراسى كېلىپ،
 ياقىن يۈز ياغاچقە فەزاسى كېلىپ.
 ئاقىب ھەددى شەرقىيىدە سەيپۇن سۈيى،
 بارىب ھەددى غەربىيىدە جەيپۇن سۈيى.
 يوق ئولكىم ئۇڭا بۇ ئىكى رۇدۇ بەس،
 ئون - ئون بەش سۇۋ ھەربىر نېچۈكىم ئەرەس.
 بولۇب ھەربىرىدىن جۇدا نەھىرلەر،
 كى ھەرى نەھرى ئاباد ئېتىپ شەھىرلەر.
 ۋە لېكىن بۇ رودەكى دەھىرلەر كۈھەك،
 كى يوق رەۋزەنىڭ نەھرى ئەركانە شەك.
 كى ئىچىگەن تەۋانا بولۇب ناتەۋان،
 گۈزەر ئەيلەبان ئۆمر يەڭلىغ راۋان،
 كى ئۇندىن نې بىر شەھىر ئاباد ئولۇب،
 نې مەۋرەسىدىن بىراۋ شاد ئولۇب.
 ئەگەرچى لەتافەتدە رەشىكى فۇرات،
 بولۇب بارچە زايى، نېچۈكىم ھايات.
 سىكەندەر چۇ بۇ مۈلكى دىلەكەش كۆرۈپ،
 فەزاۋۇ ھەۋاسىن ئىرمۇەش كۆرۈپ.

خۇسۇسەن كۈھەك رودىكىم نەھرى نىل،
 ئەمەس ئانچە، نې نىلىكىم سەلسەبىل.
 يانا تەڭرىدىن بويىلە تۇتتى ئۆمىد،
 كى ئۇل نىل ئۇچۇن مىسىرى ئەتگەي پەدىد.
 قىلىپ ھىكىمەت ئەھلى بىلە گۇفتۇگوي،
 ئېتىپ شەھىر ئۇچۇن ياخشى يەر جۇستۇجوي.
 ھەمۇل پۇشتەكىم كۈھەك تاپتى ئىسىم،
 نې پۇشتە جاھان گەنجى ئۆزى تەملىسىم.
 ئۇشاق تاش ئۇڭا لەئلىۋ ئىنجۈكىيى،
 ياشىل سەبىزەسى چەرخى مېنىۈكىيى.
 كى مەنسۇب ئەرۇر ئۇڭا كۈھەك سۈيى،
 نېدىنىكىم ئەرۇر جارى ئۇندىن قۇيى.
 ھەمۇل تۈپە ئالدىن ئەنداق ئاقار،
 كى ئاشىق باشۇ ئەشكى دەركىم باقار.
 ئۇنىڭ ياندا شەھىر قىلدى بىنا،
 كى ئولتۇرماسۇن ئۇندا گەردى فانا.
 سىكەندەر ئاتادى سەمەرقەند ئۇنى،
 سەمەرقەندى فىردەۋىس مانەند ئۇنى.
 ئۇنى چۇن تۈگەتتى قىلىپ ئىتىمام،
 راۋان قىلدى كەشمىر سارى خىرام.
 كېسىپ دەشتىنىڭ راھۇ بېراھىنى،
 ئۇڭا سالغۇچە سايەئى جاھىنى.
 بېيىك ھىمىمەتۇ بەختى بېدارىدىن،
 بەسىب مۈلك فەتھ ئولدى ھەرسارىدىن.
 چۇ كەشمىر ھەددىغە قويدى ئاياغ،
 پەدىد ئولدى بىر چەرخپەيۋەند تاغ.
 كۆكەرتىپ قەمەر ئارەزىن خارەسى،
 سالىب بۆركىنى يەرگە نەززارەسى.
 فەلەككە دېگىن ئويىلە رەخشەندە تاش،
 كى پەرداخت قىلغايىلەر ئەيلەب تاراش.
 ئىكى جانىب ھەربىر ئەنداق يىراق،
 كى قەتئىغە ئەزم ئەتەگەن ياخشىراق.
 بۇ يەڭلىغ بېيىك تاغ، ئۇنىڭدەككى قاق،
 بولۇب چەرخىدىن يەرگە تېگىرۇ شىگاف.
 بولۇب ئاشكارا ئاراسىدا يول،

ياقسن ئەيلەدى تازمايش بىلە.
 دېدىكىم: بۇ نەيرەگى كەشمىردۇر،
 فۇسۇنگەر ئىش، مەكرۇ تەزۋىردۇر.
 كېرەك قىلماق ئۇنداق ئۇنىڭ چارەسى،
 كى بولغاي نىگۇن بۇرچ ئىلە بارەسى.
 چېرىكىنى تۇشۇردى كېيىنرەك يانې،
 يۈرۈپ ھىغز ئۇچۇن دەۋرىغە ئايلانىپ.
 چۇ كۆڭلى بولۇپ جەمە، ئەيلەپ خىرام،
 تۇشۇپ بارگاھ ئىچرە تۇتتى مەقام.
 بار ئەردى جەنابىدا بەش يۈز ھەكىم،
 ئۇلاردىن ئونى كېچە - كۈندۈز نەدىم:
 فىلاتۇن، ئەرەستۇ، بەلىناس ھەم،
 يانا ئەرەشمىدۇس، شەمىناس ھەم.
 قىلىنىۋىنۇ، ۋالىسۇ، فەرفۇر رىيۇس،
 كى سۇقرا تۇ ھۇرمۇس كىبى خاكىيۇس.
 بارىن ھازىر ئەتتى تۈزۈپ ئەنەجۈمەن،
 دېدى ئەنەجۇ مەنسازى لەشكەر شىكەن،
 كى، بۇ ئىشكى ئەفۇسۇنى كەشمىر ئەرۇر،
 ئۇنى دەفئە ئېتەرگە نې تەدبىر ئەرۇر؟
 راۋان ھىكىمەت ئەھلى سۆز ئاغاز ئېتىپ،
 تىلىن شاھزە بارى دۇئا ساز ئېتىپ،
 دېدىلەركى: شاھزە بۇ ئىشتىن نې غەم؟
 بۇ ئىش دېمەلى، بولسا يۈز مۇنچە ھەم.
 بۇ دەربەند ئەگەر چەرخى گەردان ئەرۇر،
 ئىلاجى ئۇنىڭ بىزگە ئاسان ئەرۇر.
 شاھ ئىقبالىنى تەڭرى ئەتسۇن فۇزۇن،
 كى ئىقبالى گەر بىزگەدۇر رەھنەمۇن،
 بۇ نەيرەڭلەرغە شىكەست ئەيلەلى،
 بىيىك بارەسىن يەرگە پەست ئەيلەلى.
 نې قىلغاي نەچچە جۈگىيى سېپىرساز،
 بىرى مۇھرە دۇزدۇ بىرى ھۇقتە باز،
 كى ھىكىمەت ئېلى ئۇنى دەفئە ئەتمەگەي،
 ئىلەيدىن نې قىلغانلەرى كەتمەگەي.
 بۇ دانىشۋەر ئەلكىم ئەرۇر رەھبەرنىڭ،
 قاينۇ رەھبەرنىڭ، بەندە ئۇ چاكەرنىڭ.

ۋەلې ئىككى يەلىمان قىيا ئىككى قول.
 بۇ يۈلكىم ئۇڭا تاغ ئولۇپ ھەرسارى،
 كېلىپ ئەرزى تەخمىن بىلە يۈز قارى.
 ئۇنى ئەھلى كەشمىر دەربەند ئېتىپ،
 ئىكى تاغنى بىر - بىرگە پەيۋەند ئېتىپ.
 يۈز ئەللىك قەرى ئەۋجى رىقئەت ئۇڭا،
 يانا مۇنچە داغى زەخامەت ئۇڭا.
 ئۇنىڭدەك قويۇپ گەج بىلە خارە تاش،
 كى يەردىن بولۇپ كۆككە يەكپارە تاش.
 تېمۇردىن ياساپ ئۇندا دەۋۋازەنى،
 فەلەك تاقىدىن تاقى ئەندازەنى.
 بۇ دەۋۋازەنى ئويىلە روست ئەيلەبان،
 كىم ئۇل ئىككى جۇزۇن دورۇست ئەيلەبان.
 قوپاربكى يەردىن مادارا بىلە،
 كەمەر گاھىغە تېگىرۇ خارابىلە.
 ياساپ ئۇستىدە بۇرجۇ بارۇ داغى،
 ئەدۋۇ دەفئەن ئەتمەككە كوشىش چاغى.
 دىمەي كىمىسە دەر بەندۇ بارۇ ئۇنى،
 تەسەۋۋۇر قىلىپ ئەقل جادۇ ئۇنى.
 ئىچىندە ئىكى مىڭ كىشى چەرەساز،
 بارى ھىيەلە پەردازۇ ئەفۇسۇنتىراز.
 كى دەر بەندى ئالىي نەمۇداردىن،
 ياقىن كەلىمەگەي كىمىسە مىڭ قارىدىن.
 كىشىكەم قەدەم قويغاي ئۇل يان نۇخۇست،
 ئاياغى ئۇنىڭ بولغاي ئۇل نەۋۋۇ سۇست.
 كى تاپچاي تەھەررۇكنىڭ ئىمكانىنى،
 يامان ۋەرتەدە كۆرگەي ئۆز جاننى.
 تەكاۋەر داغى قىلسا ئۇل يان شىتاب،
 ئاياغىدىن ئەتگەي تەۋان بىرلە تاب.
 سىپاھ چۇن بۇ يەرگە يېتىپ، لال ئولۇپ،
 تەھەببۇردىن ئاشۇفتە ئەھۋال ئولۇپ.
 شاھ ئالىغە قايتىپ ئايان ئەتتىلەر،
 نېكىم بولمىش ئەردى بايان ئەتتىلەر.
 شاھ ئەتمەي بۇ سۆزلەرگە ھېچ ئىلتىفات،
 ئەرەستۇ بىلە يەتتى ئۇل يەرگە بات.
 ئىنانماي يىراقتىن نامايش بىلە،

بىلىكىدىن ئەرۇر تار بىرى بىر جاھان،
 جاھان ھىكمەتى ھەر بىرىدە نىھان.
 فىلەتۇنغە يۈزلەندى ئۇل يەرگە ئىش،
 كى جۈگىدىن ئولغاي ئۇڭا سەرزەنىش.
 ئەرەستۇ نېگە يەردىن ئولماس ئەدەم،
 كى كۆرگەي فۇسۇنگەردىن ئەفسۇنۇ دەم.
 كۆپ ئولسا فۇسۇنازى كەشمىرنىڭ،
 بىرىمىز بىزنىڭ بەس، ئۇلار بولسا مىڭ.
 نېچە بولسا چۈبچۈقتە جادۇ لەقەب،
 كۆپىدىن قىلۇر سەيدىگەر كۆپ تەرەب.
 شاھ ئەر ئىككى كۈن بولسا ئارامجەي،
 ئۇچۇنچى ئولسۇن ئەنداسىدىن كامەجوي.
 قىلىپ ھىكمەت ئايىنىغە ئىلتىجا،
 بۇزالى ئۇلار سېپىرنى جابەجا.
 سىكەندەر بۇ سۆزدىن تەرەبگىن بولۇپ،
 سۆزى ئەھلى ھىكمەتتە تەھسىن بولۇپ؛
 بارى ئەمردىن دىدى مەنزۇل ئولۇڭ،
 بارى بۇ ئىشىڭىزگە مەشغۇل ئولۇڭ.
 ئۇلار قوپتى شاھنى دۇئا ئەيلەبان،
 نىكىم كامى ئەردى، راۋا ئەيلەبان.
 سىكەندەر قوپۇپ قويدى خىلۋەتتە يۈز،
 ئۇلار قويدىلەر بارچە ھىكمەتتە يۈز.
 بولۇپ ئەنجۇم ئەھۋالىغە رەھشۇناس،
 تەبىئەتلەردىن داغى ئەيلەپ قىياس.
 نېچە كۆرە ئۇ دەمنى دەركار ئىتىب،
 فىلىزاتىدىن بىر نەمۇدار ئىتىب.
 قىلىپ مەزج سىمابۇ قەلىيۇ روي،
 نەمۇدار قىلىدىلەر ئۇل نەۋد گوي.
 مۇدەۋۋەر فەلەككە مەسالى ئۇنىڭ،
 فەلەكۋەش ئىچى داغى خالى ئۇنىڭ.
 ئىچىنىڭ خەلاسەن مەلا قىلىدىلەر،
 ئەداۋىيىدىن ئۇنى تولا قىلىدىلەر.
 مۇرەككەب نېچە نەۋد ئەشيا قىلىپ،
 ھەمۇل ھۇقتە ئىچرە مۇھەببەت قىلىپ.
 ئىكى سۇق، ئىچرە فەتىلە ئۇڭا،

قىلىپ زاھىر ئۇل تەۋر ھىيلە ئۇڭا.
 كىم ئۇل گۈزىنى خەسەم باش كىبى،
 غەلەت ئەيلەدىم رەئىد تاشى كىبى.
 فەتىلەسىغە ئوتنى چۈست ئەيلەبان،
 قىيۇپ رەئىد يايىغە رۇست ئەيلەبان.
 ئۇنى ئاتىپ ئۇل سادە خارە ئارا،
 ھەۋادىن تۇشۇرگەيلەر ئەئدا ئارا.
 فەتىلە بارۇردا قويۇپ سەربەسەر،
 يېتىپ مەخفى ئەشياغە ئوتتىدىن ئەسەر.
 چۈيەرگە تېگىپ رۇست گويى تىلىسىم،
 نېچە پارە بولغاي ئۇڭا سەلب جىسىم.
 ئۇشالغىچ، سەدا چىتقاي ئۇندىن غەرىب،
 يانا شۇئىلەۋۇ رەيۇ دۇدى ئەجىب.
 ئۇنى بۇزغاي ئۇل سېپەر ئەسبابىنى،
 ئوتى ئاچقاي ئۇل قەلئەنىڭ بابىنى.
 قارا ئەيلەگەي دۇدى ساھىر يۈزىن،
 قاراراق ھەمۇل فەندە ماھىر يۈزىن.
 ئىسىدىن كىم ئەتسە مۇئەتتەر مەشام،
 ئۇنۇتقاي فۇسۇن ئىلىمىنى ۋەسەلام.
 چۈزىپا تىلىسىم ئولغىچ ئاراستە،
 ھەمۇل نەۋئىكىم ماھى ناكاستە.
 بولۇپ جەمە ئۇل ھىكمەت ئايىن گۇرۇھ،
 فەلەككىدىن فۇزۇن ھەربىرىگە شۇكۇھ.
 قويۇپ شاھى دارافەر ئالىغە يۈز،
 نې دارافەر، ئىسكەندەر ئالىغە يۈز.
 تىلىسىمى نىھاننى ئايان قىلىدىلەر،
 نىھان بارچە رەمىزىن بايان قىلىدىلەر.
 شاھ ئۇل تۆرفە ئىشىدىن بەسپى شاد ئولۇپ،
 دېدى ئۆزىلەر ھەددىدىن ئەفزۇن قۇلۇپ،
 كى، مۇنداق تىلىسىمكى ساز ئەتتىڭىز،
 شۇرۇتىدە نې ئىشكە مەۋقۇفسىز.
 چۈ شاھ تەبىئەت تاپتىلەر بۇ ھەۋەس،
 دېدىلەركى، ھۆكمۇڭغە مەۋقۇفۇ بەس!
 قويۇپ شاھۇ ئەل ئىچرە غەۋغا تۇشۇپ،
 ئۇلۇسقا ئۇل ئىشىدىن ئەلالا تۇشۇپ.
 چۈ راكىب بولۇپ قەلئەغە قىلدى مەيل،

بىلىكىدىن ئەرۇر تار بىرى بىر جاھان،
 جاھان ھىكمەتى ھەر بىرىدە نىھان.
 فىلەتۇنغە يۈزلەندى ئۇل يەرگە ئىش،
 كى جۈگىدىن ئولغاي ئۇڭا سەرزەنىش.
 ئەرەستۇ نېگە يەردىن ئولماس ئەدەم،
 كى كۆرگەي فۇسۇنگەردىن ئەفسۇنۇ دەم.
 كۆپ ئولسا فۇسۇنازى كەشمىرنىڭ،
 بىرىمىز بىزنىڭ بەس، ئۇلار بولسا مىڭ.
 نېچە بولسا چۈبچۈقتە جادۇ لەقەب،
 كۆپىدىن قىلۇر سەيدىگەر كۆپ تەرەب.
 شاھ ئەر ئىككى كۈن بولسا ئارامجەي،
 ئۇچۇنچى ئولسۇن ئەنداسىدىن كامەجوي.
 قىلىپ ھىكمەت ئايىنىغە ئىلتىجا،
 بۇزالى ئۇلار سېپىرنى جابەجا.
 سىكەندەر بۇ سۆزدىن تەرەبگىن بولۇپ،
 سۆزى ئەھلى ھىكمەتتە تەھسىن بولۇپ؛
 بارى ئەمردىن دىدى مەنزۇل ئولۇڭ،
 بارى بۇ ئىشىڭىزگە مەشغۇل ئولۇڭ.
 ئۇلار قوپتى شاھنى دۇئا ئەيلەبان،
 نىكىم كامى ئەردى، راۋا ئەيلەبان.
 سىكەندەر قوپۇپ قويدى خىلۋەتتە يۈز،
 ئۇلار قويدىلەر بارچە ھىكمەتتە يۈز.
 بولۇپ ئەنجۇم ئەھۋالىغە رەھشۇناس،
 تەبىئەتلەردىن داغى ئەيلەپ قىياس.
 نېچە كۆرە ئۇ دەمنى دەركار ئىتىب،
 فىلىزاتىدىن بىر نەمۇدار ئىتىب.
 قىلىپ مەزج سىمابۇ قەلىيۇ روي،
 نەمۇدار قىلىدىلەر ئۇل نەۋد گوي.
 مۇدەۋۋەر فەلەككە مەسالى ئۇنىڭ،
 فەلەكۋەش ئىچى داغى خالى ئۇنىڭ.
 ئىچىنىڭ خەلاسەن مەلا قىلىدىلەر،
 ئەداۋىيىدىن ئۇنى تولا قىلىدىلەر.
 مۇرەككەب نېچە نەۋد ئەشيا قىلىپ،
 ھەمۇل ھۇقتە ئىچرە مۇھەببەت قىلىپ.
 ئىكى سۇق، ئىچرە فەتىلە ئۇڭا،

ياقنى بىلىدىكىم، ئەرمەس ئەرمىش ھەرىقى
 ھەكىم ئالدا ھېچ جادۇ سۆزى،
 نېچكۈكىم سىكەندەر قاشىدا ئۆزى.
 ئەدۋۇ ئالغانىن بىلدى دەر بەندى،
 ھەمۇل قەلئەنى چەرخ مەناندى.
 ياقنى ئاڭلادىكىم خاتا ئەيلەمىش،
 كى شاھ بۇيرۇغىدىن ئىبا ئەيلەمىش.
 ئۆزىن تاپتى بې بەرگۈ ھەيران بەسې،
 ئېلىن ھەم ۋەھىمۇ پەرىشان بەسې.
 تۇتا ئالمادى مۈلكى ئىچرە قارار،
 داغى تاپىمادى چارەنى جۇز فرار.
 ھەمۇل قەلئەكىم ۋەسقى ئۆتتى بۇرۇن،
 تاپا ئالمادى ئۇندىن ئۆزگە ئۇرۇن.
 ئۇنىڭ نەقىس ئاچماقتە ئەيلەپ شىتاب،
 خەزايىن تاشىتتى ئوڭا بېھساب.
 بەسې بې باھا تۇھفە بارى نەفىس،
 كى تەبئ ئۇنى تاپقاي ئۆزىگە ئەنىس.
 جەۋھەر فۇزۇن ھەددۇ مىقداردىن،
 سەمىن گەۋھەرۇ لەئلى شەھۋاردىن.
 ئەۋانىي سىيىمىنۇ زەررىن زۇرۇق،
 كى ئاجىز بولۇپ ئەلگە ئۇندىن ۋۇقۇق.
 خەزايىندە كىم ھەرنە ئەشيا ئىدى،
 كى نەۋى تۇھەنى يا ھەدا يا ئىدى.
 بارىن ئويلى قىلدۇردى قورغانغە نەقل،
 كى ئىھساسىدىن قالدى ھەيرەتقە نەقل.
 چۇ جەمئ ئەيلەدى كۆڭلىن ئۇل ھالدىن،
 فرار ئەتتى نافەردۇخ ئىقبالدىن.
 ماكان ئەيلەدى ئۇل قارا تاغ ئۈزە،
 ئۇنىڭدەككى قونخاي چېمىن زاغ ئۈزە.
 ئوڭا بولدى ئىش بويىلە سۈرەتپەزىر،
 ۋەلى شاھى جەمقەدرۇ دارا سەرسىر،
 ھەمۇل دەمكى ئاتتۇردى قورغانغە گوي،
 كى دەرەند قىلدى يىقىلىماققە روي،
 دېدى ئەيلەگەي ئەزم قورغان سارى،
 نېچكۈكىم نەبى چەرخى گەردان سارى.
 ۋەلى بەرمەدى ئەھلى ھىكمەت ئوڭا،

ئۇلۇس داغى يۈزلەندى ئەنداقكى سەيل.
 يۈرۈپ ئالدا ئالەم ئاگاھلارى،
 دىكابىدا بارى جاھان شاھلارى.
 سىپاھنىڭ قىراغىغە چۈن يەتتىلەر،
 راۋان رەئد ئەسبابى ساز ئەتتىلەر.
 تىلىسىمى گەرانمايەنى كەلتۈرۈپ،
 ھەمۇل رەئد يايىغە تاشدەك قۇرۇپ.
 چۇ دارۇغە ئوت يەتتى، تۆتتى ھەۋا،
 قىلۇرغە ئۇلۇس مېنەتەغە دەۋا.
 بارىپ تۇشتى ئەۋدا ئاراسىغە چۈست،
 ئەزم ئۇن چىقاردى تېگىب يەرگە رۇست.
 دېگەن تۆرت ئىش تۆتتى ئۇندىن ۋۇجۇد:
 سەداۋۇ ئەفەن، ئىس بىلە ئوتۇ دۇد.
 سەدا باتىل ئەتتى فۇسۇنلەرنى پاك،
 ئوتى كۆيدۈرۈپ قەلئەنى قىلدى خاك.
 فۇسۇنگەر يۈزىن دۇدى ئەتتى قارا،
 ئىسى قويمادى نۆكتە خاتىر ئارا.
 ئۇلار ئىچرە چۈن تۇشتى ئۇل رۇستخېز،
 تاپىلماس ئىدى چارەنى جۇز گۈرېز.
 قاچىپ بولدىلەر ئازىسى پايتەخت،
 ئوڭا تېگىرۈكىم مەللۇيى تىيرە بەخت.
 پەرىشانلىغۇ بېناۋالىغ بىلە،
 ھەمۇل دۇددىن يۈز قارالىغ بىلە،
 بارۇر چاغدا مىڭ جادۇيى سەبىزەك،
 ۋە لېكىن كېلىپ بارچەسى ئەھلى زەك.
 بارىپ ئۇندا كۆك قارغا — زاغى كېلىپ،
 كېتىپ توتتى، ئەمما كولاغى كېلىپ.
 ھەمۇل گوي ئاتىلغاچ قاچىپ يەك — بەيەك،
 مەسەلدۈركى مىڭ قارغاغا بىر كېسەك.
 كىشى تانىماي مۇندا مەڭدىن بىرىن،
 ئۇلار دېمەگۈنچە ئۇل ئىش ساھىرىدىن.
 چۇ مەللۇغە ئەرز ئەتتىلەر ھالىنى،
 ئۇلار ئاتقان ئۇل تۇرفە تىمسالىنى.
 سىكەندەر ئىشىدىن كۆتەردى ھىساب،
 ئۆز ئەھۋالىغە تاپتى يۈل ئىزتىراب.
 قەۋى ئاڭلادى ئۇنى، ئۆزىن زەئىق،

خەتتىن شەھەر ئەھلى سەۋاد ئەيلەبان،
ئۇنىڭ ھۆكىمىگە ئىنقىياد ئەيلەبان،
كى، مەللۇدە بولغان زامان بۇ دىيار،
يوق ئەردى بۇ قۇللارغە ھېچ ئىختىيار.
كى قىلغاي ئەدۈك خىزمەت ئىزھارنى،
ئايان ئەيلەبان قۇللۇق ئاسارىنى.
بۇ دەمكىم ئۇنى شەۋكەتنىڭ قىلدى پەست،
فىرار ئىختىيار ئەتتى تاپىپ شىكەست.
نېچە بەندەلىخ ئىچرە شەرمەندە بىز،
نېكىم بىزگە ھۆكۈم ئەيلەسەڭ بەندە بىز.
يارۇغ ئەيلەسەڭ مۈلكى ۋەيرانەمىز،
فەدادۇر ساڭا مال ئىلە جانىمىز.
ۋەگەر بىزنى ئىستەرگە فەرمان ئەرۇر،
بارىغا يۈزۈڭ كۆرمەك ئەرمان ئەرۇر.
ئەرۇر بىز نې ھۆكۈم ئەيلەسەڭ مۇفتەخىر،
بۇ نامە جەۋابىغە بىز مۇنتەزىر.
سكەندەر ئوقۇغاچ بىتىدى مىسال،
كى، سىز كەلگەلى بولماڭىز ئاشۇقتە ھال.
ھەمۇل مۈلكۈڭىزدە فاراغەت قىلىڭ،
ماڭا دەپ دۇئا، ھەققە تائەت قىلىڭ.
كى مەن خۇد كېلۈرمەن شىتاب ئەيلەبان،
يۇباردى بۇ يەڭلىخ خىتاب ئەيلەبان.
يېتىشكۈنچە بۇ نامە بىرلە رەسۇل،
ئۆزى داغى شەھەر ئىچرە قەلدى نۇزۇل.
ياساب ئەردى مەللۇ تەرەبخانەئى،
تەرەب قىلغالى قەسىرى شاھانەئى.
ھەمۇل قەسر دەۋرىدە بىر تۇرپە باغ،
ئۇڭا ھەرگۈلى تازا رەۋشەن چەراغ.
بىيىك تاقىنى چەرخفەرسا قىلىپ،
بۇ گۈلشەن ئاتىن جەننەت ئاسا قىلىپ.
ھەمۇل رەۋزەدە بولدى شاھ مەنزىلى،
تۇشۇپ شەھەر ئىچىندە سىپاھ مەھمىلى.
چۇ بۇ ئىشنى مەئلۇم ئىتىب خاسۇ ئام،
بارى جەننەت ئاساغا ئەيلەپ خىرام.
ھەۋاسى كۆرۈپ شاھدىن ئىلتىفات،

راۋان ئەزم قىلماققە رۇخسەت ئۇڭا.
كى، قىلماق بۈگۈن ئەزم ئەمەس مەسلەھەت،
بۈگۈن مەن قىلماققە بۇدۇر جەھەت،
كىم ئۇل دۇد ئىلە ئىس تۈگەنسۇن تامام،
كى نوقسان تاپار ئەلگە ئۇندىن مەشام.
ئەشتىگەچ بۇ سۆز داۋەرى قەھرەمان،
سۈكۈن ئىختىيار ئەيلەدى شادمان.
يانىب بارگاھ سارى ئەزم ئەيلەدى،
تەرەب بىرلە ئاھەڭى بەزم ئەيلەدى.
بىلىك ئەھلىدىن مەجىمە ساز ئېتىپ،
كۆپ ئېھسانۇ تەھسىنلەر ئاغاز ئېتىپ.
قىلىپ ھەر بىرىن لۇتقىدىن بەھرەمەند،
ئەتا بىرلە تەئزىمىدىن ئەرجۈمەند.
چۇ مەغرىبقە ئاتتى ھەكىمى سىپىپەر،
سكەردەر تىلىمى كىبى گۈيى مېپەر،
قەدەھ بىرلە تىيى دىماغ ئەتتىلەر،
تەرەب بىرلە مەيلى فەراغ ئەتتىلەر.
ئۇڭا تېگروكىم گەرم بولدى دىماغ،
قوپۇپ، ئۇيقۇدىن ئىستەدىلەر فەراغ.
بارىب تەبىدىن رەنجۇ فەرسۇدەلىق،
بەدەن ئۇيقۇدىن تاپتى ئاسۇدەلىق.
چۇ خۇرشىد كۆرگۈزدى ئەنۋارىنى،
سكەندەر كىبى ئاچتى رۇخسارنى.
سكەندەر ئاچىپ چېپرە خۇرشىددەك،
سۇراد ئەھلىغە سۈبھى ئۇمىدەك.
چىقىپ رەخش ئۈزە ئويلىكەم رۈستەمى،
ۋە يا چەرخ ئۈزە نەيىرى ئەنۋەمى.
سىپاھ داغى توش - توشىدىن ئولدى راۋان،
ئەگەر خۇد تەۋانا، ۋەگەر ناتەۋان.
چۇدەرەندىنىڭ ئاغزىغە ياۋۇشۇپ،
نېچە كۈن چېرىك ئۆتتىلەر چۆرۈشۈپ.
قىلىپ كۆچ - بەركۆچ ئۇل يان خىرام،
كى يەتتى ھەمۇل شەھر ئېلىدىن پەيام.
رەسۇلى يىتىپ خىزمەت ئەتتى پەدىد،
بىر ئىلگىدە نامە، بىرىدە كەلىد.

نېچە يىل يىغىپ ھېكمەت ئەھلىن تامام،
 تىلىسم ئەتتىلەر سەئى ئىتىپ ئىككى جام؛
 بىرسىن دېدى: جامى گېتىنە ماي،
 بىرسىن دېدى: جامى ئىشرەتقە زاي.
 چۈ گېتىنە ما ئەسرۇ مەشھۇر ئەرۇر،
 مۇنى ۋەسقى ئېتەي ئۆلچە مەقدۇر ئەرۇر.
 كى ۋەزىن تىلىسم ئەيلەگەندە ھەكەم،
 بۇ نەۋۇ ئەيلەمىش ساز تەبىئى سەلىم.
 كى مەي جازىبى بولغاي ئەجزا ئۇڭا،
 تامام ئولماغاي بادە ئەسلا ئۇڭا.
 نېچە ئىچسەلەر بولغاي ئۇل لەب - بەلەب،
 زەھى خۇش تاماشا، زەھى خۇش تەرەب.
 ئەگەرچى نېچە ئىچسە ئۆكسۈلەگەي،
 ۋەلې ئەگرى ھەم بولسا تۆكۈلمەگەي.
 ئۇنىڭدەككى، مەي جەزىبى ئۇنىڭ ئىشى،
 ئالائىماغاي جەزب قىلماي كىشى.
 مەي ئۇندا ھەمۇل كۈن مەگەر قالباغاي،
 كى ئالەمدە مەيدىن ئەسەر قالباغاي.
 سەكەندەرگە چۈن روزى ئۇل جام ئۇلۇپ،
 تۈزۈپ مەجلىسۇ بادە ئاشام ئۇلۇپ،
 قىلىپ ھەكەمەت ئەھلى تاماشا ئۇنى،
 ئىلىكىدىن دەمەي قويماي ئەسلا ئۇنى.
 بولۇپ شاھزە ئۇل نەۋۇ ئىشرەتقە زاي،
 كى ياد ئەيلەمەي جامى گېتىنە ماي.
 كېتۈر ساقى ئۇل جامى ياقۇتگۈن،
 كى ئەل تەبىئىدىن ئىشرەت ئەتگەي فۇزۇن.
 نېچە بادەسىن ئىچسە كەم بولماغاي،
 مۇئاشرىغە ئۇندىن ئەلەم بولماغاي.
 مۇغەننىي، سۇرۇدى چىقار دىلنەۋاز،
 بولۇپ ئەھلى كەشمىردەك سېھرساز.
 ئەگەر نەغبە بەس قىلماق ئەتسەڭ ھەۋەس،
 ھەمۇل جام كەم بولمايىن قىلما بەس.
 ناۋايى، ئەگەر تاپساڭ ئۇل نەۋۇ جام،
 نىكىم بادەدىن ئۆزگە ئىچسەڭ ھارام،
 خىتاب ئەتگەيسەن جامى باقى ئۇنى،
 ۋەلې تۇتسا گۈلچېرە ساقى ئۇنى.

تابىب ھەربىرى يەڭغى باشدىن ھايات.
 ئاۋام ئالىغا ئىلتىجا ئەيلەبان،
 يىراقتىن چېكىپ ئۇن، دۇئا ئەيلەبان.
 شاھ ئەلتاقى ئىلە بارچەسىن شاد ئىتىپ،
 بۇزۇلغان كۆڭۈللەرنى ئاباد ئىتىپ،
 قىلىپ ھۈكەمكىم، ئەل قىلىپ ئىزتىراپ،
 كىشىدىن تەمەد قىلباسۇن رىشتە تاپ.
 بىراۋكىم تەمەد رىشتەنى قىلغۇسى،
 ئۇنىڭ بىرلە بوغزدىن ئاسىلغۇسى.
 بېرىپ مۈلك ئېلى لېك مالىئەمان،
 كى ئۇندىن تاپىپ بەھرە ياخشى - يامان.
 رەئىيەت بۇ بەرمەككە خۇرسەند ئۇلۇپ،
 سىپاھى ئالۇردىن بەرۈمەند ئۇلۇپ.
 بىراۋدىن بىراۋگە يېتىشمەي غەمى،
 كىشىدىن كىشى ئالمايىن دىرھەمى.
 سەكەندەر ئىچىپ ئەيش ئۇچۇن جامى ساقى،
 قىلۇر ئەردى كەشمىر مۈلكىن تاۋاقى.
 غارايىپ كۆرەر ئەردى ھەددىن فۇزۇن،
 كى شەھى ئۇنىڭ سۆزىن ئەيلەر ئۇزۇن.
 بىر ئۇل جۈملەدىن جامى ئەردى شىگەرى،
 تولا مەيدىن ئۇنداقتىكى دەريايى جەرق.
 كى مەللۇ چۈ سالىپ چىقىپ مۈلكىنى،
 قاچىپ قالدى گويىكى بىر خارنىنى.
 نېچە تۆھنە گەنجىدىن ئۇنىڭ ئالىپ،
 چۈ ئۇل قەلئەگە ئەزم ئىتىپ، بۇ قالىپ،
 ھەمۇل تۆھفەلەر بىر - بىرىدىن غەرىپ،
 ھامانا سەكەندەرگە ئەرمىش نەسىپ.
 ئۇلاردىن بىرى ئۇل دۈرەخشەندە جام،
 ئىچىنىدە تولا بادەنى لەئلىنام.
 كى ھەر نېچەكەم ئىچسە كەم بولمايىن،
 ئىچالمايىن كىمىسە، خەم بولمايىن،
 يازىپ جام دەۋرىدە تەئرىفىنى،
 قىلۇر چاغدا ئۇل جام تەسنىقىنى.
 كى ئالەمنى ئالغاندا جەمىش شەھ،
 كىم ئۇل خۇسرەۋى ئەردى ھېكمەتپاناھ،

ئىككى رەفلىق ھىكايىتىكىم بىرى سەيردىن قوياش سىپىپەر كىشۋەرىدە شاھ بولغاندەك مۇلك سۇلتان تەرغە يەتتى ۋە بىرى سۇكۇندىن يەر ئالەم ئەھلىگە لەكەدكوب بولغاندەك خاكسار - لىق ھاسىل ئەتتى ھەم تاگەرددەك ھەركەت ئىتتىمادى تۇراقدىن قوپۇپ ئالى مەقامغا يىتمادى

(ئىككى بۇرادەر توغرىسىدا ھىكايەت: بىرى سەپەرگە چىقىپ، سەيلى قىلىپ يۈرگەن قۇياش ئالەم مەملىكىتىگە شاھ بولغاندەك، مەملىكىتىنىڭ سۇلتانلىقىغا ئېرىشتى؛ يەنە بىرى جايىدىن قوزغالمى، ئالەم خەلقىگە پەشۋا بەرگەن يەردەك تۇپراققا پەتەپ تۇردى، ھەتتا تاكى توپا - چاچىلىكمۇ ھەركەت قىلمىدى، شۇڭا تۇپراقتىن ئايرىلىپ ئالى دەرىجىگە يەتەلمىدى)

چۇ قابىل ئىدى، تاپتى بېھد ۋۇقۇن،
كى ھىكەتدە بولدى جاھان فەيلەسۇن.
ئۇڭا چۇن بۇ ئىش سەيردىن بەردى دەست،
يانا سەيرغە تۇشتى قىلماي نىشەست.
ئۇڭا ھىند مۈلكىگە تۇشتى گۈزەر،
كى شاھىغا ياپىلىش ئەردى نەزەر.
گەرەۋ ئەيلەپ ئەردى ئارادا بۇ سۆز،
كى سەئى ئەيلەپ ئۆلكىم ماڭا ئاچسا كۆز.
ئۇڭا ئەقد ئەيلەپ كۆزۈم نۇرىنى،
كۆزۈم ئىچرەكى پەردە مەستۇرىنى،
ئۇنى قۇررەتۇل ئەينۇ فەرزەند ئېتەي،
كۆزۈم نۇرىنى ئۇڭا پەيۋەند ئېتەي.
چۇ داناغە فەھم ئۆلدى ئۇل ئېھتىياج،
بارىپ بىر - ئىككى كۈندە قىلدى ئىلاج.
شاھ ئۆز ۋەندەسىگە ۋاڭا ئەيلەدى،
دىگەندەك ئۇنى كەدخۇدا ئەيلەدى.
يېتىپ شاھ ئۆمرى كۈنىگە زاۋال،
ئۇڭا تاپتى ئۇل شاھلىغ ئىنتىقال.
چۇ ئاگاھلىغ ئۆلدى ئۇنىڭ يارىغە،
بۇ كىم شاھلىغ ئۆلدى ئۇنىڭ يارىغە.
سەفەر ئەزىمى قىلدى ئەجەپ ھال ئىلە،
فەلەك كۈبىدىن جىسمى پامال ئىلە.
بۇ كىشۋەرنى چۇن قىلدى ئارامگاھ،
كى يارى ئىدى ئۇندا كىشۋەر پاناھ.
رەفلىق كەلدى بۇ ئىش دىلپەزىر،
ئىنايەت قىلىپ ئەتتى ئۇنى ۋەزىر.

خۇراساندا بار ئەردى ئىككى رەفلىق،
بولۇپ رىفق ئىلە بىر - بىرىگە شەفىق.
ھەۋادىس سالىپ ئىشلەرنىگە شەكەست،
مەئاش ئەمرىدە بولدىلەر تەگدەست.
بىرى قىلمايىن تەرك مۈلكۈ دىيار،
بىرى قىلدى لېكىن سەفەر ئىختىيار.
مۇجاۋىرغە دەۋران سالىپ زارلىق،
ئۆلۈسىدىن كۆرەر ئەردى كۆپ خارلىق.
كېرەك ئەلگە مۇفلىس كۆرۈنسە قەللىل،
كى ئۇنى قىلۇر كۆپ كۆرۈنسەك زەللىل.
ئەرۇر ئازكى فەرۇزە بولمىش ئەزىز،
چۇ خەرمۇھرە كۆپدۇر ئۇنى بىر پەشزە.
مۇسافىر سەفەرگە تايىپ ئىختىساس،
بۇرۇن خۇد مەزەللەتتىن ئۆلدى خەلاس.
كۆرۈپ ھەردەم ئەمرى بەغايەت ئەجەپ،
ئۇنى تارتىبان ئەلتۈر ئەردى نەسىپ.
كى تۇشتى گۈزەرگاھى يۇنان سارى،
يېتىشتى ئۆلۈك ئابھەيۋان سارى.
يېرى كۆردى تۇپراغى ھىكەتسىز،
مەگەر ھىكەت ئەردى ئۇڭا سەرۋىشت.
نېچە ۋەقت ئۇندا مەقام ئەيلەدى،
بىلىك كەسپىگە ئىھتىمام ئەيلەدى.
مۇساھىپ بولۇپ ئەھلى ھىكەت بىلە،
بەسپ ئىلىم كەسپ ئەتتى رەغبەت بىلە.
نى قىلغالىكىم، كىمگە نىيەتدۇرۇر،
بۇرۇن شەرت ئۇڭا قابىلىيەتدۇرۇر.

چۇ مۈلكىدە ئەفتادەۋۇ زار ئىدى،
ئۇلۇس ئالدا دەم - بەدەم خار ئىدى.
ۋەزارەتتىن ئولماق رەفاھىيەتى،
بۇ داغى ئىدى سەير خاسىيەتى.

ھىكمەت ئىسكەندەر ئەرسىتۇدىن ساۋالى ئۇل بابداكىم چۇن سەنەر دۇجىمى شىددەت -
دۇرۇر، ھىكمەت ئەھمىدىن ئۇڭا نىگە رۇخسەتدۇرۇر، جاۋاپ قىلىشەك

(ئىسكەندەرنىڭ ئەرسىتۇدىن، سەپەر قىلىماق جاپا - مۇشەققەت چېكىشكە سەۋەپ بولىدۇ،
شۇنداق تۇرۇشلۇق ھىكمەت ئەھلى ئۇنىڭغا يەنە نىمە ئۈچۈن رۇخسەت بېرىدۇ؟ دەپ سوئال
سوراپ، جاۋابىنى ئاڭلىغانلىقى)

گۇداز ئىچىرە ئالتۇنى فۇروزەندەراق.
سەفەر ئۆتىنى ئەيلەگەن ئىختىيار،
ۋۇجۇد ئالتۇننى قىلدى كامىل ئىيار.
كېتۈرسە بىراۋ ئىستېھاندىن مەھەك،
ئىبارى ئارا تاپىلماي ھېچ شەك.
يانا ئۇندىن ئۆلدى سەفەر رۇخسەتى،
كى ئەلنىڭ ئەرۋر مۇجىمى سەھەتتى.
نەدىنىكىم، سەفەرگە كىشى ئۇرسا گام،
تەرەددۇد ئەرۋر مۇجىمى ئىستېزام.
غىزا ھەزمىگە تەبىئ چۇن بولدى چۈست،
كىشى بۇ جەھەتتىن بولۇر تەندۇرۇست.
يانا ئۆلكى، تەبىئىكى بولدى سەقىم،
ھەۋاۋۇ سۇۋ تەكرارىدىن تاپتى بىيم.
بۇ ئىككى چۇ بولدى تەجەددۇد پەزىر،
تەبىئەتقە سەھەت بولۇر دەستىگىر.
كى مەجبۇل ئەرۋر ئادەمىزاد ئۇڭا،
كى ھەر ئەمىركىم بولسا مۇئتاد ئۇڭا.
نىشاتىغە تەكرارى ھايىل بولۇر،
تەبىئەت تەجەددۇدغە مايىل بولۇر.
تەجەددۇد ئەرۋر چۈنكى مەرغۇبى تەبىئ،
ئەرۋر مۇجىمى ئەيش مەھبۇبى تەبىئ.
سەفەردە بۇ ھالەت مۇيەسسەر دۇرۇر،
كى سۇۋۇ ھاۋا نامۇكەررەر دۇرۇر.

يانا دېدى شاھى فەرىدۇن ھەشەم،
كى: ئەي ھىكمەت ئەھلىگە رايىڭ ھەكەم!
ھەزەردە بولۇر كامۇ ئاسۇدەلىق،
سەفەردە ۋەلى رەنجۇ فەرسۇدەلىق.
چۇ تەبىئ ئۇندا رەنجۇرۇ ئاجىزدۇرۇر.
نېدىن شۇغلى ھىكمەتدە جايىزدۇرۇر.
جەۋاپ ئەيتتى فىكرى بىرلە ھەكەم،
كى، ئەي ھىكمەت ئەمرىدە فىكرىڭ سەلىم!
بۇكىم سەپەر ئارا ئەلگە يەتكەي مالال،
ئۇنىڭ رۇخسەتدۇر مەھەللى ساۋال،
ۋەلى مۇندا سىرى نەھانىي ئەرۋر.
كى نەقى ئۇنىڭ جاۋىدانى ئەرۋر،
كى ھەر رەنجىدىن سۇڭ بولۇر راھەتى،
تەبىئىمىز مۇيەسسەر ئەمەس ئىشەتتى،
تەئامىكى، ئۇل مۇجىمى كاەدۇر،
گەر ئوت رەنجىنى تارتىماس خامدۇر.
نې ئالتۇنكى بار ئەلگە دىلىكەشلىغى،
ئوت ئىچىرە بولۇبتۇر جۇدا غەشلىغى.
سەنەركىم، مەشەققەتدە كەلدى سەقەر،
ئۇنىڭ ئوتىدا كەسە تۇتاي مەقەر.
ھەمانا ئۇڭا ئازمايش كۈنى،
ئەمەس پاكۇ خالىس ۋۇجۇد ئالتۇنى.
چۇ ھەرنېچە ئوت بولسا سۈزەندەراق،

تەبىئەتقە بار ئىككى ئىشتىن نەۋا،
 ئۇلاردىن بىرى سۇۋ، بىرىسى ھاۋا.
 چۇ ئىككىسى بولدى مۇيەسسەر مۇقىم،
 نە ئۆزى ئەتقەي تەبىئە بولماي سەلىم.
 بەس ئولدى سەفەردىن سەلامەت داغى،
 بەشەر تەبىئەت ئىستىقامەت داغى.
 بۇ نەۋد ئىش ھەقىم ئەر رۇخسەت بېرۇر،
 خىرەد ئەھلى ئىلىدە مەنزۇر ئەرۇر.
 جەۋابىن تاپىپ خۇسرەۋى خۇردابىن،
 خامۇش ئولدى داناغە دەپ ئافەرىن.

ئىسكەندەرنىڭ كەشمىر شەھرىگە يەتكەندىن سۇغرى مەللۇنىڭ تىلىسىم قورغاندىن
 يەل بىلەن ئوتنى ئوغۇرلاغانى ۋە ئۇل ۋەلايەتنى ئۆلۈك جىسىمى نەنەسىن مۇنقەت قىلغانى
 ۋە راھەت مۇنتەقى بولغانى ۋە ئەفلاتۇننىڭ ئۇل تىلىسىمنى ئاچقانى ۋە ياشۇرغان يەل
 بىلە مەللۇنىڭ ھاياتىن بەرباد قىلىپ مەخنى ئوت شەرىرىن ئەخسىرى ئۇنىڭ خىسرىمان
 ئۆمرىگە ساچقانى ۋە ئىسكەندەر مەللۇ ئورنىدا فىرۇزنىڭ چىراغ دەۋلەتىن يارۇتقانى

(ئىسكەندەر كەشمىر شەھرىگە كىرگەندىن كېيىن، مەللۇنىڭ تىلىسىمات قورغاندىن
 شادال بىلەن ئوتنى ئوغۇرلاپ كېتىپ، ئۇ ۋىلايەتنى ئۆلۈك ھەلەتكە چۈشۈرۈپ قويغانلىقى،
 راھەتلىك يوقالغانلىقى؛ ئەپلاتۇننىڭ ئۇ سىرنى ئېچىپ، مەخپى ئۆتىك چوغ ئۇچقۇنلىرىنى
 مەللۇنىڭ ھايات خاممىغا چاچقانلىقى، يوشۇرۇپ قويغان شامىلى بىلەن ئۇنىڭ ھاياتىنى
 بەربات قىلغانلىقى؛ ئىسكەندەرنىڭ مەللۇنىڭ ئورنىغا فىرۇز ① نىڭ دولەت چىرىغىنى
 يورۇتقانلىقى)

بۇ فەرخۇندە تارىخ دانىشۋەرى
 دىدى بويە تارىخى ئىسكەندەرى.
 كى، مەللۇ چۇ ئەزم ئەتتى قورغانغا،
 تىرىكلىكنى مىننەت قويۇپ جانغا.
 ئىسكەندەر كېلىپ ئالدى تەختىن ئۇنىڭ،
 قىلىپ تىيرە ئىقبالۇ بەختىن ئۇنىڭ.
 ئۇلۇسقا بېرىپ ئەدلى بىرلە نەۋىد،
 ئۇلۇس بارچە ئەدلىغە باغلاپ ئۇمىد.
 مۇتسى ئولدىلەر ھۆكۈم فەرمانغا،
 كۆڭۈل باغلاپان لۇتقۇ ئەسناغا.
 خەبەر سوردى چۇن مەللۇ ئەھۋالدىن،
 بۇ يەڭلىخ دىدىلەر خەبەر ھالىدىن.
 كى، شاھ سەۋلەتدىن فىراردۇرۇر،
 فالان قەلئە ئىچرە ھىساردۇرۇر.
 ھەمۇل سېھر ياخۇد تىلىسىمى سۆزى،
 كى ئەلچى قاشىدا دىگەندۇر ئۆزى.

تەمامىنى شەرھ ئەتتىلەر مو - بەمو،
 خۇد ئاڭلاپ ئىدى شاھى فەرخۇندە خو.
 چۇ ئۇل بىر ئەجەب نەۋد سۈرەت ئىدى،
 ئۇنىڭ فىكرىن ئەتتەك زەرۇرەت ئىدى.
 يانا مەجىئى دىلگۇشاي ئىستەدى،
 بىلىك ئەھلىدىن ئۇندا راي ئىستەدى.
 كى، كەشمىر ئەگەر تازا گۈلزاردۇر،
 ھەۋاسى ۋە لېكىن ئەجەب ھاردۇر.
 ئەسەر دائىما رۇھپەرۋەر نەسىم،
 كى جەننەتدۇرۇر، يوقسە باردۇر جەھىم.
 نەسىم ئەد بۇ گۈلشەندە تۇتماس ۋۇجۇد،
 گۈلى ئوتدۇرۇر، سۇنبۇلى ئىيرە دۇد.
 ئەجەب ئىشكى دەر ئولغاي ئاتەش فشان،
 ۋەلې تاپماغاي كىسە ئوتدىن نشان.
 نى مۈلك ئىچرە كىم بۇ ئوقۇبەتدۇرۇر،
 بولۇر ئەلگە ئۇندا سۇئۇبەتدۇرۇر.

سۇتۇبتە نېكىم بولماق ئىمكان ئەمەس،
كى بۇ ئىككىنىڭ تەركى ئاسان ئەمەس.
بۇ ئىشىگە ئەگەر چارە مۇمكىندۇرۇر،
نې غەم، گەر كىشى مۇندا ساكىندۇرۇر.
يوق ئەرسا بۇرۇنراقكى بار ئىختىيار،
ئۇل ئەۋلاكى تەرك ئەيلەسەك بۇ دىيار.
كى ئاجىز بولۇپ ئەزم ئىشى خۇش ئەمەس،
ئەشتىمەككە ھەر يەردە دىلەكەش ئەمەس.
دېدىلەر بىلىك ئەھلى ئەيلەپ دۇئا،
كى، گەر شاھىزە بۇ ئىش دۇرۇر مۇددەئا.
كى ئۇنىڭ بۇ مەكرىنى دەفئە ئەتكەي بىز،
ھىجابىكى ئۇل سالدى، رەفئە ئەتكەي بىز.
نېدىن شاھ تەبىئى ھەراسان ئەرۇر،
كى بۇ قۇللەر ئاللىدا ئاسان ئەرۇر.
گەر ئون كۈنگەچە شاھ مۇھەلت بېرۇر،
ئۇل ئىش دەفئە تەڭرى نۇسرەت بېرۇر.
دېدى شاھىكى: ئون كۈنگە بولسا دەرەك،
ئوتۇ يەلسىز ئەل كەلگۈسىدۇر بەتەك.
ئۇل ئىشىدىن كۆرۈپ شاھ تەبىئى مەلۇل،
فىلاتۇنى دانىشئەر ئەتتى قەيۇل.
كى، فەرھۇندە تەبىئى شاھى جاھان،
غەمىن ئەتبەسۇن ئاشكارۇ نھان.
مەن ئۈچ كۈندە ئۇل نەۋد تەدبىر ئىتەي،
كىم ئۇل ھال ۋەزنىگە تەغىير ئىتەي.
بۇ سۆزنى دېگەچ نوكتەدانى بىسات،
ئىسكەندەرگە يۈزلەندى كۆپ ئىنبىسات.
بۇ ھالەتدە ئۇل نەۋد كەم بولدى يەل،
كى دۇراخ ئارا تۈشتى ئىسىغىدىن ئەل.
ئىسىغىدىن بولۇپ خەلق ئىچى تابلىغ،
ئەجەپراق بۇ كىم، ئوتقا نايابلىغ.
يىتىپ مەتبەخ ئەھلى فغان قىلدىلەر،
فغان ئىچرە بۇ سۆز ئايان قىلدىلەر.
كى، ئالەم ئارا يوقدۇر ئوتدىن ۋۇجۇد،
نې ئەخگەر، نې شۇئەل، نې ئۇچقۇن، نې دۇد.
دېگىل خوبىلەر كۆڭلىدەك بولدى تاش،
كى ئۇندىن ئەمەس مۇتلەقا شۇئەل خاش.

تېمۇر ئورسالار ئوت قىلىپ ئارزۇ،
ياقىندۇركى چىققاي ئوت ئورنىغە سۇۋ.
ئەگەر بولسا شىلان ئىشىدا فۇتۇر،
چۇ ئەرز ئەيلەدۇك بىزدىن ئەرمەس قۇسۇر.
مەئەللىسى: ئوتۇ يەل ئولدى تەباھ،
ئوت ئىسىغ دەم ئەردىيۇ يەل ساۋۇغ ئاھ.
تەنۇر ئولىيىن كۈندۈز ئانەش فشان،
كېچە شەمئەدە شۇئەلدىن يوق نشان.
ئەجەب ئىشكى چۇن يەلدىن ئەردى فەراغ،
نېرىن قالىپادى ئۆچمەيىن بىر چەراغ.
ئىسىغىدىن نەزەر شەمئە خىرەلىق،
ساۋۇغىدىن يانار شەمئە تىرەلىق.
ئۇل ئۈچ كۈندە ئەل بولدى ئەنداق زەبۇن،
كى بولدى ئەگەكلەرگە قوللار سۇتۇن.
فىلاتون خەرىمىغە يۈز قويدى شاھ،
ئۇنىڭدەككى شاھ بارچە خەيلۇ سىپاھ،
كىم ئۇل ۋەئدەكەم قىلدى دانايى دەھر،
ئۆتۈپ ئۈچ كۈن ئەل تاپىپادى ھېچ بەھر.
ئەگەر مۇندىن ئارتۇق تەئەممۇل بولۇر،
مەشەقتەدىن ئەل بېتەھەممۇل بولۇر.
دېدى ھىكىمەت ئايىنى دانىش پۇجۇھ،
كى، ئەل بولماسۇن بۇ ئەلەمدىن سۇتۇھ،
بۇ كۈن داغى مەۋئىدە داخلىدۇرۇر،
ۋەلې تاڭلە مەقسۇد ھاسىلدۇرۇر.
بۇ سۆز بىرلە تەسكىن تاپىپ شاھۇ خەيل،
بارى قىلدى ئارامگاھىغە مەيىل.
ئۇل ئىش رەفئى بۇ نەۋد ئىدىكىم ھەكىم،
كى قىلدى قەبۇل ئۇنى بې ۋەھىم بىم:
ئوقۇپ ئەردى جاماسىب ئەھكامىدا،
بۇ سۆزنىكى ئىسكەندەر ئەيىپامىدا.
كىم ئۇل بولغۇسى شاھى ھىكىمەتسىرىشت،
جاھان مۈلكى فەتھى ئۇڭسا سەرنەۋىشت.
بولۇردا جاھان مۈلكى تەسىغىر ئۇڭا،
چۇ بولغۇسىدۇر فەتھ كەشمىر ئۇڭا.
شاھى بېرك قورغانغا يۈز ئۇرغۇسى،

بۇ مۈلك ئىچىرە ئوتلۇغ نېكىم بولسا تاش،
 ئوتى ئۇشبۇ ئاتەشگاھ ئىچىندە فاش.
 تىلىسىم ئەيلەبان جەزب ئوتلەرنى پاك،
 كى ئاتەشگاھ ئۇندىن بولۇپ شۇئەناك.
 شەرەلەركى چاھ ئاغزىدا بىلگۈرۈپ،
 ھەمۇل كىشۋەر ئەھلىغە ئوت يەتكۈزۈپ.
 كىشى قىلسا ئۇل چاھ باشنى رۇست،
 ھەمۇل نەۋىكىم رۇست ئىكەندۇر نۇخۇست.
 ئوت ئولىياس يانا مۈلك ئەھلىغە فاش،
 كىرەر يەر تۈبىگە نېچۈكىم قۇياش.
 سىكەندەر قاچان ئالسا كەشمىرنى،
 ئۇنىڭ شاھى ئەيلەر بۇ تەدبىرنى.
 ئۇل ئىش دەفئىغە ئەھلى ھىكەت تامام،
 دېگەيلەر ئايان ئەيلەلى ئېھتىسام.
 فىلاتۇنغە لېكىن ھەۋالەتدۇرۇر،
 كى ھىكەمەتدە ساھب مەقالەتدۇرۇر.
 كېرەك تاپىپ ئۇل نەقب باشى بۇرۇن،
 تىكىپ چادىر ئۇل يەردە تۇتقاي ئورۇن.
 ئاچىپ نەقب باشنى قىلغاي خىرام،
 قەدەمنى ساناب ئۇرغاي ئون يەتتە گام.
 چۇ ئون يەتتە گام ئۇردى قىلماي گۈزەر،
 ئىكى يانغە ياخشى قىلغاي نەزەر.
 كى ھەر سارى لەۋھى ئەرۇر تەئبىيە،
 بىرىدە يەلۇ بىردە ئوت تەئىبىيە.
 كېرەك تەپسە ھەرلەۋھنى ئويلا رۇست،
 كى يۇمۇرۇلسا دېۋار ئىچىگە دۇرۇست.
 بىرى يەلگە يۈلدۈر، بىرى ئوتغە يول،
 بۇزۇلغاچ راۋان تاشقارى قاچتىك ئۇل.
 كى ئوت بىرلە يەل ئويلا تۇغيان قىلۇر،
 كى يۈللاركى باغلاندى ۋەيران قىلۇر.
 ئىكى رەخەندىن چۇن چىقار ئوتۇ يەل،
 كۆرەر رۇستخىز ئۇل نەۋاھىدە ئۇل.
 يەل ئۇل قەلئە ئەھلىغە ئۇل نەۋىيەتەر،
 كى ھەركىمگە كىم يەتتى بەرباد ئېتەر.
 قىلۇر بارچە ئالىي ئىمارەتنى پەست،

ئۇلۇسدىن يەلۇ ئوتنى ياشۇرغۇسى.
 تىلىسىمدۇرۇر ئۇل ھىسار ئىچىرە چۇست،
 بولۇر تاپماق ئۇنى قىلىپ بازچۇست.
 ھىسار ئىچىرە بىر ئويدۇرۇر سەگبەست،
 تىلىسىم ئەيلەمىش ئۇنى ھىكەتپەرەست.
 كى يەل خەيلىنى ئۇندا بەند ئەيلەمىش،
 خەلاپىققە دەفئى گەزەند ئەيلەمىش.
 بۇرۇن چاغ ئەسبب ئەسرۇ بې ئېتىئىدال،
 ئۇلۇسقا يېتەر ئەرمىش ئۇندىن مالال.
 چۇ يەلنى ھەكىم ئەتمىش ئۇل ئۆيىدە بەند،
 ياسامىش ئۇغا رەۋزەنى دىلىپسەند.
 كېلىپ مۈلك سارى بۇ رەۋزەغە يۈز،
 باقىپ لېك كەشمىر شەھرىغە تۈز،
 كى رەۋزەن ئىچىدىن نېكىم چىقسا يەل،
 ھەمەل يەل بىلە بەھرەمەند ئولغاي ئۇل.
 چۇ رەۋزەنى مەدرۇس قىلغاي كىشى،
 ئىسەر يەلنى مەھبۇس قىلغاي كىشى.
 يانا قەلئە تاشىدا بىر چاھ ئەرۇر،
 تىلىسىمى يانا ئۇندا دىلغاھ ئەرۇر.
 بۇ چاھ ئاغزى بەس تاردۇر، قەئرى كەڭ،
 ھەمۇل قەلئەغە دەۋرى كەڭلىكدە تەڭ.
 ئۇنىڭ قەئرى بىر ئەئزەم ئاتەشكەدە،
 كەيۈمەرس چاغدىن ئاتەشزەدە.
 ئىچىندە نەبۇدار ئۇنداق تىلىسىم،
 كىم ئۇل ھۇفرە كۈنچىدە بىر روي جىسىم.
 كىشى ھەيئەتى بىرلە جۇنبۇشەماي،
 ئۇل ئاتەشگاھ ئىچىرە ھەرارەتتەزاي.
 ياساب ئاللىدە دەم بىلە كورەيا،
 ھەمۇل كۆرە جىسىمدا ماشۇرەيا.
 چۇ ئۇل كۆرەئۇ دەمغە ئەيلەپ سىتېز،
 بۇ ماشۇرە نەفخى قىلىپ شۇئە تېز.
 چاھ ئاغزىدا زاھىر شەرەر بىرلە دۇد،
 بۇ دۇدۇ شەرەردىن خەلاپىققا سۇد.
 كى مۈلك ئىچىرە ئوت مەنەبئى ئۇل بولۇپ،
 نى ئوتكىم، قۇياش مەتلەئى ئۇل بولۇپ.

نې نەۋۇ ئەمدى دانا كۆرەر مەسلەھەت؟
 دۇئا ئەيلەبان سۇردى دانا مەقال،
 كى: ئەي شەۋكەت ئىككىنچى فەلەك پايىمال!
 ماڭا ئۆلچە دەرخورد ئىدى بولدى راست،
 سەرەنجام ئۆلۈر بولسا تەڭرىگە خاس.
 بىر ئىش قالدىكىم باردۇر ئىقبال ئىشى،
 بۈگۈن مۇقېل ئۇنداقكى سەن، يوق كىشى.
 قەۋىدۇر ھەم ئىقبال ھەم دەۋلەت ئىش،
 ھەم ئۆل ئىككىنچى قۇۋۋەت ھەمىيەت ئىش.
 تەئەبۇللۇق ئىشلەرگە قىلىدىم ئىلاج،
 سېنىڭ دەستۇردۇڭغا بار ئېھتىياج.
 كى سىندۇرغە سەن لەۋھلەرنى نۇخۇست،
 كى بۇ ئىش سەرەنجام بولغاي دۇرۇست.
 كى ھەم شاھسەن، ھەم جاھان پەھلەۋان،
 جۇۋانمەرد ئۆزۈڭ، دەۋلەت ئىش نەۋجۇۋان.
 بۇدۇر بەندەلەر خاتىرىغە مۇراد،
 كى سەندىن بۇ ئىش بەندى تاپقاي كۇشاد.
 دېگەچ نۇكتە دانايى بىسىياردان،
 دېيان ئافەرىنلەر شاھى كاردان.
 نېھانى نېچە مەھرەمى راز ئىلە،
 ھەمۇل بىخەردى چارە پەرداز ئىلە.
 راۋان راكىب ئەتتى ھەمۇل سارى ئەزم،
 كى بولىش ئىدى نەقب داناغە جەزم.
 چۈ يەتكۈزدى شايسىتە ھەمراھنى،
 قارا تۈندە رەۋشەن راۋان شاھنى.
 تۇشۇردىۇ نەقب ئاغزىغە باردى بات،
 ئۇنىڭ بىرلە ھەمراھ شاھى پاكزات.
 كىرپ نەقب ئارا ئانچە قىلدى خرام،
 كى ئەردى ئىكى لەۋھەنى نۇقرەفام.
 ئىككىن سەندەرگە كۆرگۈزدى ئۆل،
 دېدى: ئەمدى سائەت ئۆتەر، بات بول!
 سەندەر ئۇلارنى كۆرۈپ بولدى شاد،
 ھەمۇل شادلىقدا قىلىپ ھەقنى ياد.
 ئىكى لەۋھەنى تەپتى ئۆل نەۋۇ رۇست،
 كى يۇمرۇلدىيۇ تاشقارى چىقتى چۈست.
 ئىكاۋ تىكتىلەر كۆزنى قورغان سارى،

بېرۇر بارى ئىندۇر ياغاچغە شىكەست.
 ئېلى قالماق ئولماي خەيال ئەيلەمەك،
 ئەرۇر بەس خەيالى مەھال ئەيلەمەك.
 ئوت ئۆل چاھىدىكىم بولۇر شىئەلەزەن،
 بولۇر ئىلتىھابى ئۇنىڭ قەلئەكەن.
 تۇتاشۇر ھەمۇل قەلئە ئوتتۇسىغە،
 نې ئوتتۇسىغە، بۇرچۇ بارۇسىغە.
 تاپار شۇئەلەدىن تاشى ئۆل نەۋۇ تاب،
 كى خەلقى بولۇر ئىچكىرى سەك كەباب.
 چۇ ئۆل لەۋھلەرنى ئۇشاتتى ھەكىم،
 كېرەك تاشقارى تۇرسا بىر دەم ۋەھىم.
 ئەگەر يەل سالىپ قەلئەغە رۇستخېز،
 يېتىشتى ھەمۇل شەھەرگە تۇندۇ تېز.
 كىرپ لەۋھلەر تامغە رۇست ئەيلەسۇن،
 ھەمۇل رەخنەلەرنى دۇرۇست ئەيلەسۇن.
 كى ئۆل ئوت بىلە يەلگە تەسكىن يېتەر،
 ئىككىدىن ئاشۇبۇ تۇغيان كېتەر.
 بولۇر ھەم بۇرۇنقى قارارى بىلە،
 يەل ئارامىيۇ ئوت شەرىرى بىلە.
 فىلاتۇن بۇ ئەفسانە شەرىھىن بىلىپ.
 قوپۇپ ئەردى شاھىدىن تەئەھۇد قىلىپ.
 كېزىپ ئۈچ كۈن ئۆل يەردە ھەنجار ئىلە،
 نىشانە بىتىلگەن نەمۇدار ئىلە.
 تاپىپ ئەردى ئۆل نەقبىنىڭ باشنى،
 قىلۇرغە فۇسۇنساز پاداشنى.
 ئۇزاتقاچ خەلايىق بىلە شاھنى،
 ھەمۇل نەقب ئۆزە چەكتى بۇنگاھنى.
 ماكان ئەيلەگەچ ئەرز نەقبىنى مېھىر،
 چىقاردى كەۋاكىب تىلىسىمىن سىپىھىر.
 فىلاتۇن قىلىپ ئەزم دەرگاھىغە،
 تىلەپ خىلۋەت ياقىن ئۆلدى شاھىغە.
 بۇ سۆزنى بىلىپ ئەرز قىلماغنى فەرز،
 بۇرۇندىن نېھەيەتغە چە قىلدى ئەرز.
 شاھ ئاڭلاپ، بولۇپ ھەيرەتتاين ئاڭا،
 دېدى ئەيلەپ ئېھسانۇ تەھسىن ئاڭا.
 كى: بۇ ئىش بۇتەرگە تاپىلدى جىھەت،

نېچە كىمىسەكم قالدى بولماي ھەلاك،
 بىرى بار ئىدى مەللۇ ئىبنى مەباك.
 يانا ئوغللىكم، ئاتى فرۇز ئىدى،
 قىزىكم، مەھى ئالەم فرۇز ئىدى.
 ئۇنىڭ ۋەسفىغە بۇ ئادەم ئەرمەس مەھەل،
 كى بولغۇسىدۇر ئۆز مەھەللىدە ھەل.
 چۇ مەللۇغە فەھم ئۆلدىكم شاھدۇر،
 ئۆزى ئۆمرىنىڭ تارى كوتاهدۇر.
 سىكەندەر قاشىغە كېلىپ قويدى باش،
 باشىن چۇن كۆتەردى دېھان تۆكتى ياش.
 كى: شاھا، قاشىڭدە گۇناھكارمەن،
 جازا ھەرنە قىلساڭ سەزاۋار مەن!
 ئەگەر ئەفۇ جۇرمۇغى شاملىدۇرۇر،
 تىرىلمەك ماڭا ئەسرۇ مۇشكۇلدۇرۇر.
 گەر ئوتىدىن ماڭا قەتئ بولمىش ھايات،
 يانا ئۆلتۈرۈر ھەزرەتىڭدە ئۇيات.
 ئەرۇر ئۆلەكم جەزم ھەرھال ئىلە،
 سەن ئولغىل تىرىك كۆپ يىل ئىقبال ئىلە.
 چۇ مەن بەندەمەن، بۇ ئىكى بەندەزاد
 ئۇلار ئەفۇ بىرلە مېنى ئەيلە شاد!
 كۆرۈپ شاھ ئۇل ئەجىزۇ تەسلىمىنى،
 چىقاردى ئۇنىڭ كۆڭلىدىن بىيىمىنى.
 دېدى: بىزدىن ئەرمەس ئىدى بۇ سىتىپىز،
 سەن ئۆز باشىڭگە تارتتىڭ تىخى تېپىز.
 بۇ دەم ھەمكى تۇفراقغە سۈرتۈپ ئۇزار،
 ئايان ئەيلەدىڭ ئەجىز ئىلە ئېتىزار.
 قاشىڭدە تۈزۈپ ئەفۇ ھەڭگامەسەن،
 گۇناھىڭغە چەكتۈك كەرەم خامەسەن.
 تىرىلسەڭ ئىنايەت قىلىپ تەختۇ تاج،
 مۇقەررەر قىلىپ كىشۋەرىڭدىن خىراج.
 مۇسەللەم تۇتۇپ ئەفسەرىڭنى داغى،
 چىقالى بېرىپ كىشۋەرىڭنى داغى.
 ۋەگەر بەرمەسە ئۈمىز مۇھەلت ساڭا،
 غۇرۇپ ئەتسە خۇرشېدى دەۋلەت ساڭا.
 خەلفەزادىڭغە ئېھتىرام ئەيلەلى،

نې قورغان سارى، سۇننى يەزدان سارى.
 بۇ ئىشتىن دەمى ئۆتمەدى بېشۇ كەم،
 كى ئوت قەلئەدىن كۆككە چەكتى ئەلەم.
 يانا بىر نەفەس ئۆتمەيسن يەتتى يەل،
 ئۇنىڭدەككى تاپەتتى، قوزغالدى ئەل.
 چۇ ئەل سالدى ئافاق ئارا روستخېز،
 يانا قىلىدەر نەفب سارى گۈرېز.
 ئىكى رەخنە سارى راۋان باردىلەر،
 گەچۇ خىشت ئىلە رۇست بۈتكەردىلەر.
 مەسالە تۇتۇلماق ئۇچۇن سەددى بىيىم،
 قىلىپ ئەردى ئامادە بارىن ھەكم.
 بەلا رەخنەسى چۇنكى مەھكەم بولۇپ،
 يەلۇ ئوتنىڭ ئاشۇنى ھەم كەم بولۇپ.
 چىقىپ نەقىدىن شاھى گەردۇن جەناب،
 ئۇنىڭ بىرلە دانايى ھىكمەتتە ئاب.
 بولۇپ ئىككىسى بەختىدىن شادمان،
 سىپاھ جانبى ئەزم ئەيلەر زامان.
 ھەمۇل نەقىدىن كەلدى غەۋغا ئۇنى،
 ئەلالا بىلە ۋەسپۇ... ۋەيلا ئۇنى.
 ھەمۇل دەھكى، قورغان ئارا تۇشتى ئوت،
 كى ئەفلاك ئەۋجىغە ياۋۇشتى ئوت.
 يانا يەل ھەم ئاشۇبكىم باشلادى،
 ئالىب خەلقىنى ھەر تەرەف تاشلادى.
 بولۇپ ئەل بۇ ئىككى بالادىن ھەلاك،
 كىرىپ نەقب ئارا بىر نېچە ۋەھىناك.
 بۇ خەيل ئىچرە مەللۇۋۇ فەرزەندى ھەم،
 دىمەي بىر... ئىكى زەۋجۇ دىلەندى ھەم.
 ھەمۇل ئوتىدىن ئۇل خەيلى دىلسوختە،
 كۆيۈپ بۇ بىرى، ئۇل بىر ئەفرۇختە.
 چىقىپ كەلدى بارى سەراسمەۋار،
 تۇتاشىپ ھەمۇل شۇئەلەدىن ھېمەۋار.
 شاھ ئالىنداغى ئۇل گۇرۇھى خەۋاس
 بارىن ئەيلەپ ئوتىدىن ئۇلارنى خالاس.
 كۆپى ئۆلدى ئۇل خەيل مەھرۇقدىن،
 كىشى كۆرمەدى بويەلە مەخلۇقدىن.

بارىنىڭ ئاغىر ئۇيقۇغە مەنبەنى.

سەلاتىنىڭ بولغان مەھەل كامىگاھ،

بۇ سۇلتاننىڭ ھەم بولسۇن ئارامگاھ.

ھەم ئەنداقكى شاھ ئەتتى ئىنشايى ھۆكم،

ئەشتىگانلەر ئەتتىلەر ئىجرايى ھۆكم.

ئىكى ئۈچ كۈن ئەتبائى ئەيلەب جازا،

نەۋەردىدە بولدى بىساتى فازا.

ھەمۇل ماھى كەشمىرۇ رەشىكى تىراز،

كى ئاتىن قويۇپ ئەردىلەر مېھرىناز،

بار ئەردى ھەمۇل سۈگدىن غەمزادە،

يانا ئوغلى فىروز مائەمزادە،

ھەمۇل سۈگ رەقىنىڭ شاھى زەمەن،

مۈلۈكانە ساز ئەيلەبان ئەنجۈمەن.

تۇقۇز پايەلىخ تەخت ئۆزە ئولتۇرۇپ،

تۇقۇز چەرخنىڭ شەۋكەتنى سىندۇرۇپ.

مۈلۈك ئولتۇرۇپ جەشىندە ھەر تەرەقى،

يىراقتىن ئالىب دەۋرىنى ئىككى سەقى.

بۇلەر بارگاھ ئىچىرە مەسكەن تاپىپ،

يىراقتىن خەلايىقى نىشەمەن تاپىپ.

تەلەتتۇقى بىلە شاھى گەردۇنفراس،

بېرىپ دوسلەردەك ئەدۋۇسىنىڭ ئاش.

چېكىپ ئانچە نېمەتتىكى چەرخى دەنىي،

خىرام ئەتگەلى تۈشتە كۆرمەي ئۇنى.

تۇمەن خانۇ، ھەرقايسى خانى سېمەر،

بۇ خانەلەردە ھەرقۇرس بىر قۇرسى مېھەر.

قوي ئانچە بولۇپ زەبىكىم، سانى يوق،

ئات ئانچەكى قوي، ئانچە ئىمكانى يوق.

ھەلاۋانى تەئرىقى ئىتەي رەك - رەك،

پىشۇرمەككە شەككەر ئىزىب تەك - تەك.

تەبەقى ئورنىغە سەجىنى خان تۇتۇپ،

تەبەقنى ئەت ئورنىغە بىريان تۇتۇپ.

يېگۈلۈك فۇزۇن ھەددى ئەۋسافدىن،

دېمەي ھەددى ئەۋسافكىم، لافىدىن.

چۇ بۇ نەۋۇ خان چەكتى دارايى دەھەر،

جاھان ئەھلى ئۇل خانىدىن ئالدى بەھەر،

چۇ خەنلەردىن ئۇل جەشنى خالى بولۇپ،

ساڭا ئۇنى قايسىم - مەقام ئەيلەلى.

يانا زادى ئىغەتتە ئابىگىنى ھەم،

شەبىستان ئارا ئاقتابىگىنى ھەم.

ھەرمى ۋىسال ئىچىرە خاس ئەيلەبان،

نىكاھ ئەمرىغە ئىختىساس ئەيلەبان،

قىلىپ شەمىي مەجلىس شەبىستان ئارا،

ئەنسى ئەيلەلى كاخۇ ئەيۋان ئارا.

بۇ پەيۋەند بىرلە بولۇپ ئۆلگەتتى،

بىزنىڭ بىرلە بولسۇن ساڭا نىسبەتى.

چۇ شاھ قىلدى بۇ نەۋۇ سۆزلەر ئادا،

تەرەپدىن بۇ خۇد قىلدى جانىن فەدا.

ئالىب جانىنى لۇتفۇ ئىسمان بىلە،

قەتلى ئەيلەدى ئابىھەيۋان بىلە.

ئۆرۈپ ئەردى خەنجەر زەمانە ئۇڭا،

بۇ ئۆلەك خۇد ئولدى باھانە ئۇڭا.

سكەندەرلى مۈلكىدە مېھمان ئىدى،

چۇ كەچ يەتتى تار - تار نىمە جان ئىدى.

چۇ ئۇل شادىغە قىلدى جانىن نىسار،

گەدا ئەتتى نەقدى نىھان نىسار.

ئاڭا بويىلە بولغۇنچە رەھلەت چاغى،

كېلىپ ئەردى ئەركانى دەۋلەت داغى.

شاھ ئەتتى نېچچە كىمىسە تەئىبىكى، بات،

ئاڭا ساز ئېتىب بارچە بەرگى مەمات.

تاڭ ئاتقاچ مۈلۈكانە تەرتىپ ئىلە،

ئاڭا لايىقى ئارايىشۇ زېب ئىلە،

سىپاھ ئىچىرە شاھلەرنى ئاگاھ ئېتىب،

بارىن نەئىشى دەۋرىدە ھەمراھ ئېتىب،

نېمەدەنكى ئەجدادى ئاسۇدەدۇر،

كىتۇفراق ئاڭا ئەنەبرى سۇدەدۇر.

ئۇلۇغ رەۋزەمى چەرخ تاقى ئۇنىڭ،

يانابىر فەلەكچە راۋاقى ئۇنىڭ،

يوق ئەتراقى كۆك گۈمبەزنىڭ ھەدى،

ۋەلى ھەربىر ئەنداقكى كۆك گۈمبەدى.

تاشدە فەلەكساي ئولۇپ مىللەر،

ئىچىندە مەلەكسەير قەندىللەر.

كېلىپ مەللۇ ئەجدادىنىڭ مەدەنى،

نېكىم مۇندا ئەكتى ئاڭا تۆشەدۇر.
 ئەرۇر ھەر كىشىگە بىر ئىش زادى راھ،
 ۋەلى زاد ئەرۇر ئەدل بولغانىخە شاھ.
 سېنىكىم بۇ مۈلك ئۆزرە شاھ ئەيلەدىم،
 بۇ كىشۋەردە كىشۋەر پاناھ ئەيلەدىم.
 كېرەك لۇتفۇ ئېھسان شىئار ئەيلەسەڭ،
 ئادالەت يولىن ئىختىيار ئەيلەسەڭ.
 رەئىيەتقە سەندىن يېتىپ شادلىق،
 مەمالىككە يۈز قويسا ئابادلىق.
 بۇ يەڭلىخ چۇ ئىرشاد ئېتىپ ۋەئزۇ پەند،
 ئىكى ئالەم ئىچرە بارى سۇدمەند.
 بۇ سۆزلەر ئىچىگە ھۇلۇل ئەيلەدى،
 يەر ئۆپتىيۇ بارىن قەبۇل ئەيلەدى.
 دېدى: كى شەھەنشاهى گېتىستان،
 ئادالەتدە دۇنيايۇ ئوقباستان.
 بۇ كىم ئەيلەدىڭ مەيلى فەرمانىيە،
 نىكىم ئەمىر قىلىدىڭ، بارى جانىيە.
 دىگەن سۆزلەرنىڭگە تۇتۇپ ھەق مېنى،
 ئۈمىد ئۆلكى قىلغاي مۇۋەققەت مېنى.
 دىگەندەك، ئىلاھىي، بولە ئالغايىمەن،
 نې تىل بىرلە ئۆزرۈڭ قولى ئالغايىمەن.
 ئاتامنىڭ بولۇپ ئەردى ياشى ئۇلۇق،
 مەن ئەفئالدىن بار ئىدىم قاينۇلۇق.
 دىماغىخە خىفەت تاپىپ ئەردى يول،
 قۇلاق سالىماس ئەردى نەسپەتقە ئۇل،
 كىم ئۇل بۇ جىمەتتىن خەتا ئەيلەدى،
 كى شاھ بۇيرۇغىدىن ئىبا ئەيلەدى.
 بېرىپ پەند، سۆزلەر دېدىم بەس قاتىغ،
 چۇ دەۋلەت يانېب ئەردى، سۆز نە ئاسىغ؟
 چۇ مەن بەر يېدىم شاھ ئىنساقدىن،
 ئۈمىدىم بۇدۇر تەڭرى ئەلتافىدىن.
 كى قۇللۇقتا مەن دىلىپسەند ئولغايىمەن،
 شاھ ئېھساندىن بەھرەمەند ئولغايىمەن.
 قەرىدىن ئەگەر ئىشتا كەلدى خەتا،
 يىگىت قىلماغاي، كۆردى چۇن كۆپ غىتا.
 شاھ ئۇل سۆزلەردىن چۇن نىگاھ ئەيلەدى،

شاھى دەھر فەرمانى ھالى بولۇپ،
 كى ئەركانى دەۋلەت خىرام ئەيلەبان،
 شاھ ئەھكامىنى ئېھتىرام ئەيلەبان.
 قىلىپ زېب ئەلباسى فىروزنى،
 ھەرەم ئەھلى ماھى دىلەفىروزنى،
 كېلىپ قويدىلەر باشىخە تاجى زەر،
 لىباسى زەر ئۈستىگە زەررىن كەمەر.
 يانا ئۈچ توقۇز دەۋلەت ئەركانىخە،
 تونۇ جۇببە بىرلە ئۇنىڭ يانىخە.
 ئىكى يۈزگە ھەم دېگەلەيۇ تون بېرىپ،
 يالاڭ تون ئالارچە يانا ئون بېرىپ.
 ئۇلارنى چۇ مۇنداق سېۋۇندۇردىلەر،
 شاھ ئالىندە توققۇز يۈكۈندۇردىلەر.
 يۈكۈنگەچ، تىلەپ شاھ فىروزنى،
 ئۆزاتىپ كەلەمى دىلەفىروزنى.
 دېدى: چارە يوق تەڭرى تەقدىرىخە،
 ئەزەلدىن قەزا كىلىكى تەھدىرىخە.
 جاھان ئىچرە بولسۇن گادا، يوقسە شاھ،
 بۇدۇر بارچەنىڭ يولى بېشىتباھ.
 ئەمەس كىمىسە شاھلىقتە يەتەك ئۈچۈن،
 ئەرۇر شاھۇ دەرۋىش كەتمەك ئۈچۈن.
 كىشىگە ئەرۇر گەرچى ئۈمىد ئۆەر،
 بىراۋگە ئەشتىڭىمۇ جاۋد ئۆەر؟
 جاھان ئۆزرەكىم بولدىكىم ئۇردى تەخت،
 كىم ئۇل چەكەيدى تاختا ئۈستىگە رەخت.
 غەلەت ئەيلەدىم تەخت ئۆزە رەخت ئېرۇر،
 كى، تەخت ئەھلىغە رەخت زىيەت بىرۇر.
 ۋەلى تەختىخە كىكى مۇھتاجدۇر،
 قىيامەت ئېلىدەك يالاڭچاچدۇر.
 ئۆكۈش رەخت ئىلە تەخت قىلغان مەقام،
 قىلۇر تاختا ئۈستىدە ئۇريان مەقام.
 ئەگەر مەن، ۋەگەر سەن، ۋەگەر ئەمىرۇ زەيد،
 كېرەكەسدۇرۇر رۇبى مەسكۈنگە قەيد.
 بەھەرھال چۇن كەتگۈلۈكدۇر كىشى،
 كېتەر فىكرى دائىم كېرەكدۇر ئىشى.
 كىشىگە ئەمەل خىرمان ئەر خوشەدۇر،

مۇغەننىي، ھەزىن نەغمە بۇنياد قىل،
يىگىتلىكنىڭ ئەيىبىنى ياد قىل.
كى ئۇل نەغمەدىن تازە ھۇشيا تاپاي،
ساغىنىپ يىگىتلىكنى جۇشيا تاپاي.
ناۋايى، بەسې كەچ ئەيلىدىڭ، دەرىغ!
يىگىتلىكنى بەرباد قىلدىڭ، دەرىغ!
يىگىتلىكدە يول ئۇردى نەفسى ھەسۇد،
نادامەت قەدىلغە ئەمدى نە سۇد؟

ئاتا مۈلكىدە ئۇنى شاھ ئەيلەدى.
چۇ باردى كۈھەن پىر ئولۇب ناتەۋان،
ئۇنىڭ ئورنىدا تۇتتى يەر نەۋجۇۋان.
ئاياقچى، ماڭا جامى پىيرانە تۇت،
دېھان خۇسرەۋان، فەقىرانە تۇت.
ھەمۇل جام بولسۇن ماڭا چارەرەس،
كى باشدىن يىگىتلىك قىلىپەن ھەۋەس.

ئالا ئىسكەندەرنىڭ كۆڭۈل زۇلفى جادۇدىن خالى ھىندۇغە مەيلى ئەتكەندەك كەش -
مىردىن ھىندۇستانغە ئەزەمەت قىلغانى ۋە راي ھىند ھەمائەت ئۇل ھەل يىقەن ۋەگەرد ھىك -
مەت ئائىنىنى شەفە قىلىپ ئۇلار پادىشاھىدىن قۇلالى يازۇغىن تىلەگەندەك دۈرەخۇائىست
قىلىپ قۇبۇل تۇشكانى ۋە راي ئىسكەندەر سىنارايىنى ھىند سارى باشلاپ بېشەخادا قىشلاق
كۆرگۈزگەنى ۋە ئۇل بېشەنى تۇرت ھەددى ۋە سەمكىم ھامان ئۆزىگە ھەد تەئرىق بىلەس
بەلكى سەربەئى مەسكۇنرا ئانداق يەر تاپماقاس

(ئىسكەندەرنىڭ كۆڭلىسى سىپىر - جادۇدىن خالى ھىندۇستاننى تارتىپ، كەشمىردىن
ئۇيىققا يۈرۈش قىلغانلىقى، ھىند پادىشاسى جامائەتنىڭ قۇللۇق بىلدۈرۈپ ئۇنى قىزغىن
قارشى ئالغانلىقى؛ ھىند پادىشاسىنىڭ ئىسكەندەرنى بېشەگە سەھرا ساياھەتىگە باشلاپ بار -
غانلىقى، ئىسكەندەرنىڭ ئۇ ئاجايىپ جاينى كۆرۈپ، تەرىپىگە سۆز تاپالماي ھەيران قال -
غانلىقى)

توقۇز پەردە كەينىدە پىنھان قىلىپ،
ھەرىمىدە شەئى شەبىستان قىلىپ.
ئايان ئەيلەبان ھىند ئەزەمنى جەزم،
راۋان قىلدى ھىندۇستان سارى ئەزم.
چېرىككە ئىش ئاشۇب بولدى يانا،
زامانە لەگەد كۆب بولدى يانا.
چېرىك ياپىبان ئەرسەئى كاكىنى،
ئۇنىڭ گەردى ئەنداقكى ئەفلاكىنى.
بارۇر ئەردى ئۇل سارى ئەيلەب شىتاب،
ئۇرۇب يولنى مەنزىل - بەمەنزىل تەتاب،
قايۇ ناھىيەتتەكى مەنزىل قىلىپ،
ئۆتەر ئەردى فەتھنى ھاسىل قىلىپ.
ئەگەر چەرخەش ھەسنى ئالىي جىبال،
سەپاھ ئەيلەر ئەردى ئۇنى پايىمال.
يامانلەردىن ئافاقنى پاك ئېتىپ،

گۈزارەندە دانايى ھىندى نەجاد،
بۇ تەئرىخنى مۇنداق ئەيلەر سەۋاد.
كى، قىلغاچ سىكەندەر بۇ تەدبىرنى،
كى فىروزغە بەردى كەشمىرنى.
چۇ باشىن سەزاۋارى تاج ئەيلەدى،
ئۇڭا ھەم مۇئەييەن خىراج ئەيلەدى.
مۇقەررەر بۇ نەۋۋ ئەتتىكىم: ئىككى ئاي
بول ئۆز كىشىۋەرنىڭ ئۆزرە رەۋنەقەزاي.
بۇ مەئاد ئىلە جەمە ئەيلەپ سەپاھ،
تېگىشچە بارىغە بېرىپ خەرجى راھ.
يانا قىلما ھېچ ئىش سارى ئىلتىفات،
يېتىش بىزگە ھىندۇستان سارى بات.
بۇ سۆزلەردىن ئۇنى قىلىپ سەرقەراز،
يانا سىگىلىنىكىم ئىدى مەھراز،

ۋەلى ياخشىلەرنى تەرەپناك ئېتىب.
 قىلىپ سەركەش ئەل شەۋكەتنى يەرگە پەست،
 زەبەردەستلەرنى قىلىپ زېردەست.
 ئېتىب دەشتنى ئەدلىدىن بوستان،
 ئوڭا تېگۈكسىم، مۈلكى ھىندۇستان.
 خەبەر چۈنكى فەھم ئەيلەدى راينى ھىند،
 كى شاھ ئولغۇسى كىشۋەرارايى ھىند.
 خۇد ئۇندىكى، كەشمىرغە ئەزم ئېتىب،
 نې يەڭلىغ ئۇنى فەتھ ئېتىب، چۈن يېتىب.
 فۇسۇن رىشتەسىن سەر - بەسەر ئۆزگەنن،
 تىلىسماننىڭ فەتھى كۆرگۈزگەنن.
 نىلەر قىلغانن ئەھلى كەشمىر ئەل،
 ئەگەر زور ئەل، يوقسە تەدبىر ئەل.
 ئەشتىمىش ئىدى بارچەسىن يەك - بەيەك،
 كى كۆڭلى ئارا يوق ئىدى ھېچ شەك.
 بىلىپ ئەردىكىم ئەيلەي ئالماس خىلاق،
 نې مۇمكىن خۇد ئەتىئەك خەيالى مەساق.
 مۇرەتتەپ قىلىپ پېشكەش ئەسرى كۆپ،
 سىكەندەر جەنابىغە تارتارغە جۆپ.
 مەتاد ئۇندا ھەرنىكى ئەشيا كېلىپ،
 توقۇز - توقۇز ئۇندىن مۇھەببەت كېلىپ.
 بارىدىن بۇرۇن زىندە پىلى دەمان،
 كى تىترەپ ئۇلاردىن زەدىنى زەمان.
 ئۇلارنىڭ كېلىپ سانى توقۇز - توقۇز،
 يانا بىر رىۋايەتتە ئوتتۇز توقۇز.
 كېلىپ تاغدەك ھەر بىرىنىڭ تەنى،
 چۇ زور ئەيلەبان تاغ يەتتىماق فەنى.
 ۋەلى تاغكىم، بولسا يەكپارە تاش،
 نەمايشە خاكستەرى خارە تاش.
 بىر ئۇچىدا بىر چەرخۋەش تاش ئوڭا،
 كى ئۇندىن نەمۇدار ئولۇپ باش ئوڭا.
 ئەجەب تاغ ئولۇپ جۇڭ يەڭلىغ راۋان،
 ئىكى جانىبىدا ئىكى بادبان.
 قاينۇ چۇڭ كۆكتىن نىشان كۆرگۈزۈپ،
 كى خارتۇمىدىن كەھكەشان كۆرگۈزۈپ،

نې خارتۇمكىم، گۈرزە مازى دەمان،
 سەلابەتدە ئەجدەر ھامان، ئۇل ھامان.
 چۇ جىسمىغە ھەرلەھزە ئۇل ئايلاىب،
 دىگىل تاغ ئارا ئەجدەھا چىرمانىب.
 ئۇزۇب، چىرماغاچ سالغۇردە چەنار،
 يېتىپ، تۇرتكەچ سىدرە ئاسما مەنار.
 چىقىپ خارتۇم ئەتراپىدىن ئىككى تىش،
 ئۇلاردىن فەلەك خەيلىغە سەرزەنىش.
 ئەجەل نەخلەھ ھەر بىرى ساقى ئولۇپ،
 سەپىدارنىڭ ساقىدەك ئاق ئولۇپ.
 سىقاتى بەلاغە كېلىپ مۇتتەسقى،
 بەلا ئىچرە سەبت ئەيلەگەن لام - ئەلىق.
 ئۇلۇغ جۇسسە بىرلە فەلەككىن مىسال،
 بولۇپ ئۇل فەلەك ئۆزەرە چەڭگەك ھىلال.
 بۇ يەڭلىكى شەرھ ئولدى تابۇ تەۋان،
 سالىب ھەر بىرى ئۆزەرە بەرگۈستۈان.
 يېتى رەڭ دېبايى زەركاردىن،
 مۇكەللەل قىلىپ دۇررى شەھۋاردىن.
 يانا ھەر بىرى ئۆزەرە بىر تۇرغە تەخت،
 ئىچىندە توقۇز ھىندۇيى نېكەخت.
 قەبۇل ئىچرە ھەر تەرىقى خالى كېلىپ،
 نەزەر مەردۇمىدىن مىسالى كېلىپ.
 بارى زەڭگىنى خالەدەك مۇشك رەڭ،
 بارى ھىندۇيى زۇلفەدەك شوخ - شەڭ.
 بارىنىڭ لىباسى سەرىغ يا قىزىل،
 باھارۇ خازان ئەيلەبان مۇتتەسلى.
 ھەمۇل پىل چۈنكىم خىرام ئەيلەبان،
 بۇلەر ئوڭا ئويۇقۇ ھارام ئەيلەبان.
 يانا پىلچە خىڭى تازىي نەجاد،
 دېمەي دېۋزادۇ، دەيىن دېۋباد.
 نەزەرغە كېلىپ ھەر توقۇز ئۆزەرەڭ،
 كى ئۇل لۇتى ئىلە كەلمەيىن كۆزگە رەڭ.
 نەمۇدار ئارا ھەربىرى بىر پەرى،
 ۋەلى دېۋمانىد ئولۇپ پەيكەرى.

يانا سەندەلۇ ئۇد خەرۋەرلەر،
 ھەمۇل مۇشكۇ كافۇر ئەنەەرلەر.
 بۇ يەڭلىخ مۇھەببەت قىلىپ پېشكەش
 كى قىلغاي تاماشاسىدىن رۇھ خەش.
 ئاكابىركى مۈلك ئىچىرە مەۋجۇد ئىدى،
 كىم ئۇل خەيىل مۈلك ئىچىرە مەۋجۇد ئىدى.
 بارى ھىكمەتتاينۇ دانىشپۇ جۇھ،
 فىلاتۇنەنەش، بەل ئەرەستۇ شۇكۇھ.
 يانابىر گۇرۇھ ئەھلى زۇھدۇ سەلاھ،
 سەفادە قۇياشددكىكى، چىمقاي سەباھ.
 مەسىھى سۇخەنسەنج يەڭلىخ بارى،
 فەرىدى شەكەر گەنج يەڭلىخ بارى.
 بۇلەر ئالىدە ئېتىزار ئەيلەبان،
 بەسى ئەجىزلەر ئاشكار ئەيلەبان.
 كى: مەن كەمەن بەندەمەن شاھىخە،
 باشم مايل ئۇل خاكى دەرگاھىخە.
 خەيالىخە ھەرگىز خىلاق ئۆتەنەمەش،
 ئۇنىڭ بىرلە كىنو مەسافى ئۆتەنەمەش.
 نې ھەد بىرلە خۇد قىلغاي: مەن بۇ خەيال،
 كى قىلسام ھەم ئولغاي خەيالى مەھال.
 بىراۋكىم ئۆزىم تۇتسا ھىندۇ ئاڭا،
 نې يەڭلىخ چىقار روھ - بەرروي ئاڭا.
 بۇ كىم ئەدرى يەتگەندە ئەزم ئەتەندەم،
 ئاڭا غايەتى ئەجىزدىن يەتەندەم.
 مىسالىن رەسۇلىدىن ئالدىم قوپۇپ،
 باشم ئۆستىگە قويدۇم ئۇنى ئوپۇپ.
 كۆپ ئەردى ماڭا خىزمەتى مۇلتەمەس،
 بارۇرغە ۋەلې تاپمادىم دەستىرەس.
 نېكىم ھۆكىمى ئەردى ئىبا قىلمادىم،
 بويۇن تولىغان ماچار قىلمادىم.
 مىسالىنى جان بىرلە قىلدىم قەبۇل،
 دېسۇن بىلگەننى، تەڭرى ھەققى، رەسۇل.
 ۋەلې ئەسرۇ مەجرۇھۇ رەنجۇر ئىدىم،
 دېدىم ئۆزىم، نېۋچۇنكى، مەئزۇر ئىدىم.
 ئەگەر شاھ ئۆزۈم قەبۇل ئەيلەسە،
 بۇزۇغ كىشۋەردە، خە نۇزۇل ئەيلەسە،

يۇگۇرمەكتە ھەربىر سەبادىن ئۆتۈپ،
 سەبا يوقكى، رەخشى سەمادىن ئۆتۈپ.
 خىرام ئەيلەگەچ، نەرم رەفتار ھەم،
 يۈرۈش بارچەغە تېزۇ ھەمئار ھەم.
 ھەر ئەبلەقكى، رەفتار ئارا گام ئالىپ،
 زامان ئەبلەقى كۆز يېتەرچە قالىپ.
 ھەر ئەشەبىكى، كۆككە باقىپ كىشەنەبان،
 قۇياش ئەشەبى تابدەك ئىشەنەبان.
 كېچىم ھەر توقۇزغە يانا ئۆزگە رەڭ،
 جەلاجلەرى بارچە زەررىنە رەڭ.
 مىنىپ ئۆستىگە ھىندۇبى نەيرەۋەر،
 زەراگىن قەبا بەلكى زەررىن كەمەر.
 بولۇپ چۈنكى يەكرانغە جىلۋەدېھ،
 سىمانى بىلە يەردىن ئالىپ زىرېھ.
 زۇھەل رەڭ ئولۇپ، لېك بەھرامگىن،
 زەمىرى ئارا بارچە ھەنگام كىن.
 قۇلاقلىرىدە ھەلقەئى بەندەلىق،
 تاپىپ ئۆزچە ئالتۇنغە ئەرزەندەلىق.
 يانا بۇ ئەدەد بىرلە خەرۋاد رەخت،
 تاكىب تەڭلەر چەرخكىردار رەخت.
 نەزاكەتدە ھەر ھۆللەئى بې مىسال،
 بولا ئالمايىن پەردە پۇشى خەيال.
 بولا ئالمايىن كىيسە مەستۇر تەن،
 نەمۇدار ئولۇپ ئون قاتىدىن بەدەن.
 يانا بۇ ئەدەد بىرلە ئالتۇن زۇرۇقى،
 قۇياشدەك فۇرۇزان، ۋەلې بې كۇسۇقى.
 سۇراھىيۇ تۇڭۇ قەدەد بىرلە جام،
 سەفاۋۇ نەمايشدە خۇرشىد فام.
 يانا ئانچە تۇتتى شەككەر شىكەن،
 نې شەككەر شىكەن، بەلكى شىرىن سۇخەن.
 زۇمۇررەد تەنۇ لەئىل مىنقار ھەم،
 ھەمۇل لەئىل سۆز ۋاقتى دۇربار ھەم.
 يانا ئانچە تاۋۇسى زېبا جەمال،
 لەتافەتدە تاۋۇسى جەننەت مىسال.
 سەنەمدەك قىلىپ ھۇش قەستىدە كۈچ،
 باشى ئۆزرە يوق تاجكىم، تىترەگۈچ.

كى بۇ خەيل ئىدى ئالدىدە كۆپ ئەزىز،
 كۆرۈنمەس ئىدى ھىند مالى پەشمىز.
 ئۇلارنى تىلەپ لۇتغۇ ئىكرام ئىلە،
 سۈرۈپ نۇكتە شاھانە ئارام ئىلە.
 سەلاھ ئەھلى يەتگەچ، تۇشۇپ تەختىدىن،
 بۇ تەۋقىق تاپىپ بېيىك بەختىدىن.
 كۆرۈشكەن مەھەلدە قىلىپ ئۆزى پەست،
 كۆرۈپ ئۆرنى دىن ئەھلىگە زېردەست.
 قىلىپ ھىكمەت ئەھلىگە ھەم مەيلى بات،
 ئېتىپ ھەر بىرسىگە كۆپ ئىلتىفات.
 ھەق ئەھلى قاشىدا شاھى نېكىبەخت،
 جۇلۇس ئەتگەلى قىلمايىن مەيلى تەخت.
 تەكەللۇفسىز ئەيلەپ يەر ئۆزەر مەقام،
 ئۇلارنى داغى كۆپ قىلىپ ئېھتىرام.
 تامىغە شايسىتە يەر كۆرگۈزۈپ،
 نېچچۈككىم ئەرۈر لايىق ئولتۇرغۇزۇپ.
 تىلىن ئۆزى سارى قىلىپ نوكتەسەنج،
 كى تۇشقۇنچە خۇد يەتتەدى يولدا رەنج.
 بۇرۇن شەھقە بارچە دۇئا قىلدىلەر،
 ياناراي سۆزى ئادا قىلدىلەر.
 قىلىپ شاھ ئىزھارى شەرمەندەلىق،
 مەشاىخقە ئەيلەپ سەرەڭكەندەلىق.
 دېدى، ھەرنە سىز ئەتسەڭىز ئىلتىماس،
 ئەرۈر فەرز تۇتماق نەفەس بىزگە پاس.
 سىزنىڭ شاھىگە گەرچى گۇناھ ئاز ئېرۇر،
 سۇنۇقى ئىنايەتقە مۇمىتاز ئېرۇر.
 ئەگەر جۈرمۇ ئىسيانى كۆپ بولسا ھەم،
 كۆرۈپ ئەجىزنى ئەيىلەر ئەردىم كەرەم.
 خۇسۇسەن سىزىڭدەك كىرامەند ئەل،
 خىرەد پەرۋەرۈ پاكپەيۋەند ئەل،
 كېلىپ بولغاسىز قىلغانىغە شەڭ،
 نې قىلغاي بەجۈز ئەڧىۋ رايبى رەڧى.
 گۇنايى خۇد ئاز ئەردى، كۆپ بولسا ھەم،
 سىياسەت تەرىقىغە جۈپ بولسا ھەم،
 بىلىپ كەچتىم ئۇل بارچەنىڭ باشىدىن،
 ئىلىك تارتتىم كىنۇ پاداشىدىن.

مېنى لۇتقى ئىلە ئەيلەبان سەربەلەند،
 خەلايىقى ئارا ئەيلەسە ئەرجمەند.
 باشىم كۆككە يەتكەي ئۇل ئەلتافدىن،
 نامۇدارۇ ئايىنى ئەتتافدىن.
 قۇلى بولغاي، مەن تەندە جان بارىچە،
 بەدەن ئىچرە جاندىن نىشان بارىچە.
 ۋەگەر تەڭرى كۆرگۈزمەسۇن قىلسا قەھر،
 مەيى رىشقى جامى ئارا قويسا زەھر،
 ماڭا زاھىر ئەتسە گۇناھكارلىق،
 نېتاك قىلسا ھىندۇ سىياخكارلىق.
 قەبۇل ئەيلەمەسكە داغى قايدە ھەد،
 كى ھىندۇستانىدە بولماس خىرەد.
 مېنى شاھ سۆزى بىرلە مۇجىرىم بىلىك،
 ۋەلى سىز جامائەت شەفائەت قىلىك.
 شەك ئەرمەسكى چۈن مەھز ئەۋسافدۇر،
 ئەرىغ خاتىرى كۆزگۈدەك سافدۇر.
 قاچان تۇرساڭىز سىز شەفائەت قىلىپ،
 گۇناھىدىن ئۆتكەي ئىنايەت قىلىپ.
 بۇ سۆز بىرلە ھىندۇيى شىرىن زەبان،
 نى ھىندۇكى، ھىند ئەھلىگە مەرزبان،
 يۇباردى ھەمۇل خەيلى چالاكىنى،
 تېڭىز ئالىغە نېچە خاشاكىنى.
 ھەمۇل پېشكەشلەر بىلە ئۇل گۇرۇھ،
 تاپىپ ھەر قەدەم يولدا فەررۇ شۇكۇھ.
 بارۇرلەر ئىدى ئوردۇ ئوتتۇرىغە،
 كى يەتتىلەر ئىسكەندەر ئوردۇسىغە.
 بۇرۇن بارىپ ئەركانى دەۋلەت سارى،
 يانا يۈز قويۇپ ئەھلى ھىكمەت سارى.
 ئۇلار داغى زاھىر قىلىپ ئېھتىرام،
 بۇلار داغى ئەيلەپ ئادايى پەيام.
 پەيامىن ئۇلارنىڭ چۇ مەلۇم ئېتىپ،
 بارىپ شاھ تەبىئىغە مەڧھۇم ئېتىپ.
 ئىسكەندەر چىقىپ تەخت ئۆزە شادمان،
 تاپىپ رايبى ھىندىي غەزەبىدىن ئامان.
 ھەمۇل ئەل كېلۇردىن تاپىپ شادلىق،
 غەمۇ غۇسسە بەندىدىن ئازادلىق،

مۇسەخەر بولۇپ بارچە ئالەم ساڭا،
يېتى كىشۋەر ئولسۇن مۇسەللەم ساڭا.
يۈزۈڭ ئەيلەسۇن بەخت مېھرى سەما،
زەھرىڭنى مىرئاتى گېتىنەما.

جەنابىڭغە كەلگەندە بېھال ئەدۈك،
سۆز ئەيتۈردە قورقۇنچىدىن لال ئەدۈك.
سېنى ئۆزىگە شاھلاردەك ئەتتۈك گۇمان،
دېدۇق ئۆزىگە شاھلەر ھامان، سەن ھامان.
نې بىلدۈككى، بولسا ئۇلار تىيرە خاك،
سېنى تەڭرى خەلق ئەيلەمىش نۇرى پاك.
سېنى شاھلەر ئىچرە قىلمىش ئىلاھ،
ئۇنىڭدەككى، سايىر ئۇلۇس ئىچرە شاھ.
كۆرۈپ سەندە بۇ نەۋۋ خۇلقى كەرىم،
كۆڭۈل ئىچرە نې ۋەھىم قالدى، نې بېيىم.
بىراۋدەككى، گۈلنى ئوت ئەتكەن گۇمان،
ئىسىدىن تىرىلگەي يېتىشىگەن زامان.

چۇ تاپتۇق جەنابىڭغە مەنسۇپلۇق،
فۇزۇن بولدى خەيرەتقۇ مەغلۇبۇلۇق.
قىلەلغاچ ئىشىڭدە تەفەككۈر فۇزۇن،
تەھەببۇرغە بولدى تەھەببۇر فۇزۇن.
كۆرۈلدى سىفاتىڭكى مەستۇر ئەمەس،
كىم ئۇل نەۋۋ ئىنسانىغە مەقدۇر ئەمەس.
ۋۇجۇدۇڭ ھەق ئەتمىش مەلايىك سىفات،
كى سەنسىز دەمى بولماسۇن كائىنات.

سېنى بويىلە بىلە ئىدى رايى ھىند،
كېلىپ قىلماغاي ئەردى پەرۋايى ھىند.
ئىجازەت ئەگەر بولسا كەلتۈرمەگى،
يۈزىن ئاستانىڭغە يەتكۈرمەگى،
بارىب ئەفۋۇ لۇتفۇڭ بايان ئەيلەلى،
ھەزىن خاتىرىن شادمان ئەيلەلى.

ئۇنى تارتالى قۇللۇغۇڭغە ياۋۇق،
كۆزىن خاكى پايىڭدىن ئەتسۇن يارۇق.
دېدى شاھكى: سىزگە نىكىم بولسا كام،
ماڭا كام ئەرۇر، ئۇندىن ئۆزىگە ھارام.
دۇئا قىلدىلەر ئۇل جامائەت قوپۇپ،
يانا يولغا يۈز ئۆردىلەر يەر ئوپۇپ.

ئۆزىگە ئىنايەتنى جەزم ئەيلەسۇن،
قوپۇپ بارگاھ سارى ئەزم ئەيلەسۇن.
ئىشىگە چېكەي مۈلك بىرلە تىراز،
باشىن تاج ئىلە ئەيلەيىن سەرفەراز.
سەدىرى يۈزىن كىشۋەراراي ئېتەي،
لېۋاسى تىرازىن فەلەكساي ئېتەي.
يانا چۈنكى سەرخەيلى فەررۇخ جامال،
كى بولدۇم سىزىڭ بىرلە فەرخۇندەفال،
قەدەم رەنجە ئەيلەپ بۇيان يەتتىڭىز،
مېنى خۇشدىلۇ بەھرەمەند ئەتتىڭىز.

سىزىڭ رەنجىڭىز ئۆزىنى قولغايمەن،
كى ئاندىن ئۆزۈم مۇبىنەھج بولغايمەن.
نې كىشۋەرغە بىر شاھ كىرگەن زامان،
قەدىمىي ئەرۇر رەسمى مالى ئامان.
ئۇنى قىلماسۇنلەر بۇ ئەلدىن تەلەپ،
كى ئەل تاپماغاي بەرمەگىدىن تەئەپ.
نايا راي خىزمەتخە چۈن يەتكۈسى،
بۇ كىشۋەر خىراجىن قەبۇل ئەتكۈسى.
خەلايىق باشىدىن ئالىب ئېھتىياج،
مەئاف ئەيلەدۈك ئىككى يىللىك خىراج.
بۇ يەڭلىخ كەردەملەر چۇ كۆرگۈزدى شاھ،
ئۇل ئەل بولدىلەر لۇتفەدىن خاكىراھ.
ئۇل ئەخلاقە بېھەددۇ غايەت كۆرۈپ،
يانا بەخشىشى بېنىھايەت كۆرۈپ،
ئۇنىڭ شۈكرىن ئەيتۈرغە لال ئولدىلەر،
دۇئا دەردە ئاشۇفتە ھال ئولدىلەر.

چۇ بىر يولى يۈزلەندى مۇفەرت سۇرۇر،
ياقىن ئەردى جان تەندىن ئولغاي نۇفۇر.
نې نەۋۋ ئولسا ئۆزلەرنى زەبىت ئەيلەبان،
دۇئا سارى ئايىنى رەبىت ئەيلەبان.

دېدىلەركى: تا دەيىر ئولغاي سىپپەر،
سىپپەر ئۆزرە تا ئەيلەگەي سەيىر مېھەر.
سىپپەر ئۆزرە بولسۇن ساڭا تەختگاھ،
قۇياش گەردى بالىشتىدىن تەكپەگاھ.
فەلەك بولماسۇن سەندەك ئاگاھسىز،
جاھان بولماسۇن سەن كەبى شاھسىز.

يېتىپ رايى ھىد ئالغە شادمان،
 ئۇنى ھەم قىلىپ شاد يەتكەن زامان.
 بېرىپ بارچە ھالەتدىن ئاگاھلىق،
 تىلەپ ئەزم قىلماقتە ھەمراھلىق.
 ئۆزىگە تاپىپ راي مۇنداق نەجات،
 دېگەيسەنكى، ئۆلگەنگە يەتتى ھايات.
 ھەمۇل خەيلىنى سالىبان ئىلگەرى،
 راۋان بولدى شاھ ئاستانى سەرى،
 يانا تۆھفەلەر بۇرناغىدىن شىگەرى،
 كى ۋەسىيە قىلماي ۋاڧا سەۋتۇ ھەرى.
 ئۆزىگە ھەمۇل ئەلنى ھادى قىلىپ،
 ھىدايەت بىلە قەتئى ۋادى قىلىپ.
 ئۇلار داغى رەھبەرلىغ ئەيلەپ ئاڭا،
 بارى يىزىل سۇخەنۋەرلىغ ئەيلەپ ئاڭا.
 شاھى كامران ۋەسىيىنى ساز ئېتىپ،
 بۇ قىلماي تامام، ئۇل بىر ئاغاز ئېتىپ.
 دېبان فەيزۇ نەفىنى خۇرشېدۋار،
 ئۇنى زەررەدەك ئەيلەپ ئۈمىدۋار.
 دېبان بويىلە سۆزلەرنى ھەمراھىتە،
 قەدەم قويدىلەر شاھ دەرگاھىتە.
 راۋان بەردىلەر شاھىغە ئاگاھلىغ،
 كى راي ئەتمىش ئۇل ئەلگە ھەمراھلىغ.
 يانا ھۆكىمى ئالىيىغە بولدى سۇدۇر،
 كى: بەرسۇن بىلىك ئەھلى مەجلىستە نۇر.
 ئۇلار ھىند رايىن ئالىب كىردىلەر،
 كى بۇ ھۆكىمە مۇنتەزىر ئەردىلەر.
 كەفەن ئەگىندەۋۇ قىلىچ بىرىندە،
 يانا مەۋت پىمىرايەسى قويندا.
 ئۇنى كۆرگەچ ئوق ئەيلەدى مەنە شاھ،
 كى ئۇل قىلىمامىش ئەردى ئاچچە گۇناھ.
 كى، كەلگەي بۇ يەڭلىغ مەزەللەت بىلە،
 بۇ بەسكىم، كېلۇر ئەھلى مىللەت بىلە.
 نېچۈكىم، مۇرۇۋۇت ئۇڭا ئەردى فەن،
 دېدى، ئالدىلەر تىغ بىرلە كەفەن.
 كېتۈردىلەر ئەيلەپ بەسپى ئېھتىرام،

ئۇڭا تېڭۇركىم شاھى ئالىي ماقام.
 شاھ ئەئزاز ئىلە ئەرجمەند ئەيلەدى،
 قۇچۇشماق بىلە سەربەلەند ئەيلەدى.
 قىلىپ شاھنىڭ پايىۋىسىغە مەيل،
 نېچۈكىم تۇشەر تاغ ئاياغىغە سەيل،
 يۇقارراق چىكىپ شاھ ئىكرام ئىلە،
 قۇچۇپ شاھنى راي ھەم كام ئىلە.
 يانۇپ چۈن قۇچاردىن بولۇپ كۆڭلى خوش.
 كېتۈرگەنلەرنى ئەيلەبان پېشكەش.
 شا ئەيلەپ قەيۇل، ئۇڭا يەر كۆرگۈزۈپ،
 مۇلۇكانە قانۇنۇ ئايىن تۈزۈپ.
 نېكىم ۋەھم ئىدى كۆڭلىدىن قىلدى رەفئە،
 زەمىرىدىن ئەندىشەنى قىلدى دەفئە.
 يانۇ ئۇل سۈرۈك زۇمرەد دىنى ھەم،
 داغى زۇمرەنى ھەمكە تايىنى ھەم.
 بۇرۇنغىدەك ئەيلەپ رىئايەت بەسپى،
 نىياز ئۆزرە قىلدى ئىنايەت بەسپى.
 تەكەللۇم قىلىپ شاھ بەسپى جاننەۋاز،
 دېمەي جاننەۋاز، ئەيت مېھماننەۋاز.
 بارى ھىند ئەلسىن ئويىلە سەيد ئەيلەدى،
 كى تارى ۋەفا بىرلە قەيد ئەيلەدى.
 مۇلايىم چىقىپ بەزم ھەددىن قۇزۇن،
 تەسەلسۇل بولۇپ نۆكتەلەرگە ئۇزۇن.
 شاھ ئەلتافىنى چۈن كۆرۈپ بېقىياس،
 قوپۇپ رايى ھىند ئەيلەدى ئىلتىماس.
 كى: ئەيلەپ كەردەم شاھى گەردۇن نەھىب،
 بۇ كىشۋەرگە رۇخسارىدىن بەرسە زىب.
 تەۋەققۇق قىلىپ مۇندا بىرنىچە ئاي،
 قىلىپ ھىند تۇفراغىنى چەرخساي.
 بۇ كىشۋەردەكىم كۆپ غەرايىبىدۇرۇر،
 دېمەي كۆپكى، كانى ئاجايىبىدۇرۇر.
 ئىجاب بېشەۋۇ بۇلئەجەب ۋەھشۇ تەيد،
 فاراغەت بىلە نېچە كۈن قىلسا سەير.
 يىتپىدۇر ياقىن غالىبا قىش داغى
 بۇ قىش ئىچرە يوق قىلغۇدەك ئىش داغى.

بارى كەرك زورۇ بارى پىل تەن.
مۇرەسسەد ئەگەر بىرلە تەزىن تاپىپ،
يانا غەشىبە گەۋھەرايىن تاپىپ.

ئۇزاتىپ ئۇنى ھىند سارى نۇخۇست،
ئۆزى داغى ئەزم ئەتتى ئۇل يان دۇرۇست.
يېتىشتى چۇ ئۆز كىشۋەرى ئىچىرەراي،
بولۇپ كىشۋەر ئەھلىغە ئىشەرتەزاي.

بىلىپ ئەلكى دۈشمەندىن ئولىمىش ئامان،
قىلىپ شاد كۆڭلىنى ياخشى - يامان.
شاھ ئەتتىگەن كەرەملەرنى بارى بىلىپ،
بولۇپ شادۇ بېھەد دۇئالەر قىلىپ.

يانا راي چۇن ھۇشدىل ئەيلەپ ئەلىن،
ئەسكەندەر ياراغىغە باغلاپ بېلىن.
ھەيۈل بېشەكەم دەر ئېدىلەر نىگار،
ئىچىدە ئۇنىڭ بېنىھايەت شىكار.

نې بېشە، ئىرەم باغنىڭ غەيرەتى،
خىرەد نۇتقىنى لال ئېتىپ ھەيرەتى.
كېلىپ بېشەدىن ئەترى ئەنەبەر نەسىم،
قىلىپ تىيىرە تۇفراغىنى ئەبىھەر شەمىم.
مۇقارنى كېلىپ سەندەلۇ ئابىنۇس،
شەبەھ بىرلە ئۇل نەۋد كىم سەندەرۇس.

نەسىمكى سەندەل سارىدىن يېتىپ،
دىشاغ ئويىنى سەندەلالۇد ئېتىپ.

ھەيۈل ئىس تۇتۇپ بېشەۋۇ تاغنى،
قىلىپ سەندەل سۇدە تۇفراغىنى،
يىلان سەندەلاسا شەجەر ساقىغە،
ساچىدەك بۇتى سىمىيەر ساقىغە.

قەرەنغۇل قىلىپ مەيىل سۇنبۇل سارى،
ئۇنىڭدەككى، سۇنبۇل قەرەنغۇل سارى.

شەجەر ھەربىرى يەتكۈرۈپ كۆككە باش،
بولۇپ بەرگىلەر ئىچىرە پىنھان قۇياش.
قۇياش بەرگ ئارا ئۇل سىغەت مۇنزەۋى،
كى تۇفراققا سايە ئارا پەرەتەۋى.

چەنار ئۇنداكىم پەنجە ئەيلەپ ھىزاب،
بولۇپ ئويىلەكەم، پەنجەنى ئاقتاپ.
فەلەككىم يېتىپ جەۋزى - بويى ئۇڭا،

بەجۇز بادەۋۇ رۇدۇ ئەيشۇ نىشات،
فاراغەت بىلە ئەيلەمەك ئىنىبىسات.

خۇسۇسەنكى ھىندۇستاننىڭ قىشى،
قىلۇر خەلق تەبىئىغە نەۋروز ئىشى.
بۇلۇت ئۆزىرە يامغۇر، شەجەر ئۆزدە ۋەرد،
نې ساۋۇغ، نې ئىسىغ، نې بالچىغ، نې گەرد.

ھەمەلخە قۇياش چۈنكى بەرگەي شەرەفى،
يۈرۈش ئەزىمى گەر بار ئەسا ھەر تەرەفى.
سىپاھ تارتىماق ۋاقتى ھەم ئولتۇرۇر،
كىشى ھەر ئىش ئەيلەي دىسە يولتۇرۇر.

كېلىپ شاھ كۆڭلىگە بۇ نوكتە خۇش،
ئۇنىڭدەككى، سۇۋ كۆرسە ساھىب ئەتەش.
قەبۇل ئەيلەبان بولدى خۇشپال كۆپ،
ھەيۈل ئەلگە يۈزلەندى ئىقبال كۆپ.

دېدى: قاي سارى بولساڭىز رەھنەماي،
بولالى بۇ قىش ئۇندا مەھملىكۇشاي.
دېدىلەركى: دېھلى ئەرۇر پايتەخت،
مۇناسىبدۇرۇر تارتىماق ئۇندا رەخت.

دېدى شاھىكى: شەھەر ئىچىرە سىخىاس سىپاھ،
كېرەك بېشەدە ئەلگە ئارامگاھ.
ۋەگەر سىخىا داغى ئەمەس دىلىپسەند،
كى يەتكەي رەئاياغى ئەلدىن گەزەند.

راۋان بولسا بىزدىن بىراۋ ئىلگەرى،
كى يەر كۆرسە ئۇل شەھردىن تەشقىرى.
يىراقراقىنە بولسا ھەم باك ئەمەس،
كى ئەل شەھرىسىز ئىسرۇ غەمناك ئەمەس.

يانا ئىلتىماس ئەيلەبان دېدى راي،
كى: ھۆكۈم ئەيلەسە شاھى كىشۋەر كوشاي.
بۇ قول بارسا بۇ ئىش سەرەنجامىغە،
كۆرەرگە مەھەل شاھ ئارامىغە.

يوق ئەرسە كۆڭۈل ھىچ تاپماس قارار،
ماڭا يۈزلەنۇر دەم - بەدەم ئىزتىرار.
بۇ سۆزدىن ئۇڭا شاھى فەرخۇندەفەر،
ئىنايەت قىلىپ تەختۇ تاجۇ كەمەر،

بەسى تېزەرۇ، رەخشى خاراشىكەن،

دەمە لەۋھەكەم، لەۋھەئى زەرنىگار،
 قىلىپ زەرۋەرەق بىرلە ئەفسەر نىگار.
 قاينىكىم خىرامەندە مەدفۇن كېلىپ،
 كىم ئۇنى كۆرۈپ، زارۇ مەفتۇن كېلىپ.
 جەۋھەك ئەتىلەس ئەيلەپ ئۆزىگە لىباس،
 كىيىپ بۆرك ئورنىدا باشىغە تاس.
 خىرامەندە تاۋۇسى زېبا جامال،
 مەلەك خەيلىدىن زاھىر ئەيلەپ مىسال.
 قىلىپ جىلۋە ھەريان، ۋەلې مەستى ناز،
 سۇراھى كىيى مەستۇ گەردەنغەراز.
 سۇراھى كېلىپ لاجۇۋەردى نىشان،
 قىلىپ ئۇنى زەرھەل بىلە شوستىمان.
 تەزەرۋى خىرامەندە، دۇرراچ ھەم،
 قىلىپ ھۇش نەقدىنى تاراج ھەم.
 بولۇپ چۇن تەزەرۋ ئەيلەبان مەيلى سەرۋ،
 بۇ گۈلدەستە مەيلى مۇتەللا تەزەرۋ.
 چۇ تاۋۇس ئولۇپ شاخى ئالىي نىشىن،
 بولۇپ سىدرە شاخىدا رۇھۇل - ئەمىن.
 يېرى سەبەزە بىرلە زۇمۇرەد نىشان،
 ئۇڭا چەرخى مىنا زەبەرچەد فىشان.
 شىمالىدا بۇ بېشەنىڭ رۇدى سىند،
 جەنۇبىدا زاھىر بولۇپ شەھرى ھىند.
 بۇرۇد ئىچرە يۈزكىمە سۈرئەتنەماي،
 فەلەك بەھرىدە ئويلىكەم ياكى ئاي.
 كېلىپ ھەددى شەرقىيىدە بىر نېيىستان،
 كى ۋەسقىدە كەمدۇر نېچە داستان.
 سەراسەر بۇ نەي ئىچرە شەككەر بۇتۇپ،
 نې شەككەركى، قەندى مۈكەررەر بۇتۇپ.
 بولۇپ شەربەت ئۇل نەيىستاننىڭ سۈيى،
 شەكەر، بالىچى ئورنىدا سۇۋدىن قويى.
 يانا ھەددى غەرىبىدە تاغى رەفەي،
 بولۇپ تۆرت فەسل ئاندا - فەسلى رەبىئى،
 قىشۇ ياز مەملۇ رەياھىن ئاڭا،
 كېلىپ نەھلەئى شەھد گۈلچىن ئاڭا.
 نەھايەتتىن ئارتۇق كېلىپ بۇ كەلپز،

باش ئايلانماغى سالىدى گويا ئۇڭا.
 شەجەرەكەم بولۇپ جەۋزى - بويى بەرى،
 كېلىپ شاخىغە دارچىنى يېرى.
 چۇ زەيتۇن بولۇپ چەرخ ئەلە مۇتەئەسل،
 بولۇپ چەرخ زەيتۇنى ئۇندىن خەجىل.
 قايتۇ نەخلىكىم، شاخى كۆكتىن ئاشىپ،
 ئۇڭا تاك شاخى چىقىپ چىرماشىپ.
 ئۈزۈم خوشەسى بىرلە ئەھلى رەسەد،
 سىپىپەر ئۆزەر پەرۋىن كۆرۈپ بېئەدەد.
 ھەمۇل تاككىم، بولدى شاخ ئۆزەر بەند،
 سالىپ سىدرە شاخىغە پىچان كەمەند.
 ئۇڭا يارمانىپ خوشە دۈزدى خەيال،
 سىپىپەر ئۆزەر چىقىماقنى كۆرمەي مەھال.
 خازان ئىچرە چۇن بەرگى ئەسفىر ساچىپ،
 فەلەك ھەرسارى يۈزىنىڭ ئەختەر ساچىپ.
 بۇ ئەشجار ئەۋجىدە ھەر جىنىس تەير،
 بولۇپ تايىر ئولغاندە ئەفلاك سەير.
 دېمە تەير چەرخ ئۆزەر سايىر بولۇپ،
 كى ھەر تەير بىر نەسىر تايىر بولۇپ.
 سۈرۈك تۇرۇفە توتىيى دىلەكەش نەۋا،
 كى ھەريان تۇتۇپ بېشە ئىچرە ھەۋا.
 قونۇپ قەي شەجەر ئۆزەر ئەخزەر قىلىپ،
 نې ئەخزەركى، خىزرى پەيەمبەر قىلىپ.
 بولۇپ بەرگىسىز نەخلى ناجۇ كىيى،
 نې ناجۇكى، بۇ چەرخى مىنۇكىيى.
 دېمە چەرخى مىنۇكى، گۈلبۇن مىسال،
 گۈل ئۇل خەيلىكىم، كۆرگۈزۈپ رەڭگى ئال.
 قىزىل خەيلىنىڭ رەڭگى گۈلنار ئولۇپ،
 ئاڭا شۇئەلئى نار مىنقار ئولۇپ.
 قىزىل، يېشىل ئەيلەپ چۇ ھەريان ھۇجۇم،
 ياسالغان كىيى ئەيلەبان رەڭگى مۇم.
 يانا شارەكى نوكتەگۈ خەيلى - خەيلى،
 قىلىپ ھىند ئېلىدەك تەكەللۇمگە مەيلى.
 قىلىپ لەۋھە كىمسان بىلە زېۋەرى،
 ئۇنىڭدەككى، ھىندۇيى بازىگەرى.

تەكىلىدى يانا چەرخسا بارگاھ.
شاھ ئۇل يەردىن ئەسرۇ نشات ئەيلەبان،
يۈرۈپ ھەريانىن ئېھتىيات ئەيلەبان،
بەسرەت بىلە ھەر تەرەفى كۆز سالىپ،
ئۇنىڭ تەۋرۇ ۋەزىئەدە ھەيران قالىپ.
قىلىپ راي ئاڭا ئانچە قۇللۇق ئايان،
كى قاسىر بولۇپ شەھرى ئىچرە بايان.
بارى شۇغىلىدىن شاھ مەئزۇل ئولۇپ،
قىش ئۇل يەردە ئىشرەتقە مەشخۇل ئولۇپ.
كېتۈر ساقى، ئۇل ساغەرى زەرنىگار،
كى مەي لەئلىدىن بولدى گەۋھەر نىگار.
چۇ دەشتى نىگار ئىچرە قىلدىم مەقام،
كېرەكتۈر ماڭا زەرنىگار ئەمدى جام.
مۇغەننىسى، تۇزات نەغمەنى رېختە،
ئۇنى قىل ئۆزۈڭ بىرلە ئامېختە.
كى بىر سەبىزى شىرىن يانا ھىند ئارا،
مېنىڭ روزگارىمنى قىلدى قارا.
ناۋايى، نىلەر قىلدى خامەڭ يانا،
كى بىر مۈلكى ھىند ئولدى نامەڭ يانا.
نېچە كۆرسە مۈلكىدە ھىندۇ سەۋاد،
ئۇنۇتقاي كۆرۈنگەن زامان بۇ سەۋاد.

بولۇپ بارچە بۇ تاغ ئارا شەھەرىز.
كىشى قايسى تاشى سارىكىم باقىپ،
ئۇنىڭ شەھىدى بىر چەشمە سۇۋدەك ئاقىپ.
قاىۇ قول سارى ئەلگە بولسا ۋۇرۇد،
كۆرۈپ شەھىد ئاقتاننى ئەنداقكى رۇد.
كىبىك خەيلى بۇ تاغ ئۆزە مېڭ گەلە،
گۈلۈ شەھىد ئاراسىدا بارى يەلە.
بۇغۇۋۇ مارال نەيستانىدا سەيد،
شەكەردىن بارىنىڭ ئاياغىغە قەيد.
تولا بەھرىدە ماھىيى سىيىگۇن،
فەلەك ھۇتى ھەربىر قاشىدا زەبۇن.
يانا بېشە ئەترافىدا دامۇ دەد،
كىشى ئاۋلەماغلىغ ئۇچۇن بېئەدەد.
كېلىپ شەھرى خۇد ۋەسقىدىن تاشقارى،
بولۇپ خىيەرە كۆز چۇن باقىپ ھەرسارى.
بۇ بېشەدەكىم دېدىم ئەۋسافىنى،
قەلەم قىلدى مەھدۇد ئەترافىنى.
يېرى ئەردى ئاچۇق بەغايەت ئاڭا،
گۈلۈ سەبىزە بەس بېنەھايەت ئاڭا.
قۇلاۋۇزلۇغ ئەيلەپ، بولۇپ رەھنەماي،
تۇشۇردى ئىسكەندەرنى فەرخۇندە راي.
ھەمۇل سەبىزەغە تۇشتى خەيلۇ سىپاھ،

لۇغەت

ئا

— ئايىن	1) يوسۇن، ئادەت، 2) ئوخشاش، كەبى.
— ئافاقىگر	دۇنيانى ئىگەللىگۈچى، جاھانگىر.
— ئاسۇدە	تىنىچ، تېپىلانغان.
— ئاراستە	بىزەلگەن، زىننەتلەنگەن.
— ئارايىش	زىننەت، پەرداز.
— ئالەمفرۇز	دۇنيانى يورۇتقۇچى.
— ئاسب	زىيان، مۇسبەت، كۈلپەت.

ئارام ئالغۇچى.	—	ئارامىياب
ئوت چېچىش.	—	ئاتەش فشان
ئاتىلار، دادىلار.	—	ئابا
كەلتۈرىدىغان كەلتۈرگەن، كەلتۈرگۈچى.	—	ئاۋەر
باشلىنىش، كىرىش.	—	ئاغاز
غەۋغا، توپىلاڭ، ھاياجان، قورقۇش.	—	ئاشۇب
ئامىيە، كۆپچىلىك، ئومۇم.	—	ئام
نىيەت قىلغۇچى، يۈرگۈچى.	—	ئازىم
بوسۇغىنى سۆيىمەك، خىزمەتكارلىق.	—	ئاستانبوس
پەرىشان، مەفتۇن، شەيدا.	—	ئاشۇفتە
سىناش، ئىمتىھان.	—	ئازمايدىش
نىشانىلەر، بەلگىلەر.	—	ئاسار
ئوتقا ئېتىقات قىلغۇچىلارنىڭ ئىبادەتخانىسى.	—	ئاتەشكەدە
ئوت كەتكەن، ئۆرتەنگەن.	—	ئاتەشزەدە
ئارىلاش، ئارىلاشتۇرۇلغان.	—	ئامېختە

ئە

ئادالەت، ئىنساپ.	—	ئەدل
دۇشمەن، ياۋ.	—	ئەدۋۇ
ئارتۇق، زىيادە، كۆپ.	—	ئەفزۇن
ئاجايىپ، قىزىق.	—	ئەئجۇبە
دۇشمەنلەر.	—	ئەئدا
نىيەت قىلىش، ئىنتىلىش.	—	ئەزم
ئاسىيان.	—	ئەفلاك
كۈنلۈك.	—	ئەدەد
پايدا.	—	ئەسغ
بىر، بېرەركىم.	—	ئەھەد
تۆۋەن، پەست، تاشلاندىق.	—	ئەفگەندە
تايانچلار، ئۇلۇغ كىشىلەر.	—	ئەركان
تۆۋەن تەبىقە ئادەملىرى.	—	ئەسافىل
ئورتىلار، ئورتا ھاللار.	—	ئەۋاست
ئەڭ قاتتىق.	—	ئەشەد
يۈلتۈزلەر.	—	ئەنجۇم
قىتئەلەر، مەملىكەتلەر، ئۆلكىلەر.	—	ئەقالىم
ئەزىز، ھۆرمەتلىك، شەرەپلىك، دانىشمەن.	—	ئەرجۈمەند

ئەشغال	— مەشغۇلاتلار، ئىشلار.
ئەلتاق	— مەرھەمەتلەر، ياخشىلىقلار.
ئەھمال	— يۈكلەر.
ئەبر	— بۇلۇت.
ئەخزەر	— كۆپ - كۆك؛ يېشىل.
ئەنبۇھ	— (1) توپلانغان؛ (2) كۆپەيمەك.
ئەرغۇۋان	— باھاردا ئېچىلىدىغان قىزىل گۈللۈك دەرەخت.
ئەھمەر	— قىزىل، قىپ - قىزىل.
ئەسغەر	— سېرىق، ساپ - سېرىق.
ئەختەر	— يۇلتۇز.
ئەنھام	— ئاخىرى، تۈگەللىنىشى.
ئەخگەر	— يېنىپ تۇرغان ئوت؛ چوغ.
ئەقتاۋ	— پارچە - پارچە نەرسىلەر.
ئەتبائ	— تەۋە بولغۇچىلار، پۇخرالار.
ئەندۇھ	— غەم، قايغۇ.
ئەۋساق	— سۈپەتلەر، تەرىپلەر، ماختاشلار.
ئەشجار	— دەرەختلەر.
ئەرۇس	— كېلىن.
ئەنس	— (1) ئۆلپەت، دوست؛ (2) يېقىملىق.
ئەنۋار	— نۇرلار، يورۇقلۇقلار.
ئەجزا	— بىر نەرسىنىڭ بۆلەكلىرى.
ئەۋلاك	— ياخشىلار، تۈزۈكلەر.
ئەئزەم	— ئەڭ كاتتا، ئەڭ بۈيۈك.
ئەفسەر	— تاج؛ بېرەر نەرسىنىڭ بېشى.
ئەفئال	— قىلىقلار، ھەركەتلەر.
ئەشەب	— ئاق بوز ئات.
ئەئتاف	— مېھرىۋانلىقلار.
ئەبھەر	— بوتاكوۋ، نەرگىس گۈلى.

غ

غەنى	— (1) باي، بەدۋەت؛ (2) توققۇزى تەل.
غۇفران	— كەچۈرۈم، شەپقەت.
غۇلۇۋ	— غەلۋە، توپىلاڭ.
غەددار	— (1) ئالدامچى، خىيانەتچى؛ (2) بېرەھىم، زالىم.
غۇررەندە	— ھۆكۈمگۈچى.

- غەنىم — دۈشمەن، قارشى تەرەپ.
 غىرىۋ — شاۋقۇن - سۈرەن، چۇقان.
 غەلىز — قويۇق، قېلىن، قوپال.
 غۇرۇنبىش — ھۆكرەش، ۋاقىراش.
 غۇرۇب — (1) كۈننىڭ يېتىشى؛ (2) زاۋاللىق.
 غەدر — كۆل؛ توختام سۇ.
 غاشىيە — ئىگەر يوپىشى

ب

- بۇنياد — ئاساس، نىگىز، ھۇل.
 بېشەك — شەكسىز، شۈبھىسىز.
 بىلاد — شەھەرلەر، مەملىكەتلەر.
 بەدخاھ — باشقىلارغا يامانلىق تېلىگۈچى، ھەسەدخور، دۈشمەن.
 بەست — باغلىنىش، بىرىكىش، بەنت بولماق.
 بەيزە — تۇخۇم.
 باقا — ئەبەدىي، مەڭگۈلۈك.
 بېباك — (1) قورقماس، تارتىنماس؛ (2) ھاياسىز.
 بېجىھەت — سەۋەپسىز، ئورۇنسىز.
 بازجۇست — ئاختۇرۇش، ئىزلەش، تەكشۈرۈش.
 بەھرەۋەر — بەھرى تاپماق، پايدىلانماق.
 بىيم — قورقۇش، قورقۇنچ، خەۋپ.
 بەرق — چاقماق.
 بەشەر — ئادەم، كىشى، ئىنسان.
 بائىس — سەۋەپ، سەۋەپچى، باھانە.
 بارانغار — بوران غارى.
 بادپاي — يەل تاپان؛ چاپقۇر ئات.
 بەرگۈستۈان — ئۇرۇشتا ئاتقا ياكى پىلگە يېپىلىدىغان ئوق ئۆتمەس يۇپۇق.
 بۇم — باي ئوغلى، بايقۇش.
 بارە — مەرتە، قېتىم.
 بېداد — زۇلۇم.
 بەجۈز — باشقا، ئۆزگە.
 باۋەر — ئىشەنمەك، ئىشەنچ.
 بەرازەندە — ئەرزىيدىغان، لايىق، ياراشقان.
 بايداق — شەخمەتنىڭ پىيادىسى؛ پىيادە.

- بەسرەت كۆرۈش؛ زېرەكلىك، ئۆتكۈر زېھىن.
 — بېھەد چەكسىز.
 — بەرۈمەند (1) پايدىلانغۇچى؛ (2) ھوسۇللۇق.
 — بازخاست قەلەپ قىلىش، ئىزلەش؛ قايتۇرۇپ ئېلىش.
 — بېھۇد (1) ياخشىلىق، ساغلاملىق؛ (2) پايدا، نىجات.
 — بۇلجار ئۇچرىشىدىغان مەنزىل، ۋەدىلەشكەن ۋاقىت.
 — بەرد سوغۇق.
 — بەقەم قىزىل بويلاق ئېلىنىدىغان دەرەخت؛ قىزىل بويلاق.
 — بۇرج (1) قەدىمقى ئاسترونومىيىدە ئون ئىككى دائىرىنىڭ ھەربىرى؛ قەلئەنىڭ سىپىل مۇنارى.
 — باتىل بۇزۇلغان، بۇزۇق؛ بېھۇد، ئاساسسىز.
 — باك قورقۇش، خەۋپ، زەرەر.
 — بازىگەر ئويۇنچى، مەسخىرىۋاز.
 — بېشە توقاي، ئورمان، جاڭگالزار.

پ

- پېشكەش سوغات.
 — پېشە ھۈنەر، كەسپ، ئادەت.
 — پەرەستەندەلەر (1) تېپىنغۇچىلار؛ (2) خىزمەتچىلەر؛ (3) ياخشى كۆرگۈچىلەر.
 — پەيام خەۋەر، دېرەك.
 — پەيغام خەۋەر، دېرەك.
 — پايىبەست گىرىپتار، باغلانغان.
 — پايە دەرىجە، مەرتىۋە.
 — پامال ئاياق ئاستى قىلىنغان.
 — پەددىد روشەن، ئېنىق؛ پەيدا بولغان.
 — پابوس تازىم، ھۆرمەت، بويسۇنۇش.
 — پەند نەسىھەت.
 — پاس تۈننىڭ سەككىزدىن بىرى.
 — پەرخاش جەڭ، ئۇرۇش.
 — پەيكەر (1) ھەيكەل، گەۋدە؛ (2) سۈرەت.
 — پەيۋەست تۇتاش، ئارقىمۇ - ئارقا، دائىم، ھەمىشە.
 — پالھەڭ نوختا، تىزگىن.
 — پاداش مۇكاپات، بەدەل.
 — پەيۋەندە (1) ئۇلانماق؛ (2) بالا - قازا.
 — پىرايە بېزەك، زىننەت.
 — پەيكار ئۇرۇش، جەڭ.

- پويە — يورغىلاش.
 پەي — (1) ئاياق، قەدەم؛ (2) ئاياق ئىزى.
 پەرتەۋ — نۇر، شولا، پارلاقلىق.
 پەلارەك — قىلىچ، تىخ.
 پەشىز — (1) ئەرزىمەيدىغان؛ (2) پارچە پۇل.
 پايبوس — تازىم، ھۆرمەت، بويسۇنۇش.

ئۇ

- ئۇبۇر — ئۆتمەك.
 ئۇقاب — بۇركۇت.
 ئۇلۇفە — ئەسكەر ۋە ئەمەلدارلارغا بەلگىلەنگەن مائاش، تەمىنات.
 ئۇريان — يالاڭغاچ.
 ئۇكۇش — كۆپ.

ت

- تەئەممۇل — چوڭقۇر ئويلاش، مۇلاھىزە يۈرگۈزۈش.
 تەئەققۇل — ئەقىل ئىشلەتمەك.
 تىيرە — قارا، قاراڭغۇلۇق؛ غەم - غۇسسە.
 تەۋەججۇھ — يۈزلىنىش؛ خەيرخاھلىق بىلەن قاراش.
 تۇركتاز — توساتتىن باستۇرۇپ كەلمەك؛ ھۇجۇم.
 تەي — يۈرمەك، كەزمەك.
 تەرھى — ئېلىپ تاشلاش؛ بېنانىڭ پىلانى؛ بىنا؛ تەرتىپ، تۈزۈم.
 تەشۋىر — (1) دولقۇن؛ (2) پالاكەت.
 تاب — تاقەت، كۈچ، قۇدرەت، چىدام.
 تەفاۋۇت — ئايرىمچىلىق، پەرق.
 تۇش — تەرەپ.
 تۆئمە — ئوزۇق، تاماق.
 تەغەيىبۇر — ئۆزگىرىش، باشقا تۈسكە كىرىش.
 تىغل — بوۋاق، گۆدەك، ئۆسمۈر.
 تۇند — ئاچچىق.
 تەۋەھھۇم — ۋەھىمىگە چۈشۈپ قېلىش، قورقۇش.
 تاب — ئەشمەك، تولغىماق.
 تۇغيان — تېشىش؛ ھەددىدىن ئېشىش.

- تەفەئۇل — تەخمىنلەش؛ پال ئېچىش.
- تەشېھ — ئوخشىتىش.
- تەئەسسۇب — ئېچىنىش، ئەپسۇسلىنىش، كۆيۈنۈش.
- تەقەررۇب — يېقىنلىشىش.
- تەباھ — خاراپ، بۇزۇق، ۋەيرانە.
- تۇل — ئۇزۇن، ئۇزۇنلۇق، بوي.
- تەھەررۇك — قىمىرلاش، ھەركەتلىنىش.
- تېگىرۇ — ... غىچە، گىچە، ... قەدەر.
- تۇنقال — قىستاش، چاقىرىش.
- تەۋىق — بويۇنچۇق، ھالقا.
- تەھەتتۇك — پەردىنىڭ يىرتىلىشى؛ رەسۋا بولماق.
- تەلايە — ھەربى قوشۇنلاردا ئالدىن يۈرگۈچى قىسىم.
- تەھەييۇر — ھەيران بولۇش.
- تەرك — ئۇرۇشتا كېيىلىدىغان مىستىن ئىشلەنگەن باش كېيىمى.
- تەكاۋەر — يۈرۈشلۈك ئات.
- تۇرفە — يېڭى، يېڭىلىق؛ قىزىق ئاجايىپ.
- تەراۋەت — يېڭىلىق؛ پاكىزلىك.
- تامۇغ — دوزاق.
- تەئەددۇد — سانالماق، سانى كۆپەيتىمەك.
- تەھەۋۋۇر — غەزەپ ۋە شىددەت بىلەن ھۇجۇم قىلىش؛ ھولۇقۇش.
- تەرىد — توغرىماق، ئۇشۇتماق؛ بۇردا (نان)
- تەزەررۇد — يېلىنىش، يالۋۇرۇش.
- تەھى — خالى، بوش؛ بەھرىسىز.
- تۆشە — ئوزۇق، نەسۋە.
- تەزىين — زىننەتلەش، بېزەش.
- تەۋر — ئادەت، قىلىق، يوسۇن؛ رەۋىش.
- تەنقىس — كەم ئۇچرايدىغان نەرسە، يېتىشمەسچىلىك.
- تەۋەققۇف — توختاش، تىك تۇرۇش.
- تەزىنى — بىر ساننى ئىككىگە كۆپەيتىش.
- تەفۇزىز — تاپشۇرۇش.
- تەشەددۇد — شىددەتلىشىش، قاتتىقلىشىش ئېغىرلىشىش.
- تەنسىنى — تەڭ بۆلىمەك.
- تابۇغ — بويىسۇنماق.
- تەزەرۋ — توخۇ ئائىلىسىگە كىرىدىغان بىرخىل چىرايلىق قۇش.
- تەكۇتاز — ئايلىنىش، كېزىش.

تەزۋىر	— ئالداش، ھىلە - مېكىر.
تەبىئە	— تەبىئەت، خاراكتېر، تالانت.
تۆھپى	— سوغا - سالاملار.
تەسنىق	— (1) تۈرلەرگە ئاجرىتىش؛ (2) ئەسەر ياكى مۇزىكا يارىتىش.
تەھەب	— مۇشەققەت، قىيىنچىلىق.
تەجەددۇد	— يېڭىلىنىش.
تەغىير	— ئۆزگەرتىش.
تەسخىر	— (1) قولىغا ئېلىش؛ (2) ئىلىندۇرۇش، رام قىلىش.
تەئىيە	— (1) تەرتىپكە كەلتۈرۈش؛ (2) پىستىرما.
تەئىيە	— يوشۇرۇش، تېپىشماققا ئايلاندۇرۇش.
تەئەھۋۇد	— زىممىگە ئېلىش، ۋەدىلىشىش.
تەلەتتۇق	— يۇمشاق مۇئامىلە قىلىش، ئەركىنلەش.
تەۋان	— كۈچ - قۇۋۋەت، قۇدرەت؛ تاقەت، چىدام.
تىراز	— (1) يىپەك جىيەك؛ (2) زىننەت، نەقىش؛ (3) ئۇسلۇپ.
تەسەلسۇل	— زەنجىرسىمان تىزىلماق.
تەير	— (1) قۇش؛ (2) ئۇچۇش.
تاس	— لىگەن، تەڭنە.

ي

ياۋەر	— ياردەمچى، مەدەتكار.
ياۋۇق	— يېقىن.

ج

جازىم	— نىيەت قىلغۇچى، بەل باغلىغۇچى.
جۇلۇس	— (1) ئولتۇرۇش؛ (2) مەجلىس.
جۈز	— باشقا، ئۆزگە، بۆلەك.
جاھ	— مەنسەپ، مەرتىۋە.
جەۋى	— بوشلۇق، كاۋاك.
جانىبەتكەش	— زاپاس ئاتنى يېتىلەپ ماڭغۇچى خىزمەتكار.
جوستۇجوي	— ئاڭتۇرۇش، ئىزلەش.
جىھەت	— (1) تامان، تەرەپ، ياق؛ (2) سەۋەپ، ۋەج.
جەھل	— (1) بىلىمسىزلىك، نادانلىق؛ (2) ئاچچىغلانماق.
جەلا	— ۋەتەننى تاشلاپ كېتىش.

- جەبىيار — 1) قۇدىرەتلىك، ئەزىمەت؛ 2) جەۋر قىلغۇچى.
- جاددە — 1) كاتتا يول، يول؛ 2) قائىدە، نىزام.
- جوش — 1) قايناش؛ 2) غۇلغۇلا، غەۋغا، توپىلاڭ.
- جەۋى - جەۋىق — پادا - پادا، توپ - توپ.
- جەھد — تىرىشىش، ئەستايىدىل ھەركەت قىلىش.
- جانىب — تامان، تەرەپ، جەھەت.
- جەۋشەن — ساۋۇت (ئۇرۇش كىيىمى).
- جىنانىۋەش — جەننەتكە ئوخشاش، باققا ئوخشاش.
- جىيە — توقۇپ ياسالغان تۆمۈر كىيىم (ئۇرۇش كىيىمى).
- جۈنپىش — قىمىرلاش، ھەركەت، قوزغىلىش.
- جىدال — 1) جەڭ؛ 2) نىزا، جاڭجال.
- جەيپ — 1) ياقا؛ 2) يانچۇق.
- جاۋمدان — ئەبەدى، مەڭگۈ، دائىمى.
- جايىز — مۇمكىن، رۇخسەت قىلىنغان، ئورۇنلۇق.
- جەھىم — جەھەننەم، دوزاق.
- جاۋىد — ئەبەدى.
- جىبال — تاغلار.
- جەۋەك — ئارپىنىڭ دېنىغا ئوخشىتىپ ياسالغان ئاياللار بىزىگى.

چ

- چىيرە — غالىپ، ئۈستۈن.
- چەرخى گەردان — ئايلانغۇچى ئاسمان.
- چۇست — تېز، چاققان.
- چابۇك — 1) چاققان، تېز؛ چەۋەنداز؛ 2) ئويناق، شوخ.
- چەرب — چىچەن، ئۇستا.
- خەسم — دۈشمەن؛ مۇقابىل، مۇخالىپ.
- خەيل — گوروھ، توپ.
- خىرام — يۈرمەك، كەتمەك.
- خۇشك — 1) قۇرۇق، قۇرۇقلۇق؛ 2) يەر.
- خامە — قەلەم.
- خاكبوس — 1) تۇپراق قېزىش؛ 2) بويسۇنۇش؛ 3) زىيارەت قىلىش.
- خۇتۇر — ئېسىگە كېلىش، خاتىرىلەش.
- خىرەد — ئەقىل، زېھىن.
- خەزايىن — خەزىنىلەر.

خارىج	—	تاشقىرى.
خۇد	—	(1) ئەلۋەتتە؛ (2) يالغۇز؛ كەبى.
خانەۋادە	—	ئائىلە، ئەۋلات، سۇلالە.
خەراش	—	(1) يۈنۈش، تاراشلاش؛ (2) خىرىلداش.
خەلەل	—	ئۇقسان، كەمچىلىك.
خىسال	—	خىسەتلەر، سۈپەتلەر.
خۇرۇش	—	ۋاقىراش، ھۆكىرەش؛ فەريات، پىغان.
خەدەڭ	—	ئوق، ئوقيانىڭ ئوقى.
خەفتان	—	ھەشەمەتلىك تون.
خۇرشىد	—	قوياش، ئاپتاپ.
خوشا	—	قانداق ياخشى!
خەيرۇل بەشەر	—	ياخشى ئىنسان.
خەۋاس	—	خاسىيەتلەر.
خۇردەمان	—	نازۇك نەرسىلەرنى بىلگۈچى.
خايىق	—	قورقۇنچاق.
خاكسۇد	—	توپىغا مىلەنگەن.
خۇدراي	—	ئۆچەر، قەيسەر؛ باشباشتاق.
خىففەت	—	يەڭگىلەتەكلىك.
خاكستەر	—	كۈل.
خەرۋار	—	بىر ئىشەكلىك يۈك.
خەيرات	—	ياخشىلىقلار؛ خەير - ساخاۋەتلەر.
خىرامەندە	—	ناز بىلەن چىرايلىق يۈرگۈچى.

ل

لىۋا	—	بايراق، تۇغ.
لۇججە	—	توپ، توپلام.
لاجۇۋەرد	—	قېنىق كۆك رەڭلىك تاش.
لەمئە	—	يالقۇن، شولا؛ روشەنلىك، يالتىراقلىق.
لەۋن - لەۋن	—	رەڭمۇ - رەڭ.
دەھر	—	دۇنيا، ئالەم، زامان، دەۋر.
دەرەڭ	—	(1) ئاستا؛ (2) پۇرسەت، ۋاقىت.
دەفە	—	قايتۇرۇش، رەت قىلىش، كەتكۈزۈش.
دەبۇر	—	غەرىپ شامىلى.
دەستىرەس	—	(1) قولى يەتمەك؛ (2) ئىمكانىيەت؛ (3) كۈچ - قۇۋۋەت.

- دەلېر — يۈرەكلىك، دادىل.
 دەۋۋار — دەۋر قىلغۇچى، ئايلانغۇچى.
 دىلپەزىر — يېقىملىق.
 دىلاۋەر — يۈرەكلىك. باتۇر، قەھرىمان، پالۋان.
 دىباچە — (1) كىتاپنىڭ ئالتۇن نەقىشلىق تىتولى؛ (2) مۇقەددىمە.
 دەئۋى — دەۋا قىلىش.
 دەستىگر — ياردەمچى، قوللىغۇچى.
 دانەندە — بىلگۈچى، بىلىمدان.
 دەبقۇر — مەرتە، كەررە.
 داۋۇلغا — تۆمۈردىن ياسالغان باش كىيىم.
 دۇرەخش — (1) يالتىراش، پارلاش؛ (2) چاقماق.
 دەست — (1) قول؛ (2) مەرتە، كەررە.
 دەرىغ — (1) ئەپسۇس، ئەتتەڭ؛ (2) قىزغىنىش.
 دۇشۋار — قىيىن، ئېغىر، مۇشكۈل.
 دەرخورد — لايىق، مۇناسىپ.

،

- رەئىيەت — خەلق، پۇخرا.
 رەفە — (1) كۆتىرىش، يۈكسەلدۈرۈش؛ (2) يوقاتماق.
 رەزم — ئۇرۇش، جەڭ، غەۋغا.
 رەھنەۋەرد — يولاۋچى، ساياھەتچى.
 رەبات — كارۋان، ساراي.
 رىقەت — يۈكسەكلىك، يۇقۇرى مەرتىۋە.
 رەسۇل — ئەلچى، پەيغەمبەر.
 رەھخىرام — يولاۋچى.
 رەھنەماي — يول كۆرسەتكۈچى، يېتەكچى.
 رۇستەپەزىز — غەۋغا، توپىلاڭ.
 رسالەت — ئەلچىلىك، پەيغەمبەرلىك.
 راند — سىر، مەخپى.
 رەمز — ئىمنا، ئىشارەت.
 رەھشۇناس — يول بىلگۈچى.
 رىفق — مۇلايىملىق، يۇمشاقلىق، يېقىملىقلىق.
 راغىب — رىغبەتلەنگەن؛ مايىل.
 رۇبىئى مەسكۇن — يەر - يۈزىنىڭ ئىنسان ياشايدىغان قىسمى.
 رەھلەت — (1) كۆچۈش، ئۇزاق سەپەرگە چىقىش؛ (2) ئۆلۈش.

رۇد	—	ئېرىق، ئۆستەك، دەريا، جىلغا.
رەند	—	(1) چاقماق؛ (2) ئوت ئاتىدىغان قورال.
رەخش	—	يۈگرەك ئات.
رەھنەمۇن	—	يول كۆرسەتكۈچى، يېتەكچى.
رەفتار	—	يۈرۈش.
راكب	—	ئاتلىق، ئات.
رۇخ	—	شەخمەت دانىلىرىدىن بىرىنىڭ نامى.
روفتە	—	سۈپۈرۈلگەن، تازىلانغان.
راجە	—	(1) قايتقۇچى؛ (2) تېگىشلىك.
رەزىن	—	مەھكەم، قەتئى.
رەخشان	—	يالتىراق، پارلاق تاۋلانغۇچى.
روپىنتەن	—	«شاھنامە» قەھرىمانلىرىدىن ئىسغەندىيارنىڭ لەقىمى.
رەتل	—	قەدەھ، پىيالىە.
رايزەن	—	سۆزى ئۆتكۈر؛ ئۆكتەم؛ (2) دانا، ئەقىللىق.
رەۋزە	—	(1) باغ، بوستان؛ (2) جەننەت؛ (3) مۇقەددەس قەۋر.
رەۋزەن	—	تۈڭلۈك، تۆشۈك، دەررە.
رەخنە	—	دەز، يېرىق.
رەبت	—	(1) باغلىنىش. ئالاقە؛ (2) ئىنتىزام.
رەسەد	—	كۈزەتكۈچىلەر.
رەختە —	—	ھىند ئاھاڭى، كۈيى.

ز

زېرىدەست	—	بويسۇنغان، قارام، تەۋە؛ مەغلۇپ.
زۇگال	—	كۆمۈر.
زەرىق	—	(1) زىرەك؛ (2) خۇشچاقچاق.
زەمىر	—	يۈرەك؛ كۆڭۈل، دىل.
زەن	—	خوتۇن.
زەبۇن	—	(1) ئاجىز، بىچارە؛ (2) مەغلۇپ بولغان.
زېبى ئۇزار	—	يۈزىگە پەرداز قىلىش.
زابت	—	ئىدارە قىلغۇچى، باشقۇرغۇچى.
زېھى	—	ياخشى؛ جايدا؛ گۈزەل.
زېۋەر	—	بىزەك، زىننەت.
زىرە	—	(1) زېرەك؛ (2) ھالقا، زىرە.
زۇھۇر	—	كۆرىنىش، پەيدا بولۇش.

- زەلەلەت — ئازماق، ئاداشماق.
زەھرە — ئۆت.
زەمھەرر — قەھرىتان سوغاق.
زەرر — بوياققا ئىشلىتىلدىغان بىرخىل سېرىق ئۆسۈملۈك.
زېرى نىگىن — قول ئاستىدىكى، تەۋە.
زۇرۇف — ئىدىشلار.
زەلىل — خار، تۆۋەن.
زېب — بىزەك، زىننەت؛ گۈزەللىك، ھۆسۈن.
زەبھ — سويۇش، بوغۇزلاش.
زەبىت — ئىگەللەش، ئىشغال قىلىش.
زەبەرچەد — پىستە رەڭلىك قىممەتباھا تاش.

س

- سەرر — تەخت.
سىپاھ — (1) ئەسكەر، قوشۇن؛ (2) ئەمەلدار.
سىپەھر — ئاسمان گۈمبىزى.
سىتېز — (1) خۇسۇمەت؛ دۈشمەنلىك؛ (2) زۇلۇم؛ (3) ئۇرۇش، جاڭجال.
سەمەند — تېز يۈرەر چىرايلىق ئات.
سەندەرۇس — (1) سېرىق رەڭلىك يىلىم؛ (2) سېرىق رەڭ.
سەد — يۈز (رەقەم).
سەئى — تىرىشىش، ئۇرۇنۇش، ھەركەت قىلىش.
سەبىل — (1) ھەدىيە؛ (2) يول.
سەراغاز — باشلاش.
سۇدەند — پايدىلىق.
سەرسەر — سوغاق؛ قاتتىق شامال.
سۇجۇد — سەجدىلەر.
سەرەڭگەندە — (1) خىجالەتتە قالغان؛ (2) كەمسىتىلگەن؛ (3) بويسۇنغان.
سەبات — چىڭ تۇرماق.
سەۋلەجان — توپ ئويناشتا ئىشلىتىلدىغان ئۇچى ئەگرى ئۇزۇن تاياق.
سەرەراز — (1) يۈكسەك، ئۇلۇغۋار؛ (2) خۇرسەن، قۇۋناق.
سەراسەر — باشتىن - ئاياق.
سەزا — (1) جازا؛ (2) سازاۋەر.
سۇخەنۋار — سۆزمەن، بىلىمدان.
سەرخۇش — خۇش كەيپ؛ مەس.
سۇرۇد — ناخشا، مۇزىكا؛ كۈيلەش.

سۇداۋ	—	باش ئاغرىغى.
سەھل	—	ئاسان، قولاي؛ ئەرزىمەس.
سەلاتىن	—	سۇلتانلار، پادىшалار.
سېلاب	—	كەلكۈن، تاشقىن.
سەربەلەند	—	ئاتاقلىق، داڭدار.
سەركەش	—	بوي بەرمەس، ئۆجەر.
ساقىي	—	ساپ، تازا.
سىرىشت	—	يارىتىلىش، تەبىئەت، خولۇق.
سەقەرلات	—	يۇڭدىن توقۇلغان كىيىملىك.
سۇھان	—	ھەرە.
سەھاب	—	بۇلۇت.
سىنان	—	ئۆتكۈر نەيزە.
سەتەرۋەن	—	تۇغماس خوتۇن.
سۈكۈن	—	(1) تىنچىش، توختاش؛ (2) بوغۇم ئايرىش بەلگىسى (ساكىن).
سۇتۇن	—	تۇۋرۇك.
سەۋسەن	—	سەنسەر گۈلى.
سەئب	—	قىيىن، مۇشەققەتلىك.
سابىت	—	(1) تەۋرەنمەس؛ (2) ئىسپاتلانغان.
سۇتۇھ	—	چارچىغان؛ قىيىنلانغان.
سەخا	—	سەخى، قولى ئوچۇق.
سەركوفتە	—	بېشى يەنچىلگەن.
سەربەسەر	—	پۈتۈنلەي، باشتىن - ئاياق.
سۇد	—	(1) سۈت؛ (2) پايدا.
سەركار	—	ئىش باشلىغى، نازارەتچى.
سەرمەد	—	ئەبىدى، داۋاملىق.
سەرىنداز	—	(1) بېشىنى تۆۋەن سالماق؛ (2) چوڭ رومال.
سەبۇھى	—	تاڭ ئىچىملىگى.
سەرسەر	—	ئازغىن شامال، قۇيۇن.
سەگبەست	—	تاختا تاش.
سايرىر	—	(1) باشقا؛ (2) سەير قىلغۇچى.
سۇھەيل	—	يورۇق يۇلتۇز.
سەۋت	—	تاۋۇش.
سەلىم	—	ساغلام.
سەقەر	—	دوزاخ.
سوزەندە	—	كۆيدۈرگۈچى.
سەھەت	—	سالامەتلىك.

- سەقىم
— سۇئۇبەت
— ساكىن
— سەرنەۋىشت
— سۇدە
— سەرزەنش
— سۇدۇر
— سۇرۇك
- (1 كېسەل؛ 2) ساختا.
— قىيىنلىق.
— بوغۇم ئايرىش بەلگىسى.
— تەغدېر، يازمىش.
— يەنجىلگەن.
— (1) كايىش، تەنبە بېرىش؛ (2) ھاقارەت.
— چىقماق،
— توپ، گۇرۇھ.

ش

- شاكىر
— شۇرۇد
— شىتاب
— شۇكۇھ
— شەھرىيار
— شىگەرى
— شورۇشەر
— شەق
— شۇگۇن
— شەپپال
— شۇققە
— شېۋە
— شەرار
— شىگافى
— شىكىب
— شەترەنج
— شايئە
— شامىل
— شەھۋار
— شايىستە
— شەفئە
— شەجەر
- شۇكرى قىلغۇچى.
— كىرىشش.
— ئالدىراش؛ سۈرئەت.
— ئەزىمەت؛ ئۇلۇغ.
— بۈيۈك پادىشا.
— (1) ئاجايىپ؛ (2) كۈچلۈك.
— غەۋغا.
— يېرىش، يىرتىش، سۇندۇرۇش.
— ياخشى پال.
— قەھرىمان.
— بايراقنىڭ بېشىغا باغلىنىدىغان پارچە لاتا.
— ئادەت.
— ئۇچقۇن، يالقۇن.
— يېرىق، تۆشۈك.
— سەۋىر.
— شاخمات.
— تارقالغان، يېيىلغان.
— ئوربۇلغان.
— يىرىك ۋە ئالى سورتلۇق.
— مۇۋاپىق، لايىق، مۇناسىپ.
— ۋاستىچى، ھىمايىچى.
— دەرەخت.

ف

- فەرسۇدە (1) توزىغان، كونىرىغان؛ (2) ھېرىپ - چارچاش.
 — فۇزۇن ئارتۇق، زىيادە، كۆپ.
 — فەتھ ئېچىش، ئىگەللەش.
 — فەرخۇندە قۇتلۇق، سائادەتلىك،
 — فەرمانپەزىر پەرماننى بېجىرگۈچى.
 — فەرران راۋان، تېز.
 — فەرزانە ئاقىل، دانا.
 — فىتىن پىتىنىلەر، غەۋغلار.
 — فائىل ئىشلىگۈچى، بېجىرگۈچى.
 — فەرراغ تىنچلىق، خاتىرجەملىك.
 — فۇتۇھ ئېچىلىش.
 — فەررۇخ گۈزەل، قۇتلۇق.
 — فەر شان - شۆھرەت؛ سۆلەت.
 — فەررەست بىرەر نەرسە ئۇرۇلغاندا ياكى ئېتىلغاندا چىققان ئاۋاز.
 — فەرد يالغۇز، يەككە، ئاجىزلىغان،
 — فىگار يارا، جاراھەت.
 — فۇتۇن پەنلەر، ھۈنەرلەر.
 — فەتىلە پىلتە.
 — فىرار قېچىش.
 — فۇروزەندە يورۇتقۇچى، پارلىغۇچى.
 — فۇتۇر (1) خاراۋىلىق؛ (2) زەئىپلىك.

ق

- قەرن يېقىن، يانداش،
 — قىير قارا مۇم؛ تۇن قاراڭغۇلۇق.
 — قايمىمەقام ئورۇنباسار.
 — قەھھار قەھر، غەزەپ.
 — قەزايا خەۋەر، مەلۇمات.
 — قامۇق ھەممە، بارچە.
 — قىلاۋ يالقۇن.
 — قىيام تىك تۇرۇش.
 — قاقۇم ئاق، يۇمشاق يۇڭلۇق تېرىلىك ھايۋان.

- قەۋس — ياي، كامان.
قەيد — باغلانغان؛ كىشەن.
قەلىل — ئاز، كەم.
قەۋمي — كۈچلۈك، قۇۋۋەتلىك.
ئۇلاۋۇز — (1) يېتەكچى، يول باشلىغۇچى؛ (2) جاسۇس.
قاسىر — قىسقىلىق، قىسقارتىش.

ك

- كىنخاھ — ئاداۋەت قىلغۇچى.
كەۋن — بارلىق.
كوھە — قەدىمقى ئۇرۇش قۇراللىرىدىن بىرى.
كۇشاد — ئوچۇق، ئېچىلغان.
كىن — ئۆچلۈك، دۈشمەنلىك.
كېد — ھىند پادىشاھىنىڭ نامى.
كاشانە — خانە، تۇرار ئۆي.
كام — تاڭلاي، ئېغىز.
كىشۋەر — مەملىكەت، ۋىلايەت.
كۈللىي — ھەممە، پۈتۈن.
كىنەسەنج — ئۆچ ساقلىغۇچى.
كامران — (1) مەقسىدىگە ئېرىشكەن؛ (2) ھۆكۈمرانلىق قىلغۇچى.
كامكارانە — شاھانە، ھۆكۈمرانلارچە.
كامياب — بەختىيار.
كۈند — ئۆتمەس، ئۆتمەيدىغان.
كوس — چوڭ ناغرا.
كەجرەۋ — مەككەر، ھىلىگەر.
كوھ - كوھ — تاغمۇ - تاغلار.
كېچىم — ئوق ئۆتمەس يوپۇق.
كوشش — ھەركەت، تىرىشىش.
كىياسەت — زىرەكلىك، پاراسەت.
كەشەنى — تاشپاقا.
كەنار — قىرغاق، چەت.
كاربەند — ئەمەل قىلغۇچى، بويسۇنغۇچى.
كوھسار — تاغلىق.
كاش — كاشكى.
كىتىق — يەلكە.

—	ئىككى دۇنيا.	كەۋنەين
—	كۈننىڭ تۇتۇلۇشى.	كۈسۈف
—	ھەسەل ھەرىسى.	كەلىز

گ

—	چاڭ - تۇزان، غۇبار.	گەرد
—	قەدەم.	ئام
—	سىغىمچانلىق.	گۈنچايش
—	(1) ئۆتكۈچى؛ (2) يول.	گۈزال
—	ئىلاج، چارە.	گۈزىر
—	تەنبە؛ جازا.	گوشمال
—	گەپ - سۆز	گوفتۇگۈي
—	ئاسمان.	گەردۈن
—	تېز يۈرەر.	گەرم پوي
—	زىيان، زەرەر.	گەزەند
—	باش قېتىش، پەرىشانلىق.	گېچ
—	سۆز - گەپ.	گۇفت
—	ئايلاڭما، دائىرە.	گىرد
—	تۈگۈن.	گىرىپ
—	يىغلىغۇچى، يىغلاپ تۇرغان.	گىريان
—	سۆز.	گۇفتار
—	قۇلاق.	گوش
—	خىلۋەت، چەت جاي.	گوشە
—	تاللانغان.	گۈزىن
—	دۇنيانىڭ يۈلەنچۈگى؛ پادىشا.	گىتىپاناھ
—	گۈزى (ئۇرۇش قورالى).	گۈزىر
—	ئېرىگۈچى، كۆيگۈچى.	گۈداز
—	ئۆتكۈزگۈچى؛ ھىكايە قىلغۇچى.	گۈزارەندە

ۋ

—	يۈز بەرمەك، پەيدا بولماق.	ۋۇقۇد
—	ئەۋلىيالىق.	ۋەلايەت
—	ئىرىشمەك.	ۋۇسۇل

ۋىقار	—	تەرىپلەش، ماقىتاش.
ۋەسە	—	كەڭ، يېپىلغان.
ۋىرد	—	دائىمى ۋەزىپە.
ۋەرزىش	—	مەشق، ئادەت.
ۋەسەت	—	ئورتا
ۋۇقۇف	—	خەۋەردارلىق.
ۋايە	—	ئۆلۈش، نەسىۋە.
ۋەرتە	—	گىرداپ.
ۋەرد	—	ئەتىراپ.
ۋۇرۇد	—	كەلمەك.

م

مۇسەخخەر	—	بويسۇندۇرۇلغان.
مەخزەن	—	خەزىنە.
مەئمۇر	—	بىرەر ئىشقا بۇيرۇلغان كىشى.
مەۋاجىب	—	بەلگىلەنگەن.
مۇسەللىم	—	تەسلىم بولماق، تەن بەرمەك.
مۇنتەھى	—	تاماملىغۇچى
مۇتەئە	—	ئىتائەت قىلغۇچى، بويسۇنغۇچى.
مەئبەر	—	ئۆتۈپ كېتىدىغان جاي.
مەسىنەدە ئىشىن	—	تەختتە ئولتۇرغۇچى.
مەرزۇ بوم	—	مەملىكەت، تېرىتورىيە.
مەمالىك	—	مەملىكەتلەر.
مەساھەت	—	يەر ئۆلچەش.
مەسەلىك	—	مەسلىكلەر، يوللار.
مەسساھ	—	يەر ئۆلچىگۈچى.
مەنازىل	—	مەنزىلەر.
مىل	—	قەۋىرگە سانجىپ قويۇلغان ياغاچ؛ كىچىك قۇببە.
مەئمۇرە	—	(1) ئاۋاتلىق؛ (2) دۇنيا.
مەئافى	—	كەچۈرۈلىدىغان.
مۇلتەمەس	—	ئىلتىماس
مەنكۇب	—	بەختسىز
مەتلۇب	—	ئارزۇ قىلىنغان نەرسە.
مۆلكۇ جاھ	—	دۆلەت مەرتىۋىسى.
مەھابەت	—	(1) سۆلەت؛ (2) قورقۇنۇچلۇق كۆرىنىش.

—	ئادىل خۇجى.	مۇستەمە
—	مۇساپىرلىق.	مۇسافىرەت
—	تەكىتلىگەن.	مۇئەككەد
—	يۇمۇلاق.	مۇدەۋۋەر
—	خوش خەۋەر.	مۇجدە
—	قۇش.	مۇرغ
—	جەڭ مەيدانى.	مەساقى
—	ھەيدەلگەن، قوغلانغان.	مەردۇد
—	(1) تەقدىرى ئەزەل؛ (2) ئىمكانىيىتى بولغان.	مەقدۇر
—	ئۆلۈم، ئەجەل.	مەرگ
—	دوستلۇق.	مەۋەددەت
—	سەۋەپچى.	مۇجىب
—	ئاڭلانغان.	مەسمۇد
—	مەنى قىلىنغان.	مەمنۇد
—	(1) ئۆزۈرلۈك؛ (2) ئەپۇ قىلىنغان.	مەئزۇر
—	مەرتىۋىلەر، دەرىجىلەر.	مەراتىب
—	پايدىلانغۇچى.	مۇنتەفەئە
—	مۆھەلت، پۇرسەت.	مەھل
—	ھىساپچى	مۇھاسب
—	ئىگەللەنگەن، قولغا ئېلىنغان.	مەزبۇت
—	تەييار، تەييارلانغان.	مۇھەييا
—	ئۇلاق	مەركەب
—	ئوتلاق.	مەرغزار
—	تۇتاش، ئۆزلۈكسىز.	مۇتتەسىل
—	(1) تاجلىق؛ (2) يالسىرىغان.	مۇكەللەل
—	ئىش ھەققى.	مۇزد
—	يەكمۇ - يەك جەڭگە چۈشكۈچى پالۋان.	مۇبارىز
—	(1) مەنى قىلغۇچى؛ (2) توسقۇنلۇق.	مانئە
—	(1) پانا جاي؛ (2) قېچىش.	مەفەر
—	خالى، ئازات، پاك.	مۇبەررا
—	تىنىچ جاي.	مەئمەن
—	كۈتكۈچى.	مۇنتەزىر
—	(1) تەختىراۋان؛ (2) تاۋۇت.	مەھافە
—	يېقىملىق، سۆيۈملۈك.	مەرغۇب
—	ئوخشاش، ئوخشىمىغان.	مۇشابھە
—	ھەر خىل، تۈرلۈك - تۈمەن.	مۇختەلىق

مانەند	—	ئوخشاش.
مەۋائىد	—	ۋەدىلەر
مەئال	—	مال، دۇنيا، بايلىق.
مىفتاھ	—	ئاچقۇچ.
مۇھەققەر	—	(1) ھاقارەتلەنگەن؛ (2) ئەرزىمەس.
مۇزائىف	—	ئىككى ھەسسە كۆپەيتىلگەن.
مۇرەففەھ	—	راھەتلەنگەن، تىنىچ.
موشىگافى	—	قىلىنى قىرىققا يارغۇچى.
مەرزبان	—	پادىشا، ھۆكۈمران، ھاكىم.
مۇئەييەد	—	تەكىتلەنگەن.
مۇرۇر	—	ئۆتۈش، يۈرۈش.
مۇئەمەد	—	ئىشەنچلىك.
مەقاسىد	—	مەقسەتلەر، نىيەتلەر.
مەكاتىب	—	مەكتەپلەر.
مۇقتەزىي	—	زەرۇرىيەت، تەقەززا.
مۇنقەزىي	—	تاماملانغان.
مۇرەتتەب	—	تەرتىپلەنگەن. تۈزۈلگەن.
مۇنافىي	—	قارىمۇ - قارشى، زىت.
مۇلاقات	—	ئۇچرىشىش، كۆرسىتىش.
مەنقىل	—	سەندەل.
مەخمۇر	—	مەست.
مەھرۇر	—	ھارارەتلىك؛ قىزىپ قالغان.
مۇئەكىنى	—	تەركى دۇنيا.
مەشام	—	بۇرۇن، دىماغ.
مەنسۇبە	—	قۇرۇلغان، بەرپا قىلىنغان.
مۇئەتتەر	—	خۇشبوي، ھىدلىق.
مۇختەخىر	—	پەخىرلەنگۈچى، ماختانغۇچى.
مۇجاۋىر	—	دائىم ئۆز جايىدا ياشىغۇچى.
مۇفلىس	—	كەمبەغەل، بىچارە.
مەزەللەت	—	خورلۇق، خارلىق.
مۇساھىب	—	ھەمسۆھبەت، ئۆلپەت.
مەقەر	—	مەنزىل، قارارگاھ.
مەھەك	—	ئالتۇن - كۆمۈشنىڭ جىڭ - جالىغىنى ئايرىدىغان تاش.
مەجبۇل	—	تۇغما، تەبىئىي.
مۇئئاد	—	ئادەتلەنگەن، ئۆگەنگەن.
مەلۇل	—	غەمكىن، خاپا.

مەۋىدە.	—	مەۋىدە.
ئىستىقبالىق، بەختلىك.	—	مۇقبىل
توختىتىپ قويۇلغان.	—	مەۋقۇن
گور	—	مەدەن
(1) ۋەدىلىشىش؛ (2) مۇددەت.	—	مىئاد
سۈپەتلىنەن، ماقتالغان.	—	مۇتەسەبىق
ئادەملەر، كىشىلەر.	—	مەردۇم
قۇشنىڭ تۇمشۇقى.	—	مىنقار
گۇناھكار، ئەيىپدار.	—	مۇجرىم
پەملەنگەن، چۈمىلەنگەن مەنا.	—	مەفھۇم
تاللانغان.	—	مۇمتاز
شات، خۇرسەن.	—	مۇبەھج
ھەددىدىن تاشقىرى.	—	مۇفرىت
پەردىلەنگەن؛ مەخپى.	—	مەستۇر
يانمۇ - يان تۇرغان.	—	مۇقارىن
مەركەزدىن قاچقان، چەتلىشكەن.	—	مۇنرەۋى
كۆمۈلگەن؛ كۆمۈكلۈك.	—	مەدقۇن

ن

پايدا، مەنپەئەت.	—	نەفە
بىلىمدان، دانىشمەن.	—	نوكتە سەنج
(1) يېڭى ئېچىلغان (گۈل)؛ (2) ياش يىگىت.	—	نەۋخاستە
ئۇرۇش، جەڭ.	—	نەبەرد
سۆيۈنۈش، شاتلىنىش.	—	نشات
تەسەخ.	—	نەھەك
پەيغەمبەرلىك، ئەلچىلىك.	—	نۇبۇۋەت
تۈز، جىنس.	—	نەۋۇ
ياش يىگىت.	—	نەۋجۇۋان
چۈشمەك، قونماق.	—	نۇزۇل
ناىلاچ.	—	ناگۇزىر
يېڭى كېلىن.	—	نەۋئەرۇس
ئەقلى تولۇق.	—	نوكتەدان
كۆرىنەرلىك.	—	نەمۇدار
ئىگىلىگەن، دۈم كۆمۈرۈلگەن؛ تۆۋەن.	—	نىگۇن
ئورۇنبا سارلىق.	—	نەيابەت

نەرمەروي	—	يۇمشاق تەبىئەتلىك.
نافىئە	—	پايدىلىق.
نۇخۇست	—	ئالدىن، بىرىنچى قېتىم.
نەسىم	—	يېقىملىق شامال.
نۇھۇفەت	—	مەخپىي سىر؛ يوشۇرۇنغان.
نۇسرەت	—	مەدەت؛ غەلىبە.
نەۋىد	—	خوش خەۋەر.
نەفىر	—	نەپرەتلىك نىگۇچى.
نەۋەرد	—	ئۆتكۈچى، يۈرگۈچى، كەزگۈچى.
نەئىل	—	تاقا.
نەجم	—	يۇلتۇز.
نىياز	—	يالۋۇرۇش، ئۆتىنىش، ئۈمىت.
نيسار	—	خاراكتىر، خىسلەت.
نيسار	—	چىچىش، چاچقۇ.
نىھاد	—	خاراكتىر، خىسلەت.
نۇھۇسەت	—	شۇملۇق، بەختسىزلىك.
ناشۇگۇفت	—	ئېچىلمىغان.
نافىز	—	نوپۇزلۇق. تەسىرلىك.
ناۋەكەنداز	—	ئوق ئاتقۇچى، مەرگەن.
نەدىم	—	مەھرەم؛ ھەمسۆھبەت.
ناكەستە	—	بېخىل؛ ئىچى قارا.
نەقبە	—	لەخمە.
نەشەست	—	ئۆلتۈرۈش.
ناياب	—	تېپىلماس.
نەقب	—	ئورا.
نۇفۇر	—	قېچىش، تارقىلىش.
نەھىب	—	تالان - تاراج، باسقۇن.

ھ

ھەمۇل	—	سەۋر، چىدام.
ھامىل	—	بىرەر نەرسىنى كۆتىرىپ تۇرغۇچى.
ھىجاب	—	پەردە، توساق.
ھەراس	—	قورقۇش.
ھەكەم	—	سالامەت، ھۆكۈم قىلغۇچى.
ھۇۋەيدا	—	ئاشكارە، ئايان.

—	ھۇشييارلىق، ئېھتىياتكارلىق.	ھەزم
—	ساقلاش.	ھىفز
—	نېپىز ۋە نازۇك توقۇلما مال.	ھەرىر
—	رازۋېتىچىك.	ھىراۋۇل
—	ئارسلان، شىر.	ھىزەبىر
—	ھىسلار، سەزگۈلەر.	ھەۋاس
—	ئۇرۇش، جەڭ.	ھەيچا
—	ئۇرۇش، جەڭ.	ھەرب
—	يەلكە ۋە قەلتۇقتىن باغلىنىدىغان تاسىما.	ھەمايىل
—	شەكىل، سۈرەت، كۆرىنىش.	ھەيئەت
—	ئېلىشقۇچى.	ھەماۋەرد
—	سەرداش.	ھەمراز
—	(1) چاڭ - تۇزان؛ (2) بىھۇدە.	ھەبا
—	(1) ئۆز ئەھۋالىنى بىلدۈرۈش؛ (2) كۈن كەچۈرۈش دەرىجىسى.	ھەسب
—	دەرۋازىۋەن، قاراۋۇل.	ھاجىب
—	يىپەك رەخت توقۇغۇچى.	ھۈللەبانى
—	قەرغان، قەلئە.	ھىسار
—	كۆيۈش.	ھەرق
—	ئىسسىق، ھارارەتلىك.	ھار
—	قورقاق.	ھەراسان
—	تەرتىپ، قائىدە، يوسۇن.	ھەنچار
—	كىرمەك، ئورناشماق.	ھۇلۇل
—	تۈپ - تۈز.	ھەمۋار
—	نەپىس يىپەك توقۇلما.	ھۈللە
—	قاينغۇلۇق. غەمكىن.	ھەزىن
—	توغرا يول كۆرسەتكۈچى؛ يېتەكچى.	ھادى
—	توغرا يولغا كىرمەك.	ھىدايەت
—	شىر.	ھىزەبىر

ئى

—	قىسقىلىق، قىسقارتىش.	ئىجىمال
—	پارلاش، يالتىراش.	ئىشراق
—	باشقا ياققا يۆنەلگۈچى ياكى يۆنەلدۈرگۈچى.	ئىانتاب
—	يېڭىلىق يارىتىش.	ئىھداس
—	يالقۇنلىنىش.	ئىشتىھال

ئىنقىلاپ	—	ھەددىدىن ئېشىش.
ئىنقىلاپ	—	ئاخىرى، نىھايەت.
ئىنقىلاپ	—	مېھرىۋانچىلىق، ياردەم، ئىلتىپات.
ئىجتىناپ	—	ئۇزاقلاشماق، چېكىنىمەك.
ئىتىدا	—	باشلاش.
ئىقتىزا	—	تەقەززالىق، تەلەپ، ئىستەك.
ئىنقىئال	—	خىجالەت، بولماق، ئۇيالىماق.
ئىتتىھاد	—	بىرلىشىش.
ئىشتىباھ	—	شۈبھە، گۇمان، شەك.
ئىيسار	—	بېغىشلانماق، تەقدىم قىلىش.
ئىمتىئاد	—	تارتىنىش، ئۇنىماسلىق.
ئىكتىفا	—	كۇپايىلىنىش.
ئىستىئاد	—	ئاڭلىماق.
ئىتاب	—	غەزەپ.
ئىرسال	—	ئەۋەتتىش، يەتكۈزۈش.
ئىستىراج	—	ئارىلاشماق.
ئىئاد	—	ئۆجەرلىك، بويۇن تولغاش.
ئىنقىسات	—	شادلىق، خۇرسەنلىك.
ئىمىداد	—	مەدەت، ياردەم.
ئىئزاز	—	ئىززەت، ھۆرمەت، قەدىرلەش.
ئىنتىقال	—	كۆچمەك.
ئىبا	—	تارتىنىش.
ئىنتىساب	—	نەسىبەت، تىگىشلىك.
ئىنقىياد	—	بويىسۇنۇش.
ئىنقىشا	—	ئاشكارە قىلىش.
ئىنھىزام	—	ھەزىم بولۇش.
ئىپتىدال	—	مۆتىدىل، ئوتتۇرا دەرىجە.
ئىلتىھاب	—	ئوت ئېلىش، لاۋۇلداش.
ئىپتىزار	—	ئۆزۈر سوراش.
ئىزتىرار	—	زەرۋرىيەت، چارسىزلىق.

دېۋان ھىكمت

ئەخمەت يەسەۋى

(بېشى ئومۇمى 14 - ساندا)

نەشرگە تەييارلىغۇچى: نىجات مۇخلىس

نەشر تەييارلىغۇچىدىن:

مەن بۇ ئەسەرنى قولۇمدا ساقلىنىۋاتقان ھىجرى 1299 - يىلى (مىلادى 1879 - يىلى) تۈركىيەنىڭ «ئوسمانىيە» مەتبەئەسىدە چاپى قىلىنغان نۇسخىسىغا ئاساسەن نەشرگە تەييارلىدىم.

چىقسام تاغلار باشىغە چىھلەن بولسام بولغايىمۇ،
نۇشراۋان ئادىلدەك سۇلتان بولسام بولغايىمۇ.
ئاغ بۇلۇتلار ئاغدۇرسام، سانسىز يامغۇر ياغدۇرسام،
سىر دەرەختلەر ئۇندۇرۇپ بوستان قىلسام بولغايىمۇ.
بۇلۇتلارغە ئۇچلانسام، شۇنقار لاچىن قۇشلاقسام،
سانسىز جانۋار قۇشانىپ سەييا بولسام بولغايىمۇ.
تەۋرات ئىلىمىن ئوقۇسام، تۆرى سىناغا چىقسام،
ھەق بىلەن زار ئېيتىشىپ مۇسا بولسام بولغايىمۇ.
زەبور ئىلىمىن ئوقۇسام ئەھمەد شارابىن ئىچسەم،
موللارغە قوشۇلۇپ تائەت قىلسام بولغايىمۇ.
تۇرغايىلارغە قوشۇلسام، توقسان مىڭ يادىن ئاشسام،
بۇلۇللارغە قوشۇلۇپ جەۋلان قىلسام بولغايىمۇ.
ئاللا دىسەڭ سەن ياغان، لەببەيك ئىبەرگەي سۇبھان،
قۇللارىگە يا رەھمان رەھىم قىلساڭ بولغايىمۇ.

x

x

بۇرادەرلەر مېنى سورىساڭ مەن ئۆز ھالىمغا يىغلارمەن،
تامۇغ ئىچرە كۆيەرمەن دەپ ئەزىز جانىمىگە يىغلارمەن.
بۇ جاننىڭ بارىدا زىنھار ئۈمىد ئۆز خەۋى غەفلەتتىن،
كېتەر بىر كۈن ئەزىز جانىم بۇ مېھمانىگە يىغلارمەن.
فەساد - فىسقى ئىلە يۈردۈم خۇدانىڭ قوللۇغىن قىلماي،
نەچۈك ئەيلەي بۇرادەرلەر بۇ ئەفئالىگە يىغلارمەن.
ئۆتەر دۇنيا ئۈچۈن مەن ھەم بەش - ئالتى گۇفتىگۇ ئەتتىم،
ئۆزەم كەتسەم بۇ دۇنيادىن بۇ گۇفتارىگە يىغلارمەن.

x

x

رەۋزە تۇتىماس، زەكات بەرمەس ھەم ئۇياتىپ،
ھەقتە ئالا قەدرىنى قاچان بىلۇر.

مۇتتەقى كۈللى مۇتتەقى ئەيدى رەسۇل،
قۇلخۇجە ئەھمەد بۇ ھەدىسىنى قىلغىل قەبۇل،
مەسنۇنە خەلقى قەبۇل قىلماي بولدى مەلۇل،
جاھىل خەلق پىر قەدرىنى قاچان بىلۇر.

x

x

سۇبھان ئەزىم بەندەسىغە لۇتقى ئەيلەسە،
ئىچى يارۇپ، تاشى كۆيۈپ بەريان بولۇر.
پىر ئىتەكەن تۇتۇپ ئاشىق يولغە كىرسە،
ھەقنى ئىزلەپ ئىككى كۆزى گەريان بولۇر.
جاندىن كەچمەي ئىشىق سىرىدىن بىلسە
بولماس،

مالدىن كەچمەي مەنەئىلىكىنى قويسا بولماس،
سەۋمى بولماي يالغۇز ئۆزىدىن سۆيسە بولماس،
ئانداغ ئاشىق ئېل كۆزىدىن پىنھان بولۇر.

جاننىڭ قىيناپ، زوقۇم چايناپ ئاشىق بولغىل،
ياشنىڭ تۆكۈپ، كۆزۈڭ سۇلاپ سادىق بولغىل،

ئۇشۇ سىرنى بىلىمگەن جاھىل كىشى،
دەرۋىشلارنى قەدرىنى قاچان بىلۇر.
تىل ئۇچىدا ئۈمىت مەن دەپ دەئۋا قىلۇر،
مۇستافانى قەدرىنى قاچان بىلۇر.

تەرىقەتنى لەززەتتىن تاتقان كىشى،
دۇنياسىنى دىن يولىدە ساتقان كىشى،
كېچە - كۈندۈز كۆزدە ياشى ئاققان كىشى،
بۇ دۇنيانى قەدرىنى قاچان بىلۇر.

كېچە - كۈندۈز تائەت قىلسە ئۇشول ئاشىق،
بۇ دۇنيادە گۇناھىدىن بولۇر فارىغ،
دەرۋىشلارنى غەيبەت قىلغان ئول مۇنافىق،
مەئرىفەتنى قەدرىنى قاچان بىلۇر.

دۇنيا مالىن يىغىپ يولدىن يۇتتۇرگەنلەر،
ئىسىز ئۆمرىدىن كۇفر ئىچىدە كەچۈرگەنلەر،
قىلاۋۇزسىز باياپاندە يۈرۈگەنلەر،
مۇھەببەتنى قەدرىنى قاچان بىلۇر.

كۆپ كىشىلەر دەئۋا قىلۇر نەفس كۈزەتتىپ،
يەپ - ئىچىپ ھايۋان كەبى تۈنلەر ياتتىپ،

تاشدىن قاتىغ تاشنى سورغان بىخەبەرلەر،
ئۇقىبى ئىشىن ئارقە تاشلاپ دۇنيا ئىزلەر،
ئايەت، ھەدىس بايان قىلسام قاتىغ سۆزلەر،
زاھىر ئادەم باتىنلارنى شەيتان بولۇر.

زىكرىن ئەيىغل قانلار ئاقسۇن كۆزلەرىڭدىن،
ھىكمەت ئەيىغل دۈرلەر تامسۇن سۆزلەرىڭدىن،
گۈللەر ئۇنسۇن ھەربىر باسقان ئىزلارىڭدىن،
گۈلگە باقساڭ گۈل ئاچىلىپ بوستان بولۇر.

سەھەرلەردە ئەرتە تۇرۇپ قانلار يۇتغىل،
پىرى مۇغان ئىتەكنى مەھكەم تۇتغىل،
ھەققە ئاشىق بولغان بولساڭ جاندىن ئۆتكىل،
جاندىن كەچكەن چىن ئاشىقلار ئەريان بولۇر.

بۇ دۇنيادە فېقىرلىقنى ئادەت قىلغان،
خارلىغ تارتىپ مۇشەققەتنى راھەت بىلگەن،
قۇل خۇجەئەھىدە ياخشىلارغا خىزمەت قىلغان،
قىيامەت كۈن ئانداغ كىشى سۇلتان بولۇر.

ئاندىن كېيىن دەرگاھىغە لايىق بولغىل،
جانىڭ بەرسەڭ رەھىم ئەيلەسە جانان بولۇر.

ئىشقى يولىدە كېچە - كۈندۈز يىغلاغانلار،
جاندىن كېچىپ بېلىن مەھكەم باغلاغانلار،
خىزمەت قىلىپ ھەق سىرىنى ئاڭلاغانلار،
تۈن ئۇيقۇنى ھارام قىلىپ نالان بولۇر.

ۋادەرىخا ئىشقى يولىدا جانىم بەرمەي،
غەۋۋاس بولۇپ دەريا ئىچىرگە ۋەھەر تەرمەي،
ھەقدىن ئۆزىگە غەفلەتلەرنى يىراق سالىي،
تاڭلا بارسا نادامەتلەر چەندەن بولۇر.

ئاشىق بولساڭ بايەزىددەك ئۆزۈڭ ساتقىل،
ۋەلا بىللاھ دۇنيا ھارام تاشلاپ ئاتقىل،
قانلار تۆكۈپ كۆزلەرىڭدىن تۈنلەر قاتقىل،
بىر تەزەدە شەيتان مۈلكى ھەيران بولۇر.

تاڭ ئاتقۇنچە زىكرىن ئەيتىغىل جانىڭ بىرلە،
تاغۇ چۆلىنى بوستان قىلغىل قانىڭ بىرلە،
تاشدىن قاتىغ تاشغە ياتقىل يانىڭ بىرلە،
يولدىن ئازغان يۈزىڭ غافل مەردان بولۇر.

X X

ئون سەككىز مىڭ ئالەمدە ھەيران بولغان ئاشىقلار،
تاپماي مەشۇق سۇراغىن سەرسان بولغان ئاشىقلار.
ھەردەم باشى ئۆرگۈلۈپ، كۆزى ھەققە تەلىمۈرۈپ،
ھۇ - ھۇ دىيۇ چۆرگۈلۈپ گىريان بولغان ئاشىقلار.
كۆيۈپ يانىپ كۈل بولغان، ئىشقىدە بۇلبۇل بولغان،
كىينى كۆرسە قۇل بولغان، مەردان بولغان ئاشىقلار.
يول ئۈستىدە خاك بولغان، سىنەلەرى چاك بولغان،
زىكرى ئەيتىپ پاك بولغان، نالان بولغان ئاشىقلار.
ھىممەت قۇرىن باغلاغان، يۈرەك باغرىن داغلاغان،
فەرياد ئۇرۇپ يىغلاغان، گىريان بولغان ئاشىقلار.
گاھى يۈزى سارغارىپ، گاھى يولىدە غېرىپ،
تەسبىھلارنى يا ھەبىب، جەۋلان بولغان ئاشىقلار.

ئەھمەد سەن ھەم ئاشىق بول، سىدىڭ بىرلە سادىق بول،
دەرگاھىغە لايىق بول، جانان بولغان ئاشىقلار.

× ×

ئول ئارقىلار كىمگە تۇرۇر بىلىگىل ئانى،
تەۋبە قىلغان ئاشىقلارغە ئىچۈرۈر ئانى،
تەۋبەسىزلار ئول ئارقىدىن ئىچمەس سۈنى،
ئاڭا ئىچۈرۈر زەھەر زوقۇم شەربەتى بار.

قىيامەتنى بىر كۈنى ئەللىك مىڭ يىلچە بولۇر،
بۇ دۇنيانى سانىچە بىل نەچچە يىل بولۇر،
قىيامەت كۈن يەتمەش يىل ئوتتە قالۇر،
تەۋبە قىلغان قۇللار كۆيمەس مۇھەبتى بار.

ھەركىم ھەقنى قۇلى بولسە ھەققە يانسۇن،
ھەققە يانماس ئۆزىن دىگەن نارى بارسۇن،
قۇل خۇجە ئەھمەد نىچۈك مۇندەئورۇن تاپسۇن،
كېچە - كۈندۈز قورقە تۇرۇر ھەيىبەتى بار.

× ×

مۇھەببەتنى شارابىدىن ئىچۈرمىسە،
جانۇ دىلىم ھەسرەت بىلەن كەتەر دوستلار،
ئاللا يادىن ۋەرد ئەيلەمەي ئۆلۈپ كەتسەم،
ئىسىز ئۆمرۈم ئارمان بىرلە ئۆتەر دوستلار.

ئاللا دىگەن چىن ئاشىقلار بۇراق مىندى،
مەئشۇقىدىن مەنەت يەتسە بويۇن سۇندى،
تەرىققەتنى بازارىندە جەۋلان قىلدى،
ھەققەتنى دەرياسىدىن ئۆتەر دوستلار.

ھەققەتنى دەرياسىدىن ئالغان كىشى،
ئۆزى مۇڭلۇغ، كۆڭلى سۇنۇق، كۆزدە ياشى،
خارلىق، زارلىق، مۇشەققەتدۇر دايم ئىشى،
دىدارىنى تەلەپ قىلىپ تاپار دوستلار.

تۆبە قىلىپ ھەققە يانغان ئاشىقلارغە،
بېھىشت ئىچرە تۆرت ئارقىدە شەربەتى بار.
تۆبە قىلماي ھەققە يانماغان غافىللارغە،
تار لەھەددە قاتىغ ئازاپ ھەسرەتى بار.

ئۇچماغ مۈلكىن ئۇققان قۇللار تۆبە قىلسۇن،
تۆبە قىلىپ ھەزرەتتە ياقۇق بولسۇن،
ھۆر قەسۇر، غۇلمان ۋالدىن خادەم بولسۇن،
ئالۋان - ئالۋان كىيەر تەشرىق خىلىتەتى بار.

تۆبە قىلغان ئاشىقلارغە غەفۇر ئېرۇر،
تۈنى - كۈنى تۇرسا قايسىم كۆڭلى يارۇر،
قاچان ئۆلۈپ گۆرگە كىرسە گۈرى كېتىرۇر،
ئۇغان ئەزىم رەھىم رەھىمان رەھمەتى بار.

تەۋبەسىزلار بۇ دۇنيادىن كەچمەس بولۇر،
ئۆلۈپ بارسا گۆر ئازابىن كۆرمەس بىلۇر،
قىيامەت كۈن تاڭ ئىرسات ئاتماس بىلۇر،
ھەيھات - ھەيھات نەۋھە فەرياد كۈنلەرى بار.

ناماز، رەۋزە، تەۋبە ئۆزرە بارغانلارغە،
ھەق يولىغە كىرىپ قەدەم قويغانلارغە،
ئۇشۇ تەۋبە بىرلە ئاندى بارغانلارغە،
يارلىقامش قۇللار بىرلەن سۆھبەتى بار.

ناماز بىرلە رەۋزەلار ئوتىن ئالار،
ئالەم خەلقى سۆيۈنۈپ ئانى ھەقدىن تىلەر،
قىيامەت كۈن كۆرۈپ ئانى ئۇلار تىلەر،
نە قۇل ئەرمىش، بۇ سائادەت نۇسرەتى بار.

ئۇشول ۋاقتىدە ئىلاھىيىنى جامالىنى،
مەئىنى كۆزى بىرلە ئەيان كۆرگۈم كېلۇر.

مەردان ئېرۇر ھەق يولىنى باشچىلارى،
مۇرىد بىرلە خۇدا ئارا ئەلچىلارى،
ۋەھدانىيەت دەرياسىنى يولچىلارى،
ئاستانەدە بارىپ دەربان بولغۇم كېلۇر.

ھەق ۋىسالىن تىلەگەنلەر تۇنى - كۈنى،
تىنماي جانى بىرلە ئەيتۈر زىكرى ھۈنى،
ھەقدىن ئىلھام يېتىپ كېلۇر بىلىك مۇنى،
ئاخىرەتنى ئازۇقنى ئالغۇم كېلۇر.

مۇۋەددەتنى ئاساسىنى قولغە ئالىپ،
سانئادەتنى خىرقەسنى تەنگە كىيىپ،
مۇھەببەتنى يۇڭى بىرلە قاناتلانىپ،
مەئرىفەتنى بۇتاغىغە قونغۇم كېلۇر.

ئىرانلار بارچە بارىپ بولدى مازار،
قاتىغىلانىپ ئەي دوستلارم بولغىل بىدار،
مۇسا سۈفەت تۇر تاغىدە كۆرۈپ دىدار،
رەببى ئۈنۈر ئىلەيكە دەپ ئەيغۇم كېلۇر.

ۋادەرىخا ئىسىز ئۆمرۈم بەردىم يەلگە،
ئىبادەتتىن ھىچنەمە يوق باقسام قولغە،
قۇللۇق قۇرسىن كەچ باغلادىم ئەمدى بەلگە،
ھىممەت قىلىپ پىر خىزمەتنى قىلغۇم كېلۇر.

خۇش مۆئىجىزە بەردى ئىمان ئەتاسىنى،
تېنىم، جانىم، دىلىم، روھۇم، سەۋداسىنى،
سىر قۇلاغىن ئالىپ نالە نىداسىنى،
نىدا ئىشتىپ جانىم فىدا قىلغۇم كېلۇر.

قۇل خۇجە ئەھمەد دۇن ئەھلىدىن بىل ئىر -
مەس ئول،
رىيازەتسىز ھىچ ئالىمىن كۆرگۈزمەس ئول،

ھەقىقەتنى ئاشىقلارنى نەفسى ئۆلۈك،
ئۈچ يۈز ئالتمىش، تۆرت يۈز قىرىق تۆرت
ھەممە سۈلۈك،

سۆزى شىرىن، خەلق خۇشى يۈزىنىڭ تۈرلۈك،
بۇ دۇنيانى پۇچەك پۇلغە ساتار دوستلار.

ئارقى ئاشىق بولاي دىسەك ئەلەم تارتقىل،
ھەق ۋەسلىغە يېتەي دىسەك تۈنلەر قاتقىل،
بۇ دۇنيانى ئىشىرىتىنى تاشلاپ ئەتكىل،
تاشلاپ ئاتساك مەنەنلىك كېتەر دوستلار.

قىيامەتنى شىددەتنى بىلىمەگەنلەر،
قانىغ ئازاب، تار لەھەددىن قورقىغانلار،
ھەق قەھرىدىن قورقۇپ ياشىن تۆكمەگەنلەر،
دەۋزەخ ئىچرە يۈزىنىڭ ئازاب تارتار دوستلار.

ۋا دەرىخا ئۆتتى ئۆمرۈم بىلالىمادىم،
جانىدىن كېچىپ ھەزرىت سېرى بارالىمادىم،
نەفسىدىن كېچىپ ھەق ئەمرىنى قىلالىمادىم،
ئۆلۈپ بارسام ھەسرەت ماڭا يېتەر دوستلار.

ئۆتتى ئۆمرۈم شەرىئەتكە يېتەلمەدىم،
شەرىئەتسىز تەرىقەتكە ئۆتەلمەدىم،
ھەقىقەتسىز مەئرىفەتكە باقالىمادىم،
قاتىغ يولدىر پىرسىز نىچۈك ئۆتەر دوستلار.

قۇل خۇجە ئەھمەد نەفسىم سالىدى ئۇشبۇ يولغە،
ئانىڭ ئۈچۈن قاچتىم دوستلار چۆلدىن - چۆلغە،
ئاللا دىدىم ھىچ باقىمادىم ئوڭۇ سولغە،
ئاللا دىگەن شەۋق شارابىن ئىچەر دوستلار.

× ×

مۇھەببەتنى بوستانغە بۇلبۇل كەبى،
سەھەرلەردە نالە ئەيلەپ قونغۇم كېلۇر،

ئەمەل قىلغان چىن ئالىمنى دانا قىلدى،
جان ۋە دىدە ھەيىيى زىكرىن ئەيتىڭ دوستلار.

قالىڭ چىراغ، ھالىڭ پىلتە، ياغى ياشىڭ،
نەچچە ئەيتىسام بەھرە ئالماس كۆڭلى تاشىڭ،
يول ئۈستىدە تۇفراق بولسۇن ئەزىز باشىڭ،
جان ۋە دىدە ھەيىيى زىكرىن ئەيتىڭ دوستلار.

ئىسىز ئالىم ئەمەل قىلماي يولدا قالۇر،
ئوقۇپ ئوقماي دۇنيا مالىن قولغا ئالۇر،
مەنبەلىكىدىن ئىسىز ئۆمرىن زايىڭ قىلۇر،
جان ۋە دىدە ھەيىيى زىكرىن ئەيتىڭ دوستلار.

زاھىر بۇزۇپ باتىن تۈزە ئالىم بولساڭ،
رەۋزە مەھشەر قولۇڭ تۇتقاي تاڭلا بارساڭ،
ۋاۋەيلىتا نادامەت دەپ يولدا قالساڭ،
جان ۋە دىدە ھەيىيى زىكرىن ئەيتىڭ دوستلار.

ئالىم ئۆلدۈر ناماز ئوقۇپ تائەت قىلسە،
ھەقدىن قورقۇپ ئاخىرەتنى غەمىن يىسە،
قۇرئان ئوقۇپ ھەقدىن قورقۇپ زار ئىگرەسە،
جان ۋە دىدە ھەيىيى زىكرىن ئەيتىڭ دوستلار.

ئانداغ ئالىم ئىككى كۆزۈم گەريان ئېرۇر،
سەھەرلەرى ئەرتە قوپۇپ ئالان بولۇر،
ھەق يولىدە كۆيۈپ يانپ بېريان بولۇر،
جان ۋە دىدە ھەيىيى زىكرىن ئەيتىڭ دوستلار.

خارلىق تارتقىل كافىر نەفسىڭ باشى قاتسۇن،
دايم مەدام بۇ دۇنيادىن يىغلاپ ئۆتسۇن،
تۇفراق بولغىل ئالەم سېنى باسپ ئۆتسۇن،
جان ۋە دىدە ھەيىيى زىكرىن ئەيتىڭ دوستلار.

خارلىق تارتىپ ھەق مۇستافا ئۆمبەت دىدى،
ئاسى جافى ئۆمبەتلەرىن غەمىن يىدى،
ئانىڭ ئۈچۈن ئۆمبەتلەرى قۇۋۋەت ئالدى،
جان ۋە دىدە ھەيىيى زىكرىن ئەيتىڭ دوستلار.

ئاللا دىمەك مۆتىدىن قۇلغە ئار ئىمەس ئول،
ھەق يادىغە جانىم قۇربان قىلغۇم كېلۇر.

x x

ياراتقان بىرۇ بارىم يولنى ئىزلەپ،
شەيتان لەئىن يوللارىدىن قايتىڭ دوستلار،
ئىخلاىس بىرلەن مۇھەببەتنى جامىن ئىچىپ،
جان ۋە دىدە ھەيىيى زىكرىن ئەيتىڭ دوستلار.

ھۇ زىكرىنى ئەيتىپ ئىچكەي جام شاراب،
يول ئۈستىدە ئەزىز باشى مىسال تەراب،
ئاللا ئۈچۈن ھالى خاراب، باغرى كاباب،
جان ۋە دىدە ھەيىيى زىكرىن ئەيتىڭ دوستلار.

ئاستانەغە باشىم قويۇپ زارى قىلسام،
ھەلقە قۇرۇپ كىم زىكر ئەيتسە يارى بەرسەم،
زىكرىن ئەيتىپ ئول سۆھبەتدە دۈرلەر تېرىسام،
جان ۋە دىدە ھەيىيى زىكرىن ئەيتىڭ دوستلار.

ئەمەل قىلماي ئالىم ئىلىمىن باسپ يۈرگەي،
ئۆلۈپ بارسا تار لەھەددە جانى كۆيگەي،
ئاللا رەسۇل دىنىڭ كىم دەپ ھەيىيەت قىلغاي،
جان ۋە دىدە ھەيىيى زىكرىن ئەيتىڭ دوستلار.

مۇنكىر نەكىر مەن رەببۇك دەپ سۇئال قىلغاي،
قال ئىلىمىدىن بىر نۇكتەسى كار قىلماغاي،
ۋا ھەسرەتتا ئەمەلسىزلار ئىچىڭ قىلغاي،
جان ۋە دىدە ھەيىيى زىكرىن ئەيتىڭ دوستلار.

ئاللا دىگەن قەندۇ ئەسەل پەيدا قىلدى،
ئاخىرەتدە ئاللا بىرلە سودا قىلدى،

ئۈمىت ئۈچۈن باغرىدە يېزىق زەررە پۈتۈن،
 ئۈمىت دىسە دىياغىدىن چىققاي تۈتۈن،
 ھەقتائالا قىلغايىمۇ دەپ بىزنى ئوتۇن،
 جان ۋە دىلدە ھەيىيى زىكرىن ئەيتىڭ دوستلار.
 قۇل خۇجە ئەھمەد ئالاي دىسەڭ ھەقدىن ئۇلۇش،
 بايەزىددەك نەفسىڭ بىلەن تۈن - كۈن ئۇرۇش،
 ئەي بىخەبەر ئۈمىت ئېرسەڭ بول دۇررەۋش،
 جان ۋە دىلدە ھەيىيى زىكرىن ئەيتىڭ دوستلار.

× ×

كۆرگەن زامان ئىنانغان ئابابەكرى سىدىقتۇر،
 ئۈستۈن بولۇپ تايانغان ئابابەكرى سىدىقدۇر.
 مۇڭلاشقاندا يىغلاغان، قۇللۇققە بەل باغلاغان،
 ئىچ باغرىنى داغلاغان ئابابەكرى سىدىقدۇر.
 بىر قولىدىن قايتماغان سىرىن ھەرگىز ئايتماغان،
 غافل بولۇپ ياتماغان ئابابەكرى سىدىقدۇر.
 جان جانانغا قاۋشۇرغان قىزىن قولىدىن تاپشۇرغان،
 قول قاۋشۇرۇپ يالبارغان ئابابەكرى سىدىقدۇر.
 ئايتقان سۆزىگە يەتكەن نەفسى ھەۋادىن كەتكەن،
 ھەق رەسۇلنى بەركىتكەن ئابابەكرى سىدىقدۇر.
 مۇھەممەدكە قىيىن ئاتا قىلغان ئەمەس ھىچ خەتا،
 بوينىغە سالغان پوتا ئابابەكرى سىدىقدۇر.
 قۇل خۇجە ئەھمەد قىل تەسدىق يارغاردىن قىل تەفرىق،
 ئارىلىكىدە بول سادىق ئابابەكرى سىدىقدۇر.

× ×

ئىككىنچىسى يار بولغان ئادالەتلىغ ئۈمەردۇر،
 مۆمىنلىغىدە بار بولغان ئادالەتلىغ ئۈمەردۇر.
 بىلالغە ئەزان ئەيتۈرغان، شەرىئەتنى بىلدۈرگەن،
 دىن سۆزىنى ئۇقتۇرغان ئادالەتلىغ ئۈمەردۇر.
 مەككە ئىشكىن ئاچۇرغان، بىر جەبەتنى مىندۈرگەن،
 رەسۇل كۆڭلىن تىندۇرغان ئادالەتلىغ ئۈمەردۇر.
 شەرىئەتنى پاس تۇتقان، تەرىقەتنى راست تۇتقان،
 ھەقىقەتنى خوپ بىلگەن ئادالەتلىغ ئۈمەردۇر.
 ئوغلىن چىرلاپ كەلتۈرگەن، دەررە ئۇرۇپ ئۆلتۈرگەن،
 ئەدىل قىلىپ يول سورغان ئادالەتلىغ ئۈمەردۇر.

چىراغ بولۇپ ئۆچمەگەن، دىن يولىدىن يانماغان
ناھەق ئىشنى ئايماغان ئادالەتلىك ئۆمەردۇر.
مىسكىن ئەھمەد قىلغىل ياد، قىلغىل ئەجىزىكىنى بۇنىياد،
شاھىد روھى قىلغاي شاد، ئادالەتلىك ئۆمەردۇر.

× ×

ئۈچۈنچى دوستى يار بولغان ئوسمان باھەيادۇر،
ھەر نەفەسە يار بولغان ئوسمان باھەيادۇر.
ھەق رەسۇلنى دامادى، دىنىمىزنى ئايادى،
بەندەلەرنى ئازادى ئوسمان باھەيادۇر.
ئوقۇغانى شاتىبى ئايەت ھەدىس كاتىبى،
مۇنبەر ئۆزى خاتىبى ئوسمان باھەيادۇر.
مۇناجاتى كۈھى تۇر ئالغانلار ئىككى نۇر،
ئايىتقانلار بارچەدۇر ئوسمان باھەيادۇر.
كۆپلەر كېلىپ پىيادە، قويىمەدىلەر شەھزادە،
شېھىد قىلدىلەر ئازىدە ئوسمان باھەيادۇر.
تەۋسىق قىلدىك ئوسمانى خۇجە ئەھمەد سەن ئانى،
يوقتۇر شەك ۋە گۇمانى ئوسمان باھەيادۇر.

× ×

تۆرتۈنچىسى يار بولغان شىرى خۇدا ئەلىدۇر،
ھەم مىراجىدە يار بولغان شىرى خۇدا ئەلىدۇر.
ئەيتقان سۆزى رەھمانى، كۆرسەك يۈزى نۇرانى،
كافىرلارنى قىرانى شىرى خۇدا ئەلىدۇر.
ھەممەت قۇرى بېلىدە، مەۋلۇم يادى تىلىدە،
زۇلغۇقارى ئىلكىدە شىرى خۇدا ئەلىدۇر.
مىنىپ چىقسە دۇلدۇلغە، يەرگە قوشار زىلزىلە،
كافىرلارغە غۇلغۇلە شىرى خۇدا ئەلىدۇر.
دۈشمەنلەرگە مۇقابىل، بولدى كافىرغە قاتىل،
زايىل قىلغان ئول ياتىل شىرى خۇدا ئەلىدۇر.
رەھمەت قىلغاي بىرۇبار، ھەرنە قىلسا ئەركى بار،
خۇجە ئەھمەدكە مەدەتكار شىرى خۇدا ئەلىدۇر.

x

x

مۇرشىدلارغە خىزمەت قىلساڭ نەفسىگە ئافەت،
تەگمە نادان بۇ يوللاردە قىلماس تاقەت،
سادىق قۇللار بۇ يوللارنى بىلۇر راھەت،
تىرىك ئۆلىمەي دىدار ئارزۇ قىلماڭ دوستلار.

دىدار ئۈچۈن جاننى قۇربان قىلماغۇنچە،
ئىسائىلدەك دىدار ئارزۇ قىلماڭ دوستلار.
جاندىن كېچىپ تەرىقەتكە كىرمەگۈنچە،
ئاشىق مەن دەپ يالغان دەئۋا قىلماڭ دوستلار.

ئەلەكەزىبۇلا ئۆمبەتى دىدى سىزگە،
ئول مۇھەممەد ھەق رەسۇلى دىدى بىزگە،
يالغانچىغە جەننەت يوقتۇر ۋاللا ئاڭا،
يالغان سۆزلەپ ئىمانسىزىن كەتمەڭ دوستلار.

ئاشىقلىق ئۇلۇغ دەئۋا، قىلسەڭ مۇنى،
مېنەت بىرلە سىنار ئىرىمىش مەۋلۇم سېنى،
رەنج مېنەت بىرلە بولساڭ تۈنى - كۈنى،
مەئشۇقۇڭدىن كۆڭۈل ئۆزگە قىلماڭ دوستلار.

خانۇمانىن تەرىك ئەتمەيىن كۆرمەس دىدار،
دىدار كۆرەي دىگەن ئاشىق بولۇر بىدار،
ئانداغ ئاشىق ئاخىر كۆرگەي ئاندا دىدار،
دىدار كۆرمەي سىردىن خەبەر تۇيماڭ دوستلار.

مەنىلىك بىلە تەرىقەتكە كىرمەدىلەر،
جاندىن كەچمەي يولغە قەدەم قويمايدىلەر،
نەفس ئۆلتۈرمەي تەسلىم فەنا بولىمايدىلەر،
خام تەمەللىغ بىرلە يولغە كىرمەڭ دوستلار.

سىردىن مەئنى تۇيماغانلار بىگانەدۇر،
ئول ئاشىقنى ماكانلارى ۋەيرانەدۇر،
ئىشقى يولىدە جان بەرگەنلەر جانانەدۇر،
جاندىن كەچمەي جاندىن خەبەر بىلىمەڭ دوستلار.

ئۇشبۇ ئىشقىنى يولى ھېلىم بولماق تۇرۇر،
مۇندە يىغلاپ ئاخىرەتدە كۈلىمەك تۇرۇر،
گۈل رەڭلارى زەئفىراندەك سۇلماق تۇرۇر،
مۇنداغ بولسا ئاشىق مەن دەپ ئايتىماڭ دوستلار.

قۇل خۇجە ئەھمەد ئۆزىدىن كەچمەي دەئۋا قىلما،
خەلق ئىچىدە ئاشىق مەن دەپ تىلگە ئالما،
ئاشىقلىغ ئۇلۇغ ئىشۇر غافىل بولما،
غافىل بولۇپ ھەق دىدارىن كۆرمەڭ دوستلار.

مۇرشىدلارنى خىزمەتنى قىل ئىختىيار،
ئۆزلۈگۈمدىن يولغە كىردىم دىنە زىنھار،
ياخشى بىلىسەڭ تەرىقەتنى خەتەرى بار،
قىلاۋەزسىز ئۇشبۇ يولغە كىرمەڭ دوستلار.

x

x

ھەق قۇللارى دەرۋىشلەر، ھەقىقەت بىلىمىشلەر،
ھەققە ئاشىق بولغانلار ھەق يولغە كىرمىشلەر،
ھەق يولغە كىرگەنلەر ئاللا دەيۈ يۈرگەنلەر،
ئىرانلار ئىزىن ئىزلاپ مەملىكەتتىن كەچمىشلەر،
ئالەم فەخرى مۇستافا ئانداغ ئەردى مەرھەبا،
مىراج تۈنى ئەيتتى فەخر فەقىر يولنى ئالىمىشلار.

كۆڭۈل بەرمەي دۇنياغە شۇرۇد قىلماي ھارامغە،
 ھەقىقىي سۆيگەن ئاشىقلار خالايمىدىن كەچمىشلەر.
 دۇنيا مەنىنىڭ دىگەنلەر، جاھان مالىنى ئالغانلار،
 كەركەس قۇشەك بولۇپان ئول ھەرامغە پاتىمىشلار.
 مۇلا مۇقتى بولغانلار، ناھەق دەئۋا قىلغانلار،
 ئاقنى قارا قىلغانلار ئول تامۇغقا كىرمىشلار.
 قازى، ئىمام بولغانلار ناھەق دەئۋا قىلغانلار،
 ئول ھەممىلەدەك ① بولۇپان يۈك ئاستىدا قالمىشلار.
 ھەرام يىگەن ھاكىملار، رىشۋەت ئالىپ يىگەنلەر،
 ئۆز بارماقنى تىشلەپان قورقۇپ تۇرۇپ قالمىشلار.
 تاتلىغ - تاتلىغ يىگەنلەر، تۈرلۈك - تۈرلۈك كىيگەنلەر،
 ئالتۇن تەخت ئولتۇرغانلار تۇفراق ئاستىن قالمىشلار.
 مۇئىن قۇللار، سادىقلار، سەدىق بىرلە تۇرغانلار،
 دۇنيالىغىن سەرى ئېتىپ ئۇچماخ ھۆرىن قۇچمىشلار.
 قۇل خۇجە ئەھمەد بىلىمىش سەن، ھەق يولغە كىرمىش سەن.
 ھەق يولغە كىرگەنلەر ھەق دىدارىن كۆرمىشلەر.

× ×

ھۇ ھەلقەسى قۇرۇلدى ئەي دەرۋىشلار كېلىڭلار،
 ھەق سۇفرەسى يايىلدى ئاندىن ئۇلۇش ئالىڭلار.
 قال ئىلىمنى ئوقۇپان ھال ئىلىمگە يېتىپان،
 يوقلۇق ئىچرە ياتىپان بالىقلاردىن ئالىڭلار.
 يىرتىپ شەققەت پەردەسىن تىلەپ دىدار ۋەئەسىن،
 ئاچىپ كۆڭۈل دىدەسىن مۇشاھىدە قىلىڭلار.
 ھۇ ئارەسىن ئالىپان نەفس باشىغە سالىپان،
 تۈنى - كۈنى تالىپلار جاننى قۇربان قىلىڭلار.
 ھەلقە ئىچرە ھۇ دەڭىز ئىشىق ئوتىغە يانگىز،
 تەن، جان بىرلەن تالىپلار تەكبىر باشلاپ ئەيتىڭلار.
 ھۇ - ھۇ دىيۇ زار ئىگراپ ھۇ دىدەكە مەئنى بار،
 دىداردىن ئۈمىدۋار رەھبەتتىن ئالىڭلار.
 قۇل خۇجە ئەھمەد قۇل بولغان يول ئۈستىدە كۈل بولغان،
 تالىپلارغە مۇل بولغان ئاندىن ئىبرەت ئالىڭلار.

① ھەممىلە - ئەسلى تېكىستتە «ھەممىلەر» دەپ يېزىلغان. مىدنا ئېتىۋارى بىلەن «ھەممىلەر» غا ئۆزگەرتىلدى.

×

×

دېۋانەلىغ غالىپ كەلمەي سەما ئۇرار،
 ھەق مۇستافا چاھار ياردىن بىزار يۈرەر،
 باشدىن ئاياغ گۇناھلارنى ھازىر تۇرار،
 گۇناھ تىلەپ رەقىس سەما ئۇردى دوستلار.

شەبلى ئاشىق سەما ئۇردى پەرتەۋ كۆرۈپ،
 مۇستافانى ھازىر كۆرۈپ سۇئال سورۇپ،
 دۇنيا ئۇقىپىن ئارقە تاشلاپ كۆزىن يۇمۇپ،
 ئانداغ قۇللار رەقىس سەما ئۇردى دوستلار.

شەبلى ئاشىق يىغلاپ ئەيدى ئەيا رەسۇل،
 بىتاقەت مەن سەما ئۇرسام مەن مەلۇل،
 رەسۇل ئەيدى ئىنشائىلا قىلغاي قەبۇل،
 رۇخسەت تىلەپ رەقىس سەما ئۇردى دوستلار.

قۇل خۇجە ئەھمەد رەقىس سەما ھەركىمگە يوق،
 تەقلىد بىرلە سەما ئۇرسە كىرگەي تامۇق،
 بۇ رىۋايەت پىنھان ئەردى ئەيتسام قامۇق،
 ھەقىقىي تېپىپ رەقىس سەما ئۇردى دوستلار.

× ×

شەرىئەتنى شەراپەتنى بىلگەن ئاشىق،
 تەرىقەتنى مەقامنى بىلۇر دوستلار.
 تەرىقەتنى ئىشلارنى ئادا قىلىپ،
 ھەقىقەتنى دەرياسىغە پاتار دوستلار.

دەردىنى كۆرۈپ بولماس تۈن - كۈن ئۇيۇپ،
 پاك ئىشقىنى قولغە ئالماي بولماس يۈرۈپ،
 ھەقىقەتنى دەرياسىنى خەتەرى كۆپ،
 ھىچ ئۇخلاماي دەردىنى كۆردۈم دوستلار.

مۇھەببەتنى جامىن ئىچىپ رەقىس ئەيلەگەن،
 دېۋانەلىغ مەقامىغە كىردى دوستلار.
 ئاچ - توقۇلۇق، سۇد ۋە زىيان ھىچ بىلمەگەن،
 سەرمەست بولۇپ رەقىس سەما ئۇردى دوستلار.

رەقىس سەما ئۇرغانلارغا دۇنيا ھارام،
 ئەھلى ئايال، خانۇماندىن كەچتى تامام،
 سەھەر ۋەقتىدە ھەقىقە ساغىنىپ يىغلار مەدام،
 ئاندىن سۆڭىدە رەقىس سەما ئۇردى دوستلار.

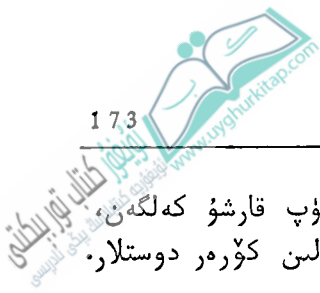
رەقىس سەما ئۇرغان ئاشىق ئۆزىن بىلمەس،
 بەھۇش يۈرەر دۇنيا مالىن قولغە ئالماس،
 يۈز مىڭ ئادەم تەقىسر دىسە مەغرۇر بولماس،
 دۇنيا تېپىپ رەقىس سەما ئۇردى دوستلار.

دۇنيا تاپماي. رەقىس سەما ئۇرغان جاھىل،
 ھەق يادىنى بىردەم ئېيتماي يۈرگەن غافل،
 دەرۋىش مەن دەر دۇنيا سېرى كۆڭلى مايىل،
 دۇنيا ئۈچۈن رەقىس سەما ئۇردى دوستلار.

ئۆزىدىن كەتمەي رەقىس سەما ئۇرماق خەتا،
 سۇبھان ئىگەم ئاڭا قىلماس ئىمان ئەتا،
 تائەت قىلسە دىللارنى قىلماس سەفا،
 رىيا قىلىپ رەقىس سەما ئۇردى دوستلار.

ۋاي ئۇشۇنداغ نادانلاردىن ئۈمىد قىلماڭ،
 فەيزى فۇتۇھ ئالۇرمەن دەپ يۈگۈرۈپ بىلمەڭ،
 نەفىسى ئۇلۇغ، شەرىئى بۇزۇغ ۋەلى بىلمەڭ،
 شەيتان لەئىن نوختە ئۇرماي مىندى دوستلار.

ئۆزىدىن كەتمەي رەقىس ئەيلەسە ئاللا بىزار،
 سەمائىدىن يەر تەبىرىنىپ تارتقاي ئازار،
 دۇئا قىلاي كۆرسەتمەسۇن ئاڭا دىدار،
 دىندىن كىچىپ رەقىس سەما ئۇردى دوستلار.

ھەزرىت تەبا روھلار ئۇچۇپ قارشۇ كەلگەن،
ئانداغ ئاشىق ھەق جامالىن كۆرەر دوستلار.

قۇل خۇجە ئەھمەد ئاشىق بولساڭ دۇنيا قويغىل،
ئاخىرەتنى ئەزاىدىن قايغۇ يىگىل،

ئىرانلارنى قىلغانلاردىن سەن ھەم قىلغىل،
خىزمەت قىلغان ئاخىر مۇراد تاپار دوستلار.

×

×

دىدارنى تەلەب قىلساڭ ئەي زاكىرلار،
جاندىن كېچىپ ھەلقە ئىچرە كۆرۈڭ دىدار،
شەۋقىڭ بىلە ئاللا ئەيتىپ راستقا قايتىپ،
تۈن ئۇيقۇسىن ھارام ئەيلەپ بولغىل بىدار.

بىدارلارغا ھەق رەھبەتنى بولۇر ياۋۇق،
بىدارلارنى كۆڭلى سۇنۇق كۆزى ياشلىق،
مەنەنلىكىنى جەزاسىنى بەرگەي تامۇق،
تەكەببۇرنى دەۋزەخ ئىچرە ھالى دىشۋار.

سەندىن بۇرۇن يارانلارنىڭ قاين كەتتى،
بۇ دۇنياغە مەيىل قىلماي يىغلاپ ئۆتتى،
ئۆمرىڭ ئاخىر بولدى نەۋبەت ساڭا يەتتى،
گۇناھىڭغا تەۋبە قىلغىل ئەي بەدكەردار.

نەفسىڭ سەنى باقىپ تۇرساڭ نىلەر دىيەس،
زارى قىلساڭ ئاللا سىرى بويۇن سۇنماس،
قولغا ئالساڭ ياپان قۇشەك قولغا قونماس،
قولغا ئالىپ تۈن ئۇيقۇسىن قىلغىل بىدار.

نەفسى يولغە كىرگەن كىشى رەسۋا بولۇر،
يولدىن ئازىپ، تايىپ، تۈزۈپ، گۇمراھ بولۇر،
ياتسا، قوپسا شەيتان بىلە ھەمراھ بولۇر،
نەفسىنى تەپكەل، نەفسىنى تەپكەل ئەي بەدكەردار.

ئەي ئاشىق بۇ دۇنيادە مېنەت تارتقىل،
تارتقان جەۋرۇ جەفالارنى راھەت بىلگىل،
ھۇ سۆھبەتتىن قۇرغانلارغا ① ئۆزۈڭ ئۇرغىل،
ئۇرغان ئاشىق مىرادىغە يىتەر دوستلار.

بۇ يوللارنى غىزاسىدۇر قايغۇ مېنەت،
مېنەت تارتىپ جەفا چەككەن كۆرەر راھەت،
سەھەرلەردە زارى قىلغان خۇش سەئادەت،
ھۇ - ھۇ دەيۇ بۇ دۇنيادىن ئۆتەر دوستلار.

چىن دىل بىرلە يىغلاغانلار كۆرگەي لەقا،
سۇبھان ئىگەم دىدارنى قىلغاي ئەتا،
قىلاۋەزسىز يولغە كىرمەك ئەينى خەتا،
يولغە كىرگەن مەنزىلاردىن ئۇزار دوستلار.

ۋادەرىخا ئۆتتى ئۆمرۈم بىلەيى قالدۇم،
بۇ دۇنيانىڭ ئەسبابىنى قولغە ئالدىم،
دۇنيا ئىزلەپ دىن ئىشىنى ئارتقە سالدۇم،
بىلەلمەسەن ھالىم نىچۇك بولۇر دوستلار.

مۇھەببەتنى شارابىدىن تاتىماغانلار،
بايەزىدەك ھەر كۈن ئۆزىن ساتىماغانلار،
بۇ دۇنيانى ئىززەتتىن ئۆتمەگەنلەر،
ھايۋان ئېرۇر بەلكى ئاندىن بەتتەر دوستلار.

ئاشىق بولساڭ ئىشىق يولغە قويغىل قەدەم،
دۇنيا ئۇقىپىن تەلاق قويغىل مىسال ئەدھەم،
ئاقىل ئېرسەڭ دۇنيا ئۈچۈن يىمەگىل غەم،
قىيامەت كۈن جازالاردىن بىرەر دوستلار.

سىر شارابىن ئىچكەن ئاشىق ئۆزىن بىلەس،
بۇ دۇنيانى ئىززەتلەردىن كۆزگە ئىلماس،
يۈزىڭ دانە نەسە بولسا پەند ئالىماس،
ۋا شەۋقا! دەپ ئۆزىن بىلەيى يۈرەر دوستلار.

رەۋزە ئەلەست خۇدا ئۆزى نىدا قىلغان،
قالۇ بەلا دىبان روھلار جەۋاب بەرگەن،

رازى بولۇپ يەر ئاستىغا ھازىر بولدى،
زار يىغلاپان سەھەرلەردە قوپار دوستلار.

ئەيا دوستلار ھېچ بىلىمەدەم مەن يولۇمنى،
سەئادەتتە باغلامادىم مەن بېلىمنى،
غەيەت سۆزدىن ھېچ يىغمايدىم مەن تىلىمنى،
نادانلىغىم مەنى رەسۋا قىلدى دوستلار.

كېچە - كۈندۈز بىخەم يۈردۈم زىكرىن ئېيتماي،
جەھەد ئەيلەپان تۈنى - كۈنى فىكرىن ئېيتماي،
مۇھەببەتنى بازارىنىدە ئۆزى ساتماي،
نەفسىم مەنى يۈزىمىڭ تائام تىلەر دوستلار.

نەفسىڭنى سەن ئۆز رايىغا قويما زىنھار،
يىمەي - ئىچمەي تائەت بىرلە بولغىل بىدار،
ئاخىر بىر كۈن كۆرسەتكۈسى ساڭا دىدار،
بىدار بولغان ئاندا دىدار كۆرەر دوستلار.

ئەيا غافل ھەق زىكرىنى تىلىدىن قويما،
دۇنيانىڭدىن بىر زەررەسىن قولغا ئالما،
ئىرانلارنى ئارقاسىدىن ھەرگىز قالما،
يولغا كىرگەن ئاخىر مۇراد تاپار دوستلار.

قول خۇجە ئەھمەد بەندە بولساڭ يىغلاپ يۈرگىل،
مۇھەببەتنى مەجلىسىگە ئۆزۈڭ ئۇرغىل،
قىيامەتنى شىددەتتىن مائەم قۇرغىل،
مائەم قۇرغان سىردىن خەبەر ئالۇر دوستلار.

× ×

قۇل مەن دىگەن دايمى تىنماي زىكرىن ئەيتار،
ئىشقى ئوتىغا باغرى كۆيۈپ فەرياد ئىتەر،
بىخەبەرلەر ئۆمرىن بىلىمەي يەلگە ساتار،
غەفلەت بىرلەن جەھەننەمگە كېتەر دوستلار.

نەفسىڭ سەنى ئاخىر دەمدە گەدا قىلغاي،
دىن ئۆيىنى غارەت قىلىپ ئادا قىلغاي،
ئۆلەر ۋەقتىدە ئىمانىڭدىن جۇدا قىلغاي،
ئاقىل ئەرسەڭ نەفسى بەددىن بولغىل بىدار.

فىرئون، قارۇن شەيتان سۆزىن مەھكەم تۇتدى،
بول سەبەبىدىن يەر يارىلدى ئانى يۇتدى،
مۇسا كەلىم ناسىھ بولۇپ سۆزلەر ئەيتدى،
قۇلاق تۇتماي ئول ئىككىسى ئولدى مۇردار.

گۇناھىڭغا تەۋبە قىلىپ يىغلاپ يۈرگىل،
كېتەرەمەن دەپ يول باشىغا بارىپ تۇرغىل،
كەتكەنلەرنى كۆرۈپ سەن ھەم ئىبرەت ئالغىل،
ئىبرەت ئالساڭ ياتىمىش يېرىڭ بولۇر گۈلزار.

مۆئمىن قۇللار دەرد ھالەت پەيدا قىلدى،
ھەق يولىدە جان - دىلىنى شەيدا قىلدى،
دۇنيا تاشلاپ ئاخىرەتنى سەۋدا قىلدى،
سەۋدا قىلساڭ ھۆرۈ غۇلماي بارى تەييار.

قۇل خۇجە ئەھمەد نەفسى ئىلكىدىن قىلمۇرەمەن
داد،

پىرى مۇغان بولغايمىكىن ئاڭا جاللا،
بىخەبەرلەر ئىشتەبەسلىر دادۇ فەرياد،
قان يىغلاغىل ئىشتىسۇن ئول پەرۋەردىگار.

× ×

ھەققە يانپ مۆئمىن بولساڭ تائەت قىلغىل،
تائەت قىلغان ھەق دىدارىن كۆرەر دوستلار،
يۈزىمىڭ بەلا باشقىە تۇشسە ئىگرانمەغىل،
ئاندىن سۈڭرە ئىشقى سىردىن بىلەر دوستلار.

ئاشىقلار زار ئىگرەبان يولغا كىردى،
ھەرنە جافا تەگسە ئانى ھەقدىن بىلدى،

بارچە ئەرۋاھ يىغىلىپ كەلگەي مۇبارەككە،
خالايتلار مەشغۇل بولغاي تەبارەككە.
دۇئا قىلىپ يانغاندىن سوڭ قالۇر يەككە،
جۈملە ئەرۋاھ سۈيۈنۈپ بىر-بىر قۇچار دوستلار.

يەتتى قەدەم قويغاندىن سوڭ مۇنكىر-نەكىر،
ھەيىبەت بىلەن كىرىپ كەلگەي قىلىپ قەھىر،
ئىككى كۆزى ئوتتەك يانىپ ئوقراپ تۇرار،
نۇرىن كۆرۈپ تەئزىم قىلىپ قاچار دوستلار.

مۇنكىر-نەكىر سورماي چىقىپ نالە قىلغاي،
كۆز ياشىنى ھەر تەرەپكە زالە قىلغاي،
ھەق يادىنى ئەيتىپ ئۆزىن ۋالە قىلغاي،
پەرۋاز قىلىپ ھەۋاسىرى ئۇچار دوستلار.

ئىدا كەلگەي ئىلاھىدىن نە يىغلادىڭ،
خاس قولۇمدىن قەبرە ئىچىندە نە تىڭلادىڭ،
ئەي بى ئەدەنى قۇلاق سالپ نە ئاڭلادىڭ،
مۇنكىر-نەكىر سوڭ-سوڭغا قاچار دوستلار.

يۈرسە-تۇرسا، ياتسا-قوپسا مەنى يادىم،
خەت بەر ئات قولغە ئالغان ئۇل ئازادىم.
ئانداغ قۇلنى سەيدىدۇرمەن ئۇل سەيىيادىم،
قىلمىش، ئەتمىش گۇناھلاردىن كېچەر دوستلار.

گۇناھلاردىن ھەققە باغىشلاپ نەزەر قىلغاي،
ئوڭدە-سوڭدە ياتقانلار شاكىر بولغاي،
ئاندىن سوڭدە بارچە ئەرۋاھ ھازىر بولغاي،
قەبرىستانغە ھەق رەھمەتتىن ساچار دوستلار.

بەھمدۇللىلاھ ياخشى كەلدى بىز قۇتۇلدۇق،
قەبرە ئىچىندە ھەر ئەزابدىن قارىغ بولدۇق،
نەچچە يىللار مۇردە ئەردۇك باز تىرىلدۇق،
دۇئا قىلىپ ھەققە ئىلكىن ئاچار دوستلار.

ئاخىر زامان شەيخى تۈزەر سۈرەتلەرىن،
زاھىد تەقۋى قىلماي بۇزار سىررەتلەرىن،
كەرەمەت دەر خەۋاپ غەفلەت رىۋايەتلەرىن،
رىيا بىرلە خەلققە ئۆزىن ساتار دوستلار.

ئەيا غافىل ئۆمرۈڭ سەنى ئۆتەر يەلدەك،
كۆز ياشىڭنى ئاقۇر دائىم ئابى سەلدەك،
سېنى سۆيەر دەرگاھىدە مىسال قۇلدەك،
خۇجە سۆيسە سېنى ئازاد ئېتەر دوستلار.

غەفلەت بىرلە ئۆمرۈڭ سەنى ئۆتەر بىلگىل،
جانىڭ بىرلە پىرخىزمەتتىن تۇرۇپ قىلغىل،
ئاندىن سۈڭرە دەرگاھىگە لايىق بولغىل،
خىزمەت قىلغان مىرادىغە يىتەر دوستلار.

قۇل خۇجە ئەھمەد ھىكمەت ئەيتىپ يىغلا سەھەر،
ئىرانلارنى ئەلفازىدىن ئالىپ خەبەر،
سۆز ئەسلىنى بىلگەنلەرگە ئىسىل گەۋھەر،
زاھىرىغە باققان قۇرۇغ قالۇر دوستلار.

x x

كېلىڭ دوستلار ئاللا يادىن دائىم ئەيتىڭ،
ئاللا يادى كۆڭۈل مۈلكىن ئاچار دوستلار،
ئەستەغفىرۇ ئىستىغفارنى تىنماي ئەيتىڭ،
شەيتان لەئىن تەن مۈلكىدىن قاچار دوستلار.

شەيتان لەئىن سىزگە دۈشمەن ھازىر بولۇڭ،
كېچە ئاللا، كۈندۈز ئاللا ئەيتىپ ئۆلۈڭ،
تار لەھەدكە كىرەر ۋەقتىدە نۇرغا تولۇڭ،
مەلائىكلەر ئاللا نۇرىن ساچار دوستلار.

ئاللا نۇرى قەبرە ئىچىنى رەۋشەن قىلغاي،
مەلائىكلەر تەگىرىسىدە رەۋزىن قويغاي،
مۆئمىن بەندە كۆرۈپ ئانى ھەيران قالغاي،
بۇ ئالەمنى رەۋشەندىن كېچەر دوستلار.

× ×

ھېكمەت بىرلەن ئەدەمدىن بار ئەيلەدى،
ئۇن سەككىزىنىڭ قامۇغ ئالەم ھەيران ئېرۇر.
قالۇبەلا دىگەن قۇللار ئۇلۇش ئالدى،
سۈكۈت ئەتكەن قۇللار دىنى ۋەيران ئېرۇر.

ھەقتائالا ئىمان ئەتا قىلدى بىزگە،
ئول مۇستافا ھەق رەسۇلى ئەردى بىزگە،
دۇرۇد ئېيتساق قۇۋۋەت بېرۇر دىنىمىزغا،
يوق ئەرسە قىلغانلارنىم يالغان ئېرۇر.

ئول ئەلەستۇ بىرەبىكۇم دىدى خۇدا،
قالۇبەلا دەبان روھلار قىلدى سەدا،
يىغلاپ كەلدۇق ئىشىگىڭگە جۈملە گەدا،
لوتق ئەيلەسەڭ يۈزىڭ ئاسى خەندان ئېرۇر.

تەۋبە قىلسام كېچەرمۇكىن قادىر ئاللاھ،
يوق ئەرسە نېتىكۇم ئاندە مەن رۇسيە،
تاڭلا بارسام ئىلىك - ئاياغ بارچە گۇۋاھ،
ھەق قاشىدە بارچە ئىشلار ئاسان ئېرۇر.

يىغلامايمۇ ئۆتتى ئۆمرۈم ئەيا شاھىم،
قىستاپ كەلدى قارائۇلۇق چىقىغىل ماھىم،
سەندىن ئۆزگە يوق پاناھىم، تەكەبگەھىم،
كېچە - كۈندۈز تىلەگەنم ئىمان ئېرۇر.

ئۈممەت ئۈچۈن رەسۇل دايم قايقۇ يىدى،
تىلەپ ئۈممەت گۇناھىنى ھەقدىن ئالدى،
كېچە - كۈندۈز قايم تۇردى تەڭرىم بىلدى،
تىلدە ئۈممەت مەن دەر، دىلدە يالغان ئېرۇر.

ئۈممەت بولساڭ مۇستافاغا پەيرەۋ بولغىل،
ئايغانلارنى جان - دىلدە سەن ھەم قىلغىل،
كېچە قايم، كۈندۈزلەرى سايىم بولغىل،
چىن ئۈممەتنى رەڭى مىسال سامان ئېرۇر.

مۇنكىر - نەكىر يىغلاپ ئەيتۇر سەن بىلۇرسەن،
زاتىڭ ئۇلۇغ ھەرنە قىلساڭ سەن قىلۇرسەن،
لۇتق ئەيلەسەڭ يولسىزلارغا يول بېرۇرسەن،
سەجدە ئەيلەپ شاكىر تىلىن ئاچار دوستلار.

لائىلاھە ئىللەللاغە شەيدا بولغان،
دىدار ئۈچۈن بۇ ئالەمدە رەسۇل بولغان،
دۇنيا قۇيۇپ ئاخىرەتنى سودا قىلغان،
ھەۋز كەۋسەر شەرابىدىن ئىچەر دوستلار.

رەۋزە ئەزەل تەقدىر قىلمە ھەق جامالى،
يۈزىڭ شەيتان قەسىد ئەيلەسە يوق زاۋالى،
كۈندىن - كۈنگە زىياد بولغاي قالۇ ھالى،
دانا بولۇپ ھەق يوللارنى ئاچار دوستلار.

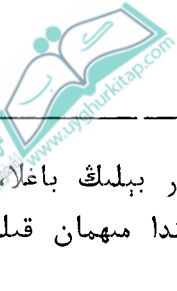
مۇھەببەتنى مەيداندىن جەۋلان قىلغان،
ھەقتەتنى دەرياسىدىن گەۋھەر ئالغان،
مەئرىفەتنى مەتائىنى ئىچىگە سالغان،
يۈرسە - تۈرسە دۇررى گەۋھەر ساچار دوستلار.

ئاشىق ئولدۇر ھەقتە جانىن قۇربان قىلمە،
زىكىرىن ئەيتىپ، چاھار زەرپ ئۇرۇپ، سەھەر
تۈرسە،

ئىرانلاردىن فەيزى فۇتۇھ تولۇ ئالسە،
سۇلتان بولۇپ دۇررى گەۋھەر ساچار دوستلار.

ھەقتائالا بۇيىن ئالغان مۇندا تۇرماس،
دەئۋا قىلىپ ئىشانلىقنى لافىن ئۇرماس،
قايدا بارسا فېقىر - مىسكىن دۇكان قۇرماس،
غېرىپ بولۇپ ۋەيرانەغە كۆچەر دوستلار.

قۇل خۇجە ئەھمەد نەفسىدىن ئۇلۇغ بەلا بولماس،
يەر ۋە كۆكدىن تۆئمە بەرسەڭ ھەرگىز تويماس،
تۇفراق بولۇپ يەردە ياتساڭ كافىر ئۆلمەس،
نەفىسى ئۆلگەن ھۆر غۇلمان قۇچار دوستلار.

ئەجەل يەتسە مەردانەۋار بېلىك باغلا،
مۇنداق ئاشق بارسە ئاندا مەھمان قىلۇر.

شەيخ مەنسۇر ئۆز باشنى داردا كۆردى،
پەرتەۋ سالدى ھەق دىدارىن ئاندا كۆردى،
بىخۇد بولۇپ ئۆزىن بىلمەي ئەفغان قىلدى،
ۋاشەۋقا دەپ ئۆزىن بىلمەي جەۋلان قىلۇر.

شەيخ شەبلى ئاشق بولۇپ بىلمەي ئۆتتى،
شەيخ بايەزىد يەتمىش پۇلى ئۆزىن ساتتى،
بۇ دۇنيانىڭ ئىززەتلىرىن تاشلاپ ئاتتى،
ئۆتكەن ئىشقا نادامەت دەپ ئەفغان قىلۇر.

ئانداغ ئېرلار سۆھبەتنى تاتقان كىشى،
مەست ۋە ھەيران بولۇپ يۈرەر يازۇ قىشى،
سەھەرلەردە چارزەرب ئۇرماق ئانى ئىشى،
زاھىرخەندە باتىنلارنى پىنھان قىلۇر.

مۇنداق بولماي ھەق ۋەسلىغە يېتىپ بولماس،
رەسۋا بولماي سىردىن مەننى ئالىپ بولماس،
ھۇ، زىكرىنى ئەيتىپ دائىم تىلىدىن قويماس،
ۋەھىمى بىرلەن دىللارنى لەرزان قىلۇر.

قۇل خۇجە ئەھمەد بۇھىكمەتنى كىمگە ئەيدىك،
ئارىق مەن دەپ خالايمىقغە ئوقۇپ يايىدىك،
تەئسىر قىلماس ئالىملارغە ئەيغان پەندىك،
ئارىق ئۆلدۇر تەن مۈلكىنى ۋەيران قىلۇر.

سۈننەتلىرىن مەھكەم تۇتۇپ ئۈمىدەت بولغىل،
كېچە - كۈندۈز دۇرۇد ئەيتىپ ئۇلغەت بولغىل،
كېچە - كۈندۈز تەنماي يىغلاپ گەدا بولغىل،
دەردىن تارتساڭ خۇداسەندىن رىزا ئېرۇر.

× ×

مۇھەببەتنى بوستاندە ھەزار داستان،
بۇلبۇللار سايىر ئاندا ئەفغان قىلۇر.
مەئرىفەتنى مەيداندا جەۋلان قىلغان،
كېچە - كۈندۈز كۆز ياشنى ئۇمىان قىلۇر.

ئول بۇلبۇلنى ئاۋازىنى ئىشتىكەنلەر،
تەكەببۇرنى تاغىن كېسىپ ئۇشاتقانلار،
بۇ دۇنيانى مەزەسنى ئۇنۇتقانلار،
فەرياد ئۇرۇپ يىغلاپ كۆزىن گەريان قىلۇر.

ئاشق قۇللار بۇ دۇنيانى كۆزگە ئىلماس،
دۇنيا ئىشقىن زاھىد قۇللار تىلغا ئالماس،
كېچە - كۈندۈز مەست ۋەھەيران ئۆزگە كەلمەس،
دىدار تىلەپ كۆكسەن تىشىپ نالان قىلۇر.

ۋادەرخا كەچتى ئۆمرۈم تۇيماي قالدىم،
راھىلەسىز يولغە كىرىپ ھارپ قالدىم،
ھىممەت قورس بەلگە مەھكەم چالىپ ئالدىم،
ئۆزى سۆيگەن ئاشىقلارنى سەرسان قىلۇر.

ئەيا ئاشق كېچە - كۈندۈز تەنماي يىغلا،
كۆيۈپ - پىشىپ، يۈرەك - باغرىڭ ئېزىپ داغلا،

× ×

بېھىشت - دەۋزەخ تالاشۇر تالاشماقدا بايان بار،
دەۋزەخ ئەيتۇر مەن ئارتۇق مەندە فىرئون ھامان بار.

بېھىشت ئەيتۇر نەدەرسەن، سۆزنى بىلمەي ئەيتۇرسەن،
سەندە فىرئون بولۇسە، مەندە يۇسۇف كەئنان بار.

دەۋزەخ ئەيتتۇر مەن ئارتۇق، بېخىل قۇللار مەندە بار،
بېخىللارنى بويىنىدا ئۆتۈلۈگۈزەنجىر - كىشەن بار.

بېھىشت ئەيتتۇر مەن ئارتۇق، پەيغەمبەرلەر مەندە بار،
پەيغەمبەرلەر ئالدىدە كەۋسەر، ھۆر ۋە غۇلىمان بار.

دەۋزەخ ئەيتتۇر مەن ئارتۇق، تەرساۋ، جوھود مەندە بار،
جوھود، تەرساۋ ئالدىدە تۈرلۈك ئەزاپ سوزان بار.

بېھىشت ئەيتتۇر مەن ئارتۇق، مۆئىن قۇللار مەندە بار،
مۆئىنلارنى ئالدىدە تۈرلۈك نىسبەت ئەلۋان بار.

دەۋزەخ ئەيتتۇر مەن ئارتۇق، زالىم قۇللار مەندە بار،
زالىملارغا بىرۈرگە زەھەر - زوقۇم چەندەن بار.

بېھىشت ئەيتتۇر مەن ئارتۇق، ئالىم قۇللار مەندە بار،
ئالىملارنى كۆڭلىدە ئايەت، ھەدىس، قۇرئان بار.

دەۋزەخ ئەيتتۇر مەن ئارتۇق، مۇنافىقلار مەندە بار،
مۇنافىقلار بويىنىدا ئۈندىن ئىشكەل، كىشەن بار.

بېھىشت ئەيتتۇر مەن ئارتۇق، زاكىر قۇللار مەندە بار،
زاكىرلارنى كۆڭلىدە زىكىر ئىلاھى سۇبھان بار.

دەۋزەخ ئەيتتۇر مەن ئارتۇق، بىنامازلار مەندە بار،
بىنامازلار بويىنىدا يىلان بىلەن چايان بار.

بېھىشت ئەيتتۇر مەن ئارتۇق، دىدار كۆرمەك مەندە بار،
دىدارىنى كۆرسەتۈرگە رەھىم ئاتلىغ رەھمان بار.

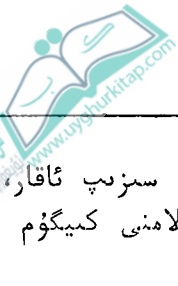
دەۋزەخ ئاندىن تىك تۇردى، بېھىشت ئۆزىنى ئەيتتى،
قۇل خۇجە ئەھمەد نە بىلدى بىلدۈرگۈچى يەزدان بار.

X

X

تەرىقەتنى مەيداندىن پەرۋاز قىلىپ،
ئول توپى دەرەختىگە قونغۇم كېلۇر.

مۇھەببەتنى دەرياسىدە غەۋۋاس بولۇپ،
مەئرىفەتنى گەۋھىرىنى ئالغۇم كېلۇر.

ئاھلارىدىن تىلىم تاغلار سىزىپ ئاقار،
سەلىم بولۇپ ئول كۇلامنى كىيگۇم كېلۇر.

سەلىم بولۇپ ساق بولدى جۈنەيد شەبلى،
نەفسىن تىپىپ قەھر قىلدى ھەسەن بەسرى،
خەلقىنى قويۇپ پانا بولدى زۇننۇن مىسرى،
ئەزىزلارغە مۇتابىئەت قىلغۇم كېلۇر.

ئاللايادى تەكەببۇرنى ئۆيىن بۇزدى،
مەشايىخلەر بۇ ھەلقەنى كۆركلۈك تۈزدى،
چۈن ھۇ دىدىم مەئسىيەتلەر تۈزگە تۈزدى،
مەن ھەم تەقى ئول ھەلقەدە بۇلغۇم كېلۇر.

شەۋق شەرابىن ئىچتىم ئەرەسە قىلدى خەراپ،
مۇھەببەتنى ئۆتتى بىرلەن باغرىم كەباپ،
دىدارىنى روزى قىلسە ئىزىم ۋەھپاپ،
دارىسسالام سارايىغە كىرگۇم كېلۇر.

قول خۇجە ئەھمەد گەۋھەر يەڭلىغ ھىكمەت
ئەيدى،

ئەزىزلارنى مەدھە بىلەن سۆزىن يايىدى.
ئۇزۇن تۈننى كۈنگە ئۇلاپ قىيام تۇردى،
دۇئا ئوقۇپ رەۋان ھىكمەت ئەيغۇم كېلۇر.

ئول توبى دەرەختىنى ئىكسە بىتمەس،
ئاللا دىگەن ئاشىق قۇلدىن تەقسىر كەلمەس،
چىن ئاشىق ئىران ھەرگىز يولدا قالماس،
ئاشىق بولۇپ ئاللا يادىن ئەيغۇم كېلۇر.

ئاشىق قۇللار ھەق يادىدىن خالى ئىمەس،
ھەقىقەتلىغ بۇ دۇنياغە مەيىل قىلماس،
چىن ئاشىقلار دۇنيا ئۇقىن ھەرگىز ئالماس،
مەن تەقى بۇ دۇنيانى قويغۇم كېلۇر.

تەجەللىنىڭ نۇرى بىلەن ئەقلى شاشقان،
ئاللا دىيۇ كۆڭل باغلاپ تۇرغە ئاشقان،
مۇھەببەتنى ئۆتتى بىرلەن قايناپ - تاشقان،
مەن تەقى ئاللا دىيۇ بارغۇم كېلۇر.

ئاللايادى كۆڭىللەرنى قىلدى خۇررەم،
بەلىخ مۈلكىن تاشلاپ كۇلام كەيدى ئەدھەم،
كۇلام كىيىپ ھىدايەتكە ئۇردى قەدەم،
ھىدايەتكە ئانداغ قەدەم ئۇرغۇم كېلۇر.

كۇلام كىيگەن ئول ئەزىزلەر ھەققە ياقار،
چۈن سىرلارى دۇكان ئىچرە ھەقنى تاپار،

×

×

يول ئۈستىدە ئولتۇرۇپ يەلنى سورغان دەرۋىشلەر،
ئۇقىدىن خەبەر ئىشتىپ يولغە كىرگەن دەرۋىشلەر.

ئەسالارى ئىلكىندە ھىكمەت قۇرى بېلىندە،
ئىزىم يادى تىلىندە ئاللا دىگەن دەرۋىشلەر.

خىرقەلەرى كىر چەفان كۆڭلىدە يۈزىمىڭ ئەيان،
بىلىڭىز ئىككى جەھان كۆزگە ئىلماس دەرۋىشلەر.

دەرۋىش ھەقنى مەنزۇرى زىكرى تۇرۇر گۈلزارى،
ھەقنى يادى ئەسرىرى خوپ ئەدەبلىغ دەرۋىشلەر.

يازۇقۇم كۆپ يولاتماس ئەسباپ دارۇسىن تاپماس،
كۆزە ياشىن قۇرۇتماس ياشى ئاققان دەرۋىشلەر.

سرى بىرلەن سۆزلەرلەر، تىلگە ھىكمەت تۈزەرلەر،
ئىش بىرلەن جان كىزەرلەر، رەنگى سەرىغ دەرۋىشلەر.

ئىت نەفسىنى ئۆلتۈرەر، قىزىل يۈزىن سولدۇرۇر،
خۇجە ئەھمەد قۇل تۇرۇر، ساتىپ يىسۇن دەرۋىشلەر.

×

×

جاندىن كەچمەي جانان يۈزىن كۆرمەك قايدا،
ئىدراك بىلەن تاپقان قولىدىن كەتمەس بولۇر.

جاندىن كەچمەي ئاشىق كۆرمەس فەنا مۈلكىن،
ئاشىق بولسا پىنھان قىلۇر ۋۇجۇد يۈركىن،
ھەسرەت تاغى ھەيرەت بىرلەن ئاتارمۇكىن،
غەم تاغىدىن ئەمگەكسىزىن ئاشماس بولۇر.

ئول ئۇقبەدىن ھىمەت بىرلەن ئالشاغىڭ،
تۆرت يۈزقىرلىق تۆرت ياشىڭ تۆكۈپ ياشاماغىڭ،
ئۈچ يۈزئالتىمىش بەند باغىڭ بوشاماغىڭ،
مەنەت تارتماي راھەت تاغى ئاتماس بولۇر.

قۇل خۇجە ئەھمەد ئىرانلارنى ياد ئەيلەبان،
ھىكمەت قىلىپ ئۇشبۇ سۆزنى قىلدى بەيان،
ئاڭلاڭىزلار ئۇشبۇ سۆزنى يارى ياران،
يالغان سۆزنى خالايتقىچە ئەيتىماس بولۇر.

ئاشىقلەرى دايم تىلەر دىدارىنى،
سەھەرلەردە غەفلەت بىلەن ياتماس بولۇر.
نادانلاردىن ئۇشبۇ سىرنى پىنھان قىلىپ،
جاھىللارغا ئاشىق مەن دەپ ئەيتىماس بولۇر.

ئارىق ئاشىق دۇنيا ئۈچۈن غەم يىمەدى،
بۇ دۇنيادا ئىززەت - ھۆرمەت ھەم سۆيىمەدى،
كېچە - كۈندۈز كۆز ياشىدىن ئايرىمەدى،
غەفلەت بىرلەن غەم لايىغە پاتماس بولۇر.

ئارىقلارنىڭ دەرگاھىدۇر گەۋھەر كانى،
ئول تەڭىزدە لەئلى جەۋھەر يوق ئىمكانى،
ھىسابىنى بىلۇر ئاندە ئىش سۇلتانى،
ئىشقىسىزلارنى ئەقلى ئاڭا يەتمەس بولۇر.

ئاشىق كېرەك غەۋۋاس بولۇپ چۆمسە دەريا،
چىقسە ئاندىن ئۇلۇغ دۇررلەر بولۇر پەيدا،

×

×

قوي بۇ تىرىكلىك زەۋقىنى بىلگىن ئۆلۈم ئالدىڭدادۇر،
قالۇر ئىمارەت بوستان ھەرنەكى بار ئالدىڭدادۇر.

كۆچۈ ساراي باغلار مالىڭ تۇتار ئول تاغلار،
يۇرتۇڭدا ئوينار زاغلار، قاي كۈن كىلۇر ئالدىڭدادۇر.

بۇ دۇنيا بىر كوھنە رەبات ئۆتۈپ بارادۇر مسال باد،
ئاندە سىياسەتلىغ سىرات، قورقما سۇسەن ئالدىڭدادۇر.

مۇنكىر - نەكىر كىلۇر كىرىپ، ئوتلۇق گۈرۈزى قولغە ئالىپ،
مەن رەببىڭ دەپ ھەيىبەت قىلىپ سورغۇچىلار ئالدىڭدادۇر.

تارتار تارازۇ خەير - شەرى ئاندا تامۇغ ئوتى يازى،
مۇنداغ بەلالاردىن زەرەر قىلما سۇسەن ئالدىڭدادۇر.

قورقتىل قىيامەت ۋەھىمدىن فىكىر ئايتقىل قوپ ئويۇدۇن،
مۇنچە ئۇيۇرسەن شەمسىدىن يۈزىڭ ھىجاپ ئالدىڭدادۇر.

× ×

ھەر زامان تىنماي خۇدا دىسەم خۇداغا خۇش ياقار،
گەر نەزەر قىلسا خۇدايىم كۆز ياشىم سۇدەك ئاقار.

كىچىقۇ كۈندۈز خۇدا دەپ يىغلاساڭ سەن ئاھ ئۇرۇپ،
گەر خۇجام دەپ يىغلاسا قۇل خۇجاسىغە خۇش ياقار.

سۇنە غەفلەتكە بويۇن غەفلەت سېنى گۇمراھ ئېتەر،
كىمكى سۇنە بويىنى غەفلەت ئانى زىنكار ئەييار.

تەۋبە ئىستىغفار بىلە دايم سەھەرلەر ھەق دىگىل،
ھەق دىسەڭ ھەققە ياقار ھەق رەھمەتى سۇدەك ئاقار.

ئىلىكىڭدىن كەلسە قىلاڭگۈر خۇجە ئەھمەد ئېر ئىشىن،
ئېر ئىشىن قىلغان كىشىنى ھەرئىشى ھەققە ياقار.

× ×

رەھبەت سۈيى ئۇلۇغ دەريا چۆمۈپ پاتتىم،
ۋەھدانىيەت دەرياسىغە كىردىم دوستلار.
ئول دەريانىڭ گەۋھەرلەرىن ئالىپ يۇتتۇم،
بىخۇد بولۇپ ئۆزۈم بىلىمەي ئۆردۈم دوستلار.
ئول تىڭز قەلب كۆرسەڭ ئەجەپ پايانى يوق،
ئىخلاسى قىلىپ كىرگەن قۇللار قالغانى يوق،
ئول دەريانى كۆرگەن ئاشىق ئارمانى يوق،
يولنى تاپماي ھەيران بولۇپ تۇردۇم دوستلار.

x x

ئەيا دوستلار ئىشقى غەۋۋاسى بولماغۇنچە،
ۋەھدانىيەت دەرياسىغە كىرسە بولماس.

ئول دەريانى گەۋھەرىدۇر ھەق ۋەدالى،
جاندىن كېچىپ كىرمەگۈنچە كۆرسە بولماس.

رەھبەت قۇردىن جان بېلىغە مەھكەم چالماي،
ماسىۋانى مۇھەببەتتىن ئۆزىدىن سالماي،
كۆز ياشىنى نىسار ئەيلەپ رازىن ئەيتماي،
ئەسرار يولىن مەردانلاردىن بېلىسە بولماس.

يۇھىيىبۇھۇم شەرابىنى ئىچىپ گۈنچە،
ۋە يۇھىيىبۇنە لىباسىنى كىيىپ گۈنچە،
رىيازەتنى فوتاسىنى بوغباغۇنچە،
ھەق جامالىن مەرادىنچە كۆرسە بولماس.

لى مەئەللاھى مەقامىغە بارماغۇنچە،
ئەنتەمۇتۇ سارايىغە كىرمەگۈنچە،
فەنا قىللاھ دەرياسىغە چۆمەگۈنچە،
بەقابىللاھى گەۋھەرىدىن ئالسا بولماس.

شەرىئەتنى سالاھىنى كىيىپ گۈنچە،
تەرىقەتنى بۇراقىغە مىنىپ گۈنچە،
جۇزب جۇنۇن ئالەمىغە بارماغۇنچە،
ھەقىقەتنى مەيدانىغە كىرسە بولماس.

مەردانلارنى مورايدۇر ھەق دىدارى،
ھەق دىدارى كېرەك بولسە بول دىدارى،
قۇل خۇجە ئەھبەد سەھەر ۋەقتىدە قىلغىل زارى،
بىدار بولماي ھەق جامالىن كۆرسە بولماس.

x x

ئاشىقلار ھەرنە دىسە يالغانى يوق،
يالغان ئاشىق بۇ يوللارنى بىلگەنى يوق.

ئول دەرياغە كىرمەگەنى ھەم جانى يوق،
چۆمۈپ ياتىپ ئۇ دەريادىن ئالغانى يوق،
ئەي مۆتىنلەر بۇ سۆزلەرنى يالغانى يوق،
ئەۋدەر يەڭلىغ ئىشقىسىزلارنى سوردۇم دوستلار.

ئىشقىسىزلارنى ھەيران بولۇپ يولدا قالدى،
دىنىنى تاشلاپ دۇنيا مالىن قولغە ئالدى.
كۆرۈپ بىكىپ ئۆز جانىنى ئوتقە سالدى،
ئىخلاسى يوق غافىللارنى كۆردۈم دوستلار.

يولغە كىرگەن ئىرانلاردىن يولنى سورغان،
مەشايىخلار خىزمەتىدە ھازىر تۇرغان،
خىزىر ئاتا سۆھبەتىنى ئاندا كۆرگەن،
سۆھبەت ئىچىرە ھەلقە ئالىپ كۆردۈم دوستلار.

ئاشىق ئەرسەك پەرۋانەدەك ئۆزۈك ئۇرغىل،
ئىرانلارنى سۆھبەتىدە بولا كۆرگىل،
نوتالىبىدەك ھەلقە ئىچىرە ئۆزۈك ئۇرغىل،
مۇرسىدلارنى ئىزىن ئىزلاپ يۈردۈم دوستلار.

ئاشىق ئەرسەك كەچكىل كەلى ماسىۋادىن،
مەشايىخ تىلەر ئەرمىش ئول خۇدادىن،
يولغە كىرگىل مەدەد تىلەپ مۇستافادىن،
غافىللىقىدە ئۆمرۈم ئۆتتى بىلىدىم دوستلار.

ئىشقىسىزلارنى كۆردۈم ئەرسە ھەيران ئېرۇر،
زاھىر جەندە باتىنلارنى ۋەيران ئېرۇر،
باشى قاتىپ، ئەقلى كېتىپ سەرسان ئېرۇر،
ئانىڭ ئۈچۈن يۈرەك - باغرىم تىلىدىم دوستلار.

قۇل خۇجە ئەھبەد مەدەد تىلەپ يولغە كىرگىل،
ئىرانلارنىڭ (ئىزىن) ئىزلاپ يولنى سورغىل،
ھەقتائالا قىلغانىغە بويۇن سۇنغىل،
بويۇن سۇنۇپ دەرگاھىغە كەلدىم دوستلار.

خاس بەندەم دەپ ئۈچۈز ئالتەمىش باقار ئەرمىش.
مىش.

قۇل خۇجە ئەھمەد روھىڭ ئەردى قالۇ بەلا،
ۋەئدە قىلدىڭ ھىچ ئەيتىمادىڭ ھەمدۇ سانا،
يوللار قاتىغ قىيامەت كۈن ھالىڭ تەباھ،
يالغان بەندە ۋەئدەسىدىن تايار ئەرمىش.

× ×

تەرىقەتكە شەرىئەتسىز كىرگەنلەرنى،
شەيتان كېلىپ ئىمانىنى ئالۇر ئەرمىش،
ئۆشۈپ يولنى پىرسىز دەۋا قىلغانلارنى،
سەرسان بولۇپ ئارا يولدا قالۇر ئەرمىش.

تەرىقەتكە سىياسەتلىغ مۇرشىد كېرەك،
ئۇل مۇرشىدا ئېتىقادلىق مۇرىد كېرەك،
خىزمەت قىلىپ پىر رىزاسىن تاپماق كېرەك،
مۇنداق ئاشىق ئۇلۇشلەردىن ئالۇر ئەرمىش.

پىر رىزاسى ھەق رىزاسى بولۇر دوستلار،
ھەقتائالا رەھبەتىدىن ئالۇر دوستلار،
رىيازەتدە سىر سۆزىنى بىلۇر دوستلار،
ئانداغ قۇللار ھەققە ياۋۇق بولۇر ئەرمىش.

ئۆشۈپ يولغە ئەي بۇرادەر پىرسىز كىرمە،
ھەق يادىدىن تازا غافىل بولۇپ تۇرما،
ماسىۋاغە ئاقىل ئېرسەڭ كۆڭۈل بەرمە،
شەيتان لەئىن يۈز بەلاغە سالۇر ئەرمىش.

ئەيا دوستلار ھىچ بىلىدەم مەن يولۇمنى،
سەئادەتتە باغلامادىم مەن بېلىمنى،
ماسىۋادىن ھىچ يىغىمادىم مەن تىلىمنى،
نادانلىغىم مەنى رەسۋا قىلۇر ئەرمىش.

شەرىئەتنى تەرىقەتنى بىلەي دىسەڭ،
تەرىقەتنى ھەقىقەتكە ئۇلاي دىسەڭ،

خىزمەت قىلىپ پىردىن ئۇلۇش ئالغانى يوق،
ئۇلۇش ئالغان فەخر تونىن كىيەر ئېرمىش.

فەخر تونىن كىيگەن ئاشىق بولۇر تۇفراق،
زار يىغلاپان دىدارىغە بولۇر مۇشتاق،
مالايىكلار ئات قويغىلار ئاڭا ئافاق،
ئانداغ ئاشىق ئېلىدىن قاچىپ يۈرەر ئېرمىش.

زاھىر كۆرگەن خاس ۋەلىنى تانىماسلار،
كىم ياخشى، كىم ياماندۇر سىنىماسلار،
ئاندىن يۈزىڭ سىرلار كۆرسە ئۇناماسلار،
ئۇل سەبەپدىن ئارا يولدا قالار ئەرمىش.

بۇ يوللارنى ئۇقىيەسى كۆپ ئۆتۈپ بولماس،
پىرى مۇغان ئىتەكلەرنىڭ تۇتۇپ بولماس،
جان چەكمەيسىن جان بەخشىنى تاپىپ بولماس،
مەي ئىستەگەن يالغۇز ھەقىنى سىۋەر ئەرمىش.

تازە-تازە ھىكمەتلەرىم سانى دەفتەر،
ئىسىز سۆزۈم نادانلارغا قىلۇر ئەبتەر،
بەھرە ئالماي كۈندىن-كۈنگە بولۇر بەتتەر،
سۆزگە يەتمەي ئۆزگە بىنا قىلار ئەرمىش.

ھەر كىشىكىم يۈزىن سۈرتەر مازارمىغە،
پاك تۈشسە ئىكى كۆزى ئۇل قەبرەمگە،
ھەقتائالا گۇناھ پۈتمەس ئۇل بەندەغە،
ھەقتائالا گۇناھىنى ئۆتەر ئەرمىش.

ھەق سۆزلەگىن نەسىمدەك پىرىڭ سورسۇن،
ھەق تاماشا قىلىپ سەنى ھالىڭ كۆرسۇن،
خۇجە موللا سەما تېقىپ ئاسىپ قويسۇن،
كىمىت پوستىن ھەق سۆزلەتىپ قوياي ئەرمىش.

ھىكمەتلىمنى كىمگە ئەيتسە روھۇم ھازىر،
ئىخلاىس بىرلە كىم ئىشىتىسە بولغاي زاھىر،
ئىنشائالا بەندەم دىگەي رەببىم قادىر،

بۇ دەريادىن دۇررى گەۋھەر ئالاي دىسەڭ،
جاندىن كەچكەن خاسلارنى ئالۇر ئەرمىش.

جەننەت كىر دەپ ئىلاھىمىدىن ئىلھام بولغاي،
جەننەت كىرمەي دىدارىنى تىلەر ئەرمىش.

ئاشىق قۇللار كېچە - كۈندۈز ھەرگىز تىنىماس،
بىر سائىتى ھەق يادىدىن غافىل بولماس،
ئانداغ قۇلنى سۇبھان ئىزىم زايىئە قوپماس،
دۇئا قىلسە ئىجابەتلىغ بولۇر ئەرمىش.

نىدا كەلگەي مەلا ئىككە زەنجىر سالغىل،
غۇللار سالىپ مەھشەرگادە ئالىپ يۈرگىل،
دىدار ئۈچۈن كۆيگەنلەرم مەئلۇم قىلغىل،
ئاشىقلارنى بىخۇد بولۇپ يۈرەر ئەرمىش.

ۋادەرخا كەچتى ئۆمرۈم غەفلەت بىلە،
سەن كەچۈرگىل گۇناھىمنى رەھمەت بىلە،
قۇل خۇجە ئەھمەد ساڭا ياندى ھەسرەت بىلە،
ئۆز ئوتىغە ئۆزى يانپ كۆيەر ئەرمىش.

ئەتكەنلەردىن قىلغان ئاشىق دىدار كۆرگەي،
ۋاسىل بولۇپ مەھشەر ئارا دەۋران سۈرگەي،
ئەفغانىدىن يەتتى دەۋزەخ ئۆرتەپ يانغاي،
مالىك كېلىپ ئاڭا تەئىزىم قىلار ئەرمىش.

× ×
ئارىق ئاشىق شەۋقى بولان قىيامەت كۈن،
خۇدايىغە بەھىس جەۋاپ قىلۇر ئەرمىش،
بۇ ئالەمدە تارتقان جەۋرى جەفالىرى،
كۆكسىنى يارۇپ ھەق قاشىغە سالار ئەرمىش.

ئاشىقلارنى ھەيىبەتىدىن مالىك قاچتاي،
قورقۇپ بارىپ دەۋزەخ ئىچرە ئوتلار ساچتاي،
ۋەھم بىرلەن زەھەر - زوقۇم توپا ئىچكەي،
قۇدرەتتىگە ھەيران بولۇپ قالار ئەرمىش.

بۇ ئالەمدە قىلدىڭ مەنى خەلققە رەسۋا،
دىدارىمنى كۆرسەتەي دەپ قىلدىڭ شەيدا،
ئالەم خەلقىنى دۈشمەن قىلىپ سالىدىڭ غەۋغا،
خۇدايىغە بارۇپ ئەرزە قىلۇر ئەرمىش.

مەلىكلاردىن ئاشىقى كۆپ ئەي بىخەبەر،
بىر ئاھ ئۇرسە ئالەم بولۇر زىر - زەبەر،
زاھىد ئابىد سالىكلاردىن ئىشقى بەتتەر،
ئىشقىسىز ئادەم ۋاللا يولدا قالۇر ئەرمىش.

قۇل خۇجە ئەھمەد دىدار ئىزلەپ گەدا بولغىل،
كەچكىل ئەھل ئايالىنىدىن جۇدا بولغىل،
ئاللا ھەققى بونلار دۈشمەن رەسۋا بولغىل،
رەسۋا بولغان دىدارىنى كۆرەر ئەرمىش.

دىدارىمنى تەلەپ قىلسەڭ ئەرشە باقىغىل،
ئۈمىت بولساڭ مۇھەممەدگە قابۇق قاقغىل،
ئەرش ئۈستىدە ئاھىڭ بىلەن ئوتلار ياقغىل،
سۇبھان ئىگەم جەبىن ئاشىقنى سىنار ئەرمىش.

× ×
كېلىك دوستلار زاكىر قۇللار زىكىر ئېيتەلىك،
زاكىرلارنى خۇدا بىشەك سىۋەر ئەرمەش.
ئىشقىسىزلارنى ھەم جانى يوق ھەم ئىمانى،
دەۋزەخ ئىچرە دايمىم تىنماي كۆيەر ئەرمىش.

ئىشىتىپ ئانى ئاشىق رەقىس سەماۋ ئۇرغاي،
مەلا ئىكلار يىغىلىپ كېلىپ سۆھبەت قۇرغاي،
ئەرش كۇرسى لەۋھى قەلەم داد ئەيلەگەي،
يەر تەبرەتىپ ھەققەلا ئەرا قىلار ئەرمىش.

مۇھەببەتلىك ئاشىقلارنى خۇدا سۆيىدى،
جاندىن كېچىپ، ياشىن تۆكۈپ ئىشقىم تايىدى،

چىن ئاشىقلار زەئىپ بولۇپ سالام قىلغاي،
قۇدرەت بىلەن پەردە ئىچرە ئىلىك ئالغاي،

ئۇشبۇ يولنى مەزاسىنى بىلمەگەنلەر،
ئۆز يەقاسىن تۇتۇپ تەۋبە قىلماغانلار،
دۇنياسىغە مەغرۇر بولۇپ يۈگۈرگەنلەر،
ھەيۋان ئېرۇر بەلكى ئاندىن بەتتەر ئەرمىش.

ئىشقى سەۋاسى باشقە تۈشسە خانە ۋەيران،
كېچە-كۈندۈز دىدار دىيۇ يۈرەر ھەيران،
ھەق يولىدا كۆزى ياشلىغ باغرى بەريان،
شەيدا بولۇپ ئۆزىن بىلمەي يۈرەر ئەرمىش.

ھەقنى سۆيگەن ئاشىقلار تاپتى مۇراد،
يالغان ئاشىق بولۇپ يۈرمە تاغلا ئۇيات،
قىلىچىدىن تېز، قىل كۆفرۈكنى ئاتى سىرات،
يالغان دەئۋا قىلغان ئۆتمەي قالار ئەرمىش.

ئاشىق بولساڭ يالغان دەئۋا قىلما زىنھار،
يالغان دەئۋا قىلغانلاردىن خۇدا بىزار،
قەھھار ئىگەم قەھر ئەيلەسە ئاتى قەھھار،
قىيامەت كۈن يۈزى قارا بۇلار ئەرمىش.

ئاشىقلار كېچە يىغلاپ سەھەر قوپار،
سىر شەرابىن ئىچكەن ئاشىق سىرنى ياپار،
ھەركىم سۆيسە بەلكى ئۆپسە قولىن ئۆپەر،
ئانداغ ئاشىق فەيزى فۇنۇھ ئالار ئەرمىش.

مۇھەببەتتىن خەبەر ئالغان ئۆزىن بىلمەس،
باشنى كەسسە پەرۋايى يوق جانىن بىلمەس،
شەۋقىگە مەي زوق تەئامى ناننى بىلمەس،
ھۇ—ھۇ دىيۇ زىكرىن ئەيتىپ كۆيەر ئەرمىش.

ئاشىقلارنى كۆزى گىريان باغرى بەريان،
پەرۋايى يوق نامۇس بىلەن، يۈرۈر ئەريان،
ئېل كۆزىگە تۇراقىدىن كەم سىرى پىنھان،
جانان بىلەن دائىم سەۋدا قىلار ئەرمىش.

توغرى يۈرگەن ئاشىقلاردىن خۇدا رازى،
ئىشقى ئىشى ئاسان ئەمەس قىلىمە بازى،

ئانىڭ ئۈچۈن دۇنيا ئۇقىبىن تەلاق قويدى،
رەۋز مەھشەر دىدارىنى كۆرەر ئەرمىش.

ئاشىقلار كېچە-كۈندۈز تەنمەي يىغلا،
ئىشقى يولىدا جاندىن كېچىپ بېلىن باغلار،
كۆيۈپ شىيىپ دەرد بىلەن كۆكسىن داغلار،
داغدا كەتكەن دىدارىنى كۆرەر ئەرمىش.

ئاشىقلارنى چىن دوستىغە جانى قۇربان،
ئانىڭ ئۈچۈن شەۋقى بىرلەن يۈرەر ھەيران،
مەلامەتنى باشقە ئالىپ جانىن بەرگەن،
ئاشىقلار ئۆلىمەس بۇرۇن ئۇلار ئەرمىش.

سەۋا قىلىسەڭ ئاخىرەتنى سەۋداسىنى،
باشقە ئالماي بۇ دۇنيانى غەۋغاسىنى،
ئەمەل قىلىپ ئالغىل جەننەت ماۋاسىنى،
جەننەت ئالغان دىدارىنى كۆرەر ئەرمىش.

قۇل خۇجە ئەھمەد ئاشىق بولساڭ جاندىن
كەچكىل،
ئاندىن سۇڭرە شەۋقى شەرابىن تويا ئىچكىل،
گۇناھىڭنى سۇبۇك قىلىپ مۇندا ئۇچغىل،
مۇندا ئۇچقان ئۇچماغ ئىچرە كىرەر ئەرمىش.

× ×

كېلىڭ دوستلار بارچە تۇرۇپ ياد ئىتەلىك،
ئول ياد بىزنى يار دەۋغەلقەغە تارتار ئەرمىش.
يادى بىلەن شۇرۇد قىلغان ئاشىق قۇللار،
نىيازلىرى كۈندىن-كۈنگە ئارتار ئەرمىش.

كىمكى ئەيتسە ھەق يادىنى باغرى كۆيۈپ،
كۆز ياشىنى ژالە قىلىپ رەنگى سولۇپ،
ئۆز ياقاسىن ئۆزى تۇتۇپ تەۋبە قىلىپ،
ئانداغ ئاشىق سىر شەرابىن تارتار ئەرمىش.

مەن ماتى غەربا دەپ ھەدىسلارى،
فەقىر سورغان ئىمان بىلەن بارۇرئەرمىش.

خەزىر ئىلياس، غەۋسۇ غىياس ئاڭا غۇلام،
ئانداغ دەرۋىش ھەقدىن ئۆزگە قىلماس كەلام،
زاھىرلارى كىمنى كۆرسە ئەيىلەر سەلام،
باتىنلارى ھەق مۈلكىگە چاپار ئەرمىش.

يۈزىڭ سەلام ھەقدىن پايمام ئاڭا كەلگەي،
سەھەرلەردە فەيزى فۇتۇھ تولا ئالغاي،
ئىتتىقادلىق تالىپ بارسە نەزەر قىلىلغاي،
ناجىنسىلارنى قابۇغىندان قۇۋار ئەرمىش.

ئاشىقلارنى ھەققە يەتكەي بىل فەرياتى،
ئەرشى بۇزار ئاشىقلارنى قىلغان دادى،
روزە، نەماز، تەسبىھلارى ھەقنى يادى،
ئەھلىن تاپسە كۆز ياشىنى ساچار ئەرمىش.

ئاشىقلارنى ھەق بويىنىغە غۇللار سالغاي،
مەلائىكلەر غۇللار سالپ ئالىپ يۈرگەي،
بىر ئاھ ئۇرسە ئەرشىدىن ئۆتۈپ دەۋزەخ كىرگەي،
دۇدى چىقسە ئاي كۈننى تۇتار ئەرمىش.

مەھشەرگاھنى بۇزماسۇن دەپ ئاللا ئۆزى،
مەن ئايىتىمادىم ئايەت، ھەدىس، قۇرئان سۆزى،
ئاشىقلارغە يىتتە بىلىمەس شەھىد، غازى،
ئەۋۋەل بارىپ ئاشىق دىدار كۆرەر ئەرمىش.

ئىشقى ئىستەگىل، ئىشقى ئىستەگىل، ئاشىق بولغىل،
بۇ يوللاردا ناپاك يۈرمە سادىق بولغىل،
لەيلى - مەجنۇن، فەرھاد - شىرىن، ۋامۇق بولغىل،
ئاشىقلارى دىدار كۆرۈپ توپار ئەرمىش.

ئەقلى كېتىپ ۋالە بولۇپ ئەفغان قىلغاي،
دىدار كۆرۈپ ئاشىقلارى ھەيران بولغاي،

يالغانچىلار ئاشىق مەن دەر خۇدا قازى،
ئىمانلارنى مال ۋە پۇلغا ساتار ئەرمىش.

ئاشىقلىغىنى ئاسان ئىشى باش بەرماللىك،
ئەيا دوستلار قەستاپ كەلدى قارانغۇلۇق،
ئۈمىدىم بار ئول ئىزىمدىن ھەم يازۇقلۇق،
نىيازلىق قۇل كىرىپ سەۋدا ئىتەر ئەرمىش.

نىيازسىز بەھرە ئالماس ئول بازاردىن،
غافىلىقەدە قۇرۇغ قالار ئول نەزەردىن،
قۇل خۇجە ئەھمەد ئىبرەت ئالغىل سەد ھەزاردىن،
نادان قۇللار ئۆمرىن يەلگە ساتار ئەرمىش.

× ×

رامانە ئاخىر بولسا ئەيا دوستلار،
تۈرلۈك - تۈرلۈك بەلالەر قوپار ئەرمىش.
ئۇ بەلانى ئۆزى سۆيگەن دەرۋىش قۇللار،
ئىلىكىن ئاچىپ دۇئا ئەيىلەپ تۇرار ئەرمىش.

ئول دەرۋىشنىڭ ئەزىز باشى خەلقنىڭ يولى،
قايدا بارسە تانىپ بولماس قۇلنى قۇلى،
ئاشىقلارنى شەيدا قىلغان ئۆچكەن كۈلى،
ئىخلاىس بىلەن بارغان ئاشىق تاپار ئەرمىش.

ئول ئاشىقنى تاپساڭ جانىڭ بەرمەسمۇسەن،
باسغان ئىزىن كۆزلەرىڭگە سۈرمەسمۇسەن،
شامۇ - سەھەر خىزمەتىدە تۇرماسمۇسەن،
خىزمەت قىلغان ھەر سىر كۆرسە ياپار ئەرمىش.

جام جاھاننەما بولۇپ سىرلار ياپقان،
كۆرمەدىم دەپ ئاندىن مۇندىن ھەقنى بۇرغان،
نوتالىبىدەك ھەلقە ئىچرە ئۆزىن ئۇرغان،
ئەزىزلارنى ئىزىن ئالىپ ئۆپەر ئەرمىش.

پەيغەمبەرى ئاخىر زەمان سۈننەتلەرى،
فەقىر سورماق ھەق مۇستافا ئادەتلەرى،

سەن ئاشىق بول پەرتەۋ سالۇر ئاشىقلارغە،
پەردە ئالىپ جىلۋە قىلۇر سادىقلارغە،
دېدارنى ھەق كۆرسەتۇر لايىقلارغە،
ھەق يەنە جىلۋە بىرلەن سەۋلار ئەرمىش.

ئاشىق بولساڭ ئانداغ بولغىل بىرسۇن شەراپ،
سىدىق سۈفەت ھەلقە يەتسۇن بويى كەباپ،
ئاللا دىسەڭ لەبىيەك دىيۇ بىرسۇن جەۋاپ،
ئانداغ ئاشىق دۇنيا ئۇقىپىن قۇيىار ئەرمىش.

ئىشقى قەدەم قۇيغان ئاشىق ئۆزىنى بىلىس،
شەيخ بايەزىد مۇرىد بولسە قولىنە ئالىماس،
دۇنيا كېلىپ جىلۋە قىلىسە كۆزىنى سالماس،
كۆز قانىدىن ساچ ساقال بويىار ئەرمىش.

ئاشىقلارغە بىر خۇدادىن ئۆزگە ھارام،
رەھمەتتىن قەترە تامسە ئىشى تەمام،
رىزقى روزى ئىزلەمەسلەر تەۋەككۈل تام،
ھەق زىكرىنى ئەيتە-ئەيتە تويىار ئەرمىش.

ئاشىقلار ھەقدىن قورقۇپ ياتماس بىدار،
ھەقىقەتلىك ئاشىقلارنى فىكرى دىدار،
باش بەر دىسە جان، ئىمان ئاڭا تەييار،
جاندىن كېچىپ ھەق يولىدا ئۆلەر ئەرمىش.

لا، لا دىگىل ئاسى سەنى كافىر دىسۇن،
كافىر دىيان مەنسۇر سۈفەت دارغە ئاسسۇن،
باشىڭ بەرگىل دىدارنى ھەق كۆرسەتسۇن،
باشىن بەرگەن ھەق دىدارىن كۆرەر ئەرمىش.

دەرۋازەغە ئاسىپ قۇيۇڭ ئالەم كۆرسۇن،
ئانى كۆرۈپ خەلقى ئالەم ئىبرەت ئالسۇن،
ئۇلۇغ.. كىچىك يول ئۆتكۈچى ئۇرۇپ ئۆتسۇن،
ئەنەلھەق دەپ نىھان بولۇپ كۈلەر ئەرمىش.

خۇجە موللا شاھ گەدا يىغىلىپ باردى،
كافىر مەنسۇر ئۆلجەي دەپ ئەرز قىلدى،

شەۋقى بىلەن يۈزىڭ جانىن فىدا قىلغاي،
ئەللىك مىڭ يىل ئۆزىدىن كېتىپ ياتار ئەرمىش.

ئاشىقلارغە تويدۇڭمۇ دەپ نىدا قىلغاي،
ھەزىن ئاۋاز ئىشىتىپ ئاشىق جانە كىرگەي،
مەشۇق ئۈچۈن ئول ئاشىقلار جانىن بەرگەي،
ۋاۋەيلىتا نەدامەت دەپ تۇرار ئەرمىش.

ھەلقە ئىچرە بېخىل كىرسە سۆھبەت بولماس،
زاكىر قۇللار زىكىر ئەيتىپان فەيز ئالالماس،
ئول سۆھبەتتىن ئىرانلار بويى كەلبەس،
زاكىرلارنى ئۆمرى زايىمە ئۆتەر ئەرمىش.

ناجىنىس بېخىل سەخىلارنى غەيبەت قىلغاي،
تاڭلا بارسە دەۋزەخ ئىچرە جانى كۆيگەي،
يىمەك-ئىچمەك لىباسلارنى ئوتتىن بولغاي،
ھەسرەت بىلەن زەھەر-زوقۇم تاتار ئەرمىش.

قىيامەتنىڭ ئاقتابى جۇشغە كەلگەي،
ھەق بەندەسىن نامەلەرىن قولغە ئالغاي،
ئاندىن سۆڭرە ھەق پەرتەۋى ئالەم تولغاي،
بىر-بىر سوراپ جەزالارنى بېرەر ئەرمىش.

قۇل خۇجە ئەھدە بەندە بولساڭ سەخى بولغىل،
سەخى بولۇپ مىسكىنلەرگە تەئام بەرگىل،
تاڭلار بارىپ جەننەت ئىچرە گۈللەر تەرگىل،
ۋەلا سەخى ھەق دىدارىن كۆرەر ئەرمىش.

× ×

مۇھەببەتتىن خەبەر بىلىگەن ئاشىقلارنى،
ئاللا دىسە توققۇز ئاسىيان كۆيەر ئەرمىش.
ئەرش ئۈستىدە نەئزە تارتسە سادىقلارنى،
مەلائىكىلەر ئەزىز جاندىن تويىار ئەرمىش.

رەسۇل شەرئى نە بولۇرسە قىلىڭ دىدى،
زاھىرلەرنى شادغە تەئزىم قىلار ئەرمىش.

شەرىئەت دەپ ئالىملار بويۇردىلەر،
كافىر مەنسۇر ئۆلمەدى دەپ كۆيدۈردىلەر،
ئەخكەر سېلىپ كۈلىن كۆككە ساۋۇردىلەر،
تاغ، تۈزلەر ئەنەلەھق دەپ كۆيەر ئەرمىش.

شەۋقى بىلەن ئوت كۆيدۈرۈپ كۆككە چىقتى،
مەللىكلەر ئەفغان قىلىپ ھەققە باقتى،
جەننەت ئىچىدە ھۆر غۇلمان قابۇغ قاقتى،
دىۋانەلەر يا مەنسۇر دەپ تۇرار ئەرمىش.

كۈلىن يىغىپ دەريا ئىچرە تاشلاپ ئاتتى،
مەستانەدە دەريا تاشىپ نەئرە تارتتى،
شەھەر خەلقى يۈگرۈپ بىلىپ باشى قاقتى،
جاندىن قورقۇپ داد-فەرياد ئىتەر ئەرمىش.

شەيخ زۇلنۇن شاھ مەنسۇرنى پىرى ئەردى،
پادىشاھ يۈرۈپ ۋىلايەتكە خەبەر بەردى،
بىر ئەۋلىيا يارمۇكىن دەپ زارى قىلدى،
شەيخ زۇلنۇن نىھان بولۇپ يۈرەر ئەرمىش.

غەرىپ مەنسۇر قۇلاغىغە بىر سۆز دىدى،
خاكىستىرىن بىركەف ئېلىپ ماڭا بەردى،
دەريا تاشسە يا مەنسۇر دەپ سالىڭ دىدى،
ئىنشائاللا تاشقان دەريا تۇرار ئەرمىش.

پادىشا ئەيدى ھازىر يېرىم يۈرە كۆرۈڭ،
خاكىستىرىن دەريا ئىچرە سالار كۆرۈڭ،
غەرىپ يېتىم ئىلىكىن تۇتۇپ ئالا كۆرۈڭ،
پادىشاھ ۋەزىر تەئزىم ئېتىپ تۇرار ئەرمىش.

شەيخ زۇلنۇن خوپ بۇيۇرۇپ يەردىن تۇردى،
پادىشاھ ۋەزىر تەئزىم قىلىپ ئىزىن ئۆپتى،

شەيخ زۇلنۇن دەريا سىرى يۈرۈپ يەتتى،
بىر زاماندا دەريا قارار ئىتەر ئەرمىش.

خاكىستەرىن يا مەنسۇر دەپ سۇغە سالىدى،
قۇدرەت بىلە دەريا قۇرۇپ خامۇش بولدى،
خۇجەمۇللا شادمان بولۇپ شۇكرى قىلدى،
ئىلىكىن ئاچىپ شاھنى دۇئا قىلار ئەرمىش.

پادىشاھ ئەردى شەھەر يارىمىنى سىزگە بىرەي،
ھەزرىت پىرىم بىر قىزىم بار چۇرى قىلاي،
ئەھل ئايال خانى مانىم خادىم قىلاي،
شەيخ زۇلنۇن قەبۇل قىلماي تۇرار ئەرمىش.

مەن دۇنيادىن رەسۋا بولغان ئىشت پادىشاھ،
زاھىر پادىشاھ باتىن ئىچرە مەن شاھىنشاھ،
دۇنيا ئۇقىبى تالاق قىلغان بولغان ئاگاھ،
كەلگەن نەزىرىن خەلققە ئىنتام قىلار ئەرمىش.

ئەي بىخەبەر ھەققە ئىخلاى قىلمايسەن،
مۇندە ئىخلاى ئاندە خالاس بولمايسەن،
ئىكى ئالەم خۇدايىڭنى بىلمەيسەن،
بىخەبەرنى دەۋزەخ ئىچرە سالار ئەرمىش.

زاھىر بىنلار خاس دىنىنى تانىماسلار،
ئاندىن يۈزىڭ سىرلار كۆرۈپ ئورناماسلار،
كىم ياخشىدۇر، كەمسە يامان سىناماسلار،
ئول سەبەبدىن ئارا يولدە قالار ئەرمىش.

تازە-تازە ھىكمەتلەرىم سانى دەفتەر،
ئىسىز سۆزۈم نادانلارغە قىلۇر ئەبتەر،
بەھرە ئالماي كۈندىن-كۈنگە بولۇر بەدتەر،
سۆزگە تويماي ئۆزگە بىنا قىلار ئەرمىش.

لا ماكاندىن چىقىپ روھۇم ئاللا دىدى،
سۇلتان ئەھمەد ئىشىتىبان سىرگە ياپتى.

تەگىگە بىرشاخ ئۆزى تۈرلۈك نىمەت ئالغان،
نىمەتلىرىدىن بىشكانىنى دوستان كۆرەر ئەرمىش.

زاھىرىنىمەت شۈكرىنى غافىل بىلىمەس،
زاھىر كۆزدە تۇتمىش غەفلەت باقىپ كۆرمەس،
زاھىردىكى قىياس بىرلەن ئەيتىپ بولماس،
باتىن كۆزى ئاچىلغانلار كۆرەر ئەرمىش.

باتىن ئاچسە بولۇر خىزمەت ئاندا پەردە،
ئاچىلۇر، كىتەر قالماس ھىجاب ئاندا پەردە،
جانىن كۆزى ھەريان بولۇپ ئۇشول يەردە،
باقىپ ئىمان نۇرى بىرلەن كۆرەر ئەرمىش.

قۇل خۇجە ئەھمەدنى ئۇشبۇ سۆزى،
ئەجەپ ئەرمەس باقىپ كۆرەر سىردىن كۆزى،
فەئالىق مەقامىدا ئۆزىنى ئۆزى،
فەئالىق ئىچرە باقىپ ئانى كۆرەر ئەرمىش.

× ×

قۇدرەت بىرلە فەرمان قىلسە بەندەسىگە،
بۇ ئالەمدە ھىچكىم ئۆلەي قالغانى يوق،
بۇ ئامانەت جاننى بەردى مەۋلۇم بىزگە،
قابىز كېلىپ ئانى ئالماي قويغانى يوق.

قابىز كېلىپ ئەزىز جاننى قويماي ئالغاي،
دۇنياپەرەست ناچىنىس ئادەم غافىل قالغاي،
جانىن كېلىپ قەبز ئىتەردە تەۋبە قىلغاي،
تەۋبەسىنى خۇجەم قەبۇل قىلغانى يوق.

سەھەتلىككە تەۋبە قىلغىن مەقبۇل بولسۇن،
سەھەرلەردە زارى قىلغىن قولۇڭ ئالسۇن،
ئىرانلارغا خىزمەت قىلغىن يولغە سالسۇن،
خىزمەت قىلماي ھىچكىم يولنى بىلىگەنى يوق.

قۇلاقسىزغە ئايەت، ھەدىس، ھىكمەت ھارام،
ئىسىز ھىكمەت ئىچ قارىنىدە بولسۇن تامام،

شەك كەلتۈرگەن مۇنىكىلارنى كۆزىن ئويدى،
ناچىنىسلارنى ھەق جازاسىن بىرەر ئەرمىش.

ئاشىقلارنى سۆزىن ئەيتتىم يالغانى يوق،
يالغان تالىپ بۇ يوللاردا كىرگەنى يوق،
خىزمەت قىلىپ پىردىن ئۇلۇش ئالغانى يوق،
ئۇلۇش ئالغان فەقىر تونىن كىيەر ئەرمىش.

فەقىر تونىن كىيگەن ئاشىق بولۇر تۇفراق،
زار يىغلاپان دىدارىغە بولۇر مۇشتاق،
مالائىكلار ئات قۇيىلار ئاڭا ئافاق،
ئانداغ ئاشىق ئېلىدىن قاچىپ يۈرەر ئەرمىش.

سىنەمىندەك ھەقىنى ئاغىل تىرەك سويسۇن،
خۇجەمۇللا سامان تىقىپ ئاسىپ قويسۇن،
ھەق تاماشا قىلىپ سىنى ھالىڭ سويسۇن،
ئانداغ ئاشىق بىخۇد بولۇپ يۈرەر ئەرمىش.

قۇل خۇجە ئەھمەد روھىڭ تەيۇر قالۇبەلا،
ۋەئدە قىلىدىڭ ھىچ ئايىتمادىڭ ھەمدۇ سەنا،
غەسەت قىلسە نە قىلغايىسەن قادىر خۇدا،
يالغان بەندە ۋەئدەسىدىن تانار ئەرمىش.

× ×

قايۇ مەخلۇق خالىتىغە مۇتە بولسە،
ئالەم خەلقى ئوشول خەلقنى سۆيەر ئەرمىش.
يادىن ئەيتىپ باغرى سويىپ ئىچرە ئۆلسە،
دەم ئۆرسە سانسىز ئوچماغ ئۇچار ئەرمىش.

تىلى كۆڭلى يادى بىرلەن زاكىر بولسە،
ئۇچىيۇز ئالتىمىش تومۇرلارنى نۇرغە تولىمىش،
يازەكى بۇلبۇل قۇشەك ۋالە قىلسە،
سايرابان ئول شاخىدىن - شاخقە قونار ئەرمىش.

بۇ كۆڭۈلنى بوستاندۇر ئەجەپ بوستان،
ئىچىنىدە سايراپ سۆزلەپ چەندان ھەزار داستان،

نەچچە باقسە كەتمەس ئاندىن كۆڭۈل كىرى،
كىلەرەۋلەر پىردىن ئۇلۇش ئالغانى يوق.

ھەريان باقساڭ خۇدا ھازىر كىلەرەۋلەر،
ئاللا يادىن بەلەند ئايتىپ يىغلاساڭلار،
يالغان - چىن ھەققە مەئلۇم راست يىغلاڭلار،
يالغان گىرىيە ھەققە مەقبۇل بولغانى يوق.

چىن دەرۋىشلەر تاش ئۈستىدە تائەت قىلدى،
قاتىغ يەرنى بەستەر قىلىپ ئادەت قىلدى،
يۈزىڭ بەلا باشىغە سالىدى تاقەت قىلدى،
تاقەت قىلماي ھەق ۋەسىلىغە يەتكەنى يوق.

تەۋبەم قەبۇل بولسۇن دىسەڭ سەھەر يىغلا،
جاندىن كېچىپ، مالدىن كېچىپ بېلىڭ باغلا،
مۇھەببەتنى جامى بىرلە يۈرەك داغلا،
مۇنداغ بولماي ھەققە ۋاسىل بولغانى يوق.

خاس دەرۋىشلار ھەقنى ئىزلەپ جاندىن كەچتى،
رىيازەتنى قاتىغ تارتىپ كۆكسىن تەشتى،
ئاندىن سۆڭرە ۋەھدەت مەيدىن توپا ئىچتى،
يالغانچىلار ۋەھدەت مەيدىن تاتقانى يوق.

ئىشقى ساپەسى ئەرشدىن بەلەند قولۇڭ يەتمىش،
ئىشقى ساپەسى تۈشكەن ئاشىق خەلقىغە باقماس،
ۋەھدەت مەيدىن توپا ئىچكەن تائام تاتمىش،
يالغانچىلار مەندىن ئىشىتىپ كۆرگەنى يوق.

مەيخانەگە كىرگەن تالىپ ھالى ئۆزگە،
ئايەت، ھەدىس بايان قىلىسە يېتەر سۆزگە،
ئەھلىن تاپسە ئىزىن ئالىپ سۈرەر كۆزگە،
ئانداغ ئاشىق بۇ ئالەمدە تۇرغانى يوق.

يالغان ئاشىق بايانىنى ئەيتاي ساڭا،
قولدە تەسبىھ، دىلدە ھىلە فىكرى بەنگە،

نادانلارغا تاكى ئەيتىپ يىغلاي مەدام،
داد ئەيلەسەم ھىچكىم قۇلاق سالغانى يوق.

يەر ئاستىغا كىرىپ يىدىم خۇن - جىگىر،
ئىمان ئىسلام قەلغە ئالىپ قىلدىم سەفەر،
شەيتان لەئىن قىلالىمادى ماڭا زەرەر،
مۇنكىر - نەكىر مەندىن سۇئال سورغانى يوق.

مۇنكىر - نەكىر ھەددى بولماس قىلىسە سۇئال،
ئىمان - ئىسلام ھازىر تۇرۇپ تاپسا كامال،
گۆر ئىچىدە ھەق كۆرسەتسە ئاڭا جامال،
ئانداغ قۇللار ئىككى ئالەمدە ئۆلگەنى يوق.

سۆزنى ئەيتىقن سۆز قۇرنى بىلگەنلەرگە،
سۆزنى چايناپ مەزاسىنى ئالغانلارغە،
ئىخلاسل بىرلە سۆزگە قۇلاق سالغانلارغە،
بى ئىخلاسلار سۆز قەدرىنى بىلگەنى يوق.

سۆزگە يەتمەس بىخەبەرگە ئىسىز مەئنى،
سۆزنى ئەيتسەڭ داناغە ئەيت دۇرنى كانى،
خىزمەت قىلماي يەتكەن بارمۇ بىلىڭ مۇنى،
خىزمەت قىلماي ئىرانلارغا يەتكەنى يوق.

دۇر كانىنى مەندىن سۆرساڭ شەيخ سادىق،
ئانداغ شەيخنى خەلق خۇشى ھەققە لايىق،
دىلى ۋەسىيە، ئۆزى مەسىھ، جانى ئاشىق،
ئانداغ ئىشان ھەقدىن مەھرۇم قالغانى يوق.

ئانداغ ئىشان پەيدا بولسە جانىڭ بەرگىن،
ھەر بىر باسقان ئىزلارنى كۆزگە سۈرگىن،
پىرى كامىل مۇكەممەلدۇر بى شەك بىلگىن،
كىلەرەۋلەر پىرقەدرىنى بىلگەنى يوق.

كىلەرەۋنى يامان - ياخشى ھەركىم پىرى،
ئىخلاسى يوق بىزگە مەئلۇم دايمى سىرى،

مەنمەنلىكلەر باشىن باسىپ تىپىپ ئۆتتى،
باش كۆتەرىپ ئاڭا سۇخەن قىلغانى يوق.

ئاقىل ئەرسەڭ ئىخلاىس قىلىمە زىنھار ئاڭا،
ئۇ ناداندىن ھىچكىم بەھرە ئالغانى يوق،

قۇل خۇجە ئەھمەد ھەرنە بولساڭ فەقىر بولغىن،
قايدا بارساڭ بوينۇڭ قىسىپ ھەقىر بولغىن،
ئاشىق بولساڭ ئىشىق ئىلىكىندە ئەسىر بولغىن،
ئەسىر بولماي ھىچكىم مۇراد تاپقانى يوق.

ھەق پەرەستلەر ھەريان باقسە ھەقىنى كۆرەر،
جەزىبى كەلسە ھەر تەرەفكە ئۆزىن ئۇرار،
يالغانچىلار كۆردۈم دىبان دۇكان قۇرار،
كۆردۈم دەرلەر ئاللا ھەقىتى كۆرگەنى يوق.

ھەقىنى تاپقان تۇفراق بولۇپ يولدا ياتدى،
تۇفراق سۇفەت ئالەم ئانى باسىپ ئۆتتى،

× ×

ئىلاھى باتىل ئىشلاردىن ماڭا بەرگىل پۇشايىمانلىق،
① جۈرم ئىسيانلار يۈرەكىمنى قىلىپ قانلىق،

گۇناھىم يادىمغە ئالسام سوڭاڭلار لەرزە ئەيلەيدۇر،
جاھاندا ھىچ كىشى بارمۇ مەنىدەك جۈرم ئىسيانلىق.

خۇداۋەندە ئۇلۇغ زاتىڭ ئەگەر ئەفۇ ئەتمەسەڭ ناگاھ،
لەھەد تارىك، يولسىم جارىك ھەمە ئىشلار پۇشايىمانلىق.
دىدەڭ لاتەقەنتۇ مەن رەھبەتلىلاھى بار ئۈمىدىم كۆپ،
قىيامەت تاڭى ئاتقاندا باشىمغە سالمە ھەيرانلىق.

مۇھەممەد ئۈمىدەتى قىلىدەك يولۇم ئازغۇرمىغىل يارەب،
شەفائەتتىن قىلىپ مەھرۇم ئاراغە سالمە سەرسانلىق.

ھاۋايى نەفىس جەھەتتىن ئەزەزۇل دائىما خۇددەم،
يولۇم ئەگرى، ئۆزۈم غافىل، يۈرۈشۈم جۈملە شەيتانلىق.

مۇسۇلمان ئوغلى مەن دىدىم، قەنى تائەتدە بولغانىم،
گۇنادىن ئۆزگە ھاسىل يوق، قەنى دوستلار مۇسۇلمانلىق؟

قۇلۇمدا دانەۋى تەسبىھ تىلىدە دائىما تەزۋىر،
نامازۇ رۇزەنى تاشلاپ دىلىدە تولا يالغانلىق.

بۇ ھالەت بىرلە مەن گۇمراھ نىچۇك بەندەڭ دەپمەن يارەب،
ھوزۇر دىلدا تائەت يوق كۆڭۈل دائىم پەرىشانلىق.

بۇ دۇنيا مالنى يىغدى ۋە فاسىن كۆرمىدى قارۇن،
كېتىپ يەر ئاستىغە ئاخىر جاھاندىن كەتتى ئارمانلىق.

جاھان گەنجى دىلى خۇشدۇر خۇدا يولغە سەفەر ئەتسەڭ،
فەقىر بىناۋالارگە كى بولساڭ خەير - ئېھسانلىق.

① قوليازىمدا ئۆچۈپ كەتكەن.

جاھان باغىدىن ئۈزسەڭ گۈل بولۇر لەھزە دەھر مۇردە،
 ئەدەم باغىدىن ئۈزسەڭ گۈل ئۆزىگە باقى پايانلىق.
 ئەگەر سەن بەندەلىك قىلساڭ خۇدانىڭ قەھرىدىن قورققىل،
 خۇدانى قەھرىدىن قورقساڭ بارۇرسەن ئاندا ئىمانلىق.
 گۇناھىم ساننى ئەبتىسام باياپان قۇرلارىدىن كۆپ،
 كۈلەرسەن بەخەبەر قەھقەھ نىچۈك بى شەرم، نادانلىق.
 قىيامەت قازىسى سورسا تۈشەر باشىڭغە يۈز مىڭ غەم،
 قىيامەت ۋەھىمىدىن قورقۇپ تۈشەر جىسمىگە... ①
 ھەممە ئىشلار ساڭا ئاسان ۋەلى بىزلەرگە مۇشكۈلدۇر،
 ئىلاھا كەرەم بىرلە يولۇمغا سالغىل ئاسانلىق.
 لەھەد ئىچرە بارىپ ياتسام نىچۈك كەچكەي مەنى ھالىم،
 مەلئىكلەر سورۇپ ئەيتۇر نىچۈك ئىنسانى ئاسانلىق.
 خۇدا ۋە ھەم رەسۇلنى دىنىدىن بەخەبەر ئۆتكەن،
 تەكەببۇر ئاستىدا قالغان ھەمىشە ئاغزى خەندانلىق.
 خۇدادىن تۆنەلەر يىدىڭ قېنى تائەتدە بولغانىڭ،
 ئۇياتسىز بەخەبەر ئادەم ئالىپ كەلدىڭ، ھايۋانلىق.
 كۆتەرىپ گۈرزىنى ئۇرسە سۆڭەكلەر ئەيلەيۈر لەرزە،
 سېنى دەۋزەخ سىرى ئېلىتىپ قىلۇرلەر ھەكسىم سوزانلىق.
 كى غەفكارۇلۇنۇب ئاتى خۇجە ئەھمەد بولماغىل غافىل،
 كۆرەر بى شەك جەمالىنى ھەمىشە كۆزى گىريانلىق.

× ×

ئاشىقلىقنى دەئۋاسىنى قىلغان كىشى،
 مەئشۇقىدىن زەررە غافىل بولغانى يوق.
 ئىشقى گەۋھەرى تۈبسىز دەريا ئىچرە ياتۇر،
 جاندىن كەچمەي ئول گەۋھەردىن ئالغانى يوق.

گەۋھەر ئالۇر غەۋۋاسى ئەگەر جاندىن كەچسە،
 شەيدا بولۇر ئىشقى شەرابىن ھەر كىم ئىچسە،
 نەچچە يىللار، نەچچە ئايلار ئەگەر ئۆتسە،
 ئىشقىنى گۈلى ئاچىلىپ ھەرگىز سۇلغانى يوق.

ئاشىق بولۇپ تاپاي دىسەڭ ھەقىقىتى يولىن،
 ئاسراغىل سەن ئىشقى باغدا ئەسرار گۈلىن،

① قوليازىمىدا ئۆچۈپ كەتكەن.

مۇھەببەت بىرلەن ئاسرار ئىمىش ياخشى قۇلىن،
چىن ئاشىقنى كۆڭلى ھەرگىز قالغانى يوق.

مۇھەببەتنى دەرياسىدا مەۋج ئۇرغۇسى،
ئىلىم ئەمەل، قىلۇ قاللار سەۋق ئولغۇسى،
بۇ تىگىزگە كىم كىرىبان كىم چىققۇسى،
ئاشىق قۇللار مەئشۇقىدىن قالغانى يوق.

قۇل خۇجە ئەھمەد قەبۇل قىلدى ئەيماغلىقنى،
قەبۇل قىلدى ئىشقى ئوتىغە كۆيىپە گىلىكىنى،
جانىن بېرىپ ساتغۇن ئالۇر كۆيىپە گىلىكىنى،
چىنىن سۆزۈم بار ھەرگىز يالغانى يوق.

× ×

ئىشقى دەئۋاسىن ماڭا قىلما يالغان ئاشىق،
ئاشىق بولساڭ باغرىڭ ئىچىرە كۆز قانى يوق،
مۇھەببەتنى شەۋقى بىرلەن جان بەرمەسە،
زايە كېچەر ئانىڭ ئۆمرى يالغانى يوق.

ئىشقى باغىنى مەنەت تارتىپ كۆتۈرمىسەڭ،
خارلىق تارتىپ شۇم نەفسىڭنى ئۆلتۈرمىسەڭ،
ئاللاھ ئەيتىپ ئىچىكە نۇرنى تولدۇرمىساڭ،
ۋاللا بىللاھ سەندە ئىشقىنى نىشانى يوق.

ھەق زىكرىنى مەئىز جاندىن چىقارمىسە،
تۆرت يۈز قىرىق تۆرت سۈڭەكلەردىن تىترەتمىسە،
ئۈچ يۈز ئالتىمىش تومۇرلاردىن تەبىرەتمىسە،
يالغانچىدۇر ھەققە ئاشىق بولغانى يوق.

نەفسىدىن كېچىپ قانائەتنى پىشە قىلغان،
ھەر كىم تەپسە رازى بولۇپ بويۇن سۇنغان،
خىزمەت قىلىپ ياخشىلاردىن دۇئا ئالغان،
تاڭلا بارسا مەھشەر ئارا ئارمانى يوق.

راھەت تاشلاپ جان مېھنەتى خوشلاغانلار،
سەھەرلەردە جاننى قىيىناپ ئىشلەگەنلەر،
ھاۋايى ھەۋەس مەنبەئىلىكىنى تاشلاغانلار،
چىن ئاشىقلار ھەرگىز ئانى يالغانى يوق.

ئىشقى دەردىنى بىدەردلەرگە ئەيتىپ بولماس،
بۇ يوللارنى ئۆقبەسى كۆپ ئۆتۈپ بولماس،
ئىشقى گەۋھەرىن ھەر نامەردگە ئەيتىپ بولماس،
بىخەبەرلەر ئىشقى قەدردىنى بىلىگەنى يوق.

ئىشقى تۇشۇشنىڭ ئوتقا تۇشۇشنىڭ كۆيۈپ ئۆلدۈك،
پەرۋانەدەك جاندىن كېچىپ ئەخكەر بولدۇك،
دەردكە تولدۇك، غەمگە سولدۇك، تەلپە بولدۇك،
ئىشقى بەھرىنى مەندىن سورساڭ پايانى يوق.

باشلىق كېتەر بۇ يوللاردا ھازىر بولغىل،
ئىشقى يولىدا ئۆلمەس بۇرۇن زىنھار ئولغىل،
سىر ئىستەگىل يۈكۈپ يۈگۈرۈپ خىزمەت قىلغىل،
خىزمەت قىلغان ئاخىر يولىدا قالغانى يوق.

زاھىد بولما، ئابىد بولما، ئاشىق بولغىل،
كەزەب بولما ئىشقى يولىدا سادىق بولغىل،
ئاندىن سۆڭرە دەرگاھىغە لايىق بولغىل،
ئىشقىسىزلارنى ھەم جانى، ھەم جانانى يوق.

ئاشىق ئەرمەس جانانىغا جان بەرمەسە،
دېھقان ئەرمەس كەتەن چاپچى نان بەرمەسە،
مۇندە يىغلاپ ئاخىرەتدە جان بەرمەسە،
يولدا قالغان بويى خۇدا ئالغانى يوق.

ئەي بىخەبەر ئىشقى ئەھلىدىن بايان سورسە،
ئاقىل ئەرسەڭ زاھىدلاردىن ئەفغان سورسە،
دەۋا ئىستەگىل ئىشقى دەردىگە دەرمان سورسە،
بۇ يوللاردا ئاشىق ئۆلسە تاۋانى يوق.

ئىشقى سەۋداسى كىمگە تۇشسە رەسۋا بولۇر،
پەرتەۋ سالپ ھەق ئۆزىگە شەيدا بولۇر،
مەجنۇن سۈفەت ئەقلىن ئالىپ لەيلا بولۇر،
ئاللا ھەققى بول سۆزلەرنى يالغانى يوق.

قۇل خۇجە ئەھمەد جاندىن كېچىپ يولغا كىرگىل،
ئاندىن سۇغرى ئىرانلاردىن مەنى سورغىل،
مېنەت تارتىپ ئىشقى يولىدا راھەت كۆرگىل،
بۇ يوللەردە جان بەرمەسە ئارمانى يوق.

× ×

خۇش تىڭلاڭىز ھەق رەسۇلنىڭ دۈرۈدىنى،
دۈرۈد ئەيغىل چىن ئۆمەتى بولاي دىسەڭ.
ئۆمەت بولساڭ قان يىغلاغىل تۇنى - كۈنى،
دۈرۈد ئەيغىل چىن ئۆمەتى بولاي دىسەڭ.

سۇبھان ئىزىم كۆكدە قويدى ئاتىن ئەھمەد،
فەرىشتەلەر دۈرۈد ئوقۇر قىلغىل رەھەت،
قىيامەت كۈن ھەق مۇستافا قىلغاي شەفەت،
دۈرۈد ئەيغىل چىن ئۆمەتى بولاي دىسەڭ.

دۈرۈد ئەيتىڭ پەيغەمبەرلەر رازى بولۇر،
ھەقتائالا جەننەت ئىچىرە ھۆرلەر بېرۇر،
جەننەت كىرگەن ئاخىرەتدە دىدار كۆرۈر،
دۈرۈد ئەيغىل چىن ئۆمەتى بولاي دىسەڭ.

دۇنيا ئۈچۈن رەسۇل ھەرگىز خەم يىمەدى،
ئۆمەت ئۈچۈن پارچە نانغە ئول تويمادى،
تىلەپ ھەقدىن ئاسىلارنى ھەم قويمايدى،
دۈرۈد ئەيغىل چىن ئۆمەتى بولاي دىسەڭ.

ئاشىق بولسا ھەق رەسۇلدەك دۇنيا سۆيەمس،
تەكبىر ئېيتىپ دۈرۈدىنى تىلىدىن قويماس.

دۈرۈد ئېيتقان دەۋزەخ ئىچرە ھەرگىز كۆيەس،
دۈرۈد ئۇيغىل چىن ئۆمەتى بولاي دىسەڭ.

سۈنەتلەردىن مەھكەم تۇتۇپ تابىمۇ بولۇڭ،
ھاۋايى ھەۋەس مەنەنلىكىنى بەرھەم ئۇرۇڭ،
ئاتى چىقسە دۈرۈد ئۇيغىل ھازىر تۇرۇڭ،
دۈرۈد ئۇيغىل چىن ئۆمەتى بولاي دىسەڭ.

مال فەرزەند بۇ دۇنيادە زىننەت ئېرۇر،
ئەزۋاجىم ئۇدۇۋا دەپ خەبەر بېرۇر،
رەسۇل ئەردى دۇنيا بىر كۈن زەرەر قىلۇر،
دۈرۈد ئۇيغىل چىن ئۆمەتى بولاي دىسەڭ.

ئۆمەت مەن دەپ يالغان سۆزلەپ بىغەم يۈرمە،
ئاشىق بولساڭ ھەق رەسۇلدەك دۇنيا سۆيۈمە،
ھەق زىكرىنى ئۇيغىل ھەرگىز تىلىدىن قويمە،
دۈرۈد ئۇيغىل چىن ئۆمەتى بولاي دىسەڭ.

قۇل خۇجە ئەھمەد تەكبىر ئۇيغىل قىلغىل سۆھبەت،
ئاللا دىگىل ئۆمرۇڭ ئۆتتى دەم غەنىيەت،
دۈرۈد ئۇيغىل ھەق رەسۇلغە بولغىل ئۆمەت،
دۈرۈد ئۇيغىل چىن ئۆمەتى بولاي دىسەڭ.

× ×

خوش غايىپىدىن تىيىشتى ياخشى سۆزۈم تەبەررۈك،
ئاشىق بولساڭ ئەي تالىب رىيازەتدە بېلىك بۈك،
سەھەر ۋەقتىدە زارلاپ ياش ئورنىغا قانىك تۆك،
ئارىسلان بابام سۆزلەرى ئىشتىسىڭىز تەبەررۈك.

ئارىسلان بابام ئەيدىلەر تالىبىدە يوق ئىخلاص،
پىرىك ھازىر بولغاندا نە كېرەك خىزىر ئىلياس،
پىرگە قەدەم قويغاندا ياد ئەتە غەۋس غىياس،
ئارىسلان بابام سۆزلەرى ئىشتىسىڭىز تەبەررۈك.

تالىب مەن دەپ ئەيتۈرلەر ۋاللا بىللا نا ئىنسانى،
نا مەھرەمگە پاتارلەر كۆزلەردە يوق ئىنسانى،

كىشى مالىن ئالاي دەپ كۆڭۈللەرى ئىسەس ساق،
ئارسلان بابام سۆزلەرى ئىشتىسىڭىز تەبەررۈك.

پىر خىزمەتتىن قىلدۇق دەپ تالىب مەن دەپ يۈرەرلەر،
كۆزلەردە نەمى يوق ھەلتە ئىچرە كىرەرلەر،
بىلىپ ھەرام ھەرشىنى كولۋاردىگە ئۇرارلەر،
ئارسلان بابام سۆزلەرى ئىشتىسىڭىز تەبەررۈك.

زاكىرمەن دەپ زور ئۇرار چىقىماس كۆزىنى ياشى،
دىللاردا دەرد يوق ناگاھ ئاغرىغاي باشى،
مىكرو ھىلە قىلۇرلەر مەئلۇم خۇداغا ئىشى،
ئارسلان بابام سۆزلەرى ئىشتىسىڭىز تەبەررۈك.

تالىب مەن دەپ ئەيتۈرلەر كۆڭلىدە يوق زەررە شور،
چىن تالىبىنى سوراساڭ ئىچى - تاشى گەۋھەردۈر،
ھەقتە ئايان سىرلارى، ئەيمىشلارى سەفا نۇر،
ئارسلان بابام سۆزلەرى ئىشتىسىڭىز تەبەررۈك.

سۈرەتلەرى سوفى نەقىش قىيامەتتىن قورقىماسلەر،
فىسقى قۇجۇر ھاسىلى گۇناھلاردىن ھۈركىنەسلەر،
رىيا تەسبىم ئىلىكىدە يىغلاپ ياشىن تۆكىنەسلەر،
ئارسلان بابام سۆزلەرى ئىشتىسىڭىز تەبەررۈك.

رىيا ئىلىكىدە زۇننار ياخشى ئېرۇر بىلىسەڭىز،
ھەق رىزاسى بۇ تۇرۇر ئىشقى سەۋاسىن قىلىسىڭىز،
ئىشقىن ئالىب مەھشەردە رەسۋا بولۇپ تۇرسەڭىز،
ئارسلان بابام سۆزلەرى ئىشتىسىڭىز تەبەررۈك.

ئىشقى قەدەم قويغانلار ھەق دىدارىن كۆردىلەر،
مۇسا سۇفەت مەھشەردە ھەقدىن سوئال سۈردىلەر،
سەرمەست بولۇپ ۋەسلىدە ھۇ زىكىرىنى قۇردىلار،
ئارسلان بابام سۆزلەرى ئىشتىسىڭىز تەبەررۈك.

ئىنشائاللا ئىشتىكەننى ھەقدىن تىلەپ ئالۇرمەن،
شەيتان يولىدىن ئالىب ھەق يولغا سالۇرمەن،

مەدەد قىلسە مۇستافا گۇناھلارنى تىلەرمەن،
ئارسلان بابام سۆزلەرى ئىشىتىسەڭىز تەبەررۈك.

ئارسلان بابانى سوراساڭ پەيغەمبەرگە ئېتىبار،
ساھابەلەر ئۇلۇغى خاس بەندەئى گىردىگار،
ياتقان يېرى ناھىۋار بىر كازەئى خارۇ - زار،
ئارسلان بابام سۆزلەرى ئىشىتىسەڭىز تەبەررۈك.

چاھارشەنبە كۈنى ئىشىتىپ ناگاھ ھەزرەت باردىلەر،
ئارسلان بابامنى جايىغا ئۆلكۈن مېھمان بولدىلەر،
ياتقان يېرى تاھەمۋار كۆرۈپ ھەيران قالدىلەر،
ئارسلان بابام سۆزلەرى ئىشىتىسەڭىز تەبەررۈك.

ئول مۇھەممەد مۇستافا تۇرۇپ دۇئا قىلدىلەر،
مەلائىكلەر ئامىن دەپ ئىلىكىن ئاچىپ تۇردىلەر،
شۇنداغ ئۈممەت بەردىڭ دەپ ھەق شۈكىرىنى قىلدىلەر،
ئارسلان بابام سۆزلەرى ئىشىتىسەڭىز تەبەررۈك.

سەھابەلەر ئەيدىلەر ئارسلان بابادۇر ئاتىڭىز،
ئەرەبلەرنى ئۇلۇغى، پاكىزەدۇر زاتىڭىز،
راھەتتىن فەرز دىدى فەرەجە سالپ ياتتىڭىز،
ئارسلان بابام سۆزلەرى ئىشىتىسەڭىز تەبەررۈك.

ئاخىر زەمان ئۈممەتلەر نەقىش قىلۇر ئۆيلەرنى،
نەفىس ھاۋاغا قۇۋانىپ بۇرار ئەرمىش خۇيلارنى،
شانۇ شەۋكەتلەر بىلەن بەرپا قىلۇر توپىلارنى،
ئارسلان بابام سۆزلەرى ئىشىتىسەڭىز تەبەررۈك.

ئاخىر زامان ئۈممەتلەر دۇنيا فانى بىلىسەلەر،
كەتكەنلەرنى كۆرۈبان ئاندىن ئىبرەت ئالمايسەلەر،
ئىرانلارنى قىلغانىن كۆرۈپ كۆزگە ئىلماسەلەر،
ئارسلان بابام سۆزلەرى ئىشىتىسەڭىز تەبەررۈك.

ياخشى يوللاردىن ئازىپ يامان يولغا ئاۋۇشقان،
شەيتان لەئىن پىرىم دەپ دامەنىگە ياپۇشقان،

ئەزەزۇلنى پىرىم دەپ ئاخشام ۋەقت كۆرۈشكەن،
ئارسلان بابام سۆزلەرى ئىشىتىسەڭىز تەبەررۈك.

ئۆلەيمەن دەپ دۇنيادا مەۋلۇم بىلەن ئۇرۇشقان،
ئەزەزۇلنى پىرىم دەپ ئەرتە - ئاخشام كۆرۈشكەن،
ئىمان - ئىسلامىن ئالىپ ئۆلەيمەن دەپ كۆلۈشكەن،
ئارسلان بابام سۆزلەرى ئىشىتىسەڭىز تەبەررۈك.

ۋەقتى يەتسە ئەزرائىل ئەمانەتنى بەر دىگەي،
شەيتان لەئىن پىرىم دەپ جان بېرەردە كۆرمىگەي،
ئىمان - ئىسلامىن ئالىپ ھالىڭ دىلىن سورىمىغاي،
ئارسلان بابام سۆزلەرى ئىشىتىسەڭىز تەبەررۈك.

تەۋبە قىلسە تەۋبەسى مەۋلۇم قەبۇل قىلماغان،
ئاللا دىسە خۇجاسى ئىلىكىن ئالىپ تۇتماغان،
جۈرم ئىسيان گىرىپلارنى بارپ پىرغا چاچماغان،
ئارسلان بابام سۆزلەرى ئىشىتىسەڭىز تەبەررۈك.

يەتتى ياشدە ئارسلان باب تۈركىستانغا كەلدەلەر،
باشىم قويۇپ يىغلايدىم ھالىم كۆرۈپ كۈلدەلەر،
مىڭ بىر زىكرىن ئۆرگەتپ پەرۇ بالىم يۈلدەلەر،
ئارسلان بابام سۆزلەرى ئىشىتىسەڭىز تەبەررۈك.

كەلام قىلدىم خۇرما دىن مەڭا ۋەھشەت قىلدەلەر،
ئەي بىئەدەپ گۈدەك دەپ ئەسا ئالىپ سۈردەلەر،
ۋەھشەت دىنى قوقمادىم ماڭا باقىپ تۇردەلەر،
ئارسلان بابام سۆزلەرى ئىشىتىسەڭىز تەبەررۈك.

ئاغزىڭ ئاچتىن ئەي گۈدەك ئامانەتنى بېرەيىن،
مەزاسىنى بۇتمادىم ئاچ ئاغزىڭغا سالايىن،
ھەق رەسۇلنى ۋەئەدەسىن ئۈمىت بولسام قىلايىن،
ئارسلان بابام سۆزلەرى ئىشىتىسەڭىز تەبەررۈك.

ئاغزىم ئاچتىم سالدەلەر خۇرما ئەمەس قىلدى مەست،
ئىككى ئالەمدىن كېچىپ ۋاللا بولدۇم ھەق پەرەست،

خۇجە موللا يىغىلىپ ئالىپ يۇردى دەست - بەدەست،
ئارسلان بابام سۆزلەرى ئىشتىسەڭىز تەبەررۈك.

بابام ئەيدى ئەي بالام تەكلىفى قىلىمادىڭ ماڭا،
مەزاسىنى سىز ئالىپ تەلغىن بەردىڭىز ماڭا،
تۆت يىلدۇر كاممىدە ساخلاپ ئەردىم مەن ساڭا،
ئارسلان بابام سۆزلەرى ئىشتىسەڭىز تەبەررۈك.

بابام ئەيدى ئەي بالام قاشىدە تۇر ئويلايىن،
جىنازەمنى ئوقۇپ كۆم جان تەسەددۇق قىلايىن،
مەدەد قىلسە مۇستافا ئەلەيىۇنغە كىرەيىن،
ئارسلان بابام سۆزلەرى ئىشتىسەڭىز تەبەررۈك.

بابام ئەيدى ئەي بالام مالاىىكلار يىغىلىغاي،
جەبرائىل ئىمام بولۇپ ئۆزگەلەر تابىئ بولغاي،
مىكائىل، ئىسرافىل كۆتەرىپ گۆرگە سالغاي،
ئارسلان بابام سۆزلەرى ئىشتىسەڭىز تەبەررۈك.

قۇل خۇجە ئەھمەد سۆزۈڭنى نادانلارغا ئەيتماغىن،
سۆزنى ئەيتىپ نادانغا پۈچەك پۇلغا ساتماغىن،
ئاچىدىن ئۆلسەڭ نامەرددىن ھەرگىز مىننەت تارتماغىن،
ئارسلان بابام سۆزلەرى ئىشتىسەڭىز تەبەررۈك.

× ×

ئەي دوستلار مۇستافادىن بايان ئەيلەي،
قۇلاق سالغىل خاس ئۆمىمەتى بولاي دىسەڭ.
ئۆلەر ۋەقتىدە ئۆمىمەتىم دەپ نالە قىلىدى،
قۇلاق سالغىل خاس ئۆمىمەتى بولاي دىسەڭ.
چىن ئۆمىمەتى جاندىن كېچىپ دۇنيا قويدى،
ۋالە بولۇپ بۇلبۇل سۈفەت ھەقنى سۆيىدى،
ئانىڭ ئۈچۈن دىن ساقلاغان دىدار كۆردى،
قۇلاق سالغىل خاس ئۆمىمەتى بولاي دىسەڭ.

ئۆمىمەت بولساڭ كېچە - كۈندۈز تائەت قىلغىل،
ئوقىبى سىرى بارغىل ئاندا راھەت كۆرگىل،
ئاقىل ئېرسەڭ يىغلاماقنى ئادەت قىلغىل،
قۇلاق سالغىل خاس ئۆمىمەتى بولاي دىسەڭ.
دۈرۈد ئەيتقىل ئۆمىمەت بولساڭ ئەي بىخەبەر،
رەسۇلىللاھ سۆزىن ئەيتىدىم كان گەھەر،
رەسۇل ئەيدى دۇنيا قىلۇر بىر كۈن زەرەر،
قۇلاق سالغىل خاس ئۆمىمەتى بولاي دىسەڭ.

x x

ئەيدى قۇربان ئاي كەلدى كېلىك دوستلار،
زاھىر، باتىن روشەن قىلىپ دىدار كۆرۈڭ.
ئېتىكاڧدا خالسى تۇرۇپ نەفسىن ئۇرۇپ،
جان - دىلىنى بىر تەن قىلىپ دىدار كۆرۈڭ.

نەفسىنى ئۇرۇپ دىن قەلئەسىن قىلىك خالى،
ئاللا دىسەڭ غايىپ قوشار ئول ئەقئالى،
بىخەبەرلەر ئەيتسام قىلماس سۆز ئەھۋالى،
جان - دىلىنى ئېھسان قىلىپ دىدار كۆرۈڭ.

نەفسىنى ئۇرۇپ دىن قەلئەسىن بەرسەڭ ئىنئام،
ئىنئام بەرسەڭ باردۇر ساڭا ئاندا ئىنئام،
رەۋزە مەھشەر خۇجاڭ باقار ساڭا خەندىن،
ۋۇجۇدلارنىڭ خەندىن قىلىپ دىدار كۆرۈڭ.

نەفسىنى ئۇرۇپ دىن قەلئەسىن قىلغىل پەناھ،
قانلار يۈتۈپ تەۋبە قىلغىل كېچەر گۇناھ،
ئىلىك ئاچىپ ئامىن دىسەڭ كەچكەي ئاللاھ،
ئارزۇسىدە تەۋبە قىلىپ دىدار كۆرۈڭ.

تەۋبە قىلساڭ مىسلى نەسۇخ تەۋبە قىلغىل،
ئاندىن سۇڭرە ھەق رەھىمەتنى بىلىپ كۆرگىل،
نادانلىغىدە ئۆتتى ئۆمرۈڭ ئىنساڧ قىلغىل،
ھەقدىن قورقۇپ ئىنساڧ قىلىپ دىدار كۆرۈڭ.

ھايۋان قىلماي ئادەم قىلدى قورقىماڭ ئۈچۈن،
قىيامەتنى شىددەتتىن ھۆركەمەك ئۈچۈن،
ھەق قەھرىدىن قورقۇپ ياشىڭ تۆككەك ئۈچۈن،
ۋاۋەيلىتا ئەفغان قىلىپ دىدار كۆرۈڭ.

ئەي بولمەۋەس ئاشىق بولساڭ جاندىن كەچكىل،
تۈن ئۇيقۇنى ھەرام قىلىپ زارى ئەيتقىل،

ۋاي ئۆمىمەتسىم، ۋاي ئۆمىمەتسىم دىدى ئەھمەد،
ئانىڭ ئۈچۈن سۇبھان ئىگەم قىلدى رەھىمەت،
ئامىن دىگىل قىيامەت كۈن قىلغاي شەققەت،
قۇلاق سالغىل خاس ئۆمىمەتنى بولاي دىسەڭ.

يۈز مىڭ نىدا كەلدى ھەقدىن ئىشىتىپ ئاڭا،
ئۆمىمەتلەرنىڭ ھاۋالەسىن قىلغىل ماڭا،
جۈملەسىنى باغمىشلايىن ئاندا ساڭا،
قۇلاق سالغىل خاس ئۆمىمەتنى بولاي دىسەڭ.

ئاتام، ئانام دىمەدىلەر دىدى ئۆمىمەت،
ھەمدۇ سانا ئەيغىل ئاندا بولغىل ئۇلغەت،
قىيامەت كۈن سەن تارتىماغىل ھەقدىن كۈلغەت،
قۇلاق سالغىل خاس ئۆمىمەتنى بولاي دىسەڭ.

ۋا دەرىخا ئۆتتى ئۆمرۈم قەنى ئىشقىم،
ئۆمىمەت ئىدىم دۇنيا سىرى بولدى زوقۇم،
باتىن كەززاپ زاھىرىدە باردۇر دەلىقم،
قۇلاق سالغىل خاس ئۆمىمەتنى بولاي دىسەڭ.

كۈچۈم يېتىپ كەتسە سىرى بارمادىم مەن،
ئالەملارنى نەسىھەتتىن ئالمايدىم مەن،
ھەقدىن قورقۇپ ياخشى يولغا كىرمەدىم مەن،
قۇلاق سالغىل خاس ئۆمىمەتنى بولاي دىسەڭ.

يىغلامايمۇ يولدا قالدىم ئەمەلىم يوق،
ئۆمىمەت دىدى ئانىڭ سىرى جىدەلىم يوق،
باشىم كەتسە بۇ يوللاردىن تايارىم يوق،
قۇلاق سالغىل خاس ئۆمىمەتنى بولاي دىسەڭ.

قۇل خۇجە ئەھمەد يولغا كىرگىل ھالا فۇرسەت،
ئاللا دىگىل ئۆمرۈڭ ئۆتتى دەم غەنىمەت،
قايدا بارساڭ تەكبىر ئەيتىپ قۇرغىل سۆھبەت،
قۇلاق سالغىل خاس ئۆمىمەتنى بولاي دىسەڭ.

ئاندىن سۇڭرە شەۋق شەرابىن تويا ئىچكىل،
ئاللا ئەيتىپ جەۋلان قىلىپ دىدار كۆرۈڭ.

نەچە ئەيتسام ئىشەنمەسەن ئەي بىخەبەر،
نادانلارغە تاكى چەككەي خۇن چەكلەر،

دانا بولسا ھەربىر سۆزۈم دۈررى گەۋھەر،
گەۋھەر تاپىپ ئەفغان قىلىپ دىدار كۆرۈڭ.

قۇل خۇجە ئەھمەد تەۋبە تونىن كىيەك كېرەك،
ھەقدىن قورقۇپ نەمىس بەدىنى بىتەك كېرەك،
خەلقدىن كېچىپ يالغۇز ھەقنى سۆيەك
كېرەك،
ئەسلىك تۇفراق سۇلتان بولۇپ دىدار كۆرۈڭ.

× ×

ئالىملار ئىلمى بىرلەن بولدى ئەزىز،
جاھىللار جەھلى بىرلەن قالدى ئاجىز،
قۇلى بولۇپ ھەزرەتتىڭدە نەدامەتسىز،
ئۆمىيەت بولۇپ قۇللۇغنى قىلماق كېرەك.

ئاللا يادى كۆڭۈللەردىن بەنا بولسا،
ئاچىلۇر باتىن بىر ئىگەمدىن نەدا بولسا،
مۇرىد بولسا بايەزىددەك سەفا بولسا،
ئانداغ مۇرىد مۇرادىغە يەتمەك كېرەك.

× ×

ئەي كۆڭۈل قىلىڭ گۇناھ، ھەرگىز مۇسۇلمان بولمىدىڭ،
سوفى مەن دەپ لاف ئۇرۇپ تالىپ جانان بولمىدىڭ،
ھەيىق ئۆمرۈڭ ئۆتتى بىرلەھزە گىريان بولمىدىڭ،
سوفى نەقىشى ئۆلدۈڭ ۋەلى ھەرگىز مۇسۇلمان بولمىدىڭ.

سوفىلىق شۇنداقمىدۇر دائىم ئىشلىك ئىسيان بىلەن،
دانەئى تەسبىك قولىڭدا تىللارنىڭ غەپپەت بىلەن،

مۇرىد ئەگەر كۆڭلىن تامام بەرسە پىرگە،
ئاندىن سۇڭرە پىر نەزەرى بولسا ئاگاھ،
يارىدىن كېچىپ ئۆزىنى تاپشۇرسا پىرگە،
ئانداغ مۇرادىغە يەتمەك كېرەك.

پىر مۇرىدى كەئبەسىدۇر ئەگەر بىلسە،
شەك مەي بولۇر ئول شەراپىنى مۇرىد ئىچسە،
قايۇ مۇرىد پىرى سىرى شەك كەلتۈرسە،
قىيامەت كۈن تۇنغۇز يەڭلىغ قوپماق كېرەك.

بولغۇم دىيۇ ئىرانلارنى سۆھبەتدە،
قانغ قورققىل «ئەلقارىئەتۇ» ئايەتدە،
يەۋمە يەكۈنۇنناسى كەلغراشى سائەتدە،
كۆپ يىغلاغىل تاڭلا ئاندا كۈلەك كېرەك.

بولغۇم دىيۇ سېغىنىپ كەلدىم ئىلاھىمگە،
شەيخ ئىبراھىم فەرزەندىلەرى شەيخ ئەھمەدگە،
لايىق بولدۇم دىيۇ كەلدىم ئىرادەتكە،
بۇ دۇنيانى تەرك تەسلىم قىلماق كېرەك.

قۇل خۇجە ئەھمەد كەچكىل ئەمدى جاندىن رەۋان،
كەتسۇن ئەمدى باتىنىڭدىن غەفلىت تۇمان،
تونىنى پىشتۈرگىل سەن تىكدە ئىمان،
مۇندىن ئۆتۈپ ئول مەنزىلگە كەتمەك كېرەك.

دائىما كەبىلەر ئۇرارسەن نەفسى بەد ئىززەت بىلەن،
سوفى نەقىشى ئۆلدۈك ۋەلى ھەرگىز مۇسۇلمان بولمادىك.

سوفى بولساڭ ساق بولغىل جۈرم - ئىسيان بولماسۇن،
كۆپ گۇناھلار قىلماغىل ھەردەم پۇشايمان بولماسۇن،
جانۇدىلدە يىغلاغىل مەھشەردە يالغان بولماسۇن،
سوفى نەقىشى ئۆلدۈك ۋەلى ھەرگىز مۇسۇلمان بولمادىك.

مۇرشىدى كامىل مۇكەممەل راھى مەردانىك قېنى،
سوفى مەن دەپ لاف ئۇرارسەن سۆز ئەفغانىك قېنى،
ئەشك سەرخ رۇي زەردۇ چەشم گىريانىك قېنى،
سوفى نەقىشى ئۆلدۈك ۋەلى ھەرگىز مۇسۇلمان بولمادىك.

سوفىلىقنى شەرتىدۇر تۈنلەر قوپۇپ قان يىغلاماق،
ھەر جەفاغە سەبىر ئىتىپ بەلنى مەھكەم باغلاماق،
تالىبۇللاھ بولۇپ ھەر بىر ياخشى سۆزنى ئاڭلاماق،
سوفى نەقىشى ئۆلدۈك ۋەلى ھەرگىز مۇسۇلمان بولمادىك.

سوفىيا تائەت قىلۇرسەن بارچەسى ئەجەپ رىيا،
جان - دىلى دۇنياغە مەغرۇر تىللارنىڭدە ئاھ - ۋاھ،
جان بىرۇردە بولغۇك ئاخىر نۇرى ئىماندىن جۇدا،
سوفى نەقىشى ئۆلدۈك ۋەلى ھەرگىز مۇسۇلمان بولمادىك.

سوفىيا بىغەم يۈرۈرسەن دانەئى تەسبىھ ئالىپ،
دۇنياغە مەغرۇر بولۇپ ئۇقىبى ئىشىن ئارتغە سالپ،
قورقغىل ئەمدى، قورقغىل ئەمدى سەن خۇداغا يالبارپ،
سوفى نەقىشى ئۆلدۈك ۋەلى ھەرگىز مۇسۇلمان بولمادىك.

سوفى بولماي نەيلەسۇن ئۆيدە قىلۇرغە ئىشى يوق،
دەئۋايى سوفى قىلۇر خەلققە بېرۇرگە ئاشى يوق،
ئاھ - ۋاھ دەرلەر يەنە كۆزىدە قەترە ياشى يوق،
سوفى نەقىشى ئۆلدۈك ۋەلى ھەرگىز مۇسۇلمان بولمادىك.

سوفى بولۇپ نەفسى ئۇچۇن ھەردەم ئىشىككە باقاسەن،
نەزىر ئالىپ كەلدىگىمۇ دەپ ئەل ئارقاسىغە قاقاسەن،

ھەرگۇناھ پىرى خەتەر شەرمەندە يۈزى قاراسەن،
سوفى نەقشى ئولدۇڭ ۋەلى ھەرگىز مۇسۇلمان بولمادىڭ.

دانەئى تەسبىھ ئالىپ ئەلنى كۆزىگە سوفى سەن،
نەفىسى بەدلەر ئالدىدا تەرسا جوھۇدلار توفى سەن،
بەندەلىك قىلسەڭ خۇداغە بۇھەنقە كۇفى سەن،
سوفى نەقشى ئولدۇڭ ۋەلى ھەرگىز مۇسۇلمان بولمادىڭ.

سوفىيا ئۆز تۈرىگە يالغۇز خۇداغا بەندەسەن،
ئەسلىگە باقساڭ ئەگەر ئالەم ئىچىندە گەندەسەن،
كېچە - كۈندۈز غەمىڭ يوق سەن ئەجەپ شەرمەندەسەن،
سوفى نەقشى ئولدۇڭ ۋەلى ھەرگىز مۇسۇلمان بولمادىڭ.

سوفىيا قىلدىڭ مۇھەببەت دەئۋاسى دىۋانە بول،
مال - مۈلۈك، خانۇماننىڭدىن كېچىپ بىگانە بول،
كىم خۇدادىن سۆزلەسە مىڭ ئۆرگۈلۈپ پەرۋانە بول،
سوفى نەقشى ئولدۇڭ ۋەلى ھەرگىز مۇسۇلمان بولمادىڭ.

سوفىيا دەئۋا ئىشقى قىل بارچەدىن بىزار بول،
ئۇيقۇنى قىلغىل ھارام تۈن كېچىلەر بىدار بول.
دەردى يوق بىدەردنى كۆرسەڭ كىم تەرەپ بىمار بول،
سوفى نەقشى ئولدۇڭ ۋەلى ھەرگىز مۇسۇلمان بولمادىڭ.

قۇل خۇجە ئەھمەد سوفى بولما سوفىلىق ئاسان ئەمەس،
ھەق رەسۇلى سوفى بولۇپ دۇنيانى سۆيگەن ئەمەس،
سوفى بولۇپ دۇنيانى سۆيگەن كىشى ئىنسان ئەمەس،
سوفى نەقشى ئولدۇڭ ۋەلى ھەرگىز مۇسۇلمان بولمادىڭ.

× ×

كەئبە تەۋافى قىلاي دىسەڭ بۇزما كۆڭۈلنى ئوۋلاغىل،
ھەرس، تەمەننا لەشكەرىن شەھەر ۋۇجۇدىن قۇۋلاغىل.

بارچە كىتاپ مەئىنىسىن ئوقۇر ئادەم ئولانلار،
بارچە كۆڭۈل قىسسەسى بۇزما كۆڭۈلنى ئوۋلاغىل.
كەئبە بىنا قىلدى خېلىل، كۆڭۈل بىنا قىلدى جېلىل،

يوقتۇر بۇ سۆزدە قالۇ قىل، بۇزما كۆڭۈلنى ئوۋلاغىل.
 كەڭبە خېلىل رەنجىدۇر، كۆڭۈل جىلىلىنىڭ گەنجىدۇر،
 كۆڭۈل بۇزغان يالغانچىدۇر بۇزما كۆڭۈلنى ئوۋلاغىل.
 ئاشىق قۇللار ھەققە يېتەر ھەرمەنزىلىگە تۇشۇپ ئۆتەر،
 مۇرادىغە پاتراق يېتەر بۇزما كۆڭۈلنى ئوۋلاغىل.
 قۇل خۇجە ئەھمەد مۆمىن دەپ ئاخىرەتنىڭ غەمىن يەپ،
 ھەق دىدارىن كۆرەي دەپ بۇزما كۆڭۈلنى ئوۋلاغىل.

× ×

ئىشىتىڭ پەندىم ئۇ دۇستلار تىرىكلىككە ئەيا غافىل،
 ئۆلۈمنى ياد ئېتىپ ھەردەم ياراغىڭ قىل ئەيا غافىل.
 ئۆلۈم كەلەمسە ساڭا سۆزلەپ تۇرۇبدۇر ئول سەنى كۆزلەپ،
 قۇتۇلماسسەن ئۆزۈڭ كىزلەپ ياراغىڭ قىل ئەيا غافىل.
 كېلۇر بىر كۈن ساڭا قابىز يەرىڭ، يۇرتۇڭ بولۇر يابىز،
 ئوغۇل - قىز يىغلاپان سانسىز ياراغىڭ قىل ئەيا غافىل.
 كېلۇر بىر ئات ئىگەرى يوق باشدا ھەم يۈگەنى يوق،
 قايۇ كۈنگە قەرارى يوق ياراغىڭ قىل ئەيا غافىل.
 دەرىخا بىر كۈنى ئۆلگۈڭ بىھىشت دەۋزەخنى كۆرگۈڭ،
 ئىمانىڭ بولمىسا نەتكۈڭ ياراغىڭ قىل ئەيا غافىل.
 نىكۇ ئەمىاللارنىڭ بولسە ئۇلۇغ كۈندە ئىلىك تۇتسە،
 تۇتۇپ كۆفرۈكدىن ئۆتكەنسە ياراغىڭ قىل ئەيا غافىل.
 يىغىلغاي قەھرىلە داران ئاسىغ ھىچ قىلمىغاي نالان،
 مەگەرسۇد ئەتكەي ئول ئىمان ياراغىڭ قىل ئەيا غافىل.
 تۇرۇبدۇر ئەھمەد مىسكىن ئەسەسەدۇر خاتىرى تەسكىن،
 كۆزى ياشلىغ دىلى غەمكىن ياراغىڭ قىل ئەيا غافىل.

× ×

نىيەت قىلدۇنى كەڭبەگە رىزا بولۇڭ دوستلارمى،
 يا ئۆلگەيمىز كەلگەيمىز رىزا بولۇڭ دوستلارمى.
 نىيەت قىلدۇق كەڭبەگە ھەق مۇستافا رەۋزىگە،
 نەسب قىلغاي بارچەگە رىزا بولۇڭ دوستلارمى.
 نەسب بولسا بارغايىمىز، نەسب بولسا كەلگەيمىز،
 ئەجەل يەتسە ئۆلگەيمىز رىزا بولۇڭ دوستلارمى.

رازى بولۇڭ ئۆزۈمدىن ياخشى - يامان سۆزۈمدىن،
 ئۆتۈڭ قاتىغ يۈزۈمدىن رىزا بولۇڭ دوستلارىم.
 قۇۋەت بولسا يۈرىڭىز، كۈچ بولماسا تۇرۇڭىز،
 دۇئا قىلە كۆرىڭىز رىزا بولۇڭ دوستلارىم.
 دوستلار بىزنى يوقلاغاي فاسىقلار كۆپ ئوقلاغاي،
 مەسجىد سىرى كەلمەگەي رىزا بولۇڭ دوستلارىم.
 سىزدىن بولدى ئىشارەت مۇندا قىلدۇق ئىمارەت،
 قىلغاي رەسۇل شەفائەت رىزا بولۇڭ دوستلارىم.
 ئارىسلان بابدىن بىشارەت پىرىدىن تىلەپ ئىجازەت،
 مۇندە قىلماڭ ئىمارەت رىزا بولۇڭ دوستلارىم.
 كەئبەسىرى كۆچمەلىك زالىملاردىن قاجالىك،
 ئوغۇل - قىزدىن كېچەلىك رىزا بولۇڭ دوستلارىم.
 تىلىم سۈرسەم قەرار يوق غەرب ئۆلسە سورار يوق،
 يىمىشلاردە ھالال يوق رىزا بولۇڭ دوستلارىم.
 كەچتى قۇلۇڭ جانىدىن چىقتى خەلقنى ساندىن،
 دوستلار بارغاي سوڭىدىن رىزا بولۇڭ دوستلارىم.
 يەسەۋى يۇمىل كۆزۈڭنى خەلققە ئەيتقىل سۆزۈڭنى،
 كەئبەگە سۈرت يۈزۈڭنى رىزا بولۇڭ دوستلارىم.

× ×

يازۇقۇمنى يارلىقا خەفشار ئاتلىغ ئىلاھىم،
 ئۆز قەھرىڭدىن ساقلاغىل قەھھار ئاتلىغ ئىلاھىم.
 زەبۇن ئەيلە كىرىمىنى، باغىشلاغىل جۈرمىمنى،
 ھەم ئارتۇغىل سەبىرىمنى جەببىار ئاتلىغ ئىلاھىم.
 قىلما دۇنيادا ئىتاب ئاخىرەتتە ھەم ئەزاب،
 باشدىن ئاياغ ئەيىبىمنى سەتتار ئاتلىغ ئىلاھىم.
 ھىكمەتىدىن نەسىب ئەت مېنى ئەلدىن لەبىب ئەت،
 ئۆز ۋەسلىگە قەرىب ئەت ھەكىم ئاتلىغ ئىلاھىم.
 لەدەن ئىلىمىن ئىنايەت ئەيلەپ قىلغىل ھىدايەت،
 ھەر ئىشىمنى كىفايەت ئەلىم ئاتلىغ ئىلاھىم.
 ئىنساڧ مەڭا ئەتا قىل ھەر دەردىمە دەۋا قىل،
 ھاجەتىمنى رەۋا قىل رەھىم ئاتلىغ ئىلاھىم.
 ئۆزۈڭنى يار ئەيلەگىل ماڭا غەمخور ئەيلەگىل،
 رەۋزى دىدار ئەيلەگىل رەزىزاق ئاتلىغ ئىلاھىم.

خۇلقىسىزنى خوب قىل فەئلىسىزنى ياخشى قىل،
 ھەم ئۆزەڭگە ۋاسىل قىل خەللاق ئاتلىغ ئىلاھىم.
 ماڭا قوبىيا ئۆزۈمنى چىن ئەيلە ھەر سۆزۈمنى،
 مۇنەۋۋەر قىل يۈزۈمنى مەننان ئاتلىغ ئىلاھىم.
 خاتىرىدىن فەكرىڭنى كۆتەرمىگىل شۈكرىڭنى،
 ھەم تىلىمدىن زىكرىڭنى سۇبھان ئاتلىغ ئىلاھىم.
 قۇل ئەبەدى نەۋاسىن ئەيغىل دائىم سەناسىن،
 قەبۇل ئەيلە دۇئاسىن ئاللاھ ئاتلىغ ئىلاھىم.

× ×

ئەي بىخەبەر ھەق يولىدا ئولماسىمۇسەن،
 رىيازەتنى قاتىغ تارتىپ سولماسىمۇسەن،
 قانلار يۇتۇپ ئىشق دەردىگە تولماسىمۇسەن،
 مۇندە يىغلاپ ئاخىرەتدە كۈلەمسەمۇسەن،

يەھيا شەئىب يىغلا - يىغلا ھەققە يەتتى،
 بىدار ئۈچۈن كۆزلەردىن قانلار ئاقتى،
 ئافىدىن سۇڭرە مەئشۇق كېلىپ بىر سۆز قاتتى،
 مۇندە يىغلاپ ئاخىرەتدە كۈلەمسەمۇسەن.

سۆز قاتىغى مەندىن سورىسەڭ بۇ سۆز ئەردى،
 مەنى دىسەڭ بىدار بول دەپ خەبەر بەردى،
 چىن ئاشتىلار باتىن ئىچرە ئۇقۇپ ئالدى،
 مۇندە يىغلاپ ئاخىرەتدە كۈلەمسەمۇسەن.

چىن يىغلاغىل ھەق ئىشىتىسۇن ئەي نائىناسى،
 مالا ئىكلار ئالىپ بارسۇن قان تاقاقى،
 راستلىق بىرلە ئىشق ئىستەگىل ئورماغىل لافى،
 مۇندە يىغلاپ ئاخىرەتدە كۈلەمسەمۇسەن.

كىم زاكىردۇر باشلارغا ئەرە قويسۇن،
 زىكىرىيادەك رەببىنا دەپ ھەقنى سۆيسۇن،
 ئاللا ئۈچۈن بەلا تىلەب جاندىن تويسۇن،
 مۇندە يىغلاپ ئاخىرەتدە كۈلەمسەمۇسەن.

تېلى بىرلە زىكر ئىيتقانلار تاپماس ساۋاب،
 ھەلقە ئىچرە تابولماسە باغرىڭ كاپاب،
 يالغان ئاشىق نارسادۇر مىسال ھۇباب،
 مۇندە يىغلاپ ئاخىرەتدە كۈلەسەسۇسەن.

قان يىغلاغىل كۆز ياشىڭنى گۇۋا قىلسۇن،
 چىن دەرد بىرلە بىمار بولغىل داۋا قىلسۇن،
 دەرگاھىدىن ھاجەت تىلەب راۋا قىلسۇن،
 مۇندە يىغلاپ، ئاخىرەتدە كۈلەسەسۇسەن.

چىن دەردىنى ئىسلىن سورساڭ ئاللا دەردى،
 رەۋز مەھشەر شاھىد بولغاي رەنگى زەردى،
 بۇ مەيداندا باش بەرمەڭلىك مەردى مەردى،
 مۇندە يىغلاپ ئاخىرەتدە كۈلەسەسۇسەن.

زاكىر بولساڭ زىكرىن ئىيتىپ فانىڭ ساچقىل،
 مۇھەببەتسىز خەلاپىقدىن تاغلار قاچقىل،
 ئىرانلارغا خىزمەت قىلىپ باتىن ئاچقىل،
 مۇندە يىغلاپ ئاخىرەتدە كۈلەسەسۇسەن.

ئىخلاى ئىلىدىكىم ياستانسە دەرۋازەنى،
 شايدە چىقىپ ئول ئاقىبەت كۆرگەي ئانى،
 ئاللا ئۇچۇن جاندىن كەچكەن تالىب قەنى،
 مۇندە يىغلاپ ئاخىرەتدە كۈلەسەسۇسەن.

ئىشقىز ئادەم ئادەم ئەرمەس ھەقدىن پەيام،
 قايدە كۆرسەڭ ئىشقىزىلارغە قىلماڭ سەلام،
 سۆز سۆزلەسە باقىپ ئاڭا قىلماڭ كەلام،
 مۇندە يىغلاپ ئاخىرەتدە كۈلەسەسۇسەن.

بەندە بولساڭ يەر ئاستىغا يىغلاپ كىرگىل،
 تۇن ئۇيقۇنى ھارام قىلىپ ھازىر تۇرغىل،
 لەھەد ئىچرە قويۇپ چىقسە بىر ئاھ ئۇرغىل،
 مۇندە يىغلاپ ئاخىرەتدە كۈلەسەسۇسەن.

ئوتلۇغ ئاھىڭ ئەرۋاھلارنى بىدار قىلسۇن،
جۈملە ئەرۋاھ ئىلكىن ئاچىپ دۇئا قىلسۇن،
مۇنكىر - نەكىر قاچىپ سەندىن بىزار بولسۇن،
مۇندە يىغلاپ ئاخىرەتدە كۈلەيسىمۇسەن.

قاچىپ بارسۇن ھەقتائالا پاناھىغە،
زارى قىلىپ داد ئەيلەسۇن دەرگاھىغە،
تۇرالمادىم ئاشىقلارنى بىر ئاھىغە،
مۇندە يىغلاپ ئاخىرەتدە كۈلەيسىمۇسەن.

ئاللا ئۆزى سۆيۈپ ئەيتتاي خاس بەندەم ئول،
سەن قەبرىگە تۆھفە ئىلىتكىن جەننەتتىن گۈل،
خەبەر بەرگىل سەلام قىلسۇن يەتمىش مىڭ ھۆر،
مۇندە يىغلاپ ئاخىرەتدە كۈلەيسىمۇسەن.

مۇنكىر - نەكىر پەرۋاز قىلىپ جەننەت كىرگەي،
ھەمدۇ سەنا تىنماي ئەيتىپ گۈللەر تەرگەي،
يۈگۈرۈپ يۈرۈپ ھۆرلەرگە خەبەر بەرگەي،
مۇندە يىغلاپ ئاخىرەتدە كۈلەيسىمۇسەن.

ھۆرۈ غۇلبان ھەق قاشىغە يۈگۈرۈپ كەلگەي،
لەبىيەكە دەپ قول قاۋۇشۇپ تەئزىم قىلغاي،
يەر ئاستىغا تۈشۈڭلەر دەپ فەرمان قىلغاي،
مۇندە يىغلاپ ئاخىرەتدە كۈلەيسىمۇسەن.

يەر ئاستىدە ئاشىقىم بار ئىززەت قىلغىل،
يۈزىڭ تۈرلۈك تەئام بىرلە ھۆرمەت قىلغىل،
باشى كۆزىنى سىلاپ - سىپاپ شەققەت قىلغىل،
مۇندە يىغلاپ ئاخىرەتدە كۈلەيسىمۇسەن.

ھەۋز كەۋسەر شەرابىدىن مەھمان قىلغىل،
ئەنئەھۇردىن ئاڭا بىرىپ ئېھسان قىلغىل،
خۇلقىلار قىلىپ ئۆزلەرگە جانان قىلغىل،
مۇندە يىغلاپ ئاخىرەتدە كۈلەيسىمۇسەن.

فەرمانىنى مەھكەم تۇتۇپ تېزراق ئۇچقاي،
توققۇز ئاسمان ۋەھىمى بىرلە قورقۇپ قاچقاي،
قەبر ئىچىندە ھۆرۇ غۇلمان سۆيۈنۈپ قۇچقاي،
مۇندە يىغلاپ ئاخىرەتدە كۈلەيسەن.

ھەقتائالا ئىسىز ساڭا ھەمراھ قىلدى،
قۇدرەت بىرلە تىللارنى گۇيا قىلدى،
ئاشىقىم دەپ سەنى بىلەن سەۋدا قىلدى،
مۇندە يىغلاپ ئاخىرەتدە كۈلەيسەن.

دىدارىنى كۆرسەتەسە ھۆر ئۆزىگە،
ۋەللا بىللاھ قۇۋانىماسەن بول سۆزىگە،
تا قىيامەت كۆزۈم ئاچمام ھۆر يۈزىگە،
مۇندە يىغلاپ ئاخىرەتدە كۈلەيسەن.

ھۆرۇ غۇلمان يىغلاپ بارغاي ھەق قاشىغە،
ھەيران قالدىم ئاشىقلارنى بىر ئىشىگە،
ئالەم تولىدى كۆزدىن ئۆتقان قان ياشىگە،
مۇندە يىغلاپ ئاخىرەتدە كۈلەيسەن.

يىغلاماغنى خاسىيەتى بول خاسىيەت،
كېچە - كۈندۈز ئەنى قىلدىم مەن تەربىيەت،
قەبر ئىچىندە ئەيشۇ ئىشرەت ھەم ئافىيەت،
مۇندە يىغلاپ ئاخىرەتدە كۈلەيسەن.

بارىب ئەيىغل كۆپ يىغلاسۇن نادامەتدە،
دىدارىمنى كۆرسەتۈرمەن قىيامەتدە،
زايمۇ قويىمام يۈزىمىڭ تۈرلۈك ئەلامەتدە،
مۇندە يىغلاپ ئاخىرەتدە كۈلەيسەن.

بۇ سۆزلەرنى ئەيتىپ ئالار شادمان بولغاي،
كەفايەتنى دەررە قىلىپ ئەريان بولغاي،
ھەمدىن ئەيتىپ شاكر بولۇپ خەندەن بولغاي،
مۇندە يىغلاپ ئاخىرەتدە كۈلەيسەن.

قۇل خۇجە ئەھمەد يىغلاماقنى ھىسابى بار،
قايدا بارساڭ جىلۋە قىلسا ھەق بىرۇبار،
نەدا كەلسە خاس بەندەم دەپ پەرۋەردىگار،
مۇندە يىغلاپ ئاخىرەتدە كۈلەيسەمۇسەن.

× ×

سەھەر ۋەقتدە قوپۇپ يىغلاپ نالە ئەيلە،
نالىشىڭدىن يەر-ۋە كۆكلەر نەۋا قىلسۇن،
ھەققە سېغىنىپ كۆز ياشىڭنى ژالە ئەيلە،
ئاندىن سۇڭرە ھەق دەردىگە داۋا قىلسۇن.

چىن دەردلىكىنى ئاللا ئۆزى بەندەم دىدى،
ئۈچ يۈز ئاتىمىش تامۇرلارى زىكرىن ئەيدى،
مەللىكلەر ياشى ئالىپ تۆھفە قىلدى،
كۆپ يىغلاغىل ياشىڭ ئالىپ گۇۋاھ قىلسۇن.

يۈزىڭ گۇناھ سادىر بولسا بىلالىمادىم،
دەرگاھىڭ تەۋبە قىلىپ كىلالىمادىم،
خىزمەت قىلىپ ياخشى دۇئا ئاللىمادىم،
يازۇقلاردىن سېنى نەدەپ سىمۋا قىلسۇن.

بۇ ئالەمدە رەسۋا بولۇپ قان يۇتماساڭ،
شەرىئەتدە، تەرىقەتدە پىر تۇتماساڭ،
ھەققەتدە دىل جاندىن پاك ئۆتەيسەڭ،
خەفەتلەردىن سەنى نەدەپ جۇدا قىلسۇن.

ئىرانلارنىڭ قىلغانلارنى قىلالىمادىڭ،
ئىستىئائەت تىلەپ دۇئا ئاللىمادىڭ،
پىرسىز يۈرۈپ دۇرۇد ئەۋراد بىلەلەدىڭ،
خاس بۇرۇكلار نەدەپ سېنى دۇئا قىلسۇن.

دام تەزۋىر قىلىپ خەلقنى يولدىن ئۇردىڭ،
شەيخلىق قىلىپ رىيا بىرلەن دۇكان قۇردىڭ،

ئىشرەت قىلىپ شەيتان بىلەن دەۋران سۈردىڭ،
دېدارىنى نەدەپ ساڭا رەۋا قىلسۇن.

لۇتى - كەرەم ھەق ياراتتى بىزلەر ئۈچۈن،
جانۇ دىلدە قۇللۇق قىلماي بىزلەر ئىچۈن،
ئاللا ئۈچۈن بەھىس ئىتەرمەن تاپىغل سەخۇن،
ناپاكلارغە نەدەپ لۇتقىن ئەتا قىلسۇن.

كېچە ياتماي خەۋاب غەفلەت ھەرام قىلسە،
زىكر سىرنى زىكر روھنى تەمام قىلسە،
مىڭ بىر ئاتىن تەسبىھ قىلىپ كەلام قىلسە،
بەندە مەن دەپ دەرگاھىغە خەتا قىلسۇن.

ئەمىر مەئزۇنى نەھى مۇنكەر بىلىپ قىلسە،
ياتسا - قوپسە خۇدايىنى ھازىر بىلسە،
تا ئۆلگۈنچە خۇدايىغە قۇللۇق قىلسە،
قۇۋەت بېرۇر ئەنى نە دەپ دۇتا قىلسۇن.

بىناماز ۋە بىتائەتكە بەرمەس قۇۋەت،
ئۆزى مەئىيۇب فىئلى زەئىفى بەرمەس ھەممەت،
رىزىق ناقىس ئۆزى ناچىمىس كۆرمەس دۆلەت،
ئول فاسىقىنى نە دەپ دىلىن سەفا قىلسۇن.

ھەيىق، ئادەم ئۆز قەدرىنى ئۆزى بىلمەس،
مەنلىك قىلىپ ياخشىلارنى كۆزگە ئىلمەس،
ئىرانلارنى سۆھبەتتىگە قاچىپ كەلمەس،
ئول بىژەفا ھەققە نە دەپ ۋاڧا قىلسۇن.

ئادەم ئۆلدۈر فەقىر بولۇپ يەردە ياتسە،
تۇڧراق سۇفەت ئالەم ئانى باسىپ ئۆتسە،
يۈسۈڧى كەبى بۇرادەرى قۇل دەپ ساتسە،
قۇلىڭ قۇلى ئول قۇل نە دەپ ھەۋا قىلسۇن.

زەۋقى شەۋقى مۇھەببەتنى بايان قىلسە،
خارلىق - زارلىق مۇشەققەتنى نىشان قىلسە،

ئاشىقلارغا ئىشقىڭ ئوتىن ئەيان قىلسە،
چىن ئاشىقلار ئوتىدىن نە دەپ ئەبا قىلسۇن.

ئاللاڭىيۇ ئوتقا كىردى خەلىلۇللاھ،
ئۇ شول ئوتنى بوستان قىلدى باقىپ ئاللاھ،
بويىنى قىسىپ يىغلاپ ئىدى شەيئىللاھ،
فەقىر مىسكىن ئۇندا نە دەپ ھەۋا قىلسۇن.

ھەققە ئاشىق سادىقلار تۇرۇپ خىلۋەت،
تاغلا بارسە ھەق قۇربىدە كۆرەر دۆلەت،
جەننەت كىرىپ دىدار كۆرەر ئىش-راھەت،
پىنھان يۈرۈر خەلققە نە دەپ رىيا قىلسۇن.

قۇل خۇجە ئەھمەد دەرد ھالەت پەيدا قىلغىل،
جان دىلىنى ھەق يولىدا شەيدا قىلغىل،
دەردىن تارتىپ رەۋز مەھشەر غەۋغا قىلغىل،
دەرد بولمەسە مەۋلۇم كىمگە دەۋا قىلسۇن.

× ×

مۇھەببەتنىڭ بازارىدە جەۋلان قىلىپ،
ئاخىرەتنى سوداسىنى باشلاسام مەن.
بۇ دۇنيانى ئىشرەتلەردىن ئارتقا تاشلاپ،
خارلىق - زارلىق يوللارنى خۇشلاسام مەن.

بۇ يوللاردا خارلىق - زارلىق دەرگاھ ئىمىش،
نەسبى، تەھلىل، روزە، نەماز بىكار ئىمىش،
يالغانچىدىن خۇدا، رەسۇل بىزار ئىمىش،
يالغان نەماز رىيالارنى تاشلاسام مەن.

چىن كۆڭۈلدە نەماز قىلغىل خۇدا بىلسۇن،
خەلق ئىچىدە رەسۋا بولغىل ئالەم كۈلسۇن،
تۇفراق سۇفەت خارلىق تارتىغىل نەفىسنىڭ ئۆلسۇن،
ھىممەت بەرسەڭ نەفىس بەدىنى تاشلاسام مەن.

دوستلار مەنى رەسۋا قىلغان نەفس ھەۋا،
ئەننىڭ ئۈچۈن شەيتان لەئىس قىلۇر غەۋغا،
لوتقى ئەيلەسەڭ مەن: نەنلىكىنى قىلاي ئەدا،
رىيازەتدە جانىم قىيناپ ئىشلەسەمەن.

ئىشقى يولىدا قەترە - قەترە قانلار يۇتاي،
رەھىمان ئاتىلىغ رەھبەتتىڭدىن ئۈمىد تۇتاي،
جام شەراب تويا بەرسەڭ جاندىن ئۆتەي،
ھەسرەتتىڭدە ئىككى كۆزۈم ياشلاسام مەن.

نەفسىم مەنى ئۆتدەك يانىپ يولدىن ئۇردى،
يۈز مىڭ تۈرلۈك تائام تىلەپ دۈكان قۇردى،
ئاغزىم ئاچىپ ھەر ئىشىكىگە مەنى سۈردى،
ھىممەت بەرسەڭ شۇم نەفسىم - نى مۇشلاسام مەن.

ئىشقىم تاشتى روھىم قاچتى قايدىن تاپاي،
ئارقاسىدىن ئىشقى ئاتنى مىنىپ چاپاي،
كەمنى كۆرسەم خىزىر بىلىپ ئىلگىن ئۇپاي،
خىزىرۇ ئىلياس مەدەد قىلسە ئۇشلاسام مەن.

گۇناھىم كۆپ يەرگە سىغماس كەبگە ئەيتاي،
تەۋبە قىلىپ ئەگرى يولدىن راستغە قايتاي،
نەدامەتدە ئەتلەردىنى ئۈزۈپ تارتاي،
سەد دەرىغ دەپ بارماقلىرىم تىشلەسەم مەن.

ۋادەرىخا گۇناھ قىلىپ ھەددىن ئاشتىم،
نەفسىم مەنى تۇغيان قىلدى تۇرۇپە شاشتىم،
بىھەمدۇلىللاھ پىرى مۇغان سىرى قاچتىم،
قولغە ئالىپ نەفسى بەدىنى تاشلاسام مەن.

قۇل خۇجە ئەھمەد ھەر بىر سۆزۈڭ دەردكە دەرمان،
تالىبلارغە بايان قىلسام قالماي ئارمان،
تۆرت مىڭ تۆرت يۈز ھىكمەت ئەيىدىم ھەقدىن فەرمان،
فەرمان بولسا تا ئۆلگۈنچە سۆزلەسەم مەن.

× ×

سەھەرلەردە قويۇپ يىغلاپ دۇئا قىلسام،
دوستلار مېنى خۇجام بەندەم دىگەيمۇكىن،
ياش ئورنىغە قانم تۆكۈپ گۇۋاھ قىلسام،
دوستلار مېنى خۇجام بەندەم دىگەيمۇكىن.

دەرگاھىغە باشىم قويۇپ نالە قىلسام،
كۆز ياشىمنى ئاقۇزۇپان ژالە قىلسام،
بايابلار كېزىپ ئۆزەم ۋالە قىلسام،
دوستلار مېنى خۇجام بەندەم دىگەيمۇكىن.

قايدا بارسام يادىن ئېتىپ يىغلاسام مەن،
خىزمەتتە بېلىم مەھكەم باغلاسام مەن،
ھەسرەتتىگە يۈرەك - باغرىم داغلاسام مەن،
دوستلار مېنى خۇجام بەندەم دىگەيمۇكىن.

ھەر كۈن يۈز مىڭ قولۇم ئاچىپ ئامىن دىسەم،
مۇسا سۈفەت تۇر تاغدا رازىن ئەيتسەم،
توقسان توققۇز رازىن ئەيتىپ جانىم بەرسەم،
دوستلار مېنى خۇجام بەندەم دىگەيمۇكىن.

ئاللاھ دىيۇ دەردى بىلەن ئۆلۈپ كەتسەم،
بايەزىددەك يەتمىش پۇلى ئۆزەم ساتسەم،
رىيازەتتە ھارب - ئاچىپ، ئېرىپ - قاتسام،
دوستلار مېنى خۇجام بەندەم دىگەيمۇكىن.

ئاللا ئۈچۈن فەرزەندلەرىم يېتىم قىلسام،
ئەھلى ئايان خانىمانىم خەنىم قىلسام،
رىيازەتتە سۈڭەكلەرىم ھەلىم قىلسام،
دوستلار مېنى خۇجام بەندەم دىگەيمۇكىن.

ئاللا دىگەن بەندەلەرنى قۇلى بولسام،
يول ئۈستىدە تۇفراق سۈفەت يولى بولسام،
ئاشتىلارنى كۆيۈپ ئۆچكەن كۈلى بولسام،
دوستلار مېنى خۇجام بەندەم دىگەيمۇكىن.

ئاللاھ - ئاللاھ جانىم ئاللاھ، دىلىم ئاللاھ،
سەندىن ئۆزگە پاناھىم يوق ۋاللا بىللاھ،
يىغلاپ كەلدىم دەرگاھىڭىزگە شەيئۇلىللاھ،
دوستلار مېنى خۇجام بەندەم دىگەيمۇكىن.

ياخشىلارنى سۆھبەتىدە زاكىر بولسام،
ھەرنە جافا تەگسە ماڭا شاكىر بولسام،
ئايۇب سۈفەت بالاسىغە سابىر بولسام،
دوستلار مېنى خۇجام بەندەم دىگەيمۇكىن.

ئاستانەڭىزگە باشىم قويۇپ نالە قىلسام،
غەيىبەت قىلغان تىللاردىن يۈز مىڭ تىلسام،
گۇناھ قىلغان بەدەنلەرىم پارە قىلسام،
دوستلار مېنى خۇجام بەندەم دىگەيمۇكىن.

تەۋبە قىلدىم، تەۋبە قىلدىم قەبۇل قىلغىل،
تەۋبە قەبۇل قىلماس بولساڭ جانىم ئالغىل،
يولدا قالدىم يولدا قالدىم قولۇم ئالغىل،
دوستلار مېنى خۇجام بەندەم دىگەيمۇكىن.

ئاللاھ ئۈچۈن مەردانەۋار جانىم بەرسەم،
ئەھلى ئايال خانىماننى تاشلاپ كەتسەم،
جان نە بولغاي ئىمانىمدىن بەلكى ئۆتسەم،
دوستلار مېنى خۇجام بەندەم دىگەيمۇكىن.

سەھەرلەردە ئەرتە قويۇپ ھەقتە يانسام،
ئۇلۇغ - كىچىك گۇناھلاردىن تەۋبە قىلسام،
زارى قىلىپ ھەزرەتىگە بويۇن سۇنسام،
دوستلار مېنى خۇجام بەندەم دىگەيمۇكىن.

قەھھار ئىگەم سەندىن قورقۇپ ئويغانسام مەن،
گۇناھىمىزغا ئىقرار قىلىپ ئىكرانسام مەن،
سەھەرلەردە ياقام ئۇشلاپ يالبارسام مەن،
دوستلار مېنى خۇجام بەندەم دىگەيمۇكىن.

تاشقىن كەلگەن دەريالاردەك يۈزلەسەم مەن،
ئازىپ قالغان بوتالاردەك بوزلاسام مەن،
ئۆلەر ۋەقتدە مىڭ بىر ئاتىڭ سۆزلەسەم مەن،
دوستلار مېنى خۇجام بەندەم دىگەيمۇكىن.

ۋاۋەيلىتا نادامەت دەپ قورقۇپ قوپسام،
پىرى مۇغان دەرگاھىڭنى تىنماي ئۇپسەم،
ياخشىلارنى خاك پايى بولۇپ ئۆلسەم،
دوستلار مېنى خۇجام بەندەم دىگەيمۇكىن.

تاڭ ئاتقۇنچە يىغلاپ تىنماي قورقۇپ چىقسام،
سۇبھان دەردىن ئەيتىپ داۋام ئىكراپ چىقسام،
تۇفراق سۈفەت ئاجىز بولۇپ خارلىق تارتسام،
دوستلار مېنى خۇجام بەندەم دىگەيمۇكىن.

قۇل خۇجە ئەھمەد جانىڭ بەرگىل مەردانەۋار،
جاندىن كەچىپ يولغا كىرسەڭ كۆرگۈڭ دىدار،
مۇرادىڭنى بىرۈر ئاخىر پەرۋەردىگار،
دوستلار مېنى خۇجام بەندەم دىگەيمۇكىن.

× ×

تۈنى - كۈنى تۇرغىل تۇش،
نەفسىڭ بىلەن سەن ئۇرۇش،
ئۈمەتكە يوللۇر يۈرۈش،
نىگە مۇنچە ئۇيۇرسەن؟

سىراتنى سەن كەچمەيىن،
جەننەتكە سەن كىرمەيىن،
ھەق دىدارىن كۆرمەيىن،
نىگە مۇنچە ئۇيۇرسەن؟

شەيتان ساڭا كۆرنەدۇر،
كۈن چىققۇنچە ئۇيۇ دەر،
يۈزۈڭنى ھەم يۇما دەر،
نىگە مۇنچە ئۇيۇرسەن؟

ھەقنى سۆيگەن ئۇيۇماس،
غافىللارنى خۇشلاماس،
بىرلەھزە غافىل تۇرماس،
نىگە مۇنچە ئۇيۇرسەن؟

ئويغانىپ ئاللاھ دىگىل،
دەردى بىلەن ئاھ دىگىل،
ھەسرەت بىلەن ۋاھ دىگىل،
نىگە مۇنچە ئۇيۇرسەن؟

غەفلەتدە سەن ياتىماغىل،
نىجاسەتكە پاتىماغىل،
ھەق قۇللۇغىنى قويماغىل،
نىگە مۇنچە ئۇيۇرسەن؟

شەيتان سەنى ئازغۇرۇر،
قان يىغلاسهڭ ئاز تۇرۇر،
تەڭرىڭ سەنى يازغۇرۇر،
نىگە مۇنچە ئۇيۇرسەن؟

ئۇيقۇ تەنىگە راھەتدۇر،
ۋەلى جانغە زەھمەتدۇر،
ئويغاقلاڭغە رەھمەتدۇر،
نىگە مۇنچە ئۇيۇرسەن؟

كىمگە كىم نەزەر قىلۇر،
ئويغاقلاڭ ئۇلۇش ئالۇر،
غافىللار قاراپ قالۇر،
نىگە مۇنچە ئۇيۇرسەن؟

ئاناڭ ئۆلدى بىلۇرسەن،
ئاناڭ ئۆلدى بىلۇرسەن،
سەن ھەم بىر كۈن ئۆلەرسەن،
نىگە مۇنچە ئۇيۇرسەن؟

تۈرۈك ئەھلى كېچە ياتىر،
ئاشىقلار كېچە باتىر،
تۆرە تۇرۇر ئول قادىر،
نىگە مۇنچە ئۇيۇرسەن؟

ئەگەر بولساڭ ئۆلۈملۈك،
بولسا ھەرگىز ئۇيقۇلۇق،
ئەھمەد بولدى قاينۇلۇق،
نىگە مۇنچە ئۇيۇرسەن؟

× ×

ھەر سۈبھىدەم بوينۇم قىسىپ رەببىم دىسەم،
رەببىم مېنى مۇرادىمنى بىرەرمۈكىن؟
قانلار تۆكۈپ كۆزلەرىمدىن زار ئىگراسام،
تەڭرىم مېنى ھالى دىلىم سورارمۇكىن؟

مۇھەببەتنىڭ مەيدانىدا باش ئويناسا،
مەنسۇر سۈفەت ئىشقى دارىدە باشىم بەرسەم،
يۈز مىڭ جافا تارتىپ ئاندا جان قىيناسام،
ئاجىز قۇلۇڭ جامالىڭنى كۆرەرمۇكىن؟

يا رەببىنا زىكرىن ئەيتىپ زاكىر بولسام،
سانسىز مەنەت باشقا تۇشسە شاكىر بولسام،
ياخشىلارنى سۆھبەتتە ھازىر بولسام،
مىسكىن بەندەڭ فەيزى فۇتۇھ ئالارمۇكىن؟

زاھىدلاردەك ناماز ئوقۇپ تائەت قىلسام،
ئاشىقلاردەك يىغلاماقنى ئادەت قىلسام،

ئۆز يەردەدە غەربلىقنى راھەت بىلىسەم،
دەرگاھىدا خوجام قەبۇل قىلارمۇكىن؟

يىگىتلىككە تائەت قىلىپ ئىگىلىدەدەم،
قەرب چۆكتۈم رىيازەتدە بۈكۈلدەدەم،
لا - لا ئەيتىپ ئىللەللاھدە سۆكۈلدەدەم،
خىزىر بابام ئۆز يولىغە سالارمۇكىن؟

بۇ دۇنيادا مەندەك ئاسى ھەرگىز بولماس،
مۇنداق گۇناھ تەرسا جۈمۈد كافىر قىلماس،
ئۆلۈپ بارسام دەۋزەخ ئىچىرە ئورۇن بەرمەس،
تەۋبە قىلسام خوجام قەبۇل قىلارمۇكىن؟

دەرگاھىغە ھاجەت تىلەپ يىغلاپ كەلدەم،
جاندىن كېچىپ بېلىم مەھكەم باغلاپ كەلدەم،
ئەيىپ ياپقۇچى سەتتارلىق ئاڭلاپ كەلدەم،
قان يىغلاسام ھاجەت رەۋا بولارمۇكىن؟

قىزىل يۈزۈم رىيازەتدە سارغايىمايىن،
سەھەرلەردە غەرب جاننى ئېگراتمايىن،
بىر كۈن يانىپ شۇم نەفسىڭنى ئۆرگەتتەيىن،
ھەق قەھرىدىن قورقسام رەنگىم سولارمۇكىن؟

قالۇ بەلا دىدىم سەڭا سۆزۈم يالغان،
ھەق فەرمانىن مەھكەم تۇتماي يولدا قالغان،
جانىم ئۆلگەن دىلىم ئۆلگەن نەفسىم تىرىلگەن،
ئاللاھ دىسەم كافىر نەفسىم ئۆلەرمۇكىن؟

قۇل خۇجە ئەھەد كۆڭلۈم كۆزى ئاچىلغايىمۇ،
تىللارىمىدىن دۇررى گەۋھەر ساچىلغايىمۇ،
ئاللاھ دىسەم گۇناھلارنىم كەچۈلغايىمۇ،
ئۆلەر ۋەقتدە ئىمان ئەتا قىلارمۇكىن؟

x x

ھەر سۈبھىدەم ئىلىكىم ئاچىپ، ياشىم ساچىپ،
ھەق مەۋلۇمنى دەرگاھىغە بارساممۇكىن.

ھەقتائالا رەھبەتتىن ئۆتۈپ،
سەھەرلەردە زارى قىلىپ يۈرسەممۇكىن.

زارى قىلساڭ ئاللاھ سەندىن خۇررەم بولۇر،
تاڭلا بارسا دىدارىغە مەھرەم بولۇر،
جان بىرۈردە ئارىغ ئىمان ھەمدەم قىلۇر،
ئىمان ئۈچۈن جاننى قۇربان قىلساممۇكىن.

سېدىقنىڭ بىلەن ئاللاھ دىگىل قوبۇل قىلسۇن،
ئەي مۆئمىنلەر دۇئا قىلىڭ نەفسىم ئۆلسۇن،
ئاندىن سۈگرە ئىچۈ تاشىم نۇرغە تولسۇن،
نۇرىن ئىزلەپ دائىم يۈزلەپ يۈرسەممۇكىن.

بىخۇد بولۇپ رەقىس سەمە ئۇرۇپ يۈرسەم،
بايابلانلار كېزىپ يىغلاپ فەرياد ئۇرسەم،
مەنسۇر سۇفەت ئىشقى دارىدە باشىم بەرسەم،
شېلى يەڭلىغ دىدارىنى كۆرسەممۇكىن.

شېلى ئاشىق سەرمەست ئولۇپ سەمە ئۇردى،
شەرتى ئولكى دۇنيا ئۇقىپىن تەلاق قويدى.
ھېچكىم بىلەس سىررى پاكىن ئاللاھ بىلدى،
ئەي يارانلار تەقلىد قىلىپ يۈرسەممۇكىن.

ھالال ئەرمىش ئاشىقلار دە رەقىس سەمە،
فەئەزىكىرۇللاھ ئەزىكىرىكىم دىدى ئاللاھ،
ئايەت، ھەدىس بايان قىلدى ھەق مۇستافا،
لالا ئەيتىپ ئىشقى دۇكانىن قۇرساممۇكىن.

ھەلال ئولدى ئاشىقلار دە يۈرەك قانى،
رەقىس سەمە ئاشىقلارنى گويا جانى،
نەفىس ئىزاسى، روھ غىزاسى ھەم ئىمانى،
ھەمدىن ئەيتىپ شاكىر بولۇپ يۈرسەممۇكىن.

ئاللاھ ئۈچۈن چىن ئاشىقلار جانىن بەردى،
سۆھبەت كىرىپ سۆزلەر ئىشىتىپ دۇرىلەر تەردى.

ئەنىڭ ئۈچۈن سۇلتان ئەھمەد ئۇلۇش ئالدى،
شەۋقى بىرلەن كۆيۈپ يانپ ئۆلسەممۇكىن.

ئانداغ قۇلنى ئەزىز باشى تۇراقىدىن خار،
ئەھلى ئايال خانىماندىن بولۇر بىزار،
تۈن ئۇيقۇنى ھارام قىلىپ بولۇر بىدار،
تاپسام ئانى ئىزىن ئالپ ئۇپسەممۇكىن.

مەلئىكلەر تەسبىھىدىن بىخۇد بولدى،
مىسراج ئۈزرە ھەق مۇستافا بىر چەرخ ئوردى،
جەبرائىل ھەق رەسۇلغە قاراپ تۇردى،
ئۈمىدەت بولسام مەن ھەم بىر چەرخ ئۇرساممۇكىن.

ھەي، ھەي دىيۇ ھەق مۇستافا قولىن تۇتتى،
ئۈمىدەتلەرىن ھالىن كۆرۈپ ئۆزىدىن كەتتى،
ئاتا-ئانا دىيەدى ئول بىزنى تۇتتى،
كېچە ياتىماي زىكرىن قىلىپ ئۇرساممۇكىن.

قۇل خۇجە ئەھمەد ئۈمىدەت بولساڭ شۇنداغ قىلغىل،
ھەق رەسۇلنىڭ قىلغانلارنى سەن ھەم قىلغىل،
كۆپ يىغلايۇپ فەيزى فۇتۇھ ئالا كۆرگىل،
جاندىن كېچىپ نەيزى فۇتۇھ ئالساممۇكىن.

× ×

سەن-سەن مېنىم پاناھىم دەپ يولغا كىرسەم،
بىرۇبارىم يولۇم مېنى ئاچارمۇكىن؟
ھارام شۈبھە قاراڭغۇلۇق باسقان كۆڭۈل،
رەۋشەن بولۇپ دۈرر گەۋھەر ساچارمۇكىن؟

نەزەر تاپسە خەستە كۆڭۈل رەۋشەن بولۇر،
يۈز مىڭ تۈرلۈك يازۇقلارنىم پىنھان بولۇر،
لۇتقى ئەيلەسە يۈز مىڭ ئاسى خەندەن بولۇر،
ھەق ياندۇرغان چىراغ ھەرگىز ئۆچەرمۇكىن؟

ئەتۇزۇبىللاھى مېنەششەيتانرەرەجىم دىسەم،
تائەت بىلەن سۈڭەكلەرىم ھەلىم قىلسام،

ئەھلى ئايال خانجانىم غەنىم قىلسام،
شەيتان لەئىن مەندىن يىراق قاچارمۇكىن؟

يول ئۈستىدە ئەزىز باشىم تۇفراق قىلسام،
جان - دىلىم ھەق زىكرىگە مۇشتاق قىلسام،
زىكرىن ئەيتىپ مۇردار جىسىمىم ئاپاق قىلسام،
ۋۇجۇدۇمدىن بۇ ئۇقبەلەر كۆچەرمۇكىن؟

ئاللا دىيۇ ھەزرىتىگە سېغىنىپ بارسام،
مۇھەببەتنىڭ شەۋقى بىرلەن كۆكسۈم يارسام،
ھەمدىڭ ئەيتىپ دەردىڭ چېكىپ ئافەت تارسام،
غەرىب بەندەڭ ئىلەستۇ خەمىرىن ئىچەرمۇكىن؟

تاغدىن ئاغىر گۇناھىم بار ئۆتەي دىسەم،
يازۇقۇم كۆپ يەرگە سىغىماس بىتەي دىسەم،
باشىم ئالىپ باياىانلار كېتەي دىسەم،
رەھىم مەۋلۇم گۇناھىمنى كىچەرمۇكىن؟

خىزمەت قىلىپ دەرد ھالەت پەيدا قىلسام،
تەرىقەتنىڭ بازارىدە سودا قىلسام،
مەنسۇر يەڭلىغ ئىنەلپەق دەپ غەۋغا قىلسام،
دىدار كۆرۈپ روھىم ئەرشە يىتەرمۇكىن؟

ئۆلەر ۋەقتىدە ئارىسلان بابامنى بىر كۆرسەم،
گۈدەكلىكىدە بىلەلەيدىم جانىم بەرسەم،
ھەر بىر باستان ئىزىن ئالىپ كۆزگە سۈرسەم،
كۆكسۈمدىكى گىرىپلارنىم ئاچارمۇكىن؟

قۇل خۇجە ئەھمەد كۆڭلۈم كۆزى ئاچىلغايىمۇ،
تىللاردىن دۈررى گەۋھەر ساچىلغايىمۇ،
ئاللاھ دىسەم گۇناھىمنى كەچۈرگەيمۇ،
جەننەت كىرىپ ھۆر - غۇلىبان قۇچارمۇكىن؟

x x

بۇ ئالەمدە قورقۇپ يىغلاپ زار ئىگراسام،
ئاخىرەتدە روھىم ئارام ئالارمۇكىن؟

ئىرانلارنى باسقان ئىزىن كۆزگە سۈرسەم،
پىرى مۇغان مېنى يولغا سالارمۇكىن؟

باشىم يارىب بېلىم باغلاپ قىلسام ئىخلاسم،
شەيتان لەئىن چانگالىدىن بولسام خالاس،
جان بىرەردە مەدەد قىلسە خىزىر ئىلياس،
غەۋسى غىياس خەتتە ياسىن قىلارمۇكىن؟

ھەر كۈن جۈرم ئىسيان يۈز مىڭ ماڭا ئادەت،
تاغۇ چۆللەر گۇناھىدىن قىلىپاس تاقەت،
بۇ ئىش بىلەن ئاخىرەتدە بارمۇ راھەت،
تەۋبە قىلسام ئادەتلەرىم قالارمۇكىن؟

ئاستانەگە باشىم قويۇپ زارى قىلسام،
غەرب يېتىم باشىن سىلاپ داد ئەيلەسەم،
ھەقدىن قورقۇپ دۇنيا ئىشىن ئارتقا سالسام
خۇجام مېنى ھالىم سوراپ كېلەرمۇكىن؟

ئادەم سەفى سۈننەتلەرىن تىلغا ئالسام،
رەببەنا زۇلىمىنا دېپ راھەت قىلسام،
بايىباندا كۆز ياشىمنى ژالە قىلسام،
بىرۇبارىم يولۇم مېنى ئاچارمۇكىن؟

سەھەرلەردە زارى قىلىپ يىغلاسام مەن،
جان بېرۈرگە بېلىم مەھكەم باغلاسام مەن،
شەۋقى بىلەن يۈرەك باغرىم داغلاسام مەن،
ھەق چىراغى قەبرىم ئىچىرە يانارمۇكىن؟

باش، تەنىم تۇفراق قىلىپ فەنا بولسام،
دىدار تىلەپ ھەسرەتتىڭدا ئادا بولسام،
ئەھلى، ئايال، خانىماندىن جۇدا بولسام،
ھەق مەۋلۇمنى ماڭا رەھىمى كىلەرمۇكىن؟

شەيتان لەئىن يولۇم ئۇردى ھالىم تەباھ،
يىغلامايىۇ نەفسىم مېنى قىلدى ھەۋا،

ئالەم بارى باسپ ئۆتسە مېنى رەۋا،
كافىر نەقسىم ئەزەزۇلدىن تانارمۇكىن؟

غەرىب جانىم ھەق يولىدا نەرد ئويناسام،
شاھ ھۈسەيىن كەربەلادا سۇساپ ئۆلسەم،
ھەق شارابىن ئىچەرمەندەپ تەشنە بولسام،
ئاندا بارسام سۇسىزلارمىم قانارمۇكىن.

شەھرى بانۇ ئانامىزدەك يىغلاپ يۈرسەم،
ئاللا ئۈچۈن كافىرلارغە تۇتقۇن بولسام،
ئەسھابلاردەك دىن تالاشپ جانىم بەرسەم،
رەھمان ئىگەم ساڭا مەقبۇل بولارمۇكىن؟

شەرمەندەمەن، دەرماندەمەن يولغا سالغىل
يولنى ئازغان دەرماندەمەن قولۇم ئالغىل،
ئاللاھ دىيۇ فەنا بولدۇم رەھىم ئەيلەڭىل،
ئاسىيلارگە فەيزى قۇتۇھ بىرەرمۇكىن؟

ئەي ئاسىيلار تەۋبە قىلىڭ ھەق ئىشتىسۇن،
نالەڭىزدىن يەر ۋە كۆكلەر ناۋا قىلسۇن،
مەلائىكىلەر ھەقدىن تىلەپ ئۇلۇش بەرسۇن،
ئۇلۇش ئالغان قۇلىڭ خەمى بولارمۇكىن؟

ئەقلىم ھەيران، كۆزۈم گىريان، خانەۋەيران،
ھەق يولىنى بىلا ئالماس ئۆزۈم نادان،
ئەي تالىبلار بىلا ئالماس قايدا جانان،
جانانەدىن ھىچكىم خەبەر بىلەرمۇكىن؟

جانانەنى تاپاي دىسەڭ سەھەر تۇرغىل،
ئاشىقلارنىڭ مەجلىسىگە ئۆزۈڭ ئۇرغىل،
ھەقنى ئىزلەپ دائىم يۈزلەپ ماتەم قۇرغىل،
ماتەم قۇرماي تەرىقەتكە كىرەرمۇكىن؟

ھەق ۋەسلىغە يېتەي دىسەڭ زارى قىلغىل،
زىكرىن ئەيتىپ ئىرانلارغا يارى بەرگىل،

جاڧا تارتىپ ئىرانلاردىن ئۇلۇش ئالغىل،
ئۇلۇش ئالماي دىدارىنى كۆرۈرمۈكەن؟
قۇل خۇجە ئەھەد ھەرنە دەرسەن بولپەۋەس سەن،
ھەقدىن قورقۇپ ئاخىرەتكە غەم يىمەسەن،
باشىڭ بىلەن تۈنلەر قاتىپ ھۇ دەمەسەن،
بول ئىشىڭنى خۇجام تامام قىلۇرمۈكەن؟

× ×

ھىچ بىلىدەدىم نىچۈك كەچتى ئۆمرۈم مېنى،
سورار بولسا مەن قۇل ئاندە نە قىلغايەن؟
نە بولغاي يولغا سالساڭ مەن ئاسىيىنى،
سورار بولسا مەن قۇل ئاندا نە قىلغايەن؟

يولدىن چىقىپ ئازغانىمنى بىلىدەدىمەن،
ھەق سۆزىنى قۇلاقىغىمە ئىلىدەدىمەن،
بۇ دۇنيادىن كېتەرەمنى بىلىدەدىمەن،
سورار بولسا مەن قۇل ئاندا نە قىلغايەن؟

ئۆتكەنلەردىن ئىبرەت ئالىپ يولغا كىرمەي،
نەۋھە فەرياد ئىتىپ ئاندا ئۆرتەپ كۆيەي،
كېچە - كۈندۈز يۈردەيمىشەن ئۆزىنى بىلمەي،
سورار بولسا مەن قۇل ئاندا نە قىلغايەن؟

جانىڭ چىقىپ تەنىڭ ياتۇر تارلەھەددە،
سورغۇچىلار كېلىپ سورسە ئۇل ھالەتدە،
ئاقار ياشىم، كېتەر ھۇشۇم ئۇل ۋەقتدە،
سورار بولسا مەن قۇل ئاندا نە قىلغايەن؟

غاقىلىدە يۈرىدىڭ سەن ئىتتەك شاشىپ،
تەنىڭ ياتۇر تارلەھەددە كۆيۈپ شەشىپ،
ئىش قىلمەدىڭ تەڭرىگە سەن كۆكسىڭ تەشىپ،
سورار بولسا مەن قۇل ئاندا نە قىلغايەن؟

قۇل خۇجە ئەھەد بۇ دۇنيادە تەۋبە قىلغىل،
تەۋبە قىلىپ يول باشىغە بارىپ تۇرغىل،

خاس قۇللاردەك ياراغىڭنى ئالىپ تۇرغىل،
سورار بولسا مەن قۇل ئاندا نە قىلغايەن؟

× ×

خوش غايىبىدىن ھازىر بولغان دەرۋىشلەر،
جانىم بىلەن ئەسلى مېھمان قىلساممۇكىن؟
يوللارىغە باشىم قويۇپ يۈزۈم سۈرتۈپ،
تۇفراق بولۇپ فەيزى فوتۇھ ئالساممۇكىن؟

دەرۋىشلەرنى ھەر بىر سۆزى دەردكە دەرمان،
دەرۋىشلەرگە بى ئىخلاسىنى سۆيىمەن رەھمان،
ئىخلاسى يوق بىئەدەپلەر يولدا قالغان،
دەرۋىشلەرنى خاكى پايى بولساممۇكىن.

سىدىقنىڭ بىرلە ئاللا دىگىل ھالا فۇرسەت،
ھەق زىكرىنى ۋەرد ئەيلەگىل دەم غەنىيەت،
ھەلگە ئىچرە ئاللاھ دىگىل بىرۇر قۇۋۋەت،
يادىن ئەيتىپ جانىم قۇربان قىلساممۇكىن؟

ئۇقبە ئېشىپ، كۆكسىڭ تەشىپ يولنى تاپغىل،
ياخشىلاردىن ھەر سىركۆرسەڭ بۈكۈپ ياپغىل،
كىمنى كۆرسەڭ خىرىر بىلىپ قۇلىن ئۇيىكىل،
ئىرانلارنىڭ يولىن ئىرلاپ يورساممۇكىن؟

ئۇشبۇ يولغە كىردىم ئېرسە ھەيران بولدۇم،
باشىم قاتىپ، ئەقلىم ئازىپ سەرسان بولدۇم،
دانا ئەردىم پىرسىز يۈرۈپ نادان بولدۇم،
پىرى مۇغان خىزمەتىندە يۈرسەممۇكىن؟

ئاستانەسىن ياستانباي ئىزىن ئۇپسۇن،
ئىخلاسى بىلەن خۇجام دىگىل تەڭرى سۆيسۇن،
ئاندىن سۇڭرە دۇررى مەقسۇد قولغە بەرسۇن،
مۇشەققەتلەر، رىيازەتلەر تارتساممۇكىن؟

سىرات كەچىسەي بەندە بولساڭ قەھ-قەھ كۈلۈپ
جەننەت كىرمەي بۇ دۇنيادا خۇررەم يۈرمە،
دىدار كۆرمەي يىغلاماقنى ھەرگىز قويىمە،
مۇندا يىغلاپ ئاخىرەتدە كۈلسەممۇكىن؟

تۈنلەر قوپسام تاپىلغايىمۇ يارنى ۋەسلى،
مىڭ بىر ئىسمى زاتى پاكى ئەسلى نەسلى،
ئون سەككىز مىڭ ئالەم ئىچىرە يوقتۇر مىسلى،
قۇدرەتتە ھەيران بولۇپ تۇرساممۇكىن؟

ھالا دەم بار سىدىقنىڭ بىلەن قىلغىل سۆھبەت،
ياماندىن قاچ ياخشىلارغا بولغىل ئۇلغەت،
زارى قىلغىل كېچە-كۈندۈز تارت رىيازەت،
رىيازەتنىڭ بوتەسىندە كىرسەممۇكىن؟

ۋاۋەيلىتا يىگىتلىگىم بىخەم ئۆتتى،
تەۋبە قىلماي قەدىلغىم قاپساپ يەتتى،
بىلىمەي قالدىم ئەجەل كېلىپ ياقام تۆتتى،
تۆبۈ ئىلە ئوقۇ-ئوقۇ ئۆلسەممۇكىن؟

سۆزنى ئەيدىم ئىشتىكەنلەر قىلسۇن ئەدەل،
ئۈمىدەت ئەرسەڭ ياخشى سۆزگە قىلغىل جەدەل،
مەنئەسىغە يەتكەن ئالۇ قەندۇ ئەسەل،
چىن قۇلاقلىق تالىبلارگە ئەيتساممۇكىن؟

قۇل خۇجە ئەھمەد تالىبلارگە ناسىھ بولدى،
ھەقدىن قورقۇپ ئاتىمىش ئۈجدە يەرگە كىردى
ئەدەپ ساقلاپ مۇستافاغا ئۈمەد بولدى،
قالغانلارغە سۆزنى ئەيتىپ ئۆلسەممۇكىن؟

× ×

سەھەرلەردە چارزەرب ئۇرۇپ رەبىم دىسەم،
دەرگاھىدا خۇجام قوبۇل قىلارمۇكىن؟

ھەسرەتتىدە ياشىدىن ئاياغ دەرد ئەيلەسەم،
دەرگاھىدا خۇجام قوبۇل قىلارمۇكىن؟

تۈنلەر تۇرۇپ دەرگاھىدە سانا قىلسام،
دەرگاھىدا باشىم قويۇپ دۇئا قىلسام،
قانلار تۆكۈپ كۆزلەردىن، باغرىم تىلسام،
دەرگاھىدا خۇجام قوبۇل قىلارمۇكىن؟

ئاللاھ ئۈچۈن مەردانەۋار جانىم بەرسەم،
زار ئىگرا بان زاكىر بولۇپ زىكرىن ئېيتسام،
ئەھلى ئايال خانىمانىم غەنىم قىلسام،
دەرگاھىدا خۇجام قوبۇل قىلارمۇكىن؟

مەنسۇر يەڭلىغ ئەنەلەھق دەپ يىغلاپ تۇرسام،
شەبەلدەك ئاشىق بولۇپ قەدەم ئۇرسام،
بايەزىددەك تۈن-كۈن تىنماي كەتسە بارسام،
دەرگاھىدا خۇجام قوبۇل قىلارمۇكىن؟

ياخشىلارنى سۆھبەتتە قايىم بولسام،
ھۇ-ھۇ دىيۇ زىكرى بىرلەن دائىم بولسام،
ئاشىقلاردەك چەرخ ئۇرۇبان جانىم بەرسەم،
دەرگاھىدا خۇجام قوبۇل قىلارمۇكىن؟

ئايۇپ سۇفەت قۇرۇت ئىچىندە ھىيا بولسام،
يەھيا كەبى كۆزلەردىن قانلار تۆكسەم،
موسادەك تۇر تاغىدە تائەت قىلسام،
دەرگاھىدا خۇجام قوبۇل قىلارمۇكىن؟

يۇنۇسدەك دەريا ئىچىرە بالىق بولسام،
يۈسۈفدەك قۇدۇق ئىچىرە تۈن-كۈن قالسام،
يەئقۇبدەك يۈسۈف ئۈچۈن زار ئىگراسام،
دەرگاھىدا خۇجام قوبۇل قىلارمۇكىن؟

ئەيا دوستلار ھىچ قىلىۋەتسەم ياخشى ئەمەل،
ئىرانلارنىڭ ئىزىن ئىزلاپ قىلغىل جەدەل،

ئەي بىخەبەر شەرمەندەئى رەۋزى ئەزەل،
دەرگاھىدا خۇجام قوبۇل قىلارمۇكىن؟

مەن دەفتەرى سانى ئەيتتىم دەردكە داۋا
تۇفراق سۈفەت باسىپ ئۆتسە مېنى راۋا،
يىغلاپ كەلدىم ئىشىگىگە مەن بىناۋا،
دەرگاھىدا خۇجام قوبۇل قىلارمۇكىن؟

تىلى بىلەن ئۈمەت مەن دەپ يالغان سۆزلەر،
ۋەئزىن ئەيتىپ خالايتىغە دۇنيا ئىزلەر،
كىشى مالىن ئالماق ئۈچۈن ھەريان كۆزلەر،
دەرگاھىدا خۇجام قوبۇل قىلارمۇكىن؟

ئاللا دىيۇ سىدىقىم بىلەن تەۋبە قىلسام،
غەيبەت قىلغان تىللاردىن يۈزىمىڭ تىلسام،
ھەقدىن قورقۇپ دۇنيا ئىشىن ئارقە سالىسام،
دەرگاھىدا خۇجام قوبۇل قىلارمۇكىن؟

ھىكمەت ئوقۇپ ئىخلاىس قىلىپ يولغا كىرگەن،
ياخشىلارنى ئىزىن ئىزلاپ دۇئا ئالغان،
بولمەۋەسلەر ئاشىقمەن دەپ يولدا قالغان،
دەرگاھىدا خۇجام قوبۇل قىلارمۇكىن؟

قۇل خۇجە ئەھمەد ھىكمەت ئەيىغل ئاشىقلارغە،
سىدىقى بىلەن يولغا كىرگەن سادىقلارغە،
ئىخلاىس بىلەن ھەقىنى دىگەن لايىقلارغە،
دەرگاھىدا خۇجام قوبۇل قىلارمۇكىن؟

× ×

سەھەرلەردە ئەرتە قوپۇپ نالە قىلغىل،
نالە ئەيلەپ يۈرەك باغرىڭ ئادا بولسۇن،
كۆز ياشىڭنى ئاقۇزۇبان ۋالە قىلغىل،
ھەقى قاشىدا كۆزۈڭ ياشى گۇۋاھ بولسۇن.

ئىخلاسل بىلەن ئىشقىتقە قەدەم قويغان بەندە،
تائەت قىلماي ھەق دىدارىن كۆرمەك قەندە،
جانىڭ كۆيۈپ تەنىڭ ئېرىپ بارساڭ ئاندى،
دەرگاھىغا بارىپ يىغلاپ ئادا بولسۇن.

كېچە - كۈندۈز ھەق دىدارىن تىلەگەنلەر،
تەنن جانن شەۋق ئوتىغە داغلاغانلەر،
شەۋق شەرابىن ئىچەرمەن دەپ يىغلاغانلەر،
شەراب ئىچمەي بارىپ ئاندا گەدا بولسۇن.

ئاشىقلارنى خەلق ئىچىندە سىرى پىنھان،
باشىن ئۇرۇپ پەرۋانەدەك كۆيەر چەندەن،
نەئىرە ئۇرۇپ فەرياد ئىتىپ قىلۇر ئەفغان،
قان يىغلاغىل ھەق دەردىگە داۋا بولسۇن.

نەفسدىن كەچمەي ھەق قاشىدە يوقتۇر راھەت،
جاڧا چېكىپ مېھنەت تارتىپ كۆرگىل دەۋلەت،
ئىچمىش - يىمىش نىمەتلەرى قايغۇ - مېھنەت،
ۋەھمى بىرلەن ئەلىق قەددىڭ دۇتا بولسۇن.

ئاشىقلار كېچە - كۈندۈز خىلۋەت ئىستەر،
ھەقنى تاپماي يىغلاپ يۈرۈپ بولۇر مۇزتەر،
ھاجەت ئەرمەس ئاشىقلارغە بالىن بىستەر،
كۆيۈپ يانىپ دەردى بىلەن ئادا بولسۇن.

دۇنيا ئىزلەپ نەفسىم مېنى سالىدى يىراق،
تۇغقان قىلىپ كېچە - كۈندۈز ئۆرتەر فىراق،
ئەيا نادان بۇ دۇنيانى قىلغىل تەلاق،
خاس ئاشىقغە ھەق دىدارىن رەۋا قىلسۇن.

ئىسىز ئۆمرۈم كەچتى مېنى رەسۋالىغىدە،
دائىم يۈردۈم نەفسىم ئۈچۈن گەدالىغىدە،
ئۆتكەن ئۆمرۈم قايتا كەلمەس ئەدالىغىدە،
نەدامەت قىل دىللارنىڭ سەفا بولسۇن.

شەۋق شەرابىن ئىچكەن ئاشىق قەرار ئالماي،
يادىن ئەيتىپ دائىم مۇدام تىلدىن سالماي،
ئىرانلارنىڭ ئىزىن ئىزلاپ دائىم قالماي،
چىن دەردلىكىگە ھەقىنىڭ يادى دەۋا بولسۇن.

مۇرشىدلارنىڭ ئارقاسىدىن ھەرگىز قالما،
ھەقىنى سۆيگىل دۇنيالىقنى قولغا ئالما،
نەفسىڭ ئۈچۈن سەن ئۆزەڭنى ئوتقا سالما،
گەردىپايىن سۈر كۆزىڭگە زىيا بولسۇن.

كۆز ياشىمنى رىياسى يوق ئەيا دوستلار،
ۋەردى تەكپەن نەئىرە ئۇرار قۇرۇق پوستلار،
كۆز ياشىمنى پەردەسى يوق ئەيا دوستلار،
ئاشىقلارنى ئۆلەي تۇرۇپ فەنا بولسۇن.

نەفسى ئۈچۈن تىنباي ھەردەم مېھنەت قىلغان،
دىن ئىشىنى ئارتقە سالپ دۇنيا سۆيگەن،
ھەرىس بولۇپ بۇ دۇنيانى قولغا ئالغان،
چىن ئاشىقلار بۇ دۇنيادىن سەۋا بولسۇن.

قۇل خۇجە ئەھبەد بەندە بولساڭ ھەقىنى ئىزلە،
ئاشىق بولساڭ باتىن بىلەن ئەرشىنى كۆزلە،
ھىكمەت ئەيتىپ ئايەت ھەدىس سۆزىن سۆزلە،
دانا، رەغە ئەيغان سۆزۈڭ ئىما بولسۇن.

× ×

تىلىم سەۋدا باشقىمىزدىن كەتمەس بولدى،
سىياسەتلىغ ئۇلۇغ كۈندە نە قىلغايىمەن؟
سانسىز ھىجاب بۇ كۆڭلۈمدىن كەتمەس بولدى،
سىياسەتلىغ ئۇلۇغ كۈندە نە قىلغايىمەن؟

يېدىم ئىچىدىم ھىسابىنى بىلەمدىمەن،
ئەگرى يولدىن توغرى يولغا كىرمەدىمەن،

سىدىقىم بىلەن ئارىغ تەۋبە قىلمەدەيمەن،
سىياسەتلىغ ئۇلۇغ كۈندە نە قىلغايەن؟

بۇ دۇنيانى ھەرگىز فەنا بولماس ساندىم،
ھەق ئامانەت قويغاننى ئالماس ساندىم،
تىرىكلىكدە بۇ ئۆلۈمنى كەلمەس ساندىم،
سىياسەتلىغ ئۇلۇغ كۈندە نە قىلغايەن؟

ھەق نىمەتىنى يايىپ شۈكرىنى قىلمادىمەن،
تۈنلەر قوپۇپ ھەركۈن تائەت قىلمادىمەن،
ئەفسۇس كۈننىڭ كىلەرىنى بىلمەدەيمەن،
سىياسەتلىغ ئۇلۇغ كۈندە نە قىلغايەن؟

قىيامەت كۈن ئەيش قىلغانلار مەزىدىن ئالدى،
ھىسابسىز يولغا كىرىپ گۈكرەپ ياندى،
مەندەك يولدا قالغانلارغە ھەسرەت بولدى،
سىياسەتلىغ ئۇلۇغ كۈندە نە قىلغايەن؟

قارائۇلۇق تار لەھەدكە مېنى قويسا،
سىياسەتلىغ فەرىشتىلەر كىرىپ كەلسە،
مەن رەببىڭ دەپ دىن نەبىدىن سۇئال قىلسە،
سىياسەتلىغ ئۇلۇغ كۈندە نە قىلغايەن؟

قىيامەت كۈن ئول سىراتىدىن ئۆتكەرگۈسى،
مىزان ئاتلىغ تەرازۇنى ھەم قۇرغۇسى،
ئوڭ-سولدىن نامەلەرنى ھەم بەرگۈسى،
سىياسەتلىغ ئۇلۇغ كۈندە نە قىلغايەن؟

سىرات قەئرى جەھەننەمدۇر باقىپ كۆرسە،
ئەنى كۆرۈپ ئەزالارنىڭ تىترەپ تۇرسە،
فەرىشتەلەر كىرگىل دىيۇ ئۇرۇپ تۇرسە،
سىياسەتلىغ ئۇلۇغ كۈندە نە قىلغايەن؟

غەفقار تەڭرىم ئاسان قىلغىل سەن تەرازۇ،
شەفائەتچى دوست مۇھەممەد بىزگە ئارزۇ،

قۇللارنىڭ رەھىم ئىيلەگىل يائىللاھۇ،
سىياسەتلىخ ئۇلۇغ كۈندە نە قىلغايىمەن؟

قۇل خۇجە ئەھمەد تەۋبە بىلەن ئەيىدى مۇنى،
نەدامەتدە بولغىل ئەمدى تۈنى - كۈنى،

ئىنشائاللا يارلىقاغاي جۈملە قۇلنى،
سىياسەتلىخ ئۇلۇغ كۈندە نە قىلغايىمەن؟

× ×

بىزدىن سالام دوستلارغە تەلەب يولسۇن قويمايىسۇن،
دىدار ئارزۇ قىلسالەر ھەرگىز غافىل بولمايىسۇن.
غافىل تاپماس ھەق يولسۇن تاغلا تاپماسلار ئۆزىن،
ئىچى - تاشى كۆيۈبان سەھەرلەرى ياتمايىسۇن.
يادى بىلەن بولسۇنلار فەكرى بىلەن تۇرسۇنلار،
ھەر چەند خارلىق تارتىسەلەر كۆڭلى مەلۇل بولمايىسۇن.
شەرىئەتتە تەجرىددۇر دۇنياسىنى تەرك ئەتسەك،
ماسىۋانى تەرك ئەتسەي تەجرىد بولدۇم دىسەسۇن.
ھەقىقەتدە ھارامدۇر ھەقدىن ئۆزگەنى سۆيىمەك،
مۇنداغ بولماي تالىپلار ئارىنى بولدۇم دىسەسۇن.
ئانداغ رەسۇل مۇستافا دۇنيا مالىن سۆيىمەدى،
ئاشىق بولسا رەسۇلدەك دۇنيا مالىن سۆيىمەسۇن.
مەسكىن ئەھمەد يەسەۋى سالام ئەيىدى دوستلارغە،
ئۇشەبۇ سۆزنى مەننەسىن ئارىنى بولسا قويمايىسۇن.

× ×

بۇ كۈن كەلدى ئەبۇ بەكرى سۇلايمان بىرلە،
ھەق مۇستافا رازىن ئاچتى رەھمان بىرلە،
بارچە بارۇر بۇ دۇنيادىن ئارمان بىرلە،
ئابدەست ئالىپ ھەققە ۋاسىل بولماق ئۈچۈن.
ئول ئەزرائىل يېتىپ كەلدى فەرمان بىرلە،
فاتىمە قوپۇپ سالام قىلدى ئىكرام بىرلە،
دوست مۇھەممەد مەشغۇل بولدى ئىمان بىرلە،
ئىسسىق تەندىن ئەزىز جاننى بەرمەك ئۈچۈن.
رەسۇل ئەيتۇر سەھابەلەر كېلىك بولك،
ئاخىرەتكە سەفەر قىلدۇق سىز يوق بىلىك،
نەماز قىلىپ، رەۋزە تۇتۇپ، زەكات بېرىك،
جەھەننەمدىن تەنىڭىزنى يۇلماق ئۈچۈن.

دۈشەنبە كۈن دوست مۇھەممەد دۇنيا قويدى،
 ھەقتائلا فەرمانغا بويۇن سۇندى،
 پەيغەمبەرنى ئابباس بىرلە ئەلى يۇدى،
 ئۇچماغىدىكى ھۈللە توننى كىيەك ئۇچۇن.
 پەيغەمبەرنىڭ جىنازەسىن كۆتەردىلەر،
 ئاللاھ دىيۇ ساھابىلەر تىردىلەر،
 ئول سىدرە تۈلەۋىتتەھاغا يەتكۈردىلەر،
 ئەرش ئۈستىدە تۈربەت قىلىپ قويماق ئۇچۇن.
 ئاسمانداغى فەرىشتەلەرگە يەرگە ئۇندى،
 پەيغەمبەرنىڭ نۇرى بىرلە ئالەم تولدى،
 بابام دىيۇ فاتىمە ھەم زۆھرە قالدى،
 باباسىدىن يېتىم بولۇپ قالغان ئۇچۇن.
 قۇل خۇجە ئەھمەد گەۋھەر يەڭلىغ زىكرىن ئەيتىدى،
 خىزمەن قىلدى ئىرانلارغە مۇراد تاپىدى،
 ئۈچ يۈز ئاتىمىش ھىكمەت ئەيتىپ داستان ئەتدى،
 داستان قىلدى بوستان ئىچرە ئەيماق ئۇچۇن.

× ×

سەھەرلەردە قوپۇپ يىغلاپ نالە ئەيلە،
 نالىشىڭدىن يەرۇ كۆكلەر نەۋا قىلسۇن.
 ھەقتە ساغىنىپ كۆز ياشىڭنى ژالە ئەيلە،
 ئاندىن سۆڭرە ھەق دەردىڭگە دەۋا قىلسۇن.
 چىن دەردلىكىنى ئاللا سۆيۈپ بەندەم دىدى،
 ئۈچ يۈز ئاتىمىش باقىپ ئانى غەمىن يىدى،
 مەلا ئىكلار ياشىن ئالىپ تۆھفە قىلدى،
 قان يىغلاغىل ياشىڭ ئالىپ گۇۋاھ قىلسۇن.
 مىڭ يۈز گۇناھ سادىر بولدى بىلەلەيدىڭ،
 دەرگاھىغە تەۋبە قىلىپ كىلەلەيدىڭ.
 خىزمەت قىلىپ ياخشى دۇئا ئالالمايدىڭ،
 يازۇقلاردىن سېنى نە دەپ سەۋا قىلسۇن.
 بۇدۇنيادا رەسۋا بولۇپ قان يۇتماساڭ،
 شەرىئەتنى، تەرىقەتنى بىر تۇتماساڭ،
 ھەقتەتدە تەندىن جاندىن پاك ئۆتەسەڭ،
 غەفلەتلەردىن سېنى نە دەپ جۇدا قىلسۇن.

ئىرانلارنىڭ قىلغانلاردىن قىلالماساڭ،
پىرسىز يۈرۈپ ۋەرد ئۇرادىنى بىلەلمەسەڭ،
ئىستىئانت تىلەپ دۇئا ئالالمىساڭ،
خاس ئىرانلار سېنى نەدەپ دۇئا قىلسۇن.
دام تەزۋىر قىلىپ خەلقنى يولدىن ئوردىڭ،
شەيخلىق قىلىپ رىيا بىرلە دۇكان قۇردىڭ،
ئىشرەت قىلىپ شەيتان بىرلە دەۋران سۈردىڭ،
دىدارىنە سېنى نەدەپ رەۋا قىلسۇن.
لۇتقى، كەرەم ھەق ياراتتى سىزلەر ئۈچۈن،
جان - دىلدە قۇللۇق قىلماي سىزلەر زەبۇن،
ئاللا ئۈچۈن بەھىس ئېتەرمىز تاپغىل سەخىن،
ناپاكلارغە نەدەپ لۇتقىن ئەتا قىلسۇن.
كېچە ياتماي خاب غەفلەت ھارام قىلسە،
زىكرى قەلبىن زىكرى سىرنى تامام قىلسە،
مىڭ بىر ئاتىن تەسبىھ قىلىپ كەلام قىلسە،
بەندە نەدەپ دەرگاھىغە خەتا قىلسۇن.
ئەمىر مەئزۇن نەھى مۇنكەر بىلىپ قىلسە،
ياتسا - قوپسا خۇدايىنى ھازىر بىلسە،
تا ئۆلگۈنچە خۇجەسىغە خىزمەت قىلسە،
قۇۋەت بىرۇر ئانى نەدەپ دۇئا قىلسۇن.
بىنامازغە، بىتائەتكە بەرمەس قۇۋۋەت،
فەئلى زەئىفى ئۆزى مەيىپ. بەرمەس ھىمىيەت،
رىزقى ناقىس ئۆزى ناچىنىس كۆرمەس دۆلەت،
ئول فاسىقىنى نەدەپ دىلىن سەفا قىلسۇن.
ھەيى، ئادەم ئۆز قەدرىنى ئۆزى بىلەمس،
مەزلىك قىلىپ ياخشىلارنى كۆزگە ئىلماس،
ئىرانلارنى سۆھبەتتە قاچىپ كەلمەس،
ئول بىۋەفا نەدەپ ھەققە ۋەفا قىلسۇن.
ئادەم ئۆلدۈر فەقىر بولۇپ بەردە ياتسە،
تۇفراغ سۇفەت ئالەم ئانى باسب ئۆتسە،
يۈسۈفى سۇفەت بۇرادەرى قۇل دەپ ساتسە،
قۇلى قۇلى نەدەپ ئول قۇل ھەۋا قىلسۇن.
ئاللاھ ئەيتىپ ئۆتقە كىردى خەلىلۇللاھ،
ئۇشول ئۆتنى بوستان قىلدى باقىب ئاللاھ،

بويىنىن قىسىپ يىغلاپ ئىدى شەيئۇللىلاھ،
 فەقىر، مىسكىن ئوتدا نە دەپ ھەۋا قىلسۇن.
 زەۋقى - شەۋقى، مۇھەببەتتىن بايان قىلغىل،
 ئاشىقلارغە ئىشقى ئوتىنى ئايان قىلغىل،
 خارلىغ - زارلىغ مۇشەققەتنى نىشان قىلغىل،
 چىن ئاشىقلار ئوتدا نە دەپ ھەۋا قىلسۇن.
 ھەققە ئاشىق سادىقلار يۈرۈر خىلۋەت،
 تاغلا بارسا ھەق قاسنىدا كۆرۈر ئىززەت،
 جەننەت كىرىپ، دىدار كۆرۈپ، ئەيش - راھەت،
 پىنھان يۈرۈر خەلققە نە دەپ رىيا قىلسۇن.
 قۇل خۇجا ئەھمەد دەرد ھالەت پەيدا قىلغىل،
 جان - دىلىنى ھەق زىكرىدە شەيدا قىلغىل،
 دەردىن تارتىپ رەۋز مەھشەر ئەۋغا قىلغىل،
 دەرد بولماسە مەۋلۇم كىمگە شىفا قىلسۇن.

× ×

ئەي يار يۈرەك كۆيدۈرسەن قايدا ئېرۇرسەن،
 بى شەپە، بى نەمۇنەسەن قايدا ئېرۇرسەن،
 سەۋدا قىلاسەن بارمۇ سەنى ئەسلى ماكانىڭ،
 جانىم بېرەسەن ئىشقى دۇكانىن قايدا قۇرارسەن.
 جان كۆيدۈرسەن، ئۆلتۈرسەن، ئوق قىلچىڭ يوق،
 ھەر يانە باقاي كۆرمە يالغۇز كۆرۈنۈرسەن.
 ئول رەۋز قىيامەتدە شەپىت پەند ئىلەللاھ،
 دىدارمە مېھمان قىلايىن قايدا ئېرۇرسەن.
 خۇررەم يۈرگىل بەندەئى خاسىم ساڭا ئەيتاي،
 ئەي ئاشىق سەن رەۋز قىيامەت بىلىنۈرسەن.
 شەيتان سۆزىنە كىرمە يەنە بەندەئى نادان،
 جانىڭنى ئالار ۋەقتىدە ئاجايىپ ساغىنۇرسەن.
 دۇنيادە يۈرۈپ تەنھا خۇداغا سېغىنۇرسەن،
 ئول رەۋز جەزا يول خەتەرىدىن قۇتۇلۇرسەن.
 ئەگەر يەتسە ئەجەل ئۇشۇ جاھاندا سەنى قويماي،
 فەرمانى خۇدا بولسا بىر نەفەسدە يىقىلۇرسەن.
 ئەسلىڭنى سوراپ كەلسەك، (ئۇلدۇر) بىركەن تۇپراق،
 باشىڭنى قوي تائەت قىل (قەبرىگە) بارىپ كىرەرسەن.

دۇنيا ھەممەنى ئالدى يۇتتى خەبەرلىك يوق،
 كەتمەكنى بىلىپ مالىگە مۇنچە قۇۋانۇرسەن.
 بىللاھ ھەممەدىن كەچتىم بىر ھەققە سېغىندىم،
 بىر تەڭرى ھەققى دەۋزەخى ئىچرە قالۇرسەن.
 غافىل يۈرمە ئەسلىك نەسلىك سەنى تۇفراق،
 يۈزىڭ ياشاساڭ ئاخىر بىر كۈن كۆمۈلۈرسەن.
 ئاللاھ ئۆلەردىدە دىدى ئەي ئەھبەد مەسكىن،
 قەبرىڭدە چىراغدا گىنە ئۈچۈن سەن كۆيەرسەن.

× ×

ئەسلى تۇفراق ئادەمنى سۇلتان قىلغان ئاللاسىن،
 ئەزەزۈلدەك ئالىمنى شەيتان قىلغان ئاللاسىن.
 زار ئىگراتىپ ئايۇپنى، قان يىغلاتىپ ياقۇپنى،
 دوستلارنىڭ مېنەتتىن فەرمان قىلغان ئاللاسىن.
 بالىق قارىن يۇنۇستە قۇدۇغ تۈپىن يۇسۇفقا،
 نەمرۇد ئوتتىن خەلىلغە بوستان قىلغان ئاللاسىن.
 داۋۇد ئوغلى سۇلايمان تەختىگە مىنىپ ھەرزامان،
 نىيەت قىلسا ھەر قەيان تەيران قىلغان ئاللاسىن.
 ئىسمائىلنى ئازدۇرۇپ، ئاناسىدىن ئايرىپ،
 ئاتاسىغە بۇيۇرۇپ قۇربان قىلغان ئاللاسىن.
 مەريەم ئوغلى ئەيسانى تۇغۇرۇپ ئاتاسىز ئانى،
 بارچەسىدىن سەن ئانى دىيان قىلغان ئاللاسىن.
 ئەبۇ بەكرى ئۆمەرنى، ئوسمان، ئەلى ھەيدەرنى،
 ھەبىبىڭگە بۇلارنى ياران قىلغان ئاللاسىن.
 يارەب ئۇلار ھەققىدە رەھىم ئەيلە قۇل ئەھمەدكە
 يۈزىڭدەك ئاسىيىڭغا ئەھسان قىلغان ئاللاسىن.

× ×

ئەي غافىل دۇنيا پەرەس ھىچ ئۆزىگە كەلمەسەۋسەن،
 مۇندا سېنى كىم كەلتۈردى ئىستەپ ئانى تاپماسەۋسەن.
 مۇندا كېلىپ سەن بىل ئەنى تاپغايىسەن ئانداغ خۇجەنى،
 باقى ئەمەس دۇنيا فانى ئاللاسىرى قايتماسەۋسەن.
 دۇنيا ساڭا ئاشىق ئېرۇر ئاقىل كىشى بىزار ئېرۇر،

ئاللاھ دىبان يولغا كىرۇر يولىدا جان تارتىماسمۇسەن.
 ئەي بەندە كەل ئۆزۈڭگە باق كۆپ ۋەتەنلەر قىلغان ھەق،
 مۇرشىد پىردىن ئالغىن سەباق جان راھەتتىن ئالمايمۇسەن.
 جان راھەتتى زىكرى خۇدا بولماس ئاشىق بىردەم جۇدا،
 قىلۇر يولىدە جان فىدا مەشۇق يۈزىن كۆرمەسمۇسەن.
 كەل دۇنيادىن بولغىل گۈزەر نەفىئە ئەيلەمەس بۇ مال زەر،
 تەڭرى كەلامىدە بەردى خەبەر بىردەم قۇلاق تۇتمايمۇسەن.
 دۇنيا كەبۇتەر خانەدۇر، ئاشىق قوللار بىگانەدۇر،
 چاندى بىل جانانەدۇر جانانەنى ئالمايمۇسەن.
 باشىدىن - ئاياغ مەن بەندەنى جۈملە گۇناھ شەرمەندەنى،
 سۇلتان ئەھمەد (بۇ) دۇنيادە ھەق يولىدا ئۆلەيسمۇ سەن

× ×

ئەي غافىل ئۆيىڭدىن ئۇيان ئۆمرۈڭ كۈنى باتماس بۇرۇن،
 قىلغىل نىيازىڭنى رەۋان رەھبەت تاڭى ئاتىماس بۇرۇن.
 رەھبەت تاڭى ناگاھ ئاتار، ئەيش - فەراغەت ھەم ئۆتەر،
 ئازۇق، يەراق ۋەقتى ئۆتەر قىلغىل يەراق ئۆتەمس بۇرۇن.
 رەۋزە، نەمازنى سۈبھى - شام ئىماننى قىلغىل ئېھتىسام،
 قىلغىل بۇ ئىشلارنى تەمان تەن قۇۋۋەتى كەتەمس بۇرۇن.
 مېھمان كەلتۈر ئۆيۈڭگە تۇر پىغان تائامىڭنى پىشۇر،
 ئىززەت بىلەن يىمدۇر - ئىچۈر مەۋت ئاياغىڭ تۇتماس بۇرۇن.
 كىملىرىدىن ئۆتتى بۇ جاھان بولما (غافىل) ئەي فەلان،
 راھەت يەرگە قويما زىيان يەر قويىنغە كىرمەس بۇرۇن.
 ئەسباپ - ئالاتىڭ تۈگەل بارىداسەن قىلغىل ئەمەل،
 ھەيھات - ھەيھات بۇ ئەجەل ئىلكى ياقاڭ تۇتماس بۇرۇن.
 بىلگىل غەنىمەتدۇر ھايات، ئۆلەيسكە ئالمايمەن بىر ئات،
 ھاسىل قىلە كۆر ياخشى ئات، ئاتىڭ تونۇڭ يۈتەمس بۇرۇن.
 ئىمان شاھادەت بىرلە بول، تائەت - ئىبادەت بىرلە بول،
 دائىم بۇ ئادەت بىرلە بول قۇل ئەھمەد ۋەقت ئۆتەمس بۇرۇن.

× ×

يا ئالھىل ئالەمىن بەندەم دىبان ئەيغايىمۇكىن،
 بەندەمى شەرمەندەم لۇتقى كەرەم قىلغايىمۇكىن.

كى گەرمەئىدىن لۇتقى ئىلە قىلسە نەزەر پەرۋەردىگار،
 بەندە ئۆز يولىنى بىلىپ مەقسۇدىغە يەتكەيمۇكىن.
 بىل ئەقىللىخ كىشىلەر ئاللاھ يولىدا جان بېرۇر،
 بۇ مەنىڭ مۇڭلۇغ باشم ئاللاھ دەپ جان بەرگەيمۇكىن.
 بۇ تىرىكلىكدە تىلەكم ئىشقى ئوتى سەندىن خۇدا،
 ئىشقى ئىلە ئاشىق بولۇپ مەئشۇق يۈزىن كۆرگەيمۇكىن.
 ئاشىقى مەئشۇقىدىن بولسا جۇدا ئەيلەر فىغان،
 مەن فىغانۇ نالەلەر قىلسام خۇجام سورغايمۇكىن.
 ئالىم قادىر خۇدايىم جۈملەنىڭ سىرىنى بىلۇر،
 بۇ غەرىبىنىڭ سىرىنى سىردان ئۇشول سورغايمۇكىن،
 بۇ تىرىكلىكنى ئۆلۈم بىلىدىم خۇدا دەردى بىلە،
 دەردىمە دەرمان بېرىپ ئاندا تىرىك تۇرغايمۇكىن،
 دەرد، سۆز، ئىشقى ئوتى بىرلە خۇجە ئەھمەد يولغا كىر،
 ئىشقى ئوتى رەۋشەن قىلىپ دىدارتىلەپ ئۆلگەيمۇكىن،

× ×

سەھەر سايىرار بۇلىۇللار گۈل يادىدىن ھەر زامان،
 سەن سايىرساڭ نە بولغاي ھەق يادىدىن ھەر زامان.
 ھەر قۇرۇت، قۇش ئەيتادۇر بىر نەۋت بىلەن سەناسىن،
 قۇش - قۇرۇتچە بولمادىڭ ھۇ دىيەدىڭ ھەر زامان.
 سۈبھەمدە تۇرغايلا راز ئېتۇرلەر ھەق بىلەن،
 سەندە ھىمىيەت بولمادى راز ئېتەدىڭ ھەر زامان.
 دۇنياغە غەرقاپ بولدۇڭ كۇفر ئىسيانغا تولدۇڭ،
 ئەمدى ئۆزىڭگە كەلدىڭ فىكىر قىلغىل ھەر زامان.
 قويغىل دۇنيا فىكىرىڭنى قىلغىل ھەقىقەتنىڭ زىكىرىنى،
 بۇزغىن شەيتان زەھرىنى زاكىر بولغىن ھەر زامان.
 چىن ئۆلەرسەن بىگۇمان بۇزۇلۇر بۇ خانىمان،
 نىچە ئوقۇساڭ قۇرئان ئىمان ئەيتىمىن ھەر زامان.
 قۇل خۇجە ئەھمەد بېلىڭنى ئىكى يەردىن باغلاغىل،
 كەلسە ئەجەل قويىماسدۇر جاننىڭ ئالۇر شول زامان.

× ×

فەھەرۋە ئىللەللا دەپ ئايەت كەلدى،
 ياقام تۇتۇپ ھەزرىتىگە يانمايىنىۇ.
 كۆكسىدىن ماڭسا سانسىز بۇراق ئىنىدۇردىلەر،
 مىن دىدىلەر، ئەي يارەنلەر مىنىيىنىۇ.

كىڭەش بىلەن ئول بۇراققە مىندۇردىلەر،
رەسىم تەئزىم تەۋازۇتلار كەلتۈردىلەر،
ئىرانلارنىڭ چىكەسىگە قوندۇردىلەر،
قون، دىدىلەر ئەي يارانلار قونمايىنمۇ.

سانسىز چىكەس كۆردۈم ئاندا ھەيران بولدۇم،
بىھەمدۇللىلاھ گەدا ئەردىم سۇلتان بولدۇم،
رەھبەت دەريا تاشاۋەردى ئەريان بولدۇم،
چۆم دىدىلەر ئەي يارانلەر چۆمەيىنمۇ.

ئول دەرياغە چۆمدۈم ئەجەپ تاشلار بار،
ئولۇغ - ئولۇغ ئەزىزلارنى باشلار بار،
باشلار كۆردۈم كۆزلەردە ياشلار بار،
سەن ھەم ياشنىڭ تۆك دىدىلەر تۆكەيىنمۇ.

ئاندىن سۇڭرە بىر مەقامغا يەتكۈردىلەر،
نەفسى ھەۋا ئىگىسىنى ئۆلتۈردىلەر،
ئۆلۈپ ئەردىم قايتا باشدىن تىرگۈزدىلەر،
تىرىك يۈرۈپ ئۆل دىدىلەر ئۆلمەيىنمۇ.

ئول سائەتتە ھەق رەسۇلى ماڭا باقدى،
سالام قىلدى ھەيىت بىلەن ئىلىك ئالدى،
يىغلاپ تۇردۇم رەھمى كېلىپ بەخىش بەردى،
ئەيت دىدىلەر مۆتىنلەرگە ئەيتمايىنمۇ.

قۇل خۇجا ئەھەد بۇ دۇنيادىن ئۆتتۈڭ بولغاي،
فەنا فى ئاللاھ مەقامىغە تەككۈڭ بولغاي،
مەئرىفەتنىڭ دەرياسىغە باتتىڭ بولغاي،
بات دىدىلەر باتقانچە باتمايىنمۇ.

× ×

نۇرى خۇدا دوستى خۇدا ھەق مۇستافا،
كىمىلەر ئۈچۈن كەلدى رەسۇل بىلىدىڭىزمۇ؟
دەردى خۇدا، بەردى خۇدا ھەق مۇستافا،
كىمىلەر ئۈچۈن كەلدى رەسۇل كەلدىڭىزمۇ؟

كىمىلەر ئۈچۈن گىريان قىلدى كۆزلەرنى،
ئۆمىمەت ئۈچۈن بەريان قىلدى ئۆزلەرنى،
ئۆمىمەت بولساڭ ئاڭا ئوشبۇ سۆزلەردىمى،
كىمىلەر ئۈچۈن كەلدى رەسۇل بىلدىڭىزمۇ؟

يىغلاي - يىغلاي ئىككى كۆزى شەشتى كۆزۈڭ،
قىيام تۇرۇپ ئاياقلارى شەشتى (ئۆزۈڭ)
ئۆمىمەت ئۈچۈن قاينۇ - مەنەت چەكتى كۆزۈڭ،
كىمىلەر ئۈچۈن كەلدى رەسۇل بىلدىڭىزمۇ؟

ئەيا دوستلار مۇنى بىلۇر ئۆمىمەت قېنى،
ئەگەر بىلسەڭ مۇندىن ئارتۇق نىمەت قېنى،
ئاندىن ئۆزگە قىيامەت كۈن شەققەت قېنى،
كىمىلەر ئۈچۈن كەلدى رەسۇل بىلدىڭىزمۇ؟

ئۆمىمەت بولۇپ رەسۇل قەدرى بىلمەيدىڭىسەن،
تەن جان بىلەن سۈننەتلەردىن قىلمايدىڭىسەن،
رەسۇل ئۈچۈن زار يىغلايان ئۆلەيسەيدىڭىسەن،
كىمىلەر ئۈچۈن كەلدى رەسۇل بىلدىڭىزمۇ؟

ھەيھات - ھەيھات غەنىمەتدۇر ئول مۇستافا،
ھەيھات - ھەيھات سائادەتدۇر ئول مۇستافا،
ھەيھات - ھەيھات ئىنايەتدۇر ئول مۇستافا،
كىمىلەر ئۈچۈن كەلدى رەسۇل بىلدىڭىزمۇ؟

قۇل خۇجە ئەھمەد سۆزلەر سۆزۈڭ تىلىم قەفا،
ئۆمىمەتلەرگە قىلغىل ۋەفا قىلىمە جەفا،
ئۆمىمەتتە مۇنداق دىدى ھەق مۇستافا،
كىمىلەر ئۈچۈن كەلدى رەسۇل بىلدىڭىزمۇ؟

× ×

دىدارىنى تەلەب قىلىپ بولغە كىرسەم،
رەۋز مەھشەر دىدارىنى كۆرەرمەنمۇ؟

نالە قىلىپ كۆز ياشىمنى ژالە قىلسام،
جان بىرەردە دىدارىنى كۆرمەنمۇ؟

دىدارىنى تەلەپ قىلساڭ يىغلاپ يۈرگىل،
يۈزىڭ تۈرلۈك رازىن ئەيتىپ سەھەر تۇرغىل،
ھەۋز كەۋسەر شارابىدىن تاتىپ بولماس،
ئاللاھ دىسەم شەۋق شەرابىن تاتارمەنمۇ؟

ۋادەرىخا مەھشەر كۈنى قايم بولسە،
ئەدىلى بىرلەن قەھھار ئىزىم ھالىم سورسە،
ۋادەيلىتا قىلغان ئەمەللەرىم بولسە،
ئەيا دوستلار مەن ھەم خەلاس بولارمەنمۇ؟

قۇل خۇجە ئەھمەد يوللار خەتەر مەنزىل يىراق،
كېتەر ۋەقتىڭ تەيىن بولدى قېنى يەراق،
راھىلەسىز يولغا كىرسەڭ مەنزىل ئۇزاق،
ئازۇقسىز يولغا كىرسەم توپارمەنمۇ؟

× ×

ئەيا دوستلار يۈرەك باغرىم كەباب بولدى،
ئىشقىسىز ئادەم ئىشق قەدرىنى بىلىگەن بارمۇ،
تۈنى-كۈنى غۇربەت تاتىپ ئىشق يولدا،
بىۋاستە ھەق دىدارىن كۆرگەن بارمۇ؟

تاشقىن كەلگەن دەريالەردەك، قىناپ يۈرگەن
دۇنيا مالىن يىمغىپ ئاڭا مەغرۇر بولغان،
ھاۋايى-ھەۋەس مەنمەنلىكىنى دەۋا قىلغان،
قارۇن يەڭلىغ دۇنيا مالىن يىمغان بارمۇ؟

ئىشق شىددەتى باشقىە تۇشسە ئاشق بىلەر،
بىگانەلەر تاشلاپ ئاتىپ ئاڭا كۈلەر،
دېۋانە دەپ باشىن يارىپ قانغە بويار،
مەنسۇر سۈفەت ئىشق دارىغە مىنگەن بارمۇ؟

ئاشىق مەنسۇر ئەنەلەت دەپ ياشى ئاقتى،
 چىلتەنلەرگە ھەمراھ بولۇپ قابۇغ قاقتى،
 يۈرەك باغرى كەباب بولۇپ ئېرىپ ئاقتى،
 غار ئىچىدە چىلتەنلەرنى كۆرگەن بارمۇ؟

ياخشىلارنى سۆھبەتتە جەفا چەكسەم،
 ياشىم ئاقىپ ھەقتە باقىپ كۆزۈم تەكسەم،
 نەماز ئوقۇپ رەسائەتتە بىردەم بولسام،
 ئەي مۆتىدىلەر ھەقتە يىلۋۇق بولارمەنمۇ؟

بۇ دۇنيانى بىزگە بەردى تائەت قىل دەپ،
 ھەق زىكرىنى ئەيتە - ئەيتە راھەت قىل دەپ،
 زىكرىن ئەيتىپ شەيتان ئۆيىن غارەت قىل دەپ،
 غارەت قىلسام فەيزى فۇتۇھ ئالارمەنمۇ؟

ئۆتتى ئۆمرۈم ئارمان بىلەن تائەت قىلماي،
 ھەق شەۋقىدا كۆيۈپ يانپ ئادەت قىلماي،
 جان بىرەردە ھەق مۇستافا مەدەد قىلماي،
 ئۆلەر ۋەقتە ئىمان بىلەن بارارمەنمۇ؟

مەدەد قىلسە بەندە يولغە سادىق بولۇر،
 دۇنيا تەپسەپ ياشىن ساچىپ ئاشىق بولۇر،
 ئاندىن سۆڭرە دەرگاھىغە لايىق بولۇر،
 جاندىن كەچسە ئاگا لايىق بولۇرمەنمۇ؟

جاندىن كەچسە ئىشەك بۇتمەس قىيامەتتە،
 ھەسرەت بىلەن يىغلاپ يۈرگىل نادامەتتە،
 مەغزى سىرىك قايناپ تۇرغاي ئالامەتتە،
 پىرى مۇغان سىرى قاچىسام قالارمەنمۇ؟

ئۆمرۈم يەتپ يەتمىش ياشقە كۈلگەنم يوق،
 ھەقدىن ئۆزگە ئىشەرەتلەرنى بىلىگەنم يوق،
 يىغلاماقدىن ئۆزگە ئىشنى قىلغانم يوق،
 مۇنداق يىغلاپ ئاخىرەتتە كۈلەرمەنمۇ؟

شەيخ شېلى سەما قىلىپ دائىم يۈردى،
تەختى بەختىن تاشلاپ ئەدەم دۇكان قۇردى.
پەرۋانەدەك شەمەن كۆرۈپ جانىن بەردى،
پەرۋانەدەك ئەخكەر بولۇپ كۆيگەن بارمۇ؟

سەھرالەردە لەيلى دىيۇ مەجنۇن ئۆتتى،
لەيلىسىنى يۈرگەن كۆرگەن ھۇشى كەتتى،
ھەيران بولۇپ، سەرسان بولۇپ ياشى (ئاقىتى)،
ئۆتكەن ئاشىق ئىرانلارنى كۆرگەن بارمۇ؟

شېرىن دىيۇ تاغنى قازدى ئاشىق فەرھاد،
شېرىننى كۆرگەن زامان قىلىدى فەرھاد،
ئەقلى ھۇشنى تاراج ئېيتىپ بەردى بەرباد،
ئاشىق بولۇپ ئۆلەي تۇرۇپ ئۆلگەن بارمۇ؟

زۇننۇن مىسىرى ئازەر شەھرىدىن چىقىپ كەتتى،
شەيخ بايەزىد ئاتمىش پۇلى ئۆزىن ساتتى،
ئۆزىن بىلىمەي ۋالە بولۇپ ياشى ئاقتى،
ئانداغ ئىزلار دەئۋاسىنى قىلىغان بارمۇ؟

ئىبراھىم ئۆز ئوغلىنى قۇربان قىلىدى،
ئىسمائىل دىدار دىيۇ جانىن بەردى،
كۆزىن ئاچىپ ھەق جامالىن ئاندا كۆردى،
ئىسمائىلدەك ھەق جامالىن كۆرگەن بارمۇ؟

كۆپ ئاشىقلار بۇ دۇنيادىن ئۆتۈپ كەتتى،
گېرۇستان مەنزىلىگە بارىپ يەتتى،
ئەھلى ئايال، خانىمانىن تاشلاپ ئەتتى،
ئىبرەت ئالىپ قىزىل يۈزى سۇلغان بارمۇ؟

قۇل خۇجە ئەھمەد دەردىن ئۆتتى ئۆمرۈك ئاڭلاپ،
خىزمەت قىلىپ ئىرانلارنى سۆزىن سۆزلە،
نەدامەتدە ياشىڭ تۆكۈپ تىنماي بوزلا،
مۇندا يىغلاپ ئاخىرەتدە كۆلگەن بارمۇ؟

× ×

ئادەم ئوغللىن ئازدۇرغان نەفسى ھەۋا ئەمەسمۇ،
چىركىن دۇنياغە سالغان نەفسى ھەۋا ئەمەسمۇ،
دىن ئىشىنى قويدۇرغان، دۇنيالىقنى سۆيىدۈرگەن،
كېيىن تونىن كىيىدۈرگەن نەفسى ھەۋا ئەمەسمۇ؟

ھەرىس ئوتىنى تېزلىتىپ ياخشى-يامان سۆزلەتكەن،
زەھرى قاتىلغە سالغان نەفسى ھەۋا ئەمەسمۇ؟
مەنلىك ئاتىن مىندۈرگەن يامان يارۇق قىلدۇرغان،
ھارام مالنى يىغدۇرغان نەفسى ھەۋا ئەمەسمۇ؟

ئاتا-ئانا، ئوغۇل-قىز بىر-بىرىدىن ئايرىغان،
ئۇلۇق قايغۇغە قويغان نەفسى ھەۋا ئەمەسمۇ؟
ئەي قۇل ئەھمەد ھەققە ئۇي نەفسىڭ سۆزىنى سەن قوي،
بىل يالغانچى ھەرىزگۈي نەفسى ھەۋا ئەمەسمۇ؟

× ×

يولغە كىرگەن ئىراندىن يولنى سورىسام بولغايمۇ،
باشىم قويۇپ ئىزىگە يۈزۈم سۈرسەم بولغايمۇ؟
يولسىز يادە يورىدىم ئىسىز ئۆمرۈم ھىچ ئەيتىدىم،
يازۇق يۈكىڭ بىتۈردۈم تەۋبە قىلسام بولغايمۇ؟
يازۇق يۈكى بەس ئاغىر، مەركەبلەرى ھەم ياغىر،
يەنىگىل قىلغاي رەب قادىر يولغا ئۈنسەم بولغايمۇ؟
باتسام يولغا مەن قىلدەك تۇراق بولسام يائۇندەك،
شامۇ سەھەر بۇلبۇلدەك زار ئىگراسام بولغايمۇ؟
زار ئىگرا يۈز ئارىغلاپ تەۋبە تەۋقىمنى باغلاپ،
مەۋلۇم رىزاسىن ئىزلەپ قۇللۇق قىلسام بولغايمۇ؟
قۇللۇق قىلسام ھەزرەت، ھازىر تۇرسام خىزمەتتە،
خادىم بولسام سۆھبەتتە ئارزۇ قىلسام بولغايمۇ؟
ئارزۇ قىلغان مەردانغە ئېتىقادلىك يارانغە،
ئىلىك بېرىپ ئىرانغە ئېتەك تۇتسام بولغايمۇ؟
ئىلىك بەرمەك ئىرادەت، ئىرادەت تەرك ئادەت،
تەرك ئادەت سائادەت ئادەت قىلسام بولغايمۇ؟

ئادەت قىلىسام قۇللۇقنى، ئاداغ ئاستىن ئۇللۇغنى،
خۇجە ئەھمەد يوقلۇقنى بارلىق قىلىسام بولغايىمۇ؟

× ×

ئۇزاغ يول ئازۇغى ئىمان ئەمەسمۇ،
دىلىۇ جان رەۋشەنى ئىمان ئەمەسمۇ!
ۋەفاسىزگە نەچچە كۈن جان چېپكەرسەن،
ۋەفالىق ھەمراھىڭ ئىمان ئەمەسمۇ!
شەرىئەت يولىنى ئاچتى پەيغەمبەر،
گۇناھىڭ دەردىگە دەرمان ئەمەسمۇ!
كۆرەر كۆزۈڭ تۇتار قولۇڭ بارسىدا،
ئىبادەت قىلىمىساڭ ئارمان ئەمەسمۇ!
سەككىز ئۇچماغ ئىشكىدىن ئاچقۇچى ھەم،
ئانى سۈرىشىڭىز ئول رىزۋان ئەمەسمۇ!
خۇدانىڭ باردۇركىم مىڭ بىر ئاتى،
بىر ئاتىن سۈرىشىڭىز غۇفران ئەمەسمۇ!
جاھان بارسىنچە تۇرماس تەنىڭ،
تەنىڭدە بۇ جاننىڭ مىھمان ئەمەسمۇ!
خۇجە ئەھمەد يەسەۋى ئۈچۈن ئامانەت،
نەچچە يىل ساقلاغان سالىمان ئەمەسمۇ!

× ×

رەھمان ئىگەم رەھبەتنى جارى قىلغىل سەھەردە،
ئىسيان لايىغە باتىدىم يارى بەرگىل سەھەردە.
ئەستەغفىرۇ ئىستىغفارنى قىلغىل يىراق شەيتاندىن،
شەيتان مەنى ئازغۇرۇر فەنا بەرگىل سەھەردە.
ئۈمىد بىلەن كىلىبەن دەرگاھىڭە ئالىھىم،
بەدگەردە ھەم بەدگەردار قولۇم ئالغىل سەھەردە.
تەۋبە قىلدىم دىلىمدە دىلىم قورقاس خۇدادىن،
ھەم رەھمەت ھەم دىدار ئەتا قىلغىل سەھەردە.
يولسىز يولغە يۈگۈردۈم غەفلەتدە ئۆمرۈم ئۆتتى،
يا قادىرۇ زۇلجالال يولغا سالغىل سەھەردە.
سەن - سەن مەن پاناھىم غەزەپ قىلما ئەلھىم،
ياداناي كۈللى ھال يولغە سالغىل سەھەردە.
تاغدىن ئاغىر پۇر گۇناھ ئەرر ئىيتارگە تىلىم يوق،
گۇناھىمنى بېغىشلاپ يەكسان قىلغىل سەھەردە.

گۇناھىمىغە ئىقرارمەن ھازىر سەنۇ نازىرسەن،
 قولۇم ئالىپ يا چاپپار يولغا سالغىل سەھەردە.
 غەرىبىمەن، بىكەسمەن، بىچارە مەن ھەم فەقىر،
 سەندىن ئۆزگە كىچىم بار رەھىم ئەيلەگىل سەھەردە.
 مەن ئاسى پۇر گۇناھ ھەمد سانا ئەيتىماسەن،
 تاۋۇق جاناۋارنى كۆر سانا ئەيتتۇر سەھەردە.
 قۇل خۇجە ئەھمەد ھەقدىن قورق كىم قورقىمسا ئىمان يوق،
 ئالدىڭدا ھازىر تامۇغ ھازىر بولغىل سەھەردە.

X

X

كۆرۈنمەسسەن مۇنچە خەلق كۆزگە نىچۇن،
 سەن ئېرۇرسەن جۈملە يەردە ھازىر ئاللاھ.
 خەبەر بەردىڭ كەلامىڭدە ھازىرمەن دەپ،
 جان - تەندىن بەلكى ساڭا ياۋۇق مەن دەپ،
 ھەر قاينە باقساڭ ئاندا ھازىرمەن دەپ،
 فەئىننەما تەۋەللۇ فەسەمى ۋەجھى ئاللاھ.
 قۇل خۇجە ئەھمەد مۇناجاتىن قەبۇل ئەيلە،
 ئەفۇ ئەيلەبان كۆپ گۇناھدىن ئۆزۈڭ ساقلا،
 خەفقار ئاتىڭ ئۈمىدلىكدۇر ئاسى قۇلغە،
 كەرەم قىلساڭ سەن قىلۇرسەن كەرىم ئاللاھ.

ئىجلال ئەمجدە ئۇلۇغ قۇدرەت ئەزىم قۇۋۋەت،
 ئەلىياق ئەجدەر ساڭا قىلدىم قادىر ئاللاھ.
 جالال ھىممەت جەللىل ئىززەت جەمىل ھىكمەت،
 ئەئلا ھىممەت سەندە تۇرۇر ھەكىم ئاللاھ.
 كۆك - يەردە قايمىم تۇرۇر ئول قۇدرەتلىك،
 بارچە خەلققە مەشھۇر بولدى ھەم ھىكمەتلىك،
 بىلىم سېنىڭ قايدا تۇرۇر ئارىغ زاتىڭ،
 ئىستەپ سەنى تاپىپ بولماس ئەزىز ئاللاھ.
 قىبلە قىلدىم مەن كەئبەنى سېنىڭ ئۈچۈن،
 سەن ئېرۇرسەن جۈملە ئالەم ئىچىرە بى جۈن،

X

X

خۇداۋەندە ساڭا ياندىم ئۆزۈم تەقسىرىمە تەۋبە،
 كى نامەھرەم سارى باققان كۆزۈم تەقسىرىمە تەۋبە.
 ياراتقان بىزنى ئول رەھمان ئوقۇ دەپ بەردى ھەم قۇرئان،
 خۇدانى زىكرىدىن غافىل تىلىم تەقسىرىمە تەۋبە.
 سەخاۋەت خەيرىنى قىل دەپ ساڭا خالىق ئالىپ بەردى،
 بەسى جەبرى - سىتەم قىلغان قۇلۇم تەقسىرىمە تەۋبە.
 قەدەم مەسجىد سىرى قوي دەپ ئىبادەتكە ئاياغ بەردى،
 يۈرۈپ فىسقى - فاساد بىرلە ئاياغ تەقسىرىمە تەۋبە.
 قۇلاق بەردى كى ھەق زىكرىن ئىشتىكىل دىدى ئول ماڭا،
 كى شەيتان سۆزىن ئىشتىكەن قۇلاق تەقسىرىمە تەۋبە.

كۆڭۈل ئۆيى ئېرۇر گۈلشەن ئېرۇر ئىمان ئەڭا رەۋشەن،
يۈرۈپ فىسقى ھەۋا بىرلەن كۆڭۈل تەقسىردىمە تەۋبە.
خۇجە ئەھمەد بەندە تەقسىرىن ئىلاھى سۆزلىدى بىر-بىر،
ئىرۇر تەقسىر، ئىرۇر تەقسىر، قىلۇر تەقسىردىمە تەۋبە.

× ×

ئىرانلار جەمال كۆرەر دەرۋىشلەر سۆھبەتىدە،
ئىرانلار مەجلىسىدە نۇر ياغار سۆھبەتىدە.
نە تىلسە ئول بولۇر دەرۋىشلەر سۆھبەتىدە،
ھەر سىرلار زاھىر بولۇر دەرۋىشلەر سۆھبەتىدە.
ھەركىم سۆھبەتكە كەلدى ئىراندىن ئۇلۇش ئالدى،
بات كەلدى بىلىش بولدى دەرۋىشلەر سۆھبەتىدە.
ھەركىم سۆھبەتكە كەلدى كۈنىگە مەئنى يۇتتى،
ئەسھابلار مۇراد تاپتى دەرۋىشلەر سۆھبەتىدە.
ئام كەلسە خاس بولۇر يۇلدۇز كەلسە ئاي بولۇر،
مىس كەلسە ئالتۇن بولۇر دەرۋىشلەر سۆھبەتىدە،
كىبىر-ھەسەدلەر ئۆلەر، ئىچىگە مەئنى تولار،
كۆز ئاچىپ ھەقىقى كۆرەر دەرۋىشلەر سۆھبەتىدە.
رەسۇلغە ۋەھى كەلدى باشىدىن تاجىن ئالدى،
قوپتى خادەملىق قىلدى دەرۋىشلەر سۆھبەتىدە.
قۇل خۇجە ئەھمەد سۆھبەتدە دەم ئۇرار مۇناجاتدە،
زەھى خۇشدۇر سەئادەت دەرۋىشلەر سۆھبەتىدە.

× ×

ئەيتىتىكىم ئاشىق بولۇپ (ماسئۇ) دىن كەچسىنە،
بۇ سۆزۈمنى ئىشىتىپ ئۆزۈڭنى ئوتقا ئۇرسىنە.
ھەر قاينان بارساڭ مېنىڭ فىكىرىمدە تۇرساڭ بىر زامان،
مەن سېنىڭ دەردىڭگە دەرمان ئەيلەيىن سەبىر ئەتسىنە،
ئاه-فەريادىڭ ئېيتىپ ئەمدى كۆڭۈلنى ئۈزمەڭىل،
سەن مېنى ياد ئەيلەپان ھەر يەردە ھازىر كۆرسىنە.
كۆپ گۇناھ قىلدىم دېيان ھەر يەردە ھەيران بولماغىل،

غەم يېمە ئەي بەندە سەن تەۋبەڭنى كۆپراغ قىلىسنە.
بەندە بولساڭ ھەر سەھەر يادىمدە غافىل بولماغىل،
تەۋبە ئىستىغفار قىلىپ جانىڭنى قۇربان قىلىسنا.
گىرىيە زارى قىلۇرمەن سەن بىلۇرسەن قادىرىم،
ھىچ ئۆزۈمگە كەلمەدىم ھالىمنى مەنىڭ سورىسە.
ئۇل سېنىڭ ئىشقىڭ بىلەن دەردىڭگە دەرمان تاپمادىم،
سەن مېنى قۇلۇم دىيۇبان دەردىڭگە دەرمان بەرسە.
لەرزە قىلىپ ۋەھىم بىرلەن بارۇرىمنى بىلمەدىم،
نا ئۈمىد بولمە قۇلۇم سەن شاد-خۇررەم بولسە.
بارگاھىڭ ساغىنىپ كەلدىم سېنىڭ دەرگاھىڭا،
قۇل ئەھمەد شەرمەندە مەن دەپ كەلدى ئەمدى سورىسە.

× ×

خالىقىمنى ئىزلەرمەن تۈن-كۈن جاھان ئىچىدە،
تۆرت يانىمدىن يول ئىندى كەۋنى مەكان ئىچىدە.
تۆرت دىن يەتتى قات ئۆتدۈم توققۇزى بىر-بىر ئاتىدىم،
ئىككىدىن ئونىغە يەتتىم چەرخ كەيۋان ئىچىدە،
ئەشەددىن كۇرسىغە ئۈندۈم، لەۋھىدىن قەلەمغە قوندۇم،
ۋۇجۇد شەھرىنى كەزدىم ئىزى بۇ جان ئىچىدە.
جاننى جاناندا كۆردۈم ئىشقىنى مەيداندا كۆردۈم،
دۈرنى سادا كۆردۈم گەۋھەرنى كان ئىچىدە.
ھەيران بولۇپ بەن قالدىم، بېھۇش بولۇپ بەن تالدىم،
ئۆزۈمنى دەردكە سالدىم قالدىم دەرمان ئىچىدە.
غەۋۋاس تونىنى كىيىدىم ۋۇجۇد شەھرىگە كىردىم،
ئاشىقلارنىڭ مەيدانى ئۇشول مەيدان ئىچىدە.
تۆرت يۈز قىزىق تۆرت تاغ ئاشتىم، ئۈچ يۈز ئاتىشىش سۇ كەچتىم،
ۋەھدەت شەرابىن ئىچىدىم تۈشتىم مەيدان ئىچىدە.
چۈنكى تۈشىدىم مەيدانغە مەيدانىنى تولا كۆردۈم،
يۈزىڭ ئارىقىنى كۆردۈم بارچە جەۋلان ئىچىدە.
يۈزىڭ ئارىقىنى كۆردۈم ئىستەپ جەمئىنى سوردۇم،
بارچەسى سەندە دىدى قالدىم ھەيران ئىچىدە.
سايرىسنا ئەي بۇلبۇل، ئاچىلىپتۇر قىزىلگۈل،
ھىچ گۈلنى خالى كۆرمەي گۈلنى گۈلزار ئىچىدە.

مىسكىن خۇجە ئەھمەد ھەم جان گەۋھەردۇر ھەم كان،
جۈملە ئەنىك ماكانى ئوللاما كان ئىچىندە.

× ×

قۇتۇلساسەن قاچىپ تۈن - كۈن ئۆلۈمدىن باغۇ - بوستانغە،
بۇ سۆزدە بولسا ئەشكالنىڭ تەفەررۇج قىل گۆرۈستانغە.
پەيغەمبەرلەرنى قويغۇدى ئۆلۈم كىشىنى قويار نادان،
كېتەر باتىل بېخىللىكىنى تەفەررۇج قىل گۆرۈستانغە.
بۇ ئەزرائىل يېتىپ كەلگەي (شەرەت بىرلە) جاننى ئالغاي،
قېرىنداشلار بەقا قالغاي تەفەررۇج قىل گۆرۈستانغە.
قارا ساچلارنى ياغايلەر قىزىل يۈزلەرنى يىرتىغايلەر،
ھاياتلار ئۇيالغايلەر تەفەررۇج قىل گۆرۈستانغە.
قېرىنداشلار كۆيۈپ يانغاي فەرشتەلەر كىرىپ كەلگەي،
بۇ مۆتىمىدەك سۇئال سورغاي تەفەررۇج قىل گۆرۈستانغە.
ئۆلۈمدۇر ئەرنى يەر قىلغان ئالىب جاننى ئەسىر قىلغان،
جاھان زىرۇ - زەبەر قىلغان تەفەررۇج قىل گۆرۈستانغە.
ۋەفاسى يوق بۇ دۇنيانىڭ ئاسىغ قىلماس ساڭا ئاخىر،
بولۇر بىر سىر ساڭا زاھىر تەفەررۇج قىل گۆرۈستانغە.
قۇل ئەھمەد ئۆزۈڭ ئاڭلا سەفەر قىلغۇڭ بۈگۈن تاڭلا،
نە چۈك بولغۇسى ھال ئاندە تەفەررۇج قىل گۆرۈستانغە.

× ×

ئەيتىن سىزگە دوستلار دىم كىمىلەر كېلىپ كەتكۈسى،
مۇسۇلمانلار كۆڭلىدىن مېھرىبانلىق كەتكۈسى،
مۇسۇلمانىمىز دىگەنلەر ھەرام ھەر ئىش ئەتكەنلەر،
يالغان تايۇ تانغايلار ئاخىر زامان بەلگۈسى،
بىر - بىرىگە باقىماسلار مېھىر - شەققەت قىلماسلار،
ئاخىرەتنى بېرىبان دۇنيا مالىن ئالغۇسى.
ھەق ئىشىدىن تانغايلار ناھەق ئىشنى قىلغايلار،
ھەقنى ئەيتسە ئۇرغايلەر بىدىنلارنى بەلگۈسى.
ئول مەنمەن دەپ ئەيىغايلەر يالغان نەماز قىلغايلەر،
قەساد ئىشنى قىلغانلەر مۇنافىقنى بەلگۈسى.
ئالەملەر ھەرام يىگەي، ئەۋاملەر دىندىن كەتكەي،

زالىملەر قەۋى بولغاي مۆتىنلەر ئازدۇرغۇسى.
 ھاكىملار زالىم بولغاي مۆتىنلەر مالىن ئالغاي،
 ئۆلۈپ ماللارنى قالغاي ئاندا تەڭرىم سورغۇسى.
 شەرىئەتنى بىلمەسلەر، تەرىقەتكە كىرمەسلەر،
 ھەقىقەتتىن ئۇقىماسلەر شەيخلىق دەئۋا قىلغۇسى.
 ئىلنى مۇرىد قىلغايىلەر، ئاھۇ فىغان ئەتكەيلەر،
 مەستانەۋار يۈرگەيىلەر دەججال لەئىن بىلگۈسى.
 دۇنيا مالىن سۆيىمەڭىل، دۇنيانى كۆپ يىغماڭىل،
 ئۆلمەسمەن دەپ ئەيماڭىل، بارچە ئالەم ئۆلگۈسى.
 نەفىس ئىلكىگە تۈشۈپسەن، سەمىرتىپ يۈرۈپسەن،
 مەھشەر كۈنى بولغاندا قەھھار قەھرى قىلغۇسى.
 قۇللۇق قىلماي ئۆلەرسەن قارا يەرگە كىرەرسەن،
 ياڭغۇز ياتىپ قالدۇرسەن كۆزگە تۇراق تولغۇسى.
 ئاسى قۇل ئەھمەد غافىل، يۈرمىگىل باقىپ ھەيران،
 مەۋلۇمدىن تىلە ئىمان ئاندا دىدار كۆرگۈسى.

× ×

بۇ دۇنيانى ئۆتەرمىنى ئەمدى بىلدىم،
 يا ئىلاھا ئەفۇ ئەيلەڭىل گۇناھىمنى.
 كۆڭۈل مۈلكىن تۈتمىش ئوقشار زۇلمەت تۇتتى،
 مەنلىك ئىچرە پەيدا بولۇر مەئىنى،
 پىر خىزمەتى يارلىق قىلۇر بىزدىن ئانى،
 يا ئىلاھا ئەفۇ ئەيلەڭىل گۇناھىمنى.
 قۇل خۇجە ئەھمەد گۇناھىغە قاتىل ئېرۇر،
 ئىرانلارنىڭ سۆھبەتىگە مائىل ئېرۇر،
 ھەركىم ئاللاھ دىسە ئاڭا يارى ئېرۇر،
 يا ئىلاھا ئەفۇ ئەيلەڭىل گۇناھىمنى.

× ×

كۆڭلۈم قۇشى ئۇچار دائىم قانات تۇتۇپ،
 ئىككى كۆزۈم نەدامەتدە قانلار تۆكۈپ،
 تۈن ئولتۇرۇپ رىيازەتدە تىزىن پۈكۈپ،
 يا ئىلاھا ئەفۇ ئەيلەڭىل گۇناھىمنى.

نادانلىقىدە قىلغان ئىشىم بارچە خەتا،
 تەۋبە تەقسىر ئەيلەمەدىم ياقام تۇتا،
 كەردەنمىگە تەۋق يەڭلىغ سالىب فوتا،
 يا ئىلاھا ئەفۇ ئەيلەڭىل گۇناھىمنى.

دۇنيا سۆيۈپ دىن سوداسىن ئۆتكەرىبىمەن،
 يازۇق يۈكسەن ئەيا دوستلار بىتكەرىبىمەن،
 دەرگاھىڭە مەئىسىيەتلەر كەلتۈرۈپبەن،
 يا ئىلاھا ئەفۇ ئەيلەڭىل گۇناھىمنى.

ئاسى جافى قۇلۇڭ كەلدى دەرگاھىڭە،
 قولۇم تۇتۇپ يولغا سالغىل ئەنتەلھادى.

شۇم دۇنياغە كۆڭۈل باغلاپ كاھىل بولدۇم،
 ئىشرەت بىلەن ۋادەرخا جاھىل بولدۇم،

قۇل خۇجە ئەھمەد رەھمەتلىكى ئۈمىد تۇتاي،
خۇجە مېنى بەندە دىسە شۇكرىن ئىيتاي،
بەندەم دىمەي يۈز ئۆگۈرسە نىچۈك ئىيتاي،
قولۇم تۇتۇپ يولغا سالغىل ئەنتەلھادى.

× ×

ئەۋۋەل ھۇ دەپ، ئاخىم ھۇ دەپ بىخۇد بولغىل،
ھەق جامالىن كۆرسەتمەسە زامىن بولاي.
زاھىر ھۇ دەپ، باتىن ھۇ دەپ قانلار يۇتغىل
ھەق جامالىن كۆرسەتمەسە زامىن بولاي.

لائىلاھە ئىللەللاھ دەپ زارى قىلغىل،
ھەق زىكرىنى ھەم ئەيتىسەلەر يارى بەرگىل،
پىرى مۇغان خىزمەتدە يۈگۈرۈپ يۈرگىل،
ھەق جامالىن كۆرسەتمەسە زامىن بولاي.

تىلدە ئالغىل لائىلاھە ئىللەللاھ،
ئىچكە سالغىل ھەر نەفەسدە بولغىل ئاگاھ،
پىرى مۇغان نەزەر قىلغاي ساڭا ناگاھ،
ھەق جامالىن كۆرسەتمەسە زامىن بولاي.

كىمنى كۆرسەڭ خىزىر بىلىپ قولىن ئۆپكىل،
ئەدھەم سۇفەت رەسۋا بولۇپ دۇنيا تەپكىل،
جەمالىنى كۆرەي دىسەڭ سەھەر قويغىل،
ھەق جامالىن كۆرسەتمەسە زامىن بولاي.

ئاللاھ دىگەن بەندەلەرنىڭ قۇلى بولغىل،
تۇفراق سۇفەت يول ئۈستىدە يولى بولغىل،
ئاشىقلارنىڭ يانىپ ئۆچكەن كۈلى بولغىل.
ھەق جامالىن كۆرسەتمەسە زامىن بولاي.

زاكىر بولۇپ، شاكىر بولۇپ ھەقنى سۆيگىل،
سەھەر ۋەقتدە قويۇپ نەفسىڭ كۆزىن ئويغىل،
بايەزىددەك ئاشىق بولسەڭ دۇنيا قويغىل،
ھەق جامالىن كۆرسەتمەسە زامىن بولاي.

ئېرىكىڭ قادىر ساغىنىپ كەلدىم پاناھىڭغە،
قولۇم تۇتۇپ يولغا سالغىل ئەنتەلھادى.

تۈن كىچەدىن تاڭ ئاتقۇنچە ياتماق ئىشىم،
سەھەر تۇرۇپ زار ئەتمەدىم مۇڭلۇغ باشىم،
نەدامەتدە ئاقارمۇكىن كۆزدە ياشىم،
قولۇم تۇتۇپ يولغا سالغىل ئەنتەلھادى.

يولسىز يولغا كىردىم دوستلار ھالىم خەراب.
خەلقدىن سورىمەم ھىچكىم بەرمەس ماڭا جەۋاب
خالىقمىسەن يولنى كۆرسەت ئالى جاناب،
قولۇم تۇتۇپ يولغا سالغىل ئەنتەلھادى.

يىغلاپ كەلدىم دەرگاھىڭگە ئەيا شاھىم،
قايساپ كەلدىم قارائۇلۇق چىققىل ماھىم،
پادىشاھىمىسەن بىرۈ بارىم تەكبىيە گاھىم،
قولۇم تۇتۇپ يولغا سالغىل ئەنتەلھادى.

باشدىن - ئاياغ تولدى گۇناھ قايدا باراي،
يول ئاداشقان ئىزگۇ يولنى كىمدىن سورا،
بۇ ھال بىرلە دىندارىڭنى نىچۈك سورا،
قولۇم تۇتۇپ يولغا سالغىل ئەنتەلھادى.

شەرمەندە مەن، دەرماندە مەن كۆپتۇر گۇناھ،
مەن بىر كىتسەم ئىلىك - ئاياغ بارچە گۇۋاھ،
سەن بىر كىتىپ ياپماس بولساڭ ھالىم تەباھ،
قولۇم تۇتۇپ يولغا سالغىل ئەنتەلھادى.

گۇناھ دەردى كېسەل قىلدى تەبىئەت،
مەرھەمەت، دەرمانىمىسەن، ھەبىبىمىسەن،
يولدا قالدىم ھالىم سورار تەبىئەت،
قولۇم تۇتۇپ يولغا سالغىل ئەنتەلھادى.

فىسقى - فۇجۇر رەھمەتلىكىدىن نەۋمىدئەمەس،
سەندىن ئۆزگە ھىچكىم مەنى يولغە سالىماس،
لۇتقى ئەتمەسەڭ مۇشكىللارنى ئاسان ئىمەس،
قولۇم تۇتۇپ يولغا سالغىل ئەنتەلھادى.

كېچە ئاللاھ، كۈندۈز ئاللاھ تىنماي ئەيتىل،
مەئرىفەتنىڭ بازارىدە ئۆزۈڭ ساتىغىل،
مەي نۇش ئېتىپ سەمە قىلىپ زىكرىن ئەيتىغىل،
ھەق جامالىن كۆرسەتمەسە زامىن بولاي.

يا رەببىنا زەللەمنا دەپ نالە قىلغىل،
كۆز ياشىڭنى ھەر تەرەفغە ۋالە قىلغىل،
ھەق يادىنى ئەيتىپ ئۆزۈڭ ۋالە قىلغىل،
ھەق جامالىن كۆرسەتمەسە زامىن بولاي.

دەرد-ھالەت پەيدا قىلىپ يولغا كىرگىل،
پەرۋانەدەك شەمىنى كۆرۈپ ئۆزۈڭ ئۇرغىل،
قايدا بارساڭ زىكرىن ئەيتىپ دۇكان قۇرغىل،
ھەق جامالىن كۆرسەتمەسە زامىن بولاي.

مۇھەببەتنىڭ مەيدانىدە باش ئويناتساڭ،
ھۇ-ھۇ دىيۇ زىكرىن ئەيتىپ جان قىيناتىسەڭ،
قان-ياش تۆكۈپ دىدار ئىزلەپ قان يىغلاستەڭ،
ھەق جامالىن كۆرسەتمەسە زامىن بولاي.

ئىرانلارنىڭ ئاستانەسىن ساقلاپ ياتقىل،
سەھەرلەردە چار زەرب ئۇرۇپ ئەر تە قوپقىل،
زارى قىلىپ فەنا بولۇپ جاندىن ئۆتكىل،
ھەق جامالىن كۆرسەتمەسە زامىن بولاي.

تۇفراق سۈفەت خارلىق تارتىغىل نەفسىڭ
ئۆلسۇن،
خەلق ئىچىدە رەسۋا بولغىل ئالەم كۈلسۇن،
چىن كۆڭلىدە يىغلاپ يۈرگىل خۇدا بىلسۇن،
ھەق جامالىن كۆرسەتمەسە زامىن بولاي.

پىنھان يۈرۈپ تائەت قىلغىل تەڭرى بىلسۇن،
كۆز ياشىڭنى دەريا قىلغىل رەھىمى كەلسۇن،
غەرىب بولۇپ يولدا ياتىغىل قولۇڭ ئالسۇن،
ھەق جامالىن كۆرسەتمەسە زامىن بولاي.

يۈرسەڭ، تۇرساڭ، ياتساڭ، قوپساڭ ھەققى
ئەيتسەڭ،
زاكىر بولۇپ، شاكىر بولۇپ، جاندىن ئۆتسەڭ،
ۋەلا بىللاھ دۇنيا ھارام تاشلاپ ئەتسەڭ،
ھەق جامالىن كۆرسەتمەسە زامىن بولاي.

ھەق ۋەسلىگە يېتەي دېسەڭ سەھەر يىغلا،
ئاللاھ دىيۇ يۈرەك-باغرىڭ ئوتقا داغلا،
ھىممەت قۇرىن مەردانەدەك بەلگە باغلا،
ھەق جامالىن كۆرسەتمەسە زامىن بولاي.

ئەدھەم سۈفەت بۇ دۇنيادىن كۆڭۈل ئۈزگىل،
ھەرس ھەۋا تەكەببۇرنىڭ ئۆيىن بۇزغىل،
مۇھەببەتنىڭ دەرياسىغە چۆمۈپ يۈزگىل،
ھەق جامالىن كۆرسەتمەسە زامىن بولاي.

ئەھلى ھەۋا مەنەنلەردىن قاچىپ يۈرگىل،
ئەھلىن تاپساڭ كۆزدە ياشىڭ ساچىپ يۈرگىل،
مۇھەببەتنىڭ شەرابىدىن ئىچىپ يۈرگىل،
ھەق جامالىن كۆرسەتمەسە زامىن بولاي.

كېچە-كۈندۈز ئاخىرەتنى غەمىن يىگىل،
تۇن ئۇيقۇنى ھەرام قىلىپ تائەت قىلغىل،
مۇھەببەتنىڭ شەۋقى بىلەن كۆكسىڭ يارغىل،
ھەق جامالىن كۆرسەتمەسە زامىن بولاي.

ئەبدا دوستلار بۇ دۇنيادىن يىغلاپ ئۆتۈڭ،
مۇھەببەتنىڭ جامىن ئالىپ مەي نۇش ئەتسەڭ،
فانى تۇرۇر بۇ دۇنيادىن كەچىپ كېتىڭ،
ھەق جامالىن كۆرسەتمەسە زامىن بولاي.

كېچەلەرى بىدار بولۇپ قانلار يۇتغىل،
بۇ دۇنيانىڭ ئىشرەتلەرىن مەڭا ساتغىل،
پىرى مۇغان ئىتەگىنى مەھكەم تۇتغىل،
ھەق جامالىن كۆرسەتمەسە زامىن بولاي.

ھىجران تۇتتى ئاھىڭ بىلەن ئوتلار ياقىغىل،
 كۆز ياشىڭنى بەرقى بىرلەن چاقماق چاقىغىل،
 ئىرانلارنىڭ سۆھبەتدە ئېرىپ ئاقىغىل،
 ھەق جامالىن كۆرسەتمەسە زامىن بولاي.

ئەي ئائىنساقى دۇنيا فانى ھەققە يانغىل،
 بەندە بولساڭ ھەق زىكرىنى يىنىماي ئەيغىل،
 پىرى مۇغان خىزمەتدە جافا تارتىغىل،
 ھەق جامالىن كۆرسەتمەسە زامىن بولاي.

ئاللا دىيۇ فەنا بولغىل باغرىڭ كۆيسۇن،
 تۈنلەر قوپۇپ تائەت قىلغىل تەڭرى سۆيسۇن،
 رىيازەتنى قاتىغ تارتىپ جانلار قىينا،
 مەيدان ئىچرە باشىڭ بەرىپ ئىمان ئوينا،

ئىشقىدىن كېچىپ بال ئۈنمىگە زوقۇم چاينا،
 ھەق جامالىن كۆرسەتمەسە زامىن بولاي.

فەرھاد سۈفەت مېھنەت تارتىپ تاغلار كەسكىل،
 بايەزدەدەك تۈنلەر قوپۇپ ئۆزۈڭ ئاسغىل،
 جۈنەيدىدەك چۆللەر كېزىپ خارلار باسغىل،
 ھەق جامالىن كۆرسەتمەسە زامىن بولاي.

ھەق رەھمەتنى ئۇلۇغ دەريا بىر قەترە بەس،
 قەترەسىدىن بەھرە ئالغان قىلىماس ھەۋەس،
 (مەنەن) لىكلەر سەندىن كېتەر مەسلى مەگەس،
 ھەق جامالىن كۆرسەتمەسە زامىن بولاي.

ھەق رەھمەتنى ئۇلۇغ دەريا قابىل بولغىل،
 تالىپ ئىسەڭ ھەق سارىغە مائىل بولغىل،
 زوھىد تەقۋا قىلىپ دائىم نائىل بولغىل،
 ھەق جامالىن كۆرسەتمەسە زامىن بولاي.

لا، لا ئەيتىپ ئىللەللاھغا شەيدا بولغىل،
 مەنسۇر سۈفەت ئەنەلھەق دەپ غەۋغا قىلغىل،
 گىرىيان بولۇپ كۆز ياشىڭنى دەريا قىلغىل،
 ھەق جامالىن كۆرسەتمەسە زامىن بولاي.

ئەي بىخەبەر غەفلەت بىلەن ئۇيغۇداسەن،
دۇنيا تىلەپ كېچە - كۈندۈز قايغۇداسەن،
تائەت قىلماي سۆزلەر سۆزلەپ بىھۇدەسەن،
ھەق جامالىن كۆرسەتمەسە زامىن بولاي.

تاشدىن تۈشەك ياستۇق قىلىپ تائەت قىلساڭ،
ھەق ئەمدىگە رازى بولۇپ بويۇن سۇنساڭ،
ئۆلەر ۋەقتىدە ئىمان ئارىغ قولىغا ئالساڭ،
ھەق جامالىن كۆرسەتمەسە زامىن بولاي.

قۇل خۇجە ئەھمەد نەسىھەتنى ئۆزىگە قىل،
ئەي بىخەبەر خەلقىنى قۇيۇپ ئۆزۈڭنى بىل،
تاغدىن ئاغىر گۇناھىڭ بار ئۆزىگە كېل،
ھەق جامالىن كۆرسەتمەسە زامىن بولاي.

× ×

مۇھەببەتنىڭ بازارىدە جەۋلان قىلىپ،
خاس بەندەلەر نەۋا قىلىپ يۈرۈر بولغاي.
مەھشەرگاھدە خەلق ئىچىندە تۇغىيان قىلىپ،
ئاسىلارنى ئول كۈن ھەقدىن تىلەر بولغاي.

رەھمان ئىگەم بەندەلەرگە نىدا قىلغاي،
نىدا ئىشىتىپ بەندەلەرى رەببىم دىگەي،
قىيامەتنىڭ ئاقتابى چۈشكە كەلگەي،
ئاشىقلارنى كۆزدە ياشى ئاقار بولغاي.

مەرىفەتنىڭ مەيدانىدا جەۋلان قىلغان،
تەرىقەتنىڭ گۈلزارىدا تەيران قىلغان،
ھەقىقەتنىڭ بوستانىدا سەيران قىلغان،
خاس بەندەلەر ھەق دىدارىن كۆرەر بولغاي.

رەۋزە ئەزەل تەقدىر قىلسە ھەق جامالى،
يۈزىڭ ئاشىق كۆيۈپ ياتسە يوق زاۋالى،
كۈندىن - كۈنگە زىيلا بولغاي قال - ھالى،
ئىزىم يولىن بەندەلەرگە ئاچار بولغاي.

ھەقى ئىزلەپ كېچەلەردە بىدار تۇرغان،
شەۋق شەرابىن ئىچەرمەن دەپ تەشنە بولغان،
ئۆز يەقاسىن ئۆزى تۇتۇپ زارى قىلغان،
تاڭلا بارسا شەۋق شەرابىن ئىچەر بولغاي.

كېچە ياتماي خاب غەفلەت ھەرام قىلسە،
زىكرى سىر ۋە زىكرى روھنى تامام قىلسە،
مىڭ بىر ئاتىن تەسبىھ قىلىپ كەلام قىلسە،
يوق ئېرسە خەلايىقدىن قاچار بولغاي.

ۋادەرىخا ئۆتتى ئۆمرۈم ئارمان بىلەن،
ئىشق يولىدا بولمادىمەن سالمان بىلەن،
ھەقى ئىزلەپ يۈرمەدىمەن ئەفغان بىلەن،
يولنى تاپقان مەردانلار ئۇچار بولغاي.

مۇھەببەتنىڭ دەرياسىدە جەۋلان قىلغان،
ئاخىرەتنى يەراغىنى قولغە ئالغان،
شامۇ سەھەر چار زەرب ئۇرۇپ زىكرىن ئەيغان،
ئانداغ قۇللار ئۇجماغ ئىچرە كىرەر بولغان.

قۇل خۇجە ئەھمەد بەندە بولساڭ زارى قىلغىل،
ھەلقە ئالىب كىم زىكر ئەيتسە يارى بەرگىل،
جان - دىلىنى ھەق زىكرىگە ۋاسىل قىلغىل،
ۋاسىل قىلغان ھەق دىدارىن كۆرەر بولغاي.

× ×

خەزان ئۇرغان يافراق كەبى تىترەر ئۆزى،
چىن دەردلىكلەر دىدار ئىزلەپ يۈرەر بولغاي.

ھەق رەسۇلى مۇستافانىڭ سۈننەتلەرى،
ئىبراھىم خەلىلۇلانىڭ مىللەتلەرى،
شەرىئەتكە مۇنكىر بولغان بىدئەتلەرى،
كۆزگە ئىلماي مۇبىتەدىدىن قاچار بولغاي.

ھەق ئىلاھىم قايۇ قۇلغە لۇتق ئەيلەسە،
كېچە - كۈندۈز كۆزدە ياشى ئاقار بولغاي.
مۇھەببەتنىڭ جامىن ئالىپ نۇش ئەيلەسە،
ئەقلى كېتىپ بېھۇش بولۇپ ياتار بولغاي.

ئول ئاشىقنى رەسۋا قىلغان ئاللا ئۆزى،
خەلق ئىچىدە ئويناپ - كۈلەر پىنھان سۆزى،

ئاخىرەتنىڭ مەھشەرىدە غەۋغا قىلغىل،
ئىشقى بابىنى مەۋلۇم ئاڭا ئاچار بولغاي.

x x

مۇھەببەتنىڭ بوستانىغە كىرگەن ئاشىق،
كۆز ياشىنى نىياز ئەيلەپ ساچار بولغاي.
ئىشقى يولىدا جانىن فىدا قىلىپ يۈرگەن،
قانائەت قاقىپ ھەۋاسىرى ئۇچار بولغاي.

جەفا چېكىپ مېھنەت تارتىماي ئاشىق بولماس،
تۇفراق بولۇپ خارلىق تارتىماي سادىق بولماس،
بىدار بولماي دىدارىغە لايىق بولماس،
لايىق بولغان خالايتقىدىن قاچار بولغاي.

ئىرانلار مەنىلىك بىلەن يورمادىلەر،
نەفسىدىن كەچمەي تەرىقەتكە كىرمەدىلەر،
بۇ دۇنيادە زەررە ئارام ئالمايدىلەر،
ئەھلى ئايال خانىماندىن كېچەر بولغاي.

ۋادەرىخا ئۆتتى ئۆمرۈم زايىئە بەندە،
سۈرىسەلەر مۇندە مەنى نىستكۇم ئاندە،
قۇللۇق قىلماي ھەق دىدارىن كۆرمەك قاندە،
ئادەم ئوغلى كارۋان يەڭلىغ كۆچەر بولغاي.

دەردلىك ئادەم بۇ دۇنيادە قەرار ئالماس،
ھەق يادىنى ئەيتىپ يۈرۈر تىلدىن قالماس،
مەست ھەيران يۈرۈر دائىم ھاربى-تالماس،
زىكرىن ئەيتىپ دىل زىنكارىن ئاچار بولغاي.

ئەريان بولۇپ ماسىۋادىن كەچىپ يۈرۈر،
مەجنۇن سۈفەت خەيلى خۇشدىن قاچىپ يۈرۈر،
كۆڭۈل قۇشى ھەزەت تەبا ئۇچۇپ يۈرۈر،
بۇ دۇنيانىڭ مەزاسىدىن كېچەر بولغاي.

ئانداغ ئاشىق چۆللەر ئارا قىلغاي ۋەتەن،
ۋەھشى يەڭلىغ ھەمراھلار زاغ - زەغەن،

ئىشقىسىز كىشى ھەيۋان يەڭلىغ ھەيۋان ئېرۇر،
باشى قايىپ ئۆزىن بىلىمەي سەرسان ئېرۇر،
دۇنيا ئىزلەپ كېچە - كۈندۈز گىريان ئېرۇر،
دۇنيا ئۇچۇن ئۆمرىن يەلگە ساتار بولغاي.

ئەيا ئاشىق دەرد، ھالەت پەيدا قىلغىل،
مەنسۇر سۈفەت ئەنەلەھەق دەپ غەۋغا قىلغىل.
دۇنيا تېپىپ ئاخىرەتنى سودا قىلغىل،
سودا قىلغان ھەق دىدارىن كۆرەر بولغاي.

ئەيا دوستلار كېچە - كۈندۈز زىكرىن ئەيتىل،
سەھەرلەردە چار زەرب ئۇرۇپ يادىن ئەيتىل،
غەرب بولۇپ ۋەيرانەدە دەردىن ئەيتىل،
دەردلىك ئادەم خەزان يەڭلىغ سولار بولغاي.

رەسۋا بولۇپ ھەقنى ئىزلەپ يۈرگەن ئاشىق،
جاڭا تارتىپ ئىشقى يولغە كىرگەن سادىق،
ئاندىن سۈڭرە دەرگاھىغە بولۇر لايىق،
ۋەھشى يەڭلىغ ئادەملەردىن قاچار بولغاي.

ھەق ئىلاھىم رەفىقى بولۇپ كىرگۈز يولغە،
مۇھەببەتنىڭ شەۋقى ئۇرسۇن غەربىب جانغە،
دىدارىڭنى ئەتا قىلغىل جۈملە قۇلغە،
غەربىب بولۇپ ۋەيرانەگە كۆچەر بولغاي.

خىزىر ئاتانىڭ سۆھبەتىدە دائىم بولغان،
غەۋس غىياس چىلتەنلەرنى ھازىر كۆرگەن،
شەراب ئىچىپ ۋالە بولۇپ ئەفغان قىلغان،
ئانداغ ئاشىق قانائەت قاقىپ ئۇچار بولغاي.

سىر شەرابىن ئىچكەن ئاشىق روھى يوللار،
تەشەنە بولۇپ ھاربى - تالىب يۈرۈپ يوللار،
بىگانەلەر تاشلار ئاتىپ ئاڭا كۈلەر،
ۋالە بولۇپ كۆزدە ياشىن ساچار بولغاي.

قۇل خۇجە ئەھمەد دەرد ھالەت پەيدا قىلغىل،
مەئرىفەتنىڭ دەردىن ئەيتىپ گىريان بولغىل،

زاھىرلارنى بۇزۇپ يۈرۈر خانە ۋەيران،
ھەق قۇدرەتنى ئىنشائ قىلىپ يۈرۈر بولغاي.

بىخۇد بولۇپ يۈرۈر بولغاي مەست ھەيران،
ئاللاھ دىيۇ كۆزدە ياشى باغرى بەريان،
نەئىرە ئۇرۇپ فەرياد ئېتىپ قىلۇر ئەفغان،
ئاللاھ يادىدىن سەنا قىلىپ يۈرۈر بولغاي.

قادىر ئىگەم فەزلى بىرلەن سۈلھ ئەيلەسە،
جەننەت بەرسە ئالىياس ئاشىق ئەمر ئەيلەسە،
نەئىرە ئۇرۇپ فەرياد ئېتىپ داد ئەيلەسە،
مەي نۇش ئېتىپ سەمائ قىلىپ يۈرۈر بولغاي.

كېچە - كۈندۈز يىغلا دائىم بىردەم تۇرماي،
تىلدىن سالىما ئاللاھ يادىدىن ھارب تالىماي،
كۆزدە ياشى ئاقىماس ھەرگىز باغرىنى تىلماي،
ياشى ئاقىپ گۇۋاھ قىلىپ يۈرۈر بولغاي.

مۇھەببەتنىڭ بۇراقىنى مىنىپ يۈرگەن،
ئانداغ ئاشىق تەرىقەتدە جەۋلان قىلغان،
سىر شەرابىنى ئىچىپ ئاشىق روھى قالغان،
ئىشقى بابىدە نەۋا قىلىپ يۈرۈر بولغاي.

دەۋزەخ ئىچىرە كىرسە ئاشىق پەرۋا قىلىماس،
كۆرۈپ بىلىپ مالىكلارنى كۆزگە ئىلىماس،
ھۆرۈ قەسىر، غۇلمانلارنى بەرسە ئالىماس،
فەرياد ئېتىپ سادا قىلىپ يۈرۈر بولغاي.

قادىر ئىگەم قۇدرەت بىرلەن نىدا قىلغاي،
دىدار ئۈچۈن كۆيگەنلەرم كەلگىل دىگەي،
كۆزدە ياشىنى ئاقىزۇبان فەرياد قىلغاي،
ئەقلى ھۇشىنى رىھا قىلىپ يۈرۈر بولغاي.

رەھبەن ئىگەم بەندەلەرنى دادىدىن بەرگىل،
ئاسى جافى قۇللارنىڭنى ھالىنى سورىغىل،
رەۋز مەھشەر دىدارىڭنى ئەتا قىلغىل،
جان - دىلىنى ۋالە قىلىپ يۈرۈر بولغاي.

رىھەت قىلسە چۈرۈك ئىگىن ئاڭا كىفەن،
خىزىر، ئىلىياس ھۈللە تونلار پىچار بولغاي.

گۆرگە بارسە فەرىشتەلەر ئىلىك قىلغاي،
ئىما قىلىپ ئەدەپ بىلەن ئىلىك ئالغاي،
كۆزىنى يۇمۇپ ئاشىقلارنى بىخۇد بولغاي،
جەدەل قىلىپ ئوقىي سىرى كۆچەر بولغاي.

قۇل خۇجە ئەھمەد شەيخ ئىبراھىم فەرزەندىدۇر،
ھەق رەسۇلى مۇستافانىڭ دىلىبەندىدۇر،
ئاشىقلارغە ئەيغان سۆزى سەرقەندىدۇر،
ھىكمەت ئەيتىپ تالىبلارغە ساچار بولغاي.

× ×

سۇبھان ئىزىم قۇدرەت بىلەن فەرمان قىلسە،
ئاشىقلار غەۋغا قىلىپ يۈرۈر بولغاي،
مەھشەرگاھدە ئەفغان قىلىپ ياشىنى تۈكۈپ،
ئېلگە ئۆزىنى گۇمراھ قىلىپ يۈرۈر بولغاي.

خەلق ئىچىدە رەسۋا بولۇر ئۆزىنى بىلىمەس،
نادانلارنىڭ سۆھبەتتە قاچىپ كەلمەس،
ئول سۆھبەتدە ئىرانلارنىڭ بويى كەلمەس،
كۆزدە ياشىنى نەۋا قىلىپ يۈرۈر بولغاي.

ئاشىقلارنىڭ ھەق قاشىدا كۆپ نازى بار،
نەئىرە تارتىسە زەررە قالماي گەردۇ غۇبار،
رەۋزە ناماز تەسبىھلارنى يا ھۇددىدار،
باتىنلارنى گويىا قىلىپ يۈرۈر بولغاي.

ۋەھشى يەڭلىغ باياپاندا قىلغاي ۋەتەن،
ھەمراھلارنى چۆللەر ئارا زاغۇ زەغەن،
ھاجەت ئەمەس ئاشىقلارغە باغۇ چىمەن،
خىزىر ئىلىياس ھەمراھ بولۇپ يۈرۈر بولغاي.

ئاشىقلارنىڭ كۆز ياشىندۇر باغۇ بوستان،
بۆلبۇللارنى سەيران ئاندا ھەزار داستان،

ئاشىقلارنى ياش ئورنىغە قانى ئاقىي،
مەللىكلەر ھەر تەرەپتىن ئوتلار ياقىي،
غافل بولسە ھازىر بول دەپ ئۆزى باقىي،
چىن ئاشىقلار بۇ دۇنيانى خىزىرى بولغاي.

ئەھلى دۇنيا ئاخىرەتتىن پەرۋايى يوق،
روھى تەنھا ئىمان ئىسلام ھەمرايى يوق،
تەرىقەتدە ئاداشقاننىڭ ھىچ راھى يوق،
بەندەمەن دەپ تىلى بىلەن ئاغزى بولغاي.

كېچە ئاللاھ، كۈندۈز ئاللاھ تىنماي يورار،
ئاللاھ شەمئى پەرۋانە دەپ ئۆزىن ئۇرار،
لەيلى مەجنۇن، فەرھاد - شىرىن دەۋرىن سورار،
ھەق تائالا ئاشىقلارنى سۆزى بولغاي.

ئاشىق كۆيسە خاس مەئشۇقى بىرگە كۆيگەي،
مەجازىلەر كۆيىمەي تۇرۇپ خاندىن ئۆتكەي،
ئاشىقلار كۆيگەنسىرى سۆيۈنۈپ كۆيگەي،
ئول سەبەپتىن مەئشۇقىغە نازى بولغاي.

ئوتقە سالسا ئوتتىن يانماس ئاشىق كىشى،
يەرۇ - كۆكنى توفان قىلۇر ئاققان ياشى،
ئاللاھ دىسە بىشەك يارۇر ئىچۇ تاشى،
كۆيىمەك يانماق ئاشىقلارغە بازى بولغاي.

جۈملە ئاشىق يىغىلىپ بارغاي دەرگاھىغە،
ياشىن ساچىپ ئەفغان قىلۇر بارگاھىغە،
يەتتى دەۋزەخ تاقەت قىلماس بىر ئاھىغە،
رەھمان ئىگەم ئاشىقلارغە قازى بولغاي.

سۈلھ ئەيلەسە ئاشىقلار قوبۇل قىلماس،
ھۆرۈ غۇلمان جەننەت بەرسە كۆزگە ئىلماس،
دىدار تىلەپ باشلارنى يەردىن ئالماس،
ئاشىقلار دىدار كۆرۈپ رازى بولغاي.

ئاشىقلارنى يەتتى كۆككە يېتەر ئاھى،
ئاللاھ دىسە يەكسان بولۇر ھەر گۇناھى.

رەھمان ئىگەم رەھمى بىلەن نىدا قىلغاي،
ھەزىن ئاۋاز ئىشتىپ ئاشىق جانى كۆيگەي،
زەئنى بولۇپ ئاشىقلار باش كۆتەرگەي،
ھەق ئىشقىنى سەنا قىلىپ يۈرۈر بولغاي.

ئاشىق بولۇپ ھىكمەت ئەيتىدى قۇل خۇجە ئەھمەد،
زەۋقى بىرلەن ئىشتىكەنگە يۈزىمىڭ رەھمەت،
ئىمان ئەتە قىلسە تەڭرىم تاج - دەۋلەت،
ئاشىق دىلىن سەفا قىلىپ يۈرۈر بولغاي.

× ×

مۇھەببەتنىڭ شەۋقى بىلەن يار ئىستەگىل،
رەۋزە نەماز ئوقۇماق ئىزىم فەرزى بولغاي،
مەھشەر گاھدە ئەدلى بىلەن سودار بولسە،
ئاشىقلارنىڭ خۇدايىغە ئەرزى بولغاي.

ئەرزى شولدۇر خۇدايىغە مىڭ داد ئەيتار،
ھالىم كۆرۈپ ياشىن تۆكۈپ فەرياد ئېتەر،
نەئره تارتىپ مەھشەرگاھنى ئاباد ئېتەر،
ئاشىقلارنى ئاھى دىلى فەرزى بولغاي.

چىن ئاشىقلار دائىم تىرىك ئۆلگەن ئەمەس،
ئەرۋاھلار يەر ئاستىغە كىرگەن ئەمەس،
زاھىد ئابىد بۇ مەنىنى بىلگەن ئەمەس،
چىن ئاشىقلار خالايتقىنى خىزىرى بولغاي.

يازۇقلاردىن قورقۇپ دائىم يىغلاپ تۇرار،
رەۋز مەھشەر يېتەر مەندەپ قانلار يۇتار،
سىرات ئاتلىغ گۈزەرگاھدە باشىم قاتار،
خۇجەسىغە شىكەستەلىك ئەرزى بولغاي.

زەررە ئىشقى كىمە تۈشسە نالان قىلۇر،
كۆز ياشىنى ئاقىزۇبان ئۇممان قىلۇر،
ھەرنە تاپسە ھەق بولغە ئېھسان قىلۇر،
پەيخىللارنىڭ ئەداۋەتى بەغزى بولغاي.

ئەجىز نىياز شىكەستەلىك قىلغان ئىشى،
ئەشك سەرخى، رۇيى زەردى ئۆزى بولغاي.

x x

خۇش قۇدرەتلىك پەرۋەردىگار بىرۇبارىم،
قولۇم تۇتۇپ يولغا سالغىل ئەنتەلھادى.
زاتى ئۇلۇغ رەھىمان ئىگەم ھەم جەببارىم،
قولۇم تۇتۇپ يولغا سالغىل ئەنتەلھادى.

سەھەم ۋەقتىدە يىغلاپ تۆكسەم قانلار كۆزدىن،
كۆڭلۈم ئاچىپ ئاگاھ بولاي ياخشى سۆزدىن،
قۇدرەتلىك مەھۋ بولۇپ كېتەي ئۆزدىن،
قولۇم تۇتۇپ يولغا سالغىل ئەنتەلھادى.

ئىجابەتنى ئاندىن تىلەپ قىل مۇناجات،
ھاجەتلىكى رەۋا قىلغاي قازى ھاجات،
رەھىمەت دەريا تولۇپ تاشار يەتسە فەرياد،
قولۇم تۇتۇپ يولغا سالغىل ئەنتەلھادى.

ئەي داد ئىگەم ھىچ يەتمەدى ساڭا دادىم،
يەر ۋە كۆكنى نالان قىلدى بول فەريادىم،
رەۋز مەھشەر قاچغايىمۇ دەپ ئەيت ئازادىم،
قولۇم تۇتۇپ يولغا سالغىل ئەنتەلھادى.

ھىچ كىشى يوق يەردە كۆكدە سەنسەن قادىر،
شەكىم يوقتۇر بۇ سۆزۈمدە ئۆزۈڭ نازىر،
ھەم يەككە سەن، بىگانەسەن بىشەك ھازىر،
قولۇم تۇتۇپ يولغا سالغىل ئەنتەلھادى.

مەن يولۇڭدا باش بەرمەدىم قادىر خۇدا،
باش نە بولغاي غەرب جانىم يۈزىڭ فىدا،
دەردەم ئۆزۈڭ، دەرمان ئۆزۈڭ، لۇتقىڭ دەۋا،
قولۇم تۇتۇپ يولغا سالغىل ئەنتەلھادى.

جان ئىمان غىزاسىدۇر سېنىڭ رەۋقىڭ،
جانىم بەرب ساتغۇن ئالاي سېنىڭ ئىشقىڭ.

ئاشىقلارنى رەھىمان ئىگەم تەكپەگاھى،
ئەزىز باشى خالايتقىنى ئىزى بولغاي.

ئەزىزلەرنى كۆپ كۆيدۈرگەن ھەق دىدارى،
ئەنىڭ ئۈچۈن تىنماي يىغلار قىلۇر زارى،
ۋەندە قىلغان ئاشىقلارغا كۆرەر ئارى،
ھەق جامالى كۆز ياشىنىڭ مۇزدى بولغاي.

ئاشىقلار ھەققە باقىپ نەئىرە تارتار،
مالائىكلار ھەققە ئىلتىپ تۆھفە تارتار،
شەۋق شەرابىن ئىچكەن ئاشىق شەۋقى ئارتار،
سۆزى ئاشقان ئاشىقلار تۈزى بولغاي.

مەي جان بەخش ئىچكەن ئاشىق ئاندە سۇلتان،
ئەنىڭ ئۈچۈن ھەق يولىدا جانى قۇربان،
تاڭلا بارسە دىدارىغا قىلۇر مېھمان،
زىمىستاندە مەي ئىچۈرسە يازى بولغاي.

پىنھان يۈرۈپ كىمنى كۆرسە ئاشىق قىلغاي،
لوتقى ئەيىلەسە كەزىبالارنى سادىق قىلغاي،
ھەقدىن تىلەپ دەرگاھىغا لايىق قىلغاي،
زاھىر ئەتىما باتىن ئىچىرە كۆزى بولغاي.

ئاشىق يانار، خەلقىدىن تانار ئاللاھ رازى،
ئاشىقلارنى ئارزۇ قىلۇر شەھىد غازى،
ھەق قاشىدە ھاجەت ئەرمەس كۆپ ۋە ئازى،
قەترە ياشى ھەق مەۋلۇمنى نەزرى بولغاي.

جۈنۇن ئىچىرە باشىن يارغاي قانى جارى،
زىكىرىن ئەيتسە ئاللاھ ئۆزى ئاڭا يارى،
سەھەرلەردە قان يىغلاماق كارۇ بارى،
ئاشىقلار ھەركۈن يۈزىڭ رازى بولغاي.

قۇل خۇجە ئەھمەد مالى يوقتۇر نەزىر باشى،
تاڭلا بارسە خۇجەسىگە تۆھفە ياشى،

رەۋزى مەھشەر شەفسە بولغاي سېنى شەۋقىڭ،
قولۇم تۇتۇپ يولغا سالغىل ئەنتەلھادى.

قۇلھىۋاللاھۇ، سۇبھان ئاللاھ دىن قامچىسى،
دەۋزە، ناماز، تەسبىھ، تەھلىل ھەق ئەلچىسى،
پىرى مۇغان تالىبلارنى يول باشچىسى،
قولۇم تۇتۇپ يولغا سالغىل ئەنتەلھادى.

ئەنتەلھادى ئەنتەلھەقنى زىكرىن ئەيتسەم،
ھادى بولسا ئەگرى يولدىن راستىغە قايتسام،
ھۇ زىكرىنى تىلغە ئالىپ نەئىرە تارتسام،
قولۇم تۇتۇپ يولغا سالغىل ئەنتەلھادى.

ئەنتەلھادى ئەنتەلھەقنى زىكرىن بىلىمەس،
مەشايىخلار سۆھبەتنى كۆزگە ئىلماس،
ياخشىلارنى مەجلىسىگە قاچىپ كەلمەس،
قولۇم تۇتۇپ يولغا سالغىل ئەنتەلھادى.

ئەنتەلھادى ئەنتەلھەقنى زىكرىن بىلىمەس،
مەشايىخلەر سۆھبەتنى كۆزگە ئىلماس،
ياخشىلارنى مەجلىسىگە قاچىپ كەلمەس،
قولۇم تۇتۇپ يولغا سالغىل ئەنتەلھادى.

ئەنتەلھادى ئەنتەلھەقنى زىكرى قوي،
پىرى مۇغان سۆزلەردىن ئالسا فوتۇي،
باتىنلار رەۋشەن بولۇپ بولسە ياخشى،
قولۇم تۇتۇپ يولغا سالغىل ئەنتەلھادى.

بەندە بولساڭ زىكرىنى ئەيت قولۇڭ ئالسۇن،
يولدىن ئازغان رەھبەر بولۇپ يولغا سالسۇن،

سەھەرلەردە زارى قىلغىل رەھمى كەلسۇن،
قولۇم تۇتۇپ يولغا سالغىل ئەنتەلھادى.

ئەنتەلھادى ئەنتەلھەق دۇر زىكر ئاللاھ،
ھەق زىكرىنى ئەيغىل تىنماي بولغىل ئاگاھ،
رەھىم مەۋلۇم نەزەر قىلسە ساڭا ناگاھ،
قولۇم تۇتۇپ يولغا سالغىل ئەنتەلھادى.

مەنەن دىگەن شەيخ زەمان ئاب كۆلدە،
بىلىمەس نادان زىكرىن ئەيتىپ زاھىر تىلدە،
ئەنتەلھادى ئەنتەلھەقنى زىكرى دىلدە،
قولۇم تۇتۇپ يولغا سالغىل ئەنتەلھادى.

ئەنتەلھادى ئەنتەلھەقنى زىكرى ئۇلۇغ،
ۋەرد ئەيلەمەي شەيخەن دىسە جايى تۇمۇغ،
ھەق زىكرىنى ۋەرد ئەيلەگەن كۆڭلى سۇنۇغ،
قولۇم تۇتۇپ يولغا سالغىل ئەنتەلھادى.

ئەي يارانلار نەفس ئىلكىدىن ئارماندا مەن،
ئىسپان يۈكى دۇتا قىلىدى دەرماندا مەن،
ئاجىز قولۇڭ ھەرنە قىلسە فەرماندە مەن،
قولۇم تۇتۇپ يولغا سالغىل ئەنتەلھادى.

قۇل خۇجە ئەھمەد نەفىسىدىن ئۇلۇغ بالا،
بولماس،
يول ئۈستىدە تۇفراق بولسام كافىر ئولماس،
يەر ۋە كۆكىدىن تۆشمە بەرسەم ھەرگىز،
تويىماس،
قولۇم تۇتۇپ يولغا سالغىل ئەنتەلھادى،

× ×

ئەي سىمفاتيگىدىن تەكەللۇم ھەر تىل ئۆزى مېڭ سەنا،
پادىشاھ ئەنپىياسەن تاج فەسەررۇق ئەۋلىيا،
دىنىڭ ۋە شەرىئەت بولۇبدۇر ئاسىيىلارغا رەھنەما،

سەندىن ئۆمىدىم شەفائەت تاڭلادۇر رەۋزى جەزا،
ئاسى ئۆمىمەتكە شەفائەت يا مۇھەممەد مۇستافا.

ھەقتائالا زات ئەدلاڭنى ياراتمىشدۇر ھەبىب،
مەئسسىيەت دەردىگە دەرمان ئەتكۈچى ھازىق تەبىب،
چۈنكى مازاغۇلبەسىر گۈلزارىدا سەن ئەندەلب،
رەۋز مەھشەر مەھر - شەققەت بىزگە ئولغايمۇ نەسب،
ئاسى ئۆمىمەتكە شەفائەت يا مۇھەممەت مۇستافا.
كىم سېنىڭ ۋەسفىڭدە نازىل بولدى ۋەنشەقلىقەمەر،
كىم ئاڭا ئىنكار ئېتەر قەسدى ئۇ ئەندا قەد كەۋەر،
ۋە غەرىب بىناۋالار ھالىغە ئەتكىل نەزەر،
رەۋز مەھشەر ئاسىيلارغە سەن شافائە قىل مەگەر،
ئاسىي ئۆمىمەتكە شافائەت يا مۇھەممەد مۇستافا.

ئەي شاھىنشاه نەبۇۋۇت مەئدەنى جەۋەدكەرەم،
ئەنبىياۋۇ ئەۋلىيالەر بارچەسىدىن مۇھتەرەم،
دىنىڭ شەرىئىتى يايىلدى بارچە ئالەمغە ئەلەم،
خاك راھىڭ تۇتىيىپى دىدەئى لەۋھى قەلەم،
ئاسى ئۆمىمەتكە شافائەت يا مۇھەممەد مۇستافا.

يا رەسۇلىللاھ ئۆزۈڭسەن بارچەغە پۇشتى پەناھ،
نەفىس نافەرمان ئېلىدە قىلمىشىم دايمىم گۇناھ،
ئىلتىفاتىڭ بولىمىسە تاڭلا بولۇر ھالىم تەباھ،
قايدە بارغايمەن مېنى شەرمەندەئى نامە سىياھ،
ئاسى ئۆمىمەتكە شافائەت يا مۇھەممەد مۇستافا.

يەتتى قات گەردۇن مۇزەييەن بولدى مىسراج ئاقشامىڭ،
قابى قەۋسەينا ۋە ئەۋنەدناغە يەتتى مەقدەمىڭ،
ھەزەرەتى جەبرائىل ئەردى ئول كېچە يار ھەمدەمىڭ،
خاكى نەئلىنىڭ زىيايى چەشم ئەرشى ئەزەمنىڭ،
ئاسى ئۆمىمەتكە شافائەت يا مۇھەممەد مۇستافا.

سەندىن ئۆزگە مەھرەبانىم يوق بەسى بىچارەمەن،
ئىگەسىز ئىتلار كەبى نەفسىم ئۇچۇن ئاۋارەمەن،
ھېچ كىشى بىلمەس مېنى ئالەم ئارانى كارەمەن،
يا نەبىيۇللاھ تەرەھۇم قىل كى بەختى قارەمەن،
ئاسى ئۆمىمەتكە شافائەت يا مۇھەممەد مۇستافا.

ئەھمەد بىچارە بولمىش دۇر گۇناھ بىرلەن مەلۇل،
ئىستىئائەت قىل ئاغا يا سەيىدى خەتمى رەسۇل،
بىناۋالارنى دۇئاسىنى خۇدا قىلغىل قەبۇل،
مەقسۇدى مەجمۇد ئۈممەت بولغۇسى سەندىن ھەسۇل،
ئاسى ئۈممەتكە شافائەت يا مۇھەممەد مۇستافا،

× ×

ۋەفا قىلمەس جاھان بىزگە كى ئول ئادەم مۇستافا ئۆتتى،
كۆرۈڭ ئىكى جاھاننى سەرۋەرى ئول مۇستافا ئۆتتى.
كېچە - كۈندۈز رەسۇللاھنى ئالدىدىن جۇدا بولماس،
ئەبۇبەكرى، ئۆمەر، ئوسمان، ئەلى مۇرتىزا ئۆتتى.
ئۆلۈم چانگالىدىن ئاخىر قۇتۇلماس جان - جانۋارلار،
نەچە بەگ ۋە نەچە خانۇ نەچە شاھ - گادا ئۆتتى.
جاھانغا باغلاماڭ ھەرگىز كۆڭۈل ماتەم سارايمدۇر،
نىچۈنكىم ئول ھەسەن - ھۈسەيىن شەھىد كەربەلا ئۆتتى.
جاھاندىن ياخشىلىق كۆرمەي كۆرۈڭكىم فاتىمە زوھرا،
يەزىدىنىڭ دەستىدىن يىغلاپ ھەمىشە دادىھا ئۆتتى.
جاھاندىن ئەنبىيا، ئەۋلىيا يىغىلىپ نە سۆز (ئەيدى) بىزگە،
ئۆلەرمىز دەپ ئۆلۈمنى ۋەھمى بىرلە مۇبتەلا ئۆتتى.
ئۆلۈمنى ۋەھمىدىن دوستلار يۈرەك - باغرىم كەباب بولدى،
نىچۈنكىم كىمىلىدى نۆبەت بىزگە ئول ئاتا - ئانا ئۆتتى.
كۆرۈڭ بول ئىنتىزارىنى ھەمىشە خەستە دىل ئەيلەپ،
يۈرۈبدۇر دەربەدەر دائىم كى ئۆمرۈم بىھىساپ ئۆتتى.

× ×

ئاللاھ دىگەن قۇلنى ئۇنى ئەرەشكە يېتەر،
غافل بولما مۆتىمىن قۇل ئۆمرۈڭ يەلدەك ئۆتەر.
كىمكى بولسا مۇسۇلمان بولماس ئىمانى ۋەيران،
تەكرار قىلىپ ھەر زامان ئاللاھ يادىن ئېتەر.
تىلىدىن قۇيىماس يادنى ئوقۇغاي بەش ۋەقت نەمازنى،
خەيرۇ ئېھسانلار قىلىپ ھەق ئەمرىن تۇتار.
ھەركىم نەماز تەرك ئېتەر كافىر قالماقدىن بەدەتەر،

كافىر قەۋمىدە كېتەر جەھەننەمگە ئاتارا.
 مىڭ ئىككى يۈز سەكسەن بىر مۇڭا ئېرۇر بۇ دەلىل،
 پەيدا بولغاي ئۆزىگە ئېل ئىسلام قولىدىن كېتەرا.
 كافىر كېلىپ قىشلاغاي كۆپ مۆتىنلەر ئاج قالغاي،
 ئاسان قىلغاي بۇ ئىشنى ياراتقۇچى سەتتارا.
 ئون يىل ياتىپ قىشلاغاي يۇرتنى كافىر ئۇشلاغاي،
 بەبۇد ئۈچۈن يەراشتاي فېئىل ئەتۋار كېتەرا.
 دەئۋا قىلغاي بەھارنى، سەمەرقەندىنى، ھىسارنى،
 مۆتىنلەر كۆپ يىغىلغاي كافىر قايتىپ كېتەرا.
 كافىرلارنى قاچۇرغاي، دىن نەچە يىل ئېچىلغاي،
 زەيىن لىجام كۆپ قالغاي مۇنداغ ئىشلار ئۆتەرا.
 ھەركىم بۇ سۆز ئىشتىكەي، مەككە شەھەرىگە كەتكەي،
 ھەق ئۆزى ئاسان ئەتكەي ئەقلىڭ بولسا يېتەرا.
 ئۇرۇشلار ئول زەمان شاھى زەندە بىگۇمان،
 ئىلىكىندە باتىن گۇمان زېرۇ زەبەر ئېتەرا.
 ئۆتكەن شەيخۇ موللاسى رىيا بولغاي ھەر ئىشى،
 مۆتىن سۈرەتلىك تاشى باتىنىدۇر ئەبتەرا.
 كەتكەي ئاندىن دىيانەت خەلقلەر قىلغاي خىيانەت،
 ھەر سۆز بولغاي ئاھانەت خەلقىدىن ھايا كېتەرا.
 قۇل خۇجە ئەھبەد تۈركىستانى ھەقدۇر بىلىسەڭ ئەيغانى،
 بىر زەررە يوق يالغانى كىم مۆتىنىدۇر يېتەرا.

× ×

زاكىرلار جەمئىي بولۇپ تۈزۈلمىشە،
 زىكرى سەماد نەۋبىتىنى قۇرۇلمىشە،
 بۇ تەن ئوقىي دۇنياسىغە قارۇلمىشە،
 كۆڭۈل قۇشى ھەزەر ئېتىپ ئۇچتى بولغاي.

مۆتىن قۇلغە تەئىپىن تۇرۇر ھەق دەرگاھى،
 نەدامەتنى تارتار ئەننىڭ بىرەر ئاھى،
 قەيۇ قۇلغە بولسا ھەقىنىڭ نەزەرگاھى،
 ھەق نەزىرى ئىچىگە تولۇپ تاشتى بولغاي.

خالىق ئىشىن مەخلۇق ئۈچۈن بىتۈردىلەر،
 ئۆزلەردىن خەلقلەر ئارا يىتۈردىلەر،

ناگىھان تۇرۇرىمىدە كۆڭلۈم ئىچەر،
 ھەق مەۋلۇمنى نەزىرى تۈشتى بولغاي.
 قىزىق بىلىلىق زەنىگار باسقان كۆڭۈل
 لەۋھىنى،
 ھەق يادى نۇرى بىرلە ئاچتى بولغاي.

مەن بىلىمە سەمەن نەچۈك بولغاي مېنىڭ
 ئىشىم،
 ئەننىڭ ئۈچۈن تىنماي ئاقار كۆزدە ياشىم،
 سەھەرلەردە ئەرتە قوپۇپ تىلەمەشىم،
 فەرىشتەلەر ئۈمىدە تىخە تۈشتى بولغاي.

مېنەتلەردىن نىمەتلەردىن كۆتۈردىلەر،
كۆزى گىريان باغرى بەريان پۇشتى بولغاي.

خۇجەدۇرسەن ئەي قۇل ئەھمەد ئۆزەڭ
بىلىگىل،
بىلىشىڭچە ئىلىمىڭ بىرلە ئەمەل قىلغىل،
ئۇلۇغ - كىچىك يارانلاردىن ئەزەر
ئەيلەغىل،
سەن بىلىمەسدە سەندىن خەتا كەچتى
بولغاي.

مۇھىب قۇللار مەھبۇبىغە ئايرۇلدىلەر،
دۇنيا قويۇپ دىن ئىشىغە قايرۇلدىلەر،
مۆمىن قۇللار ئاللا دىيۇپ تىرىلدىلەر،
شەيتاننىڭ زەھرى يارىلىپ قاچتى بولغاي.

x

x

بەھرى دەريايى ھەقىقەتدۇر بۇنىڭ ماھىيەتى،
يەئنى كان مەئرىفەت بىمەد ئىرۇر خاسىيەتى .

زەھۇق شەۋقى ئارتۇرار ئوقۇرساڭ ئەيلەر فەيزىاب،
خۇجە ئەھمەد يەسەۋى ھەزرەتلەرنىڭ ھىكمەتى.

لۇغەت

ئا

ئاگاھ	—	ھۇشيار
ئاسى	—	گۇناھكار
ئارىق	—	بىلگۈچى
ئاب	—	سۇ.
ئاستانە	—	پايتەخت، بوسۇغا
ئار	—	نومۇس
ئارى	—	ئەلۋەتتە، شۇنداق

ئە

ئەفغان	—	ئالە - پەريات
ئەدەم	—	يوقلۇق
ئەسرار	—	سىرلار
ئەغيار	—	يات، بىگانە
ئەندەلپ	—	بۇلبۇل

دۇنيانى دوست تۇتقۇچىلار	—	ئەھلى دۇنيا
دىنىي كۆزقاراشتىكى رىۋايەتتە بايان	—	ئەرشى
قىلىنغان يەتتە قات ئاسمان ئۈستىدىكى		
ئەڭ يۈكسەك ماكان		
سۆھبەتداش، دوستلار	—	ئەسھاب
تىرىكلىك، راھەت	—	ئەيش
توغرا، راست، ھەقىقەتلىك	—	ئەدەل
رەھىمسىز، زالىم	—	ئەۋۋان
تۆۋەن، پەس	—	ئەدنا

ب

كېسەل	—	بىمار
ئۇلۇغ	—	بۈزرۈك
ئىچكى دۇنياسى، قەلبى	—	باتىن
كۆرگۈچى	—	بىنا
ئىگىز، يۇقۇرى	—	بەلەند
شامال	—	باد
ئويغاق	—	بىدار
بېرىپ	—	بارىيان
دەلىل	—	بۇرھان
يات، غەيرى، ئۆزگە	—	بىگانە
كۆپ، تۇلا	—	بىسيار
كاۋاپ بولۇشى	—	بەريان
بايىزىد بەستامى (ئاشق)	—	بايىزىد
مەڭگۈ	—	باقى
يېڭى تۇغۇلغان ئىشلار	—	بىدئەت
ئويۇن، يەنە، ھەم	—	بازى
ئىشىنىش	—	باۋەر
پايدىلانماق	—	بەھر
ياستۇق	—	بىستەر
يامانلىق قىلغۇچى	—	بەدگەردار
كۆپ، ئۇلار	—	بەسى
ئىگىسى يوق	—	بىكەس
قانات - قۇيرۇق	—	بال

بارى — دوست تۇتۇلغۇچى
بۇرقە — چۈمبەل، چۈمپەردە

پ

پىرى مۇغان — مەيخاننىڭ پىرى
پەيمانە — ۋەدە، ئەھدە
پەرز — بۇيرۇق، بۇيرۇلغان
پۇرئاب — سۇغا تولۇش
پىر — قېرى ئەر كىشى

ت

تەسۇددۇق — سەدىقە قىلماق، پىدا قىلماق
تالىپ — تەلەپكار
تەيۋە — تۆگە
تەۋسىنى — سۈپەتلىمەك، تەرىپلىمەك
تاھىر — تازا، پاك
تۇبى — چىرايلىق دەرەخ
تەلبە — تەلۋە
تەجەللى — خۇدانىڭ نۇرى
تىير — ئوق
تاب — پاقىراق، يورۇق، شولا
تەرەھھۇم — رەھىم قىلماق

ج

جەبرائىل — پەيغەمبەرلەرگە ۋەھىي ئېلىپ كېلىشكە
بۇملە — مەسئۇل بولغان مالائىكە
جۇۋان — ھەممە
چاپپار — يىگىت
جەپپار — خۇدانىڭ ئىسمى
جۇرئە — خۇدانىڭ ئىسمى
جەھەد — يۇتۇم
— بانا، سەۋەپ، تەرەپ، يان

— ئىلىمىزلىق، نادانلىق	جەھەل
— قورققاق، يۈرەكسىز	جەبىن
— گۈزەل، چىرايلىق	جەمىل
— ساراڭ	جۈنۈن
— ئاتا، بوۋا، مۇما	جەد

چ

— قاپاقنى تۈرۈش، پىشانە قورۇغى	چىيىن
— بۇلاق، كۆز	چەشمە
— قىرىق ئەۋلىيا	چىلتەن

خ

— چېدىر	خەمە
— تۇپراق	خاك
— پۈكۈلۈش	خەم
— كۆزگە كۆرۈنمەس (خۇدانى دىمەكچى)	خۇفم
— خاس ئورۇن	خىلۋەت
— كۈلكە	خەندان
— دەسسەپ تۇرغان توپا	خاك پاي
— يارا	خەستە
— خارابىلىق، نومۇسسىزلىق	خەرابات
— بېخىل، ياردىماس، ناچار	خەسس
— ياخشى - يامانلىق	خەيرشەر
— ياخشىلار	خوبلار
— تۇپراق يېپىلغان نەرسە	خاك سەتىر

د

— مۈكچۈيۈش	دۇتا
— بۇتخانا شەيىخى	دەيىر پىرى
— كۆينەك، جەندە	دەلق
— نەپەس	دەم
— توزاق، قاپقان	دام
— ئازدۇرغۇچى	دەجىجال
— كۆز	دەدە

دادخۇاھ — ئادالەت تەلەپ قىلغۇچى
دۇختەر — قىزچاق

د

رازى — رازى
رەخت — مال - مۈلۈك
رەشىك — كۈنلەش، كۆرەلمەسلىك
رەنج — جاپا - مۇشەققەت
روزى مەھشەر — رىئايەتتە، ئىنسانلار گۆردە تىرىلىپ، ئۆز قىلمىشلىرىغا ئاللا ئالدىدا ھېساپ بېرىدەن
رىيا — غان كۈن
روز — ئىككى يۈزلىسچى
رەقس — كۈندۈز
— ئۇسۇل

ز

زاھىر — ئاشكارا، ئوچۇق
زىكرى — يات ئەتمەك، ئەسلەش
زىنھار — ھەرگىز، زادى
زاھىد — دىن يولىدا يامانلىقتىن ئۆزىنى تارتقان كىشى
زەمزەم — مەككە شەھرىدە كەئبە يېنىدىكى بۇلاقنىڭ سۈيى بولۇپ، مۇسۇلمانلار ئۇنى تەۋەرۈك ھېساپلايدۇ
زىبا — سۇمباتلىق نازۇك، چىرايلىق
زۇلجىلال — ئۇلۇغلۇق ئىگىسى، تەڭرى
زۇۋال — قاباھەت، ئۆلۈم
زاغ — قاغا
زۇنار — بويۇنغا ئېسىۋالدىغان نەرسە ياكى بۇت
زەلەمنا — ئۆزىگە زۇلۇم - جەۋرى قىلماق

ژ

ژالە — شەبنەم
ژەندە — ياماقلىق ئەسكى چاپان

س

سەمائي	—	ئۇچۇش
سانى	—	ئىككىنچى
سۇڭرە	—	ئاندىن، كېيىن
سوڭىن	—	ئارقىسىدىن
سەنە	—	كۆكرەك
ساھىبقىران	—	كۈچ - قۇۋۋەت ئىگىسى
سۈننەت	—	ئادەت
سراغ سېلىش	—	نەزەر سېلىش
سەرۋەر	—	رەھبەر، يولباشچى
سەلاۋات	—	دۇئالار
سەمائە	—	ئاڭلاش
سەيل	—	قىيان، تاشقىن
سىر	—	ئادەمنىڭ بېشى
سىرات	—	يول
سەنا	—	تەڭرىگە سېغىنىش، مەدھىيە، تەشەككۈر
سالاه	—	ياخشى ھەركەت
سەۋار	—	ئاتلىنىش، ئاتقا مىنىش
سەفا	—	يورۇقلۇق
سىدىق	—	سۆزىدىن قايتماس ئادەم
سەيرى	—	ئايلىنىپ يۈرۈش
سارى	—	بىللە

ش

شىفتە	—	ئاشەق، بېرىلىش
شەھىنشاه	—	شاھلارنىڭ شاھى
شەيدا	—	ئەسىر بولماق، مەپتۇن بولماق، بېرىلمەك
شەمئى	—	چىراق
شىددەتى روزى جەزا	—	قىيامەتنىڭ قاتتىقلىقى
شىكۋە	—	زارلىنىش. شىكايەت
شەۋقى	—	قىزىقىش، ھەۋەسلىنىش
شەمىس	—	قۇياش
شەب	—	كېچە

شايەد — لايىق
شاھىد — مەشۇق

غ

غول — ئىشكەل
غولمان — چۆرە، ئوغۇل خىزمەتچى
غىياس — ياردەملەشكۈچى
غۇسسە — قايغۇ - ھەسرەت
غەرقاپ — سۇغا چۆكۈپ كېتىش
غەۋۋاس — دېڭىزغا شۇڭغۇغۇچى
غۇربەت — مۇساپىرلىق
غەدەر — ئالدىماق، خىيانەت

ف

فەنا — يوقلۇق
فەرىز — سېلىنجا، كۆرپە
فەيزى فەتۇھ — بەھرى، راھەت

ق

قاپۇغ — ئىشەك، دەرۋازا
قۇۋار — قوغلاش
قەرىپ — يېقىن، يېقىنلىق
قىلۇ - قال — گەپ - سۆز

ك

كەلام — سۆز
كەردىكار — تەڭرى
كىفتى — ...نىڭ قانداقلىغى، نىمە ئىكەنلىگى
كەمان — يا

گ

- گۇمراھ — يولدىن ئازغان كىشى
گادا — تىلەمچى، يوقسۇل، گاداي

ل

- لۇتقى — ئىلتىپات، شەپقەت
لەئلى — ياقۇت
لەئىن — مەلۇن، قوغلانغان

م

- مۇستافا — پەيغەمبەرنىڭ سۈپىتى
مەرھەم — داۋالىماق، دورا قويماق
مەدام — كېچە
مەۋلۇم — تەڭرى، ئىگەم
مالامەت — تەنە، ئەيىپلەش
مەھشەر كۈنى — قىيامەت كۈنى
مالىكى دوزاخ — ئادەملەرنى دوزاخقا جازالايدىغان پەرىشتە
مېھراپ — مەسچىتتىكى ئىمام تۇرىدىغان جاي
مەقبۇل — ماقۇل بولۇش، قوبۇل قىلىنغان
مىژگان — كىرىپك
مۇرشىد — يول باشلىغۇچى
ماسىۋا — كېچىش
مۇدام — ھەمىشە، دايمى
مۇردار — ئۆلۈكسىمان
مۇرىد — شاگىرت
مەھبۇب — دوست تۇتۇلغۇچى
مىكائىل — ئەپسانىلاردا مەخلۇقاتنىڭ رىزىقىغا مەسئۇل بولغۇچى پەرىشتە
مۇناجات — گۇناھنى كەچۈرۈش ئۈچۈن يالۋۇرماق
مەشرىق — كۈن چىقىش تەرەپ

مەغرەپ	—	كۈن پېتىش تەرەپ
مەقسۇت	—	تەلەك، نىيەت، ئارزۇ
مەتائ	—	مال، رەخت
مەلىك	—	پەرىشتە
مەلەكىل موۋىت	—	جان ئالغۇچى پەرىشتە، ئەزرائىل
مۇتابەئەت	—	كەينىدىن ئەگىشىش
مەستانە	—	مەسلەرچە، مەسلىك
مەۋج	—	سۇ دولقۇنى
مەجال	—	كۈچ - قۇۋۋەت، ئىمكان
مەھۋە	—	يوقۇلۇش
مۇزەييەن	—	زىننەتلەنگەن

ن

نېھان	—	يوشۇرۇن
نار	—	ئوت
نىئەت	—	ماددىي يېمەكلىكلەر، تەمىنات
نەدامەت	—	پۇشايىمان، ھەسرەت
تۇش	—	ئىچمەك، سۇمۇرمەك

ھ

ھەززا	—	كەچەككەنە
ھەۋا	—	ھەۋەس، ئارزۇ
ھەدىس	—	پەيغەمبەر سۆزى
ھەۋز	—	كۆل
ھەزار	—	مىڭ
ھەقىر	—	ئېتىۋارسىز، ھۆرمەتسىز
ھوزۇر	—	ئالدى، يېنى
ھەكىم	—	ئەقىل ۋە ئەخلاقىي يۈكسەك ئادەم، تىۋىپ

ئۇ

ئۇممان	—	دېڭىز (ئۇممان دېڭىزى)
ئۇچماغ	—	جەننەت

ۋ

ۋالە	—	ئاشىق
ۋەلى	—	ئەۋلىيا
ۋەسۋاس	—	ئازغاشتۇرغۇچى
ۋادىرخا	—	ۋاي ئىست

ئى

ئىجابەت	—	قوبۇل بولماق
ئىمكىسى	—	سۈت ئانىسى
ئىشۋە	—	ناز، نازۇكلۇق

چاھار دەرۋىش

ئابدۇرېھىم نېزارى، نورۇز ئاخۇن زىيائى

نەشرگە تەييارلىغۇچى؛ ئىسراپىل يۈسۈپ

نەشرگە تەييارلىغۇچىدىن؛

بۇ ئەسەرنىڭ نەشرىگە تەييارلاش سۆزى ئەسەرنىڭ «بۇلاق» مەجمۇئەسىنىڭ ئومۇمىي 14- ساندا ئېلان قىلىنغان باش قىسمى بىلەن بىللە بېرىلگەن ئىدى. لېكىن، ئاپتونوم رايونلۇق موزېيىدا 009 نومۇر بىلەن ساقلىنىۋاتقان قوليازىمنى ئىنچىكىلەپ تەكشۈرگەنىمىزدە، ئۇنىڭ بىز ۋە بىزدىن بۇرۇنقىلار تونۇپ كېلىۋاتقاندا پۈتۈنلەي ئابدۇرېھىم نېزارىنىڭ داستانلىرى بولماستىن، بەلكى زامانداش بىر قانچە شائىرنىڭ بىرلەشمە ئەمگىگى ئىكەنلىكى مەلۇم بولدى. يەنى، قوليازما توپلامنىڭ كىرىش قىسمى، «فەرھاد - شىرىن»، «لەيلى - مەج - نۇن»، «مەھزۇن - گۈلنەسا»، «رابىئە - سەيدىن» داستانلىرىنىڭ ئاخىرىدا نېزارىنىڭ تە - خەللۇسى؛ «ۋامىق - ئۇزرا»، «مەسئۇد - دىلارا» داستانلىرىنىڭ ئاخىرىدا نورۇز ئاخۇن زىيائىنىڭ تەخەللۇسى؛ «بەھرام - دىلارام» داستانىدا تۇردى نازىم غېرىبىنىڭ تەخەللۇسى بېرىلگەن. «چاھار دەرۋىش» داستانىنى نېزارى بىلەن زىيائى بىرلىشىپ يازغان بولۇپ، داستاننىڭ مۇقەددىمىسىگە ۋە 1 - ، 2 - دەرۋىشلەرنىڭ ھىكايىسىغا ۋە خاتىمىسىگە تەخەللۇس بېرىلمىگەن؛ 3 - دەرۋىشنىڭ ھىكايىسىنىڭ ئاخىرىغا نېزارى تەخەللۇسى، خوجا سەگىپەرەس ھىكايىسى بىلەن 4 - دەرۋىشنىڭ ھىكايىسىنىڭ ئاخىرىغا زىيائى تەخەللۇسى بېرىلگەن. شۇڭا، بۇ قېتىم بۇ ئەھۋالنى كىتاپخانىلارغا ئۇقتۇرۇپ قويۇش بىلەن بىرلىكتە، داستاننىڭ داۋامىنى ئا. نېزارى، ن. زىيائى ئىسىملىرى بىلەن بەردۇق.

بۇ ۋاقىتتە شۇر ئەنگىز ھادىسە دەردئامىز كەلاملار ئىستىمائىدىن دەرۋىشلەر بىچۇتاپ ئەيلەپ، بۇلار ئاراسىدىن ئىككىنچى دەرۋىشلەر خۇنبار ئەشكىنى كۆز يولىدىن جارى قىلىپ فەلەك كەجرەفتار تاقازاسى بىرلە باشىغە كەلىپ ئۆتكەن ۋاقىتتەلەرنى بەيان ۋە دەۋران جەفاسىدىن يەتكەن سەرگۈزەشتىنى ئەيان ئەيلەمەكى

ئەيا قۇشېمىگى راست قىلغىل ئوقاب،
كى شەھىز شۇڭقارلار بى ھىساب.
ساڭا يارلىغ ئۆلكى تابغان بېگى،
شىكار ئەيلەسۇن نەچە تازى سەگى.
بۇلارنى يورۇتتۇم بايابان ئارا،
يۈرۈپ كەينىدىن نەچە ئەركان ئارا.
سېپەھلەر يۈرۈپ ئارقەدىن فۇۋج - فۇۋج،
بۇلار كىردى سەھرا ئارا تۆتى ئۈچ.
چاپىپ ھەر تەرەپ بادپاي سەمەند،
شىكار ئەيلەبان بارچە پەستۇ بەلەند.
شەفاشاق خەنجەر چەكا چاك تىغ،
كەسىپ يىلباسۇن باشنى بى دەرىغ.
قىزىقتى چاپىپ ئات ھەمەپ پەھلىۋان،
قىلىپ ماجەرا بارچە خورد كەلان.
بۇ ھەنگامە ئارا ئەيلەدىم يارلىغ،
ئاتىشىدىن، چاپىشىدىن ئىلىكلەرنى يىغ.
ئەھاتە قىلىك دەۋر ئەترافىنى،
ئوچۇق قويمىڭىز ھېچ ئەكنافىنى.
تۇتۇپ ھۆكمۇ فەرماننى ئەھلى شىكار،
قىلىپ ھەلقە ئاندا پىيادە سۇۋار.
بىناگاھ تۇشۇپ ئوتراغە بىر كىيىك،
تەكۈ پۇدا گويا سەباغە شېرىك.
مۈرەسسەد قىلىپ دۇرر جەلاجىل بىلە،
مۈزەييەن قىلىپ شاخنى گۈل بىلە.
ئانىڭ گۇشىدا دۇرر قىسمەت باھا،
تولا زىبۇ زىننەتتە ئول دىلرەبا.
تەفەررۇج قىلىپ ئاڭا تۇشتى نەزەر،
كى جەۋلاندىن ئەيلەدىم ئەلھەزەر.
كۆڭۈلنى ئالىپ تۇرغە رەئنا غەزال،
تىرىك تۇتقالى ئەيلەدىم چۈن خىيال.

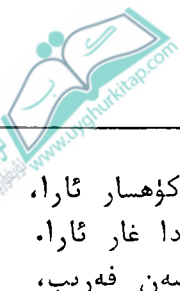
ھىكايەت گۇزارۇ رەۋايەت شىئار،
رەۋايەت شىئارۇ ھىكايەت گۇزار.
مۇئەييەن قىلىپ رۇزگارى سۇخەن،
قىرىپ رىشتەغە چۈنكى دۇرر سەمەن.
چۈ ئىككىنچى دەرۋىش سالام ئەيلەدى،
ئەدەب بىرلە تۇردى كالام ئەيلەدى.
دىدى سۆز بۇلارنى مۇخاتەب قىلىپ،
بۇلار ئاڭلادى سۆز مۇراقىب قىلىپ.
بۇ دەرۋىش چۈ سۆزنى قىلىپ ئېيتىدا،
ھەمە سەرگۈزەشتىنى قىلدى ئەدا.
دىدى: يارلار ئاڭلاڭىز زارنى،
بەيان ئەيلەيسىن قوۋل ئىجازنى.
بولۇرمەن ئەجەم شەھرى شەھزادەسى،
كى ئول شاھنىڭ پۇرى ئامادەسى.
ئاتام ئېردى ئول شەھەر ئارا تاج بەخش
كى شەھلىق بىلە نەچە يىل سۈردى رەخش.
كى مەندىن بۆلەك يوق ئىدى ئاڭا پۇر،
ماڭا دەۋلەتتە ھەۋا ۋە غورۇر.
كىچىكلىككە ئولتۇرغۇزۇپ تەختكە،
كى تەخت ئۈزرە زەرىن كەتان رەختكە.
شەبابەت زامانى ھەۋاغە چىكىپ،
ھەۋا ۋە ھەۋەسدە سەماغە چىكىپ.
ھەمىشە قىلىپ بەزم ئەيشۇ نىشات،
يامان - ياخشىدىن يوق ئىدى ئەھتىيات.
قىلىپ مەن شىكار ئېيتكەلى يارلىغ،
كى ئەركانى دەۋلەتكە دىلدارلىغ.
ئەمەلدارلارغە قىلىپ ئىلتىفات،
كى زەرر يەنە خىلىتەت بېرىپ نەچە قات.
كى ئەسبىا بۇ ئالەت تەييار ئىتىك،
كى يۈز نەفەرگە بىرنى سەردار ئىتىك.

كى ئۇستاد ئىلىكىدە تاپىش بىنا.
 دىدىم ئاندا ياتماق كەرەك بۇ كەچە،
 كى ئارام ئالماق كەرەك بۇ كەچە.
 قىلىپ ئاتنى ئەشجارغە ئۇستۇر،
 پىيادە بارىپ بولماي ئاندا سەۋار.
 كۆرۈپمەن كى بىر چەشمەنى ئابدەر،
 جانىبلارى گۈل بىلە لالەزار.
 ئانىڭ ئالدىدا كۆردۈم ئەنھارنى،
 ھەم ئەتراپىدا نەچە ئەشجارنى.
 چېكىپ ئەندەلس ئاندا سۇۋتۇ نەدا،
 تەئەششۇق بىلە گۈلغە ئەيلەر نەۋا.
 ئەجەب دىلغەزا جاي مەرغۇب ئىكەن،
 كى ئول قۇببە ئاشىقغە مەھبۇب ئىكەن.
 ئىمارەتكە كىرمەككە قويدۇم قەدەم،
 كى سەمىيىگە يەتتى سەدا دەمىدەم.
 تۇرۇپ ئاڭلادىم تۇرغە ئاۋازدۇر،
 نادامەت بىلە گىرىيە ئاغازدۇر.
 تۇرۇپ فەھم قىلدىم كەلامىن ئانىڭ،
 كى مەزمۇنى قوۋل تەمامىن ئانىڭ.
 دىدى: ئەي ماڭا مۇنسى باۋەفا،
 ساڭا قايسى زالىم قىلىپدۇر جەفا.
 كى رۇۋزى جەزادىن ئاڭا يوق خەبەر،
 ساڭا يەتكۈزۈپدۇر بۇ ياڭلىغ زەرەر.
 مۇساھىپلاردىن جۇدا بولغاي ئول،
 كى ئەۋۋارەلىكىدىن ياۋا بولغاي ئول،
 تەفەككۈر قىلىپ يەتتى ھەيرەت ماڭا،
 كى بىھۇدە ئىشلاردا ھەسرەت ماڭا.
 كىرىپ ئىچكەرى ئەيلەدىم سەرھىساب،
 (بىلەي) كىم ئىكەن مۇندا ساھىب بىتاب.
 قاراپ بىر تەرەفى ئاندا رىققەت بىلە،
 تەفەھھۇس قىلىپ ئانچە دىققەت بىلە.
 كۆرۈپمەن تۇرار ئاندى ئازادە مەرد،
 جەھان ئەھلىدىن ئەيلەگەن ئۆزنى فەرد.
 ساقالى ئانىڭ رەنگى كافۇردەك،
 كۆرۈندى ماڭا چىرەسى نۇردەك.

دىدىم: چاپتۇرۇڭ تېز ئەيلەپ سەمەند،
 تۇتۇپ ئانى بويىغە تاشلاپ كەمەند.
 ئانى تۇتقالى يۈردى نوخبە سپاھ.
 سەمەند ئويناتىپ يۈردى ھەم پادىشاھ.
 كەمەند تاشلادى نەچچە ئەييارلار،
 كى ئاھۇ كەبى مەردى سەييارلار.
 قولۇمغە ئالىپ مەن كەمەندى تەۋىل،
 كىرىپ ئارقەغە قوغلادىم بى دەلىل.
 يىتىپ تاشلادىم باشغە پىچان كەمەند،
 كى بىر خىزقىلدى كەمەنددىن بەلەند.
 ئىلىنماي كەمەند دامىغە ئول غەزال،
 چىقىپ مەن تەرەقدىن كېتىپ چۈن شىمال.
 دىدىم: ئارقەدىن يۈرمەسۇن ھېچ جان،
 يۈرۈپ قوغلاشىپ تېز بولدۇم راۋان.
 يەقىن يەتكەنمىدە يۈرۈپ چۈستىراق،
 تەۋەققۇق قىلۇر قالسام ئاندىن يىراق.
 كەمەند دامىغە قەسەد ئېتىپ ئىلمادىم،
 داغى كەچەچە ئاندىن ئايرىلمادىم.
 تىرىك تۇتماقلىق بولدى ئەمر مەھال،
 سەمەند چارچادى ئۆزدە قالماي مەجال.
 چۈ تەييار ئىدى ئىلىكىمە ئوقۇيا،
 غەزەب بىرلە بىر ئوقنى قىلدىم رەھا.
 تىگىپ تېز ئۆلدەم ئانىڭ يانغە،
 بېرىپ زەخمىنى يانەنىڭ سانغە،
 كى بىر كۈھسار ئىچرە كەتتى قاچىپ،
 چۈ يوق بولدى ئالدىمدا قاننى ساقىپ.
 يىقىلغاي دىبان ئارقەدىن ئەرگەشىپ،
 كىلىپ مەنكى جاي ئىچرە تاغدىن ئاشىپ.
 ئانى ئىستەدىم تاپمادىم كەچەچە،
 بولۇپ ناپەندىد كۆزگە ئاھۇ بەچە.
 كى زۇلمەتدە يانماقغە تاپماي ئىلاج،
 تۇرۇپ ئائىلاج چۈن جەھان بولدى داج.
 كۆزۈم تۇشتى ئول كۈھ ئەكنافىغە،
 تەئەممۇل قىلىپ بارچە ئەترافىغە.
 كۆرۈپمەن ئەجەب گۈنەز باسەفا،

كىيىك ئالدىدا تۇرغۇسى تەلىمۇرۇپ،
 ئاقىپ قانلارى يەرگە پايىن تۇرۇپ.
 نەۋازىش قىلىپ ئاھۇغە بىر زامان،
 ئانىڭ ھالىغە چەكىش ئاھۇ ئەفغان.
 بارىپ ئالىغە ئەيلەدىم ئىھتىرام،
 ئەدەب بىرلە باردىم دىدىم ئەسسالام.
 كى ئاغۇشغە تارتىپ ئول ئاھۇنى،
 سۆيۈپ ئانى چۈن تۆكتى كۆزدىن سۈنى.
 چۇ ئول مەردنى لەھزە قىلدىم قىياس،
 بەدەندە ئانىڭ يونچىلاردەك لىباس.
 مۇبارىز نەما مەرد باشدىن ئاياغ،
 سەبەب نە ئىكىندۇر مەكان ئولدى تاغ.
 قويۇپ ئورنىدىن ئەيلەگەي ئىھتىرام،
 دىدىم: قويماڭىز پىر ئالى مەقام.
 تولا ئۆزى ئايتىپ تەۋەللا قىلىپ،
 سۈلۈكەت رۇسۇمنى ئەھيا قىلىپ.
 چۇ نادانلىقىم ئاڭا ئىزھار ئىتىپ،
 تۇرۇپ ئالدىدا دىلىنى ئەفكار ئىتىپ.
 دىدىم: ئەي ئاتا ئەفۇ قىلماق كەرەك،
 ۋەبالىغە ھەم قىلماڭىز مۇشتەرەك.
 كەچۈردۈم دىدى ئانچە تەقسىرنى،
 قىلىپ مەن جەراھەتكە تەدبىرنى.
 خۇدا مەرھەمەت ئەيلەگەن بەندەگە،
 قىلۇر مەغپىرەتنى سەر ئەفكەندەگە.
 چۇ سەھۋەن ئىشىڭىز قىلىپ مەن مۇئافى،
 چىراكىم ئۆزۈڭ ئەيلەدىڭ ئىتتىراپى.
 كىيىكىدىن جۇدا ئەيلەدىم سەھمىنى،
 تاڭىپ لاتتە بىرلە ئانىڭ زەخمىنى.
 ئەدا ئەيلەدىم ئاندا شامۇ ئەشا،
 تۇتۇپ پىر ئىلە سۆھبەت دىلىكۇشا.
 مەھازىر ھازىر قىلىپ كەلتۈرۈپ،
 كى تەكلىفى ئىتىپ يانەمە ئولتۇرۇپ.
 تەناۋۇل قىلىپ مەن ئىكاۋلان تەئام،
 مۇھەببەت بىلە قىلدى ھەرقى كەلام.
 تۇتۇپ ھەر زامان سۆھبەت دىلىپەزىر،
 بۇ دەرۋىش بىلە ئاندا ساھىب سەرىر.

كى دەرماندەلىكىدىن مەلالەت يىتىپ،
 باسىپ ئۇيقۇ تىلغە كەلالەت يىتىپ.
 چۇ ئۇيقۇ جۇنۇدى قىلىپ مۇغەلبە،
 بەدەن شەھرىنى قورشاپ ئانداغ شۈبە.
 يىقىتتى مېنى بىستەرى خابىغە،
 قويۇپ باشنى گۈنبەزدە مېھرابغە.
 ئۆتۈپ نىسقى شەب يەتتى بىندارلىق،
 كىتىپ غەفلەتتىم كەلدى ھۇشيارلىق.
 كۆرۈپمەن كى دەرۋىشلەر تۆرت سەفى،
 كى بىر شەيخە بارچە قىلمىش ئۇنى.
 كى بىر پەردە ئىچىرە كەلۈر نالەئى،
 بۇلار چۈن قەمەر دوۋرىدا ھالەئى.
 كى سامىئە بولۇپ گىرىبەسىگە ئانىڭ،
 چۇ رەھىم ئەيلەبان كۆيىدى باغرىم مېنىڭ.
 تەكەللۇم قىلۇر بۇ ماقالاتىنى،
 كى ھىجران ئارا كۆيگەن ھالاتىنى.
 تەئەججۇب قىلىپ مەن ئانىڭ زارىغە،
 تەفەككۇر قىلىپ تۇرغە ئەسرايغە.
 قولاق سالسام ئايتۇر ماقالاتلار،
 كى يىغلاپ فەلەككىدىن شىكاياتلار.
 ئەيا چەرخى دۇن كۆرمەدىڭ قان ياشىم،
 كى ھىجران تاشىغە نىشانىدۇر باشىم.
 كى رەھىم ئەيلەبان غەمدىن ئازات قىل،
 بېرىپ ۋەسىل ئەيىمانىنى شاد قىل.
 بەدەندىن كىتىپ ئىشىق ئارا قۇۋۋەتتىم،
 زىھى ئارتىبان ھىجر ئارا مېنەتتىم.
 ۋىسالىنى تاپماي مىسالىدا مەن،
 جانانكىم مىسالى ۋىسالىدا مەن.
 سىتەم تىغىدىن چۈن بېغىر پارەدۇر،
 فىراقى ئارا زارۇ ئاۋۋارەدۇر.
 ھەزىن ئۇن بىلە گىرىيە ئاغاز ئىتىپ،
 كى بىريان قىلىپ ئۆزى دەمساز ئىتىپ.
 تولا ھەرىقلەر تىلغە تەكرار ئىتىپ،
 تۇرۇپ يىغلادى جاننى ئەفكار ئىتىپ.
 بارىپ پەردەنىڭ ئارقىسىغە ماراپ،
 شىكافى ئەيلەبان كۆردۈم ئانى قاراپ.

ئانى كەلتۈرۈپسەن بۇ كۈھسار ئارا،
كى پىنھان قىلىپ كۈھدا غار ئارا.
قايۇ خاندانغە بىرىپ سەن فەرىب،
قولۇڭدا بۇ تاغ ئىچىرە بولمىش غەرىب.
دىدى ئول ماڭا: قىل ئۆزىدىن سۇئال،
جەۋابىن بىرۇر ساڭا ساھىب جامال.
بولۇپ سەر بەرەھنە بارىپ مەن يەقىن،
سەلام ئەيلەدىم يەرگە سۈرتۈپ جەبىن.
سەلامىغە ئول قىلمادى ئىلتىقات،
كەلامىم ئىشتىمەي مەنى قىلدى مات.
چۇ تەھرىك ئانگىدىن پەدىدار ئېمەس،
كۆزى خاب ئالۇدە بىدار ئېمەس.
تەغافۇل ئېرۇر گۈل جەبىنكە رۇسۇم،
جەفاشەرھىن ئاشىقغە ئەيلەپ رۇقۇم.
دىدىم: ئەي پەرى چىەرە قىلدىم سەلام،
سەلامىم جەۋابىغە قىلماي كەلام.
ئەجەب ئولتۇرۇپسەن تەكەببۇر بىلە،
تۇرۇپمەن قاشىڭدا تەھەببۇر بىلە.
قېرىدىن ساڭا يەتسە ئازۇردەلىك،
قىلاي دەفئە سەندىن بۇ ئەفسۇردەلىك.
قىلىپ مەن جەزەدۇ يالبارىپ دەرد ئىلە،
چۇ قان ياش بىلە چىەرەئى زەرد ئىلە.
ئۆلۈك ياڭلىغ ئول ھېچ بەرمەس جەۋاب،
بارىپ ئالدىغە ئەيلەدىم سەرھىساب.
كۆرۈپمەن كى ئول يار ئېرمەس ھايات،
كى تەخت ئۈستىدە ئورناتىپ بەلكى لات.
ياساپتۇر سەنەم نازىنىن پەيكەرى،
قىلىپ نەقىش ئىلە ئانى ھۆر پەرى.
تەئەممۇل بىلە فەھىم قىلدىم ئانى،
كى ئول ئاقساقال قىلدى رەسۋا مەنى.
غەزەب نارى باشىدىن ئاياغ ئۆرتەدى،
كى ئىشقى ئوتى سەنەمدە ياغ ئۆرتەدى.
دىدىم ئاقساقال پۇر رەسۋا كىشى،
دىيانەت ئېلىدىن مۇئەررا كىشى.
جەھالەت تەرىقىدا سەن ئوت پەرەست،
سەنەم ئالدىدا قىلغاي سەن ئۆزىنى پەست.

كى بىر تەخت بەرپا دۇرۇر شاھۇار،
ئانىڭ ئۇچىدا ئولتۇرۇر تاجدار.
مۇزەببەن بىساتى مەفرەش ئېرۇر،
ئەجەب خوشنەما تەخت دىلىكەش دۇرۇر.
كى بىر نازىنىن ئاندا قىلمىش مەقام،
چۇ ناز ئەھلىدەك ھېچ سۈرمەي كەلام.
كىم ئول زارغە ھېچ قىلماس نىگاھ،
كىيىپ ئولتۇرۇبدۇر فەرەڭى كۇلاھ.
ھەمە خىلىئەتى شاھۇارى فەرەڭ،
ئەجەب دىلرەبايى ئەجەپ شوخ شەڭ.
چۇ ھۆسنىگە غەررە بولۇپ ناز ئىتىپ،
قىيا باقمىيىن فىتىئە ئاغاز ئىتىپ،
كى ناز ئەھلىدەك كىم ئۇراتىپ ئاياغ،
قىلۇر ئاشقىنى ئەجەپ بى دەماغ.
كى بىر ناتەۋان كۆزگە سۈرتەر جەبىن،
چىكەر ئالدا ئانچە نالە ھەزىن.
كۆرۈپ ئول سەنەمنى يىدىم تىرى ئىشقى،
ۋۇجۇدۇمنى پارە قىلىپ شىرى ئىشقى.
جۇدا ھۇشىدىن بىخەبەر ئەقلىدىن،
كى ئىمكان يوق ئېردى ئانىڭ نەقلىدىن.
چىكىپ ئاھەردەم مۇشەۋۋەش بولۇپ،
يىقىلدىم يانىمغە كۆڭۈل غەش بولۇپ.
ساچىپ ئول كىشى يۈزۈمە ئابى سەرد،
ھارارەت كىتىپ ئەندەكى بولدى بەرد.
كۆزۈمنى ئاچىپ يىغلادىم بى ھىساب،
سەنەم ئالدىدا چۈنكى شەيغ شەباب.
دىدىمكى ئەيا بىر نابالىغە،
ئۆزۈڭنى سالىپ سەن سەنەم ئالىغە.
دىگىل كى بۇ قايسى سەدەف گۆۋھەرى،
بەيان ئەيلەگىل قايسى كان جەۋھەرى.
مۇئەببەن قىلىڭ قايسى گۈلشەن گۈلى،
بىلەي ئانى قايسى چىمەن بۇلبۇلى.
ئانىڭ نىسبەتى قاي شەھىنشاھدىن،
بۇ ئەختەر ۋۇجۇدى قايۇ ماھدىن.
بەيان ئەيلەگىل ئول پەرى ئەسلىنى،
تەھقىق قىلاي ئەسلى ئىلە نەسلىنى.

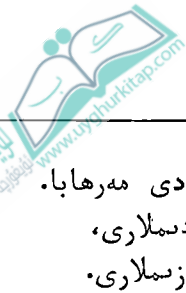
بولۇپ سىز مىسالى ئالدىدا پايىمال.
 دىدى ئول كىشى ئاڭلاماڭ ئەي جەۋان،
 بۇ ئەسراردۇر ئاڭلاسه كۆپ زىيان.
 كېچىڭ ئۇشبۇ دەئۋا ماقالاتىدىن،
 ئۆتۈڭ بۇ فەسەنە خىيالاتىدىن.
 ئانى ئاڭلابان تارتىمە بېھۇدە رەنج،
 بۇ مەقسۇر ھوسۇلىدا كۆبدۇر شىكەنج.
 كى تۇشدۇر بۇ ئىش زىمىنى ياخۇد خىيال،
 بولۇر ئاڭلاغان ئانى مەجنۇن مىسال.
 دىدىم: كەچىگە يەنە بۇ ئەسرارىدىن،
 بۆلەك يوق ئىلاج قىلماق ئىزھاردىن.
 ماڭا كۆرگۈزۈپ ئەۋۋەلەن شورۇشەر،
 كى پەيدا قىلىپ ئىشقا ئارا دەردى سەر.
 كى ئەمدى تۇتارسىز بۇ ئىشنى خەفا،
 مۇئەييەن قىلىپ ئانى كۆركۈز ۋەفا.
 نەسىھەت ماڭا بولماي سۇدەمەند،
 ئەگەر ئاڭلاسام بولغاي مەن ئەر جۈمەندە.
 ئانى ئاڭلاماي ئەسلەن ئارام يوق،
 ساڭا ھەم جەھاندا دىمەي كام يوق.
 دىدى: ئەي يىگىت قىلسام ئاندىن بايان،
 كى زۇلمەت ئوتىدا بولۇر سەن نىھان.
 دىدىم: ئاڭلاسام يوقتۇر ئارمان ماڭا،
 يوقاتماي قىلىڭ ئەمدى ئەيىان ماڭا.
 دىدى سەرگۈزەشتە بىر ئاشفتە ھال،
 كى باشىدىن ئاياغ ئاڭلادىم بى مەلال.
 ئېتىم بۇ كى نۇئمان سەياھەت شىئار،
 كى نۇئمان سەيياھ بولۇپ نامدار.
 ئەيا ساقى تۇت كەل مەي بى دېرەڭ،
 ئانىڭ زوۋقىدا ئەزم ئەيلەي فەرەڭ.

ساقالىڭدىن ئەسلەن ئۇياتىڭ قانى؟
 كى بېھۇدە يولدا ھاياتىڭ قانى.
 بۇ ئىشغە قىيامەتدە نېتىكۈڭ دۇرۇر،
 نېدىن بۇت پەرەستلىكىدە كەتكۈڭ دۇرۇر.
 بۇ كار ئىلە ئېلىگە بېرىپ سەن فەرىب،
 سەنەمگە ئۆزۈڭنى قىلىپ سەن قەرىب.
 بۇ تەدبىر ئىلە خەلىقنى ئازدۇرۇپ،
 كى مەجنۇن قىلىپ ئەقلىدىن يازدۇرۇپ.
 قىلىپ سەن جەھاندا فۇسۇنساڭلىق،
 كى نەپىرەڭ ئىلە شۇئەبەدە بازلىق.
 قويۇپ سەن بۇ يەردە بەلادامىنى،
 بۇ تەدبىر ئىلە تەلغ ئىشپ كامىنى.
 دىدى ئاقساقال سەبىر قىل توندخۇي،
 غەزەبىدىن ماڭا قىلماڭىز گۇقتىگۇي.
 قاچان كىمىنى قىلغۇم بۇ ئىشغە شېرىك،
 بۇ ئىشقا ماڭا بولسام جەھاندا تىرىك.
 مۇقەييەد بولۇپمەن شۇبۇ دامغە،
 چىكىپ ئاھلار سەبەھىدىن شامغە.
 دىدىم: بىر ئاشىق دەغا ئەيلەدىڭ،
 ئۆزۈڭدەك مىنى مۇپتىلا ئەيلىدىڭ.
 سەنەمنى كۆرۈپ تۇشتى جانىغە ئوت،
 نە جانۇ جەھان خانىمانىغە ئوت.
 سۇئال ئەيلەدىم ئانى تەقىرى ئىتىڭ،
 كۆڭۈلىڭ ياراسىغە تەدبىر ئىتىڭ.
 مۇسەمما نېدۇر ساڭا قىلغىل بەيان،
 ھەسەب بىرلە نىسبەت ئۇلاشۇر قەيان.
 كى ئۇشبۇ سەنەمدىن مىرادىڭ نىمە،
 بۇ ئەشكالغە ئىنقىبادىڭ نىمە.
 سەنەم شەكلى قايسى سەنەمگە مىسال،

نۇئمان سەيياھنىڭ شەھزادە قەجەمگە باشىدىن ئۆتكەن سەرگۈزەشتىنى بەيان قىلغانى.

ئاتام بۇ جەھاندىن قىلىپ ئىنتىقال،
 كى ئاندىن ماڭا كۆپ قالىپ ئېردى مال.
 شەبابەت زامانى بەدايەت ئىدى،
 مەنىڭ ۋەزىشىم كۆپ سەياھەت ئىدى.

قويماي يار يادىدا ئاندا قەدەم،
 ۋۇجۇدۇم مۇھەببەتدە بولسۇن ئەدەم.
 سۇخەن ئەيلەدى بىر ساھىبى فىراق،
 ۋۇجۇدۇم مەنىڭدۇر بىلادى ئىراق.

كېلىپ ئولتۇرۇپ ئەيلەدى مەرھابا.
يەنە ئارقەسىدىن مۇخادىملار،
كى مەزلۈملەردىن مۇلازىملار.
يەنە ئېردى ھەمراھ ئاڭا پىرەزەن،
كۆزى خىرە ئەقلى دۇرۇر تىرە زەن.
دىدى: كۆرسەتلىك نەچە تۈرلۈك مائاد،
خەرىد بىزگە ئەيلەڭ كۆرۈڭ ئىنتىقاد.
بۇلار ۋەسقىنى ئەيلەدىم ئىمتىھان،
ئۇلۇغنىڭ كىشىسى قىلىپ مەن گۇمان.
چۇ ھۆرمەتلەر ئەتتىم سۈلۈكت قىلىپ،
تەۋازۇد بىلە كۆپ مۇھەببەت قىلىپ.
بۇلار مەتلەبىنى سۇئال ئەيلەدىم،
ئۇياندىن بۇياندىن ماقال ئەيلەدىم.
تەكەللۇم قىلىپ دىدى خۇاجە سەرا،
مەلىكە جەھان باردۇرۇر خوشلىقا.
چۇ فەرمان يورۇتتى ماڭا ئول قوياش،
تاپىڭ ئەمىتى ئانچە زىبا قوماش.
يازىڭ ئەمدى سىز ئەمىتى بارىنى،
كۆرۈپ ئالغايىمىز ئانچە شەھۋارىنى.
ئۆزۈڭدە ئەگەر بولماسا لايىقى،
تەجەسسۇس قىلىڭ ئەمىتى فايىقى.
چىقاردىم ھەمە مالنى دەرەھەل،
دىگەن سۆزىگە بۈكى قىلدىم ئەمەل.
ئۆزۈمنى بارىنى قويۇپ ئالدى،
يوقىنى تاپىپ قويدۇم ئۆز ھالىدا.
بۇلار ئىلغادى ياخشى ئەجناسىنى،
كى بېھال ئىتىپ بىرنەچە ناسىنى.
كى ئول خۇاجە بىرلە بولۇپمەن راۋان،
كىلىپ شاھ ئورداسىغە ئولزىمان.
ھەرەم قىزلارى باشلادى ئىچكەرى،
كىرىپ كۆردۈم ئەمما ئەجەپ مەنزەرى.
كى قەسىرى شەھىنشاه ئالى دۇرۇر،
ئىرەم قەسىرى ياڭلىغ خىيالى دۇرۇر.

كىچىكلىكىدە قىلدىم سەفەر ئىختىيار،
شەھەردىن شەھەرگە پىيادە سەۋار.
ئۇزۇن ئۆمرىدە ئۆتتى تۇجىجىلىق،
خەرىدۇ قۇرۇخت ئەھلى بازارلىق.
نەفس ئەقىمىشى ئەمىتى ① بار ئىتىپ،
قويۇپ ناقتى پۇشتىغە تەييار ئىتىپ.
يۈرۈپ يەتتە ئىقلىمدا ئارام يوق،
كى ئارام ئىلە خورۇ ئاشام يوق.
كىزىپ ئانچە سەيىر تەماشى قىلىپ،
يۈرۈپمەن مەھان ئىچىرە سەۋدا قىلىپ.
چۇ سەيياھلىق بىرلە مەشھۇر ئولۇپ،
كى نوئىمان سەيياھ مەزكۇر ئولۇپ.
قازارا فەرەڭ سارى قىلدىم سەفەر،
چۇ ئول شەھەر مۈلكىگە قىلدىم گۈزەر.
كى سەنئەت ناما شەھرى زىبا ئىكەن،
مۇسەمما ئاڭا رەنگى دىبا ئىكەن.
شەھەرنىڭ سىياقتى ئەجايىپ ئىرۇر،
ئەجەپ تەرھى بىرلە غەرايىپ ئېرۇر،
كى دەريا لەبىدە ئۇلۇغ بىر شەھەر،
يەنە بىر تەرەفدە بىلادى دىگەر.
ئىكى ياندا ئىكى مەئمۇردۇر،
ئىككىدە ئىكى شاھى مەشھۇردۇر.
ئاراللىقدا جارى بولۇپ ئابى يەم،
سۇ ئىچىرە سەفەندە يۈرۈر دەمبەدەم.
تۇشۇپ مەن كەلىپ قەلئەگە بار ئىلە،
سەرايىگە كىرىپ بارچە سەركار ئىلە.
سەرەنجام ئىتىپ جۈملە ئەمۋالىنى،
قىلىپ جۇستىجۇ مالغە دەللەللىنى.
ئۆتۈپ نەچە كۈن كەلدى تۇجىجار دەپ،
ھەمە ئاڭلادى ھەرنىمە بار دەپ.
ئەدا ئەيلەدىم ھەر كۈنى بامداد،
قىلىپ ئولتۇرۇپ ئېردىم ھەقنى بەياد.
بىناگاھ كىرىپ كەلدى خۇاجە سەرا،

① بۇ سۆز ئەسلى تېكىستتە «ئەمەد» يېزىلىپ قالغان

كى پىنھان قىلىپ نالە بىرلە فىغان.
چۇ بىر سائەت ئۆتتى كۆتەردى باشى،
ئېتىپ مەن تەرەفكە قەلەمدەك قاشىن.
تەبەسسۇم بىلە ئول پەرى ئاچتى لەب،
دىدى: ئەي كىشى سەن ئەجەم يا ئەرەب.
كى ئاچغىل مائائىگىنى ئەي مۇسلىمى،
كۆرەي قايسى مەقبۇل قايسى كەمى.
يۈگۈردۈم قوپۇپ ئالدىغە يەر ئۇپۇپ،
بولۇپ مۇز تەرىپ رەنگى رويۇم ئۇچۇپ.
دىدىم: ئاي يۈزۈڭگە بۇ جانىم فىدا،
قەدىنىڭ نەخلىگە خانىيانىم فىدا.
مائائىمنى قىلدىم باشىڭدىن نىسار،
ئۆزۈم ھەم نىسار مەندە يوق ئىختىيار.
كى دەۋام ئەيلەدىم دۇرچىلار بابىنى،
تۆكۈپ ئالدىدا دۇررى نايابىنى.
تاڭىقلار تەنابىنى قىلدىم كۈشاد،
چۇبۇپ ئەمەتلىنى بەلكى غەملىك نىھاد.
قىلىپ مەن تەزەررۇ ئىتىپ ئىزتىراپ،
بولۇپمەن نېدىن ئىشقى ئىچرە خاراب.
نەزەر قىلدى ئول يار شىرىن سەنەم،
بۇ نەقدىنەلەرنى كۆرۈپ دەمبەدەم.
كى مەقبۇل ئۆلۈپ ھەرنەچە جەۋھەرى،
كى جەۋھەر بىلە غەم نەچە گەۋھەرى.
ماتاۋ نەفىسىدىن ئالىپ نەچە قات،
دىدى ئەمدى تەنخىر قىلاي ئىلتىفات.
ئايىغىل بۇ جەۋھەرلەرنىڭ قىممەتىن،
يەنە دۇر گۆۋھەرلەرنىڭ قىممەتىن.
يەنە قىلدى فەرمان ماڭا ئول پەرى،
قولاق سال ئەيا مۇسلىمى تاجىرى.
بۇ نەقدىنەلەرنى قويۇپ مۇندا كەت،
باھاسىنى ئالغىل داغى تاڭلايەت.
ھەلى سىزگە يانپاقىغە رۇخسەت دۇرۇر،
كەرەم قىلغاي تاڭلا فۇرسەت دۇرۇر.
بۇ فەرماننى ئاڭلاپ بولۇپ شادىمەن،
زامانى مەلەتدىن ئازادىمەن.

كى ئول قەسر ئارا سەرۋى ئازادىلار،
ئىرەم ئىچرە گۇيا پەرىزادىلار.
بۇلار ئىچرە بىر ماھ زوھرە جەبىن،
كى رەشك قەمەر سىمبەر نازىنىن.
گۈل ئەندام سىمەن بەدەن گۈللۈزار،
دىل ئارام غۇنچە دەھەن مەھە نىگار.
زەقەن بىرلە غەبغەبتە يۈزىڭ ئەسىر،
كى ئىشقى ئەھلى كۆڭلىگە بولمىش ھەقىر.
كى شىرىن زىبان ئىشۋە پەردازدۇر،
تۈمەن جىلۋە بىرلە تۈمەن نازدۇر.
مۇسەلسەل تۇشۇپ كاكۈلى ئەنەبەرىن،
ھۈنەۋۋەر قىلىپ ئارىزى ئەختەرىن.
چۇ زۇلۇماتلار ئابىھەيۋان كەبى،
ئە ئابى ھەيات ئابى رىزۋان كەبى.
كى ئول جاي ئارا تەخت بەرپا قىلىپ،
چىقىپ ئولتۇرۇپ ئاندا مەئۋاي قىلىپ.
سىپەر ئوچىدا ماھى ئەنۋەر كەبى،
كى قىزلار جۇۋارىنىدا ئەختەر كەبى.
تۈزۈپ تەئزىيەت ئەھلىدەك غەم سىرىشت،
چېكەر ئاھ ھەردەم كى مائەم سىرىشت.
چۇ ئول ھۆرىۋەشنى كۆرۈپ ئولزامان،
كى ئىشقى ئوتى جانىغە تۈشتى نىھان.
چۇ ئەۋۋەل نەزەردە كېتىپ ئىختىيار،
جۇنۇن لەشكەرى ئەيلەدى تارمار.
يىدىم ئىشقى تىرىنى مىرگاندىن،
يۈرەك قان بولۇپ تىرى پەيكانىدىن.
ئەسىر ئەيلەدى غەمزەسى ئولجەلاپ،
كى فىكرۇ خىيالىمنى ئالدى تالاپ.
خىيال ئەيلەدىم ئۆزىنى ئەيلەي ھەلاک،
ۋەيا نەئىرە ئەيلەپ گىرىباننى چاك.
يەنە سەبىر بولدى ماڭا راھبەر،
تەھەممۇل قىلىپ يەرگە تىكىتم نەزەر.
قالپ ئالدا قوۋلى رەفتاردىن،
يىتىپ دىلغە ئافەت بۇ دىلداردىن.
تۇرۇپ ئالدىدا تەلمۈرۈپ بىر زامان،

كىلىپ ئاستانغە رىققەت بىلە،
ئىشىكىگە ئۇرۇپ باش مۇھەببەت بىلە.
ھەممە ئەھلى ھاجەتكە زار ئەيلەدىم،
تەمەللۇق بىلە ئۆزگە يار ئەيلەدىم.
پەرى چىەرەگە يەتتى مەندىن خەبەر،
كى رۇخسەت بىلە ئىچكەرى بەردى يەر.
بولۇپ مۇز تەرىپ ئالدىدا سارغارپ،
تۇرۇپمەن ئىشارەت بىلە يالبارپ.
ماڭا مېھرەبانلىق قىلىپ مەھ نىگار،
نېسار ئەتتى چۈن ئەكلىق شورب نەھار.
تەكەللۇم قىلىپ ئول پەرى بەئدەزان،
تۈمەن غەمزە بىرلە باقىپ مەن سويان.
ئەيا مۇسلىمى نەقدنىڭ قىسچە تىن،
دىگىل كى مەتائىڭ بارى بىيەقىن.
دېدىم: ئەي نىگار نىسارنىڭ دۇرۇر،
كى جانى جەھان خارخارنىڭ دۇرۇر.
تەبەسسۇم قىلىپ ئول پەرى سىمبەر،
ئەتە ئەيلەدى نەچە خان سىم زەر.
دېدىم: ئەي جەمال ئەھلىنىڭ ئەفسەرى،
كى لايىق نىسارنىڭ جان گۆۋھەرى.
تەسەددۇق دۇرۇر نە قىلاي مالىنى،
كۆرۈپ رەھىم ئېتىڭ مەندەكى ھالىنى.
تىكىپ كۆزنى يەرگە تۆكۈپ ياشنى،
ئۇرۇپ يەر ئاستانغە باشنى.
خىيال ئەيلەدىم ئىنتىقال ئېتىكەلى،
ئاننىڭ ئىشقىدا تەرك مال ئېتىكەلى.
زامانى تۇرۇپ ئەيلەدى ئىلتىفات،
چۇ زۇلمەت ئارا تاپتىم ئابىھەيات.
دىدى ئول: ئەيا مۇسلىمى مال فۇرۇش،
رۇجۇد قىلغاي مەن سائىتى بول خەمۇش.
بۇ ھەرق نىدادىن ياڭى جان تاپىپ،
كۆڭۈل بولدى خوش ھۆكىمى سۇلتان تاپىپ.
نىگاھى بىلە لەمھە - لەمھە باقىپ،
كى جانى جەھاننىڭ ئوتلار ياقىپ.
بولۇپ ئىشقى ئوتى ھەر زامان تېزەرەك،
كى سالىپ يۈرەك بولدى ئەنسىزەرەك.

دېدىم: تاڭلا كەلسەم كۆرەر مەن جامال،
جامالى ئالدىدا يوقتۇر قەدرى مال.
داغى بىر كېلىپ كۆرگەنم يارنى،
تاپىپ مەن بەلى بەختى بىدارنى.
يانىپ ھۇجرەگە كەلدىم ئارمان بىلە،
كى خامۇش بولۇپ ئاھۇ ئەفغان بىلە.
چۇ بىر كۈشەدە ئولتۇرۇپمەن ھەزىن،
چىكىپ مەن تاڭ ئاتغۇنچە ھىجران غەمىن.
ئىشكىنى ئىتىپ يىغلادىم دەرد ئىلە،
چىكىپ ئاھ ھەردەم دەم سەرد ئىلە.
ئۆزۈمگە دېدىم ئەقلىدىن بىخىرەد،
ئانى سەن ئۆمىد ئەيلەمەككە نەھەد.
قاچان ۋەسلى بولغاي مۇيەسسەر ساڭا،
بولۇرمۇ نەسىپ ئول سىنە نېبەر ساڭا،
چىكەر سەن جەھان ئىچىرە بھۇدە رەنج،
كى ھاسىل ئېمەستۇر بۇ رەنج ئىلە گەنج.
گۇداز ئەتكۈسى بۇ تەئى ئىھتىراق،
كى ھازەلفىراق بىينا ئەلفىراق.
ساڭا ئەمدى بولدى دىل ئەفكارلىغ.
كى ھىجران بەلاسىدا خۇنخارلىغ.
نىگارنىڭ يىراق بولسە نېكىتۇڭ دۇرۇر،
بۇ ھىرمان بىلە ئاندا كەتكۈڭ دۇرۇر.
قىلىپ جىنىنلاردەك خىياللاتنى،
چىكىپ تۈرۈپ ھەزىيان ماقالاتنى.
يەنە دەپ ئۆزۈمگە فەسانە دىگەر،
كۆڭۈل خوشلۇقىغە نىشانە دىگەر.
ئەگەر ئەيلەسەڭ جاننى قۇربان ئاڭا،
كى قىلسام يولىدا فىدا جان ئاڭا.
بولۇر ئىشقى ئارا چۈن ۋەفادارلىق،
سەداقەت تەرىقىدا ئول يارلىق.
دېبان ئول كېچە تارتىبان ئىنتىزار،
تاڭ ئاتغۇنچە ئەفغان بىلە زار - زار.
قىلىپ سۈھبى چۈن ئولزامان سىنە چاك،
سىپھى ئۆچمىگە چىقتى خۇرشىد پاك.
جەنابىغە ئول يارنىڭ ئوغرادىم،
كۆڭۈلنى ئەتىغە كېسىپ توغرادىم.

دېدىم: گۈللۈزارا ساڭا بەندە مەن،
 سېنىڭ قۇللۇغۇڭدا سەرتەفكەندە مەن.
 كى فەرمان قىلىڭ ئانچە خىزمەت ماڭا
 سېنىڭ خىزمەتنىڭ ئانچە ھۆرمەت ماڭا.
 ئەيا مۇسلىمى بەرگەيىمەن نامەنى،
 رەقەم ئەيلەدىم نامەدە خامەنى.
 ئانى جايىغە يەتكۈرۈڭ بۇ زامان،
 تۆتۈڭ ئانى زىنھار ئېلىدىن نىھان.
 جەۋابىنى كەلتۈرۈڭ زەرافەت بىلە،
 قەدەم قوي بۇ ئىشخە شىجائەت بىلە.
 بۇ ئىشدا قىلىڭ ئانچىنان ئىھتىيات،
 كى ھىچ شەخسىگە ئەيلەمەڭ ئىختىلات.
 بۇ ئىشنىڭ ۋۇقۇقى زەرەردۇر ساڭا،
 ھەزەر قىلغىل ئاندىن خەتەردۇر ساڭا.
 يەنە ئۆلكى بەش يۈز تۈمەن زەرنى ئال،
 سەرەنجام بېرىپ ئانى دۇرچىڭغە سال.
 ساڭا مەسلەھەت ئۆلكى ئاگاھ بول.
 تەۋەككۈل قىلىپ ھەقىقە ھەمراھ بول.
 ھەمە شەيئىنى ئۆتكەرىپ بەھرىدىن،
 كى خالى ئېسەستۇر ئەدۋۇ قەھرىدىن.
 ھەمە مالىگىزنى سەرەنجام ئىتىپ،
 كەلىڭ كارلارنى كى ئىتتام ئىتىپ.
 مۇبادا ساڭا يەتسە بىر ھادىسى،
 كى دۇنيا زەرگە بولۇر بائىسى.
 كەلىپ مەن ساراي ئىچرە ئاندىن يۈرۈپ،
 سالىپ كېمەگە مالىنى كەلتۈرۈپ.
 دېدىم سۆزنى تۇجىجلار بارىغە،
 ئۆتۈڭ تېز دەريانىڭ ئول سارىغە.
 بۇ يەرنىڭ ئەمەلدارى زالىم ئىمىش،
 كى تۇجىجلار ئاندا زالىم ئىمىش.
 بۇ سۆزنى بىلىپ بارچە تۇجىجلار،
 كى مەھكەم سەرەنجام ئىتىپ بارلار.
 كۆچۈپ ئول تەرەفدىن بۇيان ئۆتتىلەر،
 بۇ سەۋدا ئېلى ھەرقايان كەتتىلەر.
 شەھەرگە كەلىپ بولدىلار جابىجا،
 بولۇپ مەنزىلى ئاندا كارۋان سەرا.

چۇ ئەمىر ئەيلەدى خادەمىغە ئول ئاي،
 كى تەييار ئىتنىڭ شەربەتى جانغە زاي.
 كى فەرمان تۇتۇپ كەلتۈرۈپ شەربەتى،
 ئىنايەت قىلىپ بىزگە جان راھەتى.
 كى خۇرشىد ئۆزلەپ بولۇپ چاشتىگاھ،
 تەئامى مۇھەييا قىلىپ تەبئە خاھ.
 چۇ تەبىاخلار كەلتۈرۈپ خانلار،
 كى رۇۋغەن سىرىشت شەكەرىن نانلار.
 نەچە قىسىمى ئاندا مول لەزىز تەئام،
 چۇ تەكلىپى ئىتىپ ئەيلەبان ئىھتىرام.
 پەرى چىەرە ئۆلدەم چىكىپ ئوتلۇغ ئاھ،
 تۆكۈپ ئەشكىلەر ئارمىزى بولدى كاھ.
 زامانى ئۆتۈپ لوقمەغە قىلدى مەيىل،
 دىدى: بۇ غىزاغە قىلىپ سەن تۇفەيىل.
 بەھانەڭ بىلە قىلدىم ئەندەك غىزا،
 ۋە گەرنە يوق ئېردى ماڭا ئىشتىھا.
 فەراغەت تاپىپ ئەكلىۈ ئاشامدىن،
 بولۇپ سەئىر ئالايىش جامدىن.
 مەجالسىنى تارقاتتى فەرمان قىلىپ،
 ماڭا سۆز قىلىپ ئوينى پىنھان قىلىپ.
 ئەيا مۇسلىمى قانچە سەرمايە بار،
 كى ماھىيەتنى قىلىڭ ئاشكار.
 دېدىم ئەي دىل ئارام سەرۋى سەمەن،
 كى ئىلكىدەكى زەر ئېرۇر مىڭ تۈمەن.
 يەنە سىزدى ئول تاپغۇڭۇز قانچە سۇد،
 دېدىم قانچە بەرسە خۇدايى ۋەدۇد.
 دىدى ئول يەنە بۇ دىيارى فەرەڭ،
 مۇنىڭ نىسقىنى ئايىتغىل بى دېرەڭ.
 دىدىكى نە قىلسە خۇدايىم ئەتا،
 خۇدا بەرگەنسە بولۇرمەن رىزا.
 دىدى ئول سەنەم مىڭ تۈمەن فايىدە،
 بېرەيىكىم ئانىڭدىن داغى زايىدە.
 كى بىر خىزمەتسىم بار قەبۇل ئەيلەگىل،
 بۇ خىزمەتكە ئۆزىنى خۇمۇل ئەيلەگىل.
 ساڭا ئەجر بەرگەيى خۇدايى جەھان،
 خۇدا ھەققى ئەسراىنى تۇت نىھان.

تەلەپ قىلدى بىزنى قىلىپ ئىلتىفات،
كىشى چىققى ئۆيىدىن دىدى كىرسۇن پات.
كىرىپ تۇشتى ئۆلدەم جەمالغە كۆز،
ھىلالى ۋە نوۋرەس نىھالغە كۆز.
كۆرۈپ چۈن كۆڭۈلگە تۇشۇپ ئىزىراپ،
كى ئىشى ئوتى ئۆرلەپ ئۇرۇپ پىچۇتاپ.
ئاقىپ ئەشك ئالدىدا بى ئىختىيار،
چىلاپ دامەنم مەسلى ئەبرى باھار.
ماڭا مەھرەبانلىق قىلىپ ئول پەرى،
كەلىپ ① ئانچە ئىلگىر كىدىن ئىلگىرى.
دىدى: ئەي مۇساڧىر دىيانەت شىئار،
نېھان تۇت بۇ ئەسرانى زىنھار.
داغى تاپىماسۇن ھېچ ئادەم خەبەر،
خەبەر تاپسە ھەركىم زەرەردۇر زەرەر.
مۆھر باسقى ئول رەقئەگە ئولزىمان،
لەففى ئانىڭ ئېردى زەررىن كەتان.
چۇ بىھۇدە ئەيلەپ يەنە بىر نىگىن،
كى قىممەت باھا كۆزى دۇررى سەمىن.
قىلىپ نەقىش ئاندا بىراۋ نامىنى،
چۇ ئەرز ئەيلەبان ھىجرى ئەبىيەمنى.
دىدى ئول مەلىكە: ئەيا تاجىرى،
كى ئەمدى شەھەردىن چىقىڭ تاشغارى.
شىمال جانىبىغە ئىرادە قىلىڭ،
بۇ يوللاردا ② ئۆزىنى پىيادە قىلىڭ.
جۇ بىر فەسەڭ ئول يول ئارا يۈرسەڭىز،
نەمايان بولۇر باغ ئانى كۆرسەڭىز.
كى ئول باغ دەرباندىر باشۇكۇھ،
تۇرۇپ ئالدىدا بىم ئىلە بىر گۈرۈھ.
كى سەردارى ئانىڭ ئىسمى خىسرەۋ ئېرۇر،
كىم ئول شەخس ھۆكۈمىگە پىرەۋ ئېرۇر.
بارىپ ئول كىشىگە بېرىڭ نامەنى،
ئۆزۈڭ بىر ياغلىق ئارا خامەنى.
تۇرۇپ ئالدىدا ھۆكۈمىگە كۆز تۇتۇڭ،
نە دىسە ئانىڭ سۆزىگە چىن قۇتۇڭ.

ئەمانغە كىرىپ بولدى ئاسۇدە ھال،
سەرەنجام ئىتىپ بارچە مالۇ مىنال.
فەقىر ھەم تۇتۇپ بىر سەراي ئىچرە جاي،
چۇ مەئۋاي بولۇپ بىزگە كارۋان سەراي.
ھەمە نەقىدىنى ئاندا پىنھان قىلىپ،
كى ئول يار يادىدا ئەفغان قىلىپ.
كېچە يادىدا يىغلاماقدۇر ئىشىم.
نېھان ئوتدا ئىسغلاماقدۇر ئىشىم.
ئەجەپ ئىش ماڭا بۇيرۇدى سەبەبەر،
ئانىڭ ۋەھىدىن ئەلەزەر ئەلەزەر.
نېھان تۇتقالى كۆپ قىلۇر ئىھتىيات،
نەدۇر كىم بۇ ئىشخە قىلۇر ئىرتىبات.
بۇ خىزمەتدە جان كەتسە بولغىل رىزا،
كۆرەي ئەمدى ئاخىر نە كەلسە قەزا.
بۇ ۋەسئەس ئىلە تۇن ئۆتۈپ ئاتتى تاڭ،
كى مۇرغ سەھەر ئولزىمان ئۇردى باڭ.
چۇ تەڭرىگە ئايىتىپ مۇناجاتلار،
تەلەب ئەيلەبان نەچە ھاجەتلەر.
قىلىپ زار ئىلە تاڭ نەمازىن ئەدا،
چىقىپ ئىستەدىم ئۆتكەلى ناخودا.
چۇ سوردى خەلايىق بارۇرسەن قاين،
نەچۈك كار ئاندىن كەلۈرسەن قاچان؟
ئۇلارغە دىدىم: ئەي بۇرادەرلەرىم،
كى خۇاجە سەرايدا قالىپدۇر زەرىم.
مەتائۇ جەۋھىر قىلىپ مەن خەرىد،
كى ئول مالدىن نەقد ئەيلەپ ئۆمىد.
ئانى ۋەقەتدا ئالىمىسام خوپ ئېمەس،
كەلىڭ دىدى ئول قالسام ئادەم ئېمەس.
ئەيا دوستلار مەئۋاي قىلىڭ،
فەقىر كەلگۈچە ئەمدى سەۋدا قىلىڭ.
يۈرۈپىدەن بۇلار بىرلە پەدرۇد ئىتىپ،
سەفەندە ئىچىندە گۈزەررۇد ئىتىپ.
كەلىپ ئولزىمان يار دەرگاھىغە،
بىلىندۇردى ئول خۇبلار شاھىغە.

① ئەسلى تېكىستتا «قالىپ» يېزىلغان. مەنا: ئېتىۋارى بىلەن «كەلىپ» قىلىپ ئېلىندى.

② ئەسلى تېكىستتە «بوللار» دەپ يېزىلغان. مەنا: ئېتىۋارى بىلەن «يوللاردا» قىلىپ ئېلىندى.

چۇ سەۋدا بىلە ئەھلى بازارمەن.
دېدى: بارمۇ قىممەت باھايى مەتائ،
ئانىڭ سەيىى بىرلە تاپىڭ ئىنتىقاد.
خەندىيەت بىلىپ ئۇشۇبۇ قۇرسەتنى پات،
ئاڭا تاپشۇرۇپ بۇ خەندىيەتنى پات.
يۈزۈك بىرلە خەتنى قولغە بېرىپ،
بەھانە بىلە ئاڭا بولدۇم قەرب.

يىراق تۇردۇم ئەمما ئاڭا كۆز تۇتۇپ،
ئانىڭ سەۋىتىدىن مەن بەسى قان يۇتۇپ.
جەۋابىغە ئانىڭ تۇرۇپ مۇنتەزىر،
كەلامىن ئۆزۈمگە قىلىپ مۇفتەخىر.
كۆرۈپ ئول ئۈزۈكنى جەنان بولدى خوش،
قىلىپ ئول مەھەل باغقە كىرمەككە جۇش.
كىرىپ باغقە چىرلاپ مىنى قاشىغە،
نىشان قىلدى ئاندا بەلا تاشىغە.
كى مەخفى سۇراپ مەندىن ئول شىرزەن،
بۇ كىشىنىڭ دۇرۇر راست ئايغىل سۇخەن،
دېدىم: ساھىبىنىڭ، يىبەردى ساڭا،
بايان ئەيلەگىل مۇددىئانى ماڭا.

سەنىڭ خىزمەتتىڭە ئىبەردى ئول ئاي،
بۇ ئىش ھاسىلىغە بولۇك رەھنەھاي.
دېدى ئول: داغى يانە بارمۇ نىشان،
چىقاردىكى ياغلىقنى زەررىن كەتان.
ئانى كۆردى ئول ئەيلەدى ئىنتىقاد،
كى باغنىڭ ئىشىكىنى ئەيلەپ كۇشاد.
دېدى: كىر بۇ باغ ئىچىرە كۆر يارنى،
كۆرۈپ ناتەۋان رەھىم قىل زارنى.
ئامانەتنى تاپشۇر سەلامەت ئاڭا،

كى يىلدام بۇيان جىدى فەراخەت ساڭا.
تولا سۆز قىلىپ ئاندا بولمە مەلال،
بولۇر ئاندا ئۆمرۈك قۇياشى زەۋال.
ئۆزى چىقتى باغدىن ھەمىل پەھلىۋان،
چىقىپ ئول ئىشىكدە بولۇپ پاسىبان.
چىقىپ سەير قىلدىم بۇ گۈلشەن ئارا،
كىلۇر ھەر تەرەپتىن فىغانۇ سەدا.

سەنى بىر كىشىگە ھەۋالە قىلۇر،
بارىپ كۆرسەڭ ئول ئانچە نالە قىلۇر.
مۇلاقات ئولۇپ خەتنى تاپشۇر ئاڭا.
داغى تېز كەلتۈر جەۋابىن ماڭا.
ئانىڭ ئالدىغە بارغانىڭدا دېگىل،
كى ئول ناتەۋان يار بىبەد زەلىل.
سەلامى يىبەردى ساڭا ناتەۋان،

ھەزىن مۇپتىلا ھەم ئېرۇر خەستە جان.
كى ئەي يار جانى مۇھەببەت سىرىشت،
بۇ ياڭلىغ فۇتۇلگەن ئىكەن سەرنىۋىشت.
كۆڭۈل غەرق خۇندۇر، سەن ئەي بى خەبەر،
كى يۈزلەندى باشىغە ئەجەب شۇرى شەر.
ئىشتىتىم بۇ سۆزلەرنى ئول ماھدىن،
چىقىپ يۈردۈم ئول ئالى دەرگاھدىن.

ئەجەب تاشقارى شەھەردىن ئەزم ئىتىپ،
شىمال سارى بارماقغە چۈن جەزم ئىتىپ.
دىگەن يول بىلە ئاندا بولدۇم رەۋان،
مۇسافەت يۈرۈپ يول بولدى ئەيان.
كۆرۈپمەن يەقىنراق كىلىپ بىر گۇرۇھ،
بۇلار ئىچىرە بىر ئادەمى باشۇكۇھ.

ھەمە تەرزى ئانىڭ مۇبارىز نەما،
كى بىر يۈز كىشى ئالدىدا جابىجا.
مۇكەممەل بارىنىڭ قولىدا ياراغ،
ئىھاتە قىلىپ گىردى ئەترافى تاغ.

مىنى كۆردى ئول خەيلىنىڭ سەرۋەرى،
كى دەئۋەت قىلىپ ئالدىغە ئىلگەرى.
يەكەن كەلتۈرۈپ سۈردى ئەھۋالىمە،
كى فەھىم ئەيلەدى قوۋلى ئەفئالىمە.

دېدىم: ئاھ، نەبىلەي يۇتۇردۇم يولۇم،
كى رەھبەر بولۇپ ئەمدى تۇتغىل قولۇم.
دېدى ئول مەنى سەن كى تۇججار سەن،
بۇ تەرزىڭ بىلە ئەھلى بازار سەن.

گۇمان ئولكى سەن ئادەمى مۇسلىمى،
ۋە بەلكىم ئەجەم شەھرىنىڭ ئادەمى.
دېدىم: راست ئايدىڭ كى تۇججارمەن،

تەلىدا ئايتىغان سۆزىن ھەم دىدىم،
 ساڭا ئۆلپەرى يار ھەمدەم دىدىم.
 دىدى: بۇ مەلامەت خۇدانىڭ ئىشى،
 ئانى تارتىماي چارە يوقتۇر كىشى.
 ئانىڭ ئىشىدا بولدى جانىم قەفەس،
 ماڭا بولغۇسى تەڭرى فەريادەرس.
 ئانىڭ يولىدا مەن بولۇرمەن فىدا،
 داغى ئىشىدا ئۆلگەنسەڭە رىزا.
 دىگىل مەندىن ئول يارغە كۆپ سەلام،
 ئانىڭ يادى جان تەن ئارا سۈبە - شام.
 داغى ھىجرىدا بولدى ئالەم قەفەس،
 جەھان كەتسە، بولسە ئانىڭ يادى بەس.
 يەنە بىر كۆرۈپ ئەيلەسەم خەيرىدا،
 نە ئەرمان كۆڭۈل ئىچرە تاپسام مۇراد.
 نەسىب ئولباغاي ئەمدى بىزگە ۋىسال،
 بىلۇرمەن خەلاس ئولباقەندۇر مەھال.
 يەنە ھەم دىگىل ئول نىگارەيغە سۆز،
 كى ئول ناتەۋاندىن ئۆمەدىڭنى ئۆز.
 كى قىلسۇن سۈكۈت نامە پەيغامبىنى،
 چۇ فاش ئېتىبەسۇن ئىشىق بەدىنامىنى.
 بولۇر بائىس فىتىنە بىرلە فەساد،
 بۇ ئالەم بولۇر مىسلى يۇۋمۇتتەناد.
 بۇ سۆزنى دىدى يىغلادى ئانچىنان،
 بولۇپ لەھزە خۇناب ئەشكى رەۋان.
 قويۇپ ئېردىم ئاندىن چىقىشغە قەدەم،
 بىناگاھ پەدىدار ئۆلدى خەيلى ھەشەم.
 كى ئەترافى باغدا بولۇپ غۇلغۇلە،
 ئەزىم شەرەفى بىرلە ئەجەب ۋۇلۇۋلە.
 كى ھەيرەتدە تاپىماي قاچىشغە ئىلاج،
 بۇ روۋشەن جەھان كۆزۈمە بولدى داج.
 چۇ دەرۋازەدىن كىردى خەيلۇ سىپاھ،
 ئەجەب ۋەھىدىن بولدى ھالىم تەباھ.
 قەۋۋى شەكىللەرنىڭ قولىدا ياراغ،
 قويۇپ بارچەسى مەن تەرەفكە ئاياغ.
 كىلىپ ئۇردى شەشەفەر بىلە باشىمە،

تەئەببۇل قىلىپ مەن تۇرۇپ بىر نەفەس،
 كۆرۈندى كۆرۈمگە تۆمۈردىن قەفەس.
 قەفەس ئىچرە شەھزادەنى نەۋجەۋان،
 كى بۇلبۇل سۈفەت ئەيلەمىش ئول فىغان.
 دىدىم مۇددىئا ئۇششۇدۇر مەن باراي،
 ئامانەتنى ئول زەرغە تاپشۇراي.
 بارىپ ئالدىغە ئىتىرام ئەيلەدىم،
 نىگارىدىن ھەرق كەلام ئەيلەدىم.
 تەۋازۇ بىلە بەلكى قىلىدىم سەلام،
 ئەدەب بىرلە ئالدىدا قىلىدىم قىيام.
 كۆرۈپ: مەن كى ياشى ئېرۇر ئىكى ئون،
 ئەلىفدەك قەددى شەمدە بولۇش نىسكۈن.
 تەفەككۈر ئىچىدە تەھەببۇر قىلىپ،
 تەھەببۇر ئىچىدە تەفەككۈر قىلىپ.
 باشىنى سالىپ ئولتۇرۇپدۇر مەلال،
 چۇ غەم تابىدىن سارغارىپدۇر جەمال.
 باشىنى كۆتەردى ماڭا باقتى ئول،
 شىكافى قەفەسىدىن داغى سۇندى قىل.
 دىدى: سەن نەچۈك ئادەمى زادەسەن،
 ئەجايىپ ئەزىم ئىشىغە موئتادەسەن.
 سەلام ئەيلە دىگەك يوق سەلامەتلىگىم،
 بۇ ئەجرىم كى بولغاي قىيامەتلىگىم.
 نە دەپ مۇندا كەلدىڭ مۇرادىڭ نىمە،
 يىتىم زارغە ئىنقىيادىڭ نىمە؟
 دىدىم: ياردىن كەلتۈرۈپ: مەن پۈتۈك،
 پۈتۈك بىرلە ياغلىق ئىچىدە ئۈزۈك.
 دىدى: يار كەيدۇر، ئاتىدۇر نىمە،
 كى ئىرسال قىلغان خەتىدۇر نىمە؟
 قولغە بىرىپ مەنكى بۇ نامەنى،
 نىگىن بىرلە ياغلىقداكى خامەنى.
 ئالىپ ئىلىكىگە رەقئەنى ئول جەۋان،
 كى مەزمۇنىنى كۆردى مەندىن نىھان.
 باشىن ئىرغىتىپ ئولزامان چەكتى ئاھ،
 دىدى: ھەق ئۆزى بولغۇسىدۇر پەناھ.
 ھەمە مۈشكىل ئىشىغە مۇسەببىب ئۆزى،
 كى مۇزتەر كىشىگە مۇقەررىب ئۆزى.

ئانىنىڭ بەردەسى ئورنادى قاشىمە.
 يىقىلىدىم بۇ باغ ئىچىرە بىمۇش ئولۇپ،
 ئۆلۈككە زەمىنغە ھەم ئاغۇش ئولۇپ.
 چۈ بىر سائەت ئۆتتى ماڭا كەلدى ھۇش
 بولۇپدۇر تەلەن ئاندا جۇشۇ خۇرۇش.
 ئۈزۈمنى كۆرۈپ، يەن بىراۋ ئوشىنىدە،
 بىراۋ يوقكى بەلكى ئىككاۋ ئوشىنىدە.
 بىرى سۆز قىلۇر ئاندا ھەمراھىغە،
 تۈشۈپ ئېردى ھوشۇم بەلا جەمىغە.
 چۈ خىسرەۋ مۇنى ئاندا تاشلاپ كىتىپ،
 چۈ بىزگە مۇنى ئاندا تەفۈز ئىتىپ.
 تەرەددۇد بىلە قىلىدلار گۇفتىگۇ،
 مۇنى تاشلاپان ئەيلەسەك جۈستىجۇ.
 كى خىسرەۋ جەنابىدىن ئالسا قى خەبەر،
 بۇ نادان بۇ يەردە ئۆلەر يا كىتەر.
 يەنە بىرسى دەپ بۇ مۇرۇۋۋەت بىلە.
 بۇ رەڭ بىۋەتلىق فۇتۇۋۋەت بىلە.
 مۇنى تاشلاسا قى خۇب ئىپەس دەھر ئارا،
 كى بۇ ناتەۋان مۇندا بولمىش يارا.
 چىكىپ ئاھلار بۇ ئىكى ئادەمى،
 تەئەسسۇف بىلە ئانچە ئارتار غەمى.
 دىدى: ھەيى شەھزادە بولدى قەتلى،
 كىتىپ بىگۇناھ بولغاي ئەجرى جەملى.
 دىدىم كى ئەيا دوست ئەھلى رەفىقى،
 بۇ دەرماندەلىككە بولۇپ سىز شەفىقى.
 سورامەن سۇئال ئەزىرايى خۇدا،
 جەۋابىنى ئايتىڭ ماڭا بى ئەبا.
 نەچۈك سىرۇر ئاشكار ئەيلەڭىز،
 تۇتۇلغان كۈكۈلنى بەھار ئەيلەڭىز.
 تەئەسسۇف قىلۇر سىز ئانىنىڭ مەرگىگە،
 ئەجەل بادى تەگمىش گۈلى بەرگىگە.
 دىدىكىم ئۇلار تۇرغۇراق سۆز ئىشت،
 كى مەئشۇق دەپ ئۆلگۈسى بۇ يىگىت.
 يەنە سوردۇم ئول سىرنى روۋشەن قىلىڭ،
 مەنى ناتەۋانغە مۇئەييەن قىلىڭ.
 كى مەئشۇق كىم، كىمىدۇرۇر ئاشىقى،
 بولۇپدۇركى ئول ئىشقىنىڭ لايىقى.
 چۈ مەئشۇق ئاشىقنى ئۆلتۈرگەنى،
 نېدىن مەشۇقنىڭ تۆكۈلمىش قانى.
 نە بئىس دۇرۇر بولغۇسى ئۇشۇ ھال،
 بۇ ئىشدىن بولۇپ، يەن ئەجەب گۇنگۇلال.
 دىدىكىم ئۇلار سۆزگە سالغىل قۇلاق،
 كى سالغان فەلەكنىڭ جەفاسىغە باق.
 قازاندەك قارارسۇن فەلەكنىڭ ئۆزى،
 ئانى كۆرمەسۇن ھېچ ئادەم كۆزى.
 جەفا بىرلە جۇفتدۇر ۋەفا بىرلە تاق،
 ئىشەككە كىشىگە بېرىپ مەنىگ بىراق.
 مەسەدەك كىشىگە بېرىپ بىر ئېشەك،
 قاچىپ ئاقبەت جايى بولدى بۆلەك.
 دىدى: ئاشىق ئول شاھنىڭ دۇختەرى،
 كى مەئشۇقەسى ئول بەلا جەۋھەرى.
 بۇ قىزنىڭ ئەمگى زادەسىدۇر يىگىت،
 كى ئىشقى ئەھلى ئەفتادەسىدۇر يىگىت.
 بۇ شۇرىشغە بولدۇڭ سەبەب ئەي كىشى،
 چۈ قاسىد ئۆلۈپ سەن نە دەپ ئەي كىشى.
 ئاڭا نامە ئىلىتىپ قوپاردىڭ تومان،
 چۈ بولدى قاراڭغۇ بۇ روۋشەن جەھان.
 ئارادا يۈرۈپ فەتتەن پەيدا قىلىپ،
 ئەجەپ شۇرۇ غەۋغانى بەرپا قىلىپ.
 ئۆزۈڭ باشىغە ئەيلەدىڭ كۆپ جەفا،
 كى پەيدا بولۇر ئەمدى تۈرلۈك بەلا.
 دىدىم: نە ئۈچۈن ئۆلتۈرۈرلەر ئانى،
 گۇناھى نېدۇر يوق قىلۇرلار ئانى.
 دىدىكىم بۇ ئىش شەھرى بىيەد تەۋىل،
 تەۋىل ئەيلەمەي سۆزنى قىلغىل قەللىل.
 دىدىم: ئەي يارانلار بۇدۇر ئىلتىماس،
 كى ئايتىڭ مەنى ئاندا ئەيلەپ قىياس.
 مەنى ئاندا يەتكۈر بىزرايى خۇدا،
 قودۇمىڭغە ياران بۇ جانىم فېدا.
 سۆزۈڭگە مەنىڭ ئۆزنى قايىل ئىتىپ،

ئانىنىڭ بەردەسى ئورنادى قاشىمە.
 يىقىلىدىم بۇ باغ ئىچىرە بىمۇش ئولۇپ،
 ئۆلۈككە زەمىنغە ھەم ئاغۇش ئولۇپ.
 چۈ بىر سائەت ئۆتتى ماڭا كەلدى ھۇش
 بولۇپدۇر تەلەن ئاندا جۇشۇ خۇرۇش.
 ئۈزۈمنى كۆرۈپ، يەن بىراۋ ئوشىنىدە،
 بىراۋ يوقكى بەلكى ئىككاۋ ئوشىنىدە.
 بىرى سۆز قىلۇر ئاندا ھەمراھىغە،
 تۈشۈپ ئېردى ھوشۇم بەلا جەمىغە.
 چۈ خىسرەۋ مۇنى ئاندا تاشلاپ كىتىپ،
 چۈ بىزگە مۇنى ئاندا تەفۈز ئىتىپ.
 تەرەددۇد بىلە قىلىدلار گۇفتىگۇ،
 مۇنى تاشلاپان ئەيلەسەك جۈستىجۇ.
 كى خىسرەۋ جەنابىدىن ئالسا قى خەبەر،
 بۇ نادان بۇ يەردە ئۆلەر يا كىتەر.
 يەنە بىرسى دەپ بۇ مۇرۇۋۋەت بىلە.
 بۇ رەڭ بىۋەتلىق فۇتۇۋۋەت بىلە.
 مۇنى تاشلاسا قى خۇب ئىپەس دەھر ئارا،
 كى بۇ ناتەۋان مۇندا بولمىش يارا.
 چىكىپ ئاھلار بۇ ئىكى ئادەمى،
 تەئەسسۇف بىلە ئانچە ئارتار غەمى.
 دىدى: ھەيى شەھزادە بولدى قەتلى،
 كىتىپ بىگۇناھ بولغاي ئەجرى جەملى.
 دىدىم كى ئەيا دوست ئەھلى رەفىقى،
 بۇ دەرماندەلىككە بولۇپ سىز شەفىقى.
 سورامەن سۇئال ئەزىرايى خۇدا،
 جەۋابىنى ئايتىڭ ماڭا بى ئەبا.
 نەچۈك سىرۇر ئاشكار ئەيلەڭىز،
 تۇتۇلغان كۈكۈلنى بەھار ئەيلەڭىز.
 تەئەسسۇف قىلۇر سىز ئانىنىڭ مەرگىگە،
 ئەجەل بادى تەگمىش گۈلى بەرگىگە.
 دىدىكىم ئۇلار تۇرغۇراق سۆز ئىشت،
 كى مەئشۇق دەپ ئۆلگۈسى بۇ يىگىت.
 يەنە سوردۇم ئول سىرنى روۋشەن قىلىڭ،
 مەنى ناتەۋانغە مۇئەييەن قىلىڭ.

يەنە كەلدى ئالدىنقى ئىككى رەفلىق،
مەنىڭ مەسكەنىدە بولۇپ مۇتتەفلىق.

بۇلاردىن سوراپ مەن ئەيا راھبەر،
بۇ ئىشدىن فەقەرىنى قىلىڭ باخەبەر.
ئۇلار ئايدى ئاڭلاڭ بۇ ئەسرارنى،
كۆرۈپ كىم بۇ شەھەدەك سىتەمكارنى.

بۇرۇن بۇ شەھەردە شەھرىار ئىدى،
بىلاد ئەھلىگە شاھ-داۋار ئىدى.

كى ھالا بۇ شەھدۇر بۇرادەر ئاڭا،
چۇ ئۆز ۋەقتىدا بارچە چاكەر ئاڭا.
قالپ ئېردى ئاندىن كىچىك بىر ئوغۇل،
جەھاندا بەلەغە شېرىك بولدىم ئول.

بىناگاھ يىتىپ شەھىغە بادى ئەجەل،
ۋۇجۇدى بىناسىنى قىلدى كېسەل.

چۇ فەھم ئەيلەدى ئۆمرىدە يوق ۋەفا،
بولۇرمەن بۇ رەنج ئىچرە ئاخىر فەنا.

چۇ جەم ئەيلەدى ئەقرەبا خىشلار
رەئايا ۋە تۇججار دەرۋىشلار.

قەرىنداشىغە كۆپ ۋەسىيەت قىلىپ،
چۇ تاپشۇردى تەختىن ۋە دىئەت قىلىپ.

دىدى: ئەي بۇرادەر نەسىيەت ساڭا،
نەسىيەتنى ئەيلەپ ۋەسىيەت ساڭا.

قىلىڭ تەربىيەت ئۇشۇ فەرزەندىنى،
مۇئەززەز تۇتۇڭ بۇ جىگەر بەندىنى.

كەمالغا يەتكەندە داماد ئىتىڭ،
بېرىڭ شاھلىقنى ئانى شاد ئىتىڭ.

ۋەسىيەت بۇدۇر ئىلتىماسىم بۇدۇر،
كى ھەققىدە قىلغان قىياسىم بۇدۇر.

بۇ سۆزنى ئۇلار كۆردى مەئقۇل بەسى،
كى شەھزادىگە بولدى بۇ شەھ ۋەسى.

مۇنى دەپ كى ئاخىر قەزا بولدى ئول،
كى تەختى ئۆزە پادىشاھ بولدى ئول.

نەچە ۋەقت شەھلىقدا تاپتى ئورۇن،
ھەۋا ئىچرە بولدى ئىشى ۋازگۈن.

بۇ شەھزادە چوڭ بولدى تاپتى كەمال،

بۇ رەنجۇر تەننى ھەمايىل ئىتىپ.

چۇ داخىل بولۇپ شەھ ئىماراتىغە،
كى جايى ئەمارەت مەھابىتىغە.

كى باغ ئىچرە خىلۋەتدە قويدى مەنى،
بولۇپ مەسكەنىم ئاندا بىر گۈلشەنى.

خىيالىم بۇدۇر كۆرسەم ئول يارنى،
جەفاجۇي دىل بەر سىتەمكارنى.

شەجەر سايەسىدا مەنى قويدى پات،
دىدى ئەي بۇرادەر بۇ مەسكەندە يات.

بۇلار سەير قىلماق ئۈچۈن باغ ئارا،
كىرىپ كەتتى ئەشجار يافراق ئارا.

كى ئول باغ ئارا جايى پىنھان ئىكەن،
كى ئەتراپىدا ئانچە ئەشجار ئىكەن.

بۇ ئۆستەڭ كەنارىدا زەررىنە تەخت،
كى تەخت ئۆزەرە مەبسۇت دىبايى رەخت.

كى مەشئەل بىلە ھەر تەرەفدە چىراغ،
ئاننىڭ نۇرىدىن روۋشەن ئېردى بۇ باغ.

بۇ تەخت ئۈستىدە ئولتۇرۇپ پادىشاھ،
كى ئول شاھ فەرقىدا زەررىن كۇلاھ.

تەفەككۇر بىلە ئولتۇرۇپ خەشەك،
ئاننىڭ ۋەھمىدىن بولدى جايم مەڭك.

قاراپ ئولتۇرۇپ مەن يىراقىدىن ماراپ،
ماراپ ئولتۇرۇپ مەن يىراقىدىن قاراپ.

بىناگاھ يىراقىدىن كەلۈر ئولپەرى،
كى قايسى پەرى شاھنىڭ دۇختەرى.

خىرامان كەلىپ تەخت قاشىغە ئول،
چۇ باغلاپ يىراقىدىن ئاتاسىغە قول.

كى رۇخسەت بىلە ئولتۇرۇپ قاشىدا،
كى مەئشۇقنىڭ كۆپ غەمى باشىدا.

ئاتاسى بەسى قىلدى ئىززەت ئاڭا،
مۇئەززەز تۇتۇپ ئانچە ھۆرمەت ئاڭا.

كى ئاغۇشغە تارتىپ ئول ماھنى،
سۆيۈپ جەبەسىگە چېكىپ ئاھنى.

جەمالى بىلە تاپتى كۆڭلۈم سۇرۇر،
يىراقتىن قاراپ تاپتىم ئانچە ھۇزۇر.

كى تۆھپەت بىلە نارەۋا قىلدى بەند،
 بۇ ئىشلار ئېيەس ھېچ كىمگە پىسەند.
 ۋەزىرىنىڭ سۆزى بىرلە بۇ باغ ئارا،
 چۇ بەند ئەتتى ئەشجار يافراغ ئارا.
 ھەدىقە ئارا قويدى ئانى نىھان،
 ۋە بەلكىم ئىشىكىدە قويۇپ پاسىبان.
 كۆرۈپ سەن قەفەس ئىچىرە ئول زارنى،
 كى قاسىد بولۇپ تاپتىڭ ئازارنى.
 كى ئول پاسىبان ئىسمى خىسرەۋ ئىدى،
 تۇرۇپ يۈز كىشى ئاڭا پىيرەۋ ئىدى.
 ئاڭا ئەيلەپ ئېردى پەرى ئىتتىھاد،
 قىلۇر ئېردى چۈن تۆھفەلەر بىرلە شاد.
 سەنى ئول كىشىگە سىمپارش قىلىپ،
 ئىبەرگەن ئىكەن ئاڭا نازىش قىلىپ.
 چۇ ئىلتىپ سەن ئول زارغە نامەنى،
 ئاچىپ كۆردى ئول رەقئەدە خامەنى.
 كى مەزمۇنى خەت بۇ ئىكەن ئاڭلاغىل،
 كى ئىشق ئەھلىنىڭ قوۋلىنى تىڭلاغىل.
 كى ئول زارغە ناتەۋاندىن سەلام،
 كى لەيلى سۇفەت خەستە جاندىن سەلام.
 سەنىڭ فۇرقەتىڭدە بەسى زارمەن،
 كى ھىجران شىرارىدا بىمارمەن.
 چۇ فۇرقەت ئوتىدا سەمەند بولۇپ،
 كۆيۈپ ئورتەنمىپ بەلكى ئەخگەر بولۇپ.
 سەنى كۆرمەيىن قالمادى تاقەتسىم،
 خەلاسىڭغە تەڭرىگەدۇر ھاجەتسىم.
 يەنى ئولكى قىلسام ئاتامنى ھەلا،
 ئانىڭ جىسمىنى ئەيلەسەم زىرى خاك.
 ئىكاۋلان تاپىشساق فەراغەت بىلە،
 تۇرۇپمەن كى ئۇشۇ خىياللات بىلە.
 كى بىر ۋەقتىنى تاپىغايىمەن ئاقبەت،
 قىلۇرمەن ئانى يەر بىلە يەكجىھەت.
 زاردىن خەلاس ئولغايمىز ئولزەمان،
 سۆزۈم بۇ دۇرۇر سىزگە قىلدىم ئەيان.
 بۇ ئەسرارنى ئاڭلاپ ئېردى بىراۋ،

كى پەيدا قىلىپ ئانچە ھۆسنۇ جەمال.
 بۇ شەھنىڭ قىزى بىرلە ھەمسال ئىدى،
 يىگىتكە بۇ قىز ئانچە بەدھال ئىدى.
 بۇلار بىر ھەرەمدە جەنن شاد ئىدى،
 مۇشەئىد بىلە غەمدىن ئازاد ئىدى.
 بۇ شەھ بۇزدى نىيەتنى ئەيلەپ جۇد،
 كى فاسىد خىيال دىلدا تاپتى ۋۇجۇد.
 بولۇپ غەررە دۇنياغە قىلدى سىستەم،
 كى زۇلم ئەيلەمەك سارى قويدى قەدەم.
 چىراكىم بۇ شەھزادە تاپتى كەمال،
 كى شەھلىتقە لايىق بولۇپ يالۋبال.
 تۇرۇپ رەشىكىدىن قىلدى ئەندىشەنى،
 كى تەزۋىر ئىلە قىلدى بىر پىشەنى.
 ۋەزىرى بىلە ئەيلەبان مەسلىھەت،
 كى بەند ئەيلەمەككە قىلىپ مەشۋەرەت.
 دىدى ئول ۋەزىر ئەي شەھى كامران،
 بۇ شەھزادەنى بەند ئىلە قىل نىھان.
 تۆمۈردىن قەفەس ئەيلەسەك دىلىپسەند،
 كى قىلساق مۇنى ئول قەفەس ئىچىرە بەند.
 بېرىپ ھەر كۈنى مۇناسىپ غىزا،
 غىزا بىرلە ئەقلىنى قىلساق قارا.
 ئەزاب ئىچىرە بولغاي ئۇ زارى سارىغ،
 ئانىڭ شەكلى مايىمۇن بولۇر يا ئايىغ.
 ئانى جىننەت بىرلە مەشھۇر قىل،
 ۋە بەلكىم ئۆزۈڭدىن ئانى دۇ قىل.
 كى بىر جاي خالىدا باقىماق كەرەك،
 ۋە بەلكىم شەھردىن چىتارماق كەرەك.
 ئەگەر بولسە چوڭ سەلتەنەت كەتكۈسى،
 سەنى ۋە مەنى خاكىرەھ ئېتىكۈسى.
 قىزىڭ ئاشىق ئولمىش بۇ شەھزادەگە،
 كى ئولتۇرغۇسى ئۇشۇ سەججادەگە.
 بۇ ئىشدىن ساڭا كۆپ مەلەلەت يىتەر،
 مەلامەتدە ئاخىر خىجالەت يىتەر.
 مەلامەت قىلىپ ئانى دىۋانە دەپ،
 ھەمە خەلق ئارا بولدى ئەفسانە دەپ.

بۇ ئىش سىزگە ئالەمدە غەيرەت بولۇر.
 بولۇر دەفئە سىزدىن مەلامەت ئوتى،
 ئۆچۈپ كۈل بولۇر بۇ خىجالەت ئوتى.
 ۋەزىرغە دىدى شاھ زۇلمەت سىرىشت،
 بۇ تەقدىر ئىكەندۇر ماڭا سەرنەۋىشت.
 ئەگەر رازى بولسە مەنىڭ دۇختەرىم،
 ھەلاك ئەتسۇن ئۆزىنى بېرەي خەنجەرىم.
 ۋەزىر مىكر ئىلە كەلدى قىز ئالىغە،
 ئانى باغ ئارا كەلتۈرۈپ خالىغە.
 قىلىپ سۆز مەلامەتنى ئاغاز ئىتىپ،
 كى ئالدىدا ئۆزىنى فوسۇنساز ئىتىپ.
 نەچە سۆز دىدى ئول ئەجەبىدىن ئەجەب،
 كەلىپ قىزغە ئول سۆز تەئەبىدىن تەئەب.
 چۇ ئاخىر سۆزى ماڭا تاپتى قارار،
 مەلامەتكە قالدى ئاتاڭ شەھرىار.
 كى ئاشىق بولۇپ سەن يىتىم زارغە،
 قالىپ سەن جەھان ئىچىرە گۇفتارغە.
 كى يادىدا چەكتى فىغان ئاھ ۋاي،
 داغى دىلدا چەكتى نىھان ئاھ ۋاي.
 كى يالغاندۇرۇر بەرگەنىم ئاڭا خەت،
 غەلەتدۇر غەلەتدۇر غەلەتدۇر غەلەت.
 ئۇياتىدىن باقىپ يەرگە ئۆلدەم پەرى،
 خىجالەتدە زەئىفەر بولۇپ مۇزىتەرى.
 ۋەزىر ئەيدى: ئەي، ئابىرۇيى جەھان،
 ئاتاڭدۇر بۇ كۈلەتدە قىل شادمان.
 ئاتاڭدىن تىلە ئول ئوغۇل مەرگىنى،
 كى ئاسراڭ خەزاندىن بۇ گۈل بەرگىنى.
 مەلىكە دىدى: ئەي ۋەزىر بۇ كېچە،
 بارۇرمەن ئاتامغە سۆزۈم بار نەچە.
 ھەلى سەن يانىپ يولدا ئارام تۇت،
 ئاتام خىزمەتىدە بارىپ جام تۇت.
 ۋەزىر شاد خورام يانىپ جايىغە،
 چۇ ۋەئدە بېرىپ كەلدى مەئۋايىغە.
 چۇ ئەرز ئەتتى شەھىغە مەقالاتىنى،
 قىزى ئەيلەگەن بۇ خىياللاتىنى.
 تەۋەققۇ قىلىپ ئول كۈنى كەچىغەچە،

قىلىپ ئاشكارا قوپاردى غەراۋ.
 ئاتاسىغە يەتكۈزدى بۇ رازىنى،
 كى شەھ ئۆلەزەمان سۆيىدى غەممازنى.
 چۇ فەرمان قىلىپ شاھ زالىم نەما،
 يىگىت بىرلە قاسدىنى قىلغىل ئەدا.
 بۇ زالىم بولۇپ ئانچىنان دەرغەزەب،
 ھەلاك ئەيلەمەكلىككە قىلدى سەبەب.
 كى خىسرەۋنى باغلاپ كىلىڭ مۇندا پات،
 كېسىپ باشىنى ئەيلەي ئانى مەمات.
 ئانىڭ يارلىغىغە ئەمەل ئەيلەبان،
 كىلىپ ئېردى باغقە جەدەل ئەيلەبان.
 ساڭا زەخمىنى ئۇردى شەشغەر بىلە،
 قەفەس بەندىنى كەستى خەنجەر بىلە.
 چۇ خىسرەۋ قاچىپ بەلكى بولدى نىھان،
 يىمىلدىڭ داغى سەن بولۇپ خەستە جان.
 قەفەس بىرلە كەلتۈردى شەھزادەنى،
 كى ھىجران بەلاسىغە ئامادەنى.
 ئانى ئۆلتۈرۈشكە قىلىپ مەسلىھەت،
 ۋەزىر بىرلە قىلدى كېڭەش بىر نىيەت.
 چۇ بېيۇش بولۇپ، مەن سەنى تاشلادى،
 كى زۇلۇم ئەيلەمەكنى داغى باشلادى.
 ۋەزىر بىرلە شاھ ئەيلەدى گۇفتىگۇ،
 بۇ ئىش دەفئەگە ئەيلەسەڭ جۈستىجۇ.
 بۇ سۆزلەرنى دەپ ئول ئىكى مېھرەبان،
 كى ئەسرارنى قىلغاي ئەمدى ئەيان.
 باقىپ ئولتۇرۇپمەن تەۋەققۇ بىلە،
 بۇ ئىشلارغە ھەردەم تەئەسسۇف بىلە.
 بىناگاھ ئول ئاي كەتتى شەھ قاشىدىن،
 ۋەزىر كىردى ئۆلدەم ئىشك تاشىدىن.
 تەھىيىيەت ئەدا ئەيلەدى شاھىغە،
 ھەمانا قويۇپ باشىنى دەرگاھىغە.
 دىدى ئول: ئەيا شاھ ئالچەناب،
 چۇ دەۋران ئىلىدە ھۆكۈمەت مەئاب.
 مەنىڭ خاتىرىمىغە كەچىپدۇر خىيال،
 كى ئول قىزنىڭ ئۆمرى تاپسە زەۋال.
 ھەممە خەلقى ئالەمگە ئىبرەت بولۇر،

تۆكۈپ كۆز يولىدىن تولا قان بەسى.
 ئەيا ناتەۋانم كۆزۈم گەۋھەرى،
 يولۇڭدا فىدادۇر كۆڭۈل جەۋھەرى.
 بۇ كۆز بولسە كۆر، كۆرمەسەم كاشكى،
 بۇ ياڭلىغ كۆرۈپ يۈرمەسەم كاشكى.
 جەھاندا يۈرۈپ نە قىلاي سەنسىزىن،
 تىرىكلىك ماڭا ھەر نەفەس مىڭ قىيىن.
 جەھاندا قىلىپ بىزنى ھەيران فەلەك،
 جەھادىن بېغىرنى قىلىپ قان فەلەك.
 نە ھەددىم دۇرۇر تىغ سۈرمەك ساڭا،
 بەھانە دۇرۇر بەلكى كۆرمەك ماڭا.
 جەھالەتنى كۆرمەككە مۇشتاق ئىدىم،
 كى ھىجران بەلاسىدا ئىغلاق ئىدىم.
 باشىغە ئۇرۇپ ئەيلەدى كۆپ خۇرۇش،
 كى پىچ ئەيلەپان جىسمىدىن كەتتى ھۇش.
 يىقىلدى يىگىت ئالدىدا شۇلزمەن.
 ئۆلۈككە بولۇپ چىقتى گويىكى جان.
 مۇنى كۆردى شەھ بولدى بېھەد مەلال،
 خەزەبىدىن بولۇپ ئانچە تەغىير ھال.
 قىزىنى ئالىپ باردى بىر كۈشەگە،
 ئىتاب ئەتتى كۆپ تۈشتى ئەندىشەگە.
 دىدى: ئەي مەلامەت نىشانى قىزىم،
 ئاتاڭنىڭ كى جانى جەھانى قىزىم.
 بۇ كېچە سەنى ئەيلەدىم ئازمۇد،
 كى ئەسرار پىنھان چۇ تاپتى ۋۇجۇد.
 گوماندىن چىقىپ مەن زەھىر ئولدى پاش،
 بۇ ئەندۈھدىن بولدى جانىم خەراش.
 ئوغۇلنىڭ باشنى قىلىڭلار جۇدا،
 قىلىپ شۇم نەفەس بىرلە ئۆلدەم نەدا.
 ۋەزىر كەلدى ئۆلدەم خوش ئامەد قىلىپ،
 ئانى ئۆلتۈرۈشكە دەرئامەد قىلىپ.
 نەيامىدىن ئەيلەپ بەرەھنە قېلىچ،
 ئوغۇل ۋەھم بىرلە بولۇپ پىچ پىچ.
 ھەۋالە قىلىپ كەلدى ئالدىغە تىغ،
 كېسەي دەپ ئوغۇل باشنى بى دەرىغ.
 ئۇزۇپ غۇنچەنىڭ باشنى بى خىرەد،

يەنى كەلدى فەتنە ۋەزىر بۇ كېچە.
 دىدى: ئەي مەلىكە قوپۇپ تېز بار،
 سەنى دەپ ئاتاڭ تارتادۇر ئىنتىزار.
 چۇ ۋەئەدە قىلىپ سەن ئاڭا قىل ۋەفا،
 بارىپ شاھىغە ئۆزى قىلغىل بەجا.
 دىدى: ئەي ۋەزىر ئەمدى ئەيلەي خىرام،
 تۇراي شاھ ياندا قايسىم مەقام.
 خۇرۇج ئەتتى ئول ئاي جەھان يارۇتۇپ،
 ئانىڭ يادىدا ھەر زەمان قان يۇتۇپ.
 كۆرۈندۈك كۆزىگە بۇ ئىكى نەفەر،
 دىدى: بۇ مۇسافىرنى ئىلتىڭ بەدەر.
 ئانىڭ سۆزى بىرلە كۆتەردۈك سەنى،
 كى بېھۇش ياتىپ بەلكى جانسىز تەنى.
 كۆتەرگەن زەمان نالە چىكىتلىك ھەزىن،
 ھەمانا، تىرىك دەپ كۆتەردۈك سەكىن.
 سەنى ئەمدى ئەبىساردىن ئۆتكەرىپ،
 سەنىڭ جايىڭدا ئەمدى بىللە بارىپ.
 كى يۈز ئەشرەفى چىقتى جەرراھىغە،
 قىلىپ دەۋر دەھ ئەمرى سەيباھىغە.
 ئانى ئالغۇمىزدۇر تەمەسسۇك بىلە،
 ئۈمىد بىرلە ماڭدۇق تەھەررۇك بىلە.
 دىدىم كىم بىرەي سىزگە بولسۇن ھەلال،
 فەقىرزار ئۈچۈن بولدۇڭۇزلار مەلال.
 مەئەللىقىمىز ئۆلدەم چىقىپ ماجرا،
 كى پەيدا بولۇپ بىر نەچە قاپ-قارا،
 قەھەسدىن چىقاردى كى شەھزادەنى،
 چۇ ئۆلتۈرگۈزۈپ زار ئەفتادەنى.
 ئانىڭ قەتلىغە ئەيلەدى يارلىغ،
 ئاڭا قىلماڭىز ئەسلەن دىلدارلىغ.
 مەلىكە قوپۇپ ئالدى ئىلىكىگە تىغ،
 كېسەي يارنىڭ باشنى بى دەرىغ.
 يۈگۈردى ئوشۇل يارنىڭ قاشىغە،
 چۇ تىغىنى تەڭلەپ ئەزىز باشىغە.
 كەلىپ ئاھ دەپ تاشلادى تىغىنى،
 تۆكۈپ كۆزىدىن قەترەلىك مىغىنى.
 چېكىپ نالە قىلدى ئەفغان بەسى،

جەھان ئەھلىدىن ئەيلەدىم ئۆزنى فەرد،
سەنەم يادىدا بولدۇم ئازادى مەرد.
چۇ نەفرەت قىلىپ مەن جەھان خەلقىدىن،
كىيىپ ئىگىسى ئىشقىنىڭ دەلقىدىن.
قىلىپ مەن سەفەر ئېل بىلە لائىلاج،
چۇ ئىشقى ئافەتتىن بۇزۇلدى مىزاج.
كەلىپ بۇ مەكاندا قارار ئەيلەدىم،
ئاننىڭ يادىنى ئىختىيار ئەيلەدىم.
بۇزۇلغان مەكاننى قىلىپ مەن بەنا،
كى مۇندا تۇرۇشقا قىلىپ مۇددەئا.
تاپىپ كەلتۈرۈپ نەچچە ئىمارىنى،
يەنە سەنگ تەراش بىرلە گېلىكارنى.
ئاڭغا مەبلەغنى بېرىپ بى ئەدەد،
ئىمارەتنى قىلماقچە قىلدىم مەدەد.
ئىمارەت بەناسىنى ئەيلەپ تەمام،
كى تەنھا بۇ يەردە تۇتۇپ مەقام.
بارى مال دۇنيانى قىلدىم تەلەفى،
ھەمە دۇنيەۋى بولدى ئىلىكىدە جەفى.
كى تەقسىم ئىتىپ بەردىم ئەۋلادىغا،
تەسەددۇق قىلىپ سەرۋ ئازادىغا.
غولامىنى بىر مىڭ تۈمەن زەر بېرىپ،
يەنە ئىلىكىگە نەچچە چاكەر بېرىپ.
تىجارەتكە قويدۇم شەھەردىن شەھەر،
ئاننىڭ نەقەدىن يىلدا بىزگە يىتەر.
يۈرۈپ قەلئەلەردە تىجارەت قىلۇر،
ئاننىڭ سۇدى مۇندا كۇفايەت قىلۇر.
تەئەششۇق قىلىپ تەختى زەررىن ياساپ،
ئاننىڭ ئۇچىدا ماھى سەمىن ياساپ.
قىلىپ سۈرەتنى ئول دىل ئارامنىڭ،
بولۇپ ساھىبى ئۇشۇ بەدىنامىنىڭ.
بولۇپ ئول سەنەم شەكلىگە ئىشقىبار،
قىلۇرمەن ئاڭغا ھەر دەم ئەرۋۇ نىياز.
چۇ تەسكىن بېرۇرمەن كۆڭۈل خەيلىگە،
كى مەجنۇن سۇفەت بولدۇم ئول لەيلىگە.
ۋىسالى فەقىرگە مۇيەسسەر ئېيەس،

قىلىپ تىغ ئىلە قانغە ئاغۇشتە خەد.
قەزارا كىلىپ سەنەگە تەگدى ئوق،
جەھان سەفەسىدىن ۋەزىر بولدى يوق.
تىگىپ نەيىب ئوق ئاڭغا يەتتى قەزا،
يىقىلدى ۋەزىر بولدى جاندىن جۇدا.
قوپۇپ فەتىنەلەر ئانچە غەۋغا بولۇپ،
كى باغنىڭ ئىچى كۆپ ئەلالا بولۇپ.
كى جان ۋەھمىدىن ئولزەمان پادىشاھ،
قاچىپ كەلدى ۋەھشەت بىلە بارگاھ.
كى تۇت، تۇت! دېبان چىقتى ئاۋازلار،
غەردىب سوۋت بىرلە قىلىپ سازلار.
چۇ زايىل بولۇپدۇر ماڭا ئەقلىۋ ھۇش،
تولا قوپتى ئاندا فەغانۇ خۇرۇش.
كىلىپ ھۇشسىز نەچچە سائەت ئۆتۈپ،
كى بىر جاي ئىچرە ئۆزۈمنى كۆرۈپ.
كى بىر مەرد جەرراھنىڭ خانەسى،
فەرەڭى ھەكسىم بەيت - كاشانەسى.
كى زەخمىدىن تىكەككە مەشغۇل ئېرۇر،
كى ئول يار ئەمرىگە مەدۇل ئېرۇر.
ساقايدى جەرراھەت سەبەبلەر قىلىپ،
كى مۇزدىن ئالدى ھەسەبلەر قىلىپ.
ئىكى يارۇ ھەمدەمگە قىلدىم ئەتا،
تەزەررۇد بىلە ئەيلەدىم مەرھەبا.
كەلىبان مەكانىدا تاپتىم قارار،
داغى ياد ئىتىپ يىغلادىم زار - زار.
كۆڭۈل زەخمى ئۆيۈلدى ناسۇرخە،
كى ئاشتى مەلالەت بۇ مەھجۇزغە.
جەرراھەت بەدەندە داغى ئېرۇر خام،
ھەمە يارۇ ياران قىلىپ ئىزدەھام.
ھەمە ئەيلەدىلەر ياننىغە سەفەر،
ماڭا يۈزلەنپ ئۆزگەچە دەرد سەر.
بىلىپ مەن مۇشەخخەس قىلىپ بۇ خىيال،
مۇيەسسەر ئېيەس ئەمدى بىزگە ۋىسال.
ئاننىڭ يادى كۆڭلۈمگە بولدى رەفق،
بېرۇر جانغە ھەردەم خىيالى رەقق.

تەنەككۇر قىلىپ شاھزادە ئەجەم.
ئەيا ساقى مەينى قىل ئىلتىفات،
كى ئول مەي ماڭا بولسە خەيرۇلنىجات.

مىسالنى تاپتىم ماڭا ئەمدى بەس.
چۇ نوئىمان سەيياھ تۈگەتتى كەلام،
بايان ئەيلەدى سەرگۈزەشتىن تەمام.
ئىشىتى بۇ سۆزنى تۇرۇپ دەمبەدەم،

ئەجەم شەھزادە نوئىماندىن بۇ ھىكايەتەنى ئاڭلاپ، ئول ھۇراسقا ماھ سىمانىڭ
ئۇۋاسافىنى ئىشتىپ، ئول گۇلۇزارنىڭ ئىشقى تەئىس قىلىپ، شاھلىق ھەشمەتەنى تەرك
ئەيلەپ فەردەك شەھرىگە ئەزم ئىتىپ، ئەۋۋاردەنى جەھان بولغانى

كى ئىنئام ئىتىپ بەردى بىر مۇشت زەر،
نەسەت قىلىپ، بولدى ئول راھبەر.
لىباسىغە تەغىيىر بېرىپ خاكسار،
بولۇپمەن جەھان ئىچرە دىۋانەۋار.
چو تەئىم بېرىپ ئىشقىنىڭ بادەسەن،
ئىچۇردى ماڭا ھىجرىنىڭ بادەسەن.
سۈلۈك تەرىقەتدە ئول پىرى ئىشقى،
مۇھەببەت ھۇرۇفسىن قىلىپ بەردى مەشقى
قىلىپ ئەلۋىدائ سەكرىدىم كۈھدىن،
كى جان چىققالى تۇردى ئەندۇھدىن.
بەياپاندا يۈردۈم تەك پۇ بىلە،
كى لاھۇۋىل دەپ زىكر ياهۇ بىلە.
كى ھەيران يۈرۈپ ئەسلەن ئارام يوق،
داغى بىر نەفەس خورۇ ئاشام يوق.
كۆرۈپمەن ئەجايىب - غەرايىبىنى كۆپ،
غەرايىب ئەمرى بىرلە ئەجايىبىنى كۆپ.
نە كېچە، نە كۈندۈز ماڭا يوق ئەمان،
چېكىپ ئاھلار بولدى ھالىم يامان.
چۇ شەھلىقنى تاشلاپ گەدا قىلدى ئىشقى،
نەچە دەردكە مۇبىتلا قىلدى ئىشقى.
ھە مانا كۆڭۈلنى ئەسىر ئەتتى ئىشقى،
كى ھىجران يەلدە دەلەر ئەتتى ئىشقى.
چۇ مەجنۇن بولۇپ ئاھۇ ئەفغان چېكىپ،
كى ئول يار يادىدا ھىجران چېكىپ.
يەنەك غەم بولۇپ بەلكى ئىچىمەك زەھەر،
سەنەم يادى بىرلە بولۇپ دەر بەدەر.

چو ئول پىردەير ئولسە رەھبەر ماڭا،
گۇمان يوقكى ياردەم مۇيەسسەر ماڭا.
يارانلار مەقالىغە ساممە بولۇڭ،
فەقىرىنى قوشۇپ ئىمدى رابىئە بولۇڭ.
بىلىڭلار جەھان گەشقە دەرۋىشلار،
قىلىپ تەرك مەن ئەقرەبا خىشلار.
چو نوئىماندىن ئاڭلاپ ماڭا تۈشتى ئوت،
ئاننىڭ زىكرىن ئاڭلاپ يانا تۈشتى ئوت.
بولۇپمەن جەھان شىئە يار ئۇچۇن،
مۇھەببەت قىلىپ ئۆزىنى ئازار ئۇچۇن.
كى نوئىمان قولغە سۆيۈپ زار ئىتىپ،
تولا يىغلاپ ئەشكىنى خۇنبار ئىتىپ.
مەنى يولغە سال ئەمدى ئەي راھبەر،
كى ئول ياردىن بىزگە بەردىڭ خەبەر.
گىرىشتار ئولۇپمەن فەردەك ماھىغە،
كى يول باشلاڭ ئول خۇبىلار شاھىغە.
كى ئول مۇددە ئاننىڭ ھوسۇلىن كۆرەي،
ۋە يا كەلتۈرەي قولغە يا جان بېرەي.
بول ئەردى ماڭا خىزىردەك رەھبەرىم،
كى تەئىلى ئىشقى ئىچرە بول سەرۋەرىم.
تەرەپھۇم قىلىپ بىزگە قىلغىل دۇئا،
دۇئانى ماڭا ئەيلەگىل بى رىيا.
سۈلۈكى مۇھەببەتنى تەئىم ئىتىڭ،
فەقىر ئىلتىماسىغە تەسلىم ئىتىڭ.
چۇ نوئىمان تەرەپھۇم قىلىپ ئولزەمان،
فەقىر زار ئۇچۇن ئەشكى بولدى رەۋان.

كى ئۆرتەپ فەلەكنى فىغانىم مەنىڭ،
بولۇپ سەيلى ئەشەك رەۋانىم مەنىڭ.
فەلەكدىن مېھەن يەتتى بېھەد ماڭا،
مۇھال ئولدى تاپماقچە مەقسەد ماڭا.
جەنان رەنجى چەكتىم فىراق ئىچرە مەن،
كى ئول رەنج ئىلە ئىشتىياق ئىچرە مەن.
يۈرۈپ نەچە كۈندە كۆرۈندى دىيار،
يىتىپ ئول دىيار ئىچرە تاپتىم قارار.
تىگىپ نەخل قەدەمدىگە ئىشق ئافەتى،
كى پەيدا بولۇپ ئۆزدە بىر ھالەتى.
يىتىپ بەلكى مەجنۇن كەبى مويى سەر،
كى ئول ساچ ئىلە بەلگە قاندىم كەمەر.
بولۇپ نەئىلەدەك سەرۋ قەددىم نىگۇن،
خۇنۇت ئىچرە گۇيا بولۇپ ھەرى نۇن.
كۆرۈپ تىغىللار باشىدە ئاتتى تاش،
بەلا تاشلارغىچە ھەدەف بولدى باش.
كى ئول يارنىڭ جۈستىجۇيىدا مەن،
چۇ ئول ماھنىڭ ئارزۇيىدا مەن.
يۈرۈپ ھەر تەرەف كويى ئارا دەر بەدەر،
تەجەسسۇس قىلىپ تاپمادىم ھېچ خەبەر.
چۇ مەئلۇم ئېمەس فەيزدىن بىر نىشان،
پەرى ياڭلىغ ئول يار كۆزدىن نىھان.
جەمالنى كۆرمەك بولۇپ ئارزۇ،
سەفب ئەشكىدىن يەرگە بىسىار سۇ.
چۇ بىر يىل ئۆتۈپدۇر بۇ مېھنەت بىلە،
ۋىسالىنى ئىستەپ مۇھەببەت بىلە.
ئۇلۇس خىلغە بولدۇم ئەفسانەئى،
بولۇپ: مەن جەھان ئىچرە دىۋانەئى.
چۇ سەرگەرىشتەلىك بىرلە بەختىم زەبۇن،
تۇلۇد ئەيلىدى تالىسىم ۋازگۇن.
فەلەك سالىدى باشىغە بىچارەلىك،
ئەزىز جىسمىغە يەتتى ئەۋۋارەلىك.
فەلەككە شىكايەت قىلىپ دەمبەدەم،
بولۇپ تەلەب ھەر سارى قويدۇم قەدەم.
يىتىپ مېھنەتتىم غايەتىگە نېتەي،
باشىمنى ئالب ئەمدى ھەريان كېتەي.

سەھەرلەردە ھەققە قىلىپ ئىلىنجا،
چىننان ئۆزىلار بىرلە قىلدىم دۇئا.
شەكەستە بولۇپ يىغلار ئېردىم مەرام،
كى ھەقدىن تىلەپ يارنى سۈيە - شام.
قىلىپ تەڭرىگە بۇ مۇناجاتنى،
تىلەپ يالبارىپ چۈنكى ھاجاتنى.
ئىلاھى بېھق شەھى ئەننىيا،
كى يەئنى مۇھەممەد رەسۇلى خۇدا.
بېھق ئەبۇبەكر، ئادىل ئۆمەر،
كى ئوسمان ئىلە ئەلى شىر نەر.
بېھق ھۆسن زات ۋەھدەت نەسب،
بېھق ھۈسەين شەھىد نەرب.
ئىلاھى نىكۇ سافلار ھۆرمەتى،
خۇدا تەرس ئەشرەفلىر ھۆرمەتى.
يەنە ئىشقى سادىق دىلى ھۆرمەتى،
مەيى مۇھەببەت ئىچكەن ۋەلى ھۆرمەتى.
ئىلاھى بېھق ھەمە ئۇمەتان،
كى ئول ياردىن ماڭا بەرگىل نىشان.
ئەتا قىل مۇرادىمنى فەزلىڭ بىلە،
فەقىر سارى باق ئەمدى ئەدلىڭ بىلە.
چېكىپ ئاھلار نالەئى تا سەھەر،
تۆكۈپ چەشمىدىن قەترە - قەترە گۆھەر.
چۇ دەرگاھى ھەتخە قىلبان نىياز،
تاڭ ئاتغۇنچە ئىتىپ ئۆزۈم بىرلە ساز.
كى بىر كۈن تۈلۈد ئەيلەدى ئافتاب،
كۈنەشنىڭ يۈزىدىن كۆتەردى نىقاب.
چىقىپ مەن قوپۇپ كۈنجى ۋەيرانەدىن،
قىلىپ ئىنتىقال ئەسكى كاشانەدىن.
ئەلەنە چىقىپ سەير ئىتىپ زار ئىلە،
گۈزەر ئەيلەدىم ئاندا بازار ئىلە.
كىلىپ مەن يىتىپ چارسۇ باشىغە،
قاچار خەلق باقماي قەرىنداشىغە.
كى بازاردا ھېچكىم قالماي،
تۈشۈپ قالسە نەقدى ئانى ئالمادى.
تەئەججۇب ئەتادىن ئوغۇل بىخەبەر،
فەرار ئەتمىگەن قالماي ھېچ ئېر.

جەنازە باشىدا قىلىپ كۆپ فىغان.
 چىنان يىغلادى دەرد ھىجران چېكىپ،
 چۇ يىغلالتتى ئېلىنى چۇ ئەفغان چېكىپ.
 دەرىغ ھەسرەتتا شاھزادە شەھىد،
 قىلىپ سەن مەنى دەھرىدىن نا ئۆمىد.
 كى ناھەق ئۆلۈمدە بولۇپ سەن فەنا،
 گۈنە يوق ئىدى سەندە يەتتى قەزا.
 كى تەقدىر ھەققە يوق ئېرىمىش ئىلاج،
 ئەجەل ئىلكىدىن كىمگە كىم تەگسە كاج.
 يوق ئېردى فراقىدا تاقەت ماڭا،
 سىنىڭ ماتەمىڭدۇر ئىبادەت ماڭا.
 تۆكۈپ ياشىنى ئەبرى نەپسان كەبى،
 زەمىنى قىلىپ لالە ياققان كەبى.
 ھەمە گىرد - ئەتراپىدا قەۋمى خەيىل،
 ئانىڭ مۇيەسسەگە بولۇپدۇر تۈفەيىل.
 ھەمە خەلقىدىن شۇرۇ غەۋغا قوپۇپ،
 كى بازار ئىچىنىدە ئەلالا قوپۇپ.
 ھەمە يىغلادى بولدى كۆپ ماجرا،
 جەھان بولدى گويىكى مەھنەت سەرا،
 قوپۇپ ئول يىگىت قۇرس ئۇرۇپ چۆرۈلۈپ،
 كى ئول نەشى ئەتراپىدا ئۆيۈرۈلۈپ.
 گاھى يىغلاپان گاھ گاھى كۈلۈپ،
 باشىغە ئۇرۇپ گاھ جىسمىن ئۆلۈپ.
 تولا فىئىللار قىلدى دىۋانەدەك،
 ئۆزىنى ئۇرۇپ ئوتىغە پەرۋانەدەك.
 يەنە ئەمىر قىلدى كۆتەردى غۇلام،
 يانپ ئارقاسىغە چۇ قىلدى خىرام.
 بۇ ئەھۋالنى كۆردۈم ئول زاتىدىن،
 كىتىپ ئۆزلۈگۈمدىن مۇلاقاتىدىن.
 تۇرۇپ تۈشتى كۆڭلۈمگە ئەندىشەنى،
 بۇلارنىڭ مەكانى مۇكىن پىشەنى.
 چۇ بىر مۇشكۈل ئىش تۈشسەكىم باشىغە،
 كى ئاجىز ئىسە ئەمرى پاداشىغە.
 كى ھەر ئەھرىدە مەشۋەرەت خوب ئېرۇر،
 ئۇلۇغلار بىلە مەسلەھەت خوب ئېرۇر.

نە ۋاڭ ئىككىن دەپ تۇرۇپمەن قاراپ،
 كى پەيدا بولۇپ مەرد ئالجاناپ.
 چۇ ھەيىبەت بىلە شىر ياڭلىغ يىگىت،
 كېلۇر ئويناتىپ كۇھ پەيكەر يىگىت.
 يۈزى ماھدەك مۇشك ياڭلىغ سەقال،
 مۇبارىز نەما بەلكى رۇستەم جەمال.
 كۆرۈندى ماڭا چىەرەسى خەشم گىمىن،
 ئانىڭ سۆۋلەتتىن قاچىپ مەن كىيىن.
 كۆزى خۇن مەسلەك بولۇر دەمبەدەم،
 كى قايناپ تۇرار مەسلى ئابى بەقەم.
 لىباسى كىيىپدۇر شەھىنشادەك،
 جەھان يارۇتۇپ كەلدى ئول ماھدەك.
 مېياندا باردۇر مۇرەسسەد كەمەر،
 قىلىپ ئۇستىۋار بەلكى زەنجىرى زەر.
 قولغە ئالىپ تىغى ئالپاسىنى،
 سالپ خەۋفكە بۇ جەھان ناسىنى.
 تولا قەھر ئىلە رەنگى بەرھەم زەدە،
 سەلاپەت بىلە قىلغۇسى ئەربەدە.
 كىلىپ كۆفۈكلەر ئاغزىدىن ھەر زەمان،
 ئۇرار نەئەرنى ئول جەھانى پەھلىۋان.
 قولدا ئېرۇر بەلكى شەشغەر ئۇمۇد،
 ئۇمۇد بىرلە ئالەمنى ئەيىلەر نابۇد.
 بەلا سەيلىدەك ھەر تەرەفكە خۇرۇش،
 قىلىپ كۆپ فىغانلار نە ئەقلى نە ھۇش.
 كىلۇر ئارقەسىدىن بىر ئىكى غۇلام،
 بىرى ئاي، بىرى كۈن كەبى خۇشخىرام.
 كى سالى ئانىڭ ئىكى يەتتە دۇرۇر،
 مىسالى ئولكى ماھى دۇھەفتە دۇرۇر.
 جەۋھىر بىلە بولغان ئاراستە،
 كى دۇر - گۆھەر بىرلە پىراستە.
 بۇلار ئىلكىدە بىر جەنازە ئېرۇر،
 كۆتەرمەك بىلە سەرەفرازە ئېرۇر.
 بۇلار كەلتۈرۈپ ئانى فەرمان بىلە،
 قويۇپ ئوترادا ئاھى ھىرمان بىلە.
 كىلىپ تۈشتى ئاتىدىن باھادىر جەۋان،

قاچىپ خەلقىدىن بەلكى بولدۇم يىراق
 ھوجۇم ئەيلەبان خەلق ئەفسۇس ئىتەپ،
 ئاراغە ئالىپ مەنى مەھبۇس ئىتەپ.
 ئىچى كۆيىدى ئېلىنىڭ فەقىر زارغە،
 دۇرۇشتىلۇق قىلىپ تۇردى ئازارغە.
 خەلەيىق ئاراسىدا بىر دەردمەند،
 چۇ سۆز قىلدى ئېلىگە ماڭا دىلىپسەند.
 دىدى: ئەي خەلەيىق، قۇيۇڭ ھالق،
 قۇلاق سالىدە دىۋانەنىڭ قالغە.
 كى دىۋانەدە يوقتۇرۇر ئىختىيار،
 ئانىڭ قەۋلى فۇلى ئېمەس ئىتبار.
 كىتەمدۇر قالامدۇر ئۆزى بىلىگۈسى،
 فەلەككىن نە كەلسە ئانى كۆرگۈسى.
 بۇ دىۋانەدۇر، سىزمۇ دىۋانەمۇ؟
 بۇ مەستانەدۇر، سىزمۇ مەستانەمۇ؟
 بۇ مەجزۇب ئىكەن ئۆزىدە يوق ۋۇقۇى،
 ۋە بەلكىم دىگەن سۆزىدىن يوق ۋۇقۇى.
 بولۇپ ئۆلكىشى خىزمەتدەك راھبەر،
 كى دەفئە ئەيلەدى خەلقىدىن شۇرۇشەر.
 مەنى خەلىقلەردىن خەلاس ئەتتى ئول،
 ماڭا بارغالى يولىنى خاس ئەتتى ئول.
 تەئەسسۇف بىلە يولغە بولدۇم رەۋان،
 ماڭا باقماس ئېردى جەھان پەھلۋان.
 ئانىڭ ئالدىغە ئۇچراغان قاچقۇسى،
 ئەگەر قاچماسا، قانىنى ساچقۇسى.
 كىمەرسە مەنى كۆرسە ھەيران ئىدى،
 ئىچى كۆيگەندىن پەرىشان ئىدى.
 مەنىڭ ۋاقىتىمنى ئىشتى جەۋان،
 نەزەر ئەيلەمەي يولغە بولدى رەۋان.
 قاراماس ئىدى ئارقىسىغە يانپ،
 بارۇر ئېردى كەلگەن سارى يۈزلەنپ.
 بارپ كىردى بىر قەسىر ئېردى خەلا،
 قالىپ ئاندا ماتەم فىغانىن مەلا.
 كى ھەيرەتدە قالدىم تۇرۇپ تاشقارى،
 يۇتۇپ دەمبەدەم ئىشقىنىڭ ساغەرى،

كى ئۇشۇ دىلاۋەر ئەسەلەت مەئاب،
 كۆرۈنۈر ماڭا بەلكى ئالجاناب.
 كى مەئلۇم ئېرۇر ئەمىر با تەجرىبە،
 جەنان زاھىر ئولمىش ئۇلۇغ دەبدەبە.
 بارىبان ئاڭا ئەرزۇ ھالىنى دەي،
 فەلەككىن يەتمىش رەنجۇ ھالىنى دەي.
 ئۆلەي يا كۆرەي نە كەلور بەختىدىن،
 خەلاسلىق تاپاي بۇ غەم سەختىدىن.
 چۇ ئۇشۇ خىيال ئىچىدە بولدۇم غەرق،
 ①.....
 ئۆزۈمنى قىلىپ مەست دىۋانەئى،
 يۈرۈپ چەرخ ئۇرۇپ مىسلى پەرۋانەئى.
 يۈرۈپ ئەقەبىدىن سايەدەك ئېرگەشىپ،
 كىرىپ ئارقەغە گەردەننىنى قاشىپ.
 خەلايىق كۆرۈپ مەنە قىلدى مەنى،
 دىدى: بارماغىل ئۆلتۈرۈرلەر سەنى.
 ھەزەر ئەيلەگىل ئول كىشى خەشمىدىن،
 يىراق تۇت ئۆزۈڭنى ئانىڭ چەشمىدىن.
 تەقابىل بولۇرغە كىشى يوق ئاڭا،
 ئانىڭ يوقتۇرۇر ئىتتىھادى ساڭا.
 جەھاندىن كىچىپ سەن كى جاندىن تويۇپ،
 سىنەم تىغىنى باشىڭ ئۆزرە قويۇپ.
 كى جاھىلمۇ سەن ياكى دانامۇ سەن،
 جەھان ئەھلىدە ياكى رەسۋامۇ سەن.
 ئەيا ناتەۋان يوقمۇ دۇر ئەقلى ھۇش،
 كى قەسەدەن ئەجەل جامىنى قىلىدە نۇش.
 چۇ بارساڭ بولۇرسەن بەلاغە دۇچار،
 غەزەنفەر ئانىڭ سۆۋلەتتىن قاچار.
 بۇ ئېرگەشكەننىڭ ئانچە فاسىد خىيال،
 قىلى تىغى ئۆمرۈك قۇياشنى زەۋال.
 نەسەت بۇدۇر ئاڭلاغىل ئەي غەرىب،
 ئانىڭ كەينىدىن ئەمدى بارمە ھارىب.
 چۇ دىۋانەلىكىنى زىياد ئەيلەدەم،
 تەۋەججۇھ بىلە ھەقنى ياد ئەيلەدەم.
 كى سالىماي نەسەپتەلەرگە قۇلاق،
 ① بۇ مىسرا پۈتۈنلەي ئۆچۈپ كەتكەن.

بۇ سۆزنى ئىشتى كى بىچارەدىن،
 جەفاكەش غەرب كۆڭلى ئەۋۋارەدىن.
 ئۇ شۇلەم قولىنى يىغىپ شىر نەر،
 كى بىر سىللى ئوردى شەزەب بىرلە ئېر.
 بېرىپ زەب ئانداغ بەناگۈشە،
 فەرار ئەيلەدى ئەقلى ئىلە ھۇشە.
 يىغىلىدىم ياندىغە چۇ بىخۇد ئولۇپ،
 زىمى بودۇم ئانداغكى نابۇد ئولۇپ.
 زەمانى كىتىپ يەتتى بىدارلىغ،
 قىلۇر ئول داغى ئانچە دىلدارلىغ.
 باشىنى قۇچاقىغە ئالمىش ئىدى،
 نەزارە قىلىپ كۆزنى سالىمىش ئىدى.
 رەئايە ئەدەب بىرلە ئۇلغەت قىلۇر،
 تەرەپۇم قىلىبان مۇھەببەت قىلۇر.
 ئانىڭ ھەيىبەتىدىن قوفۇپ دەرەھەل،
 كى تىترەپ تۇرۇپ: مەن بولۇبان كەسەل.
 ماڭا ئۆلەمان خەشىمى بىرلەن قاراپ،
 سۇئال ئەيلەدى دىدى بەرگىل جەۋاب.
 نىچۇك ئادەمىدۇر سەنىڭ خاھىشەڭ،
 كىلىپ ئارقەدىن مۇندا نەدۇر ئىشىڭ.
 جەھان ئىچرە بىچارەسەن بى خىرەد،
 دىيار ئىچرە ئەۋۋارەسەن بى مەدەد.
 كى ئەقلىڭ كىتىپدۇر بولۇپ سەن سەراڭ،
 چۇ بىھۇدە سۆزنى قىلۇر سەن فەراڭ.
 بىلىپ مەنكى كۆڭلۈڭدە باردۇر مۇراد،
 ياشۇرماي ئانى ماڭا قىلغىل كۇشاد.
 تولا يىغلاماي ئەي فەقىر ناتەۋان،
 ھەمە ئەرزۇ ھالىڭنى قىلغىل بايان.
 ھەمە ھاجەتلىك بار رەۋا ئەيلەيسىن،
 بارى مەتلەبىڭنى ئەدا ئەيلەيسىن.
 قەسەم ئول خۇداغە مەدەدكارلىغ،
 قىلۇر مەن ساڭا جان بىلە يارلىغ.
 ساڭا كەلدى رەھىم مۇرۇۋۇت قىلاي،
 ھەمە ئىشلارنىڭغە فۇتۇۋۇت قىلاي.
 ساڭا شەرتدۇر ئەسەن ياشۇرماغىل،
 كۆڭۈل ئىچىدە سۆزنى ئالىپ قالماغىل.

تەرەددۇددا تۇردۇم تەفەككۇر بىلە،
 چىكىپ ئاھلار كۆپ تەھەيىيۇر بىلە.
 ئۆتۈپ فۇرسەتنى چىقتى ئۆيىدىن غۇلام،
 مەنى تەكلىف ئەيلەپ قىلىپ ئىتىرام.
 ئالىپ كىردى ئول قەسىر ئەيۋانغە،
 كى ئول بەچە ئولتۇرغۇزۇپ يانغە.
 كۆرۈپ: مەن سەفالىغ ئىمارەت دۇرۇر،
 ھەمە تەرزۇتەرەھى نەزاكەت دۇرۇر.
 يەنە ئالدىدا باغ جەننەت نىشان،
 كى ئەشجار ئەنھار بىلە بوستان.
 تۆرىدە قويۇپ قەسىرنىڭ تۈرۈفە تەخت،
 كى ئول تەخت ئۈزە نەئىش ئارا نىكەت.
 ئانىڭ ياندا ئولتۇرۇپ پەھلۋان،
 مۇسەبەتدە يىغلار ئىدى ئانچىنان.
 خەزەبىدىن كۆزى ئېردى گويىا بەقەم،
 كى قورقۇپ جەنابىغە قويدۇم قەدەم.
 قولىدا ئانىڭ گۈرزىدۇر شەشەرى،
 تۈتۈپ ئولتۇرۇپ يەرگە تۈشمىش سەرى.
 ياقىپ تەخت ئۈزە شەمە كافۇرنى،
 پەرەستىش قىلۇر نەئىش مەزكۇرنى.
 بولۇپ ئەين مۇسەغەرەق ئول شىرمەرد،
 جەھان خەلقىدىن ئەيلەگەي ئۆزنى فەرد.
 تەۋەككۈل قىلىپ ئاڭا قىلىدىم سەلام،
 تۇرۇپ ئالدىدا كۆركۈزۈپ: مەن قىيام.
 قوپۇپ ئورنىدىن سەكرىبان ئۆلەمان،
 نېدىن ئېرگەشىپ سەن دىدى ئول جەۋان.
 ئەيا ئەلەھ ئارقامدا نە باردۇر،
 كىلىپ سەن ساڭا مەندىن ئازاردۇر.
 بۇ گۈزى بىلە بىر ئۇراي بول ئەدەم،
 دىدى مەن ئاڭا ئەيلەدىم باشنى خەم.
 دىدىم: ھۆرمەتتىن ئانىڭىز،
 خەلاس ئەيلەبان جاننى قەتلى ئەيلەڭىز،
 نۇرۇپ: مەن ئۆزۈمنى ئۆلۈمگە تىكىپ،
 كى تەسلىم ئېتىپ مەن بۇ جاندىن كېچىپ.
 دىدىم: ئەي يىگىت دەھر ئارا تەلغ كام،
 خەلاس ئىتىپ مىنى ئۆمۈرنى قىل تەمام.

ئوشۇل كۈن ۋەزىر تىغ تارتىپ ئىدى،
قساسىنى بويىنىغە ② ئارتىپ ئىدى.

كىلىپ غەيبىدىن سىنىگە تەگدى ئوق،

كى ئول تىر ئىلە شۇل ۋەزىر بولدى يوق.

ئانى مەن ئاتىپ ئېردىم ئول باغدا،

كى شورش بولۇپ ئېردى ئول چاغدا.

نەچە ئادەمنى ھەلاك ئىلەدىم،

بۇ شەشغەر بىلە زىرى خاك ئىلەدىم.

كى شەھنى ئاتارغە قىلىپ مەن ئەبا،

نەمەك ئىستەبان چۈنكى قىلىدىم ھەيا.

يوق ئېرسە بىر ئوق بىرلە كەتكەي ئىدى،

ۋەزىر ئەقەبىدىن تىز يەتكەي ئىدى.

بۇ شەھزادەنىڭدۇر ئاتام كۆكەسى،

مۇخادىلاردىن فەقىر بۆكەسى.

قەزايى ئىلاھى بۇ ئېركەن نېتەي،

بۇ ئەيمان بىلە ئاخىرەتكە كېتەي.

ئۇ شۇندىن بەرى ئادەتەم بۇ دۇرۇر،

ئانغا ئەيلەگەن تائەتەم بۇ دۇرۇر.

نەچە كافىرىنى قىلىپ مەن ئەدەم،

كى دىۋانەلىككە قويۇپمەن قەدەم.

چۇ ھەر ئايدا بىر تەئزىيەت ئەيلەگۈم،

ئەلالا سالىپ جەئىيەت ئەيلەگۈم.

كىشكىم بۇ ئىشدا مۇدەببىر ئىدى،

ئانىڭ جايى ئاخىر مۇقەببىر ئىدى.

بۇ شەھزادە قەتلىگە كىمدۇر سەبەب،

بۇ شەشغەر بىلە ئانغا بەردىم ئەدەب.

قايۇ زالىم ئۆلسە، ئۆلۈمدۇر ئىشى،

كى زۇلۇم ئەھلىدىن تۇيىپادى ھىچ كىشى.

كىلىپ سەن قاشىغە ئۇمىد ئەيلەبان،

پەناھ ئىستەبان ئىتەمد ئەيلەبان.

چېكىپ سەن پەرىۋەش ئۇچۇن رەنجىنى،

زەماندىن كۆرۈپ تۇرۇپ ئىشكەنجىنى.

بىلۈرمەن كى سەن مۇستەھىق ئادەمى،

بۇ سۆزگە تەھىيەت ئەدا ئەيلەدىم،

كى ئول زاتىغە جان فېدا ئەيلەدىم.

ھەمە سەرگۈزەشتىمنى قىلىدىم بايان،

تۇرۇپ ئاڭلابان ئېردى ئول جەۋان.

ئەيان ئەيلەدىم بەلكى نامۇ نەسەب،

چۇ تەقىرىم ئىتىپ ئانچە فەزلۇ ھەسەب.

فەرەڭى پەرى چىھرەنىڭ سۈرەتىن،

كۆرۈپ ئاشىق ئۆلدۈم ئىشتىپ ئاتىن.

تولا رەنج تارتىپ كى ھىجران ئارا،

جەھان بولدى ئىشقى ئىچرە مېنەت سەرا.

چۇ دەردىدە سايىل بولۇپ دەربەدەر،

تەن.....ھىچ خەبەر.

كى يەرگە باشنى سالىپ ئول دەلىر،

ئۇرۇپ ئاھلار ئۆلۈمەن چۈن تەغىر.

كۆتەردى باشنى ماڭا باقتى ئول،

.....ئەيلەپ.....ئول.

چۇ فەھم ئەيلەدى ئۇشۇ گۇفتارنى،

تۇرۇپ ئاڭلادى بارچە ئەسرانى.

ئەجەب گىرىيە ئاغاز ئىتىپ مەن شىگەرى،

چېكىپ ئاھى (سەرد تېڭۇپ) ئەشك بەرى. ①

مەنىڭ ھالىمە رەھىمى كەلدى ئنىڭ،

كى تەئسىر ئىتىپ دەردۇ سۆزۈم مەنىڭ.

ئەياكىم مۇسافىر جەفاكەش ئوغۇل،

قىلاي سۆز ساڭا ئانى تۇتغىل قەبۇل.

ئەجەب فىتىنەلەر ئۆتتى سەن بىخەبەر،

نەچە ئادەمى بولدى زىرۇ زەبەر.

ساڭا سۆز بۇدۇر بىر زەمان گۇش قىل،

قۇلاق سالغىلۇ ئورنى خامۇش قىل.

بۇ نەش ئىچرە ياتقان ئېرۇر شاھزاد،

جەھاندىن كىتىپ غۇنچە تاپجاي مۇراد.

بۇ گۈلچىرەنىڭدۇر ئەمىگى زادەسى،

كى ئول سەرۋى قەدىار ئازادەسى.

بۇ شەھ زۇلۇم ئىلە ئانى ئەيلەپ شىھىد،

ئەزىز جاندىن ئەيلەدى نا ئۇمىد.

① () بەلگىسى ئىچىدىكى سۆزلەر ئەسلى تېكىستتە ئۇچۇپ كەتكەن.

② بويىنىغە: بۇ سۆز ئەسلى تېكىستتە: بوزىغە دەپ يېزىلغان.

شەجەر بېھدۇ مۇرغ زارى ئىرۇر.
 چۇ مەيىتىنى قويدۇق لەبى نەھردە،
 كى نەئره تۇرۇپ پەھلىۋان قەھردە.
 بارىپ كۈشەگە ئولتۇرۇپمەن قاراپ،
 دىلاۋەر فىغان ئەيلەدى بى ھىساب.
 چېكىپ نەئره ئول دىل بىلە توندخۇي،
 ئانىڭ ھەيىتىدىن ئۇچۇپ رەنگى رۇي.
 كىلىپ لەرزەگە باغۇ ئەشجارلار،
 كىتىپ ئەقلىدىن بارچە ھۇشيارلار.
 تەرەننۇم قىلىپ ئاندا ئۇشۇ غەزەل،
 ئوقۇپ دەرد ئىلە قىلدى رەنجىنى ھەل.
 چۇ سەنسز ماڭا بۇ جەھان كارى ھىچ،
 جەھان ئەھلىنىڭ بىزگە ئىنكارى ھىچ.
 گۈل ئارىز يارىنىڭ يادى ھىچ،
 جەھان خوبىنىڭ قەددى شەمشادى ھىچ.
 جەفا ئەيلەدىڭ ئەي فەلەك بىۋەفا،
 بۇ گۈل غۇنچەسىنى قىلىپ سەن فەنا.
 كى يىغلاپ چىنان ئەشكى بولدى رەۋان،
 تۇتۇلدى ئانىڭ ئاھىدىن بۇ جەھان.
 ئۈمىد بىرلە قىلدىم تۇرۇپ ئارزۇ،
 بولۇپ مۇنتەزىر چۈن بەدەن بولدى سۇ.
 قارار ئېرىدىم ئاندا تۇرۇپ تەرەق،
 كى روۋشەن بولۇرمۇ قارارغان ئۇنى.
 بىناگاھ خۇدا فەزلى قىلدى مەدەد،
 نە مۇدار ئولۇپ ئولزەمان سەرۋى قەد.
 خىرامان كىلۇر چۈنكى تاۋۇس مەست،
 كىلىپ نەئش ئالدىدا قىلدى نەشەست.
 نەزارەسىدىن بولدى جانىم فىگار،
 كۆڭۈلدۈر ئەلەمناك تەن خار خار.
 ماڭا تۈشتى تىترەتمە ئۆزۈمدىن كىتىپ،
 باشىمنى تۇتۇبان قالىپ مەن قاتىپ.
 يەنە ھۇش سائەتدە پەيدا بولۇپ،
 ئانىڭدەك ئېرۇر مۇردە ئەھيا بولۇپ.
 كى ئول ھۆرگە تۈشتى دەم دەم نەزەر،
 شۇئاد يۈزى جانىغە سالدى شەرەر.
 چۇ ئىلكىدە رومالى زەررىن كەتان،

جەفاكەشلىگىڭگە يوقتۇر كەمى.
 بۇ ئىش مەندىن ئۆزگەدە تافىماس كۇشاد،
 ساڭا سۆز قىلاي جان ئىلە ئەيلە ياد.
 بۇ مۇشكۈلنى ھەل قىلماق ئاسان ئېمەس،
 قەدەم قويماق ئول ئىشغە ئىمكان ئېمەس.
 تەھەققۇق بىلىپ مەنكى سەن مۇستەھقىق،
 سەنى كىم قىلاي مەن ئاڭا مۇتتەھقىق.
 ساڭا شەرت ئولدۇر كى قىلغىل قىياس،
 نەسپەتنى كۆڭلۈڭ ئارا ساقلا پاس.
 ئانى كۆرگۈزۈرمەن ساڭا بىر زەمان،
 چۆكۈرگەن زەمان قىلمە ئاھۇ ئەفغان.
 كى ساقلا ئۆزۈڭنى تەھەممۇل بىلە،
 كى فاش ئەتسەڭىل سىر تەزەلۈل بىلە.
 قارارىڭدا تۇر بولماغىل بىقارار،
 كۆرۈپ ئانى ھەم قىلماغىل ئاھۇ زار.
 ئەگەر شەرتكە تۇرماغىل ئەي ئاداش،
 ئۈمىد ئەتسەڭىل ئولزەمان كەتتى باش.
 قەسەم ئول خۇداغە چافار مەن سەنى،
 كى تۇفراق بىرلە يىغار مەن سەنى.
 دىدىم ئەي خىرەدمەند قىلدىم قەبۇل،
 شەرايىت ھەمۇلدۇر ھەمۇلدۇر ھەمۇل.
 تۇتۇپ ئول كۈنى بولدى خۇرشد پاش،
 جەھاننى يورۇتتى چۇ نۇرى قۇياش.
 كى فەرمان بىلە كەلتۈرۈپ خىلئەتى،
 ماڭا كەيدۈرۈپ ئەيلەدى زىننەتى.
 ئۆزى ھەم مۇكەممەل مۇسەلھ بولۇپ،
 بۇ ماتەم ئىشىغە مۇئەككەل بولۇپ.
 ماڭا تۇتۇرۇپ نەئشنىڭ بىر ئۇچىن،
 يەنە بىر ئۇچىن تۇتتى بىر گۈل چەبىن.
 كۆتەردۈك ئانى چۈن ئىشارەت بىلە،
 كىرىپ ئارقەسىغە ئىجازەت بىلە.
 تەك پۇ تۇرۇپ ئالدىدا ئول دەلىر،
 چېكىپ خامىيازە چۇ دەرەندە شىر.
 يۈرۈپ بىر مۇسافەت كىلىپ باغ ئارا،
 نە باغىكى ئول دەرە ئىلە داغ ئارا.
 ئۇلۇغ نەھر ئالدىدا چىنارى ئېرۇر

نە ياغلىق كى جان پەردەسىدىن نشان.
 قويۇپ كۇرسى زەررىن نەشەست ئەيلەدى،
 چۇ كىم ئۆزنى ماتەم پەرەست ئەيلەدى.
 كى لەيلى مەسەللىك نە ھۇش، نە ئەقل،
 دىلاۋەرگە قىلدى پەرى چىەرە نەقل.
 قۇلاق سالىدى شىرىن سەنەم سۆزىگە،
 چېكىپ ئاھ دەم - دەم باقىپ كۆزىگە.
 تەكەللۇمنى قىلدى تەۋىل ئول سەنەم،
 كەلامى ئانىڭ ئانچە پۇر دەردۇ غەم.
 يىتىپ سۆزى بىر جايىغە يىغلادى،
 ياشىن يەڭ بىلە بەلكى ئارىغلادى.
 ئۆزىن توختالماي جەنان قىلدى زار،
 بولۇپ كۆزلىرى چۈنكى ئەبرى باھار.
 رىزا سەمىيى بىرلە ئىشتىتى دەلىر،
 قىلىپ گىمىيە ھەم ئۆلەزەمان نەرە شىر.
 يىراقىدىن تۇرۇپمەن ھەمان يىغلادىم،
 ئۇلارنى كۆرۈپ ئۆلەزەمان يىغلادىم.
 كى فەرياد ئۇرۇشتە يىتىپ ھالەتەم،
 كى قالماي تەھەممەل بىلە تاقەتەم.
 چۇ فەھم ئەيلەدى ئول دىلاۋەر جەھان،
 ماڭا خەشم بىرلە قاراپ ئۆلەزەمان.
 ئانىڭ ھەيىيەتىدىن تەخەۋۋۇق قىلىپ،
 كى توختاتتىم ئۆزنى تەئەسسۇق قىلىپ.
 كى زايىل بولۇپ مەندە ئەقلى خىرەد،
 ئۆلۈكنىڭ مىسالى بولۇپ كالىبۇد.
 زەمانى ئۆتۈپ ئەقل كەلدى يەنە،
 جەمالنى كۆرسەم يەنە بىرگىنە.
 مەنىڭ ۋاقىتىمنى قىلىپ ئېردى نەقل،
 سۈيۈندى كۆڭۈل ئەيلەبان كارى ئەقل.
 ئىجابەت قىلىپ سۆزنى سالىدى قۇلاق،
 زىيادە بولۇپ ھىجر بىرلە فىراق.
 بولۇپ شادلىقدىن كۆڭۈل بولدى غەش،
 چېكىپ ئۆلەزەمان ئەلئەتەش (ئەتەش) ①.
 كى بىر سائەتى قىلدى گۇفتۇ كەلام،
 تۆگەتتى سۆزىن ئۆيىگە قىلدى خىرام.

① بۇ سۆز ئەسلى تېكىستتە ئۆچۈپ كەتكەن. خەتنىڭ ئۇزاسىغا ئاساسەن (ئەتەش) قىلىپ ئېلىندى.

دىلاۋەر قويۇپ يىغلادى زار - زار،
 بۇلار ھەم قىلىپ يانغالى ئىختىيار.
 كى يولدا كىلىق ئاھ ئەفغان چېكىپ،
 لەبىمنى لەبىمگە قويۇپ جان چېكىپ.
 كىلىپ مەردى مەردانەنىڭ جايىغە،
 كى داخىل بولۇپ ئاندا مەئۇايىغە.
 چۇ بىر خىلۋەت ئىچرە كىرىپ دەرد ئىلە،
 كى ئاغۇشتە ئەيلەپ باشىم گەرد ئىلە.
 يەنە ئىشقى تازە بولۇپ تۇتتى سەخت،
 كى ھەسرەت بىلە قان يۇتۇپ لەخت - لەخت.
 كى تىشلەر ئىدىم قوللارنى كۈلۈپ،
 چۇ يىغلار ئىدىم ئېتىلەرنى ئۇلۇپ.
 كى خاب ئەيلەدى بىر زەمان پەھلىۋان،
 ئەمان تاپتى غەمدىن يىتىپ بىر زەمان.
 چۇ بىدار ئولۇپ مەنى قىلدى تەلەب،
 تەۋازۇۇ بىلە ئاڭا قىلدىم ئەدەب.
 سوراپ مەندىن ئول ھال كەيغىيەتەن،
 بايان ئەيلەدىم بارچە ۋەجھىيەتەن.
 فېدا بولسام ئول يارغە مۇغتنەم،
 ئانىڭ يادىدا بەلكى بولدۇم ئەدەم.
 دىدى ئول بىھەمدۇللاھ بولدۇڭ خەلاس،
 سەنى يارغە ئەيلەگۈم ئىختىساس.
 شەرەفى بۇرچىدا كەۋكەب ئەيلەپ تۇلۇد،
 كىتىپ نەھىسلەر سەئىد تاپتى ۋۇقۇد.
 رىيازەت كىتىپ كەلدى بەختىڭ بەلەند،
 ئۈمىد ئۆلكى يارىڭغە بولغۇڭ پەسەند.
 مۇرادىڭ گۈلى ئەمدى ئەيلەر شىگىفت،
 قىلاي مەن سەنى ئەمدى ئەختەرغە جۇفت.
 كى فەھم ئەيلەدىڭدۇ نەدەپ مەن ئاڭا،
 نىگاھى بىلە بىر قاراپدۇر ساڭا.
 سەنىڭ سەرگۈزەشتىڭنى قىلدىم بەيان،
 ھەمە رەنجۇ مېھنەتنى قىلدىم ئەيان.
 ھەمە ئەرزۇ ھالىڭنى تەقىرر ئىتىپ،
 فەسانە بىلە ئانى تەئىخىر ئىتىپ.

ئەيا ساقىيا راھ قەلغىل كەرەم،
مۇھەببەت بىلە سىپقاراي دەمبىدەم.

ئەسالەتلىكىنى قىلىپ مەن ئەيان،
بۇ بىچارە ئىدۇر ئۇلۇغ خاندان.

ئول شەھزادەئى بەھادىر بۇ مۇسافىرنىڭ ئەۋۋارەئى بولغان ئەھۋالىنى مەلىكەئى
فەرەڭگە تەقدىر قىلغانى

دېدىمكى بۇ كېچە خەبەردار ئولۇڭ،
بارۇر ئول يىگىت ئاندا ھۇشيار ئولۇڭ.
مەنىڭ خاتىرىمىدىن قەبۇل ئەيلەڭىز،
فەقىر قۇلغە ئەمدى مەقۇل ئەيلەڭىز.
پەرى ھەم رىزا بەردى بۇ قۇلغە،
زەبانىم كىلىپ ئاندا لاهەۋلغە.
كۆزى بىرلە قىلدى ئىشارەت ماڭا،
ئىشارەتدە بەردى بىشارەت ماڭا.
بۈگۈن كېچە سەن ئاندا ئەتكىل خىرام،
تۈشەي باشلاسۇن مەن ساڭا بىر غۇلام.
كى ئەقلىڭ بىلە ئانچە ھۇشيار بول،
زەمان ئافەتتىن خەبەردار بول.
بۇ مۇژدە يىتىپ بۆسە قىلدىم ئانى،
غۇلامى بىلە يولغە سالدى مەنى.
فەرەھلىك يىتىپ ئول كۈنى ئانچە شاد،
بولۇپ قۇۋۋەت ئالدى بۇ جان نىھاد.
قاچان كەچ بولۇر دەپ بولۇپ ئىنتىزار،
بولۇرمۇ ئىككىن بەختىمە ۋەسلى يار.
قۇرۇ كەتتى خۇرشىد بولۇپ ۋەقتى شام،
قەمەر جىرمى گەردۇندا قىلدى خىرام.
سۇھا لەشكەرى چەرخدا پۇتراشپ،
كى تىرى شىھابىن ئاتىپ ئويناشپ.
ئىشا فەرزىنى چۈن ئەدا ئەيلەبان،
تەۋەككۈل بىرايى خۇدا ئەيلەبان.
ئوشۇل ۋەقتىدە كەلدى رەھبەر غۇلام،
مەنى باشلاماقچە قىلىپ ئىھتىمام.
ئانىڭ ساھىبى قۇشنى تەئەككىد ئىتىپ،
مۇسافىرنى باشلاپ بارىپ كۆرسەتىپ.
تۇرۇپ ساقلاغىل بۇ كىشى چىققۇچە،
يىتىشىسۇن ماڭا خىزمەتلىك بۇ كېچە.

مىسالىدا بولدۇم پەرىشان بەسى،
ۋىسالى ئۇچۇن چەكتىم ئەفغان بەسى.
چۇ ناقل بۇ سۆزنى قىلىپ ئاشكار،
سۇخەن گەنجىنى قىلدى ئىلگە نىسار.
سەنى دەپ بولۇپدۇر ۋەتەندىن غەرىب،
يۈرۈپدۇر بەيaban ئارا سارغارىپ.
ئاتادىن كېچىپدۇر، ئانادىن داغى،
كى شەھلىغ بىلە مۇددەئادىن داغى.
يولۇڭدا خەزانە قىلىپدۇر نىسار،
كى ھىجرىگدە بولمىش چىنان خار-خار.
كۆرۈپ سۈرەتلىكى تىگىپدۇر جۈنۇن،
ئەلئىدەك قەددى غەمدە بولمىش نىگۈن.
يۈرۈپ نەچە كۈن بى سەرۇپا بولۇپ،
ھەمە دەردۇ غەمگە مۇھەببەت بولۇپ.
جەفالار كىلىپدۇر سەنى دەپ ئاڭا،
كىلىپ يالبارىپ يىغلادى كۆپ ماڭا.
سەنى دەپ ئاڭا ئۆتتى ئەنسىزلىك،
بىلەمسەن بولۇپ ئانچە خۇنرىزلىك.
ئەگەر بۇ كىشى كۆڭلىنى ئىستەسەڭ،
سەۋابى بولۇر ئانى يارىم دىسەڭ.
چىھىشت بەرسە تەڭرىم ساڭا نە ئەجەب،
بۇ شەھزادەدۇر تارتىمىش كۆپ تەئەب.
دېدى ئول مەلىكە ئىلاجى نېدۇر،
كى ئايغىل بۇ ئىشنىڭ ئىلاجى نېدۇر.
دېدىم ئىددەسىدۇر ماڭا ئەي پەرى،
قولۇمدا مۇھەببەت ئېرۇر شەشغەرى.
سەنى ساقلاغان مەن بولۇپ پاسىبان،
بولۇڭ ئەي سەنەم ئەمدى غەمدىن ئەمان.
بۇ سۆزنى ئىشلىتى سۈكۈت ئەيلەدى،
تەۋەككۈلەت ھەي لايەمۇت ئەيلەدى.

ئوشۇل ۋەقت غەۋغا چىقىپ ناگىيان.
 بولۇپ ئاندا بېھد ئەلالا شەند،
 سۆرەن بىرلە قىقاس غەۋغا شەند.
 بولۇپمەن ئانى ئاڭلابان ۋەھىگىن،
 كى تەسىبە ئىتىپ تۇرۇپمەن كىيىن.
 بولۇپ نىسقى شەب ئول ئەلالا بىلە،
 كېلىپ نەچە تەن سەرۋى رەئنا بىلە.
 ھەمە خەلقىنى ياندۇرۇپ ئولزەمان،
 كېلىپ ئالدىنە بارچە ئېلىدىن نىھان.
 نەزارە قىلىپ مەن شەكەرلەب كېلىۋر،
 كى خۇرشمىدۋەش سىم غەبغەب كېلىۋر.
 جەمالى بىلە كۆزنى روۋشەن قىلىپ،
 قەدەم گاھىغە جاننى گۈلشەن قىلىپ.
 كى ھەمدى ئەيلەدىم ھەق جەنابىغە ھەم،
 تۈمەن شۈكر دەپ ئىلتىفاتىغە ھەم.
 جەمال ئاشكار ئەتتى شەمە ئەنۋار،
 ئۆزۈمنى كۆرۈپ مەنكى پەرنەۋار.
 يىقىلىدىم ئاياغىغە باشنى قويۇپ،
 تەزەررۇد بىلە كۆزدە ياشنى قويۇپ.
 بىنەمدۇللاھ بولدى مۇنەۋۋەر كۆزۈم،
 تۇرۇپ ئاڭلادى يار ئەندەك سۆزۈم.
 دىدىكىم ئەيا جاھىل خەم سىرىشت،
 نىدىن مۇنچە بولدۇڭ كى ماتەم سىرىشت.
 بۇ يەردە ئېمەستۇر مەھەللى كەلام،
 كى ھاسىل ئېمەس سۆزلەمەكەدىن مەرام.
 بولۇپ ھۇش بىرلە قىلىڭ ئىھتىيات،
 كى جايىڭغە بارغاندا ئەيلە نىشات.
 كى يەرلە چىقىپ مەن يانىپ كەتمەگۈم،
 قىلىپ بىزەفالىق قاچىپ كەتمەگۈم.
 مەكانىڭغە باشلا رەۋان بولغامىز،
 سەنىڭ بىرلە ئاندا نىھان بولغامىز.
 كۆڭۈل شاھىغە ئانچە يەتتى سۇرۇر،
 چۇ خوشۋەقت كەتتى باشىدىن شۇئۇر.
 كى يول باشلادىم ئالدىدا يارىنىڭ،
 تۇشۇپ ۋەھمى يولىدا يەزەكدارىنىڭ.

گۇمان قىلىماسۇن ئەسلەن سەندىن كىشى،
 كى تەقدىرى ھەق بۇ فەلەك گەردىشى.
 ئاڭا سۆز دىدى كۆپ نەسىھەت بىلە،
 مەنى شاد قىلغىل بۇ خىزمەت بىلە.
 مۇسافىردۇرۇر بەلكى ئەنئەدۇرۇر،
 مۇڭا راھبەر بولساڭ ئەلا دۇرۇر.
 قەبۇل ئەيلەدى قۇل يولۇم باشلادى،
 يۈرۈپ بىر مۇسافەت مەنى تاشلادى.
 كى بىر كۈچە باشىدا تۇردۇم قاراپ،
 بارلىڭ سىز تۇرايىمەن بۇ يەردە ماراپ.
 بول بىرلە بارساڭ تاپارسەن مۇراد،
 دىدى ئولزەمان ئەيلەدى خەيرباد.
 كىرىپ كەتتى ئول دەمدە بىر كوي ئارا،
 كۆزۈمگە بولۇپدۇر جەھان قاپقارا.
 غەرەز نە ئىكەن ناپەدىر ئولدى ئول،
 خىجالەت بىلە ئاندا قالدىم خۇمۇل.
 تۇرۇپ بىر زەمان يىغلاپ ھەيران بولۇپ،
 تەۋەككۈل قىلىپ دىدە گىريان بولۇپ.
 قىلىپ ھەق جەنابىغە كۆپ ئىلتىجا،
 مەنى يولغە سالغىل كى يارەبەنا.
 شىكەستە قۇلۇڭ ناتەۋان بەندە مەن،
 مۇھەببەت تەرىقىدا شەرمەندە مەن.
 مەنى قىلماغىل خەم بىلەن ئىتتىھاد،
 تەرەھھۇم قىلىپ ئەمدى بەرگىل مۇراد.
 /تەۋەككۈل بىلە ئاندا قويدۇم قەدەم،
 كى ياد ئەيلەبان تەڭرىنى دەمبىدەم.
 كى بىر شاھرەھ ئىچرە ئەزم ئەيلەدىم،
 كى گۈلشەنگە بارماقنى جەزم ئەيلەدىم.
 خۇدا يول بېرىپ يەتكۈزۈپ باغقە،
 داغى قويمايدى يولنى سورماقغە.
 ئىشىكىدە تۇرۇپ تولغانىپ پىچ - پىچ،
 كى مەقسەد گۈلىدىن نىشان بولماي ھىچ.
 ئىشك ھەلقەسىگە قولۇمنى قويۇپ،
 تۇرۇپ يىغلادىم بەلكى جاندىن تويۇپ.
 تەفەككۇردا ئۆتتى بىر ئىككى زەمان،

دېدىم ئاھ ئايىدى نە قىلماق كەرەك،
 جەفا بەچچەسىنى چىقاردى فەلەك.
 دەرغا كىتىپ مېنەتتىم رايگان،
 چىقىپ كەتتى قولىدىن بۇ سەرۋى رەۋان.
 ئانىڭ سىز تىرىكلىكىنى ئەمدى نېتەي،
 ئۆلەي بىر يولى بۇ جەھاندىن كېتەي.
 خىيالىمنى فەھم ئەتتى ئول ماھ رۇي،
 مەنىڭ بىرلە ئول ئەيلەدى گۈفتىگۈي.
 دېدىكىم خىيالىڭ نېدۇر ئەي گەدا،
 دېدىم ئەي جەھاننىم بولۇرمەن فېدا.
 خىجالەتكە سالدى مەنى بىر غۇلام،
 خىلاق ئەيلەدى ۋەئەدە غە ئول ئاكام.
 كۆرۈپ كۈچە باشىدا دەرۋازەنى،
 ئانىڭ ئىستىمەيكى ئاۋازەنى.
 كى قۇفل ئەيلەگەن يوقتۇرۇر ھىچ كىشى،
 كىشى بولسە ھەم يوقتۇرۇر ھىچ ئىشى.
 ئىشىكىنى ئىتىپ ئول كىتىپدۇر قەيان،
 قىلىپ ئول ھەرامى بۇ ئىشنى يەمان.
 بەھانە بىلە سۆزنى قىلدىم خىلاق،
 پەرى چىەرە بىلدى ۋە قىلدى مۇئاف.
 پەرى چىەرە كۈلدى ۋە ئىرغاتتى باش،
 كى دەرۋازە زەنجىرىگە ئۇردى تاش.
 چاقىپ قۇفلىنى دەرنى ئەيلەپ كۈشاد،
 كىرىپ ئىچكىرى ئانچىنان بولدى شاد.
 ئەجەب ۋەھم يۈزلەندى مەن زارغە،
 بۇ ئىش بولمادى خۇب مەن يارغە.
 مۇبادا كىشى كۆرسە مەن نېتەكەمەن،
 بۇ رەسۋالىق ئىچرە ئۆلۈپ كېتەكەمەن.
 فەقىر ئېرگەشىپ ئارقادىن سايەدەك،
 ۋە ياخۇد مۇخادىم ئارا دايەدەك.
 كۆرۈپمەن كى گۈلشەن ئېرۇر بى نەزىر،
 كېلور بۇي ئاندىن كى مۇشك ئەبىر.
 فەرامۇش بولۇپ قالدى دەرۋازە بوش،
 فەرامۇشلۇق بولدى مېنەتكە تۇش.
 ئەجەب باغ قەسىرى ئەجەب بوستان،
 كى ئەشجار ئىلە ھەر تەرەپ گۈلىستان.

دىلاۋەر مەكانىغە يول باشلادىم،
 يۈتۈردۈم يولۇم ئوڭ - سول باشلادىم.
 سەراسىمە خىجالەت چېكىپ،
 چۇ گۇمراھلىقىدىن مەلالەت چېكىپ.
 بولۇپ يار ئالدىدا ئانچە خىجىل،
 قىلىپ ئىزتىرابى بولۇپ مۇنغەئىل.
 قىلىپ ئىستىراز ئول سەنەم دەمبەدەم،
 مەكانىڭ قانى قايدا قويدۇڭ قەدەم.
 ئاڭا ئۆزۈر دەرگە زەبانىم قانى،
 تەكەللۇم قىلۇرغە لىسانىم قانى.
 مەھەلات ئارا چۆيۈرۈلۈپ دەر بەدەر،
 خىجالەتدە ئۆزىدىن بولۇپ بىخەبەر.
 فەلەكىدىن زېھى يەتتى سەرگەشتەلىك،
 بولۇرمۇ بۇ رەڭ بەخت بەرگەشتەلىك.
 يەنە ئول سەنەم ئەيلەدى ئىستىراز،
 چۇ يەتتى سەھەر بولدى سۈبەي بەياز.
 كى جايىڭنى يىلىمەي يۈرۈسەن تىنەپ،
 ئەگەر چىقسە كۈن بىزگە بولغاي تەئەب.
 چۇ دۈشمەن قولغە گىرىفتار ئولۇپ،
 كى ئاندىن شەھىنىشەھ خەبەردار ئولۇپ.
 تۇتۇپ بىزنى قىلغاي ئۆلۈمگە مۇھىق،
 ئەجەل خەيلىگە ئەيلەگەي مۇتتەفەق.
 بۇ سۆزنى دېدى، ئاھ چەكتى ئول ئاي،
 دېدىم ئالدىدا مەن ھەمان ئاھ ۋاي.
 دىلىمدا خۇداغە چىنان يالبارىپ،
 قىلىپ ئىلتىجا چىەرەمىز سارغارىپ.
 مۇناجات ئەيلەپ قىلىپ مەن دۇئا،
 ھىدايەتكە باشلا مەنى ئەي خۇدا.
 ئىلاھى بېھق جەنابى قەدىم،
 بېھق جەمال جەلالى ئەزىم.
 گىرىھلارنى ئاچغىل بولۇپ رەھنەما،
 بېھق ھەمە ئەنبىيا ئەۋلىيا.
 تەۋەججۇھ بىلە ھەر تەرەپ توغرادىم؛
 كى تىشلەپ قولۇمنى ئۇزۇپ توغرادىم.
 تاڭ ئاتتى يۈرۈپ ھەر تەرەپ دەر بەدەر،
 دېدى ئول پەرى ئەلەزەر ئەلەزەر.

سۇراھىغە سۇندى ئىلىكىنى پەرى،
چۇمەي نۇش ئىتىپ ئول پەرى ئىلگەرى.
چۇ بىر جامنى باز مەملۇ ئىتىپ،
ماڭا تۇتتى جامنى خوشۇ ئىتىپ.
چىكىپ بىر ئىكى جام ئول ماھۇەش،
سەرشار ئولۇپ بولدى چۈن تەبىئى ئەيش.
چۇ سەير ئەيلەمەككە قىلبان ھەۋا،
خىرام ئەتتى گۈلشەن ئارا دىلرەبا.
بارىپ كۈشەئى ئىچرە قىلدى نەشەست،
ئۆزۈمنى قىلىپ ئالدىدا يەرگە پەست.
ئايغىغە قويدۇم قاپاق باشنى،
تۆكۈپ چەشىدىن ئاقىزىپ ياشنى.
دىدى ئول سەنەم كەلتۈرۈڭ بىر غىزا،
كى مەي نەشاسىدىن كىلىپ ئىشتىھا.
قويۇپ مەن كىرىپ دەرەھەل ئىچكەرى،
كى بىر خانىنى كەلتۈرۈپ ئىلگەرى.
كى سەرفۇشنى ئاچتىم ئول خاننىڭ،
قويۇپ ئالدىدا خانىنى مەھماننىڭ.
تەناۋۇل قىلىپ ئاندا دىلەبەر كەباب،
كى نۇش ئەيلەبان گاھ گاھى شەراب.
ماڭا ھەم كەبابىنى قىلدى كەرەم،
ياڭى جان كىرىپ بەل كىتىپ ئەسكى غەم.
فەقىر ھەم بولۇپ ئانچە سەرشار مەست،
چىراكىم ئىدى ئاندا ئول يار مەست.
جەمالغە مەھۇ ئولدى ئەقلى خىرەد،
تاپىپ يار ئايغىدا ئۆمر ئەبەد.
بۇ مەزمۇن بىلە ئەلەدىم ئەرزۇ ھال،
ئۆزۈم بىرلە قىلدىم ئەجەب قىلىۋال.
جەھان باغىدا تاپمادىم يارنى،
تاپىپ مەنكى باغ ئىچرە دىلدارنى.
ماڭا بەخت بىدار بولدى نەسقى،
تۈمەن شۈكر دىلەبەرغە بولدۇم قەرىب.
بولۇپدۇر ماڭا تەختى ئىتبال يار،
كى شۈكر خۇداغە ھەزاران ھەزار.
كەل ئەي ساقىيا بىرگە بىر جام مەي،
ئەتا ئەيلەگىل سىپقاراي پەي بە پەي.

گۈلۈ ئەھمەر سەۋسەنۇ ياسەمەن،
شىگىتتە قىلىپ مۇرغ زارۇ چەمەن.
كى باش تارتىبان چەرەخە ھەر شەجەر،
شەجەر شاخىدا زاھىر ئولمىش سەمەر.
دەرەختىكى سەرۋى سەنەۋبەر داغى،
چىنار بىرلە شەمشادۇ ئەرتەر داغى.
قىلۇر قۇملار ئاندا سۇۋتۇ سەدا،
يەنە ئەندەلب گۈلغە ئەيلەر نەۋا.
ئەجەب قەسر ئەيۋان شاھانەئى،
كى زەررىن سەرانجام كاشانەئى.
ئۇلۇغ زات مەئۋاسى مەئلۇم ئولۇر،
باھادىر كىشى جايى مەفھۇم ئولۇر.
نە چۆككىم تۇرار ئاندا نەچە يەراغ،
بولۇپدۇر ئاڭا قۇرخانە بۇ باغ.
مۈلۈكانە فەرشنا زەررىن بىسات،
مۈزەببەن ھەمە بارچە جايى نىشات.
ھەمە زەرقلار نوقرە تىللار دۇرۇر،
جەۋاھىر سۇراھىدا سەھبا دۇرۇر.
ئىبارەتنى ئاراستە قىلدى ئاي،
مۈزەببەن قىلىپ جايى ئىشرەت فەزاي.
كۈمۈش سەندەل ئۆزەرە نەشەست ئەيلەدى،
چىكىپ ساغەرى ئۆزى مەست ئەيلەدى.
كى بىر خانىنى كەلتۈردىلەر ئول مەھەل،
تەناۋۇل قىلىپ ئاندا قەندۇ ئەسەل.
كى ناننى شەكەر ئانچە رۇۋغەن سىرىشت،
چۇ تەئىمى تۇيۇردىن كەبابى بېھىشت.
بارىن كەلتۈرۈپ ئالدىدا قويدى ئول،
لەتفە غىزادىن يىمى تويدى ئول.
تەبەسسۇم قىلىپ ئەيلەدى ئىلتىفات،
تاپىپ مەنكى بىرمۇنچە غەمدىن نىجات.
دىدى: ئەي ئەزىزىم غەم يىمەڭ زىنھار،
ئەگەر قىلغان ئېرسە غۇلامىڭ فەرار.
قاچىپ كەتسە ئول مەن ساڭا ھەم نەفەس،
بولۇپمەن مۇسافىرغە فەريادەرەس.
ئاچىلدى ساڭا ئەمدى ئەبۋابى ئەيش،
كى مەينادا مەملۇ مەيىتى نابى ئەيش.

مەلىكە يوق بولغانىدىن پادىشاھ خەبەر تاپىپ تەجەسسۇس قىلىپ ئىستەگەنى، مەلىكە شەھزادە ئەجەمى بىرلە بەھزارخان باغىدا ئەش - ئىشرەتكە مەشغۇل بولغانىدا بەھزارخان شىكاردىن يەتىپ كېلىپ كەمپىرنى ئۆلتۈرۈپ، بۇلارنى ئەجەم تەرەپكە ئىتكەنى

پەرىۋەش بىلە ئەيلەش بەزمى،
كى ئەسلى ۋەتەنگە قىلىپ ئەزىمى.
يەنە سۆز بۆكىم ئاڭلاڭىز ئەي رەفىق،
سەنەم يوق بولۇپ بولدى ئالەم ھەرىق.
ئانى شاھىغە يەتكۈزۈپ پاسىبان،
كى مەئۇم ئىتىپ ئەيلەدىلەر ئەيان.
بولۇپ پادىشاھ ئانچىن دەرغەزەب،
بىرىپ نەچە دەرمانغا تۇرلۇك ئەدەب.
چىقاردى كىشى ئىستەمەكلىك ئۈچۈن،
تەفەھپۇس قىلىبان نە كۈندۈز نە تۈن.
يەنە ھەر تەرەپكە چىقاردى كىشى،
تەرەددۇد قىلىپ ئەيلەڭىز تەفتىشى.
قاراۋۇللارغا كىشى چاقتۇرۇپ،
كى پەستۇ بەلەندىنى يۈرۈپ باقتۇرۇپ.
يەنە قىرىق خاتۇن مەككاردى،
ھەرامزادە تەنناز تەييارەنى.
چىقاردى شەھەردە مەھەلات ئارا،
يۈرۈپ دەرەدەر ھەم ئۆز ۋە يات ئارا.
قەزارا كىرىپ باغ ئارا پىرزال،
بۇ بى زاهىرى باتىنى بەدسىكال.
دۇتا قەد بىلە بىر قولدا ئەسا،
كى تەسبىھ ئۆيۈرۈپ قىلىبان دۇئا.
ئىشىكىدىن كىرىپ كەلدى ھەيران قېرى،
قىلىپ ئول زەمان نالە ئەفغان قېرى.
كىلىپ قاشقىمىزدا قېرى ئولتۇرۇپ،
نە كەمپىركىن ئوشۇل ھەرى ئولتۇرۇپ.
قىلىپ مەككىلەر بىرلە ئانچە كەلام،
دىدىكىم ئولتايىغە مۇرادىن تەمام.
جەزەئ ئەيلەدى دەرد ھىرمان بىلە،
ئاڭا رەھىم قىلدۇق كى جەنان بىلە.
پەرىۋەش دىل ئاسالىق ئېتتى يانا،
نە مەقسەدە كەلدىكى دىدى ئەي ئانا.

قايۇ جايدىن مۇندا كەلدىڭ يېتىپ،
تۇرۇپ سەن ماڭا ئۈزىلەر كۆرسەتىپ.
دىدى ئول قېرى ئەي جەھان ئافەتىم،
كى باردۇر جەنابىڭدا بىر ھاجەتىم.
قىزىم بار ئىدى ئول دىدى ھامىلە،
ئولۇپدۇر شىكەم دەردىگە شامىلە.
تۇغالىماي ياتىپتۇر بولۇپ ئىكى كۈن،
كىتىپ ھالى ھەم بولدى ئەمدى زەبۇن.
تەبىب بۇيرۇدى لەھىي ئۆردەك كەباب،
تاپالماي دەرم بولدى ھالىم خاراپ.
كى ئاجىز فەقىرىمەن زىھى نامراد،
كى سىزلەرگە قىلدىم بۇ ئەرزىمنى داد.
كەرەم ئەيلەبان بىزنى شاد ئەيلەگىل،
سەخا بابىنى ھەم كۇشاد ئەيلەگىل.
جەنانبىدىن ئەمما تىلەرمەن كەباب،
ئەتا ئەيلەسەڭ ئانچە بولغاي سەۋاب.
قېرىغە ئىچى كۆيدى رەھىم ئەيلەبان،
ئىكى مۇرغ بىرىيان بېرىپ نەچە نان.
يەنە بىر ئىگىنى نىياز ئەيلەدى،
چۇ ئىھسان بىلە سەرەفراز ئەيلەدى.
دىدى: ئەي ئانا مۇندا پات - پات كىلىڭ،
كى ئىھسان قىلاي، سىز دۇئالار قىلىڭ.
ھەلى دەرمەھەل جايىڭىزغا كىتىڭ،
كى رەنجۇر قاشىغە فاتراق يىتىڭ.
قېرى دەرمەھەل قوپتى ئىنچىقلابان،
ئەساسىن تايانىپ دوڭغاقلابان.
چىقىپ بۇ قېرى شاد خۇررەم بولۇپ،
بۇ مەككىلەر شەيتانغا ھەمدەم بولۇپ.
مەلىكە فەراغەت تاپىپ بولدى خاب،
فەقىر ھەم ئاياغىدا تۇردۇم قاراپ.
ئۆزۈم ئارزۇسىدا فەقىر ئەيلەدىم،
دىلىمدا خۇدايىمغا زىكر ئەيلەدىم.

ئوشۇل ۋەقت ئىدى چىقتى بىر ماجرا،
كى باغلا دىبان كەلدى قاتىغ سەدا.
ئانىڭ ۋەھشەتتىن ئەجەب تىترەدىم،
سەراسىمەۋار ھەر تەرەف بۇترادىم.
چۇ باغنىڭ تاشىدىن كىلىپ بىر تاۋۇش،
ئانىڭ ھەيىبەتتىن ئۇچۇپ بارى ھۇش.
قارادىم ئىشىككە كۆرۈنمەس كىشى،
داغى رامدىن ئانچە ئۆچمەس كىشى.
تۇرۇپ ئىچىدە ئاڭلادىم زارلار،
قىلۇر ئول قېرى تۇرغە ئاۋازلار.
ئەجەپ يالبارىپ نالەلەر قىلدى ئول،
كى قاتىل ئانى ئەسلەن قىلماس قەبۇل.
سەراسىمە ھەيران ئىدىم بۇ نە ئىش،
بۇ كەمپىرگە بىر كىشى ئوردى نۇش.
ئىشىككە چىقىپ ئەيلەدىم سەرھىساب،
كۆرۈپمەن كى بىر شىر ئالجاناب.
كى بازۇسىمدۇر مىسلى شاخى چىنار،
يۈزى ئاي مەسەللىك ئۆزى تاجدار.
ھەزىرى زەمان بەلكى شىرى ژىيان،
سىياقى ئانىڭ ھەم چىنن پەھلىۋان.
سەقالى ئانىڭ مۇشك ئەنبەر كەبى،
خۇراسان كۇلاھ باشدا زەر كەبى.
چىنانكىم كۇلاھىدا زەنجىرى زەر،
چۇ كۈن تابىدىن يەرگە ئۇرمىش شەرەر.
كى خەنجەر بەلىدە ھەمايىل دۇرۇر،
ھەمە كۇفر ئىلىگە مۇقاتىل دۇرۇر.
بەرەھنە قىلىچ قولىدا قان تامار،
غەزەبىدىن سەقالى بولۇپ تار-تار.
تۇتۇپدۇر قېرىنى كى ئول شىرتەن،
گىرىفتار ئولۇپدۇركى ئول پىرەزەن.
تۇشۇپ ئاتىدىن ئول جەھان پەھلىۋان،
قېرىنى قىلىپ ئاخىرەتكە راۋان.
ئېسىپ قۇتتىن دەرەخت باشىغە،
تەفەررۇج قىلىپ ئەھلى قور باشىغە.
ئۇزۇپ باشىنى تىغى بۇرران بىلە،
سۆكۈپ جىسمىنى تىرى پەرران بىلە.

غەزەب بىرلە كەلدى ئەجەب خەشم كىن.
كى تىشلەپ لەبىن جەبھەسى چىن-چىن.
قولىدا ئانىڭ دەشەننى ئابدار،
يەنە ئاھۇ فىتراكىدا ئۇستۇۋار.
يەنە بىر قولىدا خەدەنگ دەراز،
ئەجەب مار پىچانكى دۈشمەن گۇداز.
كىلىپ ئولتۇرۇپ شۇكر بىسيار دەپ،
تەناۋۇل قىلىپ لۇقىيەنى تەشەلەپ.
چۇ لاھەۋل ئىتىپ ئانىڭ كارىغە،
تەئەججۇب قىلىپ بارچە كەردارىغە.
كىشى قىلماغاي مۇنچە بى باكلق،
پەلەڭدەك دەلرانە چالاكلق.
تىرىكلىكتىن ئەمما ئۇزۇلدى ئۈمىد،
ماڭا يۈزلەنىپ ئانچە ۋەھى شەددىد.
چۇ ئىمانى ئىسلامغە كەلدى تىلىم،
يەنە ئاخىرەت سارى كەتتى دىلىم.
سەلامەت قۇتۇلماغلىق ئاسان ئېمەس،
كى بۇ شىردىن قاچماق ئىمكان ئېمەس.
فەرار ئەيلەمەكلىككە قالماي مەجال،
بولۇپ ھەيىبەتتىن چىنن گونگۇلال.
تۇرۇپ ئېردىم ئول يەردە ھەيىرەت بىلە،
مەنى چىرلادى شىر ھەيىرەت بىلە.
بارىپ ئالدىغە ئەيلەدىم ئىھتىرام،
تەۋازۇد بىلە بەلكى قىلدىم سەلام.
كى تىترەپ تۇرۇپ ئالدىدا سەرنىڭۇن،
قەددىم ۋەھىدىن خەم بولۇپ بولدى نۇن.
دىدى شىر نەر سەن نەچۈك ئادەمى،
كى نادانلىقلىڭ ئەسلەن يوقتۇر كەمى.
ئەگەر بولماساڭ مۇندا سەن مېھمان،
ئۇرار ئېردىم ئەمماكى بەرمەي ئەمان.
چۇ تەنبە قىلىپ بارچە جۇھالغە،
كى ئىبىرەت قىلىپ جۇملە بەدھالغە.
بولۇر ئېردى بۇ ئىش جەھاندا نشان.
بۇرەڭ ئىشنى قىلماس ئىدى ھىچ جان.
كى ئاندىن ئىشتىم رەئايەت سۆزىن،
قىلىپ فەھم ئاندىن ھىمايەت سۆزىن.

يېقىلدىم ئايەغىغە ئەفغان قىلىپ،
 نە ئەفغان بەلكى فېدا جان قىلىپ.
 قىلىپ بۆسەلەر چۈن كەفى پاينىغە،
 سۈرۈپمەن يۈزۈمنى يۈزى ئايىغە.
 چۈ خەندە قىلىپان دىدى: ئەي ئوغۇل،
 كى ئىش زىمىنىغە ئەمدى ئاگاھ بول.
 كىرىپ سەن ئىشىكىنى قويۇپ سەن كۇشاد،
 كىرىپ نامۇراد مۇندا تاپتى مۇراد.
 خۇدا ساقلادى بارچەنى فىتىنەدىن،
 خەلاس ئولدى ئېل سىيىق ئىلە دەشەندىن.
 بىلەمسەن بۇ كەمپىرنى ساددەئى،
 ساڭا زۇلم قىلماقچە ئامادەئى.
 دىدىم كى كىلىپ ئېردى مۇندا قېرى،
 كى ئەرز ئەيلەدى ئول كىلىپ ئىلگەرى.
 بىلۇرسىز خىيالنى سىز خوبراق،
 فەقىر ناتەۋان ئەقلى مەئىۋىراق.
 دىدى ئول باھادىر ماڭا يار ئولۇپ،
 قۇتۇلدۇڭ كى بەختىڭ مەدەدكار ئولۇپ.
 ئەگەر كەلمەسەم تۇتقاي ئېردى سەنى،
 سەياسەتكە يەتكۈرگەي ئېردى سەنى.
 ھەممە خاس ئام ئىچرە ئىبرەت قىلىپ،
 سەنى ئۆلتۈرۈر ئېردى غەيرەت قىلىپ.
 بۇ مەككار جاسۇس نادان ئىدى،
 ھەرەمزادە ئەيپار شەيتان ئىدى.
 سەنى ئىستەبان ئەجۇز سو بەسۇ،
 كى ھەر كوي ئارا ئەيلەبان جۇستىجۇ.
 مەلىكە زامانى بولۇپ ناپەدىد،
 جەھاندا چىقىپ فىتىنە ھاي شەدىد.
 بۇ شەھ ئاڭلابان ئانچىنان دەرغەزەب،
 بولۇپ يارلىغ ئەيلەدى لەب بەلەب.
 ھەممە راھلارغە قاراۋۇل قويۇپ،
 بارى قەربىيەلارغە چاۋاۋۇل قويۇپ.
 يەنە قەربى تەن قوددى مىكر ئەجۇز،
 شەھەر ئىچرە ئاقتاردى ئەيلەپ رۇنۇز.
 بىرى بۇ ئىدى قەتل قىلدىم ئانى،
 خەلاس ئەيلەدىم كۆپ بەلادىن سەنى.

خۇدا خەيرى قىلدى ماڭا ئۇچرادى،
 خەبەر قىلغالى شاھىغە ئوغرادى.
 قولدا كەباب ئىلىكىدە بىر چەفان،
 كى ئاغزىدا ئايىتۇر تەييار بۇ نىشان.
 گۇمان ئەيلەدىم كىم بۇ ئىشدرۇ فەساد،
 مۇنى دەفئە قىلماق نىشانى مۇراد.
 ئانى چىرلادىم ئالدىمە ئەي قېرى،
 كى لۇتقى ئەيلە گۇمدۇر كېلىك ئىلگەرى.
 كېلىپ ئول قېرى ئەيلەدى ئەرزۇ ھال،
 قىزىم رەنج ئىدى ئانچە بولغۇم مەلال.
 مەلىكەم كەباب ئەيلەدى ئىلتىفات،
 بارۇرمەن ئالىپ رەنج قاشىغە پات.
 چۈ فەھىم ئەيلەدىم فىتىنە ئاغاز ئىتەر،
 نەچچە ئادەملىرىنى ناساز ئىتەز.
 جەھەت بۇدۇرۇر ئانى قىلدىم ئەدەم،
 ئانى يوق قىلىپ مۇندا قويدۇم قەدەم.
 كۆڭۈلنى تۇتۇپ خوش دۇئا ئەيلەگىل،
 بۇ گۈلشەن سەرادا ھەۋا ئەيلەگىل.
 فەراخەت بىلە قىلغىل ئەيش نىشات،
 جەھان خەلقىدىن يوقتۇرۇر ئەھتىيات.
 ئەگەر يۈز يىل ئۆتسە كىشى بىلمەگەي،
 ئەگەر بىلسە ھەم ئول يەقىن كەلمەگەي.
 كى ئاگاھ دانا بولۇڭ ئەي پۇسەر،
 كى فەرزەند دىدىم سىزنى بولدىم پەدەر.
 ئاتىمدۇر مەنىڭ ئاڭلا بەھزاد خان،
 ئۆزۈم شىرنەر پەھلىۋانى جەھان.
 بۇ شەھنىڭ ئاغاسىغە خادىم ئىدىم،
 ئاڭا ھەم سىپاھى مۇلازىم ئىدىم.
 قەزا يەتتى بولدى جەھاندىن فەنا،
 بالاسىغە يەتتى فەلەكدىن قەزا.
 قاچانكى شەھزادە بولدى شەھىد،
 فەقىر ھەم جەھاندىن بولۇپ ئاۋۇمىد.
 چۈ مەنسەبىنى تاشلاپ تۇتۇپمەن قىراق،
 شەھەر خەلقىدىن ئۆزنى ئەيلەپ يىراق.
 يۈرۈپ خالى يەردە بولۇپ راھ زەن،
 بەرابەر ئېمەس بولسە ھەم يۈز تۈمەن.

كى نامۇ نەسەب ئەمدى ئەيلەڭ بەيان.
كى مۇۋلۇدۇڭۇز قاي شەھەر قاي دىيار،
نەدىن جەۋر ئىلە بولدۇڭىز خاكسار.
نىچۈك ۋاقىتە پىش كەلدى ساڭا،
ياشورماي ئايىت بارچە بىر-بىر ماڭا.
ئەگەر راست ئايتساڭ تاپارسەن نىجات،
كى سىدىق ئەھلىغە سىدىق ئەينۇلەيات.
فەقىر ھەم تەۋانۇر ئەيان ئەيلەدىم،
ھەسەبى نەسەبى ئەيان ئەيلەدىم.
بۇ باشدىن ئۆتۈپ ئەۋۋەلسن ئاخىرسىن،
كى تەقىرىر ئىتىپ ئالدىدا مەن ھەزىن.
پەرىۋەش بىلە يول يۈتۈرگەننى ھەم،
غۇلامنى باقىپ يولدا يۈرگەننى ھەم.
كى بۇ ھەۋلى دەروازەسىن كۆرسەتىپ،
بەھانە بىلە ماھىنى توختاتىپ.
غۇلام ئىتىپ دەرنى بولدى قەيان،
دىدىم دىلبەرمىگە بۇ سۆز ئۆلۈرمان.
خىجالەتلىگىنى بىلىپ ئۆلپەرى،
ئالىپ قولغە تاشنى كىلىپ ئىلگەرى.
چاقىپ قۇفلىنى دەرنى ئەيلەپ كۇشاد،
كىرىپ باغقە مەسرۇر بولدى نىھاد.
ھەمە ۋاقىتەنى ئىشىتى دەلەر،
دىدى خوش بولۇپ بۇ ئىشنىڭ دىلبەزىر.
ئاتامدەك يۈزۈمگە قىلىپ بۆسە ئول،
مەنى ① ئول ئۆزىگە قىلىپدۇر ئوغۇل.
دىدى ئول ئەيا سەرۋى رەئنا يىگىت،
ئەلەم كەش خىرەدمەند دانا يىگىت.
ئۇلۇغ قائىدە ئەمدى كەلتۈر بەجا،
مەنى قىل غۇلامنىڭ قىلاي كۆپ ۋەفا.
قىلاي خىزمەتلىكىنى دىلۇ جان بىلە،
ئىشنى قىلاي ھۆكۈم فەرمان بىلە.
بىلىپ مەن ئېرۇرسەن ئەسالت مەئاب،
كى مەئلۇم ئېرۇر زاتى ئالەجەناب.
بۇ سۆزدىن بولۇپمەن خىجالەت بەسى،
ئۇياتدىن باسىپدۇر مەلالەت بەسى.

چۇ غايەت سالىپ مەن شەھەر خەلقىغە،
چاقىپ تىغىنى يەتكۈزۈپ ھەلقىغە.
ھەمە ئەھلى كۇفار بولدى ھەلاک،
يەنە نەچچەسى بولدى ئاسۇدە خاك.
تەقابىل ئېمەس شاھنىڭ لەشكەرى،
مەنى كۆرسە كىم قاچتۇسى جەۋان-پىرى.
مەنىڭ ھەيىبەتىدىن قاچار پادىشاھ،
سىپاھى بولالماس ماڭا دەستگاھ.
كى تەختىدە ياتماس فەراخەت بىلە،
نەسەب ئەيلەمەس ئەسلەن راھەت بىلە.
نەچە ئادەمنى ئۇرۇپ ئۆلتۈرۈپ،
ئانىڭ مالنى جايىمە كەلتۈرۈپ.
فەقىرلارغە سەرق ئېتكۈم ئول مالنى،
بۇ رەڭ ئۆتكەرىپ ماھ بىلە سالنى.
تەئەددى قىلالماس ماڭا ھېچ جان،
ئەگەر قىلسە تاپماس قولۇمدىن ئەمان.
ئۆتۈپ نەچە ھىنگام بۇ ھالەت بىلە،
خەزەبىدىن يۈرۈپمەن سىياسەت بىلە.
قىلىپ مەن تەفەككۈردە بىر كېچە خاب،
تۈشۈمدە كېلىپ شاھى ئالجاناپ.
كى ئول شىرى دەرگاھ ئەينۇلكەمال،
ماڭا كۆرسەتىپ مېھر ياڭلىغ جەنال.
كىم ئول شاھى مەردان شىرى خۇدا،
ئەلى پاك دامەن كى ساھىبى ۋەفا.
ماڭا بەردى تۆۋبە نەسپەت قىلىپ،
كەرەم ئەيلەدىلەر مۇھەببەت قىلىپ.
قىلۇر فەئىلدىن ئەمدى قىل ئىجتىناپ،
چۇ ئەندىشە قىل باز يۈزۈلمەسساب.
بۇ ياڭلىغ ماڭا ئەيلەدى تەربىيەت،
كى ئاندىن بارى چۇن تۈزەلدى نىيەت.
بۇ ئوي ئىچرە تەنھا ئىبادەت قىلىپ،
ياتىپ مەن خۇداغە رىيازەت قىلىپ.
مەلال ئولغانىمدا شىكار ئەتكەمەن،
بەيابان ئارا كار زار ئەتكەمەن.
قىل ئەمدى فەقىرغە ئۆزۈڭنى ئەيان،

① بۇ سۆز ئەسلى تېكىستتە «مۇنى» يېزىلىپ قالغان.

باشىمنى سالىپ يەرگە ھەيران بولۇپ،
 بولۇپ ھەيزمان دىدە گىريان بولۇپ.
 ئانىڭ ئۆلۈمتىگە قىلىپ فىكرلەر،
 دىبان نىئەتىگە تۈمەن شۈكرلەر.
 دىدىم ① ئەي دەلەر رەھىم قىلسۇن خۇدا،
 ئەتا ئەيلەگەي تاڭلا ياخشى جەزا.
 مۇرۇۋۇتلارىڭىزغا بولۇپ بەندە مەن،
 بۇ دىلدارلىقىغا سەرئەفكەندە مەن.
 ساڭا ئۆز ئايتۇرغە يوقشۇر تىلىم،
 تىلىمنى ئەگەر ئەيلەسەم مىڭ تىلىم.
 قوپۇپ شىر غۇرران كەبى پەھلىۋان،
 دىدى: ئولتۇرۇڭ مەن قىلاي مەھمان.
 قوپۇپ يەشتى فىتراكىدىن ئاھۋنى،
 قولغە ئالىپ دەشەنئى ھىندۋنى.
 سويۇپ پوستىنى لەھمىنى پارچەلاپ،
 كى سىخلاپ كەباب ئەتتى ئوتنى قالاپ.
 كەبابىنى تەييار ئىتىپ ئولزەمان،
 چىقاردى يەنە رۇۋغەن ئالۇدە نان.
 تەۋازۇنلار ئەيلەپ ئۆرە تۇردى ئول،
 كى باغلاپ ئەلنى لام ئىتىپ ئىكى قول.
 ئوشۇلۇۋەت ئىدى ئولپەرى ئويغانىپ،
 چىكىپ خاممىيازە قوپۇپ سەسكەنىپ.
 كۆرۈپ ئولپەرىنى شىكارى جەۋان،
 يۈگۈردى ئاڭا قۇللۇق ئەيلەپ ئەيان.
 پەرىۋەش ئاياغىغا قويدى باشىن،
 تۈمەن ئۆزىلار بىرلە تۆكتى ياشىن.
 دىرۇشتلۇق بىلە ئانچە قىلدى ئىتاب،
 جەۋاب ئېتىمەيىن تۇردى يەرگە قاراپ.
 تولا ئۆزىلار دەپ شىكەستە بولۇپ،
 كى بىماردەك ئانچە خەستە بولۇپ.
 نە قىلساڭ دىدى سەندەدۇر ئىختىيار،
 بىلۈرسەن ئۆزۈڭ مەندە يوق ئىتتىبار.
 ئەگەر ئەفۇ قىلساڭ ئۆزۈڭ پادىشاھ،
 چۇقەر ئەيلەسەڭ مەن قۇلۇڭ ئۆزى خاھ.

سەنىڭ خىزمەتىڭدە شىكار ئەيلەدىم،
 ئاياغىڭىزغا جاننى نىسار ئەيلەدىم.
 بىلۈرسەن غەزەبكە سەزاۋار مەن،
 نە قىلساڭ تۇرۇپمەن كى تەييار مەن.
 تولا ئۆزى بىرلە قىلىپ مەن سۈلۈك،
 ماڭا رەھىم ئىتىپ باز ئەينۇلمۈلۈك.
 سۇراھىغە سۇندى قۇلىن مۇغەبەچە،
 قۇيۇپ مەيىنى ساغەر چىكىپ بىر نەچچە.
 چۇ گۈلگۈن سۇراھىدا گۈلگۈن شەراب،
 كى مەي بىرلە قەن ناباتۇ كەباب.
 ماڭا ئول نەزەر قىلدى ئەينۇلپەيات،
 پىيالە سۇنۇپ ئەيلەدى ئىلتىفات.
 ئول ئاي خىزمەتى بىرلە مەشغۇل ئولۇپ،
 تۇرۇپ ئالدىدا ئانچە مەقبۇل ئولۇپ.
 ئۈچ ئاي ئۆتتى مۇندا ياتىپ باغ ئارا،
 كى جاسۇس تاپالماي قالپ داغ ئارا.
 كىشى ياتسە يۈز يىل تاپالماس ئىدى،
 ئەگەر تاپسە قولغە ئالالماس ئىدى.
 قىلىپ بىر كۈنى ئول مۇبارىز سۈخەن،
 كى بىر مەسلىھەتكە ئاچىپىدۇر دەھەن.
 دىدى: ئەي مۇسافىر ئوغۇل خاكسار،
 بۇ يەردىن ساڭا ياخشىراق ئۆز دىيار.
 كىشى شەھرىدە بولغۇچە پادىشاھ،
 ئۆزى يۇرتىدا بولسە خوب خاكى راھ.
 كى ئەزم ئېتكەلى ئىختىيار ئەيلەسەڭ،
 بۇ يەردىن ئۇ يەرگە فەرار ئەيلەسەڭ.
 باراي خىزمەتىڭدە سىپاھىڭ بولۇپ،
 يامان - ياخشى ئىشغە نىگاھىڭ بولۇپ.
 سەنىڭ خىزمەتىڭدە قىلاي جان نىسار،
 كى دۈشمەنلەرىڭنى قىلاي تارمار.
 كى مەشۇقۇڭىز نە بولاي پاسىبان،
 ئەگەر سىز بىلە بولسە ئۆلدەم رەۋان.
 كى ئۆز شەھرىڭىزدە تاپىپ سىز مۇراد،
 قوپۇپ سىزنى ئاندىن قىلاي خەيرباد.

① بۇ سۆز ئەسلى تېكىستتە «دەدى» يېزىلىپ قالغان.

كى مەسكەن بولۇپ بىزگە ئۇششۇ مەكان.
كۆرۈشتۈك بۈگۈن خەنىمەت دۇرۇر،
يارانلار كۆرۈشمەككە قۇرسەت دۇرۇر.
ئۆتۈپ كەتتى باشىدىن كېلىۋر ئىش ئەدەم،
خەنىمەت بۇ دەمدۇر خەنىمەت بۇ دەم.
ھەمە سەرگۈزەشتىمنى قىلدىم تەمام،
كى خەتىم ئولدى سۆز يارلار ۋەسسالام.
ئىشتى بۇ سۆزلەرنى دەرۋىشلەر،
تىگىپ جانىغە يۈز تۈمەن نىشلەر.
باشنى سالىپ يىغلادى - زار زار،
ئاڭ ئاتغۇنچە ئەفغان قىلىپ تۆرت يار.

مەۋئىزە

فەلەك ھەمچۇ تاۋۇس زىننەت نەما،
فۇسۇنساز پۇر مىكر دۇن دەغا.
نەمايىش بىرۇر نەچە رەڭ زىب ئىلە،
كى رەفتارىدۇر ئۇششۇ تەھزىب ئىلە.
نەزەردە ئانىڭ رەڭگىدۇر نىلگۈن،
تۇغار بەچەئى ھەر زەمان لۇۋن - لۇۋن.
بۇ تاۋۇسغە بەيزە خۇرشىدۇ ماھ،
قىلۇر رەڭ بەرەڭ جۇجەسىن جىلۋەگاھ.
باسىپ تۇخىمىن ھەر كۈندە ئەيلەپ بارىش
جۇجەسى كېچە - كۈندۈز ۋە ياز - قىش.
بۇ تاۋۇس ئىشرەت نەما ماكىيان،
كى تۇغقان بەلاسى فەنادىن نشان.
چىقارغان ئېمەستۇر ۋەفادىن بەلا،
تۇغۇلغان بەلاسى ئېرۇر بىۋەفا.
جەھان بولدى چۈنكىم ئەدەمدىن ئەيان،
ئۆتۈپ بۇ رەۋىش بىرلە يۈز مىڭ جەھان.
تۇغۇپدۇر فەلەك ھەرنەكىم تا بۇدەم،
جەھاندا بولۇپ بەچەسى دەردۇ خەم،
كى ئىشقى ئەھلى راھىدا يۈز مىڭ تۈمەن،
كى دەرد ئەھلى ۋادىسىدا يۈز مىيەن.

.....
①.....
بۇ تاختىدىن ئۆزۈمنى ئېتىپ ئېتكەمەن،
ئانىڭ سىز بۇ جان جەھان نېتەمەن.
دىدى ئول ئەزىز سەبرىقلى ئەي زەرب،
مۇرادىڭغە ئاخىر بولۇر سەن قەرىب.
سەنىڭ تالىنىڭنى چۇ تەفتىش ئىتەي،
كۆرەي قۇرئەنى نىڭ ئەندىش ئىتەي
دىدى كۆردى ئۆلدەم كىتابىنى ئول،
كۆرۈپ نوقتەلەرنىڭ ھسابىنى ئول.
دىدى: ئەي يىگىت خەم يىمە شاد بول،
ساڭا خوشخەبەر خەمدىن ئازاد بول.
قولۇڭغە كېلىۋر ئول يۈتۈرگەن گۆھەر،
ساڭا ۋەسلى بولغاي نەسىب ئەي پۇسەر.
كى قۇستەنتەننىيە يولىدا رەبات،
بەنا ئەيلەگەندۇر قىلىپ ئىھتىيات.
مۇئەييەن گۆرىستانلىق ئول شەھەر ئارا،
بۇرۇن چاغدا بۇ جاي تاپمىش بەنا.
كى ئاندا مۇئەممەر ئېرۇر تۆرت تاق،
ھەمىل جايىغە تېز قويغىل ئاياق.
سەنىڭدەك يەنە باردۇر ئۈچ كىشى،
ئۇلارنىڭ سەنىڭ بىرلە فۇتكەي ئىشى.
يەنە شاھدۇر ئاندا ئازادە بەخت،
ئانىڭدەك بولۇر سىزدە ئامادە بەخت.
بارنىڭ ئەمدى ئولىيان قۇيۇندەك كېتىڭ،
رەفلىقلەر ۋىسالىغە فاتىراق يىتىڭ.
چۇ رۇخسەت بېرىپ ئەيلەدى ئەلۋىدا،
كى ئاھۇ كەبى سەكرىدىم سويى قان.
يۈرۈپ پىزىيە ئەيلەپ مەنازىل بىلە،
كى تەي ئەيلەبان كۆپ مەراھىل بىلە.
تولا تارتىبان رەنجۇ ئازارلار،
كېلىپ مەن يىتىپ بۇ كېچە يارلار.
نشان بەردى ئول شەيخ قىلغان كەلام،
بۈگۈن تۆرت تاق بىزگە بولدى مەقام.
قىلىپ جەمە بىزنى خۇدايى جەھان،

كشى بولسە مۇندا مۇھەببەت شئار،
گۇمان يوق تاپار ئاقىبەت ۋەسلى يار.
مەجازى مۇھەببەت ھەقىقەتكە يول،
بۇ يول ئەزىمىدە يازنى تاپىغاي ئول.
مەيى ۋەھدەت ئىچىمەككە قىلغىل ھەۋەس،
كى ساقى ئەزەلى يار فەريادەرس.
ئەيا ساقىا مەيىنى تۇت بىزگە پات،
ئانى نۇش ئىتىپ ئۆزنى ئەيلەي ھەيات.
كۆڭۈل زەنگىگە راھ بەرسۇن سەفا،
ئانىڭ كەيغىياتىدا ئەيلەي ھەۋا.

لۇغەت

ئا

ئابى يەم — دەريا سۈيى، دېڭىز سۈيى
ئازمۇد — ئۇزۇن سىناقلاردىن ئۆتكەن
(ئازمۇد ئەيلە — : سىنىماق، سىناپ كۆرمەك).

ئە

ئەبرى نەيسان — باش باھار يامغۇرى
ئەبىسار — ① كۆرۈش قۇۋىتى ② كۆزلەر ③ بىلىملەر
ئەبلەھ — نادان، ئاخماق
ئەبۇاب — ① ئىشىكلەر، دەرۋازىلار ② باپلار
ئەبىر — ① بىر خىل خۇشپۇراقلىق نەرسە، ئەنپەر ② خوشپۇراق
ئەتەش — ئۇسساش، چاڭقاش. تەشئالىق
ئەجرى جەمىل — نازىنىنىڭ ەوكاپاتى
ئەجۇز — قېرى كەمپىر
ئەزەلى — باشتىن-ئاخىر، مەڭگۈ ئەبىدى
ئەسالت — ئاللىق، دانالىق، پۇختىلىق
ئەشكال — ① شەكىللەر ② تۈرلەر، خىاللار؛ ③ ئوبرازلار، رەسىملەر، تەقە-
لىدى رەسىملەر
ئەفتادە — تاشلاندىق، يىقىلغان، ئاجىز، زەئىپ
ئەفسۇردەلىك — دېمى ئىچىگە چۈشۈپ كېتىش، روھى چۈشكۈنلۈك، ھەسرەت
ئەقەب — چىكىش؛ ② قېتىپ قېلىش، جانسىزلىق
ئەكلۈشورب — ① كەينى، ئارقىسى؛ ② ئەگىشىش
ئەلئەتەش؛ — يىمەك ۋە ئىچمەك، يىمەك-ئىچمەك
ئەلەزەر — سۇ!، ئۇسساپ ئۆلگىدەك بولدۇم!
— ھەزەر قىل، ساقلا، ساقلا

ئەمارەت	— ئەمىرلىك، بەگلىك
ئەمىتتى	— ماللار، توۋارلار، ماتالار
ئەمىر	— ئىش
ئەمىر مەھال	— كۆڭۈل بۆلىدىغان ئىش
ھەمىگ زادە	— چوڭ دادىسىنىڭ (دادىسىنىڭ ئاكىسىنىڭ) بالىسى
ئەندەكى	— بىر ئاز، ئازراق
ئەنھار	— دەريالار، قاناللار
ئەنما	— ① ئەما، كور ② نادان
ئەنيان	— ① كۆزلەر، بۇلاقلار، ② مۇھىم نۇقتىلار، ماھىيەتلەر

ب

بازۇ	— بىلەك
باشۇكۇھ	— ھەيۋەتلىك، تەمكىن، سالماق
باڭ	— قاتتىق ئاۋاز، ئۇن، ۋاقىرىغان ئاۋاز
بەختى بىدار	— تەلەپلىك، بەختلىك
بەدايەت	— ① باشلاش، دەسلەپتە ② ئىجادىيەت، باشلىنىش
بەدھال	— ① ئاجىز، زەئىپ ② بىچارە، بىتەلەي
بەرايى خۇدا	— ئاللاننىڭ يۈزى ئۈچۈن، خۇدانىڭ يۈزىنى قىلىپ
بەرەھنە	— ① يالنىچ، قىپ يالنىچ ② نامرات
بەرق	— قار، قار ئۇچقۇنى
بەرگەشتەلىك	— ئارقىغا يانغانلىق، قايتقانلىق
بەل	— بەلكى
بەلى	— شۇنداق، توغرا، ھەقىقەتەن، ئاپىرىن
بەياد (بەيات)	— سېغىنىش
بۆكە	— پەلۋان، ناھايىتى كۈچلۈك ئادەم
بۇتە	— زەرگەرلەرنىڭ مەدەن ئېرتىدىغان قاچىسى، بوتا ② ئوچاق
بى دەماغ	— روھى چۈشكۈن، سۇلغۇن، ھەسرەتلىك
بى دىرەڭ	— دەرھال، تېز، قىلچە ئىككىلەنمەستىن
بى رىيا	— سەمىمىي، قىلچىمۇ ساختا ئەمەس
بىستەرى خاب	— ئۇخلاش كارۋىتى، ئۇخلاش تۈشىگى
بىلاد	— شەھەرلەر، جايلار، دۆلەتلەر، رايونلار
بىھەق	— ① تىگىشلىك، مۇناسىپ، لايىق، ھەقلىق يوسۇندا ② ھەقىقىي
بىھەمدۇللاھ	— قەسەم قىلىمەنكى
	— ئاللاغا رەخمەت

- بىيە قىس — شۈبھىسىز، چوقۇم، جەزمەن
چىيىنا — ①.....نى كۆرەلەيدىغان ② (كۆزى) ئۆتكۈر

پ

- پاس — قوغداش، ساقلاش
پاك دامەن — ئىپپەتلىك، نومۇسلۇق، ھالال يۈرگۈچى
پەرەستىش — چوقۇنۇش
پەلەڭ — قاپلان
پوشت — دۈمبە
پىچان — ئورالغان، تولغانغان، ئەگرى-بۇگرى
يىردەيىر — ئاقساقال ئەۋلىيا، ئاقىل، دانىشپەن

ت

- تابىغان بېگى — خىزمەتكارلارنى باشقۇرغۇچى بەگ ياكى خاس نۆكەرلەر بېگى (؟) ①
مېنىڭ قارشىمچە «تابىغان» سۆزى قەدىمقى ئۇيغۇرچىدىكى «تاپىغ»
(ھۆرمەت، خىزمەت دىگەن مەنىدە)دىن ياسالغان بولسا كېرەك.
تازى — تايىغان، ئوۋ ئىتى
تەئەددى — زۇلۇم قىلىش، تاجاۋۇز قىلىش، ھەددىدىن ئېشىش
تەئەششۇق — ئاشق بولۇش، ئاشىقلىق، سۈيۈش
تەئەككىد — ① تونۇش، ئىسپاتلاش، تەكىتلەش ② قەتئىلىك
تەبباخ — ئاشپەز
تەببە خاۋ — مەجەزى ياخشى، خاراكتىرى ياخشى
تەخەۋۋۇق — قورقۇش، ۋەھىمىگە چۈشۈش
تەغافۇل — ① بىبە، ۋالىق ② كۆرمەسكە سېلىش، بىلمەس بولۇۋېلىش
تەفەھھۇس — ① ئىزلەش، ئىتەك-سوراق ② تەپسىلىي تەكشۈرۈش
تەلەق — ① ئۆلۈش، يوقىلىش، ھالاك بولۇش ② زىيان
تەمەسسۇك — ① ھۆججەت؛ ② ئېلىۋالماق، تۇتۇۋالماق
تەھەققۇق — ① ھەقىقىي، ئىشەنچلىك ② ئەمەلگە ئاشۇرۇش ③ ئىشىنىش
④ ئىسپاتلاش، تەكشۈرۈش
تەھرىك — قوزغىتىش ② ھەركەتكە كەلتۈرۈش ③ قوزغىتىش
تەھزىب — ① تەلىم، تەربىيە بېرىش ② تۈزىتىش ③ تازلاش، پاكلىق
تەۋاتۇر — ① سۆز-چۆچەك، رىۋايەت؛ ② ئۆزۈلدۈرمەي ۋارىسلىق

① ② بەلگىسى مەنىسى تازا ئىشەنچلىك بولمىغان سۆزلەرگە بېرىلدى.

- تەۋەككۈلەت — تەۋەككۈل سۆزى بۇ يەردە تەۋەككۈلەت قىلىپ ئىشلىتىلگەن
 تەئەخىر — تەخىر، كېچىكتۈرۈش، ئارقىغا سوزۇش
 توندى خۇي — مەجەزى چۇس، ئاسان تېرىكىدىغان
 تۇفەيل — چاقىرىلىغان مەھمان
 تۇيۇر — قۇشلار، ئۇچار قاناتلار
 تىرى پەرران — ئۇچتۇر ئوق
 تىغى بۇرران — ئۆتكۈر تىغ

ج

- جەبە (جەبە) — پىشانە، ماڭلاي
 جەزە — ① خاتىرجەمسىزلىك، ئەنسىرەش، تىت-تىت بولۇش ② ھەسرەتلىك-
 نىش، ئۇھ تارتىش، يىغلاش
 جەفى — قۇرۇش، قۇرۇپ كېتىش
 جەفاجوي — جاپا قىلغۇچى، زالىم
 جەلاجىل — قوڭغۇراقچە، شىلىدراق
 جۇد — قاتتىق يامغۇر، قارا يامغۇر
 جۇستىراق — تېزىرەك، چاپسانراق، ئىتتىگرەك
 جۈملە ئەمۋال — بارلىق ماللار، ھەممە بايلىقلار
 جۇنۇد — ئەسكەرلەر، لەشكەرلەر، قوشۇنلار
 جىنىنى — ① ساراڭ بولغان، تەلۋىلەشكەن ② ئالۋاستىغا ئوخشاش

ج

- چالاك — ① تىتىك، چاقتان ② زېرەك، مىڭسى سەگەك
 چەرخى دۇن — تەتۈر پەلەك، كاج پەلەك
 چەكاچاك — جاراڭ-جۇرۇڭ، تاراق-تۇرۇق (تەقلىدى ئاۋاز)
 چىن — قورۇق
 چىنان — شۇنداق، مۇشۇنداق

خ

- خارخار — ئارزۇ تېپىسىزلىنىش، كۆڭۈل ھاياجانى؛ ② غەم-قايغۇ
 خامىيازە — ① ئەسنەش؛ ② ئۈمىت قىلىش، تەلىمۈرۈش، تەشنا بولۇش
 خەتم ئول — تۈگىمەك، ئاياقلاشماق، ئاخىرلاشماق
 خەد — مەڭىز (ئادەمنىڭ مەڭىزى)
 خەدەنگ — ئوق، كامان ئوقى

خەشەم گىن	— غەزەپلىك، ئاچچىغانغان
خەشەمناك	— غەزەپكە تولغان، ئاچچىغانغان
خەلا	— خالى، بوش
خوردۇكەلان	— كىچىكلەر ۋە چوڭلار، ئۇلۇغ-ئۇششاقلار
خوشبۇ	— خوشبۇي خوشپۇراقلىق، پۇراقلىق
خوشلىقا	— گۈزەل، چىرايلىق
خۇتۇت	— خەتلەر
خۇداتەرس	— خۇداغا ھۆرمەت قىلىدىغان، خۇدادىن قورقىدىغان
خۇرشىدۋەش	— قوياشقا ئوخشاش (گۈزەل)
خىل (خىلل)	— يېقىن دوس، سىرداش دوس

د

داۋار	— ھاكىم، پادىشا
دەراز	— ئۇزۇن.
دەرئامەد	— ① دارامەت، پايدا، ② باشلاش
دەرەندە	— يىرتقۇچ، دەھشەتلىك، ۋەھشى
دەربان	— دەرۋازىۋەن، ئىشك باققۇچى
دەردئامىز	— دەرت ئارىلاش، دەرت قوشۇلغان
دەستگاھ	— ① ئەسۋاپ-ئۈسكۈنە، ياراق؛ ② بايلىق، سۈلەت، كۈچلۈكلىك
دەشە	— خەنجەر، پىچاق
دەشەنى ھىندۇ	— ھىندى خەنجىرى، ھىندى پىچىقى
دەغا	— ① ئالدىراش ئالدامچىلىق ② ساختا؛ ③ ئالدامچى ④ ئاخىق
دەمساز	— يېقىن، سىرداش، قەدىناس
دەھ	— ئون (10)
دەھەن	— ئېغىز
دۇتاقەد	— مۈكچەيگەن، دۈمچەيگەن، قەددى پۈكۈنمەن
دۇر	— ئۇزاق، يىراق
دۇن	— پەس، رەزىل، ناكەس
دېباي	— ① كىمخاپ، گۈللۈك دۇردۇن؛ ② گۈزەل نازىنىنىڭ يۈزى (تەقلىد سۆز)

رابئە	— تۆتىنچى (بۇ سۆز تىكىستتا 4 مەنىسىدە ئىشلىتىلگەن).
رايگان	— ① ھەقسىز، پۇلسىز؛ ② تېپىۋالغان، تېرىۋالغان؛ ③ بىكاردىن- بىكار

رەققى	—	يېقىملىق، مۇلايىم، نازاكەتلىك، سىلىق - يۇمشاق
رەنجۇر	—	① ئاجىز، كېسەل؛ ② كۈڭلى ئاغرىغان، ھەسرەتلەنگەن
رۇجۇد قىل	—	① قايتماق؛ ② مۇراجىئەت قىلماق؛ ③ تاپشۇرماق
رۇسۇم	—	① ئادەتلەر، رەسمىيەتلەر ② مۇراسىملار، ③ قائىدىلەر ④ ئۇسۇللار
رۇقۇم	—	① ساناقىلار، رەقەمىلەر ② بەلگىلەر ③ تۈرلەر، ④ شەكىللەر، رەسىملەر ⑤ ئىمزىلار ⑥ بۇيرۇقلار، يارلىقلار
رۇمۇز	—	مەخپىيەتلىكلەر، ئىمى - ئىشارەتلەر، مەخپىي بەلگىلەر
رىققەت	—	① ھىسداشلىق، ئىچ ئاغرىتىش ② مۇلايىملىق

ز

زەقەن	—	ئېڭەك
زۇلۇمات	—	زۈلمەتلەر، قاراڭغۇلۇقلار
زىمىنى	—	ئىمى - ئىشارەتلىك، بىشارەتلىك، ئىچىگە ئالغان، مەنىسى يوشۇرۇن؛ ③ تەسادىپلىق، كۈتۈلمىگەن

ژ

ژىيان	—	① غەزەپلەنگەن، ياۋۇز؛ ② قورقۇنۇچلۇق

س

سەخابىي	—	ساخاۋەت ئىشىگى، ساخاۋەت بابى
سەربەرەھنە	—	يالاڭباشتا
سەرشار	—	گە تولغان، تويغان، تولۇق، مول
سەفمىنە	—	كېمە
سەمە	—	① ئاڭلاش ② قۇلاق
سەھم	—	ئوق (يا ئوقى)
سەۋسەن	—	گۈلساماق، پىياز گۈل
سەئىد	—	بەخت، تەلەي، ياخشىلىق
سەئىر	—	① تويغان ② يېتەرلىك، قانائەتلەنگەن، زېرىككەن
سەئىي	—	① خىزمەت، ئەمگەك؛ ② تىرىشىش؛ ③ ئارزۇ قىلىش، تەشنا
سەيلى ئەشك	—	بولۇش كۆز يېشىنىڭ قاينام بۇلاقتىن چىققاندا كېتىپ چىقىشى؛ ياش سېلى

سەييار	—	سەير قىلغۇچى، كەزگۈچى، كېزىپ يۈرگۈچى
سۈبەسۈ	—	ئۇياق - بۇياق، ھەرتەرەپ
سۈيى قان	—	تۈزلەڭلىككە، ئويمانلىققا، ۋادىغا (سۈي: تەرەپ، نىشان؛ قان: ئويمانلىق، تۈزلەڭلىك)
سۇھا	—	كىچىك ئېيىق يۇلتۇزلار تۈركۈمىدىكى ئەڭ خىرە يۇلتۇز
سەدىق ئەھلى	—	راس سۆزلىگۈچىلەر، چىنلىقنى سۆيگۈچىلەر
سىللى	—	شاپىلاق
سىيىق	—	خەنجەر، قىلىچ.

ش

شاخ	—	مۇڭگۈز
شامۇئە شا	—	كەچلىك تاماق
شاھرەھ	—	چوڭ يول، كاتتا يول، ئازادە يول
شەباب	—	ياشلىق دەۋرى، ياشلىق باھارى
شەبابەت	—	ياشلىق دەۋرى، ياشلىق باھارى
شەشپەر (شەشپەر)	—	ئالتە قىرلىق گۈرۈزى، توقماق
شەفاشەق	—	شارت - شۇرت، جاراق - جۇرۇق، تاراڭ - تۇرۇڭ (تەقلىدى ئاۋاز)
شەفىق	—	شەپقەتلىك، مېھرىۋان
شەھىد	—	① شەھىت، قۇربان بولغۇچى، ② شەھىد بولغان ③ گۇۋاچى، شاھىت
شەيخ	—	① قەبىلە باشلىقى، ئۇرۇق ئاقساقلى ③ شەيخ ④ بوۋاي، قېرى ئادەم
شۈبە	—	① شۈبھە، گۇمان ② ئوخشاش
شۇئۇر	—	① ئەقىل، ئەقلىي كۈچ، پاراسەت ② ئاڭ - سېزىم
شىرەن	—	① ئايان باتۇر ② ھازىرۇل ئايال، مۇتەھەم ئايال ③ چىشى شىر
شىر غۇرران	—	شىرنىڭ ھۆكۈرىشى
شىرنەر	—	ئەركەك شىر
شەھاب	—	① ئوت، يالقۇن، ئۇچقۇن ② ئاقار يۇلتۇز

غ

غەراۋ	—	قۇمۇش، قۇمۇش قەلەم
غەررە	—	① تەكەببۇر، مەغرۇر ② ئالدىنغان
غەزال	—	كىيىك

- خەزەنغەر — ① شر ② باتۇر
خەمزە — ناز - كەرەشمە

ف

- فەرسەڭ — فەرسەڭ (ئۇزۇنلۇق ئۆلچەم بىرلىگى بولۇپ 6.24 كىلومېتىرغا تەڭ كېلىدۇ)
فەرق — ① پەرق ② ئايرىلىش ③ باشنىڭ چوققىسى
فەرىب — ① ئالداش، ئالدامچىلىق ② قايىمۇقۇش شەيدا (مەپتۇن) بولۇش ③ سېرىگەرلىك
فەيزمان — ياخشىلىققا ئېرىشمەك، شەپقەتكە ئېرىشمەك (فەيز + مان، - مان؛ سۆز ياسىغۇچى قوشۇمچە)
فۇتۇۋەت — يىگىتلىك، مەرتلىك، ئالەجاناپلىق
فۇرۇخت — سېتىش
فۇۋۇج - فۇۋۇج — توپ - توپ

ق

- قاسد — ① خەۋەرچى، خەت توشغۇچى، ئەلچى؛ ② قەس قىلغۇچى
قاشپ — قاشلاپ، تاتلاپ
قەربىيە — يېزا، كەنت
قەمەرچىرى — ئاي (جىرم: گەۋدە، بىر نەرسىنىڭ بىرلىگى)
قەۋۋى شەكىللەر — باتۇر قىياپەتلىكلەر
قودۇم — قەدەم، ئاياق
قور — بۇ سۆز «قورزەدەن» نىڭ قىسقارتىلغان شەكلى بولسا كېرەك (قورزەدەن: ئالداش، يولدىن ئازدۇرۇش دىگەن مەنىدە)، ئەھلى قور: ئالدامچى، ئېزىتقۇ، ھىلىگەر
قورخانە — قورال خانى، قورال - ياراق ئويى
قورس — يۇمۇلاق شەكىللىك نەرسە
قوۋلۇنجا — سۆزنىڭ مۇھىم مەزمۇنى
قۇددى — ① كاجلىق، تەرسالىق، جاھىللىق؛ ② تەكەببۇرلۇق
قۇستەنتەنىيە — ئىستانبۇلنىڭ بۇرۇنقى ئاتىلىشى
قراق تۇت — چەتلەشمەك، ئۆزىنى قاقچۇرماق

ك

شاپىلاق	—	كاج
ئۇرۇش، سوقۇش، قىرىش	—	كارزار
سامان	—	كاھ
كاناپتىن توقۇلغان كىيىملىك؛ (ئەپسانىگە ئاساسلانغاندا، بۇ رەخ ئاي نۇرىغا چىدىماي يىرتىلىپ كىتەرمىش)	—	كەتان
پۇت ئالقنى	—	كەنپاي
① ھېرىش، چارچاش، زېرىكىش ② قاشاڭ	—	كەلالەت
سىرتماق، ئاغامچا، ئارقان	—	كەمەند
يۇلتۇز	—	كەۋكەب
بەستى ناھايىتى يوغان، زور	—	كۆھپەيكەر
ئونۋان نامى (؟)	—	كۆكە
كۆڭۈل ئاغرىغى، ھەسرەت	—	كۆڭۈل زەنگى
ئاپتاپ، قۇياش	—	كۈنەش

گ

① گاچا، تىلىسىز، ② ئىنىقسىز	—	گۈنگ
دەريادىن ئۆتمەك	—	گۈزەررۇد
ياقا (كىيىمنىڭ ياقىسى)	—	گىربان
① گېل بەرگۈچى، سۇۋاقچى ② ساپالچى	—	گىلكار

ل

قەدىمقى ئەرەپلەرنىڭ ھەيكىلى	—	لات
مەڭگۈ ھايات، ئۆلمەس، يوقالماس (خۇدانى كۆرسىتىدۇ)	—	لايەمۇت
لىقىمۇ - لىق، لىق تولغان، لىشىگچە توشقۇزۇلغان	—	لەب بەلەب
① كۆز نۇرى، ② كۆزنى يۇمۇپ ئاچقۇچە، ھەش - پەش دىگۈچە	—	لەھزە

م

14 كۈنلۈك تۇلۇن ئاي	—	ماھى دۈھەفتە
شۇنىڭ بىلەن بىللە، قىسقىسى	—	مەئەللىقىسە
① يېيىلغان، يېيىق، كېڭەيگەن؛ ② شەرھىلەنگەن، تەپسىلى	—	مەبسۇت

— ① مەزمۇن ② مەسىلە، ئىش، ③ ئارزۇ قىلغان نەرسە، مەقسەت	مەتلەب
— ① جەلىپ قىلىنغان؛ ② ھەيرەتتە قالغان؛ دىۋانە	مەجزۇب
— ① مەقسەت، غەرەز، ② ئارزۇ، تىلەك	مەرام
— ① ئازگال، ئورەك، خەندەك، ② قەۋرە، گۆر	مەغاك
— سېلىنجا، يەرگە سېلىنىدىغان گىلەم، كىگىز، پالاز قاتارلىقلار	مەفرەش
— ① قىسقارتىلغان، مۇھىم نۇقتىلار (مەزمۇنلار)؛ تاللىۋېلىنغان؛ چەكلەنگەن	مەقسۇر
— ① تولغان، تولدۇرۇلغان ② كىشىلەر توپى، ③ ئوچۇق يەر؛ ئوچۇق-چىلىق	مەلا
— تولغان، تولا، گە تولغان	مەملۇ
— دۆت، كالۋا، ئەقلى يوق، ئاخىق	مەنگ
— قاتنىشىش، ھازىر قىلىش	مەھازىر
— ① ئايرىلغان، ۋىدالاشقان ② تاشلىۋېتىلگەن، مەھرۇم	مەھجۇر
— ئوگۇت، ۋەز-نەسىھەت، پەندى نەسىھەت	مەۋئىزە
— ① ئادەتتىكى، دائىملىق، نورمال ② كەڭ تارقالغان ③ تۈگەتكەن، ئورۇنلاپ بولغان، ④ ئىدارە قىلىنغان، بېقىنىدىغان	مەئۇل
— ① كەمچىلىكى بار، يېتەرسىز، ئەيىپلىك ② مېيىپ	مەئىۇب
— ① يالىڭاچ، قىپ يالىڭاچ ② مەھرۇم قىلىنغان، ئەمەلدىن قالدۇرۇلغان	مۇئەررا
— ئىززەتلىك، ھۆرمەتلىك، قەدىرلىك، سۆيۈملۈك	مۇئەززەز
— قېرى، ياشانغان، ئۇزۇن ياشىغان	مۇئەممەر
— ① ئىتتىپاقلاشقان، بىرلەشكەن، ② قەلبداش، دوس	مۇتتەفق
— ئاڭلىغۇچى، تىڭشىغۇچى، ئىشتىكۇچى	مۇخاتەب
— ① ھاكىمىيەت يۈرگۈزگۈچى، ھۆكۈمران ② تالانتلىق، قابىلىيەتلىك	مۇدەببىر
— ① كۆزەتكەن، نازارەت قىلغان ② گە كۆڭۈل بۆلگەن ③ ئويلىنغان	مۇراقىب
— ئىسىل تاشلار بىلەن بېزەلگەن كەمەر	مۇرەسسەد كەمەر
— سەۋەپ، سەۋەپچى	مۇسەببىپ
— ① ئەرزىيدىغان، مۇناسىپ ② تۆھپىسى بار ③ گە ئىھتىياجلىق	مۇستەھىق
— ① ئىسلاھ قىلغۇچى، ياخشىلىغۇچى، ② كېلىشتۈرگۈچى، تەكشىگۈچى	مۇسلىھ
— ئاتىلىدىغان	مۇسەمما
— ئورتاق، بىرلەشكەن، ئارلاشقان	مۇشتەرەك
— نەپەرەت، مەككەر، ھىلىگەر	مۇشەئبىد
— غەلبە	مۇغەلبە
— ① قەدىرلەنگەن، ئىشلىتىلگەن، ② مۇۋاپىق ③ قىممەتلىك	مۇغتەنەم
— ① شەرەپ دەپ بىلىدىغان ② پەخىرلىنىدىغان، ئىپتىخارلىنىدىغان	مۇفتەخىر
— ① كۆرەش قىلىۋاتقان، ئۆز ئارا قىرىشقان؛ ② جەڭچى	مۇقاتىل

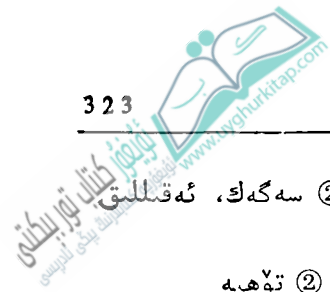
—	چىرمالغان، باغلانغان، بەنت قىلىنغان	مۇقەببەد
—	شاھلارچە، شاھانە	مۇلۇكانە
—	سىرداش دوس، قەدىناس	مۇنسى
—	① مۇمكىن بولمايدىغان ② رىيال بولمىغان	مۇھال
—	ھەقىلىق، لايىق، مۇناسىپ	مۇھىق
—	ئادەتلەنگەن	مۇئتاد
—	قاتتىق يىغلاش	مۇيە
—	① شىشە ② ھاۋا رەڭ ③ ھاراق قاچىلىنىدىغان ئۇزۇن بويۇنلۇق بوتۇلكا	مىينا

ن

—	بالاغەتكە يەتمىگەن	ئابالىغ
—	كىمە باشلىغى، پاراخوت باشلىغى	ناخودا
—	① نازلىنىش ② يالۋۇرۇش	نازش
—	① ماسلاشمىغان، قاملاشمىغان، ② پەسكەش، بەتقىلىق	ناساز
—	① ئاقما تۆشۈك ② قاداق	ناسۇر
—	چىشى تۆگە	ناقى
—	① خورما دەرىخى ② (گۈزەلنىڭ) قامىتى	نەخل
—	ئىگىز بويۇلۇق	نەخل قەد
—	① ۋاقىراش، توۋلاش، جار سېلىش ② چاقىرىق	نەدا
—	① چۈشلۈك تاماق ② ئاچ قالغان	نەھار
—	ئەڭ ياخشى، خىللانغان، سەرخىل، تاللانغان	نوخبە
—	① مۇناسىۋەت، ئالاقە ② نىسبەت، ③ قانداشلىق مۇناسىۋەت، ئۇرۇق - تۇققان، ④ خۇسۇسىيەت، ئالاھىدىلىك	نىسبەت
—	ياخشىلىقنى ئويلىغۇچى	نىك ئەندىش
—	① تۇغما خاراكتىر، ماھىيەت، ئادەت، خۇسۇسىيەت ② قەلب، كۆڭۈل	نىھاھ

ھ

—	ئاي قوتىنى، ئاي گەردىشى	ھالە
—	مۆشۈك	ھەر(~ھەرر)
—	① ئوت كېتىش، ئوت ئاپىتى ② يالقۇن	ھەرىق
—	جۆيلىۈش، ئاغزىغا كەلگەننى جۆيلىۈش، چۈشەكەش، ئېسىنى يوقىتىش	ھەزىيان

- ① مەدھىلەشكە ئەرزىيدىغان، ھۆرمەتكە لايىق ② سەگەك، ئەقىللىق
 ③ پاراسەت، يىراقنى كۆرۈش
 — ① ئاتا - بوۋىسىنىڭ شەرىپى، ئىسىلزادە ئائىلە؛ ② تۆھپە
 — گال، كىكرتەك
 — ① مۇشۇنداق ② غا ئوخشاش، دەك
 — تىرىك، جېنى بار، جانلىق
 — ① ئادىل بولماسلىق، ئادالەتسىز؛ ② ئىست، ئەپسۇس
 — ① ھەرپلەر ② گەپ - سۆزلەر
 — گۈزەل، چىرايلىق
 — ① رەت قىلىش، ۋاز كېچىش، ئۈمىتسىزلىك ② مەھرۇملۇق
 — ① قوغداش، ئاسراش؛ ② قوللاش، قانات ئاستىغا ئېلىش
 — ھىمايەت

ئۇ

- ئۇلۇپ (ئېتىلەردىن ئۇلۇپ — ئەتىلەردىن يۇلۇپ)
 — ئۇنۇق، جەبىر، زۇلۇم قاتتىق، شىددەت

ۋ

- سەۋەب ۋەجھىيەت
 — سۆيگەن، سۆيۈملۈك ۋەدۇد
 — ئامانەت قىلماق ۋەدىئەت
 — ئۇنداق بولمىسا ۋەگەرنە
 — ① بىرلىك، ئىتتىپاقلىق ② بىردىن بىر، يەككە - يىگانە، تەنھا، يالغۇز ۋەھدەت
 — ۋەھمىيلىك (بۇ سۆز، ۋەھىم + گىن دىن ياسالغان. - گىن: سۆز ياسىغۇ - چى قوشۇمچە).

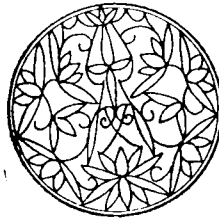
ئى

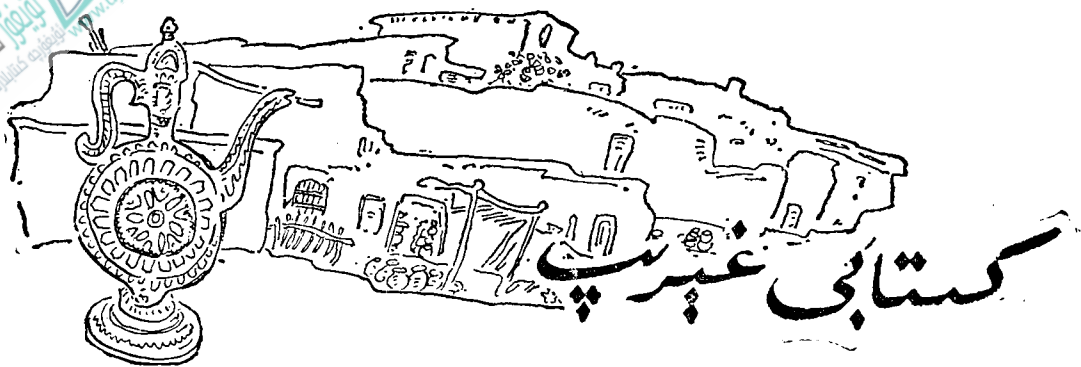
- تۈگەش، ئاياقلىشىش، ئاخىرلىشىش ئىتىمام
 — مۇھىم مەزمۇن، قىسقىچە مەزمۇن ئىجاز
 — تەۋەلىك، قاراشلىق، مەنسۇپلىك ئىختىساس
 — ئارلىشىش، قاتنىشىش، باردى - كەلدى قىلىش ئىختىلات
 — ئىدە (ئايال كىشى ئېرىدىن ئايرىلغاندىن كېيىنكى 100 كۈن ۋاقىت) ئىددە
 — ئۇلۇغلىق، كاتتىلىق، بۈيۈكلۈك ئىزەم
 — كەچقۇرۇن، قاش قارايدىغان مەزگىل ئىشا

- ئىشكەنچ — قىناق، ئازاپ، ئىسكەنچە
 ئىشۋە — ناز، نايناقلاش
 ئىغلاق — مۇرەككەپلىشىش، مۇرەككەپلەشتۈرۈش، قىيىنلىشىش
 ئىنتىق — بەھرىمەن بولۇش، نەپ (پايدا) ئېلىش
 ئىھتىراق — ① ئوت كېتىش، كۆيۈش ② پارتلاش، ③ ئوت ئېلىش
 ئىتبار — ① قەرز، ئامانەت - قەرز ② ئاتاق، ئابروي، تەسىر ③ ئىشەنچ

ي

- ياخۇد — ياكى، ياكى خۇددى
 يالۇبال — يەلكىدىكى (مۇرىدىكى) كۈچ
 يونچى — ھازىدار، تەزىيىچى (؟) بۇ سۆز قەدىمقى ئۇيغۇرچىدىكى يونچى (ھازىر-
 دار، تەزىيىچى دىگەن مەنىدە) بىلەن ئوخشاش مەنىدە ئىشلىتىلگەن
 ياكى خاتا يېزىلىپ قالغان
 يوۋمۇتتە ناد — قىيامەتتىكى سوراق كۈنى
 يوۋمۇلھىساب — قىيامەتتىكى سوراق كۈنى
 يىلباسۇن — ؟ (ئەسلى تېكىستتىكى ئەينەن يېزىلىشى) مېنىڭ قارىشىمچە، بۇ سۆزنى
 «يۇلپاسۇن» دەپ ترانسكرىپسىيە قىلساق، «يۇلۇپ + ئالسۇن» دىن
 كەلگەن ھىساپلاپ «يۇلۇپ تاشلىسۇن، ئۇزۇپ تاشلىسۇن» دەپ مەنا
 بېرىش مۇمكىن.

تۇردى نازىم غېرىبى

نەشرگە تەييارلىغۇچى: ئابدۇرشىت ئىسلامى

نەشرگە تەييارلىغۇچىدىن:

ئۇيغۇر شائىرى تۇردى نازىم غېرىبىنىڭ «كىتابى غېرىپ» ناملىق بۇ مەشھۇر ئەسىرىنى مەن ئەسەرنىڭ 19-ئەسىرنىڭ 70-يىللىرىدا قەشقەر شەھرىدە كۆچۈرۈلگەن قوليازما نۇسخىسىغا ئاساسەن نەشرگە تەييارلىدىم. قوليازمىدا كۆچۈرگۈچى كاتىپ ئۆز ئىسمىنى قالدۇرمىغان. قوليازما 67 ۋاراق، ئاق بۆز رەخت بىلەن مۇقاۋىلانغان، ئىچىگە پات بېرىپ سىلىقلاشتۇرۇلغان خوتەن قەغىزى ئىشلىتىلگەن. پۈتۈن ئەسەر ئاروز ۋەزنىنىڭ مەسنىۋى شەكلىدە يېزىلغان بولۇپ، ئومۇمى ھەجىمى 1956 مىسرادىن تەشكىل تاپقان. قوليازما شىنجاڭ داشۆنىڭ كىلاسسىك ئەسەرلەر ئارخىۋىدا ساقلانماقتا.

ھەرپەگەرلەرگە نېسىپ بولغان ھۇنەرنى «مىساق كارگاھى» مۇئەييەن قىلىپ ئەينى بولغان ھۇنەرنى تەقسىم قىلىپ بەرگەنلىگە نۆكتە باشلىماقچى

بىراۋ ئاندا زەرگەرلىك ئىلىم ئېلىپ،
ھۈنەرنى كۆڭۈل كۆرسەتسە سېلىپ.
چۇ مىسگەر يۈگۈردى ئۆزى كەسبىگە،
ئۆزى سەنئەتنىڭ مىنىپ ئاتىغە.
كى بوز توقۇماقنى ئېلىپ باپكار،
جاھان مۈلكىدە بوز بىلە قىلدى كار.
ئېلىپ مۇيىنە ئىلىمنى جۈبەپچى،
كى پۇستىن بىلە مۇندا ئىش قىلغۇچى.
چۇ تامچى ئېلىپ كەسپى گىلگارىلىق،
جاھاننى قىلىپ قەسرو دىۋارلىق.
ئۆتۈك ئىلىمنى ئاندا ئېلىپ موزدوز،
كېلىپ مۇندا ئەۋقان ئېتىپ شەب ۋە روز.

بىراۋنى قىلىپ ئىلىم ئىلە رەھنەمۇن،
كى بىرنى غېنى، بىرنى زارۇ زەبۇن.
پېدىدار ئېتىپ ئوتتۇز ئىككى ھۈنەر،
جاھان ئەھلىگە ئەيلىدى مۆتىۋەر.
ئۆلەشتى ئەزەل مۈلكىدە ھەر كىشى،
چىقاردى بۇ دۇنيا ئارا بىر ئىشى.
بىراۋ ئالدى دىخانچىلىق پىشەسى،
ئۆزى كەسپىنىڭ قىلدى ئەندىشەسى.
چۇ ئاھەنگەر ئولدى بىراۋ شولزامان،
جاھان ئىچىرە كەسپىنى قىلدى ئايان.
بىراۋ ئىختىيار ئەتتى نەججارلىق،
قىلىپ چۈن ئىبارەتكە مىننەتلىق.

بولۇپ ئول جاھان ئىچىرە رەۋغەن گۇداز.
 يانا بىرسى كۆنچى بولۇپ ئولزامان،
 قىلىپ چەرم بىرلە مىشى سەختىيان.
 چۇ زەيتاپلىققا يۈگۈردى براۋ،
 كى ئاندىن كېلىپ ئەشتى مۇندا ئۇچەۋ.
 چۇ ئول ۋەقتدا ساغرىچى تۇتتى ئىش،
 ھالالۇ، ھارامدىن چىلاپ خام قېيىش.
 كى شالىگەر ئىشنى ئېلىپ بى بەدەل؛
 تىرەنى سۇنۇچ بىرلە ئەيلەپ يېشىل.
 براۋ بولدى قاسساپ كۆپ قىردى جان،
 غەنەم ئولتۇرۇپ ھەركۈنى تۆكتى قان.
 بۇ سەنئەت ھەقىقەتتە تەقدىم ئولۇپ،
 ئەزەل مۈلكىدە ئاندا تەقسىم بولۇپ.
 نەكىم ئاندا بولدى كىشىگە نېسىپ،
 كېلىپ مۇندا بولدى ئول ئىشقا قىرىپ.
 بۇ ھىرىپە ئارا ھەم سالاھۇ-پاساد،
 كى پىئىلى ئېرور بايازۇ-ساۋاد.
 كى مىساق ئارا كەسىپ شاھ ئەدى،
 چۇ كىم ئاندا كەسىپكە قانسۇ ئىدى.
 بەشەر نەسلى بىرلە تۈزۈلدى جاھان،
 ھەمە كەسىپلەر بولدى بىر-بىر ئايان.
 تەمەننا قىلىپ كەسىپكە ھەر كىشى،
 جاھان مۈلكىدە كۆرگۈزۈپ بىر ئىشى.
 قىلىپ ھەرىپى پەزەلنى ئاشكار،
 ئۆزى كەسىپكە كۆرگۈزۈپ ئىتتىبار.
 بىرنىڭ سۆزىنى بىرى ئالمىدى،
 بىرى پەزىلىگە بىرسى كۆز سالمىدى.
 ھەسەددىن بۇلار ئىچىرە بولدى جېدەل،
 بۇلار سۆزلىرى بولدى رەد-دۇ بەدەل.

گىلەم كەسىپىن ئالدى گىلەم باپلار،
 توقۇپ زىلچە مۇندا قىلىپان ھۈنەر.
 يانا ئۇشتەگەر شۇستەشۇ ئەيلدى،
 ھۈنەر ئالغىلى جۇستىجۇ ئەيلدى.
 قىلىپ باسمىچى نەقىشنى ئىختىيار،
 چىقاردى قىلىپ مۇندا نەقىش نىگار.
 براۋ ئالدى سەرداچىلىق سەنئەتتىن،
 ياساپ مۇندا خەيلى تەپەڭنىڭ ئاتىن.
 بوياقچى ھۈنەرگە قىلىپ ماجرا،
 جاھانغا كېلىپ ئەيلەپ ئاقنى قارا.
 براۋ سىرچىلىققا كۆڭۈل باغلىدى،
 قىلىپ نەقىش سەيقلە بىلە باغلىدى.
 براۋ بولدى كىمىسەن بىلەن روبەرۇ،
 كى پەيدا قىلىپ مۇندا ئالتۇن تىرە.
 كى قۇر باپلار ئاندا ئالدى ھۈنەر،
 جاھان سەپپەسىدە توقۇبان كېمەر.
 بولۇپ ئولزاماندا براۋ ئاتقۇچى،
 كى مەزلۇمەگە كەسىپنى ساتقۇچى.
 براۋ ئىختىيار ئەيلدى بورىيا،
 قومۇشدىن بىسات ئەيلدى خەلق ئارا.
 كۇلالچى كېلىپ كەسىپكە ئىتتىپاق،
 كېلىپ ئاب گىلدىن ياسابدۇر تاباق.
 براۋ قىلدى نەسساچلىق ئىختىيار،
 يېزىپ ئەبرىشم ئەيلدى تار-تار.
 براۋ بولدى پاكى تۇتۇپ سەر تاراش،
 بۇرۇت ئالدى لەبىدىن، ياساپ ئەتتى باش.
 قوبۇل ئەتتى «ئەسار» كەسىپى جۇباز،

ئىنسانلار گۇرۇھى ئۆزىگە نېسىپ بولغان كەسىپنى جاھانغا ئاشكارا قىلىشىپ، ھەرىپىر
 ھۈنەرۋەن ئۆز ھۈنرىگە مەنئەئلىك تەنتەنە قىلىپ، بىر-بىرىدىن ئارتۇقچىلىقنى ئىسپاتلاشتا
 يىغىن تۈزگەندە دىخان ئورنىدىن تۇرۇپ ئۆزىنىڭ ئارتۇقچىلىغىنى ئاشكارىلىدى

قىلىپ پەزىلىنى ئاندا بىر-بىر بايان،
 ھەمە كاربارىنى ئەلگە ئايان.

چۇ دىخان كى سۆزدىن بولۇپ دانەرمز،
 ئېيتماقدا پەزىلىن سېلىپ رۇستەخىز.

ھەممە مۇرلارغە بولۇپتۇر ئوزۇق.
ھەممە جاندارلار بولۇپ بەھرىمەند،
كى ھەمدۇ-سانا بىرلەدۇر ئەرچىمەند.
باشقچى تېرىپ باش ئېلىپ مەنپىئەت،
ئوراقچىغا ئاندىن بولۇپ تەربىيەت.
تسلەنچى گادالارغە روزانەئى،
تويۇپ شادلىق بىرلە مەستانەئى.
بۇ دىخاندا كۆپ خاسىيەت باردۇر،
جاھان مۈلكىدە پەزلى ئىزھاردۇر.
جاھان خەلقى دىخانغە مۇھتاج بولۇپ،
ئەگەر بەرسە توق، بەرمىسە ئاچ ئولۇپ.
بۇ دىخانچىلىق كەسپى ئەلادۇرۇر،
كى ئاندىن بۆلەك بارچە ئەدنا دۇرۇر.
كى بىز بولغۇمىز بارچەدىن پىشۇا،
جاھان خەلقى بىزگە قىلىك ئىقتىدا.
تىكىمىز بايايان ئارا كۆپ شەجەر،
كى ئول نەخىللەردىن بولۇپ كۆپ سەمەر.
نەچچە تەشتە رەھ رەۋنى سىراپ ئېتەر،
ئۇنىڭ سايەسىدە تېخى خۇاپ ئېتەر.
قويۇپ تاك، ئەنجىر، سېۋ ئانار،
كى باغنىڭ ئىچىنى قىلىپ مۇۋەزار.
قىلىپ ئاندا گۈلشەننى ئاراستە،
قىلىپ ئەنجىمەن پىرۇ نەۋخۇاستە.
مۇزەييەن بولۇپ بولسا پەسلى باھار،
چىمەنزارۇ گۈلزار ھەم لالەزار.
كى ئاندا قىلۇر خەلق ئەيشى نىشات،
جاھاننىڭ غېمىدىن تېپىپ ئىنىبىسات.
رىيازەتدە ئەيلەپ جىگەرلەرنى خۇن،
جاھان سەپھەسىگە تېرىپمىز قاۋۇن.
چۇ سىراپ ئەيلەر ئۇنىڭ شەرىبىتى،
كى بىسىياردۇر بەلكى خاسىيىتى.
كى ئىنسان غىزاسىغا بولدۇق سەبەب،
سانا ئەيغۇسى بارچە نىجەتنى يەپ.
ئۈمىد ئۆلكى بىزلەرگە بەھد ھىساپ،
ئەتا قىلسا ھەق، يوق ئەجەپ بى
ھىساپ.

ئايا دوستلار سۆزگە سالغىل قۇلاق،
كى پەزلىنى ئاڭلاپ قىلىك ئىتتىپاق.
كېلىپ دەھر ئارار ھەزىتى بولبەشەر،
سامادىن تۇشۇپ مەنزىلى بولدى يەر.
زەلمەنا دىبان يىغلىدى نەچچە يىل،
كېرەم ئەيلدى باز رەببۇل جېلىل.
بېھىشدىن چىقاردى نەچچە دانەنى،
تېرىپ ئەيلىگىل رىزىق روزانەنى.
چىقاردىكى ئەسبابى دىخانچىلىق،
سەبەب ئەيلىبەن قىلدى نىمەتنى جىق.
چۈتەلم ئېتىپ ھەزرىتى جىبرىئىل،
كى دىخانچىلىق ئىلمى بولدى دەلىل.
يانا كەلتۈرۈپ بەردى بىر چۈپ ئۆكۈز،
سۆكۈپ يەرنى قىلدى ئۆكۈزلەر تۈكۈز.
سىچىپ دانە ئادەم كېلىپ ئولزامان،
كى ئەۋلادىغە كەسپ ئېتىپ بەردى نان.
سەبەپ ئەيلىبەن رىزىق يولسىن ئېچىپ،
زىمىن سەتھىگە سۇ ۋە دانە سىچىپ.
يانا ئەيلىدى باغ ۋە بوستانلار،
كى پەيدا قىلىبان گۈلىستانلار.
تېرىپ ئۇندۇرۇپ نەچچە ئەشجارنى،
كى پەيدا قىلىپ بەلكى ئەنھارنى.
زىمىننىڭ يۈزىن قىلدى جەننەت مىسال،
چۇ ھۇشۇ تويۇر تاپتى ئاندىن ناۋال.
كى دىخانچىلىق ئىلمى بىزگە نېسىپ،
تەۋەككۈل بىلە يەرنى يىرتىپ تېرىپ.
زىرائەت قىلىپ ئانچە مېھنەت بىلە،
ھۇسۇلنى ئېلىمىز مۇشەققەت بىلە.
زىرائەت ئىشىدا رىيازەت قىلىپ،
رىيازەت ئىشىدا زىرائەت قىلىپ.
تېپىپ بەھر بىزدىن كى شاھۇ گادا،
ناۋا تاپقۇسدۇركى ھەر بىناۋا.
چۇ لۇتنى ئەتتى ھەق بىرگە مىڭ دانەنى،
كى بۇغداي بىلە تولدۇرۇپ خانەنى.
چۇ خىرمان يېرىدە سىچىلغان ئۇرۇق،

تۇرۇپ ئېردى ناگاھ پاسانە تۈزۈپ،
تۆمۈرچى يۈگۈردى تارانە تۈزۈپ.

چۇ دىخان ئۆزىنى ستايىش قىلىپ،
تەمەننا قىلىپ ئۆزگە نازىش قىلىپ.

تۆمۈرچىنىڭ دىخانغا مۇنازىرىسى

چىقىپ كەلسە موللا يىراقتىن ئەگەر،
كى ئاغرىق بولۇپ بولغايسەن دەردسەر.
بايان ئەيلەسە مەسىلەن مەئرىپەت،
خېرىدار بولۇپ قىلىمادىڭ مەرھىمەت.
ھەمە ھاسىلىڭنى تىقىپ چاھغە،
تۇرۇپسەن باھاسىن تىلەپ ئاھغە،
ئەگەر بولسا قىممەت ساڭا شادلىق،
داغى خۇب خاراپ بولسا ئابادلىق.
بۇ كەسىپىڭدە قىلساڭ ئەگەر راستلىق،
كى ئەسلا ساڭا يوق كەمۇ - كاستلىق.
ھالالىنى ھارامدىن جۇدا ئەيلىگىل،
خۇدا ئەمىرگە جان پىدا ئەيلىگىل.
چۇ ماختاپ ئۆزۈڭنى بولۇپ بى خەۋەر،
تۇلا سۆز دىدىڭ ئەلگە سالماي نەزەر.
تۆمۈرچى بىلەن پۈتتى كارىڭ سېنىڭ،
كى ھەدداد ھەر ئىشىدا يارىڭ سېنىڭ.
ئەگەر ئەتمىسەڭ بىز بوقور سادىجاتىش،
كى ھەيرەتتە يازىڭ بولۇر ئېردى قىش.
كى ئەنجۈلىرىڭغا ياساپمىز ئوراق،
ھەمە ھاجىتىڭغە ياساپمىز پىچاق.
يانا ئەيلىدۇڭ سىزگە تىشە تەبەر.
بۇ ئەسباپ بىلە ئەيلىدىڭلەر ھۈنەر.
چۇ كەتمەن ياساپمىزكى يەر چاپمىسەن،
كى تۇپراقنى يەنجىپ ئۇرۇغ ساجمىسەن.
بۇ ئىشىدىن بولۇپدۇر ئىشىڭغا راۋاج،
تۆمۈر بىرلە ئىشقا قىلىپسەن ئىلاج.
ھوسۇلۇڭنى مىننەت قىلىپ خەلق ئارا،
تەمەننا قىلىپ ئەيلىدىڭ ماجرا.
كى روزى بولۇپ رىزىق روزى ئەزەل،
پاسانە دىبان ئەيلىمەڭ كۆپ جېدەل.
كى دىخانكى تەسلىم ئېتىپ شۇك تۇرۇپ،
بۇ سۆزدە سۈكۈت ئەيلىدى ئولتۇرۇپ.

ئايا رۇستائى كى سەھرانېشىن،
نىدىن مۇنچە سۆزلەرگە بولدۇڭ قېرىن.
ئۆزۈڭنى دىدىڭ، ئۆزىڭنى بىلىدىڭ،
كى بىزدىن مۇقەددەم ئۆزۈڭنى دىدىڭ.
چۇ ماختاپ ئۆزۈڭنى تولا ئۆرمەلاپ،
بۇ ئۇرغان سۆزۈڭ بەزىسىدۇر خىلاپ.
چۇ ئەمەر ئەيلىدى نەچچە ئىشنى خۇدا،
خۇدا ئەمىرىنى قىلمادىڭلار ئادا.
خۇدا ئۇشۇرىنى بۇيرۇغان ئولزامان،
ئادا قىلسا ئۇ شىرىن ھالال بولدى نان.
بىراۋنىڭ يېرىدە زىرائەت قىلىپ،
كى ئورتاقچىلىقتا خىيانەت قىلىپ.
ئوغۇرلاپ كېچە خوشە ۋە ئەنجۈنى،
كى مەھكەم قىلىپ تولدۇرۇپ گۈشەنى.
بىراۋ ئۇشىرى بەرگىل دىسە ئولزامان،
كى ئاڭلاپ بۇ سۆزنى تۇرۇپ چىقتى جان.
ھەمە مېۋەدىن ئۇشىرى بەرمەك راۋا،
كى بۇ پەرزنى ئەمىرى قىلدى خۇدا.
كى سىزىلەردە يوقتۇر ناماز ۋە نىياز،
چۇ ئىنسان سۈپەت قولىڭىزدۇر گۇداز.
ئوقۇماي نامازنى قىلىپ سىز قازا،
تىلى يوق ئۆكۈزگە سېلىپ سىز نادا.
رسالە بىلەن قىلمادىڭلار ئەمەل،
خۇدا ئەمىرىنى تۇتتۇڭىزلەر سەھەل.
قۇتاندا تورەپ مال يوقتۇر زاكات،
كى قورقۇپ خۇدادىن ئۇلۇسىدىن ئۇيات.
كى ھويلاڭغا ئىتىدىن قويۇپ پاسمىبان،
يۈگۈرگەي كىشى كەلسە نەچچە ئايان.
قەلەندەرنى قوغلاپ سۈرۈپ ئىتىلىرىڭ،
ئەلەككە يېتىپ تامدىكى چىتىلىرىڭ.

تۆمۈرچى ئۆز ھۈنەرىدە ئارتۇق سۆزلەپ، قىلغان ھۈنەرلىرىنى ئاشكارا قىلىپ، ئۆزىنى ماختىغىنى

ئۆتۈكچىگە بۇررەندە بىزدىن دۇرۇر،
كى نەجىجارغە رەندە بىزدىن دۇرۇر.
تۆمۈر بىرلە ئانچە چىقاردۇق ھۈنەر،
كى مەشھۇر ئىنسان ئارا سەربەسەر.
ئوشۇل داۋۇد ئەيىسسالىم،
نەبى زات پەيغەمبىرى زولكرام.
قىلىپ كەسىپ ئاھەن بىلە پۈتتى كار،
كى بىزگە ئۇلاردىن قېلىپ يادىكار.
كى بۇ كەسىمىز ئەلگە لازىم دۇرۇر،
جاھان خەلقى بىزگە مۇلازىم دۇرۇر.
ئايا ھۆرپەگەر جۈملە ئەھبابلار،
ياساپ بارچەگىزلارغە ئەسبابلار.
كى ئىنساپ ئىلە ئەيلىگىز ئىتىراپ،
دىگەن سۆزلىرىم ئەسلا كۆرمەڭ خىلاپ.
بىزنىڭ پىرىمىز بارچىدىن پىشۇئا،
چەراكىم ئۇنىڭ زاتىدۇر ئەنبىيا.
پەزىلەت ئۇلاردىن كى مەلۇم دۇرۇر،
كى قاتتىغ تۆمۈر ئىلگىدە مۇم بولۇر.
كى ھەددادلىغ سەنئەتتىن قىلدى پاش،
چۇ ئۇشبۇ ھۈنەردىن تېپىمىز مائاش.
يانا نەچچە پىران ئۇستازلار،
جاھاندا تۆمۈر بىرلە ئەيىلەپ ھۈنەر.
قويۇبان جاھان سەپپەسىدە نىشان،
ئۇلار پەيرىئى جۈملە ئاھەنگىران.
چۇ تەئىرىپ ئۆزىنى ئېيتىپ ئۆزىنى ھەددادلار،
تۇرۇپ باغلىدى تۈرپە ئىسنادلار.
ئېيتىشتى بۇ سۆزنى ھەمە ھىرىپەگەر،
جاھان ئەھلىدە بارچە ساھىپ ھۈنەر.
سۈكۈت ئەيلىدى بارچە قول كۆتۈرۈپ،
ھەمە مەسلىھەت ئەيلىدى ئولتۇرۇپ.

ھۇجۇم ئەيلىدى سۆزگە ئاھەنگىران،
تۇرۇپ قىلدى ئەلگە پەزىلەت بايان.
كى ئىنسانغا لازىم ھۈنەر ئەيلىدۇك،
تۆمۈر بىرلە تىغ ۋە تەبەر ئەيلىدۇك.
كى پۇلاد بىرلە ياساپمىز پىچاق،
يانا ئورما ئورماققا سوقتۇق ئوراق.
قىلىپمىز داغى تىشە بىرلە تەبەر،
يىقىلغاي ئۇنىڭدىن قورۇغان شەجەر.
كى كەتەن سوقۇپمىز زىرائەت ئۈچۈن،
زىمىننى ياساپ ئەسلا قويىماس پۈتۈن.
تۆمۈردىن يانا ئوققا پەيكان قىلىپ،
ئەھۇ خەيلىنى بەلكى بىجان قىلىپ.
چۇ پاكى ياساپ قەبزە كۆكى شىكاپ،
تاراشىدە قىلسا قىلۇر باشنى ساپ.
چۇ مىقراز ئېيتىپ مۇي لەب ئالغىلى،
ياساپ قۇلپا دەرۋازەغە سالغىلى.
قىلىچ ئەيلىدۇك تىغ ۋە خەنجەر داغى،
قىلىپمىز سىنان بىرلە شەشپەر داغى.
كى سۈزەن قىلۇرغە قىلىپمىز قىياس،
ئۇنىڭدىن پۈتەر بارچە زەردىن لىباس.
يانا ئات پۇتىغا قىلىپمىز تاقا،
تىگۈرمەن تىشىغا ياساپمىز پاقا.
قىلىپ نەئل ھەم مۇزەغە مىخنى،
تونۇردا كاباب ئەتكىلى سىمخنى.
جاھاندا قىلىپمىز ئەجەپ ھەربىلەر،
كى ساتۇن شەمشەردەك ھەربىلەر.
تۇفەڭ بىرلە زەنبۇرەڭ ساند ئېيتىپ،
شىكار ئەيلىدى ھەر كىشى غاز ئېيتىپ.
چويۇندىن قويۇپ داش، تۆمۈردىن قازان،
كى شاھۇ گاداغا قويۇپمىز نىشان.

زەرگەرلەرنىڭ تۆمۈرچىلەر بىلەن مۇنازىرىسى

بىناگاھ قىلىپ قوپتى زەرگەر جېدەل،
سېنىڭ سۆزلىرىڭ بىزنى قىلدى كېسەل.
كى زەرگەر ئالتۇن كەبى سارغىرىپ،
كېلىپ ئۆزىگە گاھى ئۆزدىن كېتىپ.
نە دەرسەن ئايا غەلبەچى قاپقارا،
سېنىڭ ئىشلىرىڭ بارچىسى ماجرا.
ئوچاققا سېلىپ بىر سىۋەتتە كۆمۈر،
تۇلۇملارنى باستىڭ قىزىتىڭ تۆمۈر.
ئۇرۇپ چوغ قىلىپ ئانى بازغان بىلە،
ساچىپ ئوت قىلىپ ئالەمگە ئەفغان بىلە.
سالاهىڭ دىدىڭ پاسادىڭ قېنى؟
كى ئىنساپقا كەل، ئېيتقىل قېنى؟
قىلۇرسەن ھەمە ئىشنى ھەيىيەت بىلە،
ئىشنىڭ پۈتتى مېھنەت مۇشەققەت بىلە.
دۇكانغە كىرىپ ئىشنى قىلساڭ كېچە،
ئەجەپ رەڭگى روبۇڭ بولۇپ ئۆزگىچە.
بولۇپ دىۋە يەڭلىغ چىرايىڭ تۈرۈك،
ئەجەپ شەرىپە بىرلە بېسىپ سەن كۈرۈك.
دۇكانىڭغە كىرگەن كىشى ۋەھىناڭ،
چۇ ئوت بىلە گويىكى بولدى ھالاك.
كى جەللاتلارغە ياساپ تېز تىغ،
چۇ ئىنسان بېشىنى كېسەر بى دەرىخ.
ياساپ ئوغرىغا بەلكى تىغ ۋە تەبەر،
سېنىڭ خەنجىرىڭ بىرلە تامنى تىشەر.
جاراھەتنى يارماققا نەشتەر ياساپ،
ئېزىز جاننى ئالماققا خەنجەر ياساپ.
يەزەكدارلارغە ياساپ سىخلار،
كى زەنجىر ئىشكەل بىلە مىخلار.
قاراقچىغا تەييار ئېتىپ تىغ كىن،
كى تۇنجىار يولىدا تۇتقاي كەمىن.
تۆمۈردىن توزاق ئەتتىڭ ھايۋان ئۇچۇن،
سالاسىل ياساپ بەندى زىندان ئۇچۇن.
نەچە نادىر سەنئەتلىرىڭ باردۇر،

كى سەنئەتلىرىڭ جانغا ئازاردۇر.
چۇ داۋۇد قىلغاننى سەن قىلىمىڭ،
ئۇلار كارىنىڭ تۈرىنى بىلىمىڭ.
ئەمەل ئەيلىگەن پىئىل ئەتۋارىنى،
رىسالە قىلىپ پىرلار كارىنى.
تاھارەت بىلە ئىش قىلىپدۇر ئۇلار،
كى زىكرى خۇدادىن بولۇپ باخەبەر.
جاھاندا ئۇلارنىڭ بۇدۇر ئادىتى،
دۇكانغا كىرەردە ئوقۇر ئايىتى.
چۇ بازغان ئۇلاردا ئوقۇرلار دۇئا،
قىلۇر كارىنى ئەزىرايى خۇدا.
ياسار ئىشنى ئاللاھۇ ئەكبەر بىلە،
ھەمە كارى پۈتكەي مۇقەددەر بىلە.
سېنىڭ ئىشلىرىڭ بىزگە لايىق ئەمەس،
ئۇلار كارىگە ئەسلا سادىق ئەمەس.
كى سىزىلەردە يوق پىرغە ئېتىقاد،
ئۇنتۇپ ئاي ۋە يىل قىلىمىڭ ئەسلا ياد.
چۇ پىر ھەققىدە قىلىمىڭلار چىراغ،
بۇراتماي كى ئەرۋاھ بۇرىغە ياغ.
سالاهىڭنى كۆرگىل، پاسادىڭنى كۆر،
كى يۈزلەرگە يۇققان ساۋادىڭنى كۆر.
ئۇلار پەيرىۋىدە يۈگۈرمەك كېرەك،
ئۇلار بۇيرىغان ئىشنى قىلماق كېرەك.
تەھەممۇل قىلىپ سۆزدە خامۇش بول،
كى خامۇش بولۇپ بەلكى بېھۇش بول.
ساخا سۆز نىمە؟ بىز تۇرۇپ ئەي ئاداش،
باراۋەر ئەمەس ئەسلا زەر بىرلە تاش.
سۆزۈڭلار قىلىپ كۆڭلىمىزنى تۈگۈن،
پاسانەدىن ئەمدى ئاڭلاڭ بۈگۈن.
تۆمۈرچى تۆمۈردەك قاتىپ بولدى شۇك،
چۇ زەرگەر سۆزىگە باسىپدۇر كۆيۈك.

زەرگەرنىڭ تۆمۈرچىگە مۇنازىرىسى

كى بىر ھۆكىمران تەخت ئۈزە ئولتۇرۇپ.
سۈرۈپ شاھلىق زىب - زىننەت بىلە،
جاھاندىن ئۆتۈپدۇر ھۆكۈمەت بىلە.
ياساپ نازىنىلار قولغا ئۈزۈك،
شەبەكدار ھەلقە كۆزىدۇر سۈزۈك.
يانا ساز ئېتىپ پۇتقا خەلخاللار،
جاۋاھىر تىزىپ ئەيلىدۇك خاللار.
كى پىرۇ جاۋان بىزگە قائل دۇرۇر،
جاھان ئەھلى پىشەمگە مايىل دۇرۇر.
ياساپ شاھ تۇتقا ئالتۇن قەپەس،
كى شەھباز بويىغا زەردىن جەرەس.
پۇتۇن كارىمىز بارچە زەر ھەل بىلە،
كى پەرداز ئېتىپ زەرنى مەسقىل بىلە.
نەچچە تەرز سائىت ناماساز ئېتىپ،
ئۇلۇغلار تۇتۇپ ئانى ئىزار ئېتىپ.
چۇ بارچە ھۈنەردىن ئېرۇرمىز زېرىپ،
ھۈنەرمەندلەر بىزگە ئەرمەس ھەرىپ.
كى تەسلىم ئېتەر يار ئەھبابلار،
يىغىلغان بۇ مەجەدۇندە ئەسھابلار.
داغى پەزلىمىز سەر - بەسەر دىمىدىم،
ماقالاتى مۇختەسەر ئەيلىدىم.

ئايا ھۈشەندانى ساھىپ ھۈنەر،
مېنىڭ ئىشلىرىم بارچىسى سىم ۋە زەر.
كى بىزلەردە ئانچە زارا پەتتۇرۇر،
ھۈنەر ئىلىكىمىزدە لەتاپەتتۇرۇر.
قىلىپ تاجىمىز ھەممەنى تاجىدار،
كى دۇرلەر بىلەن ئەيلىدۇك گۇشۋار.
قىلىپىمىزكى شاھلارغا زەر بىرلە جام،
چىكەر ساغەرى شاھى ئالى مۇقام.
ياساپ تىترەگۈچ شاھىغا تاج زەر،
تېخى ئىشلىدۇق بەلكى زەردىن كەمەر.
كى زەرنى سوقۇپ زەرب ئىلە پەخش ئېتىپ،
ياساپ تۈگىلەر يۈزىگە نەقىش ئېتىپ.
كۈمۈشنى ئېرىتتۇق قىلىپ دانەلەر،
كى سىركە تىزىپ تولدۇرۇپ خانەلەر.
ئەجەپ رىزە نازۇك ھۈنەر بىزدە بار،
ھۈنەر بىزدەدۇر ئۆزىگە بى ئىتبار.
بولۇپ خاس شاھ ئوردانىڭ ئىشدا،
ماقامىم شەھىنشاه مەئۋاسىدا.
كى ئالتۇن - كۈمۈشدىن ياساپمىز نېگىن،
بولۇپ شاھلارغە نېگىندەك يېقىن.
ياساپ تەخت زەردىن جاۋاھىر قويۇپ،

زەرگەر تۆمۈرچى سۆزىنى رەت قىلىپ، ئۆز ھۈنەرىدە كۈمۈش، ئالتۇن بىلەن بويۇملار
مەۋجۇت قىلىپ، جاھان سەھپەسىدە نامايىش قىلىپ ماختاپ، مەنەنلىك بىلەن سۆزلىگەندە
يىغىن ئىچىدىن ياغاچچى قوپۇپ زەرگەرنىڭ سۆزلىگەنلىرىنى رەت قىلىپ، تىل كەركىسى
بىلەن زەرگەرنىڭ ئەپسانەسىنىڭ خورمازارلىق باغىنى كېسىپ تاشلاپ، ئۆز ھۈنەرىدە كىمىر
ھاۋانىڭ ئىمارەت نەقىشلىرىنى تەييارلاپ زىب - زىننەت بىلەن ماختاپ پەلەك گۈنەبىزىدىن
ئاشۇرغىنى

ندىن مۇنچە تەئرىپ ئېتەرسەن ئۆزۈڭ،
كى ئاغزىڭ ئېچىلدى ساچىلدى سۆزۈڭ.
ھۈنەر سەندە دائىم خىيانەت بىلە،
ئېلىپ سىم - زەرنى زاراپەت بىلە.

ساچىلدى ياغاچچى بولۇپ زەررەدەك،
تۈشۈپ ئوتتىغا گۈركۈرەپ ئەررەدەك.
ئايا زەرگىرى قەلبىكەش ھىلىگەر،
ھۈنەردە قىلىپ زەرنى مىس - مىسنى زەر.

چۇ بەيتۇلجۇقەددەسنى قىلدى بىنا،
ستونلەر بىلە توختاتىپ جابىجا.
چۇ لازىم بولۇپ مۇندا نەججارلىق،
ياغاچدىن ھۈنەر قىلدى پەركارلىق.
بىنا ئەيلەدۇك مەسجىدۇ خانىقاھ،
كى تائەت قىلۇر ئاندا ئەھلى ئىلاھ.
ئەگەر ئەتىمىسەك بەھر ئارا بىز كىمە،
كى غەرق بولغۇسىدۇر ئۆتەردە ھەمە.
ياغاچدىن ياساپمىز شاھلارغە تەخت،
چىقىپ ئولتۇرۇرلەر شەھىنىڭ بەخت.
ياساپ مەككەتۇللاغە ئەيۋان سەقىپ،
شەھى كامىرانلار ئاڭا قىلدى ۋەقىپ.
قىلىپ ئاسىياغا تەۋىل ناۋدان،
بولۇر ناۋدان ئىچرە ئابى راۋان.
ماماتىڭغە قىلدۇق ياغاچ بىرلە ئات،
يىتۈرگەي سېنى ئول لەھەدىڭگە پات.
ھۈنەردە بىزدە باردۇر پارائىل مائاپ،
دېرەك ئەياسەم سەنئەتتىم بى ھىساپ.
ئايا ئەھلى سەنئەت مۇسەللەم تۇتۇڭ،
بىزىڭ پىشەمىزنى مۇقەددەم تۇتۇڭ.
بۇ سۆزنى ئىشىتىتى ھەمە ھۆرپەگەر،
سۈكۈت ئەيلىبان بارچىسى باقتى يەر.

چۇ شاھلارغە قىلساڭ ئەگەر تاجىنى،
كى ئالتۇن - كۆمۈشدىن ئېلىپ باجىنى.
جاھاندا چىقاردىڭ ھۈنەر ساز ئېتىپ،
كۈمۈشكە قۇيۇپ مىسنى پەرداز ئېتىپ.
جاۋاھىرغە مەخلۇت ئېتىپ شىشەنى،
ھۈنەردە قىلىپ تۈرپە ئەندىشەنى.
چۇ شاھنىڭ قۇلۇسىغا ئەيلەپ خىيال،
دەرەمنى چويۇن بىرلە ئەيلەپ ساپال.
زانانلار بىلە كاربارىڭ سېنىڭ،
خىيانەت بىلە پۇتتى كارىڭ سېنىڭ.
نەچە ئەيىپ سىزىلەردە پەيدا دۇرۇر،
كى سىزگە مۇئەننەس خېرىدار دۇرۇر.
ھۈنەرنى ئەگەر قىلساڭىز ھەر نەچە،
ئۇنىڭ ئەسلىنى قىلماڭىز ئۆزگىچە.
ئايا كاسىبا ئاڭلىڭىز بۇ كالام،
ئوشۇل ۋەقت نوھى ئەلايەمىسالام.
قىلىدۇر ياغاچ بىرلە تۈرپە ھۈنەر،
كى نەججارلىقتىن بېرىپدۇر خەبەر.
خۇدا قۇدرىتىدىن تۈرەلدى جاھان،
كى نەججارلىقتىن قالىپدۇر نشان.
بىنا ئەيلەدى نەچچە قەسىرى ئىمار،
قىلىپ ئەھلى ئىنمىسانغا دارۇلقارار.

ياغاچچىنىڭ ئۆزىنى ماختىشىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن بابكارلار ۋۇجۇدىغە بىئاراملىق
تۈشۈپ ئورنىدىن قوپۇپ ياغاچچى سۆزىگە رەددىيە بېرىپ ئۆز كەسپى ئارتۇقچىلىقىنى
ئاشكارا قىلغىنى

كى نەججارلار قىلدىڭىز ئانى رەد،
ياغاچدىن دەرياغە ئەتتىڭ كىمە،
بولۇر ئاقبەت غەرق ئاندا ھەمە.
ياساپسىز جاھاندا ئەگەر خانىقاھ،
كى مەيخانە ئىچرە داغى يۈز گۇناھ.
ماساجىد ئىچىگە قىلىپسىز ئىمار،
ئارازىل يۈكۈپ ئاندا ئوينار قىمار.
كىشى بۇيرۇسا بىر ئىمارەت ساڭا،
ياغاچدا قىلۇرسەن خىيانەت ئاڭا.

ۋۇجۇدىغە بابەندەنىڭ تۇشتى تاپ،
زابان چەرخىغە ئەشتى سۆزدىن تاناپ.
تەكەللۇم قىلىپ ئاندا نەججارغە،
چۇ ھىمىمەت بىلە تۇردى گۇپتارغە.
دىدىكىم ئايا كاسىبى خۇدپەرەس،
تەكەببۇر ھىمارىغە قىلدىڭ نەشەست.
ياغاچدىن ياساپ ئانچە قەسىرى ئىمار،
مۇنىڭ زىمىندا خەيرى ھەم شەرى بار.
ماساجىد ئىشىنى قىلىپسىز پېسەد،

چۇ نۇھى نەبى نى سەنەد ئەيلەيدىڭ،
 نىدىن كەسىپ ئارا پىئىل بەد ئەيلەيدىڭ.
 ئۇنىڭ پەيرىۋىدە قىلىپ سەن خىلاپ،
 دىگەن سۆزلىرىڭ سىدىق ئەمەستۇر گازاپ.
 جاھان زىبىغە ئەيلەيدىڭلار ھۇنەر،
 كى زاھىر بولۇر زىمىندىن خەيرۋەشەر.
 ئىشىتىكىل ئايا كاسىبى رىندى خام،
 ئوشۇل ۋەقت ئادەم ئەلەيىسالام.
 چىقىپ خۇلدىدىن كەلدى رۇيى زىمىن،
 كېرەك بولدى دۇنيا يۈزىدە ئىككىن.
 جاھان خاكدانغا تەشنا كېلىپ،
 ۋۇجۇدى مۇبارەك بەرەھنە كېلىپ.
 مامۇقنى خۇداۋەند قىلدى ئەتا،
 ئۇنى رىشتە ئەيلەپ چۇ ئادەم ئاتا.
 چۇ تەلىم ئىتىپ شىيىسىغە جىبرىئىل،
 كى بوز توقۇماغلىقنى قىلدى دەلىل.
 چۇ ئەۋلادى ئادەمگە قىلدى لىباس،
 كى سەن ھەم ۋۇجۇدىڭىزغا قىلغىل قىياس.
 تىرىكلەر لىباسى ھەمە بوز بىلەن،
 كى يالغان ئەمەستۇر كۆرۈڭ كۆز بىلەن.
 يانا بولغۇسىدۇر ئۆلۈككە كېيەن،
 داغى پۇشش ئەيلەركى سىمىن بەدەن.
 چۇ دەي شىددىتىگە بولۇپتۇر ھىجاپ،
 كىيەر ئەگىنىگە بارچە پىرۇ شاپاپ.

تاراشە قىلىپ ئانى ھىزۇم قىلىپ،
 كېرەكلىك ياغاچدىن داغى كەم قىلىپ.
 جىنازە ياساپ ئەلگە ھەيىبەت سىرشت،
 ياساپ گۇنداخانى چۇ مېھنەت سىرشت.
 نىدىن مۇنچە بولدى زابانىڭ داراز،
 ئۆزۈڭ كارىغە ئەيلەنگىل ئىمتىياز.
 چۇ گۇپتار خەلقىگە قىلىدىڭ شىرە،
 ئۇلار جايىغە ئەيلەيدىڭ پەنجىرە.
 ساۋاپ ئىشلىرىڭدىن ئىقابىڭ تۇلا،
 كى ئازادەلەرگە ئازابىڭ تۇلا.
 ياغاچ بىرلە تەنھا ئىشنىڭ پۈتتىمۇ؟
 جاھاندا ھۇنەر قىلماشنىڭ پۈتتىمۇ؟
 تۇلا لاپ ئۇرۇپ سۆزنى قىلما ئۇزۇن،
 كى چوڭ سۆزلىرىڭ ئەمدى ھەددىن پۇزۇن.
 كۆرۈنمەي كۆزۈڭگە پەقىر ئاتاۋان،
 تەكەببۇر بىلە ئانچە سۈردۈڭ زابان.
 كېسىپ مېۋەلىك باغلىنى يوق قىلىپ،
 ئېزىز جاننى ئالماق ئۈچۈن ئوق قىلىپ.
 ياغاچ بىرلە ئۆلدەم ياساپسىز چۇۋاز،
 چېكىپ زەنج ئىزا ئۆكۈزۈد قوتاز.
 ياساپسىز جاھاندا ئارابە قىلىپ،
 سىمىز ئەسپەلەرنى خارابە قىلىپ.
 جاھان كارۋانىغە كىشتى ياساپ،
 ئەجەل بادبانىغە شەستى ياساپ.

پاپكار ئۆز كەسپى تەئرىپىدە سۆز زىپىلىرىنى ئىشىپ ئۇستادلىق دۇكانىدا تىل موكىسى
 بىلەن مەنمەنلىك خامنى توقۇغاندا، ئەتتار ھەم ئۆز شان - شەۋكىتى دۇكانىدا خۇشپۇراق
 ئەتىرلەرنى تەرىپ قىلىپ ئۇنىڭ پۇرىغىنى ئالەمگە تارقىتىپ شەۋكەت رەستەسىدە رەڭگا - رەڭ
 تاۋار ۋە خىلمۇ - خىل كىمىخاپ ۋە قىزىلگۈللەرنى يېيىپ بابكار بازارنى كامات ۋە ئىنا.
 بەتسىز قىلغانى

ئىگىرمەك بىلە چەرخ جانگاھىنى.
 مۇشەققەت بىلە تولدۇرۇپ بىر قۇمۇش،
 بولۇپ روزگاردا نەچچە ئۇرۇش.
 ئۆتۈپ ئايىلار رىشتەلەر جەمئىي ئېتىپ،
 ئېلىپ بارسا ئالدىڭىزغا ئۆلۈكۈن يېتىپ.

چۇ ئەتتار باپەندەغە بۇ كالام،
 دىدى روزگار ئىچرە ئى پىكرى خام.
 خېمىنى توقۇپ بەر ئەگەر دىسە خەلق،
 ئوغۇرلۇق بىلە بولغىنىڭ پاك ھەلق،
 سەھەردە چېكىپ بىۋەلەر ئاھىنى،

داغى ئەھلى ئالەمگە ئاسايىش.
جاھان ئىچرە ھەر رەڭ ماتا ئىستىسەڭ،
تېپىلغاي دۇكانىدا ھەمە رەڭمۇ - رەڭ.
تاۋارۇ، ھېرىدۇ داغى بى قەسەب،
داغى باسەلەر لانكالەر بى ھەسەب.
ئېزىم شاھى كىسەپلار سانى يوق،
مېنىڭسىز جاھان ئەھلىنىڭ جانى يوق.
دۇكانىمغە كەلمەك تەمەننا تۇشۇپ،
جاھان خەلقى باشىغە سەۋدا تۇشۇپ.
دىماغىغە ئەتىرىم بىلەن راھىتى،
تۇشۇپ بارچە ئەلنىڭ ماڭا ھاجىتى.

ئۆزۈڭ خاھىشىڭچە ئېلىپ ژىپىلدىن،
قىلىپ سەنئىتىڭنى ئاڭا بىر - بىرىن.
دىگەيسەن بۇ ژىپ بىرلە بولماس خامىڭ،
ئېلىپ رىشتەسىن باغلىدىڭ ئۆز جېنىڭ.
ساڭا بۇ ھۈنەر ئىچرە يوق راستلىق،
ئۆزۈڭنى نىدىن مۇنچە ئاراستلىق.
ئىشتىپ خامچى مەن كەسىم ئەيلەي بايان،
ماڭا «ئەشىرىپىناس» لىق بىگۇمان.
ماڭا بولدى كەسىپ ئىچرە ئەتتارلىق،
بارى كەسىپ ئەھلىغە سەردارلىق.
جاھانغا يېتىپ مەندىن ئارايىش،

سودىگەر خەلقىنىڭ شەەرەپلىگى مەندۇرمەن دىگەن دەۋاسىدا سۆزنىڭ رەڭگى - رەڭ
تاۋارلىرىنى ماختاپ بايان سۇنبۇللىرىنى سۆز خۇشپۇراقلىرى بىلەن خېرىدارنىڭ دىمىغىغا
يەتكۈزۈپ خۇشپۇراق قىلغاندا ناۋايىنىڭ كۆڭلى تونۇرىغا ئوت تۇتۇشۇپ تىل زىمىنى تەۋ -
رىتىپ مالاھەت كۇسۇپى بىلەن سودىگەر ماللىرىغا ئوت چېچىپ ئۇنىڭ سۇنبۇل ۋە ئى -
پارلىرىدىن تۇتۇن چىقارغانى

يېتەر قۇت رۇھ نەپىسنىڭ ئارامى ھەم.
مېنىڭ بىرلەدۇر بارچەغە زىندەلىك،
مېنىڭ نانېم بولماس يېتەر مۇردەلىك.
جاھاننىڭ بىناسىغە ناندۇر سەبەپ،
نىچۇك تەن ھاياتىغە جاندۇر سەبەپ.
سەھەرلەردە قوپقۇم تاھارەت قىلىپ،
دىلىم ئىچرە غەپلەتنى غارەت قىلىپ.
چۇ ئىشىق ئوتى بىرلە قىزىتتىم تونۇر،
نىچۇك ئىشىق ئىلىنىڭ دىلى ئىچرە نۇر.
ياپۇشتۇردۇم ئانداغ دىلىم ئىچرە نان،
دىمەي نانكى ياقىتىم تېنىڭ ئىچرە جان.
يېتىپ باقە ئەھلىگە بۇ نان ئىسى،
دىمەي نان ئىسى بەلكى ئىمان ئىسى.
دىدىمكى كابابۇ، كابابۇ، كاباب،
يىغىلدى مېنىڭ ئالىيە شەيخ - شاب.
ئېلىپ ئىلىكىگە بارچە نان گەۋھەرىن،
بېرىپ ساتقۇن ئالماققا جان جەۋھەرىن.

قىلىپ تەنە ئەتتارغە نانۋاي،
دىدى بۇ ھۈنەر ئىچرە ھالىڭغە ۋاي.
مال ئالماقدا مەككەرلىقلار قىلىپ،
چۇ ساتماقدا غەددارلىقلار قىلىپ.
بېرىپ ساھىبى مالغا يۈز مىڭ پىرىپ،
پۇلۇم نەقددۇرۇر دەپ مائائىن ئېلىپ.
مائائىن ئۆيۈڭگە ئېلىپ بارىبان،
پۇلىن بەرمەيىن زار - زار ئەيلەبان.
بىراۋ بىرلە قىلساڭكى بەيى شىرا،
دىگەيسەن ئاڭا «ئەزىرائى خۇدا».
خېرىرىم بۇ مال ئۈستىدە مۇنچەدۇر،
ئىزىغا بېرەي دەپ قەسەم نەچچەدۇر.
مۇنىڭ بىرلە مۇئادىمىيەت قېنى،
ئۇلۇغلۇق قېنى، شان - شەۋكەت قېنى؟
شەرىئەت بىلەن بەيىنىڭ بولماس دۇرۇست،
قىيامەتنى ياد ئەت، دىلىڭ ئەيلە رۇست.
ئىشىت سەنئىتىمنى بايان ئەيلەرەم،

مېنىڭ ناندە بولدى بارچە ئەسىر،
كېرەم بىرلە قىلدىم بارسىنى سىر.

يانا بىر نەچچە كەلدى خارۇ گادا،
تىلەپ پارە نان قىلدى جانىن پىدا.

ناۋاي مەنمەئلىك بازارىدا مەنەت گەردىنىنى ئېگىز كۆتۈرۈپ، ئۆز-ئۆزىنى بازارغە
سېلىپ، تېۋىقىنى بېشىغا كۆتەرگەندە قازانچى تاپا-تەنە بارمىقىغا تىل كۆيدىكىدىن يەل
بېرىپ، ئۆز ھۈنىرى يالقۇنىنى پەلەككە چىقارغانى

سەھەرلەر قوپۇپ ئاندا نان راستلىماق،
داغى قوپقۇسەن باشىڭ ئۆزۈرە تەڭ،
نانىڭنى ساتارغە قىلىپ نەچچە رەڭ.
يۈرۈرسەن پىغان ئەيلەبان كۈبېكۇ،
ھايا يوقىمىدۇر ئادەمىيەت قايۇ؟
مېنىڭ پىشەم ئۆلدۈر قازان بىرلەداش،
قىلۇرلار ئۇنىڭ بىرلەدۇر ياخشى ئاش.
جاھان خۇانى نانغە دىخان ئۇشى،
سەبەب بولدى بەلكىم قازانچى تىشى.
ئۆي ئىچىرە ئەگەر بولىسا پارە نان،
قازان بولسا نىيەت مۇھەببەت ھامان.

قازانچى پىغان چەكتى ئى نانپۇرۇش،
ئۆزەڭگە قارا، قىلما مۇنچە خۇرۇش.
چۈ زاتىڭدە بولسا پەرزانەلىغ،
دىگىل كى نىدىن مۇنچە ئەپسانەلىغ.
كىشى ئۆز خىيالىنى تەرىپ ئېتەر-
ئۇنىڭ شەندىن ئادەمىيەت كېتەر.
باشىڭنى زەنانلار كەبى باغلىبان،
تونۇر ئىچىرە قاشۇ-كۆزۈڭ داغلىبان.
تومۇغدەك تونۇر ئىچىرە باشىڭ تىقىپ،
يۈزۈڭ كۆيدۈرۈپ بەلكى جانىڭ چىقىپ.
كېچە ئۇيقۇسىزلىقتا ئۇن تاسقىماق،

قازانچى سۆزمەئلىك دۇكانىدە ئۆز كەسپىنى ماختاپ شۆھرەت داشىدىن ئاۋاز چىقار-
غاندا مىسگەرلەر مەسخىرەنىڭ لىگىنىدە قازانچى بېشىغا ئوت قويۇپ، ئۆز قازانىنىڭ
قاراسىنى يۈزىگە سۈرتۈپ رەسۋا قىلىپ شەھەر ئايلاندۇرغىنى

ھەمىشە زاراپەتتە ئەندىشەمىز.
ئەگەر ئەيلىسەك كەسپىدىن شەمىدىن،
ئاڭا داغى پەرۋانەدەك مۇرغى جان.
ياساپ شاھلار خەيلىغە مىس تەبەق،
نى كىم مىس تەبەق بەلكى ئالتۇن تەبەق.
ئەگەر ھىرپەدىن ئەيلىسەم چاپچۇش،
ئۇنى كۆرسە ھەر كىم قىلۇر تەركى ھۇش.
داغى ئەيلىگۈمدۈر ساماۋەر لىگەن،
جاھان خەلقى كۆڭلىغە سالغاي شەكەن.

قازانچىغا مىسكەر دىدى بۇ ماقال،
ئايا رۇي سىيەھ دىل سىيەھ بى كامال.
بۇ يۈز بىرلە نىدۇر تەكەببۇرلۇغۇڭ،
جاھان ئەھلىغە يەتكۈسى شۇملۇغۇڭ.
يانىڭدىن كىشى ئۆتسە سەندىن قاچار،
قاراڭنى يوقۇتما، دىبان تىل ئاچار.
كۆمۈردەك زاتىڭ بارچە مەغشۇش سەن،
سىيەرۇي، سىيەھ دىل، سىيەپۇش سەن،
ئىشىت بىزكى مىسكەردۈرۈر پىشەمىز،

مىسىگەر ئۆز كەسپى شەمىدانغا مەغرۇرلۇق شامىنى شەۋكەت مەجلىسىدە ياندۇرغاندا،
جۇۋاجى ۋە تىككۈچىلەر شىكايەت قايچىسى بىلەن مىسىگەرنىڭ يېنىپ تۇرغان شامدانىنىڭ
بېشىنى كېسىپ ئەسەبىيەت نەپەسى بىلەن پۇدەپ ئۆچۈرگەنى

چۇ مىسىگەرگە بۇ نۇكتەنى جۈببەدۇز،
سۈرۈپ دىدى ئى روي سىياھ خانەدۇز.
ساڭا كەلدى كەسپ ئىچرە مىسىگەرچىلىك،
نە مىسىگەرچىلىك بەلكى ئوغرى ئىلىك.
ئەگەر كەسپ ئەسباب ئۇچۇن بەرسە مىس،
ئېلىپ مىسنى ئەسباب ئەيلەپ نەپىس.
ئۇنىڭ باتىغە قويۇپ قورغۇشۇم،
بۇ مەككارلىق قىلدى بەختىڭنى شۇم.

تىكەرمىز ھۇنەر ئىچرە بىز پوستىن،
بەرەنە يالاڭ باشلارغە ئىگىن.
بىلىك سەترى ئەۋرەت ئىشى پەرزدۇر،
شەرىئەتتە ھەر كىمگە ئول قەرزدۇر.
رەسۇلى خۇدا دىدى ئولدۇركى ناس،
جاھان مەجلىسىدە بولۇر بالىباس.
كىشى كىيسە ئەگىنى ئۈزە پوستىن،
بولۇر ئاندا «دەي» شىددىتىدىن ئىمىن.

جۇۋىچى ئۆز - ئۆزىنى داخىتاش بىلەن مەنەنەلىك تەلپىگىنى باشباشتاغلىق بېشىغا
كىيىپ ئۆز كەسپى تەرىپىدە نۇكتە پەردازلىق قىلغاندا تامىچى تەنە كەركىسى بىلەن
جۇۋىچىنىڭ بېشىنى يېرىپ مالا مەت - تاپا تەنە ئەندۇبەسى بىلەن جۇۋىچىنىڭ ئاغزىغا
لاي قۇرغىنى

غەزەپىدىن قوپۇپ تامىچى ئەيلەپ خۇرۇش،
كى پوستىنچى بىرلە قىلىپ كۆپ ئۇرۇش.
دىدى نىگە بىزدىن تەقەددۇم لوغۇڭ،
قىياس ئەت، ئۇنۇتدۇڭمۇ ئوزدۇزاوغۇڭ.
خېلىل ئەيلەدى مەككە بۇنىيادىنى،
بىزە ئۇرگىتىپ كەتتى گىلىكارىنى.

ماڭا كەسپ بولدى بۇ گىلىكارلىق،
جاھان تاپتى ئىلكىمدە مىمارلىق.
داغى ئەيلەدىم مەسجىدۇ خانىقاھ،
كىرىپ ئاندا گۇمراھلار تاپتى راھ.
يەنە نەچچە سەنئەتكى شانىمدە بار،
بايان ئەتمەيدىم ئەيلەدىم مۇستە تار.

تامىچى ئۆز شەۋكەت پەشتاقىنى پەلەك گۈنەبىزىدىن ئاشۇرۇپ ماخىتاش ئاسمانىنى
نەقىشلىگەندە موزدۇز تەنە كوۋىسى بىلەن تاپا - تەنە موزگەردىنىنى قولغا ئېلىپ، تامىچى
ھۈنەرنىڭ پەشتاقى كۇڭگىرەلىرىنى پارە - پارە قىلىشى

نادا ئەيلەدى تامىچىغا موزەدۇز،
ئۆز ھەددىگىدىن ئاشماي تامىچى دۇز.
ئاتاگەدەك نەسىمەت قىلاي تۇت قۇلاق،
ساڭا پىشەدۇر كۇھنا تام ئولۇماق.
ئۆزۈڭ گۇپا لايغە پاتقان ئېشەك،
بىر ئىلگىدە لايدۇر، بىرىدە كېسەك.
تەغەنى قىلۇ ئۆلمىگىل تام باسپ،
يىقۇق كۇھنا تام ئىچرە قالما باسپ.
مانا ئاڭلا، مەن موزەدۇز ئۇستا،

ئايغى يالاڭلارغە كەسىم داۋا.
مېنىڭسىز ئايغىڭ جاراھەت دۇرۇر،
مېنىڭ بىرلە پايىڭغە راھەت دۇرۇر.
ماڭا قىلدى بۇ پىشە تەلىمىنى،
پىيەمبەر ئاراسىدە سالما نەبى.
بەشىدىن ئېلىپ چىقتى ئالتۇن كوبا،
ئۇنىڭدىن ئۇڭا قالدى ئاخىر ماڭا.
بۇ پىشەمنى بىلىگىل مۇئەزەم دۇرۇر،
ھەمە پىشەلەرغە مۇقەددەم دۇرۇر.

موزدۇز ئۆز ھۈنرى ساراينى ماختاش ژېپلىرى بىلەن زىننەتلەپ مەنمەنلىك بازاردا جىلۋە قىلدۇرغاندا، زىلچە باپ نارازىلىق پەنجەسى بىلەن ئۇنىڭ ئۆزەمچىلىك ئۆتىگىنى سۆكۈپ ئۆزىنىڭ مۇنغۇيى بىلەن ئۆز ئاغزىنى يەملىگىنى

ئەگەر كەلسە ۋەئەدەك بىلەن ئۆلكىشى،
دىگەيسەن مۇھىمدۇر براۋنىڭ ئىشى.
ھەمىشە بو يالغانچىلىق ۋەرزىنىڭ،
شۇڭا تاپىمغاي رەۋنېقى ھىچ ئىشنىڭ.
جاھان خانىسى ئىچىرە مەن زىلچە ساز،
مېنىڭ بىرلە شاھ تەختىدۇر جىلۋە ساز.
ئىپەك زىلچەم ئۆستىگە شاھلار چىقار،
تەھەببۇر ئىلگىن ئاغزىغا تىقار.

غەزەپىدىن دىدى زىلچەچى بۇ كالام،
ئۆزۈڭگە باقىپ سۆزلە ئى پىكرى خام.
ساڭا ھىرپە يۇ ئەردى مۇنغۇي يىمەك،
ئېشەك ساغرىسىن ئىت كەبى تىشلىمەك.
كىشىكىم بۇيۇرسا ساڭا بىر ئۆتۈك،
قىلىپ مەكرىدىن سۆزلىرىڭنى چۈچۈك.
ئالىپ نەقد رەختىن دىگەيسەن يانىڭ،
كېچە قىلغۇمەن ئەر تە بىرلە كېلىڭ.

زىلچە باپ ئۇستا ئۆز ھۈنرى بىساتىنى ماختاش سۇ پاسىدا يېيىپ ماختىغاندا ئۇشتەگەر ئۆزىنىڭ مائالىرىنى ئاقارتىپ ماقتانچاقلىق دۇكانىغا يايغىنى

ساڭا رىشتەدىندۇر ئارقاق ئەيلىمەك،
ماڭا چىرك مېنەتنى ئاق ئەيلىمەك.
ساڭا پىشە قەتئى ئەيلىمەك تارۇپۇد،
ماڭا كەسپ ۋەسىل ئەيلىمەك خۇانى جۇد.
ساڭا چەرخىدىندۇر ئىگىرمەك نېسىپ،
ماڭا بولدى كەسبىمدە ئىززەت قېرىپ.

دىدى ئۇشتەگەر ھاي ئى زىلچە ساز،
ئۆزۈڭ ھەددىدە سۆزلە كۆپ قىلما ناز.
ماڭا ئۇشتەگەرلىكىنى كار ئەيلىمەك،
ساڭا كەسپ بولدى تاغار ئەيلىمەك.
ساڭا ئەيلىمەك كەلدى ئەسكى پالاس،
ماڭا بولدى مۇھتاج كىم بارچە ناس.

ئۇشتەگەر ئۆز ھۈنرى تەنتەنەسىدە مەدھىلەش خامىنى قىل تاختاسىدا سۈرگەندە بويلاقچى تەننە پەشۋاسى بىلەن ئۇنىڭ ھەشەمەتلىك مائالىرىنى يىرتىپ ئۆز ھۈنرى كۈدىڭى بىلەن ئۇشتەگەرنىڭ گەردەنكەشلىك خامىغا پەشۋا بېرىشى

مېنىڭ ۋەرزىشىم ئاڭلا ھوشۇڭ بىلەن،
ئۆزۈڭ توختاتىپ تىڭلا گۆشۈڭ بىلەن.
جاھان باغدا ھەرنە رەڭ كۆرگەسەن،
مېنىڭ كەسبىم ئەردى بارى بىلىگەسەن.
مۇئەللىم ئىدى بىزگە ئىيسا نەبى،
قالىبدۇر ئۇنىڭدىن ماڭا بىر خۇمى.
كى كۆڭلۈڭ تىلەر بولسا ھەرنىمە رەڭ،
خۇمىدىن چىقارغۇم ئۇنى بى دەرەڭ.

بويلاقچى تىلىن چەكتى ئى ئۇشتەگەر،
ئۆزۈڭنى نىدىن ئەيلىدىڭ مۇئەبەر.
كۆرەرسەن ئۆزۈڭدىن بەلەندىلەرنى خار،
دىگىل راست نۇش ئەيلىدىڭمۇ شاخار.
سۆزۈڭدىن كۆرەرمەن دىماغىڭ پۈتۈر،
بولۇپسەن جۇنۇن قالماي ئەقلىڭدە نۇر.
قوپۇپ تېز بولغىل ھېكىم ئىزلىگىل،
بۇ دەئۋانى مۇندىن كېيىن دىمەگىل.

بوياقچى ئۇستا بوياقچىلىق بايرىغىنى كۆتۈرۈپ ئۆزىنىڭ شان-شەۋكەت رەڭلىرىنى داغدۇغا تاناسىغا يايغاندا، سەرراچ ئۆز كەسپى ساندىقىنى بېھىمە باغلاپ، مەدھىيە يۈگىنىنى باشباشقاقتىن تۇسۇن ئاتى بېشىغا سېلىپ، سۆز مەيدانىدا يۈگۈرتىشى

بوياقچىغا سەرراچ تەن ئەيلىدى،
مالامەت تىلى بىرلە لەن ئەيلىدى.
ددى ئى بوياقچى ئۆزۈڭگە قارا،
كى ئىلىككە قارا، بەلكى كۆڭلۈڭ قارا.
ساڭا بەرسە ھەر كىم مائى نەپىس،
خىيانەتنى كۆڭلۈڭگە ئەيلىپ ئەنسى.
ئالىپ ئانى رەڭگىن قىلىپ ئۆزگە خام،
بېرۇرسەن دىيانەتمۇ ئى پىكرى خام.

نەسىمەت قىلاي مەن ساڭا ئى نېدىم،
دىيانەتنى كۆڭلۈڭدە تۇت مۇستىقىم.
دىيانەتتە ئىككى جاھان باردۇر،
خىيانەتتە ئالەم ئارا خاردۇر.
غازات ئەھلىگە ئەيلىگۈم ساغداق،
داغى ئەيلىگۈم كىسە بىرلە ياراغ.
ياساپ مەن ئۇلۇغ پادىشاھلار غەزىن،
ماڭا يەتتى شاھ لۇتىپىدىن كۆپ قالىن.

سەرراچ ئۆز ھۈنرى مەدھىيەسىدە سۆزمەنلىك قىلغاندا باسمىچى ھەم ئۆز كەسپى شەندە رەڭمۇ - رەڭ نەقىش ئاشكارا قىلىشى

زىبان چەكتى سەرراچقا باسمىچى،
ئۆزۈڭگە باقىپ سۆزلە ئى تاسمىچى.
ساڭا نىگە مۇنداغ ئۇلۇغ سۆزلەمەك،
بۈيۈكلەر ماقامىن ئىندۇر كۆزلەمەك.
كىشىگە توقۇم ئەيلىمەك فەخرىمۇ؟
ھايا يوق ۋۇجۇدۇڭدا بىر تارمۇ؟
بەقەر چەرمىنى تاسما تىلماق ئىشىك،
بۇ ھىرپە ئارا ئۆتتى يازۇ قىشىك.

ھەربىر ئۆزرە نەقىش ئەيلىمەككەدۇر ئىشىم،
كامايەنەنەن ئەقىلدۇر ۋەزىنىتىم.
ھەربىر ئۆزرە كۆپ نەقىشلەرنى سىزىپ،
قىلىپ باسما، چىن گۈللەرنى تىزىپ.
كىشى كەسپى سارى قىلسا نەزەر،
تەئەججۇپىدىن ئانداغ ئۆزىدىن كېتەر.
كى ئايغاي بۇ ئىش كەسپى ئىنسان ئېيەس،
كىشى كۆرسە ئىنسان قىلىپدۇر دىيەس.

باسمىچى كاسىپ ئۆزىنىڭ دانالىق تاۋارىغا ئىپتىخار بازارىدا خېرىدار ئىزدەيدىكەن - دە، تۈگۈرمەنچى تەنە - تاپىنىڭ مىتىنى بىلەن ئۇنىڭ باسمالىرىنى يىرتىپ ئۆز كەسپى قوبارغۇسى بىلەن باسمىچى شان - شەۋكىتىنىڭ بېلىنى سۇندۇرغىنى

تۈگۈرمەنچى چەكتى غەزەبىدىن زىبان،
خىتاپ ئەيلىدى باسمىچىغا ئايان.
ددى باسمىچىغە تۈگۈرمەنچى سۆز،
كى ئى رۇيى سىيە ئەقلى يوق، تامغا يۈز.
ئۆزۈڭ خىسلىتىنى ئۆزۈڭ دىگاسەن،
ھاماقەت خىيالىڭدا دۇر بىلگاسەن.
ئۆزىن داملاماقدۇر ھاماقەت ئىشى،
بۇ سۆزنى قوبۇل ئەتكەي ئاقىل كىشى.

ئىشىم باسمىچى پىشەم ئەيلىي بايان،
ساڭا كەسپ ھالىنى ئەيلىي ئايان.
ماڭا پىشە بولدى تۈگۈرمەنچىلىك،
مېنىڭسىز تاپار بارچە پەزمۇردەلىك.
تۈگۈرمەن ئىشىكىدە بارچە ئەسىر،
ئۇن ئالماق ئۈچۈن ئەھلى ئالەم يەسىر.
پەلەك دەۋرىدە كەدۇر تۈگۈرمەن تاشى،
ئۇنىڭدىن يېتەر ئەلگە نانۇ - ئاشى.

تاۋۇقدەك يىرىك دانەلەرنى يىگۈك.
تۈگۈرمەن ئەگەر بولمىسا قايدا نان،
يانتىپ ئۆلگۈك ئەردى دىبان نان - نان.

يوق ئەرسە تۈگۈرمەن نە ئەيلەر جاھان،
مۇھەققەت جاھان ئىچرە مەئدۇم خان.
تۈگۈرمەن يوق ئەرسە نىچۈك ئەيلەگۈك،

تۈگۈرمەنچى ئۆز كەسپى تاشلىرىنى مەدھىيە تەلىمىنىڭ سۈيى بىلەن ئېقىتىپ سۆزلە
گەندە، جۇۋازچى ھەم ئۆز كەسپى جۇۋازىنى دەنمەندەك ئۆكۈزۈ بىلەن دەيدەپ تۈگۈر.
مەنچىنىڭ مەدھىيە تاشلىرىنى توختىتىپ قويغىنى

ساڭا ھەرىپە كەلدى تۈگۈرمەنچىلىك،
ماڭا كەسپ رەۋشەن قىلىپ، تىرەلىك.
ياغىدىن قاراڭغۇ ماكان تاپتى نۇر،
ئەگەر بولمىسا ياغ بولۇر خانەگۈر.
پەتەلە بىلە رەۋشەن ئولىماس چىراغ،
مۇھەققەت ئەگەر بولمىسا ئاندا ياغ.

جۇۋازچى تۈگۈرمەنچىگە بۇ كالام،
دىدىكىم يىدىڭىز كۇمىچىنى خام.
دىگىلىكم قوساق ئەستىيۇ خام كۈمەچ،
كشى ھەققىنى كۈلگە بۇلغاپ يىگەچ.
سېنىڭ بولدى پۈستەكچىلىك ۋەزىشك،
تۈگۈرمەن ئارا ئۇن تالاشماق ئىشك.

جۇۋازچى ئۆز كەسپى مەدھىيەسىدە ياغ چىقىرىپ مەنەت كۆپىگە تولدۇرغاندا، قاسساپلار
تەنە - مەلامەت پالتۇسىنى غەزەپ قولىغا ئېلىپ جۇۋازچىنىڭ چوڭ سۆزلۈك كۆپىنى چېپ-
قىپ يېغىنى بوشقا ئېقىتىپ ئەتكىنى

يىدەك كۈنجۈرا نان كەبى ئادىتىڭ،
سەبەپ بۈكى ئويلار بىلە ئۆلىپىتىڭ.
ئېدەس ئەردەمۇ ھەرىپىڭز ياغچىلىق،
نەدىن كەسپىڭز بولدى يالغانچىلىق.
ماڭا يەتتى كەسپ ئىچرە قاسساپلىق،
يىتۈردۈم جاھان ئەھلىگە تابلىق.
غەنەم لەھىيى ئىلكىدە بولدى ھالال،
شەرىئەت ئىشىن ئەيلىدىم باكا مال.

قوپۇپ سوردى قاسساپ مۇنداغ كالام،
كى ئى ياغىچى قىلغىل سۆزۈڭنى تامام.
ئىشت ئەمدى كەسپىڭ بايان ئەيلەرەم،
ئۆزۈم پەزىلىنى ھەم ئايان ئەيلەرەم.
نەدۇر ئۆز خىيالىڭ ئۆزۈڭ ئەيتماقلىق،
ماڭا پەخىر ئېيتتارسەنەۇ ئاچچىغ ياغىڭ.
سۆزۈڭدىن ماڭا يەتتى بەدبۇيلىق،
ۋۇجۇدۇڭدا يوق سەندە خۇشخۇيلىق.

قاسساپ ئۆز ھۈنرىنىڭ قۇيرۇق ياغلىرىنى تەئرىپ كانارىسىغا چىقىرىپ، ئەجەپلىم
نىش. پەخىرلىنىش بازىرىدا خېرىدار ئىزدىگەندە باققال ھەم ئۆز ھۈنرى دۇكانىنى مەد-
ھىيە نۇقلەسى ۋە تەئرىپ پىستەلىرى بىلەن بېزەكلەپ قاسساپنىڭ باشباشتاغلىق كالىمە -
سىنى ئۆز گوردىغا تىققىنى

ئۆزۈڭ كەسپىگە قىلماغىل مۇنچە ناز،
غەنەم خەيلىگە بولغاسەن زۇلىمى ساز.

غەزەپ ئوتى باققالغە بەردى تاپ،
دىدى ئى پوكانچى سۆزۈڭدۇر گازاپ.

يانا سرکه، تاربۇزۇ خەربۇز بار.
ياسالدى دۇكانىدا گویا بەھىشت،
جاھان خەلقى ئىلگىدە راھەت سرشت.
كى مۇز بىلە يەخ ئاپ، سەرتان چاغى،
ئىچىپ جىسمىگە كىردى يېڭى جان داغى.
جاھان خەلقىگە خۇانى رەھبەت ئاچىپ،
داغى بېسىپ نازۇ نىبەت ساچىپ.

خىيانەت بىلەكم قىلۇرسەن تاشىڭ،
كېسەرسەنمۇ تىغىڭ بىلە ئۆز باشىڭ.
ماڭا بولدى باققاللىق چۈن ھۈنەر،
كى ئالدىمدا باردۇر بارى مەۋەلەر.
مېۋىزۇ، شىكەر، نۇقلە، پىستە، نابات،
ھەسەل، شىرنى ھەمچۈن ئابى ھايات.
بېھى، سىب، ئەمرۇد، داغى ئانار،

باققال ئۆز مەۋلىرىنى سۈپەتلەپ داغدۇغا سۇپاسىغا تىزىپ، ھالۋىچىگە ئوخشاش
پەرياد-پىغان قىلغاندا ئەبىرىشىمكارنىڭ جان تومۇرلىرىگە تولغۇنۇش تۇشۇپ، ئۆز سەنئىتى
كالاۋەلىرىدىن باققالنىڭ گەردىنىگە سالغۇ تاشلىغىنى

ساڭا كەسىپ بەد پىئىل بەدكارلىق،
ماڭا كەسىپدۇر ئەبىرىشىمكارلىق.
مېنىڭ مەھشۇتۇم كۆر، ئوتتۇز ئىككى رەڭ،
بۇ يەڭلىخ كى گۈلزار ئارا رەڭمۇ-رەڭ.
ئىپەك بىرلەچىن ئەھلى مەنپۇ سىزىپ،
داغى ھىندۇ، كەشىمىر «پابتۇ» سىزىپ.
ئىپەك زىلچە ئەيلەپ ھىراتۇ پەرەڭ،
بارسىغا مەندىن يېتىپ شۇخ رەڭ.

تۇشۇپ ئەبىرىشىمكارغە پىمىتاپ،
غەزەبدىن قوپۇپ قىلدى مۇنداغ خىتاپ:
كى ئى كەسىپكار ئىچرە شەلغەم پۇرۇش،
ساڭا نىگەدۇر مۇنچە قىلماق ئۇرۇش.
شاراپەت دىيارى ئارا ئەھلىسەن،
جاھان ئىچرە بى شەر نا ئەھلىسەن.
ئەدەپ بىرلە بول، بولماغىل ھىرزە گۈي،
ئەدەپ باغىدىن تاپمادىڭ زەررە بۇي.

ئەبىرىشىمكار ئۆز ھۈنرى ئىپەك ژىپىلىرىنى رەڭگا-رەڭ قىلىپ، تەنتەنە بازارىدا پەرداز
ئەيلىگىنىدە، تاۋاقچى تەنە چاقىغا ھەركەت بېرىپ مالامەت خۇەداندا ئىپەكچىنىڭ ژىپىلە-
رىنى كۆيدۈرگىنى

تاباقىدا ئەكل ئەيلىگەيلەر كاباب.
ساراھىمنى كۆر مەجلىس ئىچرە ئايان،
پاراغەت قۇشىغە ئىدى ئاشيان.
پىيالەم ئەتا قىلدى ساقىغە جاھ،
خۇمار ئەھلىگە بولدى پۇشتى پاناھ.
كى شاھ كاسەلەردە پولۇنى قويۇپ،
نەچە خەلق بولسا ئۇنى يەپ تويۇپ.
بۇ كەسىمىدە شاھ تەختى پەيدا دۇرۇر،
مېنىڭ شاھ شانسىم ھۇۋەيدا دۇرۇر.
ئېيتىپ رەشك چىن ئەھلى پەژمۇردەھال
بولۇپ ئەقلى لال مەئدۇم تىلى گۇڭگى لال.

تەبەقچى دىدى ئەبىرىشىمكارغە،
كى ئى يىپىچى پەخر ئەيلىمە تارغە.
ئەگەر رىشتەدىن فەخرى قىلماق يېتەر،
قېرى دەللە ھەم رىشتەدىن پەخر ئېتەر.
بۇ ھىرپەڭنى بىزگە سەنەد ئەيلىمە،
ئۆزۈڭنى قوبۇل بىزنى رەد ئەيلىمە.
كېلىپ ئاڭلىغىل پىشەم ئەيلىي بايان،
مېنىڭ بىرلە رەۋنەق تاپار بۇ جاھان.
مېنىڭ بىرلەدۇر شاھلار راھىتى،
دىمەي شاھ بەلكىم گاداي ھاجىتى.
پىيالەمدە نۇش ئەيلىگەيلەر شاراب،

تاۋاقچى ئۆز ھۈنرى پىيالىلىرىنىڭ سۈپەت تەرىپىنى كۆڭۈل خۇمداندا تەييارلاپ
تىل سۈپەسىدە زىننەتلىگەندە، سىرچى ۋە كىچىكچىلەر تىل قەلەمى بىرلەشكەنلىكى
مەدھىيىلىرىنى بېزەكلەپ، تاۋاقچىنى ھەيرانلىققا سالغىنى

تەمەسخورلار ئەيلەپ كېلىپ كۈلگۈسى.
بايان ئەيلەدى سىرچى ئۆز پىشەسىن،
ئايان ئەتتى كىچىكچى ئەندىشەسىن.
ئىشت ئى تەبەقچى بىزنىڭ ۋەسىمىز،
جاھان ئىچرە نەققاشلىق كەسبىمىز.
ئەگەر تارتسام نەققاشدىن سۈرىتى،
ۋەگەر نەققاش قىلسام ئەجەپ ھەيئىتى.
نوقۇشۇمغا چىن ئەھلى ھەيران ئېرۇر،
پەرەڭ خەيلىنىڭ كۆڭلى ۋەيران ئېرۇر.

تاباقچىغا كىچىكچى كۆپ قىلدى تەنن،
داغى بىر تەرەپ سىرچى ھەم چەكتى لەنن.
بىرى ئەيدى ئۆزىنى ئۇلۇغ تۇتمە ھاي،
يىدىڭمۇ دىدى بىرسى خۇمداندا لاي.
بىرى دىدى: ئەيغىل تەبەق نەچچە پۇل،
بىرى ئەيدى: زاتىڭدۇر بەد ئەسلى قۇل.
بىرى ئەيدى: پەخر ئەيلىگۈڭمۇ تەبەق؟
بىرى ئەيدى: نۇش ئەيلىدىڭمۇ ئەرەق؟
تەبەقچىغا كۆپ ھەزل ئېيتىپ ئىككىسى،

سىرچى ۋە كىچىكچىلەر ئۆزلىرىنىڭ كامالەت ۋە نەققاش، كىچىكچىلەرنى ئاسمان
تامىدىكى شەپەق ۋە يۇلدۇزغا ئوخشاش زىننەتلىگەندە، ساغرىچى ۋە شالگەر ئۆز
ھۈنەر تىغلىرىنى قولغا ئېلىپ ئۇنىڭ نەققاش ۋە ئالتۇن دەل بەرگەن تەخسىلىرىنى
قىرىپ تاشلىغىنى

مۇسۇلمان ئوشۇل ئۆيىنى بۇتخانى دەر،
چۇ دىن ئىچرە نەققاشنى بىگانە دەر.
ئەگەر كەسپىدىن دىنغا يەتسە پۈتۈر،
ئۆزۈڭدىن ئوشۇل كەسپىنى ئەيلەدۇر.
كىشى كەسپكار ئىچرە كۆرسە ئەلەم،
بولۇر روزى مەھشەردە ساھىب ئەلەم.
ماڭا بولدى كەسپ ئىچرە مېھنەت نېسىپ،
ئەجەپ يوق ئەگەر بولسا راھەت قەرىپ.

دىدى شالگەر ساغرىچى بىر بولۇپ،
كى ئى سىرچى، كىچىكچى ئىتدەك ھۇلۇپ.
ھەمىشە ئۆزۈڭ ۋەسىپىنى دىگەنسەن،
مۇقەررەر بىلىندىكى بەڭ يىگەنسەن.
ساڭا كەسپ تامارلارغا سۈرەت چېكىپ،
نەچچە بەد نامارەڭ ھەيئەت چېكىپ.
كىشى سۈرىتى چەكسە دىۋارغا،
ۋەيا ھەيئىتى ئەيلىسە دارغا.

شالگەر ۋە ساغرىچى ئۆز ھۈنرى تېرىشسىنى تاراشلاپ دەندەنلىك گەردىشىگە
تارتىپ، كاسپىلار يىغىنىدا داپ چالغاندا، بورىياچى تاپا-تەنە قوۋۇشنى قولغا ئېلىپ،
تاپا-تەنە بورىياسىنى توقۇپ شالگەر دېمىنى يارتىشنى ۋە ساغرىچىنىڭ ساغرىدە
سىنى يىرتقىنى

بىرىڭ ساغرا ئەيلەپ ئېشەك ساغرىسىن،
بىرىڭز كىرىپ باخشىلار ناغراسىن.

قويۇپ بورىياچى سۈرۈپ نۈكتە سۆز،
دىدى ساغرىچىلارغا بۇ نۈكتە سۆز.

غەزەلچىغە جەرمەندە تەييار ئېتىپ،
داغى باخشىلار داپلىرىن بەركىتىپ.
بۇ پىشە بىلە سىزگە يوقتۇر كامال،
مۇقەررەر بىلىك جانىڭىزغە ۋابال.
ماڭا كەسپدۇر ئەيلىسەك بورىيا،
نىدىنكىم دىلىم ئىچرە يوقتۇر رىيا.

بولۇر بورىيا مەسجىد ئىچرە بىسات،
ئۇنىڭدىن يېتەر پەقىر ئېلىگە نىشات.
ئوقۇپ بورىيا ئۆزى زاماندا،
داغى ئەھلى ھاجەت ئەيلەپ نىياز.
ئۇلار تائىتى بولسا شايدە قوبۇل،
ماڭا ھەم بولۇر زەررە ئاندىن ۋۇسۇل.

بورىچى ئىتائەتسىزلىك قوۋۇشى بىلەن ئۆز بەزىلىتى بورىسىنى توقۇپ، رىيا
مەسجىدىگە يايغىنىدا كىمىزچىلەر تەننە مۇشتىگىنى كۆتۈرۈپ غەزەپ چىغىدا بورىچىنى
يۆگەپ تەپكىنى

نەمەدەمان غەزەبىدىن قوپۇپ ئۇشبۇ ھال،
دىدى بورىياچىغە ئانداغ ماقال:
كى ئى بورىياچى ئەسرۇ ناز ئەيلىمە،
قۇمۇشەك باشىڭنى پاراز ئەيلىمە.
تاۋازۇ تەرىقىدا ئەيلىگىل ئۆزى خەم،
بولۇر ئاقسەت مەرتىۋەك ھەمچۇجەم.
قۇمۇشەك باشىڭ ئەيلىسەك سەر پاراز،
باشىڭ بورىيا بولغۇسى قىشۇ - ياز.

مېنىڭ كەسپىم ئاڭلا نەمەدە ساز ئىدىم،
ئۇلۇغلارغە كەسپ ئىچرە ھەمراز ئىدىم.
نەمەدەسىز بويۇتلارغە ۋەيرانەلىغ،
نەمەدە بولسا ئۆيلەرگە پەرزانەلىغ.
داغى ئەيلىگۈم نەقىش ئىلە جايناماز،
تاھارەت بىلە ئولتۇرۇر ئەھلى راز.
ماڭا كەلدى كەسپم ئارا پاكلىق،
دىلىم - غەملىكۈ چەشم نەمناكلىق.

كىمىزچىلەر پەخىملىرىنى جاينامازلىرىنى بېزەكەپ، ساختالىق نامازنى يىغىن
ندا نامايىش قىلغانىدا، سوپۇنچى ئۆز ھۈنەر سوپۇنىنى تايىيارلاپ كىمىزچى دىلدىكى
كىم قاسماقلارنى يۇيۇپ تازىلىغىنى

سابۇنچى ندا ئەيلىدى بۇ تەرىق،
نەمەدەمان سارىگە دىدى ئى رەپىق.
ساڭا كەسپ پەشمىنە ئاتماق بولۇپ،
ئۇنى مەكر ئەيلىپ قاتۇرماق بولۇپ.
بۇ ھىرپەگدە دىشۋارلىق كۆرگەسەن،
ئۆزۈڭ مېھنىتى ئۆزۈڭ بىلگەسەن.
جاھان ئىچرە كەسپىگە يوقتۇر نىشات،
بۇ مېھنەتكە كۆپ قىلماغىل ئىختىلات.

ماڭا كەسپ كەلدى سابۇن سازلىق،
ھۈنەر ئىچرە قىلدىم تەكۈ سازلىق.
بارى چىرىك مېھنەتنى پاك ئەيلىدىم،
جاھان ئەھلىنى پەرەھناك ئەيلىدىم.
سابۇن قىلدى مېھنەت كويىدىن يىراق،
بارى كەسپىدىن كەلدى مەرغۇ بىراق.
سابۇن بولدى مېھنەت ئېلى ھاجىتى،
كۆرۈڭ ھىرپەمىز لۇتق خاسىيىتى.

سوپۇنچى ئۆز سوپۇنىنى ماختاشتا سۇخەندىلىق كۆرسەتكەندە، قۇرچى ئۇستا
ھەم ئۆز كەسپىنىڭ ياخشىلىقلىرىدا بىرمۇنچە سۆز توقۇغىنى

چۇ قۇرباپ سۆردى بۇ رەڭگىن ماقال،
سابۇنچىغا دىدى ئى بەد خىسال.

ندىن مۇنچە ئۆزى ئاشۇرماق ساڭا،
ھاۋا ئۈستىدە نىگە ئۇچماق ساڭا.

ئىشتىكىل توقۇرمەن ئىپەك بىرلە قۇر،
بۇ كەسبى كامالىدا يوقتۇر پۇتۇر.
ئۇنىڭ بىرلە شاھلار بېلىن باغلىغاي،
باھاسىغا دۇنيا يۈزىن چاغلىغاي.
بۇ ئىشىدىن بولۇپ كى شاھلارغە خاس،
تەلەتتۇپ بىلە قىلدى غەمدىن خالاس.

قازانغا ياغنىڭ بىرلە سالىدىڭ شاخار،
داغى ھەرنىچۈك نەرسەلەر ئاندا بار.
ئەگەر پەخرى بولسا بۇ كەسبىڭ ساڭا،
ۋەلى ئار كەسپ ئەھلىگە ھەم ماڭا.
مېنىڭ ۋەرزىشىمدۇر كەمەر بەندىلىغ،
بۇ كەسبىمدە شاھلارغە دىلبەندىلىغ.

قۇرچى ئۆز ھۈنرىنىڭ ئۇلۇغلىقىنى مەدھىلەپ تەئىرىپ يىپىلىرىدىن مەنەنىلىك
قۇرىنى توقۇغاندا، سەرتاراش تەنە ئۇستۇراسى بىلەن ئۇنىڭ يىپىلىرىنى كەسكىنى

ماڭا كەسىدۇر سەرتاراش ئەيلىمەك،
باشىڭ مېھنىتىنى پەرراش ئەيلىمەك.
ئەگەر بولمىسا سىزگە بۇ ھىرىپەمىز،
زەنانلار كەبى ساچىڭىز ئۆرگەسىز.
ئەگەر يوق ئىسە مۇي لەيغە دۇكارت،
ئۆزۈڭنى جوھوتلار قاتارىغا قات.
ئەگەر بولسا كەسبىم جاھاندا ناھان،
باشىڭنى قىلۇر مۇرغىلار ئاشيان.

دىدى قۇرچىغا ئۇشبۇ سۆز سەرتاراش،
دىمە كىبرىلىك سۆزنى ئى باغرى تاش.
زەنان زۈلپىغە ئەيلىگۈڭ ساچ باغى،
دىمەي ساچ باغى بەلكى ئىشتان باغى.
نەسەت قىلاي ئەيلىگىل ئىستىما،
مەنىيەت ھاۋاسىغا قىل ئەلۋەدا.
ۋۇجۇدوڭدا يوق زەررە ياخشى سىپات،
ئۆزۈڭ ۋەسىپىڭ ئەيتىققا يوقمۇ ئۇيات؟

سەرتاراش ئۆز ھۈنرى دۇكانىنى تىل قولىغا ئېلىپ، دۆسى - جامالى كامالىغا زىننەت
بەرگەندە ئاتقۇچى تەنە مۇشتەسى بىلەن سەرتاراشنىڭ بېشىغا ئۇرغىنى

ساڭا «خۇسەيە قەتئە» ئەيلىمەك پەخرمۇ؟
ھايا يوق ۋۇجۇدوڭدا بىر تارمۇ.
ئىشتىكىل كى ئانداق ئۇلۇقدۇر ئىشم،
ماڭا بۇنە يەزمەك كېلىپ ۋەرزىشىم.
مېنىڭ بىرلە تاپتى بارى رەۋنېقى،
جاھان ئىچرە نى پاجىرۇ مۇتتېقى.
مېنىڭ بىرلەدۇر بىۋەلەر چەرخى ھەم،
داغى بايىكار ئەھلىنىڭ نەرخى ھەم.

ئېلىپ ئىلىكىگە ئاتقۇچى مۇشتەسىم،
دىدى سەرتاراشىغە بۇ نۇكتەسىم.
كى ئى سەرتاراش ھەددىگە ئاشمايغىل،
سۆزۈم ئاڭلابان گەچكىڭا قاشلايغىل.
ساڭا ھىرىپە كەلدى «ئەخەس سۈلخەسىس»
نىدىن كەلدى مۇنچە ساڭا بۇ قەسىس؟
ساڭا كەلدى گۈدەكنى خەتتە ئەيلىمەك،
قوپۇپ جۈستىجۇ بىرلە تۈرمەك بېلەك.

ئاتقۇچى ئۆز كەسبى دۇكانىدا تىل يىپىلىرىنى مەدھىيە ژېپىگە ئۆرۈپ چوڭ سۆزلۈك
بىلە پاختا ئاتقاندا، زەيتاپ ھەم ئۆز كەسبى تارەلىرىنى داغدۇغا ساتارىغە سېلىپ تىل ناخۇنى
بىلەن ناۋاغا كەلتۈرۈپ، ئاتقۇچىنىڭ دىلىنى تاتىمايغىنى

كى ئى ئاتقۇچى خۇاجەلىق ساتمايغىل،
ئېغىز بىلە پاختەگىنى كۆپ ئاتمايغىل.

چو زەيتاپ قىلدى تەكەللۇم ئايان،
دىدى ئاتقۇچىغا بۇ سۆزنى بايان:

ماڭا يەتتى كەسىپ ئىچرە زەيتاىلىق،
زاراپەت تەرىقىدا ناياپلىق.
مۇغەنىنى بىزنىڭ رىشتەدىن ساز ئېتەر،
ناۋا سازلىقىدىن بېسى ناز ئېتەر.
دىلنى خاراى ئەيلىمگەي ئۇشۇ تار،
كىشىكىم ئىشتىسە رابابۇ ساتار.

ھەمىشە زانانلار بىلە ئۆلىپىتىڭ،
ئۆتۈپ كەتتى پىسقى ئىچرە كۆپ پۇرسىتىڭ.
بۇ كەسىپ ئىچرا ئۆمر ئۆتسە ھالىڭىگە ۋاي،
داغى پەخر ئېتەرسەنمۇ ئەي بەدناماي.
مېنىڭ بىرلە بولدى ساڭا كەسىپ كار،
ساڭا رۇددىن ئەيلەدىم نەچچە تار.

زەيتاپ ئۆز كەسىپى ئۈچەيلىرىنى تەڭرىپ قولى بىلەن تولغاى مەنىەزلىك ساتارىغا تاج
قىلىپ، ھۈنەرۋەنلەر يىغىنىدا چىراىقىدا باشلىغاندا، كۆنچى ھەم ئۆز ھۈنەرى تېرىسىنى نەۋبەت
ناغرىسىغا تارتىپ، ئىگىز ناغراخانەسىدا شادىيانە چالغىنى

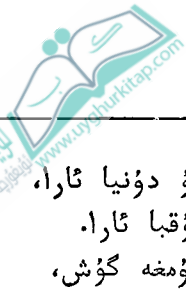
كى رەختىم بىلەن بولدى جىلدى كىتاپ،
ئىشتىكىل كى ھىرىپەمدە كۆپدۇر ساۋاپ.
ئاياغى يالاڭ كىدى مەندىن ئۆتۈك،
كىشى كىيسە بولماس ئاياغى تۆشۈك.
قىلىپ ئەسپىلەرگە توقۇم خاسۇ ئام،
كى رەختىم بىلە ئەيلەدىم ھەم بىكام.
داغى خار خاشاكىدىن ئىجتىناپ،
قىلىپ كەپش كىيەرلەر ھەمە شەيخوشاپ.
دىباغەت بىلەن ئول مۇيەسسەر بولۇر،
يوق ئول خام قېشىدىن مۇقەررەر بولۇر.

ددى كۆنچى زەيتاپقا بۇ خىتاپ:
كى ئى زەيچى زۇرۇڭغە كۆپ بەرمە تاپ.
ئۈزۈلگەن ئۈچەينى ئەسرۇ تاب ئەيلە،
ھۈنەر يولىدا كۆپ شىتاپ ئەيلە.
سېنىڭ كەسىپىڭ بولدى كامانغا چىلە،
كامان تىرى تۆكتى خۇنىن بىگۈنە،
مۇغەنىنى چالۇر رىشتەڭىزدىن راباب،
بۇ كەسىپ ئەيلەمەككىن ساڭا يوق ساۋاپ.
مېنىڭ كەسىپىم كۆنچى كامال ئەيلەمەك،
بارى جىلدىلارنى ھالال ئەيلەمەك.

كۆنچى ئۆزكەسىپى يولىدا مەدھىيە قىرىمى ۋە سۈپەت بولغارلىرىنى ئىمكانىيەت بازارىدا
بايلىق سۇپاسىغا قويدى، خىشچى ئۆز شەخسىيەتىنى يوق قىلىپ، ھەسرەت يېشىدىن نادامەت
چاڭ توزانلىرىنى قوزغاپ ۋۇجۇدى تۇپرىغىنى ئارىلاشتۇردى ۋە دىل قەلبىگە مۇھەببەت خىشچى -
نى قويۇپ، پەقىرلىق يار بېشىدىن شەۋكەت تەختىگە يەتتى، بەلكى ئاقۋەت يۇرتىدا ماكان
تۇتتى

ئىشتىكىل بۇ ئىشەن ساڭا بەھرى يوق،
بارۇرسەنمۇ ئۇفاغ، دىلتەڭ قۇرۇق.
بەسى يىغلا ھالىڭىگە ئۇشۇ زامان،
نادامەت بىلە قىل پىغانۇ - پىغان.
كۆزۈڭدىن يىراق ئەت غۇبارى ھەۋەس،
دىلىڭ رەۋشەن بولماققادۇر ئۇشۇ بەس.
ماڭا كەلدى كەسىپەدە كۆپ خۇارلىق،
كى خىشت قۇيماق ئىلە چېكىپ زارلىق.

ددى خىشچى ئەشكىن تۆكۈپ بۇ كالام،
كى ئى كۆنچى ئەيلەپسەن ئۆمرۈڭ تامام.
داغى سەن بۇ كەسىپىڭنى پەخرى ئەتكەسەن،
ئەجەل نەۋبىتى يەتسە سەن نېتەكەسەن.
جاھان كەسىپ چاغىڭىگە دامى بالا،
جاھان ئەھلى بۇ دامغا مۇپتالا.
ئەگەر كەلسە بىر كۈن ئەجەل نەۋبىتى،
قالۇر مال پەرزەنتىڭ ئۆلىپتى.

كشى چەكسە مېھنەت بۇ دۇنيا ئارا،
مۇقەررەركى راھەتتۇر ئۇقبا ئارا.
ئايا كاسىبا سال تەكەللۇمغە گۇش،
دىماغىڭدا گەر بولسا بىر زەررە ھۇش.

قۇيۇپ خىشت مەن ئاب، تۇپراق بىلە،
كشى ھەققىدىن خالى، دەشت باغ ئىلە.
ماي بولدى كەسىپ ئىچرە مېھنەت نېسىپ،
ئەجەپ يوقكى بولسا پاراغەت نېسىپ.

خىشچى دۇنيا كەسىپ كارىنىڭ مەڭگۈ ئەسەسلىگىنى، ئۆز شەخسىيىتىنى يوقۇتۇش
نىڭ مەڭگۈ راھەت ۋە ئاۋاتلىغىنى ھۈنەرۋەنلەرنىڭ يىغىنىدا بايان قىلغىنىدا، ھۈنەرۋەن
لەرنىڭ قەلبى جۇش ئۇرۇپ كىمىر زۇننارىنى ئۇزۇپ تاشلاپ، ئۆزلىرىنى كەمتەر
تۇتۇپ خىشچىدىن سوئال سورىغىنى ۋە ئۇنىڭدىن جاۋاپ ئىشتىكىنى

جاھاندىن كېچىپ ئىزدىدى يارىنى.
دىدىلەر دەرغىغا، دەرغىغا، دەرغىغا،
ئايا خىشچى لۇتق ئەيلەگىل باش قاتىغ.
بايان ئەيلدى ھەر بىرى ئەرزىھال،
ئەدەپ بىرلە سوردى ئۇنىڭدىن سوئال.
چۇ دىخان دىدى خىشچىغا بۇ نوكات،
كى ئى مۇردە دىللارغە ئابى ھايات.
قىلىپمىز جاپا بىرلە دىققانچىلىق،
ئۆتۈپ ئۆزىمىز يەتتى ۋەيرانچىلىق.
بۇ مەزرەئە ئەسرۇ جاپاكار بىز،
مۇشەققەت يۈككە سازاۋەر بىز.
بۇ كەسىپ ئەيلەمەككىدىن بولۇرمۇ ساۋاپ؟
ۋە يا ھەشىر ئارا بارمۇ بىزگە ئازاپ؟

بارى ئەھلى كەسىپ ئاڭلىدى بۇ ماقال،
بۇ سۆزلەرگە تەسلىم ئېتىپ بولدى لال.
قوپۇپ بارچەسى ئەرزىھال ئەيلدى،
ياشنى ئاققۇزۇپ بۇ ماقال ئەيلدى:
كى ئى خىشچى زاتىڭ مۇبارەك خىسال،
سۆزۈڭ سالىدى بىزلەرگە كۆپ ئىنىپىئال.
كېرەم ئەيلەگىل بىزگە بولغىل ئەمىر،
فانا كەسىپىن ئەيلەردە ئۇستاد پىر.
تۇتۇڭ ئىلگىمىز ئەقلىمىز خىرەدۇر،
ھىدايەت قىلىڭ كۆڭلىمىز تىرەدۇر.
ياقا چاك ئېتىپ يىغلاپان بارچەسى،
تاپىپ خىشچىدىن مەئرىپەتنىڭ ئىسى.
بارى ئۆزىدىلەر كىبرى زۇننارىنى،

خىشچىنىڭ جاۋابى

مۇسۇلمانچىلىقدۇر بۇ دىققانچىلىق.
ئايا دىھقان ھەر نىچە چەكسەڭ ئازاپ،
يىتەر ئاقبەت تەشەنە كامىڭغە ئاب.
ئەمەل دانەسەن دەر ئارا يەرگە ساج،
سۇغارماققا كۆز ئارىغىدىن سۇ ئاچ.
ئەگەر ئىشقا ھاۋاسى پۇشۇرسا ئۇنى،
ئۇرارسەن ئۇنى تەڭلىك بولغان كۈنى.
ئادا ئەيلە دىھقان زاكات ۋە ناماز،
بۇ مەزرەئە ھەسرەت بىلە قىل نىياز.

چۇ دىھقانغە خىشچى جاۋاپ ئەيلەدى،
ھىدايەت سۆزىن بى نىقاپ ئەيلەدى.
دىدىكىم سوئاللىڭغە ئەيلەي جاۋاپ،
ئەدەپ بىرلە بول ئەيلەگىل تەركى خۇاپ.
زىرائەت ئارا ئەيلەر ئەرسەڭ مۇدام،
شەرىئەت بىلە ئەيلەسەڭ سۈبھى شام.
ھوسۇلىڭغە ئۇشش ئادا ئەيلەسەڭ،
شەرىئەتكە جانىڭ پىدا ئەيلەسەڭ.
بۇ دىھقانچىلىقدۇر مۇسۇلمانچىلىق،

ئەتتارنىڭ سوئالى

سوئال ئەتتى ئەتتاركى ئى خۇش ماقال،
 دىلىم ئىچرە ئولتۇردى كۆپ زەۋقى مال.
 تاۋار ئىلە زەر نۇقرەلەر شەۋقى ھەم،
 داغى بى قەسەپ باسما لار زەۋقى ھەم.

خىيالىمدا كىمچاپ يادى دۇرۇر،
 دىلىمدا ئۆلۈم خەۋپىدىن كەم دۇرۇر.
 قەيۇ ئىش بىلەن ئەيلەگۈم دىلىنى ساپ،
 كى شايدە يولۇم بولسا ئاندىن شىكاپ.

خىشچىنىڭ سودىگەرگە جاۋابى

ئاڭا بەردى چۈن خىشچى مۇنداغ جاۋاپ،
 كى ئى جامى ھىرىس ئەيلەگەن مەستى خۇاپ.
 بۇ سۆزنى دىمەس ھەرگىز ئاقىل كىشى،
 بۇ ھىرپە ئەمەس ئادىمىنىڭ ئىشى.
 بولۇپ مال ئۈچۈن ھىرىس شەيدالغىڭ،
 ئۆزۈڭگە كۆرۈنمەس بۇ رەسزالغىڭ.
 ئەگەر جەمئى ئېتىپ مال قارۇن كىبى،
 ۋەيا تەخت بەختىڭ پېرىدۇن كىبى.
 قالدۇر ئاقىبەت بارچىسى كەتكەن،
 شاھىنشاه نە ئەتتى سەن نەتكەن.

دىلىڭدىن چىقار ماللار پىكرىنى،
 تىلىڭدىن يوقات سىم ۋە زەر زىكرىنى.
 ئەگەر ئىزدىسەڭ كۆزلە مەقسۇدىنى،
 دىلىڭ بىرلە تەرك ئەت جاھان سودىنى.
 دىلىڭدىن سۈپۈرسەڭ غۇبارى ھەۋەس،
 قىلۇر جىلۋە مەقسۇد يۈزى شول نەپەس.
 دىلىڭدىن مۇھەببەت قۇماشىڭ چىقار،
 كۆزۈڭدىن دۇر ئورنىغا ياشىڭ چىقار.

تۆمۈرچىنىڭ سوئالى

تۆمۈرچى سوئال ئەتتى كى ئى پاك زات،
 كۈشاد ئەيلە كۆڭلۈمدىكى مۇشكىلات.
 جاھاننى خالايتقا ئى رەھنەۋەرد،
 نىدىن ئاپرىد ئەتتى خەللاقى پەرد.

نىدىن بواى رۇھ مۇپتالابى بەدەن؟
 نىدىن رۇھ پەرۋاز ئېتىپ قالدى تەن؟
 كېرەم بىرلە ئىنساننى قىلدى پەددى،
 ئۆلۈمنى نىدىن ئەيلەدى ئاپرىد.

خىشچىنىڭ تۆمۈرچىگە جاۋابى

تۆمۈرچىگە خىشچى دىدى بۇ جاۋاپ:
 كى بولما بەد ئەندىشەلىقىدىن خاراپ.
 ئىشت مۇشكىلاتىڭنى ھەل ئەيلەيمىن،
 جاھان خەلق قىلماقنى شەرھ ئەيلەيمىن.
 جاھان ئەيلەمەك بىرلە ئىنسان مۇراد،
 داغى قىلدى ئىنساننى ئالى نازاد.
 چۈ ئەم ئەتتى ئىنسانغە ھەق زىكرى پەرۋ،
 ئۆزىنى تونۇماققا سالدى غەلۇ.
 جاھان خەيلى بىلگەي ئۇنىڭ زاتىنى،
 دىلۇ - تىل بىلە قىلغاي ئىسباتىنى.

بۇ ئىشىدىن پەددى ئەيلەدى مۇمكىنات،
 زىمىن، ئاسمان بەل جامادۇ نابات.
 بېھىشتۇ جەھەننەم بولۇپ لۇتپ، قەھر،
 بولۇپ مۇمىنۇ، كاپىرۇ بارچە دەھر.
 ئىشت تەڭرى قەھرىگە پاچىر كېرەك،
 ئۇنىڭ لۇتپ بەھرىگە تاھىر كېرەك.
 تۆمۈردەك دىلىڭ ئىشق ئىلە مىس قىل،
 غەزەپ ئوتىنى ئەشەك ئىلە پەست قىل.
 تۆمۈردەك دىلىڭ ئىشق ئىلە تاب بەر،
 ئەلەم بولقىسى بىرلە كونتاپ بەر.

زەرگەرلەرنىڭ سوئالى

جاھان ئەھلىدىن بەئزى دۇنيا تەلەپ،
رىيازەت بىلە بەئزى ئۇقۇبا تەلەپ.
چۇ دۇنيا تەلەپلەرگە دۇنيانى قوي،
بۇ زۇھد ئەيلەنگەنلەرگە ئۇقبانى قوي.
كى دۇنيا ۋە ئۇقبانى تەرك ئەيلەنگىل،
دىلىڭ بىرلە مەقسەتكە يەتتىم دىگىل.
ئەگەر ئۇشبۇ پەندىگە سالساڭ قۇلاق،
خۇدا ۋەسلىدىن قالسىغايىسەن يىراق.
ئىشت زەرگەر ئىستىمەڭ زادى راھ،
سەھەرلەر قوپۇپ ئەيلەنگىل ئاھ.
مۇھەببەتنى دىل كۈرەسى ئىچرە سال،
رىيازەتنى ئامبۇردەك قولغا ئال.
دۇھەن دەم مەسەللىك نەپەسلەر چىكىپ،
مىسكىنى زەر ئەيلەرگە كۈشش قىلىپ.
بۇ ئىشلار ئۈچۈن باغلار ئەرەك كەمەر،
ئەجەپ يوق ۋۇجۇدۇڭ مىسى بولسا زەر.

چۇ زەرگەر سوئال ئەيلەدى خىشچىدىن،
ھىدايەت دىيارىغە يولباشچىدىن.
دىدى يول ئۇزاقدۇر بۇ مەقسەت سارى،
بايان ئەيلەنگىل يولدا سەن ئىلگىرى.
ئايان ئەيلە يولنىڭ مۇشەققەتلىرىن،
بايان ئەيلە يولنىڭ مەسپەتلىرىن.
دىگىلىكى بۇ يولغا نەدۇر زادى راھ،
مۇھەببەت قىلىپ بولغامەن ئەزىمى راھ.
سوئالغا خىشچى جاۋاپ ئەيلەدى،
كى زەرگەر دىلىنى كاپاب ئەيلەدى.
دىدى ئاڭلا مەقسەت يولى زىكرىنى،
قەدەم قويكى قىلغىل بۇ يول پىكرىنى.
بۇ يولدا ۋۇجۇدۇڭنى قىلغىل ئەدەم،
ئىشت يولنى مەقسەتكە ئىككى قەدەم.
بىرى بۈكى دۇنيانى ئەيلە ھارام،
داغى ئەيلە ئۇقباغە ئاندىن خارام.

ياغاچچىنىڭ سوئالى

سەھەرلەردە ھەسرەت بىلە چەكسەم ئاھ،
ياقا چاك ئېتىپ ئەيلەسەم ئاھ - ئاھ.
گۇناھىمنى ئەپۇ ئەيلەيمۇ خۇدا،
ۋەيا رەد قىلۇرمۇ دىگىل رەھنەما.

سوئال ئەتتى نەججاركى ئى دەستىگىر،
گۇناھ دۇدى بىرلە يۈزۈم بولدى قىر.
ئۆتۈپ كەتتى پىسقى ئىچرە كۆپ روزىگار،
نادامەت بىلەن يىغلايىن زار - زار.

خىشچىنىڭ جاۋابى

ئەگەر ئۆمر ئىچرە ناماز ئەيلەيمەي،
كىرىپ مەسجىد ئىچرە نىياز ئەيلەيمەي.
بۇ جۈرم ئەيلەمەك بولسا ئادەت ساڭا،
ئامانەتكە قىلماق خىيانەت ساڭا.
ئەگەر ئۆمر ئارا ئەيلەسەڭ كۆپ گۇناھ،
بۇ پىسقى ئىچرە دىنىڭنى قىلساڭ تاباھ.
بۇ جۈرمۇڭغە تەۋبىق تېپىپ يىغلىساڭ،
قىلىپ تەۋبە مەھكەم بېلىڭ باغلىساڭ.

ياغاچچىغە خىشچى دىدى بۇ تەرىق،
كى ئى بەھرى غەپلەتتە بولغان غەرىق.
ئەگەر ئۆمر ئىچرە خاتا كارسەن،
گۇناھىڭ يۈكىدىن جاپا كارسەن.
كېچە مەست، سەھەر بەگىگى، كۈندۈز جۇنۇپ،
زىنا ۋە شارابۇ ئوغۇرلۇق بولۇپ.
كېيىرە گۇناھنى سەغىرە بىلىپ،
سەغىرە گۇناھنى ھەمىشە قىلىپ.

رىيازەت چۈتۈ بىرلە بول غەم تاراش.
قولۇڭغا ئېلىپ پەقرەنىڭ ئەررەسىن،
مۇشەققەتتە قەتئى ئەيلە نەپسىڭ بېشىن.
كۆڭۈل لەۋھىنى زىكردىن رەندەلەپ،
ئاڭا نەقىش قىل پىكرى تىشەڭ بىلەپ.
بۇ ياڭلىغ ئەگەر ئەيلىسەڭ روزىگار،
كۆڭۈلدە قىلۇر جىلۋە رۇخسارى يار.

گۇناھىڭغە ھەسرەت بىلە چەكسەڭ ئاھ،
چۇ بولساڭ نادامەت بىلە ئۈزرە خۇاھ.
گۇناھىڭ يۈكىدىن خالاس بولغاسەن،
خۇدا ئەپۇ بەھرىغە خاس بولغاسەن.
بولۇپ ئى ياغاچچى گۇناھدىن يىراق،
دىلىڭ راست ئەيلەرگە قىل ئىشتىياق.
كۆڭۈل زەنگىنى چۇپىسلە قىل خاراش،

بايكارنىڭ سوئالى

دىگىل بارچە ئىشدىن قەيۇ ئىش قاتىغ،
جاھان ئىچرە كامسەخە نەدۇر ئاچىغ.
ئۇنى دەپىئى ئېتەرنىڭ ئىلاجىن دىگىل،
سەئۇبەتكە قالدىم بايان ئەيلەگىل؟

سوئال ئەيلىدى خىشچىدىن بايكار،
كى ئى گۇمراھلارغە بولغان دۇچار.
جاھاندا قەيۇ ئىش يامانراق دۇرۇر،
ئول ئىش دەپىئە چارە قىلماق نەدۇر؟

خىشچىنىڭ جاۋابى

ۋەلىكىن غەزەپ دەپىئە بار ئىلاج،
تەبىئەتنى قىلساڭ مۇلايىم مىزاج.
كىشىدىن ساڭا يەتسە بەدگۇيلىق،
ئاڭا ئەيلىسەڭ ئۆزىنى خۇشخۇيلىق.
غەزەپنى يۈتۈپ ئەيلىسەڭ «كەزمى غەيز»،
ئەجەپ يوقكى «ھەق» لۇتىپىدىن يەتسە پەيز.
ئۆزۈڭگە غەزەپ كەلسە ئى بايكار،
غەزەپنى يۈتۈپ ئەيلىسەڭ خار زار.
ئەگەر پەست قىلساڭ ئۆزۈڭ قەھرىنى،
«خۇدا» لۇتىپىدىن تاپقىسەن بەھرىنى.

ددى خىشچى بايكارغە بۇ خۇرۇش،
سوراغنىڭ بايان ئەيلىيىن بول خۇمۇش.
ئەگەر بولسا ئالەم ئارا مۇشكۈل ئىش،
ئول ئىشدىن دىلىڭ بولسا ھەر نەچچەرىش.
ساڭا يەتسە ئالەم مۇشەققەتلىرى،
ئەگەر كەلسە باشىڭغە مېنەتلىرى.
ساڭا قىلسا تەڭرى تائالا غەزەپ،
قاتىغ ئىش بۇدۇر ئاڭلا ئى بىئەدەپ.
بارىدىن غەزەپ ئوتى مۇشكۈل ئىمىش،
تۇمۇغىدىن غەزەپنى قاتىغراق دىمىش.

ناۋاينىڭ سوئالى

كى ھەر مۇشكۈل ئىشنىڭ ئىلاجىغە نۇسر.
ماڭا جان بېرۇر ۋەقتى دىشۋارلىغ،
ئەگەر چەكسە جانىم بەسى زارلىغ.
قەيۇ ئىش كى جان بەرمەك ئاسان ئېتەر؟
قەيۇ كەسىپ ئىلە رۇھۇم ئاسان كېتەر؟
بايان بىرلە قىل مۇشكۈلۈمنى كۈشاد،
داغى ئەيلىگىل قايغۇلۇق دىلنى شاد.

سوئال ئەيلىدى خىشچىدىن ناۋاي،
كى ئى يول يۈتۈرگەنگە سەن رەھناماي.
ئۆلۈم يادى كۆپ سالدى كۆڭلۈمگە بىم،
داغى جان بېرۇر خەۋپى دىلدا مۇقىم.
بۇ ئالەم ئارا ھەر سەئۇبەت كى بار،
ئۇنىڭ چارەسىن قىلدى پەرۋەر دىگار.
ددى تەڭرى «ئىننەمە ئەلئوسرى يۇسر»،

خىشچىنىڭ جاۋابى

دېسەڭ جان بېرۇر ۋەقت قىلغۇم نىشات.
تەئەللۇققا جان رىشتەسىن باغلىما،
قىلىپ ھىرىس جانىڭنى كۆپ داغلىما.
كۆڭۈل رىشتەسىن ئۆز، ساخا پىشە قىل،
مۇشەققەتدە جان بەرمەكنى ئەندىشە قىل.
كىشى ئەيلىسە كەسىپ ئىسانى،
كۆرەر جان بېرۇر ۋەقت دىلدارنى.
دىلىڭنىڭ تونۇرىنى ئى نائۇاي،
قىزىت ئىشىق ئوتىدىن چېكىپ ۋاي - ۋاي.
ياپىشتۇر ئاڭدا داغلاردىن توقاچ،
كۆزۈڭ ئەشكىنى شەرىپەت ئورنىغا ساچ.
بۇ كەسىپ ئىچرە دۇنيا خىرىداردۇر،
نە دۇنياكى ئۇقبا ئىلى خارىدۇر.

دېدى خىشچى نۈكتەڭگە ئەيلىي جاۋاپ،
ئىشىت ئولتۇرۇپ قىلمىغىل ئىزتاراپ.
سەئۇبەت بىلە جان بېرۇرگە ئىلاج،
ئەگەر ئىزدىسەڭ بول ساخاۋەت مىزاج.
تەئەللۇققە جان رىشتەسى چىرمىشىپ،
بەسى مەھكەم بولدى ئاڭدا قارمىشىپ.
ئەجەل لاچىنى «دەي» دىگۈنچە يىتىپ،
جانىڭ مۇرغىنى ئالسا جانىڭ كىتىپ.
جانىڭ رىشتىسى باغلىق ئەسبابىغە،
ئۆزۈلىمەكتە جانىڭ تۈشەر تابىغە.
تەئەللۇق ئەگەر قانچە بىسىيار ئېرۇر،
جانىڭ چىدىماقنى شۇنچە دىشۋار ئېرۇر.
بۇ ئىشدىن ئەگەر ئەيلىسەڭ ئىھتىيات،

قازانچىنىڭ سوئالى

«شېقى» جۈرمكەشكە نىشانە نەدۇر؟
«سەئىد» ئەھلىنىڭ نۇرى زاھىرمۇدۇر؟
خالايمى ئارا مۇتتىقى قايسى دۇرۇر؟
سەئىد قايسى ئايىغىل، شېقى قايسىدۇر؟

قازانچى سوراپ خىشچىدىن بۇ سوراغ،
كى ئى پىر قىل دىلنى غەمدىن يىراغ.
جاھان ئىچرە مەلۇم بولۇرمۇ شېقى؟
بايان ئەيلى «تاھىر» مۇدۇر «مۇتتىقى»؟

خىشچىنىڭ جاۋابى

پۇجۇر ئەھلىنى بىلگەنسەن ئائۇمىد.
بۇ سۆزنىڭ سۈپۈتىغە ئەيتاي مىسال،
مۇسەللەم دىگىل قىلماغىل قىلۇ - قال.
نەزەر ئەيلىسەڭ ئەسكى دىۋارغە،
ئەگەر ئول ئىگىلىسە زىمىن سارىغە.
قىياس قىل قايسى تەرەپ ئۆيرۈلۈر،
مۇقەررەر ئىگىلىگەن تەرەپ ئۆيرۈلۈر.
كىشى بولسا مايىل ئىبادەت سارى،
بارۇر ئاقىۋەت ئول سائادەت سارى.
ئەگەر كىچىسە پىسىق ئەيلىسەڭ رىغىبتى،
شاقاۋەتكە باردۇر ئۇنىڭ نىسبىتى.

چۇ خىشچى سوئالغا بەردى جاۋاپ،
دېدىكى ئەي جاھان ئىچرە غەپلەت مائاپ.
ئىشتىكىل سوئاللىك بايان ئەيلىرەم،
بۇ مۈشكۈل سوراغنىڭ ئايان ئەيلىرەم.
جاھان ئەھلى باردۇر شېقى، ياسەئىد،
بىرى يارىغە قۇرب، بىرى بېشىد.
بۇ ئىككىگە زاھىر ئالامەت ئىشىش،
بىرى تائەتۈ بىرسى پىسىق ئەيلىمىش.
شاقاۋەت ئالاماتى پىسىق ئەيلىسەڭ،
ئىبادەت تەرىقى سائادەت دىسەڭ.
ئىبادەتكە مايىلنى بىلگىل سەئىد،

چويۇندەك دىلىك تاپ ئىلە ئاب قىل،
ريازەتدە گويىكى سىماپ قىل.

قازانچى شاقاۋەتكە ئەتسەك پاناھ،
دىلىك قىلمىغل ئۆز يۈزۈڭدەك سىياھ.

جۇۋىچى ۋە سەيپۇلغارنىڭ سوئالى

ئاڭا نىگە «دۇنيانى جەننەت» دىدى.
كۆرەر ئىيش دۇنيادا دۈشمەنلىرى،
نەدىن خاردۇر «جان سپار» دىنلىرى.
جاھان ئىچرە ھەق دۈشمىنى ئىيش ئېتەر،
نەدىن دوستلار مېھنەت ئىچرە كېتەر؟

سوئال ئەيلىدى خىشچىدىن جۈببەدۇز،
سوراغ ئەيلىدى بىر تەرەپ جامەدۇز.
دىدى دوست ئۇستادلار رەددى بار،
نەدىن بولدى ئالەم ئارا خار زار.
جاھان ئىچرە كۆپر ئەھلى دۈشمەن ئىدى،

خىشچىنىڭ جاۋابى

باقاسىز جاھان ئىچرە كۇپپارلار،
كۆرەر لەززىتى، زۇلم كىردارلار.
ۋەلى ئاخىرەتدە چېكەر كۆپ ئازاپ،
ئازابى كى پايانى يوق بى ھىساپ.
تەمەننا قىلىپ ۋەسلىنى دوستلار،
بۇ بەشكۈنلۈك ئالەمدە مېھنەت چېكەر.
تۆكۈپ ئەشكىنى يىغلاپان سۈبھى شام،
چېكەر ئاقىبەت ئىيش جامىن مۇدام.
ئايا جۈببەچى نەپىسگە قىل ئازاپ،
ۋۇجۇدۇڭ رىيازەت بىلە قىل تۇراپ.
كۆڭۈل جامىدا زەۋقىنى ئىشلىگىل،
مۇھەببەتنىڭ ئورغاقدا قاشلىغىل.

چۇ خىشچى سۈرۈپ نۈكتەنى بۇ تەرىق،
دىدىكىم سوئالنىڭ دىيىن ئى رەپىق.
جاھان بولدى كۇپپارلارغە بېھىشت،
ئاڭا قىلدى ئالەمنى راھەت سىرىشت.
جاھان ئاخىرەت بىرلە خەندان ئېرۇر،
جاھان ئەھلى ئۇقباغە زىندان ئېرۇر.
كىشىگە يېتىشسە جاھان راھىتى،
چېكەر ئاخىرەتتە بەسى مېھنىتى.
كىشى چەكسە ئالەم ئارا زارلىغ،
قىلۇر ئاقىبەت تەڭرى دىلدارلىغ.
بۇ دۇنيانى بىلىگىل ئىمىش بى باقا،
ۋەلى ئاخىرەت باردۇر بى پانا.

تامچىنىڭ سوئالى

پەلەك ئۆزرە يۇلدۇزغە نەدۇر شاھاپ؟
سپەر ئۆزرە «كەۋكەب» ئىتىلىماق نەدۇر؟
پەلەك سەھنىدە تېز چاقماق نەدۇر؟

قوپۇپ تامچى داد دەپ قىلدى نادا،
كى ئى خىشچى جانىم سۆزۈڭگە پىدا.
بايان بىرلە بەر مۈشكۈلۈمگە جاۋاپ،

خىشچىنىڭ جاۋابى

دىلىك بىرلە گۈش ئەيلە ئەي ناتاۋان.
سپەر ئۆزرە كەۋكەب ئىتىلىماق دۇرۇر،
پەلەك تاقى ئۆزرە يۈگۈرماق بۇدۇر:

جاۋاپ ئەيلىدى خىشچى بوتۇر ئىلە،
كى ئى ئۆمرۈڭ ئۆتكەن بەسى جەۋر ئىلە.
ئىشت ئەيلىگۈمدۇر سوئالنىڭ بايان،

مالائىك سىپىغە ئۇنى قوشىمىغا.
 ئايا تامچى بىل دىلىنى ھەمچۈن سىپەر،
 بۇ دىلدىن يىتىشىدەس ساڭا ھىچ بەھر.
 قوپارغىل دىلنىڭ گۈنەزىنى بەلەند،
 ئاڭا سۈرمىگەي مەكرى شەيتان سەمەندە

شاياتىغە كەۋكەپنى قىلدى رۇجۇم،
 پەلەك زىننىتى بولدى داغى نۇجۇم،
 شاياتىن سىپەر ئۈزرە قىلسا ھاۋا،
 پەلەكدىن كاۋاكىپ ئېتىلغاي ئاڭا.
 پەلەك باغىغا چىققىلى قويىمىغا،

مىسىگەرنىڭ سوئالى

ئىشتىكەي ئۇنى بارچە خەرىس چىن،
 بىلىندۈرمىدى ئىنىسى - جىنغە نەدىن؟
 گۇناھكارخە قەبرى ئىچىدە ئازاپ،
 نەدىن بىزگە مەلۇم ئېمەس ئول ئازاپ؟

چۇ مىسىگەر قوپۇپ خىشچىغە بۇ كالام،
 دىدى ئى ھىدايەتتە ئالى مۇقام.
 ئۆلۈكنى چۇ دەپمىن ئەيلىسە گۆرغە،
 ئازاپ ئەتسە «ئۇسسات» بى نۇرغە.

خىشچىنىڭ جاۋابى

جاھاننى بىنا قىلدى غەپلەت بىلە.
 ئەگەر گۆر ئازابىن ئىشتىكە كىشى،
 جاھان مۈلكىدە قىلىمىغا ھىچ ئىشى.
 ئىشتىتۇرسە قەبر ئىچىرە زەررە ئىتاپ،
 بولۇر ئەردى ئالەم بىناسى خاراپ.
 ئايا مىسىگەر ئەتكىل دىلنىڭ چاپچۇش،
 ئۇنى ئەيلى ئىشقىڭ ئوتى بىرلە جۇش.
 رىيازەت شاخارى بىلە دىلىنى سۈر،
 گۇناھ دۇدى قىلغان قاراڭنى يىتتۈر.
 ئەلەم قەللاسىدىن ساپا ئەيلىگىل،
 كى ئائىنەدەك رۇي يار ئىزدىگىل.

دىدى خىشچى مىسىگەرگە ئى بەدگۇمان،
 جاۋاپ ئەيلىمىن بولمىغىل سەرگاران.
 مۇھەققەقكى قەبر ئىچىرە ئەيىلەر ئازاپ،
 پۇجۇر ئەھلىنى ئەيىلگەيىلەر ئازاپ.
 ئازاپ ئەيىلەر ئەرمىش گۇناكارخە،
 ئىتاپ ئەيىلىش زۇلم كىردارخە.
 ئازاپ ئەيىلگەي ئاندا ئىككى مەلەك،
 ئىشتىكەي ئۇنى ئىنىسى - جىندىن بۆلەك.
 چۇ ئىنسانغا پاش ئەتمىدى كىردىگار،
 ئازابىكى قەبر ئىچىرە ھەر نەچچە بار.
 ئىشتىتۇرمىدى ئۇنى قۇدرەت بىلە،

موزدۇزنىڭ سوئالى

ئەگەر تەبرىسە بىر زىمىنى دىيار،
 خەبەر تابىمامىش ئاندىن ئۆزگە دىيار.
 بۇ ئىشدىن ۋۇقۇپۇڭ ئايا بارمۇكىن،
 بايان بىرلە قىل دىلىنى شەكدىن يېقىن؟

سوئال ئەيلىدى خىشچىدىن موزەدوز،
 كى ئى ئىشق ئارا چەشمى نەم باغرى سۆز.
 بايان ئەيىلە نەدۇر زىمىن تىتىرمەك،
 جاھان خانەسىگە نەدۇر تەبرىمەك.

خىشچىنىڭ جاۋابى

زىمىن تەبرىمەكدىن سوئال ئەيلىدىڭ،
 بۇ ئىشدىن ماڭا ئەرز ھال ئەيلىدىڭ.

بايان ئەيلىدى خىشچى كى ئى موزدوز،
 دىلنىڭ نۇرى زاھىر ئەمەستۇر ھۇنۇز.

ئىشتىكىل سوئالىغىمۇ ئىيلەي جاۋاپ،
 سۆزۈمدىن دىيىمىگىمۇ يەتكەي گۇلاپ.
 دىدى ھىكمەت ئىھلى بۇ خاراتىدىن،
 زىمىن تەبىرىمەك بۇ ئالاماتىدىن.
 ھېكىم ئىھلىنىڭ سۆزىگە يوق ئۇسۇل،
 بۇ سۆز بولمىدى ماڭا ھەرگىز قوبۇل.
 زىمىن تەبىرىمەك بائىسىغە جاۋاپ،
 بۇ ئىرىمىشكى بار ھەر زىمىنغە تاناپ.

زىمىننىڭ كانارىدا بار كۈھى قاف،
 كۆرەرسەن ئۇنى ئىيلەسەڭ دىلىنى ساف.
 زىمىننىڭ تاناپىن ئاڭا باغلىمىش،
 ئاڭا بىر پەرىشتە مۇئەككەل ئىمىش.
 ئىگەر تەبىرىسۇن دىسە قايسى دىيار،
 مۇئەككەلغە ئىمەر ئىيلەسەي كىردىگار.
 پەرىشتە ئىگەر چەكسە قايسى تاناپ،
 ئۇنىڭدىن قىلۇر شول زىمىن ئىزتىراپ.

زىلچە چىمىنىڭ سوئالى

دىدى زىلچە چى ئولتۇرۇپ يىغلىبان،
 كى ئى راھبەر قىل سوئالىم بايان.
 ئىبادەت ئىچىدە قەيۇ خۇب ئېرۇر،
 قەيۇ زۇھد تەڭرىغە مەرغۇپ ئېرۇر؟

ئىبادەت ئارا ياخشىسى قايسىدۇر،
 كى تەقۋا ئارازۇبدەسى قايسىدۇر؟
 بايان ئىيلە تەقۋا ئارا بەندەغە،
 قەيۇ زۇھد مەقبۇل خۇداۋەندەغە.

خىمىچىنىڭ جاۋابى

جاۋاپ ئىيلىدى خىمىچى كى ئى زىلچە ساز،
 نادامەت تەرىقىدىكى گىرىيە ساز.
 ئىشتىكىل سوئالىڭنى ئىيلەي بايان،
 سۆزۈم ئاڭلاسۇن داغى پىرۇ جاۋان.
 خۇدا يولىدا زۇھ بىسىياردۇر،
 ۋەلېكىن «ۋەرەد» ئىپزەلى باردۇر.

جەمىئى ئىبادەتكە باردۇر ئۇسۇل،
 ئۇنىڭسىز ئىبادەت ئىمەستۇر قەبۇل.
 ئىبادەت ئۇسۇلىن ئىگەر ئىزدەسەڭ،
 ھەقىقەت دىيىرىغە يەتكۈم دىسەڭ.
 ھالال ئىيلە ھەلىقنى ئى زىلچەگەر،
 ئىبادەت ئۇسۇلى تۇرۇر بۇ ھۈنەر.

ئۇشتەگەرنىڭ سوئالى

سوئال ئىيلىدى خىمىچىدىن ئۇشتەگەر،
 كى گۇمراھلارگە سەن راھبەر.
 سىپەھر ئۆزى قۇيرۇغلۇق ئىختەر،
 «تۇلۇد» ئىتسە ئىنسان ئۇنى «نەھىس» دەر.

داغى دەر ئىمىش بۇ ئالامەتدۇرۇر.
 زامانە ئاخىرىغە مىر ئاتدۇرۇر.
 بۇ سۆز ئىرمىش مۇ يا راستىمۇ؟
 پەلەككە ۋە يا زىننەت ئاراستىمۇ؟

خىمىچىنىڭ جاۋابى

بېرىپ ئۇشتەگەرلەرگە خىمىچى جاۋاپ،
 دىدىكى جاھان ئىچىدە غەپلەت مائاپ.

چۇ قۇيرۇغلۇق ئىختەر تۇلۇد ئىيلەسە،
 خالايتىق ئۇنى نەھىسى ئىكبەر دىسە.

تۇلۇد ئەيلەسە باز كەۋكەب ئەگەر،
ئۇنى نەھەس دەپ بىلمە ئەي ئۇشتەگەر.
كىشى ھەققىدىن قاچ، خامىڭ ئاقارت،
كۆزۈڭ ياشى بىرلە دىلىڭنى ئاقارت.

ئىشتە خالايتىق سۆزىن ئى غۇلام،
جاھالەت زاماندا مۇنداغ كالام.
مۇھەممەد بۇ ئالەمگە كەلگەن زامان،
نەھۇسەت دىگەت قالمىدى بىگۇمان.

باسمىچىنىڭ سوئالى

بايان ئەيلە ئالەمدە دانا قېنى؟
دىگىل زىكرىگۇ چەشم بىنا قېنى؟
جامائەت ئارا ئەبلەھى قايسىدۇر،
جاھان ئىچرە نادانراق قايسىدۇر؟

سوئال ئەيادى خىشچىدىن باسمىچى،
كى ئى يولدىن ئازغانى باشقارغۇچى.
خالايتىق ئارا ئاقىلى قايسىدۇر؟
جاۋاب ئەيلىگىل جاھىلى قايسىدۇر؟

خىشچىنىڭ جاۋابى

ئۇنى بىل بۇ ئالەمدە ئاقىل كىشى،
ھەمىشە ئۆلۈم خەۋپىدىن نالەشى.
ئۆلۈم يادى قىلماسنى نادان دىگىل،
دىلىدا كەدۇرات نامايان دىگىل.
ئايا باسمىچى مەرگىنى ياد قىل،
خىيالى ماھالىڭنى بەرباد قىل.
زىبانىڭنى ھەق زىكرىغە راستلىغىل،
چۇ ھەق زىكرىنى كۆڭلىڭگە باسما قىل.

سوئالغە خىشچى دىدى بۇ نادا،
كى ئى مەردۇمان ئىچرە ئىشرەت ناۋا.
خالايتىق ئارا ئاقىلىن ئىزدەسەڭ،
بۇ ئالەمدە ناداننى بىلگۈم دىسەڭ.
ئىشتەكىل سوئالنىڭنى ئەيلەي ئادا،
دىلىڭ زۇپىيى تاپقاي بۇ سۆزدىن داۋا.
كىشىكىم دىلىدا ئۆلۈم يادىدۇر،
ئۆلۈم پىكرىدە كۆڭلى ناشاددۇر.

بويلاقچىنىڭ سوئالى

تۈشۈمدە پىيەمبەر بىر ئىش بۇيرۇسا،
تۈشۈم ئىچرە ھەر ئىشنى قىلغىل دىسە.
قىلۇرمەنمۇ ئول ئىشنى يا يوقمۇ ئەيت،
تۈشۈم ھەقىقەت يا مەكرى شەيتانمۇ ئەيت؟

بويلاقچى سوراپ خىشچىدىن بۇ سوئال،
كى ئى ھىرپەگەرلەر ئارا ئەھلى ھال.
كىشى خۇاپ ئارا ھەر نىچۈك تۈش كۆرەر،
ۋەلىيۇ، نەبى تۈشىدە تەلقىن ئېتەر.

خىشچىنىڭ جاۋابى

ئاپان ئەيلەيىن قالمىسۇن سۆز ناھان.
تۈشۈڭدە پىيەمبەر بىر ئىش بۇيرۇسا،
ساڭا تۈشۈدە ھەر ئىشنى قىلغىل دىسە.

بويلاقچىغا خىشچى دىدى بۇ جاۋاب،
كى ئى سورغۇچى ئەسرۇ قىلما شىتاپ.
سۈكۈت ئەيلە قىلغۇم سوئالنىڭ بايان،

ئۆزىنى پىيەمبەر دىسە، مەكر دە.
بۇ تۇش ۋەھىدىن شەككە قالسا دىلىك،
شەرىئەت چىراغىنى قولغا ئېلىك.
بوياقچە بىلىك تۈشكە يوق ئىتىبار،
نىدىن كىم دىلىك ئاينەسىدۇر غۇبار.
دىلىك خۇمىدا ئەردى تۈرلۈك خىيال،
ۋەلى ھەر خىيالىك، خىيالى ماھال.
رىيازەتدە نەپىسك بىلە جەڭگى قىل،
كى تۈرلۈك خىيالىكىنى يەكرەڭگى قىل.

بۇ تۇش كۆرمىگىك ياكى رەھمانىدۇر،
ۋە يا بىل بو خۇابىك شەيتانىدۇر.
پىيەمبەرگە خاۋاسى نوربۇۋەت بۇدۇر،
كى شەيتان ئاڭا ئوخشىماق دۇر - دۇر.
ئەگەرچە شاياتىن ئاتەش كەدە،
ئۆزىن ئەيلىپەلمەس ئۇنىك شەكلىدە.
پىيەمبەر ۋۇجۇدىنى سەن كۆرمىگەن،
ئۇنىك سۈرىتى شەكلىنى بىلمىگەن،
چۇ شەيتان بولۇپ بىر كىشى شەكلىدە،

سەرراچنىڭ سوئالى

سالۇر لەھزە كۆڭلۈڭگە يۈزىمىك خىيال،
ئۇنىڭدىن قۇتۇلماققا يوق ئېھتىمال.
قەيۇ ئىشنى قىلسام خالاس ئولغامەن،
قاچان تەڭرى يادىڭغا خاس ئولغامەن؟

سوئال ئەتتى سەرراچ كى ئى راھبەر،
مېنى قىلدى شەيتان ئويۇندىن بەتەر.
مېنى ئۆز ھۇزۇرۇمغا قويماق دەمى،
خىيالىم ئارا كەلتۈرۈر ئالەمى.

خىشچىنىڭ جاۋابى

بولۇپسەن بۇ ياڭلىغ كى نەپىسىڭگە يار،
نەدىن سالىدى كۆڭلۈڭگە شەيتان غۇبار.
بۇ يولدا ئەگەر ئىزدەسەڭ ئاخىرەت،
قويۇپ نەپىسنىڭ خاھىشىن ئاخىر - ئەت.
ئۆزۈڭ ئەيلىگىل شەرد ئارا مۇستەقىم،
ئۇنىڭدىن ھەقىقەتكە تاپقۇڭ نەسىم.
ھەقىقەتتە سەرراچلىق ئەيلىگىل،
كى نەپىسك باشىغا لۇجام ئەيلىگىل.
ۋەرەد بىرلە تەييار ئېتىپ ساغداق،
قويۇپ مەكرى شەيتانغە ئاتقىل باشاق.

دىدى خىشچى سەرراچىغە بۇ خۇرۇش،
كى ئى ئەيلىگەن جەھىل جامىنى نۇش.
ئۆزۈڭنى قىلىپسەن كى نەپىسىڭگە قۇل،
بۇ ئىشدىن تاپالماي ھەقىقەتكە يول.
دىلىك ئىچرە شەيتان سېلىپ ھەر خىيال،
خىيالىڭىغە ھەردەم يېتىپ ئۆزگە ھال،
قالپسەن ئۆزۈڭ ئاخىرەت يادىدىن،
يامان نەپىسنىڭ زۇلىمى بىدادىدىن.
گەر ئاقىل ئىسەڭ تاشلاغىل بۇ خىيال،
ئول ئىش ئىزدىگىل ئاڭا يوقدۇر زاۋال.

تۈگۈرمەنچىنىڭ سوئالى

بۇ ئىنساپ ئىلە كىمىسەنىڭ نەسىبىتى،
ئەگەر بولسا تاپقايمۇ ئول قۇربىتى.
بايان ئەيلە ئىنساپنىڭ ۋەسىپىنى،
ئايان ئەيلە تەۋبىقنىڭ كەسپىنى.

تۈگۈرمەنچى سوردى بۇ ياڭلىغ سوراغ،
كى ئى ئىشق ئوتىدىن دىلىك داغى - داغ،
كىشى قىلسا ئىنساپ دۇنيا ئارا،
ئاڭا ياخشىلىق بارمۇ «يەۋمەلجازا».

خىشچىنىڭ جاۋابى

تۈگۈرمەنچىگە خىشچى بەردى جاۋاپ،
 دىدى بۇ خىسالىڭدادۇر كۆپ ساۋاپ.
 چۇ ئىنسانغا ھەر نەچچە ئەۋساپدۇر،
 ئۇلار ئەبىلى لىك ئىنساپدۇر.
 كىشىدە يوق ئىنساپ ئادەم ئىمەس،
 خىرەمەند ئۇنى ھەرگىز ئادەم دىمەس.
 كىشىكەم جاھان ئىچرە ئىنساپى يوق،
 ئۇنىڭ ئادىمىيەتدە ئەۋساپى يوق.
 ئەگەر كەسپ ئارا كىمىسە ئىنساپ ئېتەر،
 خالايق ئۇنى ياخشى ئەۋساپ ئېتەر.

جاھان ئىچرە ئول ئەھلى ئىنساپ ئېرۇر،
 كى بوغزو ھەسەددىن دىلى ساپ ئېرۇر.
 بۇ ئىنساپنى تەڭرى تەۋپىقى بىل،
 ھىدايەت تەرىقىدا رەھرەۋ دىگىل.
 ئەگەر ئاقىل ئىسەڭ ئەھلى ئىنساپ بول،
 جاھان شوغلى تەركىدە دىل ساپ بول.
 تۈگۈرمەنچى گۆشۈك بىلە سۆز ئىشت،
 نادامەت بىلە ناۋدىن سۇ ئېقىپ.
 دىلىڭ ئىچرە پىكرى ھالىڭ ئۇنۇت،
 ئەمەل تاشى بىرلە تۈگۈرمەن يۇرۇت.

جۇۋازچىنىڭ سوئالى

سوراپ خىشچىدىن ھەم جۇۋازچى سوئال،
 دىدى كى ھىدايەت ئارا باكامال.
 خۇدا بارگاھىغا لايىق نەدۇر؟
 ئاڭا تەۋبە قىلماققا سادىق نەدۇر.

قەيۇ ئىش جانابىگە مەرغۇبراق؟
 گۇناكاردىن قايسى ئىش خۇبراق؟
 بايان بىرلە قىل مۈشكۈلۈمنى كۇشاد،
 سۆزۈڭدىن كۆڭۈل بولغۇسى شاد - شاد.

خىشچىنىڭ جاۋابى

جۇبازچىگە خىشچى جاۋاپ ئەيلىدى،
 نەسىھەت بىلە دىلنى ئاب ئەيلىدى.
 ئەگەر تەڭرىگە ئەرمۇغان ئىزدىسەڭ،
 جانابىگە ئانىڭ نەلايىق دىسەڭ.
 ئۇنىڭ بارىگاھىغا ئائەت بەسى،
 چۇ تەقۋا ئىلىدىن ئىبادەت بەسى.
 جانابىدا مەخزەن ئېرۇر بى ھىساپ،
 خازاين ئارا دۇر دۇرۇر بىھىساپ.
 ئۇنىڭ بارىگاھىدا ھەر نەرسە بار،

ۋەلى يوق، دىلى سۆز ھەم ئەشكى بار.
 ئەگەر تۆھپە ئىستەر ئىسەڭ قىل نىياز،
 بۇ تۆھپەڭنى لايىق كۆرەر بى نىياز.
 ئۆزۈڭ بىرلە كۆپ دەردى سۆز ئەتكىسەن
 ئاڭا ئەشك ئاھىڭ بىلە يەتكىسەن.
 بۇ مىقدار تۆھپە جانابىدا يوق،
 پانا ئوتىدىن قىل ۋۇجۇدۇڭنى يوق.
 جۇ بازچى دىلىڭ ئىچرە قىلغىل جۇباز،
 نادامەت بىلە ئەيلىگىل كۆپ نىياز.

قاسساپنىڭ سوئالى

سوئال ئەتتى قاسساپ چۇن خىشچىدىن،
 بەسى دەردى سۆز ئىچرە نالىشچىدىن.

دىدى كى سائادەتدە ئالى مۇقام،
 بۇ مۈشكۈل سوئالىمىگە يەتكۈر پايام.

نەدىن مەرگىنى دوست تۇتىماس دىلىم،
جاھان باغىغا دۇر نەدىن مايلىم.
ئۆلۈمدىن نەدۇر قورقماغلىق ماڭا،
نەدىن مۇنداق ئول باغلىماقلىق ماڭا؟

خىشچىنىڭ جاۋابى

جاۋاپ ئەيلەدى خىشچى قاسساپقا،
ئۆلۈم خەۋپىدىن كۆڭلى سىماپقا.
دىدىكىم سوراغىڭنى ئەيلەي بايان،
ئىشتىكىل بۇ سەۋادە سۇدۇ زىيان.
بۇ ئالەمگە سەۋدا ئۈچۈن كەلگەن،
ئۆزۈڭ ئۆمرىنى بادغە بەرگەن.
كۆرەرسەنكى ئىلگىگە ھېچ نەرسە يوق،
بىلۈرسەنكى بارماقغە ئىلگىڭ قۇرۇق.
بۇ ۋەجھە بىلە ۋەھشەت ئۆلۈمدىن ساڭا،
بۇ خەۋپىڭ خىجالەتلىكىڭدىن ساڭا.
سۆزۈمنى قىياس ئەيلە ئەيتاي مەسال،
ئۆلۈم خەۋپىدە سۆز دىدى ئەھلى ھال.

بىراۋىنىكى زىنداندىن ئەتسە خالاس،
ئۇنى ئەيلەسە شاھ بەزمىگە خاس.
ئۇنىڭ دىلدا چىقماقتادۇر شىددىتى،
ھەمىشە قۇتۇلماقتادۇر رىغبىتى.
بىراۋىنى چىقارسا ئەگەر چاھدىن،
غەزەپ ئەيلەمەككە ئاڭا شاھدىن.
ئۇنىڭ چىقىمىغا بەسى خەۋپى بار،
دىگەيكىم يىتەرمۇ بېشىم ئۈزرە دار.
دىلىڭ ئىچرە قاسساپ خەۋپىڭ ئىسە،
ئۆلۈمدىن دىلىڭ ئەسرۇ ۋەھىم ئەيلەسە.
يامان شۇم نەپسىڭنى زەبە ئەيلەڭىل،
رىيازەت كانارەسىنى ئىزلىڭىل.

باققالىنىڭ سوئالى

سوئال ئەتتى باققاللار بۇ تەرىق،
كى ئى خىشچى بۇ يولدا بولغىل رەپىق.
جاھاندا قالپىمەن ئىكى ئىش ئارا،
گەھى پىشىق ئىلە، گەھ بولۇپ پارسا.
ماڭا - گاھ تائەت مەتلۇپ ئېرۇر،
گەھى كەش پىشلى مەرغۇپ ئېرۇر.

مىزاجىمدا يوق ئىستىقامەت ماڭا،
راۋا ئەيلەڭىل قىل شاپائەت ماڭا.
ئىلاج ئەيلە تەبىئىگە يەكرەڭگىلىك،
ئۆزۈم تاپىمىدىم سەھەت ئاھەڭگىلىك؟

خىشچىنىڭ جاۋابى

دىدى خىشچى باققالغە بۇكالا،
كى ئى شۇم نەپسىڭگە بولغان غۇلام.
ۋۇجۇدۇڭ ئارا باردۇر نەپىس رۇھ،
بىرىدىن يېتەر بەستە بىرىدىن پۇتۇھ.
چېكەر بىر تەرەپ پىشىق ئارا نەپىس شۇم،
داغى بىر تەرەپ رۇھ شەرىئى ئۆلۈم.
بىرى تارتىدۇ پىشىق ئىسيان سارى،
بىرى مەيل ئېتەر راھى ئىمان سارى.

ساڭا نەپىس بەددىن ئەگەر بىم ئېرۇر،
ئاڭا چارە مۇشىدغە تەسلىم ئېرۇر.
داغى چارە بۇدۇر رىيازەت ئىلە،
سەھەرلەردە ئاھۇ مۇناجات ئىلە.
بۇ ئىش قىلىش ئەرسەڭ تەرەنباك سەن،
خۇدا يولىدا مۇرشىدى پاك سەن.

ئەبىرىشىمكارلارنىڭ سوئالى

مالائىك چۇ ئىنسانغە ئەڭلا مۇدۇر؟
ئۇنىڭدىن بەشەر خەيلى ئەدنامۇدۇر؟
مەلەك بىرلە ئىنسان ئارا ئى سەپى،
دىگىل قايسدۇر ئىككىدىن ئەشرىپى؟

سوئال ئەيلىدى ئەبىرىشىمكارلار،
ددى خىشچىغە زۇلم كىردارلار.
بايان ئەيلىگىل بىزگە بۇ كارنى،
كى ئىنسان، مالائىك نەمۇدارنى.

خىشچىنىڭ جاۋابى

مەلەكدىن ئۇنى بىلىگىل ئەڭلا تەرىق.
ئەگەر ئەقلى نەپسىگە غالىپ ئىسە،
ئۇنى بىل مەلەكدىن بۇيۇك مەرتىبە.
ئەگەر نەپس غالىپ ئىسە ئەقىلدىن،
ئۇنى پەست بىلىگىل ئېشەك شەكلىدىن.
ئايلا ئەبىرىشىمكار ئەقلىڭ كېسىپ.
سىيەرۋى، دىلىڭ تىرە، دىنىڭ زەئىپ.
يۈزۈڭ رەڭگىنى ئەيلىگىل زەرد رەڭ،
قىزىل ئەيلە كۆز ئەشكىنى بى دەرەڭ.

جاۋاب ئەيلىدى ئەبىرىشىمكارغە،
ددى سۆزنى خىشچى دىل ئەپكارغە.
كى ئى ئەبىرىشىمكار سال سۆزگە گۇش،
دىماغىڭدا گەر بولسا بىر زەررە ھۇش.
ئەتاقىلدى ئىنسانغە ھەق ئەقىل نەپس،
مەلەك خەيلىغە ئەقلىنى قىلدى بەس.
چۇ ھايۋانغا نەپس ئىلتىپات ئەيلىدى،
بۇ قۇر ئىلە يوق مۇمكىنات ئەيلىدى.
چۇ بولسا بەشەر ئەقلى ئىلە مۇتەپىق،

تاۋاقچىنىڭ سوئالى

بەسى مېھنەت ئىچرە دىل ئازارلىغ.
چۇ غەم پەرۋەر ئەتىش مېنى روزىگار.
جاھاندىن دىلىم خەستە جانىم پاكار.
بۇ مېھنەت چېكەردىن ماڭا ياخشىلىق،
بولۇرمۇ دىگىل ئاقىۋەت ئى رەپىق.

تاۋاقچى بۇ ياڭلىغ سۈرۈپ نۈكتەنى،
ددى ئىنتىزار ئەتىمە مەن خەستەنى.
سوئالىمغە ئى خىشچى يەتكۈر پايام،
ھىدايەت مەيىدىن بەر ئىلگىمگە جام.
جاھان ئىچرە كۆپ تارتتىم زارلىغ،

خىشچىنىڭ جاۋابى

بۇ مېھنەت چېكەردىن يېتەر ياخشىلىق،
كى مەھشەردە ھەقدىن كەرەم بەخشىلىق.
بۇ سۆزنى دىدى بىدىل ئازۇردە تەبە،
قىلۇر ئەيش جەننەتتە پەژمۇردە تەنە.
بەلەندلىككە ئۆزى خار ئەيلىمەك،
پاراخەتكە يول ئۆزى زار ئەيلىمەك.

تاباقچىغا خىشچى دىدى بۇ خىتاپ،
كى ئى روزىگار ئىچرە مېھنەت مائاپ.
ساڭا كەلسە دۇنيا مۇشەققەتلىرى،
يېتىشسە جاھان رەنج كۈلپەتلىرى.
ئەگەر ئۇشبۇ مېھنەتكە رازى ئىسەڭ،
مۇشەققەت بىلە ھەق يولىنى ئىزدەسەڭ.

تاباقچى ئۆزۈڭ ئەيلەسەڭ خار زار،
بولۇر ئاقبەت دىلغا جۇشمىش باھار.
كۆزۈڭ قىل پىيالە دىلىڭنى ساراھ،
قىزىت خۇمدانى دىلىنى ۋەقتى ساياھ.

شالگەر، ساغرىچىلارنىڭ سوئالى

ددى خىشچىغا شالگەر، ساغرىچى،
كى ئى دۇست دەرگاھىغا بارغۇچى.
بايان ئەيلە ئالەمدە ئى راھبەر،
ھاۋادىس ئوقىغا بولۇرمۇ سىپەر.
كىشى باشىغا گەر ھاۋادىس يېتەر،
ئۇنى قايسى تەدبىر بىلە رەد ئېتەر.
ھاۋادىسىغا بارمۇ ئىلاج ئەيلەمەك،
بايان ئەيلە تەدبىرنى نەيلەمەك.

خىشچىنىڭ جاۋابى

ددى خىشچى شالگەرگە مۇنداق كلام،
كى ئى ھىرزەگۈ، دىل سىيەھ، پىكرى خام.
ئىشت بۇ سوئالغىغا ئەيلەي جاۋاپ،
سۆزۈمنى ئىشتىكەي داغى پىرۇ شاپ.
ھاۋادىس ئىلاجىن ئەگەر ئىزدەسەڭ،
زابانىڭ داراز ئەيلە قىل دەرەڭ.
ھاۋادىسقا بائىس دۇرۇر سۆزلىمەك،
سەبەپتۇر زابانىڭ داراز ئەيلەمەك.
دىسەڭكىم ھاۋادىس ئوقى تەگمىگەي،
سۈكۈت ئەيلەگىل ئابروي كەتمىگەي.
مەسەلدۇر «تىلىڭ يىغ تىشىڭ سۇنمىسۇن،
خالايق تەمەسخور قىلىپ كۈلمىسۇن».
مەسەلدۈركى «تىل يۈگرۇقى باشخەدۇر،
ئاياغ يۈگرۇقى بىل سەبەپ ئاشقادۇر».
ئايا ساغرىچى شالگەر بول خۇمۇش،
مەي ئىچكىل كىدەر ئىچرە بول تەركى ھۇش.
يۈزۈڭ چەرمىنى دەرددىن قىل خاراش،
دىلىڭ دۇردىنى نالەدىن قىل تاراش.

كىمىسەنچى ۋە سىرچىلارنىڭ سوئالى

يەنە خىشچىدىن سوردى كىمىسەنچىلەر،
سوئال ئەيلدى بىر تەرەپ سىرچىلار.
ددى بىزگە بول دەر ئارا جان پاناھ،
سوئالىم بايان ئەت بولاي ئۆزرەخۋاھ.
نەچۈكدۇر بايان قىل كەرەم مەئىنسىن،
دىلىم بىرلە ئەيلەي ئۇنىڭ سەئىسىن.
ئادا ئەيلە بىزگە كەرەم ۋەسپىنى.
بايان ئەيلە بىزگە ساخا كەسپىنى.

خىشچىنىڭ جاۋابى

ددى خىشچى كىمىسەنچىگە بۇ بايان،
كى ئى ھەسرەت ئىچرە بەسى يىغلاغان.
كېرەم ۋەسپىنى سەر بىسەر ئاڭلىغىل،
كېرەم ئەيلەمەككە بېلىڭ باغلىغىل.
ئەتا ئەيلە «مۇپلىسقى» دىنارلار،
ئىبادەتتە خۇش ئەيلە بىمارلار.
تەرىق ئۆزرە ئەئىاغە بول دەستىگىر،
داغى يولدىن ئازغانغا بولغىل بېشىر.

ئىشت سىرچى كىمىسەنچى ئولدۇر كېرەم،
جانىڭنى نىسار ئەيلىسەڭ ئۇشبۇ دەم.
دىلىڭ تەختەسىن زۇھدىدىن قەلبەقىل،
كۆزۈڭ ياشى ياغى بىلە سىرلىغىل.

ئۆزۈڭ ناتاۋانلارغا بول ناتاۋان،
تەلەتتۇپ بىلە شاد قىل غەم نىشان.
بۇ مەزكۇرلارنى بىل مۇھتەرەم،
دىدىكىم كېرەمدۇر، كېرەمدۇر، كېرەم.

بورىياچىنىڭ سوئالى

كۆڭۈل تىنىمدى دەهر ئارا سائىتى،
كى ھىچ نەرسەدىن تاپىمىدىم راھىتى.
نەدىن يوق بۇ دەهر ئىچرە ھەرگىز ئامان،
نەدىن يوقكى ئاسايشىدىن نىشان؟

سوراپ بورىياچى بۇ ياڭلىغ سوئال،
كى ئى خىشچى، دۇنيادا كۆڭلۈم مالال.
نەدىن يوق بۇ دەهر ئىچرە ئاسايشىم؟
ھەمىشە نەدىن غەمگە ئالايىشىم؟

خىشچىنىڭ جاۋابى

كۆڭۈل ئىچرە يۈز نەۋى سەۋدادۇرۇر،
خىيالنىڭدا يۈزىڭ تەمەننا دۇرۇر.
بۇ ياڭلىغ دىلىڭ چەكسە دۇنيا غېمى،
بولۇپسەن ئۆز ئاسايشىڭ دۈشمىنى.

جاۋاپ ئەيلىدى خىشچى بۇ تۇر ئىلە،
كى ئى ئۆمرۈڭ ئۆتكەن بەسى جەۋر ئىلە.
بۇ دەهرە ئىچرە كۆڭلۈم تىلەپ ئابىرۇ،
دىلىڭ ئىچرەدۇر نەۋى ئارزۇ.

سەرتاراشنىڭ سوئالى

بىلىندۇر ماڭا سەربەسەر ۋەقتى خۇاپ،
بۇ بىدارلىغ ۋەسپىدىن بەر جاۋاپ.
جاھان ئىچرە بىدارلىغ ياخشىمۇ؟
ۋەيا خۇاپ بىمارلىغ ياخشىمۇ؟

سوراغ ئەيلىدى خىشچىدىن سەرتاراش،
كى ئى راھىبەر قىل سوئالىمنى پاش.
بايان ئەيلە ئەپزەلىمۇ بىدارلىغ،
ۋەيا ئۇيۇقۇ خۇشراقىمۇ قىل يارلىغ.

خىشچىنىڭ جاۋابى

زەھى دىل، زەھى چەشم «ھۈسنۇلمائىپ».
ئەگەر ئىزدەسەڭ ئەسلى بىدارلىغ،
دىلىڭ چەشمىنى ئەيلە ھۇشيارلىغ.
بۇ كۆز رەۋشەن بولماقتا بولما پىرىپ،
دىلىڭ چەشمىنى كۆزلە سەن ئى غېرىپ.
غېرىپا كۆزۈڭ يۇم دىلىڭ چەشمىن ئاچ،
بۇ كۆزدىن نادامەت بىلە ئەشەك ساچ.

نادا ئەيلىدى خىشچى ئى سەرتاراش،
ئېقتىقلى نادامەتتە سەيلا بى ياش،
كۆزۈڭ بولسا بىدار كۆڭلۈڭدە خۇاپ،
نە بىدارلىغ ئانداغ كۆزۈڭگە تۇراپ.
دىلىڭ چەشمى غەلىپەتدە ھۇشيار ئىمەس،
كۆزۈڭ ئاچماغىڭ ئاڭلا بىدار ئىمەس.
دىلىڭ چەشمى بىدار ئىسە كۆزدە خۇاپ،

بۇ دەھر ئىچرە ئىسرۇ خاتاكارمەن،
ئۆزۈمدىن ئۆزۈمگە جاپاكارمەن.

جاھان شۇغلى گەردىغە سىلكى ئىتەك،
خۇدادىن گۇناھىڭنى قىلغىل تىلەك.

ئىلىم مەئرىپەت بوستانىدا ھۈنەرۋەنلەرنى توغرا يولغا تەكلىپ قىلماق، بەلكى زامان ئەھلىنىڭ بىر - بىرىنى كۆرەلمەي ئاچكۆزلۈك، ھەسەتخورلۇقتىن چىرىپ كەتكەن دىڭىسىنى مەئرىپەت گۈلباغچەسىنىڭ خوش پۇرىغى بىلەن خۇشپۇراق قىلماق ۋە دەمەك - كىشىنى توغرا يولغا تەرىغىپ قىلماق ۋە ئەسلى مەقسىدىگە يەتكۈزەك

كىشى قىلسا ھەر ھىرپەنى ئىختىيار،
كېرەك شەرتى ھۆكىمىنى قىلغاي شۇئار.
ئەگەر كەلسە كىم شەرتىسىز كەسىپ ئېتەر،
ئۇنى مەئىسىيەت ئەھلىدىن بىل بەتەر.
«غەربىي» غە كۆرسەت شەرتەت يولسى،
كۆزۈم خىرە «يا ئەرەمەررا راھىمىن».

ئايا كاسىبا ئىزدەسەڭ راھى ھەق،
شەرىئەت ئېلى بىرلە بول ھەم سەبەق.
ئەگەر ئىزدەسەڭ بۇيى ھەقدىن نېسىم،
بۇ دەھر ئىچرە بول شەرتى ئارا مۇستەقىم.
شەرىئەتنى بىل ئالەم ئىچرە چىراغ،
ئۇنىڭ بىرلە مەقسەتكە تاپقۇڭ سوراغ.

بۇ، كىتابى غەربىيىنى تاماملىماق ۋە زۆرۈرىدىن دىككىم دىدەندە بىرنەچچە سۆز سۆزلىمەك ۋە بۇ كىتابنى يېزىشنىڭ سەۋىيىنى ئەيتىماق ۋە تارىخىدىن بايان ئەيتىمەك ۋە شائىر غەربىي غەربىلىق بۇلۇڭىدا ئولتۇرۇپ، سۆز گەۋدىلەردىن شېئىر تىزىقىغا تىزماق ۋە ئۆز خاتالىقلىرىغا ئۆزى ئەپۇ سورىماق

بارى ھىرپەگەر سۆزلىرىدىن قىل تامام،
كى نەزم ئەيلىگىل ئاڭلىسۇن خاسۇ - ئام.
داغى ئەيلىگىل بىرنەچچە مەئرىپەت،
شەرىئەت بايانىنى ھەم زاھىر ئەت.
جاھان ئەھلى مەككەلىق قىلىمىسۇن،
ھۈنەر ئىچرە خەددارلىق قىلىمىسۇن.
ھارا ۋە مەنىيەتنى تەرك ئەيلىسۇن،
ھەمىشە شەرىئەت يولىن ئىزدەسۇن.
سۆزۈڭ ئاڭلىبان ھىرپەگەرلەر بارى،
قەدەم قويماغاي شەرتىدىن تاشقىرى.
بۇ ياڭلىغ ماڭا ھۆكىمى قىلدى ئەمىر،
بېرىپ كۆرسىتىپ سۆزنى گويىكى پىر.
ئىشىتىم بارى ئەمرى پەرمانلىرىن،
بايان ئەيلىدىم بارچە ئايغانلىرىن.
جاھان ئىچرە بولغاي كىتابى ئېچىپ،
ئاڭا ئىسىم قويدۇم «كىتابى غەرب».

چۈكاشىغەر ئارا بار ئىدى ئەسرى شاھ،
دىلى ئىچرە مەرغۇپ ئىسەس قەسرى جاھ.
ئۆزى كاشىغەر شاھى شانى ئۇلۇغ،
ئۇلۇم خەۋىپىدىن كۆڭلى ئەردى سۇنۇغ.
زوھورىدىن ئىسمى باشى ئۆزى تاج،
زامانىدا ئەردى شەرىئەت راۋاج.
جاھان ئىچرە كۆرگەن بەسى سەرگۈزەشت،
جاھاننىڭ بىناسىنى كۆرگەن شىكەست.
بار ئەردىم مەن چۈڭزە ۋەيران نېشەن،
ھەمىشە ئۇلۇم ئەھلىگە ھەمىشەشەن.
ئۇلۇم ئەھلىگە كەپش بەردار ئىدىم،
جاھان ئەھلىدىن ئەسرۇ بىزار ئىدىم.
جاھان ئىچرە غۇربەتتە ھالىم تەئەب،
ئىدى تۇردى ئىسىم «غەربىي» لەقەب.
دىدى تەئەب ئەتكىل بۇ ياڭلىغ كىتاپ،
خالايق دىماغىغە يەتكۈر گۈلاپ.

چۇ تار، خەتتە ئەيلەر ئەرسەڭ رەجۇد، زامان ئەھلى گەر كۆرسىڭىز بۇ كىتاپ،
 غېرىب ئۇستىگە ئەيلەدى «مە» تولۇد. بىناگاھ خاتا بولسا ئەيلەڭ ساۋاپ.
 «غېرىب» ئىلە «مە» نى ھىساپ ئەيلەڭىل، خاتا كۆرسىڭىز ئەيلەڭ بىزگە تەئىن،
 مىڭ ئىككى يۈز ئەللىك داغى يەتتە بىل. ياساڭ ئانى كۆپ قىلماڭىز بىزگە لەئىن.

اۋغەت

ئا

ئافەرىد (ئافرىدە)	—	يارىتىش، پەيدا قىلىش
ئالى نەزاد	—	يۇقۇرى نەسەپلىك
ئاھەڭگەر	—	تۆمۈرچى
ئارازىل	—	يامان، پەسكەش ئادەملەر
ئاسىيا	—	تۈگمەن
ئابى راۋان	—	ئېقىن سۇ
ئاھەن	—	تۆمۈر
ئايارۇستائى	—	ئەي سەھرالىق
ئاشىيان	—	قۇش چاڭگىسى، ئۇۋا
ئالەمى	—	ئالەمنى
ئازۇردە تەبىئە	—	كۆڭلى ئازارلانغان
ئالايىش	—	ئارىلاشماق، بۇلغانماق

ئە

ئەسر شاھ	—	زاماننىڭ پادىشاھى
ئەژدەھايى دەمان	—	دەم تارتقۇچى ئەجدىھار
ئەدەم	—	يوقلۇق، يوقىلىش
ئەزمى راھ	—	يولغا چىقىش، يۈرۈش
ئەقلى ئۇقبا	—	ئاخىرەت كۈنلىرىنى ياد ئىتىپ ئىبادەت قىلغۇچىلار
ئەسىزۇ	—	كۆپ، بەك، ئىنتايىن
ئەھلى راز	—	تەڭرى بىلەن سىرداشقۇچىلار
ئەلۋەدا	—	خوشلاشماق، ئايرىلىشماق
ئەخەسسۇلئەخەس	—	پەستىنەۋ پەس
ئەشرەپىنناس	—	خەلقنىڭ ئۇلۇغى، ياخشى ئادەم
ئەنھار	—	ئېرىق - ئۆستەڭ، دەريا - كانالار

ئامۇت، نەشپۇت	—	ئەمرۇد
قىلىقلىرى، ئەخلاقى، ئۇسلۇبى	—	ئەتۋارى
يىمەك	—	ئەكل
پار، ھاراق	—	ئەرەق
خۇشاللىق شارابى	—	ئەيش جامى
ئەقلى يوق، ئەخمەق، نادان	—	ئەبلەھ
يىپەك، مەشۇت	—	ئەبرىشم
تۆھپە، ھەدىيە	—	ئەرمۇغان
ياش تۈككۈچى، يىغلىغۇچى	—	ئەشكى بار
ئۇلۇغى	—	ئەشرەپى
ئۈستۈن، توغرى يول	—	ئەئلا تەرىق
ئەقلىك قارا، قاراڭغۇ	—	ئەقلىك كېسپ

ئى

ھەرقانداق قىيىنچىلىقتىن كېيىن ئەلۋەتتە ئاسانچىلىق بار	—	ئىننەمەئەل ئۇسرىيۇسرا
ئارىلىشىش، بىرگە بولۇش	—	ئىختىلات
ئەيسا پەيغەمبەر	—	ئىسانەبى
ئىنسان	—	ئىنسى
راھەت-پاراغەت بىلەن شۇغۇللانغۇچى	—	ئىشرەت ناۋا
ئىش-ھەركەتتە مۇقىم، مۇستەھكەم تۇرماق	—	ئىستىقامەت
ئاغرىق كىشىلەرنى يوخلىماق	—	ئىيادەت
يۆلەنمەك، تايانماق	—	ئىسناد
گۇناھكارلار	—	ئۇسسائ
چۇتارچى، ماتانى يۇيۇپ، ئاقارتىپ تەييارلىغۇچى ئۇستا	—	ئۇشتەگەر

ب

تۇل خوتۇن	—	بىۋە
يامان قىياپەتلىك، يامان كۆرۈنۈشلۈك	—	بەد ناماي
بۇ يول	—	بۇ تەرىق
كالا	—	بەقەر
پەردىسىز، ھىجاپسىز (ئوچۇق)	—	بىنقاب
يامان سۆزلۈك، چېقىمچى، غەيۋەتچى	—	بەدگۈيلۈك

بەھرە	—	نېسۋە، ئۇلۇش
بەھر	—	دېڭىز
بىكام	—	مەخسەتسىز
بەئىد	—	يىراق
بەستە	—	بەنت بولماق، باغلىنىپ قالماق
بۇخارات	—	گاز، ماگما
بەدكار	—	يامان ھەركەتلىك
بىقەسەب	—	بەقەسەم
بەيى	—	سېتىۋالماق
باياز	—	① ئاق، ② توپلام
بۇغز	—	غەزەپ، ئاداۋەت

پ

پاقا ئەسلى	—	كەمبەغەللەر
پەرزانە	—	ئۇلۇغ
پىران	—	ئۇستازلار
پاسادىك	—	يامان قىلىشلىرىك
پەيرېۋى	—	ئەگەشكۈچىسى، ئارقىدىن كەلگۈچى
پېئىل بەد	—	يامان قىلىق، گۇنا
پۇشش	—	يېپىنچى، كىيىم
پاكى	—	ئۇستۇرا
پارسا	—	تەقۋادار، خۇداگۈي كىشى
پىرۇشاب	—	قېرى ۋە ياشلار
پەخش	—	يەنجىبەك، چاقماق، يەڭمەك
پەيكان	—	ئوق، ئوقيا باشقى
پەسانە	—	ھەيكايە، ئەپسانە
پاقا	—	تۈگمەننىڭ ئۈستۈن تېشىنى ئايلاندۇرغۇچى ياپىلاق تۆمۈر
پەشىمىنە	—	زۇڭ چاپان، كىگىز چاپان
پەرەھناك	—	خۇشال
پەرب	—	ئالدىماق، ھەلە قىلماق
پۇتۇھ	—	ئېچىلىش، ئازاتلىق
پاراز	—	ئۈستۈن، ئىگىز
پۇردەرد	—	دەرت-ئەلەمگە تولغان
پۇنبە	—	پاختا
پاجىر	—	گۇناھكار

تۇقسان —

پۇتۇر

۵

جەۋر - جاپا، قىيىنچىلىق	—	تەئەب
كىچىك پېئىللىق، كەمتەرلىك	—	تاۋازۇد
پاك، گۇناسىز ئادەم	—	تاھىر
قىزىت، تاۋلا	—	تاب بەر
ئۇيقۇنى تاشلىماق، ئۇخلاماسلىق	—	تەركى خاب
ئۇسسۇز، ئاچ	—	تەشەنە كام
تۆمۈر، پەي، ژىپ	—	تار - پۇد
خاراپ، ۋەيران	—	تاباھ
خۇشاللىق	—	تەرەبناك
ئىلھام بەرمەك، ئوقۇپ تۇرۇپ ئۈگەتمەك	—	تەلقىن
تۇپراق، توپا	—	تۇراب
ئۈمىت، ئارزۇ، تىلەك	—	تەمەننا
قىزىق، قىزىتىش، يورۇق	—	تابلىق
كەكە	—	تەشە
پالتا، پالتىغا ئوخشاش جەڭ قۇرالى	—	تەبەر
ئۇسلۇبى	—	تورى
ماراپ تۇرماق	—	تۇتقاي كەمىن
تۈز	—	تۈكۈز
ئات ئىگىرىدىكى ئۈزەڭگىنىڭ ئاستىغا بېكىتىلگەن چەم، كۆن	—	تەپەك
مىلىتىق	—	تۈپەك
تال - تال يىپ	—	تار - تار
سۆزلىمەك	—	تەكەللۇم
تىجارەتچىلەر، سودىگەرلەر	—	تۇججار
ئىلگىرىلىك، پىشقەدەم، ئالدىنقىلار	—	تەقەددۇم
ئۆزىنى ھاجەتسىز تۇتماق، تەمە قىلماسلىق	—	تەغەننى
گاچا، سۆزلىيەلمەسلىك	—	گۇڭگى لال
مەسخىرە قىلىش	—	تەمەسخۇر

س

توقلۇق، توق —

سىير

—	ھۈنەر ئىگىسى	—	ساھىب ھۈنەر
—	ياخشى ئىشلىرىڭ	—	سالامەتلىك
—	ئۆيىنىڭ نۇرۇسى، ئۆگزە	—	سەقىپ
—	تايانچ، شاھادەتنامە	—	سەنەد
—	كۈمۈش	—	سىم
—	ئاتنىڭ ئىگەر - جابدۇقلىرىنى تىككۈچى ئۇستا	—	سەدر راج
—	ئالما	—	سەب
—	چەم، خام قېيىش	—	سەختىيان
—	زەنجىر، بىنا ئالدىغا ياسالغان توقۇلما پەنجىرە	—	سەلاسۇل
—	مەي، شاراپ	—	ساغەر
—	تەشەككۈر ئېيتىپ ماختىماق	—	ستايىش
—	يېتىك، ئاسان، ئۈزە	—	سەھەل
—	يىگىنە	—	سوزەن
—	سېپى ئۇزۇن، پالتىغا ئوخشايدىغان جەڭ قۇرالى	—	ساتۇن
—	بايراقدار، بايراق ئىگىسى	—	ساھىب ئەلەم
—	شاراپ، مەي پىيالىسى	—	ساراه
—	بېشى ئايلانماق، مەس	—	سەرگىران
—	ساپ، پاك ئادەم	—	سەپى
—	ئىسپاتى، مۇستەھكەملىگى	—	سۇبۇتى
—	قارا	—	سىياھ
—	كىچىك	—	سەغىرە
—	توغرى، ھەقىقى	—	ساۋاب
—	ئەجر، مۇكاپات	—	ساۋاب
—	بېشى ئۈستۈن، مەرتىۋىسى يۇقۇرى	—	سەرەپلەند
—	قالقان	—	سۇپەر
—	ئىت	—	سەگ

ج

—	جېنىم يارىدار	—	جانىم پاكار
—	مەنسەپ، ئابروى	—	چاە
—	جانسىز شەيىلەر	—	جاناد
—	جاھاننىڭ پايدىسى	—	جاھان سۇدى
—	گۇناھكار، پاسق	—	جۈرمكەش
—	جېنىنى بېغىشلىغۇچى، پىدايى	—	جان سپار

—	كىيىم تىككۈچى	—	جامەدۇز
—	نادانلىق، بىلىمسىزلىك شارابىنى ئىچىمەك	—	جەھلى جامى تۇش ئەيلەمەك
—	قوڭغۇراق	—	جەرەس
—	ئۆز ئورنىدا	—	جانبجا
—	كۆزى ياشلىق	—	چەشمى نەمناك

۵

—	پەردە، يېپىنچا، كىيىم	—	ھىجاب
—	ئىشەك	—	ھىبار
—	ئوتۇن	—	ھىزۇم
—	ھۈنەرۋەن، ئۇستا	—	ھىرفەگەر
—	تۆمۈرچى	—	ھەدداد
—	ئىنسانلارنىڭ ئاتىسى ئادەم پەيغەمبەر	—	ھەزرىتى ئەبۇلبەشەر
—	پادىشا جەمىشتەك ئوخشاش	—	ھەمچۈجەم
—	قىيامەت كۈنى مەھشەرگاھدا	—	ھەشرئارا
—	گۈزەل خىسلەتلىك، ئاقىۋىتى ياخشى	—	ھۆسنۈلبەئاب

خ

—	زىيانلار، زىيانغا ئۇچراشلار	—	خاسارات
—	ئىشەك	—	خەر
—	تۈڭگۈز	—	خۇك
—	نازلىنىپ ماڭماق	—	خىرام
—	يىگانە، ياراتقۇچى تەڭرى	—	خەللاقى پەرد
—	خەتنە قىلماق	—	خۇسىيە قەتئە ئەيلەمەك
—	ساخاۋەت داستىخنى	—	خانى جۇد
—	ئاۋاز چىقارماق	—	خۇرۇش
—	تۆت ئاياقلىق ھايۋانلار	—	خەرراس
—	زىرائەت، بۇغداي باشى	—	خۇشە
—	بەھۇدە، مۈمكىن بولمايدىغان خىيال	—	خىيالى مەھال
—	ئۇيقۇ	—	خاب
—	ئاياللارنىڭ قوڭغۇراقلىق پۇت ھالقىسى	—	خەلخال
—	مەك، ئۈرۈك، بىلەيزۈكلەرنىڭ كۆزى	—	ل
—	ئۆزىنى ئۈستۈن تۇتقۇچى، ئۆزىنى ماختىغۇچى	—	خۇد پەرەست

خۇلدا	—	جەننەتلەرنىڭ بىرى
خانەدۇز	—	ئۆي ئوغرىسى
خۇم	—	كۆپ
خەرىبۇزە	—	قوغۇن

د

دىلىسپەھ	—	كۆڭلى قارا
دەي	—	قش، سوغاق پەسل
دار	—	ھويلا، قورا، ئۆي، لاگىر
دىۋار	—	تام
دىلئەفگار	—	كۆڭلى يارا، دەرتىمەن
دىباغ	—	مىڭە
دىلدار	—	كۆڭۈلنى ئالغۇچى، سۆيۈملۈك
دىباغەت	—	ھايۋان تېرىلىرىنى ئاشلىماق
دىلئەڭ	—	كۆڭلى قىسىلماق، خاپا بولماق
دارۇلقارار	—	تۇرار ماكان، قىيامەت كۈنى
دانەرنىز	—	دىخان (ئۇرۇق چاچقۇچى)
دىل چەشىمى	—	كۆڭۈل كۆزى
دىلخاراش	—	دىلنى تاتىلماق
دەي	—	لاچىن، قارچۇغلارنى چاقىرىش ئاۋازى

ز

زەرد رەڭ	—	سېرىق رەڭلىك
زەبەنى داراز	—	تىلى ئۇزۇن، سۆزمەن، ناتىق
زاد راھ	—	يول خىراجىتى، يول ئوزۇغى
زىن	—	ئات ئىگىرى
زىلچە باپ	—	زىلچە - گلەم توقۇغۇچى ئۇستا
زۇلم گىردار	—	زالىملىق قىلغۇچى، زالىم
زۇبەدە	—	تاللانغان، ياخشى
زەيتاب	—	قوي، ئۆچكىنىڭ تېرە، ئۈچەيلىرىدىن زەي، تار ياسىغۇچى ئۇدەتا
زاراپەت	—	دانالىق، ھۇشيارلىق
زۇئىپ	—	ئاجىزلىق، بىچارىلىق، كېسەللىك
زىكرىگۇ	—	تەڭرىنى ياد ئەتكۈچى

زەننلار	—	خاتۇنلار
زىمىندا	—	مەزمۇنىدا
زىندەلىك	—	تىرىكلىك
زۇلكىرام	—	ئىززەت ئىگىسى، ئىززەتكە سازاۋەر
زەنبۇرەك	—	زەمبىرەك، توپ

د

رەببۇلجەللىل	—	ئۇلۇغ تەڭرى
رەدۇ بەدەل	—	بىر-بىرىنىڭ پىكىرىنى رەت قىلىپ تالاشماق
رۇز، رەۋز	—	كۈن، كۈندۈز
رىندى	—	دىن ۋە شەرىئەت ئىشلىرىنى (مەسىلىلىرىنى) بىلىپ تۇرۇپ
		ئىنكار قىلغۇچى
رىشتە	—	تومۇر، يىلتىز، يىپ
رەجمانى	—	تەڭرىگە مەنسۇپ ئىش، تەڭرىنىڭ ھۆكۈمى
رەۋغەن	—	ياغ
رەۋا	—	مۇۋاپىقى، سازاۋەر، دۇرۇس، توغرى
راھەت قەرب	—	راھەتكە يېقىن
رۇدە	—	ئۇچەي
راھى	—	ھەقنىڭ يولى، توغرى يول

ش

شەرم مەند	—	شەرمەندە، رەسۋا
شەۋكەت	—	ھەيۋەت
شايدە	—	ئۈمىت، ئەگەر...
شىكاپ	—	ئوچۇق، ئېچىلىش، كامار
شاب	—	ياش، يىگىت
شاقاۋەت	—	بەد بەخت، يامانلىق
شەقى	—	بەختسىز، بەدبەخت
شەلغەم	—	چامغۇر
شالگەر	—	قوي، ئۆچكە، كالا تېرىلىرىنى رەڭلىگۈچى ئۇستا
شەرر	—	يامانلىق، يامان
شەست	—	ئوقيا كامانى، ئوقيا ئوقى
شىيسى	—	ئادەم پەيغەمبەرنىڭ ئوغلى

شەئىدان

— چىراغ، چىراغ پايە

غ

غارەت

— تالاڭ - تاراج قىلىماق، بۇلىماق

غۇلام

— ئوغۇل، خىزمەتكار، قۇل

غەنەم

— قوي

غەنەم لەھىمى

— قوي گۆشى

غافل

— ئاقىۋەتنى ئويلىمايدىغان، ئۆز زاتىنى بىلمەيدىغان ئادەم

ق

قەلىەقىل

— قەلىبىڭنى ئاقارتقىن!

قارۇن

— تارىختا بەنى — ئىسرائىل (يەھۇدى) ئارىسىدا ئۆتكەن بىر

بېخىل باي

قوماش

— مال - مۈلۈك، ئۆي جاھازىلىرى

قالىن

— توپىلۇق، مۇكاپات

قىل ساۋاد

— قارا قىلغىن

قەسىرى جاھ

— ساراي، ئوردى، مەنسەپ

قانىئە

— قانائەتچان، قانائەت قىلغۇچى

قەلب كەش

— يالغان نەرسىلەرگە سىر بېرىپ ئالدىغۇچى

قۇرباب

— قۇر توقۇغۇچى

قىر

— قاراماي، مۇم

ك

كوبىكۇ

— كۈچسۇ - كۈچا، مەھەللىسۇ - مەھەللە

كىشىت

— كېسە

كىمەن

— ئالتۇن، كۈمۈش سۈيى بىلەن رەڭ بېرىلگەن گۈللۈك خۇرۇم

كۈھى قاپ

— يەر شارىنى ئىھاتە قىلىپ قورشاپ تۇرغان تاغ ياكى «ق»

— ھەرىپى شەكىلىدىكى تاغ

كەزمى غەيز

— غەزەپ ۋە ئاچچىغىنى يۇتماق

كەبىرە

— چوڭ

كەسە

— يانچۇق، خالتا، قاپچۇق

كەمايەنبەغى

— ھاجەت بولغاندەك، لازىم بولغاندەك

— قىزىتىپ سوققىن

كۈنتاپ بەر

ى

— قىزىلگۈل سۈيى

گۈلاب

— يىغلىغۇچى

گىرىيە ساز

— قۇلاققا سالىدىغان زىرە، سىرغا

گۇشاۋارە

— لاي

گىل

— يالغان

گازاب

ل

— قەۋرە، گۆر

لەھەد

— بىردەم، ھايت - ھۇيت دىگىچە

لەھزە

— يۈگەن

لۇجام

— مۇلايىملىق، نازۇكلۇق

لەتاپەت

— سۆزلىەلەسلىك، تىلى تۇتۇلۇپ قېلىش

لال

م

— ئىلان

مار

— مەخلۇقات، ئالەم

مۇمكىنات

— يوقسۇل، كەمبەغەل

مۇقىلىس

— ئۇيقۇ مەسلىگى

مەستى خاب

— تەقۋادار، پەرھىزكار ئادەم

مۇتەتقى

— نەغمىچى، سازەندە، مۇزىكانت

مۇغەننى

— دىلى ئۆلۈك ئادەم

مۇرتەدىل

— دىخانىچىلىق مەيدانى، ئېتىزلار

مەزىرە

— ياخشى خەسەلەتلىك ئادەم

مۇبارەك خىسال

— يېقىملىق، قىزىقارلىق

مەرغۇب

— مەنبەلىك قىلماق، تەكەببۇرلۇق

مەنپەئەت

— بۆيۈك، ئۇلۇق

مۇئەززەم

— توغرا، مەھكەم، مۇقىم

مۇستەقىم

— ھەقىقىتىگە چىققان ئىش، نەرسە

مۇھەققەق

— يوقۇتۇلغۇچى، يوقالغان

مەئدۇم

مالائىك نەمۇدار	—	پېرىشتە سۈپەت
مەئىنىيەت	—	گۇنا، جىنايەت
مىقراز	—	قايچا
مىساق	—	ئەھدە، توختام، مىساق كۈنى
مەخلۇت	—	ئارمىلاشما نەرسە
مەسقىل	—	مىتال بۇيۇملارنى پاقىراق قىلىش ئەسۋابى
مىمىرلىق	—	بىناكار، ئىنژېنېر
مۇئەننەس	—	ئايال
مۇر	—	چۈمۈلە
مويىنە ئىلمى	—	مويىچىلىق، جۇۋىچىلىق ھۈنرى

ن

نەۋخاستە	—	ئۆسمۈر، ياش بالا
ناۋال	—	ئېرىشمەك، بەھرىمەن بولماق
ناۋادان	—	سۇ ئاقىدىغان نو
نەججار	—	ياغاچچى ئۇستا
نىگىن	—	ئۈزۈك
نەمەدما	—	كىگىزچى
نەقىش نىگار	—	گۈزەل نەقىش، سۈرەت
نەھىس	—	يامانلىق
نەھىسى ئەكبەر	—	چوڭ يامانلىق
نۇقۇش	—	تۈرلۈك نەقىشلەر
نۇسر	—	نۇسرەت، زەپەر، غەلىبە
نەدىم	—	پادىشانىڭ يېقىن سۆھبەتدىشى
ناس	—	ئادەملەر، خەلقلەر
نۇككات	—	مەنىلىك، چوڭقۇر سۆزلەر
نەبات	—	ئۆسۈملۈك، دەرەخ
نۇقرە	—	كۈمۈش
نەبى	—	پەيغەمبەر

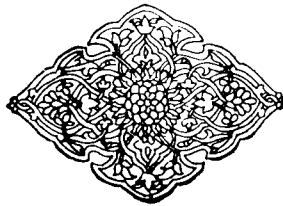
ۋ

ۋەيران نەشىن	—	خارايدە ئولتۇرغۇچى
ۋەيرانەگەنج	—	ۋەيرانە بۇلۇڭ

- ۋەرەدە — تەقۋا، ئۆزىنى يامان ئىشلاردىن ساقلىماق
 ۋۇھۇش — ۋەھشى ياۋايى ھايۋانلار
 ۋەقپ — دىنىي ئورۇنلارغا بېغىشلانغان يەر، مال - مۈلۈكلەر
 ۋەلى — ۋە لېكىن
 ۋەساۋۇس — ۋەسۋەسلەر، بىھۇدە قۇرۇق خىياللار

ي

- يەكرەڭ — بىر رەڭلىك، بىر خىل
 يائەرهەمەراراهىمىن — ئەي، رەھىملىكلەردىنمۇ رەھىملىك تەڭرى!
 يەۋمەلجەزا — قىيامەت كۈنى
 يەزەكدار — شەھەر قورغانلىرىنى، ئەسكىرى قوشۇنلارنىڭ ئەتراپىنى مۇھاپىزەت قىلغۇچى قىسىم

سەيپۇلمۈلۈكنىڭ ھىكايىسى

نەشرگە تەييارلىغۇچىلار: سۈزۈك، نىمىتىللا ئەبەيدۇللا

نەشرگە تەييارلىغۇچىلاردىن:

بىز «سەيپۇلمۈلۈكنىڭ ھىكايىسى» ناملىق بۇ خەلق قىسسىنى نامەلۇم بىر مەرىپەتپەر-
ۋەر كىشى تەرىپىدىن 1904-يىلى يەكەن شەھرىدە يېزىپ توپلاپ قالدۇرۇلغان قولىيازما
ھىكايە-قىسسىلەر توپلىمىغا ئاساسەن نەشرگە تەييارلىدۇق.

دەپ پەرىشان بولۇپ، بىر ئۆيگە كىرىپ بىر
نەچچە كۈن خۇداغا مۇناجات قىلىپ يىغلاپتۇ.
بىر نەچچە كۈن ئۆتكەندىن كېيىن پادىشا-
نىڭ يېقىنلىرى پادىشانىڭ بارگاھىغا كېلىد-
شىپتۇ. پادىشانىڭ سالىھ ئىبنى ھەمىت
ئىسىملىك بىر ئۆزىرى بار ئىكەن، ئۇ ۋەزىر
پادىشانىڭ قېشىغا كىرىپتۇ ۋە:
— ئى پادىشاھى ئالەم! ھەزرەتلىرىگە
نەبە ھادىسە يۈز بەردى؟ ئىلتىپات قىلىپ
بىزگە ئېيتىسالا، بىز ئۇنىڭ ئىلاجىنى قىل-
ساق، دۈشمەنلىرى بولسا، لەشكەر تارتىپ
بېرىپ يوقاتساق، — دەپتۇ.

— ئى ۋەزىر! مەن پادىشا بولغىلى
نەچچە ئون يىل بولدى. بىرمۇ ئوغۇل
پەرزەنتى يوق، ئەگەر بىر ئوغۇل پەرزەنتىم

خەۋەرلەرنى رىۋايەت قىلغۇچىلار ۋە
نەسەرلەردىن نەقىل كەلتۈرگۈچىلەر شۇنداق
رىۋايەت قىلىدۇكى: مىسىر شەھرىدە ئاسىم ئىبنى
سەپۋان ئىسىملىك بىر پادىشا بار ئىكەن.
ئۇنىڭ قول ئاستىدا تۆتىۈز شەھەر بار ئى-
كەن، لەشكەرىنىڭ ھەددى-ھىساۋى يوق
ئىكەن، ئۆزى پۇخراپەرۋەر بولۇپ، خۇدا
يولىدا ھەچنەرسىنى كىشىلەردىن ئايىمايدى-
كەن. ئەمما، ئۇ پادىشانىڭ بىرمۇ ئوغۇل
پەرزەنتى يوق ئىكەن، بىر كۈنى ئۇ خىيال
سۈرۈپ ئولتۇرۇپ: «يەتمىش ياشقا كىرىپ-
تىمەن، بىرمۇ ئوغۇل پەرزەنتىم يوق، ئەگەر
بىر ئوغۇل پەرزەنتىم بولغان بولسا ۋە مەن-
دىن كېيىن پادىشالىق تەختىدە ئولتۇرغان
بولسا، پادىشالىغىم ياتقا قالمىغان بولاتتى»

شۇ چاغدا يەمەن پادىشاسىغا: — نەدىن كەلگەنلىكى نامەلۇم بولغان كاتتا لەشكەرلەر پەيدا بولدى، دىگەن خەۋەر ئاڭلىنىپتۇ. پادىشا: دەرھال شەھەرنى تاقاش، لەشكەرنى يىغىش، يېڭىدىن لەشكەر ئېلىپ جەڭگە تەييارلىنىش، سېپىلارغا ئادەم قويۇش توغرىدا پەرمان چىقىرىپتۇ. پادىشا ئۆزىنىڭ بارلىق غەزەنلىرىنى لەشكەرلەرگە تارقىتىپ بېرىپ، ئۇلارنى ياخشى جەڭ قىلىشقا ئۆدەپتۇ، سەردارلارنى چىقىرىپ، جەڭ دۇمبىغى چالدۇرۇپتۇ. بۇنى ئاڭلىغان سالىھ ئىبنى ھەمىت شەھەرنىڭ ئالدىغا كۆچۈپ بېرىپتۇ ۋە بىر كىشىنى يەمەن پادىشاسىنىڭ ئالدىغا تۆھپىلەر بىلەن ئەلچى قىلىپ كىرگۈزۈپتۇ. ئەلچى: بىز دۈشمەن ئەمەس، مىسىر پادىشا- سىدىن سىزگە ئەلچى بولۇپ كەلدۇق، دەپتۇ. يەمەن پادىشاسى بۇنى ئاڭلاپ خوشال بولۇپ، ئەلچىلەرنى ئىززەت-ئىكرام بىلەن شەھەرگە ئېلىپ كىرىپ، ئۇلارغا ئۈچ كېچە كۈندۈز شاھانە بەزمە قىلىپ بېرىپتۇ. ئۈچ كۈندىن كېيىن ئەلچىلەر ئېلىپ كەلگەن خەت ۋە سوغا سالاملارنى پادىشاغا تاپشۇرۇپتۇ. يەمەن پادىشاسى خەتنى ئوقۇپ تازىم بىجا كەلتۈرۈپ، خەتنى بېشىدا كۆتىرىپتۇ ۋە پادىشا- ھى مىسىر ھەرقانداق پەرمان قىلغان بولسا، بىز ئۇنى قوبۇل قىلدۇق، — دەپ ئەلچىلەر شەرىپىگە يەنە بىر قېتىم زىياپەت بېرىپتۇ. ئەلچىلەرگە شاھانە سەرۇپالارنى كەيدۈرۈپتۇ، ئېلىپ كەلگەن نەرسىلىرىدىن زىيادىراق سوغاتلارنى مىسىر پادىشاسىغا ئاتاپ، ئەلچىلەرگە تاپشۇرۇپتۇ ۋە مىسىر پادىشاسىغا خەت يېزىپتۇ. خەتنىڭ مەزمۇنى مۇنداق ئىكەن:

«پادىشاھى مىسىرنىڭ ئۆمۈرلىرى ئۇزۇن، دۆلەتلىرى پۇزۇن بولسۇن، مۇھەببەت ئادا-

بولغان بولسا، ئۆلىسىم نامىم ئۆچمىگەن بولاتتى، مۇشۇ سەۋەپتىن تولىدىن-تولا پەرىشان بولۇۋاتىمەن، — دەپتۇ.

— ئى پادىشاھى ئالەم، — دەپتۇ ۋە- زىر، — بۇ ئىشنىڭ يولى شۇكى، پۈتۈن مەملىكەتكە ئېلان چىقىرايلى، بارلىق قۇرئەنداز، مۇنەججىم، يۇلتۇز شۇناسلار ئۆزلىرىنىڭ ھۆكۈمالىق كىتاپلىرىنى ئېلىپ كەلسۇن، ئۇلارغا سەۋەپ قىلدۇرۇپ باقساق، بۇ ئىش كۈشاتلىق تېپىپ، خۇدايى تائالا پەرزەنت ئانا قىلسا ئەجەپ ئەمەس.

پادىشا بۇ سۆزنى ماقۇل كۆرۈپتۇ. ۋەزىر پۈتۈن مەملىكەتكە: «ھەر قانداق جايدا مۇنەججىم-ھۆكۈمالار بولسا، ئوردىغا يىغىلى- سۇن» دەپ جاكا قىپتۇ. قىرىق كۈندە بارلىق ھۆكۈما-مۇنەججىملەر يىغىلىپ بوپتۇ ۋە كىتاپلىرىنى ئېچىپ قۇرئە ساپتۇ. قۇرئە- نىڭ كۆرسىتىشىگە بىنسائەن بارلىق مۇنەججىملەر:

— جانابلىرى يەمەن پادىشاسىنىڭ قىزىنى ئالسىلا، تەلەپلىرى ئىچاۋەت بولۇپ پەرزەنت ۋۇجۇتقا كېلۇر، — دەپ مەسلىھەت بېرىپتۇ. پادىشا خوشال بولۇپ مۇنەججىملەر- گە نۇرغۇن ھەدىيەلەرنى تەقدىم قىلىپتۇ. ۋەزىرگە ئىككى يۈز كىشىنى ھەمرا قىلىپ يەمەن- گە ئەلچىلىككە بېرىشقا بۇيرۇپتۇ. ئۇلاردىن يەمەن پادىشاسىغا يۈز تۆگە ئالتۇن-كۈمۈش ئىسىل كىيىملىكلەر، گۆھەرلەر، يۈز دانە ئىراق ئارغىمىغى، ئۈچ يۈز نەپەر گۈزەل كېنىزەكنى سوغا قىلىپ ئەۋەتىپتۇ. سالىھ ئىبنى ھەمىت ئىككى يۈز كىشى بىلەن ئاتقا مىنىپ يەمەن تەرەپكە راۋان بوپتۇ ۋە بىر نەچچە كۈندىن كېيىن يەمەن شەھرىگە يې- تىپ بېرىپ، شەھەردىن بىر پەرسەڭ يىراق يەرگە چۈشۈپتۇ.

شۇ كۈنى ۋەزىر سالىھ ئىبنى ھەممەتنىڭ خوتۇنىمۇ بىر ئوغۇل تۇققان ئىكەن. پادىشا ئادەم ئەۋەتىپ ئۇنى ئالدىرۇپ كېلىپ «ئىككىسى كۈكۈلداش بولسۇن» دەپ ئايرىم بىر ئوردا تەيىنلەپ، ئىككىسىنى بىرلىكتە تەربىيەت قىلىشقا تاپشۇرۇپتۇ. شاھزادىگە سەيپۇلمۈلۈك، ۋەزىر زادىگە سائىت دەپ ئىسىم قويۇپتۇ. ئۇنىڭدىن كېيىن پادىشا مۇنەججىملەرگە:

— شاھزادىنىڭ تەلىيىگە قۇرئە سېلىڭ-لار، — دەپ ئەمىر قىپتۇ.

مۇنەججىملەر قۇرئە سېلىپ كۆرۈپ:

— ئى پادىشاھىم! شاھزادە ئۆمرى ئۇزۇن ۋە شاھ ئالىملىرىنىڭ ئورنىنى بېسىپ ئولتۇرىدىغان پادىشا بولىدىكەن. ئەمما ئون تۆت يېشىدا بىر ۋەقەگە ئۇچراپ، كۆپ مۇشەققەتلەرنى تارتىپ، ياخشى-ياماننى سىناقتىن ئۆتكۈزۈپ، ئاقىۋەت مۇرادىغا يېتىپ تەختى سەلتەنەتتە بەر قارار بولىدىكەن، — دەپتۇ.

بۇنى ئاڭلىغان پادىشا كۆپ غەمكىن بوپتۇ.

ئىككى بوۋاق كۆپ ئىززەت-ئىكرام-لار بىلەن تەربىيەت قىلىنىپتۇ. شاھزادە يەتتە ياشقا كىرگەندە مەكتەپكە بېرىپ ئىلىم ۋە ئەدەب ئۈگىنىپتۇ. بارا-بارا شاھزادە پادىشالىققا لازىم بولىدىغان ئىشلارنىڭ ھەممىسىدىن تەلىم ئېلىپ، بارچە ھۈنەردە كامىل بولۇپتۇ.

شاھزادە ناھايىتى چىرايلىق ئىكەن، شۇڭا خەلق ئۇنىڭ جامالىغا قاراپ ھەيران بولغانلىقىدىن، ئۇنىڭ يۈزىدىن كۆزىنى ئۈزلەلمەيدىكەن. ئەگەر شاھزادە ئاتىلىنىپ بىر جايغا بارسا، شەھەر خەلقى: «قايتىپ كەلسە كۆرىمىز» دەپ ئۇنىڭ يولىغا مۇستەرىز بو-لۇپ تۇرىدىكەن.

سىدىن سۇڭرە سۆز بۇ كىم: بۇ بەندەئى مۇخلىسنى ئەسلىرىدىن چىقارمىغانلىقىلىرىغا بېشىمىز كۆككە يەتتى. بىز ھەر بىر قەدىمى-مىزنىمۇ پادىشا ئالىملىرىنىڭ خىزمەتكارلىقىدىن ئۆزگە يولغا باسمايمىز، بىزنىڭ بىر قىزىمىز بارسىدىن ئەمىر پەرمان بولغان ئىكەن، بەجاندېل قوبۇل قىلدۇق، ئەگەر يۈز قىزد-مىز بولسىمۇ پادىشا ئالىملىرىنىڭ خىزمەتكارىدۇر.

يەمەن پادىشاسى قىزىنى مىسىر پادى-شاسىغا نىكاھلاپ، ئەلچىگە قوشۇپ ئەۋەتىپتۇ ۋە قىزىنىڭ مال-مۈلكىنىمۇ ئەلچىگە تاپشۇ-رۇپ بېرىپتۇ. يەنە ئۆز ۋەزىرى بىلەن مەسلىھەتلىشىپ، يۈز تۆگە ئالتۇن-كۈمۈش، گۆھەر، خىل كىيىملىكلەر ۋە چىرايلىق كې-نىزەكلەرنى مىسىر پادىشاسىغا سوغا قىلىپ، سالىھ ئىبنى ھەممەتكە تاپشۇرۇپتۇ، مىسىرغىچە قوغداپ ئاپىرىش ئۈچۈن لەشكەر قوشۇپ بېرىپتۇ. ۋەزىر يولغا چىقىپ بىر نەچچە كۈندە مىسىر تەۋەسىگە يېتىپ بېرىپتۇ ۋە پادىشاغا خەۋەر ئەۋەتىپتۇ. پادىشا ئوردىدىكى بارلىق مۇلازىم ۋە كېنىزەكلەرنى ئۇلارنىڭ ئالدىغا چىقىرىپتۇ. ئۇلار ئۈچ كۈنلۈك يول-غىچە ئالدىغا بېرىپ قارشى ئېلىپ، ئوردىغا ئېلىپ كېلىپ چۈشۈرۈپتۇ. پادىشا مەلىكىنىڭ قېشىغا كېرىپ ئۇنى كۆرۈپتۇ ۋە ئۇنىڭ گۈزەللىكىگە ئاپىرىن ئوقۇپ ئاشىق بوپتۇ.

ئارىدىن بىر مەزگىل ئۆتكەندىن كېيىن مەلىكە ھامىلىدار بوپتۇ. بۇنىڭدىن خەۋەر تاپقان مىسىر پادىشاسى خوشال بولۇپ، تالىپلىقلىرىغا خەبىرى ئېھسان قىپتۇ ۋە دۇئا تەلەپ بىلەن مەشغۇل بوپتۇ.

ئاي-كۈنى توشۇپ مەلىكە تۇغۇپتۇ. قارىسا بىر شاھ سۈپەت، ئاپتاپتەك چىرايلىق بىر ئوغۇل پەرزەنت دۇنياغا كەلگەن ئىكەن.

سۈرتىنى كۆرۈپ بولۇپ ئىچى تەرەپكە قارىغان ئىكەن، ئىچى تەرەپتە بىر پەرىزات نىڭ سۈرىتى كۆرۈنۈپتۇ. ئۇ بۇ سۈرەتنى كۆرۈپ بىجەندىل ئاشىقى - بىقارار بولۇپ، ھۇشدىن كېتىپ يىقىلىپتۇ. بىر سائەتتىن كېيىن ھۇشقا كېلىپ سائەتتىن ئۇياتقانلىق ھەسەت بىر ئۆيگە كىرىپ باغرىنى ھۆل يەرگە يېقىپ زار-زار يىغلاپتۇ. سائەت ئويغىنىپ، شاھزادىنىڭ ئۆز ئورنىدا يوقلۇغىدىن خەۋەر تېپىپ، «ئۇ بىرەر كېنىزەكنى كۆڭلى تارتىپ، شۇ ياققا كەتكەن ئوخشايدۇ» دەپ گۇمان قىلىپ، ئۇنى ئىزدەپ تاپالماپتۇ، ئاخىرى ئۇنىڭ «ئاھ» دىگەن ئاۋازىنى ئاڭلاپ، بىر ئۆيگە كىرىپ، ئۇنىڭ ياقىسىنى يىرتىپ نالە - زار قىلىپ پەرىشان ھالدا ياتقانلىغىنى كۆرۈپتۇ. سائەت شاھزادىنىڭ ھالىنى كۆرۈپ ئېچىنىپ، نىمە بولغانلىغىنى سورىغان بولسىمۇ شاھزادە جاۋاپ بەرمەپتۇ. سائەت زار-زار يىغلاپ بېرىپ بۇ خەۋەرنى پادىشاغا يەتكۈزۈپتۇ. پادىشا دەرھال شاھزادىنىڭ قېشىغا بېرىپ، ئۇنىڭ پەرىشان ھالىنى كۆرگەندىن كېيىن ئوردىسىغا قايتىپ كېلىپ، بارلىق ھۆكۈمالارنى يىغىپ، ئۇلاردىن شاھزادىنىڭ دەردىگە داۋا قىلىشنى تەلەپ قىلىپتۇ. ھۆكۈمالار داۋالاش تەدبىرلىرىنى قىلىپ باقمىغان بولسىمۇ، قىلچە ئۈنۈمى بولماي، ئەكسىچە شاھزادىنىڭ زەئىپلىكى كۈچىيىۋېرىپتۇ. داخانلارنى ئەكىلىپ، قانچە دۇئالارنى ئوقۇتقان بولسىمۇ، ھېچبىر پايدىسى بولماپتۇ. ھۆكۈمالار: ئىلگىرى شاھزادىمىزنىڭ تەلىپىگە قۇرئەت سالدۇرۇلغاندا، ئون تۆت ياشقا كىرگەندە بىر بالاغا مۇپتىلا بولىدىغانلىقى ئېيتىلغان ئىدى. شۇ چاغدا دىيىلگەن بالا مۇشۇ بولسا كېرەك، دىيىشىپتۇ ۋە شاھزادىنىڭ ساقىيىشىدىن ئۈمىدىنى ئۈزۈشۈپتۇ. شۇ چاغدا سالىھ ئىبنى ھەممەت بىر ئەقىل كۆرسىتىپ:

ئۇلار ئون تۆت ياشقا كىرىپتۇ. پادىشا ئۇلارنى ئىلگىرىكىدىنمۇ ياخشىراق كۈتۈشكە باشلاپتۇ. بىر كۈنى پادىشا شەھەرنى بايرام كۈنىدەك زىننەتلەپ سەيپۈلۈك ۋە سائىتقا شاھانە لىباسلارنى كەيدۈرۈپ ئوردىسىغا ئېلىپ كەپتۇ. پادىشا كاتتا زىياپەت ئويۇشتۇرۇپ ئون كۈنگىچە سازەندىلەر ۋە غەزەلخانلار بىلەن ۋاقىت ئۆتكۈزۈپتۇ. زىياپەت ئاخىرلاشقان كۈننىڭ ئەتىسى ئۇلار پادىشاغا تازىم بىجا قىلغىلى كېلىشىپتۇ. پادىشا سەيپۈلۈككە ئالتۇن كۇرسى، سائىتقا كۈمۈش كۇرسى قۇيىدۇرۇپ بېرىپتۇ. پادىشا دۆلەت كاتتىلىرى بىلەن ئۇلارغا قاراپ سۆيۈنۈپ، خۇدايىستانالغا كۆپ شۈكرەلەرنى ئېيتىپتۇ. پادىشانىڭ ئالدىدا خىزمەتكارلار سەپ-سەپ بولۇپ قول قوش-تۇرۇپ، پەرمان كۈتۈپ تۇرغان ئىكەن. پادىشا غەزەندىن ئۆزى مەخسۇس ساقلاشقا بەرگەن بىر ساندۇقنى كەلتۈرۈشنى بۇيرۇپتۇ. ساندۇق كەلتۈرۈلۈپتۇ. پادىشا ساندۇقنى كۆزىگە سۈرتۈپ، ئۇنىڭ ئىچىدىن ئالتۇن يىپ بىلەن توقۇلغان رەختتىن تىكىلگەن بىر تون بىر دانە پروزە كۆزلۈك ئۈزۈك ئاپتۇ ۋە ئۈزۈك بىلەن توننى بىر دانە ئىراق ئارغىمىغا قوشۇپ شاھزادىگە تەقدىم قىلىپتۇ. ئۇ تون ۋە ئۈزۈك پادىشاغا سۇلايمان ئەلەيھىسسالامدىن قالغان ئىكەن. يەنە بىر ئىگەر - يۈگەنلەرى كۈەشتىن قىلىنغان ئارغە - ماقنى سائىتقا تەقدىم قىلىپتۇ. ئۇلار سوغەلارنى ئېلىشىپ ئۆز ئارامگاھلىرىغا قايتىشىپتۇ ۋە خوشاللىقتىن كېچە - كۈندۈز بەزمە قىلىپ شارب ئىچىشىپ مەست بولۇپ يېتىپ قاپتۇ. بىر چاغدا شاھزادە ھۇشقا كەپتۇ. ئۈزۈك بىلەن توننىڭ خوشاللىقىدا كۆزىگە ئۇيقۇ كەلسەي، ئورنىدىن تۇرۇپ توننى سىنچىلاپ كۆرۈشكە باشلاپتۇ. ئۇ توننىڭ

كۆكرىگىنى يېرىپ تاشلايدىغان قىياپەتكە كىرىپتۇ.

شاھزادە سائىتنىڭ ئۆزىنى ئۆلتۈرۈپ قويۇشىدىن ئەنسىرەپ:

— سائىت، سەۋرى قىل، مەن دەردىمنى ساڭا ئېيتاي، — دەپ ئۇنى توختىتىپتۇ.

شەھەردە بېشىدىن ناھايىتى كۆپ ئىش ئۆتكەن، ياخشى-ياماننى سىناپ كۆرگەن بىر موماي بار ئىكەن. ئۇ، بۇ ۋەقەنى ئاڭلاپ، پادىشانىڭ قېشىغا كىرىپ تازىم بىجا قىلغاندىن كېيىن:

— ئى پادىشاھى ئالەم! ئەگەر مەر-ھەمەت قىلىپ پەقەرگە رۇخسەت قىلسىلا، شاھزادىنى سۆز قىلدۇراتتىم، — دەپ رۇخسەت سورايتۇ.

پادىشا ئۇ مومايغا كۆپ ۋەدىلەرنى قىلىپ رۇخسەت بېرىپتۇ. ئۇ موماي شاھزادىنىڭ قېشىغا كىرىپ، شىرىن سۆزلەر بىلەن خىلمۇ-خىل ئەپسانىلەرنى ئېيتىشقا باشلاپتۇ. ئۇ شاھزادىگە، ئۆزىگە سىرنى ئېيتسا، مەڭ-سىدىگە يېتىدىغانلىغىنى دەپ، مۇنداق ھىكايە ئېيتىپ بېرىپتۇ:

موماي ئېيتقان ھىكايە

مەپە ئىچىدە ھۇشىدىن كېتىپ يىقىلىپ قاپتۇ. لېكىن مەلىكىنىڭ خىزمەتكارلىرى بۇنىڭدىن خەۋەرسىز ئىكەن. ئوردىغا قايتىپ بارغاندىن كېيىن، مەلىكىنىڭ رەڭگى-روھى باشقىچە بولۇپ قالغانلىغىنى سەزگەن خىزمەتكارلار مەلىكىدىن ئەھۋال سورىشىپتۇ. مەلىكە زەرگەر يىگىتنى كۆرۈپ ئاشق بولۇپ قالغانلىغىنى ئىنىگانسىغا ئېيتىپتۇ. ئىنىگانسى:

— بۇ ئىشنىڭ يولىنى مەن ئوبدان بىلىمەن، — دەپ مەلىكىنى ئەركەكچە ياساندۇرۇپ، ئۆزىنىڭمۇ قىياپىتىنى ئۆزگەر-

— بىز كۆپ چارە قىلغان بولساقمۇ پايدىسى كۆرۈلمىدى، ئەمدى يەنە بىر چارە بار: سائىت شاھزادە قېشىغا كىرىپ، دىڭىزنى ماڭا ئېيتىڭ، ئەگەر ئېيتىمىسىڭىز مەن ئۆزەمنى ئۆلتۈرۈۋالىمەن، دەپ يىغلاپ تۇرۇۋالسۇن، شۇنداق قىلىپ ئۇنى ئۆز دەردىنى ئېيتىشقا مەجبۇرلىسۇن، — دەپتۇ.

بۇ سۆز ھەممىگە ماقۇل كۆرۈلگەچكە، سائىت شاھزادە قېشىغا كىرىپ، ئالە-زار بىلەن: — ئى شاھزادە! بىز سىرداش دوست ئىدۇققۇ؟ سىز مەندىن ھىچنەرسىنى يوشۇر-مايتىڭىزغۇ؟ ئەمدى نىمە بولدى؟ ماڭا ھىچنەرسە دىمەيسىزغۇ؟ ئەگەر ئۇنداق قىلىۋەرسىڭىز مەن ئۆزەمنى ئۆلتۈرۈۋالىمەن، — دەپتۇ.

شاھزادە يەنىلا جاۋاپ بەرمەپتۇ. سائىت بېنىدىن بىر خەنجەرنى چىقىرىپ، ئۆزىنىڭ كۆكسىگە قويۇپ تۇرۇپ:

— ئى شاھزادە، سىز ھىچنەرسە جاھاندا سۈت ھەققى بىلەن تۈز ھەققىدىن ئۇلۇغ ئەمەس دەپ ئېيتاتتىڭىز، تالىشىپ ئەمگەن سۈت ھەققى ۋە تۈز ھەققى ئۈچۈن سىرد-ڭىزنى ئېيتمايدىغان بولسىڭىز، مەن ئۆزەمنىڭ كۆكسۈمنى ياردىمەن، — دەپ، گۇيا ئۆزىنىڭ

بۇرۇن بىر شەھەردە بىر زەرگەر يى-گىت بار ئىكەن، ئۇ يىگىت ھۆسنى-جامالدا تەڭداشسىز بولۇپ، ئۇنى بىر قېتىم كۆرگەن قىزلار ئەقلىدىن ئېزىپ، مەجنۇنلۇق كۈچ-سىدا كېزىپ يۈرۈشكە مەجبۇر بولىدىكەن، بۇ شەھەرنىڭ پادىشاھىنىڭمۇ گۈزەللىكتە تەڭدىشى بولمىغان بىر قىزى بار ئىكەن. بىر كۈنى مەلىكە ھامامغا بېرىپ قايتىشدا، ھىلىقى زەرگەر يىگىتنىڭ دۈكىنىنىڭ ئۇدۇ-لىغا كەلگەندە شامال چىقىپ، مەپىنىڭ پەر-دىسىنى كۆتۈرىۋېتىپتۇ. مەلىكىنىڭ كۆزى زەرگەر يىگىتكە چۈشۈپ، مەلىكە

رۇپتۇ. بىر سائەتتىن كېيىن قىز ئوردىنىڭ دەرىزىسىدىن قاراپ ئاشىغىنىڭ كەلگەنلىكىنى كۆرۈپ، ئۆيىدىن بىر ئەينەكنى كۆتىرىپ چىقىپ پىتۇ ۋە دەرىزىدىن بېشىنى چىقىرىپ تۇرۇپ، يىگىتكە ئەۋۋەل ئەينەكنىڭ ئوڭ يۈزىنى، كېيىن چەپ يۈزىنى كۆرسىتىپتۇ. ئارقىسىدىن بىر تاغاقنى كۆرسىتىپ، ئۇنىڭ چىشىلىرىنى سۇندۇرۇپتۇ. بىر قاچا سۇنى دەرىزىدىن تۆكۈپ، بىر باغلام گۈلنى كۆرسىتىپ قويۇپ كىرىپ كېتىپتۇ. زەرگەر يىگىت بۇ ئالامەتلەردىن ھېچنەمنى چۈشەنەلمەي ھەيران بولغىنىچە ئۆيگە قايتىپ بېرىپ، كۆرگەنلىرىنى خوتۇنىغا بىرمۇ-بىر بايان قىپتۇ.

خوتۇنى بۇ ئالامەتلەرنىڭ مەنىسىنى بېشىپ:

— ئەينەكنى كۆرسەتكىنى، ئاشىق بولساڭ كېچىسى كەل دىگىنى، قاچىسىدىن سۇنى تۆككەنى، سۈڭۈچىسى كىرگىنى دىگىنى، تاغاقنىڭ چىشىنى سۇندۇرغىنى، سۈڭۈچىنىڭ قۇزقلىرىنى سۇندۇرۇپ كىرسەڭ بولىدۇ دىگىنى، گۈلدەستىنى كۆرسەتكىنى، گۈللۈككە كىرىپ ساقلا دىگىنى، — دەپ چۈشەندۈرۈپتۇ.

زەرگەر يىگىت خوتۇنىنىڭ دىگىنى بۇيىچە، كەچتە بەلگىلەنگەن يەرگە بېرىپ، مەلىكىنىڭ كېلىشىنى كۈتۈپ ئولتۇرۇپتۇ. خېلى ۋاقىت كۈتكەن بولسىمۇ قىز چىقماپتۇ. زەرگەر كۈتۈپتۇ، ئەمما قىز پات چىقمىغانلىقى ئۈچۈن، ساقلاپ ئولتۇرۇپ-ئولتۇرۇپ ئاخىرى ئۇخلاپ قاپتۇ. بىر مەھەلدىن كېيىن قىز چىقىپ، يىگىتنىڭ ئۇخلاپ قالغانلىقىنى كۆرۈپ، ئۇنىڭ قوينىغا بەش-ئالتە تال ياڭاقنى سېلىپ قويۇپ قايتىپ كېتىپتۇ. بىر سائەتتىن كېيىن يىگىت، ئويغۇتۇپ، قوينىدا بەش-

تىپتۇ. مەلىكىنى ئوردىدىن ئېلىپ چىقىپ، زەرگەر يىگىتنىڭ دۈكىنىنىڭ قېشىغا كەلگەندە قىزنى بىر جايىدا يوشۇرۇپ قويۇپ ئۆزى دۈكانغا كىرىپتۇ ۋە جاۋاھىر-لارنىڭ بەزىسىنى ئېلىپ، بەزىسىنى قايتۇرۇپ بېرىشكە باشلاپتۇ. شۇ مەشغۇللۇق بىلەن بىر سائەت ئۆتكەندىن كېيىن، قىزنى دالىدىن چاقىرىپ كېلىپ، يۈزىنى ئېچىۋېتىپتۇ. زەرگەر يىگىت قىزنى كۆرۈپلا ھۇشسىز كېتىپتۇ. ئىنگانغا بۇ پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ ئۇنىڭ قوينىغا بىر دانە تاش ۋە بىر نەچچە تال يىڭنە سېلىپ قويۇپ، قىزنى ئېلىپ كېتىپتۇ.

زەرگەر يىگىت ھۇشقا كېلىپ قوي-نىدىكى تاش ۋە يىڭىنلەرنى كۆرۈپ ھەيران بولۇپ، بۇ نەرسىلەرنى ئېلىپ ئۆيىگە بېرىپتۇ. ئۇنىڭ خوتۇنى، ئېرىنىڭ چىرايىدىكى ئۆزگىرىشلەردىن ئەجەپلىنىپ ئەھۋال سورىغان ئىكەن، ئۇ:

— بىر قىزنى كۆردۈم. كىيىننىڭ قىزى ئىكەنلىكىنى بىلمەيمەن، جاۋاھىرغا خېرىدار بولدى... دەپ ۋەقەنى باشتىن-ئاياق سۆزلەپ بېرىپتۇ ۋە تاش بىلەن يىڭىننى ئېلىپ خوتۇنىغا كۆرسىتىپتۇ. خوتۇنى:

— بۇ نىشانلەردىن قارىغاندا ئۇ قىز پادىشانىڭ قىزى ئىكەن، يىڭىنلەر — يىڭىنە-پۇرۇش مەھەللىسى بىلەن ماڭساڭ، مەن بار جايغا بارىسەن دىگەنگە ئىشارەت، قويۇپ كەتكەن قاش تېشى، ئوردىنىڭ ئالدىدىكى قاش تېشى سۈپىنىڭ ئالدىغا كەلگەن، دىگەنگە ئىشارەت. دەرۋەقە ئۇ يەردە بىر قاش تېشى سۇپا بار، شۇ يەرگە بارساڭ مۇرادىڭغا يېتىسەن، — دەپ ئەقىل كۆرسىتىپتۇ.

زەرگەر يىگىت خوتۇنىنىڭ سۆزى بويىچە، بەلگىلەنگەن جايغا بېرىپ ئولتۇ-

كۆرۈپ سالام قىپتۇ ۋە:

— ئى يىگىت، بۈگۈن يەنە ئۇخلاپ قالغان بولساڭ، سېنى جەزمەن ئۆلتۈرەتتىم، — دەپتۇ ۋە ئۇنى خاس ئۆيىگە باشلاپ كىرىپ مەي ئىچىشىپتۇ. شۇ كىرگەنچە ئۈچ كېچە — كۈندۈز ئەيشى — ئىشرەت قىلىشىپتۇ.

بۇ چاغدا قىزنىڭ ئاتىسى شىكاردا ئىكەن. ئۇ شىكارغا چىقىدىغان كۈنى، ئوردىسىدىن خەۋەر ئېلىشقا مىرشاپنى بەلگىلەپ قويغان ئىكەن. مىرشاپ ئوردىدىن خەۋەر ئېلىش مەقسىدىدە كېلىپ مەلىكىنىڭ مەخسۇس ئۆيىنىڭ تۈڭلۈكىدىن قاراپ، ئۇنىڭ بىر يىگىت بىلەن ئەيشى — ئىشرەت قىلىشىۋاتقانلىغىنى كۆرۈپتۇ. مىرشاپ غەزەپكە كېلىپ، قىز بىلەن يىگىتنى تۇتۇپ زىندانغا سايپتۇ. مەلىكە زەرگەر يىگىتتىن:

— مەن ساڭا قىلغان ئىشارەتلەرنى ئۆزۈڭ بىلگەنمىدىڭ. ياكى بۇنى باشقا بىرسى ئېيتىپ بەرگەنمىدى؟ — دەپ سوراپتۇ. زەرگەر يىگىت:

— ئۆزۈم تاپقان ئىدىم، — دەپ جاۋاپ بېرىپتۇ. مەلىكە:

— ۋاي ئىسىت، ئۇنداق بولسا قۇتۇلالمايدىكەنمىز، ئاتام كەلسە ھەر ئىككىمىزنى ئۆلتۈرىدۇ، — دەپ زار-زار يىغلاپتۇ. بۇنى كۆرگەن زەرگەر يىگىت راستىنى ئېيتىشقا مەجبۇر بولۇپ، ئۇ ئىشارەتلەرنىڭ مەنىسىنى خوتۇنى ئېيتىپ بەرگەنلىگىنى ئىزھار قىپتۇ. مەلىكە بۇنى ئاڭلاپ:

— ئىنشائاللا، ئۆلۈمدىن قۇتۇلۇشىمىز مۈمكىن، — دەپتۇ. شۇ زامان زىندان باققۇچىنى چاقىرىپ ئۇنىڭغا:

— ساڭا بىر خىزمەت بار، ئۈچ دانە

ئالتە دانە ياڭاق تۇرغانلىغىنى كۆرۈپ، بولۇپ ئۆتكەن ئىشلارغا ھەيران بولۇپ، ئۆيىگە قايتىپ كەپتۇ ۋە بولغان ۋەقەنى خوتۇنىغا سۆزلەپ بېرىپتۇ. خوتۇنى:

— ۋاي ئىسىت! مەلىكە چىققان ئىكەن، سەن ئۇخلاپ قاپسەن. قوينۇڭغا ياڭاق تاشلاپ قويغانلىغى، سەن ئاشقىلىققا يارىمايدىكەنسىن، ئاشق بولساڭ ئۇخلىمايدىغان بولاتتىڭ، بېرىپ كىچىك بالىلار بىلەن ياڭاق ئوينىغىن دىگىنى، بۈگۈن كېچە يەنە بارغىن، مەقسىدىڭگە يەتسەڭ ئەجەپ ئەمەس، — دەپتۇ.

زەرگەر يىگىت كېچىسى يەنە بېرىپتۇ. بۇ كېچىسىمۇ ساقلاپ ئولتۇرۇپ، يەنە ئۇخلاپ قاپتۇ. قىز چىقىپ ئاشىغىنىڭ ئۇخلاۋاتقانلىغىنى كۆرۈپ، قوينىغا بەش — ئالتە ھۇشۇق سېلىپ قويۇپ كىرىپ كېتىپتۇ. يىگىت ئويغۇنۇپ قوينىدىكى ھۇشۇقلارنى كۆرۈپ، ئۆيىگە قايتىپ كېلىپ ۋەقەنى خوتۇنىغا ئېيتقاندا، خوتۇنى:

— دەررىخ، قىز چىققان ئىكەن، ئەمما سېنىڭ ئۇخلاۋاتقانلىغىنى كۆرۈپ، قوينىڭغا ھۇشۇق سېلىپ قويۇپ، كىرىپ كېتىپتۇ. ئۇنداق قىلىشىنى ئاشقىلىققا يارىمايدىكەنسىن، بېرىپ ھۇشۇق ئوينىغىن دىگىنى، بۈگۈن كېچە يەنە بارغىن، لېكىن ھەرگىز ئۇخلىما، يەنە ئۇخلاپ قالساڭ سېنى جەزمەن ئۆلتۈرىدۇ. ئۆزۈڭگە ئاگاھ بول، — دەپتۇ ۋە ئېرىنىڭ قولىنى بىر ئاز كېسىپ، ئۈستىگە تۈز سېپىپ قويۇپتۇ.

يىگىت بەلگىلەنگەن يەرگە يەنە بېرىپتۇ. قولىنىڭ ئاغرىغى ئۇنى ئۇخلاتماپتۇ. ئۇ بىستاقەت بولۇپ، يىغلاپ ئولتۇرۇپتۇ. قىز چىقىپ يىگىتنىڭ ئويغاق ئولتۇرغانلىغىنى

ئېرىنىڭ كىيىم-كېچەكلىرىنى ئۆزى كىيىپتۇ. زىندان باققۇچى زەرگەر يىگىتىنى ھالۋا ئېلىپ كەلگەن خوتۇن دەپ ئويلاپ، زىنداندىن چىقىرىۋېتىپتۇ.

ئۈچ كۈندىن كېيىن پادىشا شىكاردىن قايتىپ كېلىپ، ئوردىسىغا كىرىپلا قىزنى سورايتۇ. قىزنىڭ خىزمەتكارلىرى پادىشاغا، قىزنىڭ يوقالغانلىغىغا بىر نەچچە كۈن بولغانلىغىنى ئېيتىپتۇ.

پادىشا دەرغەزەپ بولۇپ مەرشاپنى چاقىرىپ:

— مەن سېنى ئوردىنى مۇھاپىزەت قىلىشقا قويۇپ كەتكەن ئىدىم، قىزىم قېنى؟ — دەپ سورايتۇ. مەرشاپ:

— ئى پادىشاھى ئالەم، مەلىكە بىر نامەھرىم بىلەن بەزمە تۈزۈپ ئولتۇرغان ئىكەن، زىندانغا سالدۇردۇم، — دەپ جاۋاپ بېرىپتۇ. پادىشانىڭ غەزىۋى ئۆرلەپ:

— بۇ جىنايەتچىلەرنى زىنداندىن چىقىرىپ، چالما-كېسەك قىلڭلار! — دەپ پەرمان قىپتۇ.

خادىملار پەرماننى ئورۇنلاش ئۈچۈن زىندانغا بېرىپ، ئىككى ئايالىنى كۆرۈپ ھەيران بوپتۇ ۋە ئۇلارنى زىنداندىن چىقىرىپ، پادىشا قېشىغا ئېلىپ كېلىپ، پادىشاغا:

— مەرشاپنىڭ ئېيتقىنى يالغان ئىكەن، مەرشاپ مەلىكەمگە بۆھتان قىپتۇ، دەپ مەلۇم قىلىشىپتۇ. پادىشا ئۇلاردىن گەپ سورىغاندا مەلىكە:

— ئى ئاتا! بۇ ئايال مېنىڭ خىزمەتكارىم ئىدى، قېشىدا ئولتۇراتتى، تۇيۇقسىزلا مەرشاپ بېسىپ كىرىپ، بىزنى تۇتۇپ زىندانغا تاشلىدى. مېنىڭ نىمە گۇناھىم بولسۇن، — دەپتۇ.

تاشنى ئېلىپ بېرىپ ئۇنىڭ بىرىنى زەرگەر يىگىتىنىڭ دەرۋازىسى پارە-پارە بولۇپ كەتكەن ئۆرسەن، يەنە بىر تاشنى ھويلا ئىچىگە تاشلايسەن. ئۈچىنچى تاشنى ئۆگزىسىگە تاشلاپ قويۇپ يېنىپ كېلىسەن. ئەگەر بۇ خىزمەتنى ئورۇنلاساڭ، قۇلغىمىدىكى قىممەتباھا گۆھرىمنى ساڭا بېرىمەن، — دەپتۇ. زىندان باققۇچى قىممەتباھالىق گۆھەرنى كۆرۈپ، ئۇنىڭ سۆزىنى قوبۇل قىلىدىغانلىغىنى بىلدۈرۈپتۇ. مەلىكە گۆھەرنى دەرھال زىندان باققۇچىغا بېرىپتۇ.

ئۇ بېرىپ، بىرىنچى تاشنى دەرۋازا يېرىلغۇدەك دەرىجىدە ئۇرۇپتۇ. زەرگەرنىڭ خوتۇنى ئېرىنىڭ كىشى قولىغا چۈشۈپ قالغانلىغىنى بىلىپتۇ. ئىككىنچى تاش ھويلىغا چۈشۈپتۇ. خوتۇن بۇنىڭدىن ئېرىنىڭ زىندانغا چۈشۈپ قالغانلىغىنى بىلىپتۇ. ئۈچىنچى تاش ئۆگزىگە چۈشۈپتۇ. زەرگەرنىڭ خوتۇنى: «بۇ ئېرىمنىڭ مېنى قۇتقۇزۇۋالدىگىنى» دەپ شۇ ئاندا بىر قازان ھالۋا پىشۇرۇپ، توققۇز نان ئېلىپ زىندانغا كەپتۇ ۋە زىندان باققۇچىنى چاقىرىپ ئۇنىڭغا بىر تاۋاق ھالۋا بېرىپ:

— مېنىڭ ئېرىم سودىگەرچىلىك بىلەن سەپەر قىلىپ، بارغان يېرىدە ئۆلۈپ كەتتى. چۈشۈمدە بىر ئاقساقال كىشى، زىنداندىكى ھەسبۇس-لارغا ئۆز قولۇڭ بىلەن ھالۋا يىگۈزسەڭ بەختىڭ ئېچىلىدۇ، دەپ بىشارەت بەردى. رۇخسەت بەرسەڭ، زىندان ئەھلىگە ھالۋا يىلدۈرۈپ چىقسام، — دەپ ئىلتىماس قىپتۇ. زىندان باققۇچى ئۇنىڭ ئىلتىماسىنى قوبۇل قىپتۇ. ئۇ خوتۇن ھالۋىنى ئېلىپ زىندانغا چۈشۈپ، ئۇ ئىككىسىنىڭ ئالدىدا قويۇپتۇ. زەرگەر يىگىتنىڭ خوتۇنى ئۆزىنىڭ كىيىم-كېچەكلىرىنى ئېرىگە كەيدۈرۈپ،

قانداق سۈرەت؟ دەپ سورىسام، ئۇلار: بۇ شاھىبال ئىبنى شاھرۇخنىڭ قىزى — مەلىكە بەدىئۇلجامالنىڭ سۈرىتى، ئۇ تامام پەرىلەر — نىڭ پادىشاھىدۇر، — دەپ جاۋاپ بېرىشتى. مەن بۇ تون بىلەن ئۈزۈكنى سۆيۈپ، ساندۇققا سېلىپ قويغان ئىدىم، كېيىنكى چاغلاردا مۇنداق بالالارنىڭ تۇغۇلىشىنى ئويلىمىغان ئىكەنمەن، — دەپتۇ ۋە: «سۇلايمان ئەلەيھىسسالام ھازىر ھايات بولمىسا، گۈلىستانى ئېرەمنى بىلىدىغان ئادەم تېخى بولمىسا، قانداق قىلىش كېرەك؟» دەپ غەمگىن بوپتۇ. شۇ چاغدا يۇنۇس ئىسپاھانى ئورنىدىن تۇرۇپ تازىم قىلىپ:

— ئى پادىشاھى ئالەم! خاتىرىلىرى جەم بولسۇنكى، بۇ ئىشنىڭ ئىلاجى بار. بىز شاھرادىگە مەقسىدىنىڭ ھەل بولىدۇ خاندلىغىنى، بىر يىللىق مۆھلەت بىلەن دۇن ياننىڭ ھەرقايسى جايلىرىغا كىشى ئەۋەتىپ، سۈرىتى تارتىلغان جانانىنى ئىزلەپ تاپىدىغانلىغىمىزنى ئوچۇق ئېيتايلى، بىر يىل ئۆتكىچە بۇ ئىشى شاھزادىنىڭ خاتىرىسىدىن چىقىپ، غەمدىن قۇتۇلىشى مۇمكىن، — دەپ مەسلىھەت بېرىپتۇ. بۇ مەسلىھەتنى توغرا كۆرگەن پادىشا، شاھزادىگە خەۋەر يەتكۈزۈشكە سائىتىنى بۇيرۇپتۇ. سائىت بېرىپ شاھزادىگە:

— ئاتىڭىز سىزنى مەقسىدىڭىزگە يەتكۈزىدىغان بولدى. بەدىئۇلجامالنى ئېلىپ كەلگىلى كىشى ئەۋەتتى، — دەپتۇ. شاھزادە سەيپۇلمۈلۈك بۇ سۆزنى ئاڭلاپ، نالە — زار — دىن توختاپ، خوشال خورام بولۇپ ئېشى — ئىشرەتكە مەشغۇل بولۇپتۇ.

پادىشا: گۈلىستانى ئېرەم ۋە بەدىئۇلجامالنىڭ ۋەقەسىنى ئاڭلىغان كىشى بولسا ماڭا خەۋىرىنى بەرسە، ئۇنداق كىشىگە نا — ھايتى كۆپ ئىنتام بېرىپ دۇنيالىقتىن

بۇ گەپ بىلەن پادىشا مىرشاپنى چالما كېسەك قىلىشقا بۇيرۇپتۇ. مەلىكە يەنە ئەۋۋەللىقىدەك ئىززەت — ئىكرامغا سازاۋەر بوپتۇ.

موماي ھىكايىسىنى تاماملىغاندىن كېيىن، شاھزادە سەيپۇلمۈلۈك سۆزگە كىرىشىپ، بۇ بېيتىنى ئوقۇپتۇ:

ئىشقىنى ھەر قاچان پىنھان تۇتسا نومۇستىن كىشى،
ھىجر ئۇنى رەسۋا قىلۇر ھەرقانچە يوشۇرغان بىلەن.

سەيپۇلمۈلۈك سائىتقا قاراپ:
— ساڭا مەن بۇ سىرنى، ماڭا ئوخشاش دەرەتكە قالمىسۇن، دەپ ئېيتىمىغان ئىدىم. چۈنكى مەن كۆرگەننى سەن كۆرسەڭ سەنمۇ شۇنداق بالاغا قالاتتىڭ، — دەپتۇ ۋە سۈرەتنى كۆرۈپ ئاشىق بولغانلىغىنى ئېيتىپ:

— ئەمدى ساڭا سىر ئېچىلدى. ئاتامغا مەلۇم قىلىش — قىلماسلىق ئىختىيارى ئۆزەڭدە، — دەپتۇ.

سائىت شاھزادىنىڭ ئەھۋالىنى پادىشاغا مەلۇم قىپتۇ. پادىشا ئەھۋالنى ئۇققاندىن كېيىن:

— بىر كۈنى تەختتە ئولتۇراتتىم، تۇيۇقسىز بىر قاتتىق بوران چىقتى. بىر ئاز ۋاقىتتىن كېيىن بوران بېسىقچىپ، چاڭ — توزاڭ يوقالدى، ئالدىمدا يەتتە نەپەر پەرى نامايەن بولدى. ئۇلار ماڭا سالام قىلدى ۋە ئۆزلىرىنىڭ ھەزرىتى سۇلايمان ئەلەيھىسسالام تەرىپىدىن ئەۋەتىلگىنى، سۇلايمان ئەلەيھىسسالامنىڭ ماڭا بىر تون بىلەن بىر ئۈزۈكنى يادىگار قىلىپ ئەۋەتكەنلىكىنى ئېيتىشى ۋە ئۇنى ماڭا تاپشۇردى. مەن توننى ئېچىپ كۆرۈپ، ئۇ سۈرەتكە كۆزۈم چۈشۈپ ئاشىق بولىدۇم. پەرىلەردىن: بۇ

كېلىدىغان بولسا بارلىق پۇل - مال، ھەممەي
لەشكەرلىرىمنى بۇ يولدا پىدا قىلاتتىم. ئەم
ما بۇ پەرىنى تاجاق ناھايىتى مۈشكۈل
ئىكەن، - دەپتۇ. شاھزادە پادىشاغا جاۋابەن:
- ئى ئۇلۇغۋار ئاتا! بۇ ئىشقىنىڭ ئوتى

ماڭا چۈشۈپتۇ. مەن ئۆز ئىشىمنى ئۆزەم
قىلاي، ئەگەر مەقسىدىمگە يەتسەم مۇرادىم
ھاسىل بولۇپ قالار، ئەگەر جانانى تاپال
مىسام، غېرىپلىقنىڭ مېھنەت مۇشەققەت ۋە
خارلىقلىرىنى تارتىپ، ئاقىۋەت كۆڭلۈمنى
سوۋۇتسام ئەجەپ ئەمەس، ماڭا نىگاردىنى
ئىزدەش ئۈچۈن رۇخسەت بەرسىلە، ئەگەر
بۇ يولدا ئۆلۈپ كەتسەم پىسداكارلىقىتىۋىر،
ئەگەر تىرىك قالسام خىزمەتلىرىگە قايتىپ
كېلىپ، جامالىرىغا مۇشەھەرەپ بولىمەن، ئە-
گەر ئۇنى ئىزدەپ بارمىسام قىيامەتكىچە
يامان نامىم قالىدۇ، - دەپ زار - زار يىغلاپتۇ.
پادىشا، بەدىئۇلجامالنى ئىزدەشكە يەنە ئا-
دەم ئەۋەتىدىغانلىغىنى، شاھزادىنىڭ تۇرۇپ
تۇرىشى لازىملىغىنى ئېيتقان بولسىمۇ، شاھ-
زادە قوبۇل قىلماي:

- ئى پادىشاھى ئالەم! ئەگەر مېنىڭ
ھاياتىمنى كۆزدە تۇتسىلا، ماڭا رۇخسەت
بەرسىلە، ئەگەر رۇخسەت بەرمىسىلە، ھالاك
بولۇشۇم مۇمكىن، - دەپ چىڭ تۇرۇۋاپتۇ.
پادىشا ئائىلاچ شاھزادىگە رۇخسەت
بېرىپتۇ. شاھزادە ئۆز سەپىرىنى دەريا بىلەن
يۈرۈپ چىن مەملىكىتىگە يۈرۈش قىلىشتىن
باشلاشنى، چۈنكى چىن مەملىكىتىدە ئۇستا
سۈرەتچىلەرنىڭ بارلىغىنى، چىنغا بارغاندا
ئۆز تەلىۋىنىڭ خەۋىرىنى ئالالىشى مۇمكىن
لىكىنى ئاتىسىغا ئېيتىپ بېرىپتۇ. پادىشا
دەرھال كېمىچىلەرنى ۋە ياغاچچىلارنى يىغدۇ-
رۇپ، يەتتە يۈز دانە كېمە تەييار قىلدۇ.
رۇپتۇ. كېمىچى ۋە ياغاچچىلارغا نۇرغۇن
پۇل، مال بېرىپ تولۇق رازى قىپتۇ. كې-

بىھاجەت قىلمەن، - دەپ جاكالاپتۇ. شۇنىڭ
بىلەن بىللە يەنە ئىختىيار ئىسىملىك بىر
بەگكە تۆت يۈز كىشىنى قوشۇپ، دۇنيانىڭ
ھەر تەرەپلىرىگە ئەۋەتىپتۇ. بۇلار دۇنيانىڭ
تۆت تەرەپىگە تاراپ، بەدىئۇلجامالنى ئىز-
دەپ، ئۇنىڭدىن ھىچبىر خەۋەر تاپالماپتۇ.
ھەر بىر ۋىلايەتنى ئاڭتۇرۇپ قەيەردە بىر
ساھىبجامال قىز بولسا، كۆرۈپمۇ چىقىپتۇ.
لېكىن بەدىئۇلجامالنى تاپالماي، ئائۇمىت
بولۇشۇپ، بىر يىلنى ئۆتكۈزۈپ قايتىپ
كېلىشىپتۇ ۋە ئەھۋالنى پادىشاغا ئېيتىپتۇ،
پادىشا ۋە شاھزادىنىڭ ئانىسى يەنە غەمگە
چۆكۈپتۇ. پادىشا بۇ ئەھۋالدىن شاھزادە
خەۋەر تاپمىسۇن دىگەن بولسىمۇ، سەيپۇلمۇ-
لۇك بەدىئۇلجامالنى ئىزدەپ كەتكەن چې-
رىكلەرنىڭ قۇرۇق قايتىپ كېلىشكەنلىرىنى
ئاڭلاپ، بەدىئۇلجامالنىڭ پىراقىدا يۈرىگىگە
ئوت تۇتىشىپ، يەنە قاراڭغۇ ئۆيىگە كىرىپ
تامغا قاراپ، يۈزىنى يەرگە سۈرتۈپ نالە
قىلىشقا باشلاپتۇ.

بۇ ئىشلار يۈز بەرگەندىن كېيىن پا-
دىشا ئۆزى سەيپۇلمۇلۇكنىڭ قېشىغا كېلىپ:
- ئى كۆرۈمنىڭ نۇرى! مەن ئەۋەت-
كەن چېرىكلەر دۇنيانىڭ ھەممە يېرىگە
بېرىپ گۈلىستانى ئېرەمنى تاپالماي، بەدىئۇل-
جامالنىڭ خەۋىرىنى ئالالماي قايتىپ كې-
لمىشى. ئۇ پەرىزاتنىڭ ئوردىسىنى تاپماق نا-
ھايىتى مۈشكۈل ئىكەن. چېرىكلەر بۇ بىر
يىلدىن بۇيان جاھان كېزىپ، گەرچە بەدىئۇل-
جامالنى تاپالمىغان بولسىمۇ، لېكىن نۇر-
غۇن ساھىبجاماللارنىڭ خەۋىرىنى ئېلىپ
كەلدى. شۇلاردىن قايسىسىنى خالىساڭ، شا-
نۇ - شەۋكەتلىك، داغدۇغىلىق مۇراسىم بىلەن
تويۇڭنى قىلىپ، ئېلىپ بېرىي. ئى ئوغلۇم،
كۆپ بىتاقەتلىك قىلما، ئەگەر سەن دىگەن
پەرىزات پۇل، مال، لەشكەر بىلەن قولغا

سەيپۇلمۈلۈك شەھەرنىڭ تېشىدا ئۈچ كۈنگىچە شاراپخورلۇق بىلەن مەشغۇل بولۇپ بەزمە بىلەن كۈن ئۆتكۈزۈپتۇ، ھىچكىمگە دەخلى قىلماپتۇ. پەغپۇر چىن سەيپۇلمۈلۈك لۈكىنىڭ قېشىغا سوغا-سالاملار بىلەن ئادەم ئەۋەتىپتۇ. ئەلچىلەر سەيپۇلمۈلۈكنىڭ قېشىغا بېرىپ تازىم-بىجا كەلتۈرۈپ تۇرۇشۇپتۇ. سەيپۇلمۈلۈك ئۇلار بىلەن شاخمەت ئوينىما-ۋاتقان يېرىدىلا كۆرۈشۈپ: — نىسبە ئۈچۈن كەلدىڭلار؟ — دەپ سوراپتۇ. ئەلچىلەر:

— بىزنى پەغپۇر چىن: «بۇ كەلگەن كىشىلەر مېھمان بولۇپ كەپتىمۇ ياكى ئۇ-رۇش قىلغىلى كەپتىمۇ؟ خەۋەر ئاڭلاپ كېلىڭلار» دەپ ئەۋەتتى. ئۆزلىرىنىڭ ئۇچۇر-لىرىغا مۇنتەزىمىز، — دەپ جاۋاپ بېرىپتۇ. سەيپۇلمۈلۈك:

— بىز ئۇرۇش قىلغىلى كەلمىدۇق، بىزنىڭ ھېچ نەرسىگە ھاجىتىمىز يوق، — دەپتۇ ۋە ئەلچىلەرگە كىيىم-كېچەك سوغا قىلىپ ياندۇرۇپتۇ. ئەلچىلەر قايتىپ بېرىپ بۇ سۆزنى پەغپۇر چىنغا يەتكۈزۈپتۇ. پەغپۇر چىن سەيپۇلمۈلۈكنى ئۆز كىشىلىرى بىلەن، ئىززەت-ئىكرام قىلىپ شەھەرگە تەكلىپ قىلىپ ئەكىرىپ، يەتتە كېچە-كۈندۈز زىياپەت قىلىپ كۈتۈۋاپتۇ ۋە چىن تەۋەسىدىكى بار-لىق سۈرەتكەشلىرىنى يىغىدۇرۇپ بېرىپتۇ. بۇلاردىنمۇ گۈلستانى ئېرەم بىلەن بەدىئۇل-جامالىنىڭ خەۋىرىنى ئالالمىغان سەيپۇلمۈلۈك ناھايىتى غەمكىن ۋە پەرىشان بولۇپتۇ. كىشىلەر ئۇنىڭغا:

— بۇ يەردە كۆپنى كۆرگەن، ئىسسىق سوغاقنى بېشىدىن ئۆتكۈزگەن بىر قېبرى كىشى بار. گۈلستانى ئېرەم بىلەن بەدد-مۇلجامالىنىڭ خەۋىرىنى شۇ كىشى بىلسە ئە-جەپ ئەمەس، — دىيىشىپتۇ.

نەزەكلەر ۋە نەغمىچىلەرنى ھەم سەيپۇلمۈلۈك باشقا لازىمەتلىكلىرىنى تەييارلاپ، ھازىرلىق پۈتكەندىن كېيىن كېمىلەرنى دەرياغا ئېلىپ كېلىشىپتۇ، پادىشا سائىتى ۋە ئەمىرلەردىن يەتتە يۈز كىشىنى شاھزادىگە قوشۇپ بېرىپتۇ. سەيپۇلمۈلۈك چۈشىدىغان كېمىگە مەخ-سۇس ھوجىرىلارنى ياساتقان ئىكەن. شاھزادە كېمىگە چۈشۈش ۋاقتىدا ئۇنىڭ ئاتا-ئانىسى كۆكسىنى پارە، يۈزىنى يارا قىلىپ، زار-زار يىغلاپ كۆزىدىن باھار بۇلۇتى يامغۇر قۇيغاندەك ياش تۆكۈپتۇ، شاھزادەمۇ ناھا-يىتى پەرىشان بولۇپ:

— ئى ئاتا! سەۋرى قىلسىلا، تەڭرى-نىڭ قىسمىنى شۇ ئىكەن، قازاغا رىزا، با-لاغا سەۋرىدىن باشقا چارە يوق، — دەپ بۇ بېيىمنى ئوقۇپتۇ:

ئاتارمەن ئوق نىشانغا، ھېچ ئەجەپ ئەمەسكى تەككەي دەپ، ئەگەرچە تەگمىسە كەتسۇن بېشىم ئول ئاي پىراقىدىن.

ئۇلار يىغا-زارە بىلەن كۆز يېشى قىلىشىپ خوشلىشىپتۇ. كېمىلەر قوزغىلىپ يۈرۈپ كېتىپتۇ. سەيپۇلمۈلۈك گويىا قەپەز-دىن قۇتۇلغان قۇشتەك ناھايىتى تېز كۆز-دىن غايىپ بولۇپتۇ.

سەيپۇلمۈلۈك شۇ يۈرگىنىچە كېمە بىلەن قىزىق كېچە-كۈندۈز يۈرۈپ، پەغپۇر چىننىڭ شەھەرگە يېتىپ بېرىپتۇ. پەغپۇر چىننىڭ قويغان كىشىلىرى ئۇنىڭغا:

— سان-ساناقسىز لەشكەر كېلىپ چۈش-تى، ئۇلارنىڭ دوست ياكى دۈشمەن ئىكەن-لىكىنى بىلمىدۇق، — دەپ خەۋەر قىپتۇ. پەغپۇر چىن بۇ خەۋەرنى ئاڭلاپ، شە-ھەرنىڭ دەۋرۋازلىرىنى تاقاشقا بۇيرۇق بېرىپتۇ.

پۇلۇملۇكنىڭ ئەمرى بىلەن ئۇنىڭ كېيىن-دىكى سۇلار چىقىرىلىپ، ئالتۇن-كۈمۈش، جاۋاھىراتلارمۇ دەرياغا تاشلىنىپتۇ. سائىت چۈشكەن كېيىنمۇ غەرق بولۇپ، ئۆزى بىر پارچە تاختاينىڭ ئۈستىدە قاپتۇ.

يامغۇر قىزىق كۈن ياققاندىن كېيىن ئاخىرى توختاپ، ھاۋا ئېچىلىپتۇ. سەيپۇلمۇ لۈك سائىتنىڭ يوقلۇقىنى ۋە كىشىلەرنىڭمۇ ئاز قالغانلىقىنى كۆرۈپ: «سائىت بىلەن بىللە ئۆلسەم ئارمانىم يوق ئىدى، ئەمدى مەنمۇ تىرىك قالمايدىغان بولىدۇم» دەپ ياقىسىنى پارە-پارە قىلىپ يىرتىپ زار-زار يىغلاپتۇ. شۇ چاغدا خىزمەتكارلار ئۇنىڭغا: يەتتە يۈز ئەمىر ۋە يۈز مىڭ كىشىلىك قوشۇندىن ئازلا كىشىنىڭ قالغانلىقىنى مەلۇم قىپتۇ. سەيپۇلمۇ لۈك:

غەم-غۇسسە بىلەن بالاغا ھەمدەمدۇر مەن، گاھى سىتەم ۋە جاپاغا مەھرەمدۇر مەن. بىرلەشكەن جاپايۇ جەۋرىدىن خالىي ئەمەس، يارەب نە بالاغا قالغان ئادەمدۇر مەن.

دەپ، بۇ رۇبائىنى ئوقۇپ كۆپ يىغلاپتۇ. بۇنى كۆرگەن خىزمەتكارلار:

—ئى سۇلتانى ئالەم! ھەقتائالا سىزنى سالامەت قىلسۇن. سىز سالامەت بولسىڭىز بىزدەك خىزمەتكارلارنىڭ كارى چاغلىق، خىزمەتكار دىگەن كۆپ تىپىلىدۇ. بىز جەننىمىزنى سىزنىڭ يوللىرىڭىزغا پىدا قىلىمىز. قالغاڭىزغا، رىزا، بالاغا سەۋرىدىن ئۆزىگە چارە يوقتۇر،— دىيىشىپ سەيپۇلمۇ لۈككە تەسەللى بېرىپتۇ.

ئۇلار دەريادا قايسى تەرەپكە مېڭىشنى بىلمەي ھەيران بولۇپ تۇرغاندا كېيىنچى: — بىز تەرەپكە بىر توپ كىشىلەر

سەيپۇلمۇ لۈك دەرھال كىشى ئەۋەتىپ ئۇ قېرى ئادەمنى تاپتۇرۇپ كېلىپ، ئۇنىڭدىن گۈلىستانى ئېرەم بىلەن بەدىئۇلجامالنىڭ خەۋىرىنى سورايتۇ. ئۇ ئادەم:

— يېشىم شۇنچىغا بېرىپ گۈلىستانى ئېرەم، بەدىئۇلجامال دىگەن گەپنى ئاڭلىغەنم يوق. بۇ خەۋەرنى قۇستەنتىنە شەھرىدىن تاپقىلى بولارمىكەن، چۈنكى ئۇ شەھەرگە دۇنيانىڭ ھەممە يېرىدىن سودىگەرلەر كۆپ-لەپ كېلىپ تۇرىدۇ،— دەپ جاۋاپ بېرىپتۇ. سەيپۇلمۇ لۈك بۇ قېرى ئادەمدىن بۇ يەردىن قۇستەنتىنە شەھىرىگە ئۈچ ئايىدا يېتىپ بارغىلى بولىدىغانلىقىنى بىلىۋېلىپ، پەغپۇر چىمىن بىلەن خوشلىشىپ، كېيىنچە چۈشۈپ قۇستەنتىنەگە يۈرۈپ كېتىپتۇ. دەريا-دا يەنە قىزىق كېچە-كۈندۈز يول مېڭىپتۇ.

قىزىق بىرىنچى كۈنى تەتۈر شامال پەيدا بولۇپ ئوڭىنى سولغا، سولنى ئوڭغا، سۈرۈپ، كېمىلەرنى پېقىرىتىشقا باشلاپتۇ. شۇنىڭ بىلەن بىللە تۈتەك پەيدا بولۇپ، ئالەمنى قاراڭغۇلۇق بېسىپتۇ ۋە يامغۇر يېغىپ دەريا دولقۇنلاپ قايناملار پەيدا بوپتۇ. كېمىلەر سۇ يۈزىدە بىر-بىرى بىلەن سوقۇشۇپ، سۇنۇشقا باشلاپتۇ. سەيپۇلمۇ لۈك كېمە ئىچىدىكى نەرسىلەرنى سۇغا تاشلاشقا بۇيرۇپتۇ. نەتىجىدە نۇرغۇن نەرسىلەر دەرياغا تاشلىنىپ، كېمە ئىچى قۇرۇغىدىلىپ قاپتۇ. بىر سائەتتىن كېيىن قۇيۇن پەيدا بولۇپ دەريا قايناپ، يامغۇر ياققىلى باشلاپتۇ. كېمىلەر سۇغا تولۇپ غەرق بولغىلى تۇرۇپتۇ. گەرچە كېمىلەرنىڭ ئىچىدىكى سۇنى چىقىرىپ تاشلاشقان بولسىمۇ دەريانىڭ مەۋجى كېمىلەرنى گاھى ئىگىزگە، گاھى پەسكە سۈرۈپ، نۇرغۇن كېمىلەرنى غەرق قىلىۋېتىپتۇ. پەقەت سەيپۇلمۇ لۈكنىڭ كېمىسىلا غەرق بولۇشتىن ئامان قاپتۇ. سەي-

بىر كۈنى زەڭگى شاھنىڭ قىزى سەي-
پۇلۇلۇكنى كۆرمەك ئۈچۈن ئۆزىنى ياساپ
جايدۇپ، باققا بېرىپتۇ. ئۇنىڭ بويى مۇنار-
دەك، كۆزلىرى توشقاننىڭ كۆزىدەك، قۇلاق-
لىرى كالا تېرىسىدەك، بۇرنى ھام-ھامنىڭ
مورىسىدەك، بۇرۇنىنىڭ تۈكلىرى يىكەندەك،
ئاغزى غاردەك، ئەمچەكلىرى تۆگىنىڭ لۈكە-
سىدەك ئىكەن، ئۇ ئاق گەجنى ئۇپا ئورنىدا
سۈركىۋالغان، كۆسەي بىلەن قاشلىق ئەتكەن،
سامساقنى تېشىپ مۇنچاق ئورنىدا ئاسقان،
قارا پالازنى چۈمبەل قىلىۋالغان ئىكەن،
ئۇ قىز ئاشۇنداق قىياپەتتە نازلىنىپ سەي-
پۇلۇلۇكنىڭ قېشىغا كەپتۇ. سەيپۇلۇلۇك
ئۇ بەد قىياپەتنى كۆرۈپ قورقۇپ كېتىپتۇ
رەڭگى ئۆزگىرىپ تىترەشكە باشلاپتۇ. زەڭگى
قىز ئۇنىڭغا:

— ئى مېھرىبان يارىم! قېشىڭدا مەن
يوق، كۈنلەرنى قانداق ئۆتكۈزدىڭ؟ مېنىڭ-
سىز قانداقراق تۇردۇڭ؟ — دەپ خىستاپ
قېتىۋە ئۇنى قۇچىغىغا ئېلىپ، ئىشقىۋازلىق
قىلىپ گەپ سوراشقا باشلاپتۇ. سەيپۇلۇلۇك
سوئاللارغا جاۋاپ بەرمەي كۆڭلىدە خۇداغا
يالۋۇرۇپ، ئۇنىڭدىن نىجاتلىق تىلەپ مۇنا-
جات قىپتۇ. زەڭگى قىز سەيپۇلۇلۇكتىن
ھىچبىر سادا چىقمىغانلىقىنى كۆرۈپ خىز-
مەتكارلىرىغا:

— ئۇنى ئېھتىيات بىلەن ساقلاڭلار، —
دەپ تاپشۇرۇپ قويۇپ ئۆيىگە قايتىپتۇ.
قىزنىڭ بۇيرۇقى بىلەن زەڭگىلەر
سەيپۇلۇلۇكنىڭ ئالدىغا بۇغداي ۋە ياغۇن-
چاق قويۇپ، ئۇنى يارما تارتىقلى ساپتۇ.
دەم ئالغىلى قويماي، گەدىنىگە ئۇرۇپ ئۈچ
ئاي كېچە-كۈندۈز يارما تارتقۇزۇپتۇ. سەي-
پۇلۇلۇكنىڭ قوللىرى تېشىلىپ يارما تارتال-
مايدىغان دەرىجىدە ھالدىن كەتكەندە، نەۋ-

كېلىۋاتىدۇ، — دەپ خەۋەر قىپتۇ. سەيپۇلۇ-
لۇك «بۇلار بىزنىڭ ئۆز كىشىلىرىمىز بولسا
كېرەك» دەپ تۇرغاندا ئۇلار يېقىنلىشىپ
كەپتۇ. قارىسا ئۇلار ئادەم يەيدىغان زەڭگىلەر
ئىكەن.

سەيپۇلۇلۇك بىلەن زەڭگىلەرنىڭ
ئارىسىدا ئۇرۇش باشلىنىپتۇ. قاتتىق ئۇرۇش-
لاردىن كېيىن، سەيپۇلۇلۇكنىڭ كېمىسىدە-
كىلەردىن بىر قانچىسى زەڭگىلەرنىڭ قولىغا
چۈشۈپ كېتىپتۇ. سەيپۇلۇلۇك لەشكەرلىرى
بىلەن زەڭگىلەرگە قارشى شىددەتلىك ئۇرۇش
قىلغان بولسىمۇ، لېكىن تەڭ كېلەلمەپتۇ.
زەڭگىلەر بىر مۇنچە كىشىلەر بىلەن قوشۇپ
سەيپۇلۇلۇكنى تۇتۇۋاپتۇ. بۇ زەڭگىلەردىن
بويى مۇناردەك ئىگىز، بېشى گۈمبەزدەك
يوغان بىرسى سەيپۇلۇلۇكنى يىمەكچى-
بولۇپ قەست قىلغاندا، زەڭگىلەر پادىشاھ-
نىڭ قىزى سەيپۇلۇلۇكنى كۆرۈپ قېلىپ
ئاشقى شەيدىدا بولۇپ، ئۇنى ھىلىقى زەڭگى-
نىڭ قولىدىن ئاجرىتىپ ئېلىپ ئۆزىنىڭ چار
بېغىغا ئەۋەتىۋېتىپتۇ. ئۇ قىز ئاتا-ئانىسىغا
سەيپۇلۇلۇكنى ئۆلتۈرۈپ يىدىم دەپ قويۇپ
ئۇنى چار بېغىدا مەخپىي ساقلاپ، ئانا،
ئەنجۈر، خورما، بادام، قەنت-ناۋات قاتار-
لىق شىرنى-يىمەكلىكلەر بىلەن تەمىنلەپتۇ،
ئەمما سەيپۇلۇلۇك ئۇ نەرسىلەرگە قاراپ
قويماپتۇ. ئارىدىن بىر قانچە كۈن ئۆتۈپتۇ.
ئۇنىڭ رەڭگى سارغىيىپ ئەھۋالى كۈندىن-
كۈنگە زەئىپلىشىشكە قاراپ يۈزلىنىپتۇ. زەڭگى
قىز «سەيپۇلۇلۇكنىڭ كۆڭلى ئېچىلسۇن» دەپ
دۇنيادا بارلىكىنى بارلىق سايرايدىغان جان-
ۋارلاردىن قەيەزگە سالدۇرۇپ، سەيپۇلۇلۇك-
نىڭ قېشىغا ئەۋەتىپ تۇرۇپتۇ. سەيپۇلۇلۇك
بۇ جان-ۋارلارنى كۆرۈپ، خۇداغا شۈكرى
ئېيتىپتۇ.

كەرلەر بىلەن بىللە ئوتۇن توشۇغىلى ساپتۇ. قولغا بىر دانە پالتا تۇتۇزۇپ كۈندە ئۈچ نان بېرىپ تۆت ئاي ئوتۇن توشۇتۇپتۇ. سەيپۈلمۈلۈكنىڭ ئۇچىلىرى يېغىر بولۇپ تې- شىلىپ ھالىدىن كېتىپتۇ. ئاقىۋەت سەيپۈلمۈ- لۈك ئۆزىنىڭ تۇتقۇن قىلىنغان نەۋكەرلىرى بىلەن يوشۇرۇن مەسلىھەت قىلىپ قاچماقچى بولۇشۇپتۇ، ئۇلار جاڭگالدىن مېۋە يىمىغىپ، يوشۇرۇن ھالدا ساللارنى ياساپ، دەريا ئىچى بىلەن خۇددى مىلىتىقنىڭ ئوقىدەك تېزلىكتە يۈرۈپ كېتىپتۇ. شۇ قاچقانچە دەريادا ئۈچ ئاي يۈرۈپ، زەڭگىلەردىن خاتىرجەم بولغان ۋاقىتىدىلا يۈرۈش سۈرئىتىنى ئاستىلىتىپتۇ. شۇ كۈنلەردە بوران چىقىپ دەريادىكى سالىنى خۇددى بىر سامان پارچىسىدەك سۈرۈشكە باشلاپتۇ. بۇنى كۆرگەن سەيپۈلمۈلۈك ۋە ئۇنىڭ نەۋكەرلىرى، قورۇققىنىدىن جانلىرىدىن ئۈمىدىنى ئۇزۇپ، كەلسە شاھادەت ئوقۇشقا باشلاپتۇ ۋە خۇداغا تەۋەككۈل قىلىپ سالىنى ئېقىشقا قويۇپ بېرىپتۇ. بوران پە- سەيگەندىن كېيىنمۇ ئۇلار سۇ ئىچىدە كې- زىپ يۈرۈپ، ئېيتىپ تۈگەتكىلى بولمايدىغان ئاجايىپ ۋە غارايىپ ھادىسىلەرنى كۆرۈپ ئېقىللىرى لال ۋە ھەيران بولۇپتۇ.

ئۇلار كېزىپ يۈرۈپ بىر ئارالغا چى- قىپ قېلىشىپتۇ ۋە سۇدىن قۇتۇلۇپ قۇرۇق- لۇققا چىققىنىغا شادىمان بولۇپ تەڭرىگە شۈكرى قىلىشىپتۇ. ئۇ ئارالدا بادام، ئۇزۇم، ياڭاق، ئەنجۈر، پىسىتە ۋە خورمىلار نۇرغۇن ئىكەن، ئۇلار مېۋىلەرگە تويۇپ خوشال بولۇشۇپتۇ، ئەمما ئۇ ئارالدا يەنە ئادەمخور ياۋايى ھايۋانلار- مۇ بار ئىكەن. سەيپۈلمۈلۈك «بۇ يەردە تۇرغىلى بولمايدىكەن» دەپ ئويلاپ، سالىنى دەرياغا چۈشۈرۈپ يولغا راۋان بوپتۇ ۋە قىزىق كېچە - كۈندۈز يول يۈرۈپ ئىككىنچى

بىر ئارالغا چىقىپتۇ. ئۇ ئارالدا ئالما، ئانار، ئۇزۇم، ياڭاق، بادامغا ئوخشاش مېۋىلەر نۇرغۇن بولۇپ، يەنە بەزى ئاجايىپ ئۆسۈم- لۈكلەر بار ئىكەن. «قەھقەھ» دەپ ئاتىلىدىغان، كېچىسى ئادەم كۈلگەندەك كۈ- لىدىغان بىر دەرەخ بار بولۇپ، بۇ مېۋىسى يەرگە ئۇزۇلۇپ چۈشسە يەردە تۇرۇپ، تاڭ ئاتقىچە «ئاللا، ئاللا» دەيدىغان، تاڭ ئاتسا سەكرەپ دەرەخنىڭ بېشىغا چىقىپ، ئۆز ئور- نىدا تۇرىدىغان بىر دەرەخ ئىكەن، يەنە بىر دەرەخنىڭ مېۋىسى ناھايىتى شىرىن، ئەمما مېۋىسىنىڭ ئادەمنىڭ بېشىغا ئوخشاش باش، كۆز، قۇلاق، بۇرۇنلىرى بار ئىكەن. يەنە بىر دەرەخ كەچقۇرۇندا «ۋاق - ۋاق» دەپ ئاۋاز چىقىرىدىكەن، كۈندۈزى ئاۋازى يوق- لىدىكەن. يەنە بىر دەرەخ بار بولۇپ كې- چىسى گويا ئۆزىدىن ئوت چىسقارغاندەك كۆرىنىكەن. ئۇ چاغدا خۇددى پۈتۈن ئارال غا ئوت كەتكەندەك مەلۇم بولىدىكەن. لېكىن كۈندۈزى ھەممە نەرسە ساق تۇرىد- كەن. بۇ ئارالدا ئېيىق، توڭگۇز، مايىۋىن، كەركىدان، بۆرىلەر بىر - بىرى بىلەن ئوي- نىشىپ يۈرىدىكەن، پىلىلار كەركىدانلارنى خارتومىغا ئېلىپ تاشلاپ ئوينىمايدىكەن. سەيپۈلمۈلۈك بۇ ئارالنىمۇ خەۋپلىك ھە- ساپلاپ، سالىنى دەرياغا چۈشۈرۈپ يولغا كېرىپتۇ ۋە بىر ئاي يول يۈرۈپ يەنە بىر ئارالغا چىقىپتۇ. بۇ ئارالدىمۇ مېۋىلەر ناھا- يىتى كۆپ ئىكەن. خۇشبۇي گىيىلار ۋە گۈللەر نۇرغۇن ئىكەن، رەڭگىمۇ - رەڭ ئېچىل- غان گۈللەر دىماقنى خوشپۇراققا تولدۇرىد- كەن. بۇ ئارال گويا جەننەتكە ئوخشايدى- كەن. ئېقىۋاتقان سۇلىرى ئابى - ھاياتقا ئوخشايدىكەن. ئۇد ۋە ۋاق - ۋاق دەرەخلىرى بار ئىكەن. قۇمى، بۇلبۇل، توز، كەكلىك، قىرغاۋۇل ۋە باشقا ھەر خىل قۇشلار نۇرغۇن

— مۇساپىردەك كۆرۈنسىز بۇرادەر، ئادەمنىڭ قەدىمىي يەتمەيدىغان بۇ يەرگە نىمە ئۈچۈن كەلدىڭىز؟ — دەپ سوراپتۇ.

— تىجارەت بىلەن ئالەمنى كېزىپ يۈرەتتىم، كېمىدە كېلىۋاتقان ۋاقىتتا كېچىسى كېمە غەرق بولدى. بىر پارچە تاختاي ئۈستىدە قالدۇم، سۇ مەۋج ئۇرۇپ مېنى دەريادىن قىرغاققا چىقىرىپ قويدى، بىر ئارالغا چىقتىم، مايىۇنلار مېنى تۇتۇپ بۇ يەرگە ئېلىپ كەلدى، — دەپ جاۋاپ بېرىپتۇ سەيپۈلمۈلۈك، ئۇنىڭغا جاۋابەن. پادىشا بۇ گەپنى ئاڭلاپ كۈلۈپ كېتىپ:

— مېنىڭ ئەھۋالىمدىن سىزنىڭ ئەھۋالىڭىز ئاجايىپراق ئىكەن، دەپتۇ. سەيپۈلمۈلۈك پادىشادىن:

— ئى پادىشاھى ئالەم! ئۆزلىرى قانداق سەۋەپ بىلەن بۇ يەرگە كېلىپ قالغان؟ — دەپ سوراپتۇ. پادىشا:

— مەن مىسىر شەھىرىدىن بولمىمەن، دەريادا كېمە بىلەن كېتىۋاتقىنىمدا، كېمە غەرق بولۇپ بىر پارچە تاختاي ئۈستىدە قالدۇم. سۇ مېنى قىرغاققا چىقىرىپ قويدى، مايىۇنلارغا ئەسىر بولۇپ بۇ يەرگە كەلدىم. بۇلارنىڭ ئادىتى: پادىشاھى ئۆلۈپ قالسا بىر ئادەمنى تېپىپ پادىشا قىلمىسا، خالىسىزچە بولالمايدىكەن. ئۆلگەن پادىشانىڭ ئورنىغا مېنى تەختكە چىقاردى، مېنىڭ ھازىرقى خوتۇنۇم بۇلارنىڭ ئۆلگەن پادىشانىڭ قىزى، — دەپ جاۋاپ بېرىپتۇ.

پادىشا يىمەك - ئىچمەك كەلتۈرۈشكە بۇيرۇپتۇ ۋە سەيپۈلمۈلۈك بىلەن بىر تەختتە ئولتۇرۇپ تائام يەپتۇ. مايىۇنلار تەئەججۈپ بىلەن قاراپ تۇرۇشۇپتۇ. كەچ كىرگەندە بەزمە باشلىنىپتۇ.

ئىكەن. بۇ ئارالدا تېنى ئادەمگە، بېشى ئىتنىڭ بېشىغا ئوخشايدىغان مەخلۇقلارمۇ ئاندا - ساندا ئۇچراپ قالىدىكەن. بۇ ئارالدا يەنە رودۇپايىلارمۇ بار ئىكەن. رودۇپايىلارنىڭ تەن ۋە قۇلاقلىرى ئادەمگە، پۇتلىرى توڭگۇزغا ئوخشايدىكەن.

بىر رودۇپاي سەيپۈلمۈلۈكنى كۆرۈپ «ئېشىگىم يوق ئىدى، خۇدا ئېشەك بەردى» دەپ خۇشال بولۇپ كېلىپ، سەيپۈلمۈلۈككە مىنىۋاپتۇ. شۇ كۈندىن تارتىپ رودۇپاي سەيپۈلمۈلۈكنى كېچىسى چىرماپ يېتىپتۇ، كۈندۈزى يول مېڭىشقا بۇيرۇپتۇ، شۇنداق قىلىپ بىرنەچچە كۈن ئۆتۈپتۇ. رودۇپاي بىر كۈنى سەيپۈلمۈلۈكنى مىنىپ بىر جايغا بېرىپتۇ. كەچ كىرگەن ئىكەن، يەنە ئادىتى بويىچە سەيپۈلمۈلۈكنى ئاياقلىرى بىلەن مەھكەم چىرماپ - يېتىپتۇ. سەيپۈلمۈلۈك رو-دۇپاينىڭ كۆزى ئۇيىقىغا كەتكەن پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ، دىلىدا تەڭرىدىن نىجاتلىق تىلەپ، بىر دانە يوغان تاشنى ئۆز پۇتىنىڭ ئورنىدا قويۇپ، ئۆزىنى قۇتۇلدۇرۇپ قېچىپ بىر تەرەپكە راۋان بوپتۇ. ماڭا - ماڭا بىر مىۋىسى كۆپ ئارالغا بېرىپ قاپتۇ ۋە مىۋىدىن لىرىدىن يەپ تويۇپ، كۆڭلى خۇشال بولۇپ يۈرگەندە بىر مۇنچە مايىۇنلار پەيدا بولۇپ ئۇنى تۇتۇپ بىر شەھەرگە ئېلىپ بېرىپ، ئۆز پادىشاھىغا توغرىلاپتۇ. سەيپۈلمۈلۈك ئادىتىغا قاراپ، ئۇد ياغىچىدىن ياسىلىپ جاۋاھىراتلار بىلەن بېزەلگەن بىر تەخت ئۈستىدە ئولتۇرغان بىر قارا ساقاللىق ئادەمگە كۆزى چۈشۈپتۇ ۋە ھەيران بولغىنىچە ئۇ كىشىگە سالام بېرىپتۇ. مايىۇنلار پادىشاسى سەيپۈلمۈلۈكنىڭ سالامىغا جاۋاپ بېرىپ، ئۇنىڭغا كۈمۈش كۇرسى قويۇرۇپ بېرىپ - تۇ ۋە:

قېشىغا قايتىپ كېلىپ، يىققان ياقۇت ۋە ئەلە
ئەللەرنى پادىشانىڭ ئالدىدا قويۇپتۇ. پادىشا
ئۇنىڭغا:

— مەن سىزگە مەرۋايىتىن كۆز
قويۇلغان لىگەن تاۋاقلاردىن ۋە يەنە
جاۋاھىراتلاردىن قانچە لازىم بولسا شۇنچە
لىك بېرەي، ئېلىپ كېتىڭ، — دىگەن ئىكەن،
سەيپۇلمۈلۈك:

— ئى پادىشاھى ئالەم، بۇ نەرسىلەر
ماڭا كېرەك بولمايدۇ. يول كىشىسى يولدا
ياخشى، ماڭا رۇخسەت بېرىڭ، — دەپ
ئىلتىماس قىلىپ تۇرىۋاپتۇ. پادىشا:

— مەن بۇ يەردە يالغۇز، بىر نەچچە
مەھەل بىللە تۇرايلى، — دىگەن بولسىمۇ
سەيپۇلمۈلۈك قوبۇل قىلماي، رۇخسەت سۈ-
راپ چىڭ تۇرىۋالغانلىقتىن پادىشا ئائىلاچ
رۇخسەت بېرىشكە مەجبۇر بولۇپتۇ. ئايرى-
لىشقا چىدىماي، سەيپۇلمۈلۈكنى قۇچاڭلاپ
يىغلاپتۇ ۋە ئۇنى ئىگەرلەنگەن ئاتقا مىن-
دۇرۇپ، ئىككى مايىمۇنى يول باشلىغۇچى
قىلىپ يولغا سېلىپ قويۇپتۇ، ئۆزىمۇ بىر
كۈنلۈك يەرگەچە ھەمرا بولۇپ بېرىپ خوش
لۇشۇپ قايتىپ كەپتۇ.

سەيپۇلمۈلۈك ئىككى مايىمۇننىڭ يول
باشلىشى بىلەن بىر نەچچە كۈن يول يۈرۈپ
جاڭگالدىن چىققاندا مايىمۇنلار رۇخسەت
سوراپ، ئېتىغا مىنىپ ئارقىسىغا يېنىپ
كېتىپتۇ. سەيپۇلمۈلۈك ئۆزىنىڭ ئىككى
ھەمراسى بىلەن خۇداغا تەۋەككۈل قىلىپ
يولغا چۈشۈپتۇ. مۇساپىرچىلىقنىڭ دەردىدە
سائىتى ۋە ئاتا-ئانىسىنى ياد ئېتىپ بۇ
بېيىتىنى ئوقۇپتۇ:

بىر نىگار ھىجرانى ئىچىرە يۈرىگىم قاندۇر يەنە،
زۇلپىنىڭ تارى كەبى ھالىم پەرىشانىدۇر يەنە.
كۈنچى دۆلەتتە كۆڭۈل ۋەيرانىسى ئەردى
خاراپ،

ئۇلارنىڭ بېشىدا بىرنەچچە مايىمۇن چىراق
تۇتۇپ تۇرۇشۇپتۇ. قالغان مايىمۇنلار پارچە-
پارچە قىزىل لاتىلارنى ياغاچقا باغلاپ،
ئەلەم كۆتەرگەندەك كۆتىرىشىپ تۇرۇشۇپتۇ.
سەيپۇلمۈلۈك ئۇ يەردە بىرنەچچە كۈن
ئەيشى - ئىشرەت بىلەن بولۇپ، ئۇلاردىن
گۈلىستانى ئېرەم بىلەن بەدىئۇلجامالنىڭ
خەۋىرىنى سورىغان بولسىمۇ ھېچبىر خەۋەر
ئالالمىپتۇ. شۇڭا سەيپۇلمۈلۈك پادىشاغا:
— ماڭا رۇخسەت بەرسىڭىز، بۇ يەر-
دىن كەتسەم، — دەپتۇ.

پادىشا بىر زەڭگىگە ئۇنى «چالنىڭ
قېشىغا ئېلىپ بارغىن» دەپ بۇيرۇپتۇ.
زەڭگى ئۇنى بىر چالنىڭ قېشىغا ئېلىپ
بېرىپ يۈز كۆرۈشتۈرۈپتۇ. چال سەيپۇلمۈ-
لۈكنىڭ ئەھۋالىنى سوراپ ئۇقۇپ ھەيران
بولۇپتۇ. چال تۇرغان جايدا لەئەل، ياقۇت،
مەرۋايىتىلار كۆپ ئىكەن. چال سەيپۇلمۈ-
لۈكنى بىر ئىگىز تاققا باشلاپ چىقىپتۇ. ئۇ
ياقۇت ۋە لەئەل چىقىدىغان تاغ ئىكەن،
سەيپۇلمۈلۈك تاغ ئۈستىدە سارغىيىپ يات-
قان ياقۇتلارنى كۆرۈپ:

— بۇ ياقۇتلار نىمە ئۈچۈن سارغىيىپ
قالغان؟ — دەپ سورىغان ئىكەن، چال:
— بۇ ياقۇتلار ئاپتاپنىڭ ھارارىتى
بىلەن سارغىغان، يەنە يەتتە يىلدىن كېيىن
لەئەلگە ئايلىنىدۇ — دەپ جاۋاپ بېرىپتۇ.
— مەرۋايىت نەدىن چىقىدۇ؟ — دەپ
سورايتۇ سەيپۇلمۈلۈك يەنە.

— مەرۋايىت دەريادىن چىقىدۇ، — دەپ
جاۋاپ بېرىپتۇ چال.

سەيپۇلمۈلۈك بۇ تاغدىن لەئەل يى-
غىپتۇ. چال ئۇنىڭغا ياردەملىشىپ نۇرغۇن
لەئەل يىغىشىپ بېرىپتۇ. ئۇلار لەئەل پار-
چىلىرىنى يىغىشنى توختىتىپ، پادىشانىڭ

ۋاھكى ھالى كۆڭلۈم ئول زارۇ پەرىشاندۇر يەنە.

سەيپۇلمۈلۈك بىر نەچچە كۈن يول يۈرگەندىن كېيىن، دېڭىز قىرغىقىدىكى لارت دېگەن بىر جەزىرىگە يېتىپ بېرىپتۇ. ئۇ جەزىرە سەندەل دەرىخى ئۆسدىغان، ئالتۇن-كۈمۈش كۆپ چىقىدىغان بىر جاي بولۇپ، ئۇ يەردە چۈم-ۈلە كۆپ ئىكەن. ئۇ يەرنىڭ چۈمۈلىلىرى ئىتتەك چوڭلۇقتا بولىدىكەن. ئەگەر بىر كىشى سەندەل ۋە ئالتۇن كۈمۈش ئالماقچى بولسا، قوي ئۆلتۈر-تۈرۈپ گۆشىنى چۈمۈلىلەرگە تاشلاپ بېرىپ، چۈمۈلىلەر گۆش بىلەن بولۇپ قالغاندا، ئىتتىك پالتا ئېلىپ، يۈگۈرۈك ئاتقا مىنىپ بېرىپ سەندەلنى كېسىۋېلىپ، ناھايىتى تېزلىككە قېچىپ كەتسە بولىدىكەن. قىش كۈنلىرىدە چۈمۈلىلەر باشقا تەرەپكە كېتىدىكەن. ئۇ جەزىرىدە يەنە زەپەرمۇ كۆپ ئۆسىدىكەن، قۇشلىرىمۇ يوغان بولىدىكەن. سەيپۇلمۈلۈك جەزىرىگە تېخى ئەمدىلا كېلىپ تۇرۇشىغا، كۆزى قىزىل، ئاياقلىرى يېشىل بىر قۇش سەيپۇلمۈلۈك بىلەن ئۇنىڭ ھەمرايىنى كۆتۈرۈپ ھاۋاغا ئۇچۇپتۇ. سەيپۇلمۈلۈك ئۆز ھەمرايلىرى بىلەن ھاۋانىڭ قەھرىدە گام كۆزىنى ئېچىپ، گام يۇمۇپ قورققىنىدىن كەلىمە شاھادەت ئوقۇشقا باشلاپتۇ. قۇش ئۇلارنى ئۈچ كۈنلۈكچە يەرگە ئېلىپ بېرىپ، ئۆز ئۇۋىسى بولغان يوغان بىر دەرەخنىڭ تۈۋىدە قويۇپ، ئۆزى يەنە بىر تەرەپكە ئۇچۇپ كېتىپتۇ. سەيپۇلمۈلۈك ئورنىدىن تۇرۇپ قارىسا، نەچچە ئون غۇلاچ كېلىدىغان يوغان بىر ئەژدەرھا ئاغزىدىن ئوت چاچرىتىپ، قۇشنىڭ بالىلىرىنى يېيىش ئۈچۈن قەست قىلىۋاتقان، قۇشنىڭ بالىلىرى چۇقۇرۇشۇپ نالە قىلىشۋاتقان ئىكەن. سەيپۇلمۈلۈكنىڭ قۇشنىڭ بالىلىرىغا رەھىمى كەپتۇ. ئۇ تەڭرىنى

ياد ئېتىپ، قولغا قىلىچ ئېلىپ بىر ئۇرۇشتىلا ئەژدەرھانى ئۆلتۈرۈپتۇ. ئەژدەرھانىڭ تېرىسىدىن ئىككى تاسما تىلىپ بېلىگە باغلىۋاپتۇ. شۇ چاغدا قۇش ئۇچۇپ كېلىپ، بالىلىرىغا يەم قىلىپ بېرىش ئۈچۈن سەيپۇلمۈلۈكنى ئىككى ھەمرايى بىلەن پارە-پارە قىلماقچى بولغاندا، ئەژدەرھانىڭ ئۇلۇگىگە كۆزى چۈشۈپتۇ. شۇ پەيتتە قۇشنىڭ بالىلىرى چۇقۇرۇشۇپ:

— ئانا، ئەگەر بۇ ئادەم پەرزەنتى ئەژدەرھانى ئۆلتۈرەلگەن بولسا، بىز ئالدىنقى قانچان تۈگىشىپ كەتكەن بولاتتۇق. بۇ كىشى بىزنىڭ ھاياتىمىزنى ساقلاپ قالدى، دەپتۇ.

قۇش، بالىلىرىدىن بۇ سۆزنى ئاڭلاپ سەيپۇلمۈلۈككە زىيان سېلىش نىيىتىدىن يېنىپتۇ. سەيپۇلمۈلۈكنىڭ ياخشىلىغىغا جاۋابەن دەرھال بىر تولۇمغا سۇ ئېلىپ، سەيپۇلمۈلۈكنى قانتىغا قىسىپ ئۇچۇپ، دەريالار، ئىگىز تاغلار، چۆل-جەزىرىلەردىن ئۆتۈپ قىرىق كۈنلۈك يەرگە ئاپىرىپ قويۇپتۇ. سەيپۇلمۈلۈك كېچىسى دەرەخ ئۈستىدە يېتىپ، كۈندۈزى يول مېڭىپ يەنە بەش كۈننى ئۆتكۈزۈپتۇ. چارچاپ ھالىدىن كېتىپ، يەنە يول يۈرۈشكە تاقەت قىلالماپتۇ. ئۇ، ئۆزىنى ئۆلتۈرىۋېلىپ بۇ جاپالاردىن بىر يولى قۇتۇلۇش نىيىتىگە كەپتۇ. لېكىن «ئۆزىنى ئۆلتۈرىۋېلىش مەرتىلەرنىڭ ئىشى ئەمەس» دەپ ئويلاپ، يەنە يولغا چۈشۈپتۇ. يەنە بىر نەچچە كۈننى يول يۈرگەندىن كېيىن بىر ئەنجدۇر-زارلىققا يېتىپ كەپتۇ. ئۇ ئەنجدۇرلاردىن يەپ، ئۇ يەردە بىر سائەت ئارام ئالماپتۇ ۋە زار-زار يىغلاپ، بۇ بىيىتىنى ئوقۇپتۇ:

بولمىغاي ئالەمدە مەندەك بىر پەرىشان ھال كىشى،

خانلىق بىر قەپەزدە خىلمۇ-خىل قۇشلار سايراپ تۇرغان ئىكەن. سەيپۇلمۈلۈك ئۇ يەردىن ئۆتۈپ بىر سارايغا كىرىپ قارىسا، ئۇد ياغىچىدىن ياسالغان، پۇتلىرى ئالتۇندىن قىلىنغان، ئۈستىگە تۈرلۈك ئېسىل تۆشەكلەر سېلىنغان بىر تەخت تۇرغان ئىكەن. يەنە بىر تەرەپتە قاترىسىغا سېلىنغان قىرىق ھوجرا كۆرۈنۈپتۇ. ھوجىرلارنىڭ ھەممىسىگە پەردىلەر تارتىلغان، ئىشىكلىرى لەئىلى جاۋاھىرلاردىن كۆز قويۇپ بېزەلگەن ئىكەن. سەيپۇلمۈلۈك ھوجىرىدىن-ھوجىرىغا ئۆتۈپ قاراپ يۈرۈپ، بىر ھوجىرىنىڭ ئىشىكىنىڭ مەھكەم قۇلۇپلانغانلىقىنى كۆرۈپتۇ. ئىشىك تۈۋىدە ئالتۇن زەنجىر بىلەن باغلاپ قويۇلغان بىر شىرنىڭ ھەيكىلى بار ئىكەن. سەيپۇلمۈلۈك ئىشىكىنىڭ قۇلۇپىنى سۇندۇ-رۇپ ئىچكىرىگە كىرىپتۇ ۋە ئالتۇن تەختنىڭ ئۈستىدە ياتقان بىر گۈزەلگە كۆزى چۈشۈپتۇ. ئۇ گۈزەل قىزنىڭ يۈزى تولۇن ئايغا، ئاغزى غۇنچىگە، بەللىرى ئەۋرىشم، ئۆزى پەرىزاتقا ئوخشاش گۈزەل بولۇپ، ھۆسى-رۇخسارنى كۆرمەي تەرىپىنى ئاڭلىغان كىشى مۇ بىتاقەتلىككە چۈشكىدەك دەرىجىدە چىراپلىق ئىكەن. ئۇ جانانىنىڭ يۈزىگە پەردە يېپىلغان بولۇپ گۇيا ئۆلۈكتەك ياتقان ئىكەن. سەيپۇلمۈلۈكنىڭ كۆڭۈل قۇش ئۇ جانانىنىڭ زۇلپى تارىغا باغلىنىپ قاپتۇ. ئۆزىنىڭ ئۇ قىزنىڭ مۇھەببىتىگە مۇپتىلا بولغانلىقىنى سەزگەن سەيپۇلمۈلۈك «ھەي كۆڭۈل، بىرنى ئىزدەپ شۇنچە مۇشەققەتلەرنى تارتىپ تېخى مۇرادىڭغا يەتمەي تۇرۇپ، يەنە بىرسىنىڭ مۇھەببەت كەمەنىگە ئېلىنىپ قالغىنىڭ نىمىسى؟» دەپ، ئۆز-ئۆزىگە مالامەت قىلىشقا مەجبۇر بولۇپتۇ. سەيپۇلمۈلۈك ئۇنى ئويغىتىشقا ئۇرۇنغان بولسىمۇ قىز ئويغىنماپتۇ. «بۇ قىز ئۆلگەنمۇ نىمە؟»

بولمىغاي مېھنەتتە ھىچكىم مەن كەبى پايىمال كىشى.

ئۇ كېيىن سەيپۇلمۈلۈك يەنە دەرەخكە چىقىپ يېتىپ تاڭ ئاتقاندا بايا-ۋانغا قاراپ يول ئاپتۇ. يەنە بىر نەچچە كۈن يول يۈرگەندىن كېيىن بىر تاققا يېتىپ بېرىپتۇ. ئۇ تاغ-تاغ كېزىپ يۈرگەندە كۆزىگە تاغ ئارىسىدىكى بىر شەھەر كۆرۈ-نۈپتۇ. ئۇ يۈرۈپ شەھەرنىڭ ئالدىغا يېتىپ كەپتۇ. قارىسا شەھەرنىڭ دەرۋازىلىرى بېلىق سۆڭىكىدىن ياسالغان بولۇپ، دەرۋازىدىن شەھەر ئىچىدىكى بويى ئاسمانغا تاقاشقان كاتتا ئىمارەتلەر كۆرۈنۈپ تۇرغىدەك. سەيپۇلمۈلۈك شەھەرنىڭ ئىچىگە كىرىپ قارىسا ھەزرىتى كۆركەم ۋە يېقىملىق ئىكەن. ئىمارەتلىرى چىرايلىق نەقىشلىنىپ، ئىچى ئىپار-ئەنئەنىۋىي ھىدى بىلەن تولغان گۈزەل شەھەر ئىكەن، لېكىن شەھەردە بىر-مۇ ئادەم يوق ئىكەن. سەيپۇلمۈلۈك بىر ئىمارەتنىڭ ئالدىغا كېلىپ قارىسا، دەرۋازىسىغا خىلمۇ-خىل ئەرچە ۋە ئايالچە كىيىم-كېچەكلەر، قىلىچ-قالقانلار، ئۇرۇشتا دۈشمەننىڭ قىلىچ ۋە ئوقلىرىدىن ساقلىنىش ئۈچۈن كىيىلىدىغان ساۋۇت ۋە كۆكرەك دالدىلىغۇچ قاتارلىق ئەسلىھەلەرنىڭ ئېسىقلىق تۇرغانلىقىنى كۆرۈپتۇ. سەيپۇلمۈلۈك ئۇ قۇراللاردىن بىر قىلچىنى ئېلىپ، خۇداغا تەۋەككۈل قىلىپ ئۇ ئىمارەتنىڭ ئىچىگە قەدەم تاشلاپتۇ. ئۇ، ئىمارەت ئىچىدە ئوڭ ۋە سولغا نەزەر تاشلاپ، ئاجايىپ چىرايلىق نەقىش قىلىنغان ئۆيلەرنى ۋە ئالتۇن-كۈمۈشلەردىن ياسالغان سۇپىلارنى، سۇپىلارنىڭ ئۈستىدە تۇرغان، پۇتلىرىغا ئالتۇندىن ھەل بېرىلگەن تەختلەرنى كۆرۈپتۇ. ئۇ يەردىكى ئالتۇن قەپەزلەردە بۇلبۇللار سايرىشىپ تۇرغان، يەنە بىر قىرىق

چاڭگىلىغا ئېلىپ ھاۋاغا ئۇچتى، مەن ھۇشۇم دىن كەتتىم. كۆزۈمنى ئاچسام ئۆزۈمنى مۇشۇ جايدا كۆردۈم. شۇ چاغدا بىر يىگىت كېلىپ ماڭا سالام بەردى. مەن كۆرگەن ئۇنداق بەد چىراي غەلىتى مەخلۇقنى باشقا ئىنسان كۆرۈپ باقمىغان بولسا كېرەك، مەن ئۇنى كۆرۈپ قورقتۇم. ئۇ يىگىت: «ئى نازىن قورقماڭ، مەن پەرىلەر پادىشاھىنىڭ ئوغلى بولمەن، سىزگە ئاشق بولۇپ قېلىپ بۇ يەرگە ئېلىپ كەلدىم. سىزگە ئەمدى ئاتا-ئانىڭىزنى ۋە دىيارىڭىزنى ئۇنتۇشقا توغرا كېلىدۇ. بۇ يەرگە تاكى دەۋرى قىيامەتكىچە ئادەم پەرزەنتىنىڭ قەدىمى يەتمەيدۇ» دەپ مېنى مۇشۇ تەختكە بەنت قىلىپ قويدى، يۈزۈمگە پەردە يېپىپ قويۇپ ئۆزى قايتىپ كەتتى. ئۇ بۇ يەرگە ئايدا پەقەت بىر قېتىملا كېلىدۇ. يۈزۈمنى ئېچىپ دىدارىمنى كۆرىۋالىدۇ. ھەر قېتىم كەلگەندە تائام ۋە شەربەتلەرنى ئېلىپ كېلىدۇ. قايسى گۇنا-نىڭ شۇملۇغىدىن بۇنداق بالاغا قالغانلىغىمنى بىلمەيمەن.

قىز سۆزىنى تۈگىتىپ زار-زار يىغلاپتۇ. سەيپۇلمۈلۈكمۇ ئۆز سەرگۈزەشتى-سىنى باشتىن-ئاياق قىزغا بايان قىپتۇ.

—ئى ھەسۇن ئەھلىنىڭ شاھى،— دەپ سۆز باشلاپتۇ سەيپۇلمۈلۈك،— مەن غەرىپلىق، بىناۋالىق باياۋىنىدا كېزىپ، ئاۋارە بولۇپ ئون نەچچە يىلنى ئۆتكۈزدۈم. ھىچ بىر ئادەم پەرزەنتى كۆرمىگەن ئاجايىبات لارنى كۆردۈم...

سەيپۇلمۈلۈك قىزغا ئۆزىنىڭ بەدىئۇل جىمالغا ئاشق بولغىنىنى، لەشكەرلىرىنىڭ كېمىدە غەرق بولغانلىغىنى، سائىتىن جۇدا بولغانلىغىنى... ۋە باشقىلارنى ئېيتىپ بېرىپ زار-زار يىغلاپتۇ، قىزمۇ سەيپۇلمۈلۈكنىڭ

دەپ خىيال قىلىپ، بىر ئەينەك ئەپكېلىپ ئۇنىڭ ئاغزىغا تۇتقان ئىكەن، ئەينەكنىڭ نەملەشكەنلىگى بىلىنىپتۇ. سەيپۇلمۈلۈك قىزنى تەخت بىلەن كۆتىرىپ تاشقىرىغا ئېلىپ چىققان ئىكەن، قىز ئورنىدىن تۇرۇپ ئولتۇرۇپتۇ-يۇ، ئۇيان-بۇيانغا قاراپ يەنە بېھۇش بوپتۇ. قىز ئۆيگە ئېلىپ كىرىلسە ھۇشسىزلىنىپ، تالاغا ئېلىپ چىقسا بىرئاز ھۇشغا كېلىپ يەنە ھۇشسىزلىنىپتۇ. بۇ ئىش بىر نەچچە قېتىم تەكرارلانغاندىن كېيىن سەيپۇلمۈلۈك «بۇ قىز مېنى مەسخىرە قىل-ۋاتامدۇ ياكى ئۇياتقاندىن شۇنداق قىلىۋاتامدىغاندۇ؟» دەپ ئويلاپتۇ. بىرئاز دىن كېيىن قىز ئورنىدىن تۇرۇپ سەيپۇلمۈلۈكنىڭ ئايىغىغا يىقىلىپتۇ. سەيپۇلمۈلۈك ئۇنىڭدىن گەپ سورىسا، قىز يىغلاپتۇ، لېكىن سۆزلىيەلمەپتۇ. سەيپۇلمۈلۈك تەختنى يەرگە كۆمۈپ تاشلىغاندىن كېيىن، قىز ئورنىدىن قوپۇپ ئولتۇرۇپ يىغلاپ سۆزلەشكە باشلاپتۇ. سەيپۇلمۈلۈك ئۇنىڭدىن:

—ئى جەننەتنىڭ ھۆرى! سىز قەيەردىن بولسىز؟ قايسى باغنىڭ گۈلى ۋە قايسى دەريانىڭ بېلىغىسىز؟— دەپ سورىغان ئىكەن، قىز شۇنداق جاۋاپ بېرىپتۇ:

—ئى يىگىت! مېنىڭ سەرگۈزەشتىم چېچىمدىن تولا، مەن سىزگە قىسقا قىلىپ ئېيتىپ بېرەي، مەن سەراندېپ پادىشاھنىڭ قىزىمەن. مېنى بۇنىڭدىن ئون ئۈچ يىل بۇرۇن پەرزاتلار ئېلىپ كېلىپ بەنت قىلغان. بىز ئۈچ ئاچا-سائىل ئىدۇق. ھەممىشە ئاتىمىزنىڭ چاھار بېغىدىكى گۈلزارلىقتا سۇغا چۈمۈلۈپ ئوينايىتتۇق. بىر كۈنى ئاشۇ گۈلزارلىقتا ئوينايۋاتساق تۇيۇقسىز بوران چىقىپ، ئالەمنى قاراڭغۇلۇق باستى. شۇ پەيتتە بىر قۇش پەيدا بولۇپ ئۈچىمىزنىڭ ئارىسىدىن مېنى

دېۋىدى، مەلىكە: «غەم يىمەڭ، بۇ بوۋاقنى ھەر ئايدا بىر قېتىم قېشىڭىزغا ئەۋەتەي، بىزنىڭ بۇ يەرگە كەلمىگىنىز ئاسان، ئەگەر لىڭ مەنىمۇ سىزنىڭ قىزىڭىزنى ئىمتىپ بېرەي» دېدى. ئانام ناھايىتى خوشال بولۇپ مەلىكىدىن: «قىزىڭىزنىڭ ئىسمى نىمە؟» دەپ سورىغان ئىدى، مەلىكە: «قىزىمغا بەدىئۇلجامال دەپ ئىسىم قويغان» دەپ جاۋاپ بەردى ۋە خوشلىشىپ غايىپ بولدى. شۇندىن بېرى بەدىئۇلجامال ھەر ئايدا بىر قېتىم كېلىدۇ. ئايىنىڭ يېرىمىنى ئانامنىڭ قېشىدا ئۆتكۈزۈپ كېتىدۇ. ئۇنىڭ ھۆسنىدىن ئايىمۇ خىجىل بولىدۇ. ھازىر دەل ئۇنىڭ كېلىدىغان ۋاقتى بولۇپ قالدى، دەرغا! ئەگەر مەن ئانامنىڭ قېشىدا، ئۆز شەھرىمدە بولغىنىمدا ۋە سىز بۇ دىيارلارغا كېلىپ سەرگەردان بولمىغىنىڭىزدا ئىدى مەن سىزگە بەدىئۇلجامالنى كۆرسىتەتتىم. ئەپسۇسكى ھازىر بۇنىڭغا ئىمكانىيەت يوق. سەيپۇلمۈلۈك قىزدىن بۇ سۆزلەرنى ئاڭلاپ، ئۇنىڭدىن ناھايىتى كۆپ مىننەتدار بولۇپتۇ. ئىككى دەرتىدىن بىر-بىرىنىڭ ئەھۋالىغا ئېچىنىپ كۆز يېشى قىلىشىپتۇ. ئۇنىڭدىن كېيىن ئۇ قىز يەنە سۆزگە ئېغىز ئېچىپ، خەۋەر دۇردانىلىرىنى سۆز رىشتىسىگە مۇنداق تىزىپتۇ:

— بىر كۈنى مەن، مېنى بۇ يەرگە ئېلىپ كەلگەن پەرى يىگىت بىلەن سۆزلىشىپ ئولتۇراتتىم، سۆز ئۈستىدە ئۇ يىگىت: «ئى جانان، سىز جېنىڭىزنى ماڭا بېرىڭ» مەنىمۇ جېنىمنى سىزگە بېرەي» دېدى. مەن: «مېنىڭ جېنىمنى نىمە قىلىسىز؟ سىزنىڭ جېنىڭىز نەدە؟» دەپ سورىدىم. ئۇ غەزەپلىنىپ: «مېنىڭ جېنىمنىڭ نەدىلىگىنى سوراپ نىمە قىلىسىز؟» دەپ ۋاقدىرىدى. مەن

ھالغا ئىچ ئاغرىتىپ، نالە-زار بىلەن كۆز يېشى قىپتۇ. سەيپۇلمۈلۈك قىزدىن بەدىئۇلجامالنىڭ خەۋىرىنى سورىغان ئىكەن، قىز بۇلۇلدىك سايىراپ، ئاغزىدىن خەۋەر دۇردانىلىرىنى تۆكۈپ، شۇنداق دەپتۇ:

— ئى سەيپۇلمۈلۈك، مەن سىزگە گۈلىستانى ئىرەم بىلەن بەدىئۇلجامالنىڭ خەۋىرىنى يەتكۈزەي، بىلىڭ ۋە ئاگاھ بولۇڭكى، بىز ئاچا-سىڭىل ئۈچىمىز بىر كۈنى ئاتىمىزنىڭ چاھار بېغىغا تاماشا قىلىش ئۈچۈن بارغان ئىدۇق. ئانىمىز ھامىلدار بولسىمۇ بىز بىلەن بىللە باققا بارغان ئىدى. باغدا تولغاق تۇتۇپ قېلىپ، بىر قىز تۇغدى. بىز باغىدا يەتتە كۈن تۇرۇپ قالدۇق. ئانام بىر دەرەخ تەۋەسىدە ئولتۇراتتى، ئۇ ئۆزىگە ئىپار-زەپەرلەرنى ھەمرا قىلغان ئىدى، شۇ ئەسنادا دەرەخ بېشىدىن بىر خوتۇن چۈشۈپ، ئانامغا سالام قىلدى ۋە: «قورقماڭ، مەن پەرىزات بولىمەن، شەھىبال ئىبنى شاھرۇخنىڭ خوتۇنى بولىمەن، پەرىزاتلارنىڭ پادىشاھىمەن، مەن سىزنىڭ بېغىڭىزدا تۇغدۇم. ھەقتائالا ماڭا بىر پەرزەنت بەردى، نەچچە كۈندىن بېرى بۇ يەردە تۇرۇپ سىزنىڭ نازۇ-نەمەتلىرىڭىزدىن بەھرىمەن بولدۇق» دېدى ۋە ئانامغا بىر خالتا مەرۋالە يىت بەردى. ئانام ئۇ پەرىگە: «ئى مەلىكە، قىزىڭىزنى ماڭا بېرىڭ، مەن ئىمتىپ بېرەي» دېگەن ئىدى، مەلىكە قوبۇل كۆرۈپ قىزنى ئانامنىڭ قېشىدا قويدى، ئانام بوۋاقنى قولغا ئېلىپ ئۇنىڭ گۈزەللىكىگە ھەيران قالدى ھەم ئۇنىڭ ئاغزىغا ئەمچەك سېلىپ تۇرۇپ، يۈزىگە يۈزىنى يېقىپ يىغلىدى. ئاندىن كېيىن مەلىكەگە: «بىر قېتىم كۆرمەك بىلەن ئۈمىدىمنى ئۈزەلمەيۋاتىمەن، بۇ قىزىڭىزنى ماڭا بەرسىڭىز، مەن باقسام»

ئاڭلىغان سەيپۇلمۈلۈك چەكسىز خۇرسەن بولۇپ:

— ئى ئاي يۈزلۈك، سۇمبۇل چاچلىق، پەيۋەستە قاشلىق، قارا خاللىق، شېكەر سۆزلۈك جانان! ئى مېھرىبانىم! مەندە سۇ-لايمان ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۈزۈڭى بار، — دەپتۇ.

بۇنى ئاڭلىغان قىز كۆپ سۆيۈنۈپتۇ. شۇ زامان ئىككىلەن بىرلىكتە دەريا بويىغا بېرىپتۇ. سەيپۇلمۈلۈك تاھارەت ئېلىپ ئىككى رەكەت شۈكرانە نامىزى ئوقۇپتۇ ۋە سەجىدىگە باش قويۇپ، تەڭرى تائالادىن ئۆز مۈشكۈلىنىڭ ئاسان بولۇشىنى تىلەپ، ئۆزۈك-نى دەرياغا كۆرسىتىپتۇ. بىر پەستە دەريا ئىچىدىن بىر ساندۇق چىقىپتۇ. ئۇلار ساندۇقنى كۆتۈرۈپ ئۆيگە ئېلىپ كېلىپ، ئىشكىنى مەھكەم تاقاپ ساندۇقنى ئېچىپ، كەپ-تەرنىڭ بويىنىنى ئۈزۈپ تاشلاپتۇ. بىر سائەت ۋاقىت ئۆتكەندىن كېيىن، تاغدەك يوغان بىر نەرسە ئۇلارنىڭ ئالدىغا كېلىپ يىقىلىپلا قايتا مىدىرلىماپتۇ. دىمەك، پەرىيىگىت ئۆلۈپتۇ. شۇ ھامان ھاۋا بۇزۇلۇپ، ئاۋال چاڭ-توزاڭ، قارا بوران پەيدا بولۇپ ئالەمنى قاراڭغۇلۇق بېسىپتۇ. ئۈچ كۈنگىچە ئاسماندىن قان يېغىپتۇ. قىز بىلەن سەيپۇلمۈلۈك بۇ ھادىسىدىن قورقۇپ، بۇ يەردىن تېزلىكتە كېتىشنىڭ مەسلىھەتىنى قىلىپ، سىپ، سال باغلاپ، سالغا لەئلى ياقۇت، مەرۋايىتىقا ئوخشاش جاۋاھىراتلارنى سېلىپ خۇداغا تەۋەككۈل قىلىپ، سال بىلەن دەرياغا چۈشۈپ يولغا چىقىشىپتۇ. ئېلىۋالغان خورمىلىرى بىلەن ئوزۇقلىنىپتۇ. دەريادا گاھى بوران چىقىپ، سالنى تېزلىكتە ھەيدەپ بەش-ئالتە كۈنلۈك يەرگە بىر كۈندە ئاپىرىپ قويىدىغان ۋاقىتلارمۇ بولۇپتۇ. شۇنداق

قورقۇپ يىغلاشقا باشلىدىم ۋە «مېنى ئاتا-ئانامدىن، دىيارىمدىن ئايرىپ بۇ بالاغا گىرىپتار قىلدىڭ، ئۇنىڭ ئۈستىگە سەن مېنىڭ غېرىپلىغىمنى ئېتىۋارغا ئالماي، سۆز سورىسام قاتتىق جاۋاپ بېرىمەن؟» دېدىم. پەرىيىگىت قىلغان سۆزىگە پۇشايمان قىلىپ: «جانانىم، مېنىڭ جېنىمنىڭ نەدىلىگىنى ساڭا ئېيتىپ بېرى، ئەگەر ھەركىمدە سۇ-لايمان ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۈزۈڭى بولسا، ئۆزۈڭنى بەھرى مۇھىتقا كۆرسەتسە، بەھرى مۇھىتنىڭ ئىچىدىن بىر ساندۇق چىقىدۇ. شۇ ساندۇقنىڭ ئىچىدە بىر كەپتەر بار. مېنىڭ جېنىم ئاشۇ كەپتەرنىڭ ئىچىدە» دېدى. مەن ئۇنىڭدىن: «بىزنىڭ تۇرغان يېرىمىز قەيەر؟» دەپ سورىسام، ئۇ: «جەزىرە ئىسپەندە باش» دەپ جاۋاپ بەردى. مەن ئۇنىڭدىن: «بۇ يەر بىلەن گۈلىستانى ئېرەمنىڭ ئارىلىغى قانچىلىك؟» دەپ سورىغان ئىدىم، ئۇ: «پەرىلەر بىر ئايدا بارالايدۇ، ئادەمىزات بىر يىلدا بارالايدۇ، بۇ يەر بىلەن گۈلىستانى ئېرەمنىڭ ئارىلىغىدا چوڭ-چوڭ دەريالار، ئىگىز تاغلار كۆپ، يوللىرى خەتەرلىك، ئادەم ئەۋلادىنىڭ ئۇ يەرگە بارمىغى ناھايىتى مۇشكۈل» دېدى. مەن يەنە: «ئەگەر ئۇ كەپتەرنى بىر كىشى تۇتۇپ ئۆلتۈرسە سىز ھەقىقەتەن ئۆلەمسىز؟» دەپ سورىسام، ئۇ: «ئۆلىمەن» دېدى. مەن ئۇ گەپكە ھەيران بولغىنىدا ئۇ ماڭا قاراپ كۈلگىلى تۇردى. ئاندىن كېيىن ئۇ مېنى تەختكە بەنت قىلىپ قويۇپ، ئۆزى كەتسەك-چى بولدى، مەن ئۇنىڭدىن نەگە بارىدىغانلىغىنى سورىسام، ئۇ: «خۇدا پەرمان قىلغان يەرگە» دەپ، ئۆزىنىڭ بارىدىغان جايىنى يوشۇردى.

قىزدىن بەدىئۇلجامالنىڭ خەۋىرىنى

سالام بېرىپتۇ. تاجىلىمەلىكىنىڭ كۆزى سەيپ پۇلىمۇلۇككە چۈشۈپ:

— ئى يىگىت، مۇساپىردەك كۆرۈنسىز، قەيەردىن بولسىز؟ — دەپ سوراپتۇ. سەيپۇل مۇلۇك:

— كەمىنە مۇساپىر غېرىپىلىرى مىسر شەھرىدىن بولمىەن، ئەگەر بېشىمدىن ئۆتكەن ۋەقەلەرنى بايان قىلسام، سۆز ئۇزۇرۇپ كېتىپ جاناپلىرىغا مالاللىق يەتكۈزۈپ قويۇ- شۇم مۇمكىن، — دەپ جاۋاپ بېرىپتۇ. شۇنداق تىمۇ سۆزىگە ئۆزىنىڭ غېرىپىلىق ۋە سەر- گەردانلىق تارتىۋاتقانلىقىغا توپ- توغرا ئون ئۈچ يىل بولغانلىقىنى قىستۇرۇپ قويۇپتۇ. بۇ سۆزنى ئاڭلىغان پادىشا پەرىدشانلىق بىلەن:

— مېنىڭ ئاغامنىڭ مەلىكەيى ھۈسنى ئىسىملىك بىر قىزىنىڭمۇ غايىپ بولغىنىغا ئون ئۈچ يىل بولدى، ھىچ بىر جايدىن خەۋىرى بولمىدى، — دىگەن ئىكەن، سەيپۇل مۇلۇك:

— ئى پادىشاھى ئالەم! ئەگەر جاناپ- لىرىدىن رۇخسەت بولسا، مەلىكەيى ھۈسنىنى ھوزۇرلىرىغا ئېلىپ كەلسەم، — دەپتۇ. تاجى- لمەلىك مەلىكەيى ھۈسنىدىن خەۋەر تاپقى- دىغان ناھايىتى سۆيۈنۈپتۇ. سەيپۇل مۇ- لۇك پادىشانى ئەگەشتۈرۈپ، مەلىكەيى ھۈسنى بار يەرگە ئېلىپ بېرىپتۇ. پادىشا مەلىكەيى ھۈسنىنى كۆرۈپلا ئاتتىن ئۆزىنى تاشلاپ يىغلىشىپ كۆرۈشۈپتۇ. تاجىلىمەلىك دەرھال ئۆز ئاغىسى سەراندېپ پادىشاھىغا خەۋەر ماڭدۇرۇۋېتىپ، مەپەكەلتۈرۈپ مەلىكەيى ھۈ- سنىنى ئولتۇرغۇزۇپ، ئىززەت ۋە ھۆرمەت بىلەن ئۆز ئوردىسىغا ئېلىپ كەپتۇ. سەيپۇل مۇلۇكنى ئىراق ئارغىمىغا مىندۈرۈپ ئىز- زەت بىلەن شەھەرگە ئېلىپ كىرىپتۇ ۋە

مېڭىپ، ئوزۇقلۇغى تۈگەپ تۇرۇشىغا بىر جەزىرىگە ئۇلۇشۇپتۇ. ئۇلار جەزىرىگە چىقىپ ھەرخىل مېۋىلەردىن يەپ، نۇرغۇن مېۋە يىغىپ، يەنە يولغا چۈشۈپتۇ. ئۈچ ئاي يول ماڭغان بولسىمۇ قۇرۇقلۇققا چىقالماپتۇ. بىر كۈنى سەيپۇل مۇلۇك ئۇخلاپ قېلىپ، سالىنى قىز ھەيدەپ كېتىۋاتقاندا دەريا ئىچى- دىن يوغان بىر لەھەڭ چىقىپ، سالىغا ئېغىز ئېچىپ ئۇلارنى غەرق قىلماقچى بوپتۇ. قىز سەيپۇل مۇلۇكنى ئويغاتقان ئىكەن، ئۇ ئويغىنىپلا قولىغا قىلىچ ئېلىپ بىر ئۇرۇش- تىلا لەھەڭنى ئىككى پارە قىلىۋېتىپتۇ.

ئۇلار يەنە بىر نەچچە كۈن يول يۈرگەندىن كېيىن يەنە بىر جەزىرىگە يېتىپ چىقىپتۇ. بۇ جەزىرىدە ھەرخىل مېۋىلەر بار ئىكەن، ئۇلار مېۋىلەردىن يەپ قوسىغىنى تۇرۇشىغا، بۇ جەزىرىگە بىر بۆلۈك سودىگەر- لەر يېتىپ كەپتۇ، ئۇلار سودىگەرلەر بىلەن كۆرۈشۈپ، ئۇلارنىڭ شەھىرى ۋاستىدىن سەراندېپقا كېتىپ بارغان سودىگەرلەر ئىكەن- لىكىنى، شەھىرى ۋاستىدىن سەراندېپقا ئۈچ ئايدا يېتىپ بارغىلى بولىدىغانلىقىنى، ۋاستە شەھىرىنىڭ بۇ يەرگە يېقىن ئىكەنلىكىنى، شەھىرى ۋاستىگە تاجىلىمەلىك ئىسىملىك بىر كىشىنىڭ پادىشا ئىكەنلىكىنى ئوقۇپ سۆيۈ- نۈپتۇ. چۈنكى قىزنىڭ ئېيتىشىچە شەھىرى ۋاستىنىڭ پادىشاسى تاجىلىمەلىك ئۇنىڭ ئاتىسى بىلەن بىر تۇققان ئىكەن. شۇ سە- ۋەپتىن ئۇلار شەھىرى ۋاستىگە بارماقچى بولۇپ، يولغا راۋان بولۇپتۇ. بىر نەچچە كۈن يول يۈرگەندىن كېيىن شەھىرى ۋاستىگە يېتىپ بېرىپتۇ. سەيپۇل مۇلۇك قىزنى بىر يەردە قويۇپ، ئۆزى تاجىلىمەلىكنىڭ ئوردىسىغا بېرىپتۇ. تاجىلىمەلىك ئاتلىنىپ چىقىۋاتقان ئىكەن، سەيپۇل مۇلۇك ئۇنىڭ ئۇدۇلىغا كېلىپ

لۈكنىڭ بېھىساپ لەشكەرلىرىنىڭ دەريادا غەرق بولۇپ كەتكەنلىكىنى ۋە ئۇنىڭ ئون ئۈچ يىلدىن بېرى غېرىپلىق، سەرگەردانلىقتا يۈرۈپ ناھايىتى كۆپ مېھنەت - مۇشەققەتلەرنى تارتقانلىقىنى سۆزلەپ بېرىپتۇ. سەراندېپ پادىشاھى قىزىدىن سەيپۈلمۈ لۈكنىڭ قىلغان ياخشىلىقلىرىنى ئاڭلاپ، ئۇنى چاقىرتىپ:

— ئى يىگىت، سىز مېنىڭ قىزىمنىڭ قۇتۇلۇشىغا سەۋەبچى بولسىز، بىز ئاتا - بالادىدار كۆرۈشۈش ئىمكانىيىتىگە مۇيەسسەر بولدۇق. بىز سىزدىن مەنئەتدارمىز، ئەگەر خۇدايى تائالا سالامەت قىلسا، سىزنى مۇرادىڭىزغا يەتكۈزۈش ئۈچۈن سەئى قىلغۇ - مىزدۇر، — دەپ ۋەدە بېرىپتۇ.

پادىشاھنىڭ مەلىكىسى قىزى مەلىكىنى ھۈسن بىلەن ەۋلاقات بولۇپ، كۆز يېشى قىلىشىپتۇ ۋە قىزىنىڭ كەچۈرمىشلىرىنى سورايتۇ. مەلىكىنى ھۈسن ئانىسىغا ئۆز بېشىدىن ئۆتكەن كۈلپەتلىك كۈنلەرنى بىرمۇ - بىر بايان قىلىپ بېرىپتۇ. مەلىكى بىر تەرەپتىن قىزىنىڭ بېشىدىن ئۆتكەن ئېغىر كۈنلەرگە ئېچىنىپ قاينۇرغان بولسا، يەنە بىر تەرەپتىن قىزى بىلەن سالامەت دىدار كۆرۈشكەنلىكىگە شاتلىنىپ خۇدايى تائالاغا شۈكرى ئېيتىپتۇ. غېرىپ - مىسكىنلەرگە كۆپ نەزەر ۋە سەدىقە بېرىپتۇ.

سەراندېپ پادىشاھى سەيپۈلمۈلۈككە تولا ئىززەت - ئىكرام كۆرسىتىپ ئالتۇن تەخت ۋە كۈمۈش كۇرسىلاردىن ئورۇن بېرىپتۇ. ئۇنىڭغا بىر نەچچە شەھەرنىڭ ھاكىملىرىنى بېرىپتۇ. لېكىن سەيپۈلمۈلۈك سائىتىنى يىاھ ئېتىپ دائىم يىغلايدىكەن.

سەراندېپ پادىشاھنىڭ كۆڭلىگە سەيپۈلمۈلۈك شۇنداق يېقىپ قاپتۇكى، پادىشا

ئۇنىڭغا شاھانە كىيىم - كېچەكلەرنى تەقدىم قىلىپ، زىياپەت بېرىپتۇ.

تاجىلىيەلىك مەلىكىنى ھۈسننىڭ تېپىلغىنىغا خۇرسەن بولۇپ، پۈتۈن مەملىكەت بويىچە ھېيت قىلىشنى جاكارلاپتۇ ۋە ئۆزى ئون يەتتە كۈنگىچە شاھانە زىياپەتلەرنى ئۆتكۈزۈپتۇ. تاجىلىيەلىك سەيپۈلمۈلۈكنى ھوزۇرغا چاقىرىپ، ھال - ئەھۋال سوراپ تۇرۇپتۇ. سەيپۈلمۈلۈك ئۆز بېشىدىن ئۆتكۈزگەن ۋەقەلەرنى، تارتقان مېھنەت - مۇشەققەتلىرىنى بىرمۇ - بىر بايان قىپتۇ،

زىياپەت كۈنلىرى ئاخىرلاشقاندا تاجىلىيەلىك يول تەييارلىقلىرىنى پۈتتۈرۈپ، مەلىكىنى ھۈسن بىلەن سەيپۈلمۈلۈكنى ئېلىپ، ئاڭسىنىڭ قېشىغا سەراندېپ شەھرىگە قاراپ يولغا چىقىپتۇ. مەنزىلەرنى كېزىپ، بىر ئاي دىگەندە سەراندېپ شەھرىگە يېتىپ كەپتۇ. سەراندېپ پادىشاھى قىزى مەلىكىنى ھۈسن بىلەن كۆرۈشۈپ شاتلىققا چۈمۈلۈپتۇ. ئۇ قىزى بىلەن سالامەت كۆرۈشكەنلىكىنىڭ شەرىپىگە خەيرى - ئېھسانلارنى قېپتۇ. بىر نەچچە كۈنگىچە ئەيشى - ئىشرەت بىلەن ئۆتۈشۈپتۇ، ئاندىن مەلىكىنى ھۈسن بېشىدىن ئۆتكەن سەرگۈزەشتىلىرىنى ئاتىسىغا بىرمۇ - بىر بايان قىلىپ مۇنداق دەپتۇ:

— ئى ئۇلۇغۋار ئاتا! مېنى پەرىنىڭ قولىدىن سەيپۈلمۈلۈك ئاجرىتىپ ئالدى، ئۇ ئەگەر پەرىنىڭ جېنىنى بەھرىمۇستىدىن چىقىرىپ ئۆلتۈرمىگەن بولسا، مەن پەرىدىن قۇتۇلالماس ئىدىم، ئەگەر ئۇ بىز دەريادا سال بىلەن كېتىۋاتقاندا لەھەڭنى ئۆلتۈرمىگەن بولسا، مەن لەھەڭگە يەم بولغان بولار ئىدىم.

مەلىكىنى ھۈسن يەنە سەيپۈلمۈ -

سەيپۇلمۈلۈكتىن بىر سائەت ئايرىلىشقا تاقەت قىلالمايدىكەن، ئۇنى دائىم ئۆزى بىلەن شىكارغا بىللە ئېلىپ بارىدىكەن، كېچىلىرى بىر ئۆيدە ياتىدىكەن.

بىر كۈنى سەيپۇلمۈلۈك مەلىكەنى ھۈسنىدىن بەدىئۇلجامالنىڭ يەنە قاچان كېلىدىغانلىقىنى سورىغان ئىكەن، مەلىكەنى ھۈسنى «توققۇز كۈندىن كېيىن كېلىدىغانلىقى» دىن خەۋەر بېرىپتۇ. سەيپۇلمۈلۈك بەدىئۇلجامالنىڭ كېلىشىنى تاقەتسىزلىك بىلەن كۈتۈپ، تۆۋەندىكى بېيىتىنى ئوقۇپ يىغلاپتۇ:

ياخشى ئىدى شەھسۇۋارىم كەلسە مەيدان سارىدىن،

كىرىپىگىم بىرلە سۈپۈرسەم چاغنى،
ئاي رۇخسارىدىن،

كۈنلەرنىڭ بىرىدە پادىشا سەيپۇلمۈلۈك بىلەن شىكارغا چىققاچى بولۇپ، شەھەر كوچىلىرىدىن ئۆتۈپ كېتىۋاتقىنىدا، ئۆشنىسىگە بىر كونا چاپاننى ئارتقان، قولىغا ھاسا تۇتقان، يالاڭ ئاياق، سېرىق چىراي، چاچلىرى ئۆسۈپ قېشىنى ياپقان، تامغا يۆلىنىپ ئولتۇرغان بىر ئادەم سەيپۇلمۈلۈكنىڭ دىققىتىنى قوزغايتۇ. سەيپۇلمۈلۈك كىشىلەرنىڭ ئۇنىڭغا

ئۇششاق پۇللارنى يىغىش قىلىپ، سەدىقە بېرىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپتۇ. سەيپۇلمۈلۈك ئۇنى سائىتقا ئوخشاتقان بولسىمۇ جەزم قىلىپ تونۇيالماپتۇ. چۈنكى ئۇلارنىڭ بىر-بىرىدىن ئايرىلغىنىغا ئون ئۈچ يىل بولغان ئىكەن. سەيپۇلمۈلۈك يېنىدىكى بىر كىشىگە: «بۇ كىشىنى ئۆيگە ئېلىپ بېرىپ، مەن شىكار-

دىن قايتىنچە ساقلىغىن» دەپ بۇيرۇپتۇ، ئۆزى شاھ بىلەن بىللە شىكارغا يۈرۈپ كېتىپتۇ. ئۇ كىشى سائىتنى «گۇناكار ئوخشايدۇ» دەپ گۇمان قىلىپ، زىندانغا ئەۋەتىۋېتىپتۇ. سەيپۇلمۈلۈك شەكاردىن قايتىپ كېلىپ،

كۆڭۈل ئېچىش بىلەن بولۇپ كېتىپ، سائىتنى ئۇنتۇپ قاپتۇ. سائىت ئۈچ كۈنگىچە زىنداندا سولاقلىق تۇرۇپتۇ. كېيىن بۇ ئىش سەيپۇلمۈلۈكنىڭ يادىغا يېتىپ: «مەن بىر نەچچە كۈن ئىلگىرى ساقلاپ قويۇڭلار دەپ بۇيرىغان ئادەمنى ئېلىپ كېلىڭلار» دىگەن ئىكەن، سائىتنى ئېلىپ كېلىشىپتۇ. سەيپۇلمۈلۈك سائىت بىلەن ئۆزئارا سۆز-لەشكەندىن كېيىن، ئۆز دوستى ۋەزىر زادە سائىتنى تونۇپ ھاياجانلىنىپ ھۇشىدىن كېتىپتۇ. خىزمەتكارلار بولسا سائىتنى «بۇ ئادەم ئەسلىدە شاھزادىنىڭ دۈشمىنى ئىكەن، شاھزادە ئۆزىنىڭ بۇ يامان دۈشمىنىنى كۆرۈپ غەزەپلەنگەنلىكتىن ھۇشىدىن كەتتى» دەپ ئويلاپ، سائىتنى ئۇرۇپ، قوغلاپ چىقىرىۋېتىپتۇ. سائىت قېچىپ چىقىپ بىر خارابىلىققا بېرىپ يۇشۇرۇنۇپتۇ. خىزمەتكارلار سەيپۇلمۈلۈكنى گۇلاپ، سىركە، بادام يېغى قاتارلىق دورىلار بىلەن ھۇشقا كەلتۈرۈشۈپتۇ. ئۇ ھۇشقا كېلىپلا خىزمەتكارلاردىن سائىتنى سوراپ، بولغان ۋەقەدىن ۋاقىپ بولۇپ:

— ئەي مۇسۇلمانلار! ئۇ مېنىڭ دۈشمىنىم ئەمەس بەلكى مەن ئىزدەپ تاپالماي يۈرگەن بىر ئېزىز دوستۇم ئىدى، ئۇنى نىمە ئۈچۈن قوغلاپ چىقاردىڭلار! ئەمدى ئۇنى ئىزدەپ تېپىڭلار،— دەپ بۇيرۇپتۇ.

نەۋكەرلەر چىقىپ ئىزدىگەن بولسىمۇ سائىتنى تاپالماپتۇ. ئاخىرى «سائىتنى تېپىپ بەرگەن كىشىگە مىڭ مىسقال ئالتۇن مۇكاپات بېرىشى» جاكالىغاندىن كېيىن، كىشىلەر ئۇنى ئىزدەپ، بىر ۋەيرانىلىق ئىچىدىن تېپىپ سەيپۇلمۈلۈكنىڭ ئالدىغا كەلتۈرۈشۈپتۇ. سەيپۇلمۈلۈك سائىتقا ئۆزىنىڭ سەيپۇلمۈلۈك ئىكەنلىكىنى ئېيتىپ، ئۇنى ئۆز قۇچۇغىغا تارتىپتۇ. سائىتمۇ سەيپۇلمۈلۈكنى تونۇپ

بېرىپ كۈتۈۋاپتۇ. سەيپۇلمۈلۈك سائىتىنى:
— نەچچە يىلىدىن بېرى بېشىڭىدىن
كەچۈرگەن ۋەقەلەرنى ئېيتىپ بەرسەڭ، پادىشاھىمىز باشلىق ھەمبەيەلەن ئاڭلىساق،
دەپ ئىلتىماس قىپتۇ.
سائىت بۇ ئىلتىماسنى قوبۇل كۆرۈپ،
تۇتىمىدەك تىللىرىدىن سۆز شېكەرلىرىنى
تۆكۈپ، مۇنداق ھىكايە باشلاپتۇ:

سائىت ئېيتقان ھىكايە

قەپەزگە سالدى ۋە مېنىڭ ئوزۇقلۇغۇم ئۇ.
چۈن ئوت - گىيالارنى تاشلاپ بەردى، مەن
قەپەزدە ئۆز ئەھۋالىمغا يىغىلىسام، ئۇلار
كۈلۈشۈپ، باشلىرىنى ئىرغىتىشپ «ياخشى
جانىۋار ئىكەن» دېيىشەتتى. بارغان يەر-
لىرىگە مېنى قەپەز بىلەن كۆتۈرۈپ بىلىلە
ئېلىپ باراتتى. ماڭا قاراپ، زوقلىنىپ تاماشا
قىلاتتى. بىر كۈنى زەڭگىلەر مېنىڭ خور-
ما يىمىگىنىمنى كۆرۈپ ھەيران بولۇشتى
ۋە ماڭا خورما بېرىشكە باشلىدى. مەن ئۇ
ۋەھشى زەڭگىلەرنىڭ قولىدا ناھايىتى قىيىن-
الىم. بىر كۈنى ئۇلار مېنى ئۆزى بىلەن
بىللە دەريا بويىغا ئېلىپ باردى. زەڭگىلەر
تاماشىغا مەشغۇل بولغان پۇرسەتتىن پايدىلى-
نىپ، ئۆزەمنى قەپەزدىن بوشاتتىم، بۇ چاغ-
دا زەڭگىلەر تاماشا بىلەن بولۇپ كېتىپ
مەندىن يىراقلىشىپ قالغان ئىدى. مەن
ئۆزەمنى بىر تاختاي بىلەن سۇغا تاشلىدىم.
سۇ ئۈستىدە ئوقيانىڭ ئوقىدەك تېزلىكتە
مېڭىپ، بەش كېچە - كۈندۈز دېگەندە يەنە
بىر جەزىرىگە يېتىپ باردىم. لېكىن «بىر
بالادىن قۇتۇلۇپ، مېڭىپ بالاغا تۇتۇلدۇم»
دېگەندەك، بۇ جەزىرىدىمۇ ئادەمخور زەڭ-

ھۇشىدىن كېتىپتۇ. سەيپۇلمۈلۈك ئۇنىڭ يۈ-
زىگە گۈلۈپ سېپىپ ئۇنى ھۇشىغا كەلتۈرۈپتۇ
ۋە ھامىماغا ئەۋەتىپ يۇيۇندۇرۇپ، يېڭى
كېيىم - كېچەك كەيدۈرۈپتۇ. ئاندىن كېيىن
ئالدىغا تائام كەلتۈرۈپ مېھمان قىلىپتۇ.
پادىشاھ بۇ خەۋەرنى ئاڭلاپ سائىتنى كۆرگىلى
كەپتۇ. سائىت پادىشانىڭ ئالدىغا چىقىپ
تازىم بىجا كەلتۈرۈپتۇ. پادىشاھ ئۇلارغا
بىر نەچچە كۈنگىچە كاتتا زىياپەت قىلىپ

— ئى شىھزادە! مەن سىزدىن جۇدا
بولۇپ، دەريادا بىر پارچە تاختاينىڭ ئۈس-
تىدە قېلىپ قىرىق كۈن ئاققاندىن كېيىن
ھاۋا ئېچىلدى. بىر جەزىرىگە چىقتىم، بۇ-
جەزىرىدە مېۋىلەر كۆپ ئىكەن، ئاچ بولغان-
لىغىدىن ئۇ مېۋىلەردىن يەپ تويىدۇم. تەڭرىگە
شۈكۈرلەرنى بىجا كەلتۈرۈپ بىر نەچچە كۈننى
شۇ جەزىرىدە ئۆتكۈزدۈم. لېكىن ئۇ يەردە
ئىلان كۆپ بولغانلىقى ئۈچۈن، تۇرۇشقا
مۇمكىن بولمىدى. مېۋىلەردىن يىغىپ تاختاي-
غا سالدىم. دە، يەنە دەرياغا چۈشۈپ ئېقىمىشقا
باشلىدىم. دەريا مەۋج ئۇرۇپ ئاقاتتى. ھەر
بىر كۈننى مېڭا غەم - ئەندىشە بىلەن ئۆت-
كۈزۈشكە توغرا كېلەتتى. شۇ تەرىقىدە
دەريادا بىر ئاي ئېقىپ يۈرۈپ يەنە بىر
جەزىرىگە ئۇلاشتىم. بۇ جەزىرىدە ئاۋالقى
جەزىرىگە ئوخشاش مېۋىلىرى مول بىر جاي
ئىكەن. مېۋىلەردىن يەپ تويىدۇم. دەريا ۋە
جەزىرىدىن باشقا يەرگە چىقالمىدىم. بىر
كۈنى بىر جەزىرىدە بەدخۇي، بەتبەشسىرە،
باشلىرى توڭگۇزنىڭ بېشىغا، پۇت - قوللىرى
ئادەمگە ئوخشايدىغان زەڭگىلەرنىڭ قولىغا
چۈشۈپ قالدىم. ئۇلار مېنى جانىۋار چاڭلاپ

سەرگەردان بولۇپ يۈرگىنىمگە ئۈچ كۈن بولغان ئىدى، سىزگە يولۇقتۇم. ئەلەمدۇللىلا ھەممە تارتقان رەنجۇ. مۇشەققەتلىرىم زايە بولمىدى، دىدارىڭىزغا مۇشەررەپ بولدۇم.

سائىت ھىكايىسىنى تۈگىتىپتۇ. ئۇلار ئۇزۇن يىللىق جۇدالىق دەرت. ئەلىمدىن قۇتۇلۇپ، دىدار كۆرۈشكەنلىكى ئۈچۈن تەڭرى تائالاغا شۈكرى قىلىپ خوشال - خورام بولۇشۇپتۇ. سائىت سەيپۇل - مۈلۈكتىن:

— گۈلىستانى ئېرەم ۋە بەدىئۇلجا - مالىدىن خەۋەر تاپتىڭىزمۇ؟ — دەپ سورىغان ئىكەن، سەيپۇل: مۈلۈك:

— خەۋەر تاپتىم، بەدىئۇلجامال يەنە ئۈچ كۈندىن كېيىن كېلەرمىش، خۇدادىن ئۈمىدىم باركىن، ئۇنىڭ ئىسمىغا يېتىشكە يەنە، — دەپ جاۋاپ بېرىپتۇ. سائىت تەڭرى تائالاغا شۈكرىلەرنى ئېيتىپتۇ.

مەلىكەيى ھۈسنىنىڭ سەيپۇل - مۈلۈككە بەدىئۇلجامالنى كۆرسىتىشكە ۋەدە قىلغانلىقىنى يۇقۇرىدا ئېيتىپ ئۆتكەن ئىدۇق. سەيپۇل - مۈلۈك مەلىكەنىڭ تاپشۇرۇغى بىلەن چاھار باغنىڭ ئىچىدە چېدىر تىكىپ، بەدىئۇلجامالنى كۆرۈش ئىشتىياقىدا مۇنتە - رىز بولۇپ ئولتۇرۇپتۇ. سائىتىمۇ ئۇنىڭغا ھەمرا بولۇپ ئولتۇرۇپتۇ. مەلىكە ۋە مەلىكەيى ھۈسنى بىرلىكتە چاھار باغدا بەدىئۇلجامالنىڭ يولىغا قاراپ ئىنتىزارلىق بىلەن ئولتۇرۇشقاندا بىردىن ھاۋا قىزىپ ئىپار - زەپەر، سۇنبۇلغا ئوخشاش خۇشبۇي نەرسە - لەرنىڭ ھىدى پەيدا بولۇپ، باغنى خۇش - بۇي قىلىۋېتىپتۇ. ئارقىدىن بىرمۇنچە دۈۋە، پەرىلەرنىڭ ھەمراغىدا بەدىئۇلجامال

گىلەرگە تۇتۇلۇپ قالدىم. ئۇلار مېنى: «بۇ تېخى ئۇرۇق ئىكەن، سەمىرىتىپ يەيلى» دېيىشىپ، بىر خۇمغا سېلىپ يىيىش - گە كۈنجۈت يېغى بىلەن شېكەر بېرىشكە باشلىدى. ئارىلاپ بادام، پىستە ۋە شەربەتلەرنىمۇ بېرىشتى. مەن زەڭگىلەرنىڭ قولىدا شۇ تەرىقىدە بولالماقتا ئىدىم. ئۇلار مېنى خۇمدا ئۈچ ئاي ساقلىغاندىن كېيىن، پادىشاھنىڭ ئالدىغا تۆھپە قىلىپ ئېلىپ بارماقچى بولۇش - تى. مېنى كېمىگە سېلىپ ئۆزلىرى بىلەن بىللە ئېلىپ ماڭدى. بىز دەريادا كېتىۋاتاتتۇق. كېمە شامال بىلەن ماڭىدىغان يەلگەنلىك كېمە ئىدى، لېكىن بىر ئايغىچە شامال چىقماي، كېمە دەريا يۈزىدە بىر ئىزىدا چۆڭىلەپ يۈرۈۋەردى. بىر كۈنى تۇيۇقسىز بوران پەيدا بولۇپ، دەريا دولقۇنلاشقا باشلىدى. ئالەمنى قاراڭغۇلۇق باستى. بۇ قاراڭغۇلۇق قىزىق كۈن داۋام قىلدى. كېمە مېڭىۋەردى، قىزىق كۈندىن كېيىن بوران پەسىيىپ ھاۋا ئېچىلدى. زەڭگىلەر يولىدىن ئېزىپ باشقا بىر جايغا كېلىپ قالغانلىقىلىرىنى سېزىشىپ، ئالدىراشلىق بىلەن كېمىنى تارتىپ دەريانىڭ لېۋىگە ئېلىپ كەلدى. دەل شۇ چاغدا دەريانىڭ لېۋىدە بىر مۇنچە ئادەملەر پەيدا بولۇپ، زەڭگىلەرنى تۇتقۇن قىلدى. ئۇ ئادەملەر زەڭگىلەرنىڭ ئىچىدە مېنىڭمۇ بار ئىكەنلىكىمنى كۆرۈپ ھەيران قالدى ۋە مېنى ئۆز ئۆيلىرىگە ئېلىپ بېرىپ ئەھۋال سورىدى. مەن بېشىمدىن ئۆتكەن ۋەقەلەرنى ئۇلارغا ھىكايە قىلىپ بەرگەنىمدە، ئۇلار ھەيران قېلىشتى. مەن بىر نەچچە كۈن ئادەملەر ئارىسىدا يۈر - دۈم. شۇ ئەسنادا بۇ شەھەرگە كېتىۋاتقان سودىگەرلەر بىلەن تونۇشۇپ، ئۇلارغا قوشۇلۇپ يولغا چىقتىم. بۇ شەھەرگە كېلىپ

يىگىتىنىڭ ئاۋازى، دەپ جاۋاپ بېرىپتۇ،
مەلىكە ھۇسنى.

بەدىئۇلجامال:

— قېنى كۆرەيلى، قانداق ئادەم

ئىكەن؟ — دەپ چېدىرغا يېقىن بېرىپتۇ.

ئۇنىڭ سەيپۇلمۈلۈككە كۆزى چۈشۈشى

بىلەنلا، يۈرىگىگە ئىشقى ئوتى تۇتىشىپتۇ.

دە، سەۋرى. — تاقىتى قولىدىن كېتىپتۇ.

بەدىئۇلجامال يۈرىگىگە ئىشقى ئوتىنى تۇتاشتۇرۇپ ئۆيگە قايتىپتۇ. كېچىسى كۆزىگە

ئۇيقۇ كەلمەپتۇ. كۈندۈزى ئارام تاپالماپتۇ.

ئەمما ئۆز سىرىنى يوشۇرۇپ، پەرىشانلىق

ئىچىدە قاپتۇ. مەلىكە ھۇسنىنىڭ ئانىسى

ئۇنىڭ غەمكىن ۋە پەرىشان يۈرىكىگە

كۆرۈپ ئەھۋال سورىغان ئىكەن، بەدىئۇل

مال «ھەممە ئەزالىرىنىڭ ئاغرىيدىغانلىقىنى»

ئېيتىپ سىرىنى يوشۇرۇپتۇ. ئەمما بەدىئۇل

جامال مەلىكە ھۇسنىدىن «كۆرگەن»

ئاڭلىغان ھىكايىلىرىنى ئېيتىپ بېرىش

دەپ ئۆتۈنگەچكە، مەلىكە ھۇسنى تىل

بۆلۈلۈشى ناۋاغا كەلتۈرۈپ، تۆۋەندىكىدەك

سايراپتۇ:

چاھار باققا كېلىپ چۈشۈپتۇ. ئىككى مەلىكە

ئۇلار بىر- بىرىدىن ھال - ئەھۋال سوراش -

قاندىن كېيىن، بەدىئۇلجامال مەلىكە ھۇسنىگە قاراپ ئۇنىڭدىن ئۆز سەرگۈزەشتە -

لىرىنى ئېيتىپ بېرىشنى تەلەپ قىپتۇ.

مەلىكە ھۇسنى:

— مېنى پەرلەر ئېلىپ قېچىپ جەزد -

رەئى ئىسپەندە باش دىگەن ئارالدا بەنت

قىلغان ئىدى، ھەقتا ئالانىڭ ئىنايىتى

بىلەن بىر يىگىتنىڭ قەدىسى يېتىپ، شۇ

يىگىتنىڭ ياردىمى بىلەن بەنتتىن خالاس

بولدۇم. مەن بېشىمدىن ئۆتكەن ۋەقە -

لەرنى سىزگە كېيىنرەك تەپسىلىي سۆزلەپ

بېرىمەن، يۈرۈڭ، ھازىر باغنى سەيلە قىلاي -

لى، — دەپ بەدىئۇلجامالنى باغنى سەيلە

قىلىشقا ئېلىپ مېڭىپتۇ.

ئۇلار سەيلە قىلا - قىلا سەيپۇلمۈلۈك

بىلەن سائىت ئورۇنلاشقان چېدىرغا يېتىپ

كەپتۇ. بەدىئۇلجامالنىڭ قۇلغىغا بىر چىراي

لىق ئاۋاز ئاڭلىنىپتۇ.

بەدىئۇلجامال:

— بۇ نىمە ئاۋاز؟ — دەپ سوراپتۇ.

— بۇ، مەن سىزگە ئېيتقان ھېلىقى

مەلىكە ھۇسنى ئېيتقان ھىكايە

جىلەلەرنى يىغىپ: «مەندىن پەرزەنت بولام -

دۇ - يوق؟ قۇرئە سېلىپ كۆرۈڭلار» دەپتۇ.

ھەكسىم ۋە مۇنەججىلەر قۇرئە سېلىپ:

«ئى پادىشاھى ئالەم! سىز يەمەن پادىشا -

ھىنىڭ قىزىنى ئالسىڭىز، ئاللاتائالانىڭ

ئىستايىتى بىلەن بىر پەرزەنت ۋۇجۇتقا

كەلگەي» دەپتۇ. پادىشا ئۇلارغا تولا ئىنتام

ۋە ئىسپھسانلارنى قىلىپ ياندۇرۇپتۇ ۋە

يەمەن پادىشاھىنىڭ قىزىنى ئاپتۇ. خۇدايە -

ئى بەدىئۇلجامال، ئاگاھ بولغايىزكى،

مىسىر شەھرىدە بىر پادىشا بار ئىكەن،

ئۇ پادىشا ئاسىم ئىبنى سەيپۋان دەپ ئات -

لىدىكەن. ئۇنىڭ دۇنيالىقتىن ھېچنەرسىگە

ھاجىتى يوق ئىكەن، لېكىن ئۆمرى

ئاخىرىغا يەتكەن بولسىمۇ پەرزەنت يۈزى

كۆرمىگەنلىكىدىن داغدا ئىكەن، ئۆز تەختىگە

ۋارىسلىق قىلىدىغان بىر پەرزەنت ئارزۇ

قىلىدىكەن. بىر كۈنى ئۇ ھەكسىم ۋە مۇنەج -

بەدىئۇلجامال ئاچچىقلانغاندەك قىلغىنى بىلەن، كۆڭلىدە سەيپۇلۈلۈككە كۆيىدىكەن. مەلىكەيى ھۈسنىدۇ بۇنى چۈشىنىدىكەن. شۇڭا ئۇ سۆزىنى داۋاملاشتۇرۇپ:

— بۇ يىگىت سىز ئۈچۈن ناھايىتى كۆپ رەنج - مۇشەققەتلەرنى تارتقان، ئەگەر مەن بۇنى سىزگە ئېيتىمىسام ئىشقى مەزھە - بىدە راۋا بولمايدۇ، دەپتۇ ۋە ئۆز سۆزدە - نىڭ راستلىقى ئۈچۈن قەسەم قىلىپ، بەدىئۇلجامالنى ئىشەندۈرمەكچى بوپتۇ.

بەدىئۇلجامالنىڭ يۈرىكى سەيپۇلۈلۈك ئۈچۈن سوقۇپ تۇرسەۇ:

— ئادىمىزات بىلەن پەرىلەرنىڭ جۈپ بولمىغىنى مۇمكىن ئەمەس. بۇ توغرىدا ماڭا ھىكايە قىلىڭ، دەپتۇ.

مەلىكەيى ھۈسنى بەدىئۇلجامالغا يال - ۋۇرۇپ:

— بۇ يىگىت مېنى پەرىلەنىڭ قولىدىن ۋە لەھەڭنىڭ ئاغزىدىن قۇتقازدى، مەن ۋە ئاچىلىرىم ئۇنىڭ بۇ ياخشىلىقى ئۈچۈن سىزنى ئۇنىڭغا كۆرسىتىشكە ۋەدە بېرىپ قەسەمىيات قىلغان ئىدۇق، بىزنىڭ ئىلتىسا - سىمىز شۇكى: بىزنى شەرەندە قىلىماڭ، سەيپۇلۈلۈككە ئۆزىڭىزنى بىر مەرتىۋە كۆرسىتىڭ. ئەگەر سىز بۇ سۆزۈمنى قوبۇل قىلمىسىڭىز، بىز ئۇياتتىن باش كۆتۈرەلەي قالمايمىز، دەپتۇ.

بەدىئۇلجامال: «بۇ يەرگە ئۆزى بىلەن بىللە مەڭ دىۋە، مەڭ پەرىلەنىڭ بىللە كەلگەنلىكىنى، ئەگەر ئۇلاردىن بىرەر - سى بۇنى كۆرۈپ قېلىپ ئاتىسىغا يەتكۈزسە،

بۇندىن كېيىن بۇ يەرگە كېلىش مۇمكىن بولماي قالدىغانلىقىنى، شۇڭا نامەھرەمگە يۈزىنى كۆرسەتمەيدىغانلىقىنى ئېيتىپ چىڭ تۇرۇپتۇ. ئۇلار: «بىز سىزنى سەيپۇلۈلۈك

ئاتالا پادىشانىڭ تەلىۋىنى ئىجاۋەت قىلىپ، ئۇنىڭغا بىر پەرزەنت ئاتا قىپتۇ. ئۇ پەرزەنت ناھايىتى چىرايلىق ئىكەن، پادىشا ئۇنىڭغا سەيپۇلۈلۈك دەپ ئىسىم قويۇپتۇ. سەيپۇلۈلۈك بالاغەتكە يەتكەندە پادىشا بىر شاھانە ئولتۇرۇش قىلىپ غەزىنىچىسىنى چاقىرىپ ئوغلىغا بىر زەربە تون ۋە بىر پىروزە كۆزلۈك ئۆزۈك تەقدىم قىپتۇ. شاھ - زادە توننى ئېچىپ كۆرۈپ، بىر سۈرەتكە كۆزى چۈشۈپ، شۇ سۈرەتكە ئاشىق بوپتۇ...

مەلىكەيى ھۈسنى ئۆز ھىكايىسىدە سەيپۇلۈلۈكنىڭ دەريا سەپىرى، ئۇنىڭ لەشكەرلىرىنىڭ دەريادا قانداق غەرق بولغانلىقى، بېشىدىن ئۆتكەن كۈلپەتلىك ۋە مۇشەققەتلىك كۈنلەرنىڭ نىمىلەردىن ئىبارەت بولغىنىغا تولۇق توختىلىپتۇ.

— ئەگەر پادىشا ئىسىم ئىبنى سەپىۋان ئۇ توننى پەرزەنتى سەيپۇلۈلۈككە كۆرسەت - مىگەن بولسا، سەيپۇلۈلۈك بۇ مېھنەتكە دۇچار بولمىغان بولاتتى، — دەپ سۆزىنى ئاخىرلاشتۇرۇپتۇ.

بەدىئۇلجامال:

— ئۇ سۈرەت كىمنىڭ سۈرىتى ئىكەن؟ — دەپ سوراپتۇ. مەلىكە ھۈسنى:

— ئۇ سۈرەت كۈيىقاپ پادىشاسى شەھىال ئىبنى شاھرۇھنىڭ قىزى بەدىئۇل - جامالىنىڭ سۈرىتى ئىكەن، — دەپ جاۋاپ بېرىپتۇ.

بەدىئۇلجامال:

— ئۇنداق بولسا ئۇ سۈرەت مېنىڭ سۈرىتىم ئىكەن. لېكىن مېنىڭ ئادىمىزات بىلەن نىمە ئىسىم بولمىسۇن؟ — دەپ ئاچچىقلىنىپتۇ.

پەرزاتنىڭ يۈزىگە تەلدۈرۈپ يىغلاپ تۇرغان ئىكەن. ئۇ سەيپۇلەۋلۇكنى تونۇپ-تۇ. لېكىن ئۇنى تونىماس بولۇۋېلىپ يۈزىنى يېڭى بىلەن يېپىۋاپتۇ ۋە:

— بىئەدەپلىك بىلەن بېشىنى تىزىڭ-غا ئالغان قانداق كىشىەن؟ — دەپ خىستاپ قىپتۇ.

سەيپۇلەۋلۇك:

— دىن ۋە مەزھىپىدىكىنىڭ ھەقىقىي ئۈچۈن يۈزۈڭدىن قولۇڭنى ئال ۋە مېنىڭ سۆزۈمگە قۇلاق سال، — دەپ يالۋۇرۇپتۇ. — ئەي كىشى! يامان يەردىن تۇتۇڭ، سۆزۈڭ بولسا ئېسىت، — دەپتۇ بەدىئۇلجامال.

سەيپۇلەۋلۇكنىڭ خوشال بولۇپ، سەرگۈزەشتەسىنى باشتىش-ئاياق بىرمۇ-بىر بايان قىپتۇ. بەدىئۇلجامال سەيپۇلەۋلۇكنىڭ سەرگۈزەشتەسىنى ئاڭلاپ بولغاندىن كېيىن مۇنداق دەپتۇ:

— ئەي ئادەم! ئادىمىزاتنىڭ ھەممەيە سۆزى ھىلە-مىكىر بىلەن تولغان. ئادىمىزات ئۇرىغىدا ۋاپا بولمايدۇ. ئادەم ئۆز مەھبۇبىنى قولغا كەلتۈرۈش ئۈچۈن ھىلىگەرلىك قىلىپ، ۋاپادارلىقتىن گەپ ساتىدۇ، لېكىن مەقسىدى ھاسىل بولغاندىن كېيىنلا ۋاپادار-لىق شەرتلىرىنى يەرگە ئۇرىدۇ. ئىنسان ئۆز جىنىسىغا شۇنداق ۋاپاسىزلىقنى قىلغان يەردە، باشقا جىنىستىن بولغانلارغا نىمىلەرنى قىلمايدۇ؟ مەن بولسام پەرزات جىنىسىدىنمەن ۋە ئادىمىزاتقا ھىچقانداق ئوخشاشلىغىم يوق. ئانا-ئانىمىمۇ مېنى ساڭا راۋا كۆرمەيدۇ. گەپنىڭ قىسقىسى مېنىڭ ۋەسىلىم ساڭا مۇيەسسەر بولالمايدۇ. سەن «دۇنيادا ھىچ ئادەم پەرزەنتى چەكمىگەن رەنجۇ-مۇشەققەتلىرىنى سېنىڭ

كە ھىچقانداق كىشى خەۋەر تاپالمايدىغان يەردە كۆرسىتەيلى» دىگەن بولسىمۇ ئۇندە-ماپتۇ. ھەتتا: «بىلىقۇزمۇ پەرزات ئىدى، سۇلايمان ئەلەيھىسسالامغا تەككەن» دەپ باقتان بولسىمۇ ئۆزىنى كۆرسىتىشكە ماقۇل بولماپتۇ. لېكىن مەلىكىەيى ھۈسەيىننى بوش كەلەي، تەكرار-تەكرار يالۋۇرۇپ، ئاخىرى بەدىئۇلجامالنى بۇمىشتىپتۇ. بەدىئۇلجامال سەيپۇلەۋلۇككە يۈزىنى بىر قېتىم كۆرسىتىشكە رازىلىق بېرىپتۇ.

كەچ كىرگەندە مەلىكىلەر ئۇخلاش ئۈچۈن يېتىشىپتۇ. بەدىئۇلجامالنىڭ كۆزىگە ئۇيقۇ كەلەپتۇ. مەلىكىنىڭ كۆزى ئۇيقۇغا بارغان ھامان، ئۇ ئاستا ئورنىدىن تۇرۇپ باقتا راۋان بوپتۇ ۋە سەيپۇلەۋلۇكنىڭ چېرىدىغا كىرىپتۇ. چېرىدا مەشئەل يورۇتۇلغان بولۇپ، سەيپۇلەۋلۇك سائىت بىلەن بىللە ئولتۇرغان ئىكەن. سەيپۇلەۋلۇك ئۆز ئىشقىنى باسالماي ساز چېلىپ مۇڭلۇق ناخىلارنى ئېيتماقتا ئىكەن. بەدىئۇلجامال سەيپۇلەۋلۇكنىڭ بۇ ناخىلار بىلەن ئىپادىلىگەن نالىسىنى ئاڭلاپ، چىداپ تۇرالماي ھۇشىدىن كېتىپ يىقىلىپ قاپتۇ. دەل شۇ چاغدا ئۇيقۇسى كەلەيى بىتاقەت بولۇپ ئولتۇرغان سەيپۇلەۋلۇك چېرىدىن تاشقىرى چىقىپتۇ. شۇ ئان ئۇنىڭ كۆزى يۈزى تۇلۇن ئايدەك، قامىتى بوستاننىڭ سەرۋىسىدەك يەردە ياتقان بىر جانانغا چۈشۈپتۇ. سەيپۇلەۋلۇك ئۇ جاناننىڭ يىقىلغان يېرىگە كېلىپ قاراپ، ئۇنىڭ سۈرەتتىكى نازىسىنى ئىكەنلىكىنى تونۇپتۇ. دە، ئۇنىڭ بېشىنى تىزغا ئېلىپ لېۋىگە بىرنى سۆيۈپتۇ. ئادەمنىڭ ھىدى بىلەن ھۇشغا كەلگەن پەرى، كۆزىنى ئېچىپ، ئۆز بېشىنىڭ بىر ئادەمنىڭ تىزىدا تۇرغانلىقىنى كۆرۈپتۇ. سەيپۇلەۋلۇك

قايىغاندەك قايناپ ئاقىدۇ. ئۇنىڭدىن ئۆتسە گىلەم قۇلاقلىرىنىڭ شەھرىگە بارىدۇ. بۇ گىلەم قۇلاقلىرى ئۇخلىسا بىر قۇلىغىنى ئاستىغا سېلىپ، بىر قۇلىغىنى يېپىمىنىپ ياتىدۇ. ئادەمنى كۆرسە پارە-پارە قىلىۋېتىدۇ. ئۇ يەردىن ئۆتسە زەڭگىلەرنىڭ شەھرىگە بارىدۇ. ئاشۇ خەتەرلىك يوللارنى باسقاندا مومامنىڭ شەھرىگە يېتىپ بارغىلى بولىدۇ. سىزنى مومامنىڭ قېشىغا ئەۋەتسەم، بۇ ئىشنىڭ ئىلاجىنى مومام قىلارمەكەن دەپ ئويلايمەن. شۇنداق قىلغاندىلا بىر مەقسىدىمىزگە يېتەلەيمىز، - دەپتۇ.

سەيپۇلمۈلۈك بەدىئۇلجامالدىن بۇ سۆزنى ئاڭلاپ، پەرىشان بولۇپتۇ ۋە: - ئەي پەرى! مېنى ئاشۇ جايغا ئەۋەتىپلا مەندىن قۇتۇلماقچى ئوخشايمىسىز، مەن سىزدىن ھەرگىز ئايرىلمايمەن. سىزدىن يىراق يەرگە بېرىپ ئۆلگىچە، خۇدا گۇۋادۇركى، يېنىڭىزدا ئۆلسەم، كۆڭلۈمدە ئارمان قالمايدۇ، - دەپ يىغلاپ، بۇ بېيتىنى ئوقۇپتۇ:

غېمىڭنى گەرچە كۆپ ئازار كۆردۈم،
ۋە لېكىن باشقىچەدۇر ئۇشۇ ئازار.

بەدىئۇلجامال سەيپۇلمۈلۈكتىن بۇ سۆزنى ئاڭلاپ، كۆپ غەمەكەن بولۇپتۇ ۋە:

- يىغلىماڭ ۋە مېنى بىتاقەت قىل-
ماڭ، - دەپتۇ يۇ، بۇ ئىشقا نىمە چارە قىلىشنى ئۆزۈم بىلىمەي، كۆڭلى بۇزۇلۇپ زار-زار يىغلاپتۇ. سەيپۇلمۈلۈك بەدىئۇلجامال-نىڭ بۇ ھالىنى كۆرۈپ، ئائىلاچ بېرىش قارارىغا كېلىپ رازىلىق بېرىپتۇ. - سىزنى بىر كىشىگە تاپشۇرۇپ بېرىمەن، ئۇ كىشى سىزنى خەتەرلىكلەردىن

يولۇڭدا چەكتەتمەك دېدىم، لېكىن بۇ سۆزۈڭنىڭ راستلىقىمۇ ئىشەنگىلى بولمايدۇ. شۇنى بىلگىنىكى بىر بۇزۇك «ھەر جىنىس ئۆز جىنىسى بىلەن ياخشى» دېگەن. شۇڭا مەندىن ئۆمىدىڭنى ئۆزگىنىڭ ياخشى.

سەيپۇلمۈلۈك پەرىزاتنىڭ سۆزىنى ئاڭلاپ شۇنداق يىغلاپتۇكى، دەرت تولىغان يۇرتىدىن چىققان بۇ ئوتلىق پەغان، سەيپۇلمۈلۈكنىڭ ھەقىقىي ئاشىق ئىكەنلىكىنى ئىسپات قىلىپ، بەدىئۇلجامال-نىڭ كۆڭلىدە سەيپۇلمۈلۈكنىڭ سادىق ۋە ۋاپادار ئىكەنلىكىگە شۈبھە قال-دۇرماپتۇ. ئاقىۋەت پەرىزاتنىڭ كۆڭلى يۇم-شاپتۇ ۋە سەيپۇلمۈلۈككە رەھىمى كەپتۇ. پەرىزاتمۇ سەيپۇلمۈلۈككە مۇھەببەت يولىدا سادىق ۋە ۋاپادار بولۇشقا قەسەم بېرىپتۇ. ئاندىن كېيىن پەرىزاتمۇ شۇنداق يىغلاپتۇ-كى، ئۇ ئىككىسىنىڭ كۆز يېشى بىرگە قوشۇلۇپ دەريا بولۇپ ئېقىپتۇ. ئۇلار بىر-بىرىنىڭ بويۇنلىرىغا قول سېلىشىپتۇ. ھەر بىرىنى ئۆزلىرىنىڭ چەككەن ئەلەملىرىدىن شىكايەت قىلىشىپتۇ ۋە «سەندىن كۆرە مېنىڭ تارتقان ئەلەمىم زىيادە» دەپ تالىشىپتۇ. ئەمدى ئۇلار سۆزىنى چارە-تەدبىر ماۋزۇسىغا يۆتكەپتۇ. سەيپۇلمۈلۈك: «مېنىڭ كۆڭلۈم پەرىشان، ھېچنەرسىگە ئەقلىم يەتمەيدۇ» - دەپ، بۇ ئىشقا چارە-تەدبىر قىلىشنى بەدىئۇلجامالدىن ئۆتۈنۈپتۇ. بەدىئۇلجامال:

- ئى سەيپۇلمۈلۈك! مېنىڭ سەرۋى بانۇ ئىسىملىك بىر مومام بار. ئۇ تۇرغان شەھەر بوستانى سەرۋى سۇمەن دەپ ئاتىلىدۇ. ئۇ شەھەرنىڭ يولىدا ئاسمانغا تاقاشقان ئىگىز بىر تاغ بار. ئۇ تاغنىڭ ئارقىسىدا دەريايى ھۇشان دەپ ئاتىلىدۇ. ھان بىر دەريا بار. ئۇنىڭ سۈيى قازاندا

ئىشنىڭ ھۆددىسىدىن چىقالمايدۇ، — دەپتۇ. سەيپۇلمۈلۈك بۇ سۆزنى ئاڭلاپ كۆز يېشى قىلىپ:

ئەزەلدە قىسمىتىم بولمىش كويۇڭدا بولماق ئاۋارە، خۇدانىڭ تەقدىرىگە دوسلۇرۇم بارمۇ بۆلەك چارە.

— دەپ بېيىت ئوقۇپتۇ ۋە باققا كىرىپ سائىتىنى قۇچاقلاپ تۇرۇپ:

— ئەي قېرىندىشىم! مەقسەت كويىدا دىيارىمىز، ئاتا — ئانىمىز ۋە يار — بۇرادەرلەر — رىمىزدىن ئايرىلىپ، لەشكەرلىرىمىز دەريادا غەرق بولۇپ، ئۆزىمىز كۆپ دەرت — ئەلەم — لەرنى تارتتۇق، ھالا بۈگۈنكى كۈنگە كەل — گەندە بىز يەنە ئايرىلىدىغان ئوخشايمىز، — دەپ زار — زار يىغلاپتۇ. سەيپۇلمۈلۈك سا — ئىتىنى خۇداغا تاپشۇرۇپ، بەدىئۇلجامال قېشىغا كەپتۇ. بەدىئۇلجامال خەت يېزىپ بىر دىۋىدىن ماڭدۇرغان ئىكەن، سەيپۇلمۈلۈكنى بولسا يەنە بىر دىۋىگە تاپشۇرۇپتۇ ۋە: «سەيپۇلمۈلۈكنى خەۋپ — خەتەرلەردىن ساقلاپ، بوستانى سەرۋى سۇمەن شەھرىگە ئاپ — رىپ قويۇش» قا ئەمىر قىپتۇ. دىۋە ئۇنى مىندۈرۈپ ئاسمانغا پەرۋاز قىپتۇ. سەيپۇلمۈلۈك قورققىنىدىن جېنىدىن ئۈمىت ئۈزۈپ، كەلسە شاھادەتنى ئوقۇشقا باشلاپتۇ. دىۋە قىرىق كۈن ئۇچقاندىن كېيىن سەيپۇلمۈلۈككە: «كۆزۈڭنى ئاچ» دەپتۇ. سەيپۇلمۈلۈك كۆزىنى ئېچىپ تاملىرى كۈمۈشتىن، ياغاچلىرى ئۈدىتىن ياسالغان بىر شەھەرنى كۆرۈپتۇ. بۇ

شەھەردە ئالى ئىمارەتلەر ۋە چىمەنزارلىقلار بار بولۇپ، سۇلار ئېقىپ تۇرغان ئىكەن، ئۇلار بىر ئاز يول يۈرۈپ، تاناپلىرى يېشىل يىپەكتىن، قوزۇقلىرى ئالتۇندىن قىلىنغان بىر چېدىر قېشىغا يېتىپ بېرىپتۇ ۋە چېدىر —

ساق — سالامەت ئۆتكۈزۈپ، بوستانى سەرۋى سۇمەنگە يەتكۈزۈپ قويدۇ، دەپتۇ بەدىئۇلجامال ۋە «بۇ سىرنى يوشۇرۇن ساقلاش كېرەك» دەپ چېكىلەپتۇ، ئاندىن كېيىن بۇ ئىككى ئاشىق — مەشۇق ئەيش — ئىشرەتلەر قىلىشىپ، مۇراتلىرىغا يېتىشىپتۇ. تاڭ ئاتقىلى تۇرغاندا بەدىئۇلجامال ئۆيىگە قايتىپتۇ ۋە ئۆز ئورنىدا ئۇخلىغان كىشى بولۇپ يېتىۋاپتۇ.

مەلىكىەيى ھۈسسىن بىلەن ئانىسى ئويغىنىپ بەدىئۇلجامالنى ئويغىتىپتۇ ۋە تۈنۈگۈنكى سەيپۇلمۈلۈككە كۆرۈنمەكچى بولغان ۋەدىسىنى يادىغا ساپتۇ. بەدىئۇلجامال مال ناھايىتى تەسلىك بىلەن ۋەدىسىگە تۇرۇشقا رازى بولغاچقا، سەيپۇلمۈلۈككە خەۋەر بېرىلىپتۇ. سەيپۇلمۈلۈك شاھانە كىيىنىپ، ياسىنىپ بەدىئۇلجامالنىڭ ھوزۇرىغا كىرىپتۇ. بۇ ئىككى ئاشىق — مەشۇق بىر — بىرى بىلەن كۆرۈشۈپ ھال — ئەھۋال سورىشىپتۇ، دىدارىغا بېسىقەشىپتۇ لېكىن ئۆزلىرى كېچىسى بىر جايدا بولمىغاندەك، بىر — بىرى بىلەن كۆرۈش — مەلىكىەندەك تۇرۇشۇپتۇ. مەلىكىەيى ھۈسسىن بىلەن ئۇنىڭ ئانىسى ناھايىتى خوشال بولۇپ، ئۇلارنىڭ شەرىپىگە ئولتۇرۇش قىلىپ بېرىپتۇ. بۇ ئولتۇرۇش شۇنداق ياخشى ئۆتۈپتىكى، شۇ چاقىچە ھىچ — كىم ئۇنداق ئولتۇرۇشنى كۆرمىگەن ئىكەن. ئولتۇرۇش بىر كېچە — كۈندۈزدىن كېيىن تارقىلىپتۇ. ئاندىن كېيىن بەدىئۇلجامال ئۆز پىكىرىنى تەكرارلاپ:

— ئەي سەيپۇلمۈلۈك! سىز مومام سەرۋى بانۇ قېشىغا بارمىسىڭىز بىزنىڭ مۈشكۈلىمىز ئاسان بولمايدىغان ئوخشايدۇ. مومام ئاتامغا ئېيتىپ ئىككىمىزنى بىر — بىرىمىزگە قوشمىسا، باشقا بىر كىشى بۇ

غا كىرىپ، تەختتە ئولتۇرغان يېشىل كىيىملىك مومايغا سالام بېرىپ، ئەدەپ بىلەن تۇرۇپتۇ. بۇ موماي سەرۋى بانۇ ئىكەن.

سەرۋى بانۇ:

— ماڭا سالام قىلغان كىمەن؟ نەدىن

كېلىسەن؟ — دەپ سوراپتۇ.

سەيپۇلمۈلۈك ئۆز ئەھۋالىنى ۋە كېلىش سەۋىيىنى تۆۋەنچىلىك بىلەن ئىزھار قىپتۇ. سەرۋى بانۇغا بەدىئۇلجامالنىڭ يازغان خېتىنىمۇ كېلىپ تەككەن ئىكەن. سەرۋى بانۇ ئەھۋالدىن ۋاقىت بولغاندىن كېيىن سەيپۇلمۈلۈككە رەھىمى كېلىپ: «ئۆزىنىڭ بۇ ئىشى ئۈچۈن گۈلىستانى ئېرەمگە بارىدىغانلىغىنى، شەھىل ئىبنى شاھرۇھقا ئېيتىپ، بەدىئۇلجامالنى سەيپۇلمۈلۈككە نىكا قىلدۇرۇپ قويىدىغانلىغىنى» ئېيتىپتۇ، سەيپۇلمۈلۈك بۇ ۋەدىدىن سۆيۈنۈپ، سەرۋى بانۇغا تازىم بىجا كەلتۈرۈپتۇ. سەرۋى بانۇ گۈلىستانى ئېرەمگە بېرىش سەپىرىگە تەييارلىق قىلىشقا كىرىشىپتۇ. تەييارلىق پۈتكەندىن كېيىن سەيپۇلمۈلۈكنى بىرگە ئېلىپ گۈلىستانى ئېرەمگە راۋان بوپتۇ ۋە بىر نەچچە كۈندىن كېيىن گۈلىستانى ئېرەمگە يېتىپ بېرىپ، سەيپۇلمۈلۈكنى بىر دەرەخ تىۋۇسىدە ئولتۇرغۇزۇپ قويۇپ، سەرۋى بانۇ ئۆزى يالغۇز شەھىل ئىبنى شاھرۇھنىڭ قېشىغا كىرىپ كېتىپتۇ.

سەيپۇلمۈلۈك دەرەخ تىۋۇسىدە بىر ئاز ئولتۇرغاندىن كېيىن، ئۇنى ئۇيقۇ بېسىپتۇ. ئۇ ئۇيقۇسىنى قاچۇرۇش ئۈچۈن باغ ئىچىنى سەيلە قىلىشقا باشلاپتۇ ۋە باغدىكى مېۋىلەردىن يەپ تاماشا قىلىپ يۈرگەندە قۇلىغىغا بىر ئاۋاز ئاڭلىنىپتۇ. ئۇ ئىزتىراپ بىلەن ئاۋاز چىققان تەرەپكە قارىغان ئىكەن، بىر دەرەخ ئۈستىدە ئولتۇرغان قىرىق نەپەر پەرىزاتقا كۆزى چۈشۈپتۇ. پەرىزاتلار ئۇنىڭ

دىن ئەھۋال سوراپ، ئۇنىڭ سەراندېپ پادىشاھنىڭ قىزى مەلىكىنى ھۈسنىنى بەنتتىن خالاس قىلغان، شاھ پەرىسەدۇننىڭ ئوغلىنى ئۆلتۈرگەن كىشى ئىكەنلىكىنى بىلىپتۇ، ئۇ پەرىزاتلار ئەسلىدە قۇلزم پادىشاسى پەرىسەدۇننىڭ تەۋەلىكىدىن ئىكەن، قۇلزم پادىشاھنى پەرىسەدۇن شاھ، ئۆز ئوغلىنىڭ قاتىلىنى تېپىپ ئېلىپ كېلىش ئۈچۈن، ئالەمنىڭ ھەر تەرىپىگە نۇرغۇن دىۋە - پەرىسلەرنى ئەۋەتكەن ئىكەن. ئۇ پەرىسلەر بۇ يەردە سەيپۇلمۈلۈكنى ئۇچراتقاندىن كېيىن، ئۆز شاھزادىسىنىڭ قىساسى ئۈچۈن سەيپۇلمۈلۈكنى تۇتۇپ، بىر دىۋىگە مىندۈرۈپ، قۇلزم شەھىرىگە ئېلىپ قېچىپتۇ ۋە ئاپىرىپ پادىشاسىغا توغرىلاپتۇ. پادىشاھ بۇ ئادىمىزاتنىڭ ئۆز ئوغلىنىڭ قاتىلى ئىكەنلىكىنى بىلىپ، دەرھال ئۆلتۈرۈشكە ئەمر قىپتۇ. شۇ ھامان ئۇنىڭ ۋەزىرى ئورنىدىن تۇرۇپ:

— ئەي پادىشاھى ئالەم! سەۋرى قەلىملىك، كىشىنى ئۆلتۈرمەك ئاسان، تىرىلدۈرۈشكە مۇمكىن بولمايدۇ. پەرىزاتلار بۇ ئادەمنى گۈلىستانى ئېرەمدىن تۇتۇپ كەلسىدۇق دېيىشىۋاتىدۇ. مۇبادا بۇ ئادەم شەھىل ئىبنى شاھرۇھنىڭ ئادىمى بولۇپ قالسا، بۇنى ئۆلتۈرگەندىن كېيىن شەھىل بۇنى بىزدىن تەلەپ قىلسا، بىز نىمە دەيمىز؟ شەھىل ئىبنى شاھرۇھ كاتتا پادىشاھ تۇرسا، ئۇنىڭغا تاقابىل تۇرغىلى بولماس، — دەپتۇ.

پەرىسەدۇن شاھ ئۇنىڭ سۆزىنى توغرا تېپىپ، سەيپۇلمۈلۈكنى زىندانغا بۇيرۇپتۇ. بەھرى مۇھىتىنىڭ ئىچىدە بىر زىندان بار ئىكەن. دىۋىلەر دەريا سۈيىنى توختىتىپتۇ. رۇپ سەيپۇلمۈلۈكنى دېڭىز ئاستىدىكى ئاشۇ زىندانغا سولاپتۇ ۋە زىندان ئاغزىنى تۈگمەن تېشى بىلەن مەھكەم بېكىتىپ، ئۈستىدىن

يەنە ئاۋالقىدەكلا سۇ ئاقتۇرۇپتۇ.

بۇ سۆز بۇ يەردە تۇرۇپ تۇرسۇن، ئەمدى بىر كەلىدە سۆزنى گۈلىستانى ئېرەم دىن ئاڭلايلى:

سەرۋى بانۇ پەرىسلەر شاھى شەھىبال ئىبنى شاھرۇھنىڭ ھۇزۇرىغا كىرىپتۇ. پادىشا سەرۋى بانۇغا ئىززەت-ئىكرام كۆرسىتىپ، ھاردۇق سورىغاندىن كېيىن كېلىش سەۋىيەنى سوراپتۇ. سەرۋى بانۇ سەيپۇلۈك ۋە بەدىئۇلجامالنىڭ ۋەقەسىنى پادىشاغا تونۇش تۇرۇپتۇ ۋە ئۇلارنى بىر-بىرىگە قوشۇشنى پادىشادىن تەلەپ قىپتۇ. بۇنى ئاڭلىغان شەھىبال ئىبنى شاھرۇھ:

— ئۇ يىگىت قېنى؟ ئۇنى ماڭا كۆر-سىتىڭ، — دەپتۇ.

سەرۋى بانۇ «سەيپۇلۈكنىڭ ئۆزى بىلەن بىللە كەلگەنلىكىنى، تاشقىرىدا بىر دەرەخنىڭ تۈۋىدە قالغانلىقىنى، ئەگەر شاھىتىن ئەجەزەت بولسا ئېلىپ كىرىپ پادىشا بىلەن كۆرۈشتۈرىدىغانلىقىنى» ئېيتىپتۇ. پادىشا سەرۋى بانۇغا قاراپ:

— ئۇنى تاشقىرىدا قويۇپ خاتا قىپسىز، چۈنكى بۇ ئەتراپتا بىزنىڭ دۈشمەنلىرىمىز كۆپ، — دەپتۇ ۋە پەرىسلەرگە «دەرھال خەۋەر ئېلىنسۇن، دۈشمەنلەر ئۇنىڭغا زىيان-زەخمەت يەتكۈزۈپ قويىمىسۇن» دەپ بۇيرىغان ئىكەن، پەرىسلەر چىقىپ، سەيپۇلۈك لۈكنىڭ ئۆز جايىدا يوق ئىكەنلىكىنى كۆرۈپ، ھەممە تەرەپنى ئىزدەپ تاپالماپتۇ. ئاخىرى ئۇنىڭ قۇلۇم شاھى تەۋەلىكىدىكى پەرىزاتلار تەرەپىدىن تۇتۇپ كېتىلگەنلىكىدىن خەۋەر تېپىپ، شەھىبال ئىبنى شاھرۇھقا ئەھۋالنى مەلۇم قىلىشىپتۇ. شەھىبال ئىبنى شاھرۇھ دەرغەزەپ بولۇپ: «لەشكەرلەر جەڭگە ئاتلانسۇن» دەپ پەرمان چۈشۈرۈپتۇ. دىۋە-

پەرىسلەردىن نۇرغۇن لەشكەر جەم بولۇپ، شەھىرى قۇلۇمىغا راۋان بولپتۇ. ئۇلار شەھىرى قۇلۇمىغا بارغاندا، پەرىدۇن شاھىمۇ ئۆز-لەشكەرلىرىنى جەم قىلىپ روبىرو بولپتۇ. ئىككى تەرەپ ئۇرۇش قىلىماقچى بولۇشۇپتۇ. قۇلۇم شاھى پەرىدۇن، گۈلىستانى ئېرەم شاھى شەھىبال ئىبنى شاھرۇھقا ئەلچى ئار-قىلىق «ئەي شاھ! جەڭ قىلىش ئۈچۈن كەلگەن بولساڭ مەنىمۇ جەڭ قىلىمەن. ئەگەر كېلىشتىكى غەرىزىڭ بىر ئادىمىزات ئۈچۈن بولسا، مەن ئۇنى تۇتۇپ ئوغلۇمنىڭ قىسمى ئۈچۈن ئۆلتۈردۈم، سەن بىر بىۋاپا ئادىمىزات ئۈچۈن مەن بىلەن ئۇرۇش قىلامسەن؟ قايسى زاماندا پەرى بىلەن ئادەمنىڭ جۈپ بولغىنى بار؟» دىگەن سۆزلەرنى يەت-كۈزۈپتۇ. شەھىبال ئىبنى شاھرۇھ ئەلچىدىن بۇ سۆزنى ئاڭلاپ دەرغەزەپ بولۇپ، «قۇلۇم زەم شەھىرىنى ۋەيران قىلىپ، كۈلىنى كۆككە سورۇشقا» ئەھدۇ-پەيمان قىپتۇ.

شۇنىڭ بىلەن ئىككى تەرەپ لەشكەرلىرى سەپلىرىنى تۈزۈپ ئۇرۇشقا كىرىشىپتۇ. ئۇرۇش ناھايىتى شىددەتلىك ئېلىپ بېرىلىپتۇ. ئاقىۋەت قۇلۇم شاھىنىڭ لەشكەرلىرى بەرداشلىق بېرەلمەي قېچىشقا باشلاپتۇ. شەھىبال ئىبنى شاھرۇھنىڭ لەشكەرلىرى ئۇلارنىڭ ئارقىسىدىن قوغلاپ يۈرۈپ قىرغىن قىپتۇ ۋە قۇلۇم شەھىرىنى ۋەيران قىپتۇ. قۇلۇم شاھى پەرىدۇننى بارلىق بالا-چاقىلىرى بىلەن قوشۇپ ئەسىرگە ئاپتۇ. شەھىبال ئىبنى شاھرۇھ پەرىدۇن شاھىنى ھوزۇرىغا ئەكەلدۈرۈپ:

— ھەي پەرىدۇن! مېنىڭ كۈھىنچاقىغا پادىشا ئىكەنلىكىمنى بىلمەيتتىڭ؟ ئاتا-ئانا تەرەپتىن مىسىر ۋە يەمەن پادىشاسىنىڭ نەسلى بولغان بىر ئادەمنى نىمە ئۈچۈن

رىمغا توغرا جاۋاپ بېرەلمەسەڭ، مۇرادىڭغا يېتىسەن، — دەپتۇ.

شۇنىڭدىن كېيىن ئىككىسى ئوتتۇرىسىدا مۇنداق سوئال — جاۋاپلار بويىچە:

— ئادەم پەرزەندىگە نىمە ئەڭ يېقىن؟

— ئۆلۈم ئەڭ يېقىن.

— ياخشىلارغا نىمە ياخشى؟

— ھايات ياخشى.

— دۇنيادا ئۆلۈك كۆپمۇ، تىرىك

كۆپمۇ؟

— ئۆلۈك كۆپ، چۈنكى تىرىكلەر ئۆ-

لۇپ، ئۆلۈكلەرگە قوشۇلۇپ تۇرىدۇ.

— دۇنيادا ئەر كىشى كۆپمۇ، خوتۇن

كىشى كۆپمۇ؟

— خوتۇن كىشى كۆپ، چۈنكى خوتۇن

كىشىلەرنىڭ سۆزىگە كىرگەن ئەر كىشىلەرمۇ

خوتۇن قاتارىدا ھۆكۈم قىلىنىدۇ.

— قىيامەت كۈنى قاچان بولىدۇ؟

— غايىپنى خۇدادىن ئۆزىگە كىشى بىل-

مەيدۇ. ئەگەر ھەركىم قىيامەت پالان كۈنى

بولىدۇ دىسە، ئىماندىن ئاجرايدۇ.

بۇ جاۋاپلار شەھىبال ئىبنى شاھرۇھقا

خوش كەپتۇ ۋە سەيپۇلمۈلۈكنىڭ بۇ توغرا

جاۋاپلىرىدىن رازى ۋە مەمنۇن بويىچە. ئان-

دىن كېيىن شەھىبال ئىبنى شاھرۇھ پەرىدۇن

شاھقا قاراپ:

— شۇنداق كىشىنىمۇ زايى قىلىماقچىمى-

دىڭ؟ — دەپ ئۇنى ئەيىپلەپ يەرگە قار-

تىپتۇ. ئاندىن ئۇنىڭ گۇنايىدىن ئۆتۈپ ئۆز

مەملىكىتىنى قولغا بېرىپتۇ. شەھىبال ئىبنى

شاھرۇھ سەيپۇلمۈلۈكنى ئېلىپ، ئۆز لەشكەر-

لىرى بىلەن گۈلىستانى ئېرەمگە قايتىشنى بۇ-

چۈن يولغا چىقىپتۇ. ئالدىن ئەۋەتىلگەن

خەۋەر بويىچە شەھىبال ئىبنى شاھرۇھنىڭ

يولغا چىققانلىغىدىن ۋاقىپ بولغان سەرۋى

بانۇ ۋە بەدىئۇلجامال شاھنىڭ ئىستىقبالىغا

سۈرۈشتۈرمەيلا ئۆلتۈردۈك؟ سېنىڭ مۇشۇ قىلمىشىڭ ئۈچۈن سېنى ۋە بالا ۋاقاڭنى، لەشكەرلىرىڭ ھەم شەھرىڭ بىلەن قوشۇپ ئوتتا كۆيدۈرۈۋەتسەم ياكى سېنى بالا — چا — قىلىرىڭ بىلەن قوشۇپ سائىتقا تاپشۇرۇپ، سەيپۇلمۈلۈكنىڭ ئاتا — ئانىسىغا ئەۋەتسەم، سېنى ھەر كۈنى نەچچە خىل ئازاپ بىلەن قىيناپ ئۆلتۈرسە نىمە دەيسەن؟ بىزنى پال — نا تارتىپ كەلگەن ۋە بىزنىڭ بېغىمىزدا يۈرگەن بىر كىشىنى، بېغىمىزدىن تۇتۇپ ئېلىپ كېتىپ ئۆلتۈرۈشكە ساڭا كىم ھوقۇق بەردى؟ — دەپ سوراق قىپتۇ.

پەرىدۇن شاھ شەھىبال ئىبنى شاھرۇھنىڭ غەزىۋىدىن قورقۇپ، سەيپۇلمۈلۈكنىڭ زىنداندا ئىكەنلىكىنى ئېيتىپتۇ ۋە ئۆزىگە ئە — بۇ قىلىنىشىنى تىلەپ ئۆزىنىڭ قىلمىشىغا پۇ — شايىمان قىلىپ يىغلاپتۇ. پەرىدۇن شاھنىڭ پۇت — قوللىرى بوشۇتۇلۇپ زىندان بېشىغا ئېلىپ بېرىلىپتۇ ۋە دېۋىلەر ئارقىلىق دەريا — نىڭ سۈيىنى باغلاپ، زىنداننىڭ ئاغزىنى ئېچىپتۇ. ئاغامچا سېلىپ سەيپۇلمۈلۈكنى زىنداندىن تارتىپ چىقىرىپتۇ. شەھىبال ئىبنى شاھرۇھ سەيپۇلمۈلۈكنىڭ سەرۋى بانۇ ئېيت — قاندىنمۇ ئارتۇق ئىكەنلىكىنى بىلىپ، ئۇنىڭغا ئىززەت — ئىكرام قىلىپ كۆڭلىنى ئىزدەپتۇ. سەيپۇلمۈلۈكمۇ شەھىبال ئىبنى شاھرۇھنىڭ مېھرىبانلىق كۆرسىتىپ، كۆڭلىنى ئىزدىگەنلى — گىگە تەشەككۈر بىلدۈرۈپ، ئۇنىڭغا تازىم بەجا كەلتۈرۈپتۇ ۋە «تارتقان بارلىق مۇ — شەقتە تىلىرىم، ئەلەمدۇللىلا راھەتكە مۇبەد — دەل بولدى» دەپ خۇرسەن بويىچە.

شەھىبال ئىبنى شاھرۇھ سەيپۇلمۈلۈك نىڭ ئەقىل — پاراسىتىنى سىناپ باقماقچى بويىچە ۋە سەيپۇلمۈلۈككە قاراپ:

— ئەي شاھزادە! سەندىن سورايدىغان بىر نەچچە سوئال بار. ئەگەر بۇ سوئاللى-

بىلەن بەدىئۇلجامالغا يەتتە مىڭ پەرىنى قوشۇپ يولغا ساپتۇ. پادىشا ۋە سەرۋى بانۇ ئۈچ كۈنلۈك يەرگىچە بېرىپ، ئۇلارنى ئۇزۇتۇپ قويۇپتۇ. سەيپۇلمۈلۈك بىلەن بەدىئۇلجامالنى بىردىن دېۋە ئۆزىگە مىنىدۈرۈپ، ئاسمانغا پەرۋاز قىپتۇ، ئۇلار بىز ھەپتە ئىچىدە سە - راندىپ شەھرىگە يېتىپ بېرىپتۇ. سەراندېپ پادىشاسى ئۆز مەلىكىسى بىلەن بىللە ئۇلارنىڭ ئالدىغا چىقىپ ئىززەت - ھۆرمەت بىلەن كۈتۈپتۇ. يەتتە كۈنگىچە مەجلىس ۋە زىياپەت ئۆتكۈزۈپ مېھمان قىپتۇ.

سەيپۇلمۈلۈك بىلەن بەدىئۇلجامال سەراندېپتىن كۆچۈپ مىسىرغا يۈرۈش قىلىشنىڭ تەرەددۇتقا چۈشۈپتۇ. مەلىكى يى ھۈسەن بەدىئۇلجامالغا: «مەن خىزمىتىڭىزگە بىللە بارسام» دەپ ئىلتىماس قىپتۇ. بەدىئۇلجامال سەيپۇلمۈلۈككە:

مەلىكى يى ھۈسەننى سائىتقا ئېلىپ بەرسەك ۋە ئۆزىمىز بىلەن بىللە ئېلىپ بارساق قانداق؟ چۈنكى مېنىڭ ئادىمىزاتىلار ئارىسىدا يالغۇز تۇرۇشۇم مۈشكۈلدۇر، - دەپتۇ.

سەيپۇلمۈلۈك بۇ مەسلىھەتنى توغرا كۆرۈپ، مەلىكى يى ھۈسەننىڭ ئاتا - ئانىسىغا مەسلىھەت ساپتۇ. ئۇلارمۇ بۇ ئىشقا رازى بولۇپ يەتتە كېچە - كۈندۈز داغدۇغىلىق توي مۇراسىمى ئۆتكۈزۈپ، مەلىكى يى ھۈسەننى سائىتقا نىكا قىلىپ بېرىپتۇ. توي ئاخىر - لاشقاندا سەپەرگە تەييارلىق قىلىنىپ، تەي - يارلىق پۈتكەندىن كېيىن مىسىرغا قاراپ يولغا چىقىشىپتۇ. مەلىكى يى ھۈسەننىڭ ئاتا - ئانىلىرى ئۇلارنى ئۈچ كۈنلۈك يەرگىچە بېرىپ، ئۇزۇتۇپ قويۇپتۇ. ئۇلارنىڭ ھەر بىرى بىردىن دېۋەگە مىنىپ، خوشال - خوراملىق

چىقىپ، ئۇلاردىن ھال - ئەھۋال سورايتۇ. ئۇلار بىرلىكتە گۈلىستانى ئېرەمگە يېتىپ كېلىشىپتۇ.

شەھىبال ئېنى شاهرۇھنىڭ كۆڭلى خاتىرجەم بولۇپ، توي جابدۇقلىرىنى تەييارلاشقا تۇتۇش قىپتۇ. ئۈچ ئاي ئىچىدە توي جابدۇقى ۋە باشقا تەييارلىقلار پۈتۈپتۇ. ئۇ غەزىنىسىدىكى لەئلى جاۋاھىرات ۋە گۆھەر - ياقۇتلارنى چىقىم قىلىپ، ئەتراپتىكى دېۋە - پەرىلەرگە خەۋەر قىلىپ، قىرىق كېچە - كۈندۈز توي - تاماشا ئۆتكۈزۈپ، بەدىئۇلجامالنى سەيپۇلمۈلۈككە نىكا قىلىپ بېرىپتۇ. بۇ ئاشىق - مەشۇقلار مۇرات - مەقسەتلىرىگە يېتىپ، ئەيشى - ئىشرەتكە مەشغۇل بوپتۇ.

شۇ يۈسۈندا بىر يىل ئۆتۈپتۇ. بىر كۈنى شەھىبال ئېنى شاهرۇھ سەيپۇلمۈلۈكنى چاقىرىپ:

— ئەمدى بېرىپ ئاتا - ئانىڭىزنى كۆرىشىڭىز كېرەك، چۈنكى پەرزەنت پىراقى يامان بولدى. ئۇلارنىڭ ئەھۋالى ئىچىك بولىدىكىن؟ بېرىپ خەۋەر ئېلىڭ، بىز خالى - ساق ھەر ئايدا بىر نۆۋەت بېرىپ كۆرىمىز، بىزنىڭ بارمىغىمىز ئاسان، لېكىن ئادىمىزات - نىڭ بۇ يەرگە كەلمىگى ناھايىتى مۈشكۈل، - دەپتۇ.

شاهزادە سەيپۇلمۈلۈك شاھنىڭ بۇ ئىلتىپاتىغا جاۋابەن:

— ئەي پادىشاھى ئالەم! سىز مېنىڭ ئاتامسىز، سىزنىڭ شەپقىتىڭىزدىن ئۆمتۇر - مەن، مېنىڭ سىزدىن باشقا غەمخورۇم يوق، - دەپ تازىم قىپتۇ.

شەھىبال ئېنى شاهرۇھ سەيپۇلمۈلۈك - نىڭ بۇ مۇزىدىن خۇشۋاقت بولۇپ، كېرەك - لىك نەرسىلەرنى تەييارلاپ، سەيپۇلمۈلۈك

تەختكە چىقىپ ئولتۇرۇپ مەملىكەت كاتىپى تىلىرىنى ئالدىغا ھازىر قىلىپ، دۆلەت ۋە تەختنى سەيپۇلمۈلۈككە تاپشۇرۇپ، پۈتۈن مەملىكەت خەلقىنىڭ ئۇنىڭغا بوي سۇنۇشىنى تەلەپ قىپتۇ. سائىتىنى ۋەزىرلىككە بەلگىلەپتۇ. ئارىدىن بىر نەچچە ۋاقىت ئۆتسەندىن كېيىن، پادىشاھ قەھەجان تەسلىم قىپتۇ.

سەيپۇلمۈلۈك ئاتا - ئانىلىرىنىڭ جەسىدىنى شاھانە رەسمىيەتلەر بىلەن دەپنە قىلىپ، خەتىمە قۇرئان ۋە دۇئا-تەگىرلەر ئۆتكۈزۈپ، تەزىيەت تۇتۇپتۇ. بۇ ئىشلاردىن پارىخ بولغاندىن كېيىن پادىشالىق تەختىدە ئولتۇرۇپ، ئادالەت بىلەن يۇرت سورايتۇ. ئاسىم ئىبنى سەپۋان ۋاپات بولغاندا، شەھىبال ئىبنى شاھرۇھ ۋە سەرۋى بانۇ لەشكەرلىرى بىلەن مىسىرغا كېلىپ، ئىككى ئاي تۇرۇپ تەزىيەت بىلدۈرۈپ قايتىپتۇ. شۇندىن كېيىن ئۇ پات - پات كېلىپ يوقلاپ تۇرۇپتۇ.

سەيپۇلمۈلۈكنىڭ سەلتەنىتى ئەللىك يىل داۋاملىشىپتۇ. بەدىئۇلجامالدىن بىر پەر - زەنت ۋۇجۇتقا كەپتۇ، لېكىن ئالدامچى پەلەك ئۇلارغا ۋاپا قىلماپتۇ. كۈنلەرنىڭ بىرىدە سەيپۇلمۈلۈك ۋاپات بوپتۇ. بەدىئۇلجامال بېشىغا تۇپراق چېچىپ يىغلاپ ماتەم تۇتۇپتۇ ۋە غەزىنىنىڭ ئىشىگىنى ئېچىپ، شاھانە قا - ئىدە - يوسۇنلار بىلەن سەيپۇلمۈلۈكنىڭ جەسىدىنى دەپنە قىپتۇ، شاھانە قەۋرلىرىنى ياستىپتۇ. ئاندىن كېيىن تەختتە بەدىئۇل - جامال ئۆزى ئولتۇرۇپ، ئادالەت بىلەن يۇرت سوراپ دەۋر سۈرۈپ، ئاقىۋەت ئۇمۇ دۇنيا بىلەن ۋىدالىشىپتۇ.

رۇبائى:

كىشىكىم، كەلسە دۇنياغا ئاخىر دەم،
كېتەر ئۇ، قان يۇتۇپ، رەنجىپ، چېكىپ غەم.
بۇ دۇنياغا كۆڭۈل باغلاش ئورۇنسىز،
قېنى كىم كەتتى بۇندىن شادۇ - خورەم.

بىلەن يۈرۈپ، بىر ئاي دېگەندە مىسىرغا يېتىپ بېرىپتۇ.

مىسىرغا يېتىپ بېرىشتىن ئۈچ كۈن ئىلگىرى، سەيپۇلمۈلۈك بىر دىۋە ئارقىلىق ئاتا - ئانىسىغا خەت ئەۋەتىپ ئۆزىنىڭ كېل - ۋاتقانلىغىدىن خەۋەر بەرگەن ئىكەن، ئۇلار بۇ خەۋەردىن سۆيۈنۈپ «ئوڭسىزمۇ، چۈشە - مىزمۇ؟» دەپ، خوشاللىقتىن گاھى ھۇشە - دىن كېتىپ، گاھ ھۇشقا كېلىشىپتۇ. سەي - پۇلمۈلۈكنىڭ پىراقىدا تولا يىغلاپ ئۇلار - نىڭ كۆزلىرى كور بولۇپ قالغان ئىكەن، ئۇلار تاڭ سەھەردە خۇداغا مۇناجات قىلىپ: «ئى خۇدايا! پاك پەرۋەردىگارا! بارنى يوق قىلغۇچى سەن، يوقى بار قىلغۇچىمۇ ئۇ - زۇڭسەن، ھەر قانداق مۈشكۈل ئىش سېنىڭ ئالدىڭدا ئاسان، بىزنىڭ بۇ ئېزىمىز پەرزەندە - تىمىزنىڭ دىدارىنى كۆرۈشىمىز ئۈچۈن كۆزىمىز - گە نۇر ئاتا قىلغاي سەن» دەپ، چىن ئېتىقادى بىلەن يىغلىغان ئىكەن، تەڭرى ئۇلارغا رەھىم قىلىپ، ئۇلارنىڭ كۆزىگە نۇر ئاتا قىپتۇ. ئۇلارنىڭ كۆزى ئېچىلىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن پادىشا ئاسىم ئىبنى سەپۋان پۈتۈن مىسىر خەلقىگە سەيپۇلمۈلۈكنىڭ ئىستىقبالىغا چىققە - ش توغرىسىدا يارلىق چۈشۈرۈپتۇ. ئۆزلىرىمۇ ئوغلنىڭ ئىستىقبالىغا چىقىشىپتۇ. يىراقتىن ئاتا - ئانىلىرىنى كۆرگەن سەيپۇلمۈلۈك، دېدىدىن ئۆزىنى تاشلاپ ئاتا - ئانىلىرىنىڭ ئايىغىغا يىقىلىپتۇ. ئۇلار يىغلىشىپ دىدار كۆرۈشۈپتۇ. كېيىن ئۇلار ئىززەت - ئىكرام بىلەن شەھەرگە ئېلىپ كىرىلىپتۇ.

پادىشا ئاسىم ئىبنى سەپۋاننىڭ پەرمانى بويىچە، شەھەر بايرام تۈسىگە كىرىپتۇ. مەملىكەتنىڭ ھەر تەرىپىدىن كەلگەن ئويۇن - چېلار ۋە ئاجايىپ - غارايىپ ياسالغان نەر - سىلەر كەلتۈرۈلۈپتۇ. ئۈچ ئاي ئويۇن - تاماشا كۆرسىتىلىپتۇ. توپلار ئۆتكۈزۈلۈپتۇ. ئىنئام ۋە ئېھسانلار قىلىنىپتۇ. بۇ ئىشلاردىن كۆڭلى خاتىرجەم بولغاندىن كېيىن، پادىشا

源 泉 (维吾尔文, 丛刊, 总第16期)

بۇلاق (ئومۇمى 16 - سان)

(ئورۇنچى شەھەر ئازاتلىق كوچا 306 №)
شىنجاڭ شىنخۇا باسما زاۋۇتىدا بېسىلدى
باسما تاۋىشى: 25.75 قىستۇرما ۋارىشى: 1
1985 - يىل 9 - ئاي 1 - بېسىلدى

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى تۈزدى ۋە نەشر قىلدى
شىنجاڭ شىنخۇا كىتاپخانىسىدىن تارقىتىلدى
فورماتى: 787×1092 مىللىمېتىر 1/16
1985 - يىل 8 - ئاي 1 - نەشرى

تراژى: 40000 - باھاسى: 1.95 يۈەن

كىتاپ نومۇرى: M100980-1033

مۇقاۋىسىنى لايىھىلىگۈچى: غازى ئەمەت، لىۋېيچىڭ

书号: M10098 · 1033
定价: 1.95元